DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

Le Man

Cilt: 40

Sayı: 684-693

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan

Cilt: 40

Sayı: 684-693

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

684

17 Aralık 2004 Cuma 152209 Sayı: 2004/51 - 1.000.000 TL. (KDV Dahil)
(1 YTL)

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.100.000 TL.

AB KAPISINDA YARIM ASIRLIK AĞAÇ OLDUK

41 senelik başvuru...
En az 10-15 yıllık müzakere...
Ölme Türkiyem ölme

LAA
HADİN LAA!
LA VİRİN ARTIK
ŞUNU LAAA!..
LAA YAŞIMIZ
GEÇTİ LAA!..

AKGÜN 2004

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org
Akşamsefası

Feyhan Bayır Gülü

guverfeyhan@hotmail.com

BERBAT YERLERDE YATIYORLAR, ÇOK KÖTÜ BESLENİYORLAR

Aksaray PAŞAOĞLU

Türkiye'de vamp entel ve teorik anlamda erotik şantöz bir takım insanlar beynen Irak ve Filistin'e kilitlenmişken bakın ben size gözlerden kaçan (ya da kasıtlı olarak kaçırılan) müthiş bir gerçekten, Türkiye'yi çok daha derinden ilgilendiren bir meseleden söz etmek istiyorum. **Bir takım insanlar son derece sağlıksız ve berbat yerlerde yatıyorlar ve çok kötü besleniyorlar. Bence Türkiye şu sırada acilen bunu tartışmalı.** Ben gittim gözlerimle gördüm. Ama Türkiye'de hâlâ bunu görmek istemeyenler var. Özellikle de **medya.** Artık bir özeleştiri yapmanın zamanı geldi geçiyor. **Çünkü gördüğüm manzaralar beni dehşete düşürdü.** Biliyorsunuz benim, evde on sekiz tane şapkam var. Geçen hafta **gazeteci şapkamı çıkarıp sünnet şapkamı giyerek** ABD ve İngiltere'ye gittim. Bu arada size **ABD'nin Irak ayıbından** söz etmiş miydim bilmiyorum. Çünkü ben dün ne yediğimi bile hatırlamıyorum. Bazen başka başka şapkalarla günde otuz yemek yiyiyorum. ABD'nin Irak ayıbı bakın ne. **ABD, Irak'tan gazi olarak dönen askerlerine ayda yüz dolar maaş veriyormuş.** Ben bunu duyduğumda pınarlarımdan damla yaş süzüldü. Artı, **İnsan Hakları Haftası'nda bulunuyorumuz acımı on dörde katladı, derin elem yaptı, travma etti. Beynimi sehpaya koyup öpesim geldi.** Sünnet şapkamı çıkarıp başıma g-string geçirdim. Asıl meseleye dönüyorum. Peki ben, ABD ve İngiltere'ye aktaş geçmeye mi gittim? Hayır! Orada dev TV kanallarını dolaştım. Kanalların altı yedi şapkalı yöneticileriyle çok harika yemeğe çıktım.

LONDRA'DA SİYAH DOMATES YİYİNCE THAMES'E DALDIM

Londra'da ne mi ben yedim? Bilmiyorum Galapagos Adaları'nda yetişen **siyah domateslerin** afrodizyak etkisi olduğunu ve onları yiyen kaplumbağaların cinsel güçlerinin arttığını duydunuz mu? Ben on bin dolarlık o siyah domateslerden getirtip **simsiyah** bir çoban salata söyleyip yiyince, birden pantolonsuz koşarak Thames nehri kıyısında çamurlara bata çıka smokinle yanında şarap da içtiğim için dişi su kaplumbağalarını ben taciz edince polis on sterlinlik küçük bir ceza yazdı. Yemekten dönünce ben gidip **İngiliz ITV kanalında** ben çok harika bakın bir realiti şov gördüm. Onun adı **"I am celebrity, Get me out of here"** (Ben ünlüyüm, çıkar beni buradan) o çok harika. O bir realiti şov. Adam su dolu bir tabutta yirmi fareyle yatıyor. **Bir insanın farelerle yatması benim kanımı donduruyor.** TBS kanalındaki **The Real Gilligan's Island** adlı programda ise yarışmacılar, yemekte yaban domuzu beyni, canlı kurtçuklar, larvalar, çiğ testisler yiyiyorlar. **Ben hemen oracıkta bir çalının dibine çömüp patır patır şunu düşündüm.**

BENCE ATA SİNEM'İ KAÇIRACAK

Yarın bir gün bizdeki **"Gelinim Olur musun?"**un reytingi düşecek. Çünkü Semra'nın ve **Ata** evden ayrılacak. Ata, Sinem gibi bir kızı elinden kaçırmış olacak. Bu bütün Türkiye'yi temelden ilgilendiren bir mesele. Bence bize yeni realiti şovlar lazım. O realiti şovlardaki yatacak düzgün yeri olmayan ve sağlıksız gıdalarla beslenen insanlar bence çok enteresan. **Türk halkı buna çok şaşırır.** Türk televizyonları çok geç olmadan o realiti şovları almalı. Yoksa Türkiye'de reytingler dibe vuracak. Dolar akışı demeyelim de o benim cebime girmiyor. **Beni esas ilgilendiren balkın satın alma gücü.** Burada yeri gelmişken **yalancılıkla** ilgili küçük bir bilgi vereyim. **Londra'da** bulunduğum sırada **İngiliz** ruh bilimci **Dr. Jez Rose** daha çok kadınların yalana başvurduklarını açıkladı. Ve bu benim son derece harika vicdanımı rahatlattı. Relaks oldum, kafamı beynimi dağıttım, omur iliğimi bahçeye çıkardım. **Bence de erkekler yalan söylemiyor, yalan yazmıyor.**

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksamsefasi

LeMan

17 Aralık heyecanı tüm yurdu sarmış iken, Türkiye'yi AB'de görmek istemeyenlerin, sürekli yeni talepleri masaya koymaları ortalığı karmakarışık yaptı...

Sürekli yeni vergiler icad eden AKP hükümetinin bir araştırma laboratuarı kurduğu ortaya çıktı!.. Laboratuarda halkın iliğine kadar nasıl emilip sömürüleceği araştırılıyormuş... Le-Man, laboratuarı fotoğraflamayı başardı...

17 Aralık geldi çattı..

UNICEF'in yayınladığı rapora göre, 1990'dan bu yana savaşlarda ölen toplam 3.6 milyon kişinin yarısı çocuk..

OLASI AB MÜZAKERELERİ (17 ARALIK 2004)

- Evet arkadaşlar görüşmeleri açıyorum derken... Türk heyetini uyandıralım bu arada...

- Necati'yi durdurun, Rüştü yatma ayağına, amman... Ne, hıhh, n'oluyo?

- Müzakere masası üstünde uyuyup kalmışınız Tayyip Bey...

- 41 yıldır kapıda beklemekten yorulup, iki dakka şu masada kestirmişiz çok mu? Ayrımcılık yapıyosunuz bize... Demin şu Alman üye de sızıp kaldıydı, ona bişey demedin ama... Hatta biralı salyası aktıydı güzelim kayına...

- E sizde bazı meselelerde biraz geri kalıyn ama dimi? Hem "Bugün AB için ne yaptın Tayyip?" diye sordun mu hiç kendi kendine?

- Hoşgörü bahçeleri açıcm çeşmesinden AB-ı deryalar akan... Artık halkım sabah abdestiyle birlikte vaftizini de çıkaracak aradan... Ayrıca istediğiniz Kopenhag kriterlerini de aratmakteyim Baharatçılar Çarşısı'nda, onu da bulunca...

- Bide detaylan bul ordan... Her tarafınız "kırmızı çizgi" olmuş, onları bi temizleyin önce...

- Olur tabi... Zaten taban olarak 60'lardan beri gıcığız kızıla kırmızıya... Kırmızı nokta vardı bi ara sonra...

- Güzeel, sende yoğun bi AB aşkı seziyoruz Tayyip... Tam anlamak için sana bazı mürekkep lekeleri göstereceğiz, ne olduğunu söyleceksin bize... Bakalım bunu tanıyabilecek misin?

- Kıbrıs gibi sanki... Evet evet, tanıdım bunu, Kıbrıs bu...

- Demek Güney Kıbrıs'ı tanıdığını söylüyorsun ha! Hemen ekleyelim bunu sonuç bildirgesine...

- Ne diyeyim, bütün bürokratlar toplandınız toplandınız, yıllardır bizi yıpratınız yıpratınız... Keşke müzakereden önce bi mütareke yapsaydık da şu silahlarınızı bi indirseydiniz...

- Ağzı laf yapan azimli bi gençsin, ama bizim yeni üyeleri sindirme kapasitemiz düşüktür bilesin... Diyelim verdik dolaşım hakkını, 10 yıl sonra kapkaç yüzünden Eyfel Kulesi'nden aşağı birilerini atıp, Hyde Park'ta mangal yaparken yangın çıkarmayacağınız ne malum?

- 70 milyon birden değişip istediğiniz formata gireriz... Hayır ben değiştim ya, formülü ordan biliyorum...

- Bukalemunun renk değiştirmesi gibi kolpa olmasın bu da... Ne bileyim bi resmi dil olsun, bi otonomi, hatta özerklik olsun... Bunları AB konseptine uydurmak lazım bi şekilde... Neyse bunları konuşmak için daha çoook vaktimiz olacak Tayyip'cim... Son sözlerini alalım şimdi... Yani taslak hakkında...

- Yalnız burda bazı yerler boş bırakılmış... Uçucu mürekkeple yazılan yerlere girmiyorum bile...

- İlahi Tayyip, boş bırakmasak İngilizce'yi okuyup anlayacaksın sanki... Hem sen demiyor muydun bürokrasiden "bay geldi" diye... İşte oturduk görüşüyoruz, ne gerek var resmiyete, kesinliğe, tarihe...

- Zaten çok meraklısı değilim bende, Abdullah gidelim demese gelmezdim bu hasta halimle... Öhhhöhö, bakın öksürmem, hastalığım bile Avrupa'lı... Fransız kalmayın artık bu mevzuya...

- Bak dakka bir gol bir, virüs sokmaya başladınız Avrupa'ya... Aslında tam üye olmasanız da, part-time üye yapsak sizi AB'ye... Hatta prime-time'ı da verelim, en cıvıl cıvıl zaman... Üstüne bide beş kat bonus... Bak yılbaşında çocuğunu sevindirirsin...

- Höyyt... Yeter be bu kadar şart dayadığınız... Kalkıyorum masadan... Bak kalkıyorum ama... Kaaalk-tım... Ciddiyim ama... Burayı mı imzalıyoruz? 2015 mi oldu şimdi? Öğleden önce olsun bari...

17 DECEMBER 2054

- Evet arkadaşlar görüşmeleri açıyorum derken... Türk heyetini uyandıralım bu arada... Evet, AB'ye Zoltar gezegeni ateistlerinden sonraki en büyük alımı gerçekleştirmek üzereyiz... İtirazı olmayan... Yok... Güzeeei...

OLGUN BUDAK

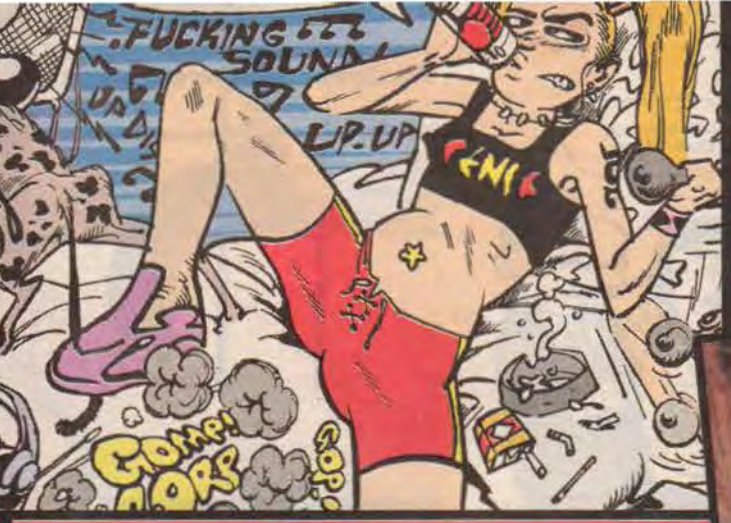
Belediyeler kelle vergisi alacak...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

ASİYE NASİL KURTULUR?

Ünlüler geçidi... Geçenlerde bir vesileyle öykü Serter'le aynı ortamda bulunduk... Hani hatırlarsınız... İlk "Biri Bizi Gözetliyor" programının keskin satırlara sahip, zarif sunucusu... Sonra birden kaybolmuştu... açıkcası, yurdum insanı kadar ben de bi ara meraklanmıştım. Öykü bundan sonra nelere gebeydi... Bi hareketini göremedim... Eksik olmasın, sağlam okuyucularımızdanmış... Şimdi böyle sempatik, asude muhabbet ediyoruz, fakat aslında derin bir suskunluk, kafa olarak başka bir alemde... Anladıkki bu ülkeden göçüp gitme arefesindeymiş... Gerçekten akıllı güzel ve ucuz işlerle yıpranmaktan usanmış kızların memleketi terkedişi, ülkemizden niye dünya çapında sanatçı çıkamıyor hadisesi kadar önemli bir tez konusu?.. Bu terkediş kafaya taktım... Israr ettim ve "her fidan kendi toprağında yetişir..." gibi ahmakça bi laf ettim öykü'ye bi ara... Meğer, bu hepimizin suskunluk dediği şey "içeri doğru genişleyen evren" modeliymiş... Ehli keyif ortamda, kızdan gelen cevaba bakın hele kardeşlerim... "Benim gibi suskunlar varoldukça, senin gibi ciğerleri tezek amberiyle yanmış evlatlar dayandıkça, dimdik ayakta kalır akıncı ruhu... Nerde kalmış, zevkten diz kapak arkaları ıslanan kadınları kim tatmin edecek?.. Sevgiyle sevişmeyi unutan erkeklerin yerini bıyık buran lezbiyenler aldıysa, Asiye'yi kim kurtaracak?." Alem içinde alem varmış meğer... Ve bunları söyleyip Amerika'ya, Hollywood'a yönetmenlik eğitimi almaya gidiyor... Dediğine göre orda kalacak... Etiket yapıştırmaya çok meraklı olduğunuz için "Sevmek zorunda olduklarına derdini anlatamamış" diyeceksiniz... Mesela bende kendimi bazen bu vatanda, bulunmaz Hint kumaşı zannediyorum.. Ama öykü basıp gidiyor işte.. 70 milyonluk Türkiye'ye aylardır ortak ve tek ülke gündemi olarak "Gelinim Olur musun?" kumkumaşı kuduz Semra kaynanayı arkasında bırakıp gidiyor işte... Bu terkediş "kaynama ve tıkanma noktası" mı?.. Değil... "Kaynana noktası"nın ta kendisi... Bu İstikbal İnkilabı içerisinde bakalım ben ve benim gibi kerizlerin ümitvar oluşu daha kimleri güldürüp, eğlendirecek... Nice Yıllara!!!

ANASINI EMİYOMUŞ!

Psikolog bi bayan arkadaş var... Geçenlerde kendisine gelen tuhaf bi hastadan bahsetti... Hastaya dışardan bakınca, oturup kalkmasını bilen 28 yaşında normal bi adam... Bu adam hergün anasının sol memesini emiyormuş meğer!!!.. Uzun bi sohbet... Ortada cinsel hiç bi durum yok... Tamamen bebek kafası!! Sonra anasını çağırmış bizimki görüşmeye... Anasının dediğine göre, kocasıyla cinsel hayatı bitmiş... Ve bu emzirmeden artık cinsel haz almaya başlamış... Ananın sol göğsüne bakmış, diğerinden daha büyük ve sarkık... En sonunda kocasını çağırıyor... Olup bitenler, dünya skinde değilmiş kocanın... Dostumuz genç psikolog... İşin içinden çıkamayınca, biraz fevri davranmış galiba... Oğlunuza emzik verin demiş en son seansta... "Sarı kız sütten kesti mi?" modeli yani... Hey beybi hey... Du bakalım nolucak...
Bekliyoruz...

DERİN DEVLET DİİL, DERİN SESSİZLİK!

Duyan da sosyeteye karıştık sanıcak... Hayır... Hadise tamamen günlük hayata karıştığında ayırdetmek sizin herkesi kendine çeken bu karikatürist tayfasının anarşist pratik zekası, hazır cevaplılığı, neşeli-komik tersine göçü... Bu haftasonu, yine her zamanki gibi İstanbul'un boklu gecelerine lanet okuyarak nacizane evimde sevgili dostlarımla toplanmış kah İBO'nun teypteki "aman aşkım, yaman aşkım... Bu senin FARKIN!" türküsüyle tekno-trance danslar ediyor, öte yandan da AKP hökümatı bizi mi zkiyor, memurlar hala diskoteğe girmeye çekiniyor serzenişiyle sevdiceğimizle öpüşüyoruz... Gece saat üç oldu... Kapı çaldı!.. Yine o devyarasa gövdesiyle EYVAH ABİM!! Suat Özkan.. LeMan camiasının deli gayzer dinamosu!! Beraberinde Heredot Ceydet (Hasan Kaçan... Efsane Gırgır'ın üstadlarından) Vee hemen akabinde **KURTLAR VADİSİ** dizisinin stanı **POLAT!** Tüm bu tayfa ve ev halkı, peyderpey delice kaynaşıp coşarken, sürpriz konuğumuz Polat kendi gezegeninde sessizce oturuyor... Müthiş dingin ve sessiz... Şahsen ben ve benim gibi olan yakınımdakilerim bazı böyle özel gecelerde ortalığı yakıp yıkmaya çok meraklı olduğumuz halde, Polat Bey'in suskunluğunda en ufak bir şımarıklık, aşağılama göremedik... Aksine biz utandık... Sevgili okurlar, işte size bir suskunluk örneği daha... Kurtlar Vadisi'ni hiç izlemedim... Sadece Televole'lerden bildiğimi söyledim kendisine... Gayet kalender karşıladı. Sonra öküzün biri bir laf etti... Dizide dublaj yapıyor... Normalde doğu lehçesiyle konuşuyor... O yüzden suskun dedi... Benim de bazen çukurova lehçem gıpraşır, öküze mi inanayım yoksa derin sessizliğe mi?? Ben haklı çıktım...

Polat peygamber soyundan geliyormuş... İnsanlara bok atma hastalığını bi kenara bırakalım... Derin suskunlukların derdindeyim ben... Aynı hafta içinde... İki TV starının öykü ve Polat'ın suskunluğu... Kimyası birbirinden farklı iki derin suskunluk.. Sonra hemen dönüp kendi eblek gevezeliğime baktım... Siz sevgili okurlarımın kafasını sken, beni benden biktırmış gevezeliğime... (Sanki, halktan uzaklaşıp dağda, peygamber mesleği çobanlık yapıyor edasıyla) Göya bu doğa ve emek ikliminde, olup biteneden rahatsız olmuş sorgulayan gevezeliğim... Ben bu işimden hiç mutlu değilim... Aramızda kalsın, bana söylenenlere de inanmıyorum.. Hakeza hiçbir misyonum yoktur... Arkama da bakmıyorum.. Arkam karı, önüm ateştir... Fakat gevezeliğe devam mı?. Devam mına koyim... "Dünle beraber gitti canıcaazım... Düne ait ne varsa.. Artık, yeni şeyler söylemek lazım" Hz.Mevlana

YIL 2020.. AB SONRASI TÜRKİYE'SİNDEN BİR BABUŞ!

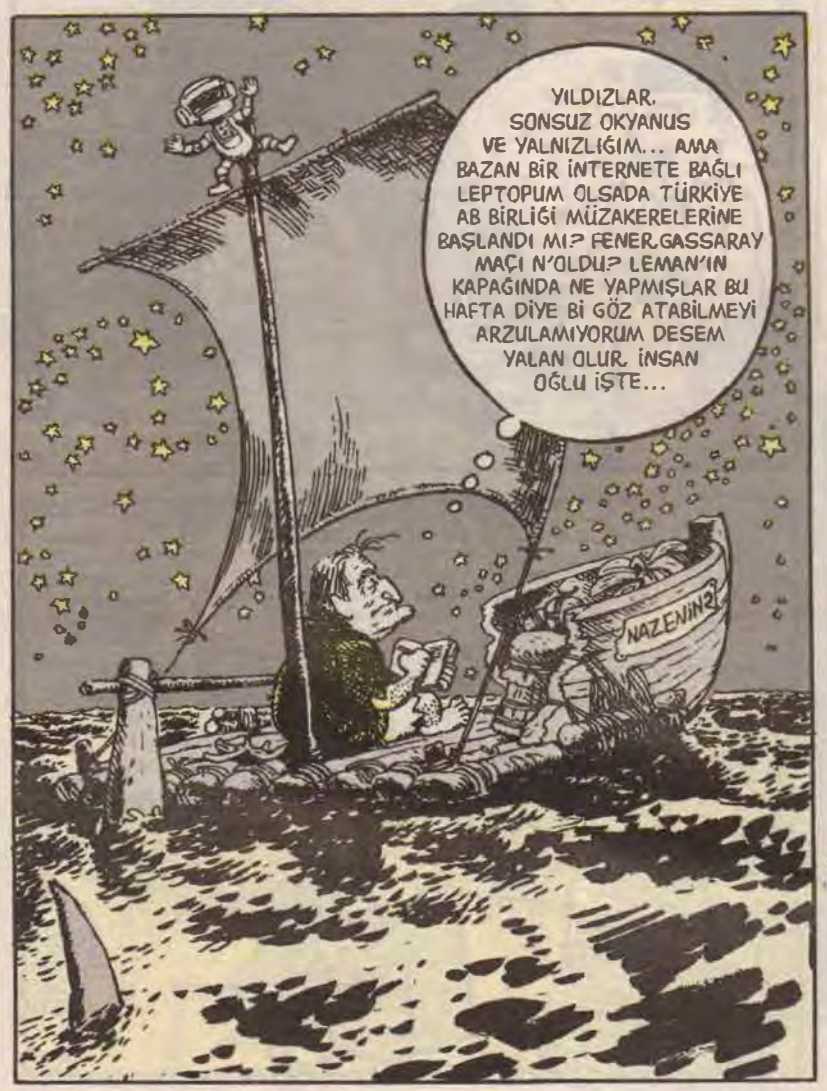
BABUŞLAR NOLUCAK?

Hakkaten AB'ye girdikten sonra babuşlar nolucak? . Mesela ben, lise bitmiş, İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi'ni kazanmış, Adana'dan kalkıp geldiydim.. Muhafazakar ama demokrat bi ailede büyüdüm. Çokta pısırıktım üstelik... Bizimkiler ilk etapta Fethullah Gülen'in Arnavutköy'deki modern, konforlu 15 kişilik özel yurduna vermişlerdi beni... Yobaz bir softa tetümmesi değildi bu.. Fakat yinede, sabah okula gidiyorum çıplak model çizyoruz, akşam yurda geliyorum namaz kılıyorlar (zorlama yok) sabah çıplak, akşam namaz... Bu gelgitlerle ben delirmek üzereydim! Kaçtım sonra... Fakat daha şanssız babuşlar napıcak?? Erzurum'dan gelip akademiyi kazanan fakir ve dindar aile çocuğu... Muhtemelen 15 kişilik değil 150 kişilik Fethullah yurdunda kalır... Sabah okulda çıplak model çizer, akşam namaza da katılır!! Böyle hem nalına, hem mıhına olunca ortaya nasıl bir amort yaratık çıkacak?.. Bizim gibi Anadolu'dan gelme babuşlar için AB yetkilileri "Problem keşfetme, hipotez kurma ve ispat, teorem oluşturma ve ilişkilendirme" kampları kurmalı... Ya da akademideki çıplak modellere mintan geydirsinler muğa goyim...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

tuncay@leman.com.tr
karatan@leman.com.tr

Aksamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

yeni Harman'da Can Abiyle benim hakkımda röportaj yapmışlar... Can Abi büyüğümdür, boynumuz kıldan ince, ama o röportajı yapan şahsın bir yanlışı: varsa kafasını koparttırım haberi olsun... ökkeş

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

GÜNERİ İÇOĞLU

OTOGASP DUMURLARI

Yine İstanbul'un semt-i cihangir cıngıl sokaklarındayız. Soğuk bir gecenin ardından gelen güzel, güneşli bir gün... Bir de bakıyoruz ki yine arabamızın arka camı kırılmış. Hiç telaşa kapılmıyoruz, bu civarda sıradan bir durum bu... Fakat bu kez cam kırık ama gazete kağıdıyla kapı aralarına sıkıştırılmak suretiyle bir güzel özenle örtülmüş. Arabanın içinde başka bir sorun yok, kapılar da kilitli bırakılmış. Sonradan öğrendik ki, bazı evsizler uzun süre park halinde kalan arabaları gözüne kestirerek camı kırıp bir gece konaklıyormuş arabanın içinde... Aha bir de bu çıktı başımıza!.. Bu Cihangir ilginç bir semt, kendine özgü araba park yasaları var. Bu yasalardan en önemlilerinden biri şudur; Arabanın park yerini azami iki günde bir değiştirmezsen arabanı zeval görür... İkinci ise; arabanın içinde bir şey bırakılmaz, en küçük bir şey bırakırsan camı da gider, bıraktığın şey de... Bu yüzdendir ki, bu Cihangir eşrafının o gün evleri dağınıksa bile park halindeki arabalarının içi terlemezdir. Hiç bir obje yoktur. Bu bölgede duran dizi dizi arabalar arasında hangisi bu semte aittir anlayabilirsiniz. Zira Cihangir semtinin arabalarının içi tamamen pürüpaktır ve her türlü objeden arınmıştır... Diğer semtlerden, özellikle Anadolu Yakası'ndan gelenlerin park halindeki arabalarının koltuklarında ise mutlaka ceket, mont, şapka, ajanda vesaire bulunur...

Arabamızın camını taktırmak için servise gittiğimizde herzamanki gibi bir kaç kaydadeğer otogasp dumur öyküsüyle karşılaşıyoruz...

* Camı kırılan bir arabanın içinden çalınanlara bakınız hele; "400 bin lira (YTL değil), bir adet sakız ve bir kaset" pes be arkadaş, sakız için yaktınız mağdurun camını, kaskosunu, zamanını...

* Arabası sprey boyayla çeşitli grafitilerle, yazılarla alâ mor'u boyanmış bir kadın servise gelir. Arabasının yıllık bakımını yaptırmak ister... Arabanın her tarafının bu halde rengarenk sprey boyalı olduğunu gören servis elemanları arabanın boyanacağından emin boya işlemlerine başlarlar... Kadın, "Hayır, hayır durun boyanmayacak, istemiyorum" der.. Servis elemanları şaşkın... Araba duvar gibi boyalı, yazılarla dolu ve kadın arabasının boyanmasını istemiyor... Neden mi?.. Çünkü "daha önce tam beş kez her boyacağında ertesi gün arabayı bu halde bulduğu, bu kez de nasıl olsa tekrar aynı hale getireceklerî için boyatmasının boşuna olduğunu" söyler, arabasının yağına, suyuna baktırıp, genel bakımını yaptırıp yoluna devam eder...

* Zırtlar Vadisi kıvamında bir öykü daha; Sıfır arabasının teybi çalınan bir mağdur "en iyisi arabamı kapalı otoparka koymak" diyerek evinin civarındaki bir kapalı otoparka koymaya başlar arabasını... İnanılmaz demek basit kalır bundan sonrasına... Bir gece otoparka kimliği meçhul biri gelir, otopark görevlilerini kafaya alır, onlarla arkadaş olur... Sohbet, muhabbet derken, çaylarına ilaç koyar ve otopark görevlilerini uyutur. Üzerinde anahtarı bulunan arabalardan birini alır ve gözden kaybolur... Bilin bakalım hangi arabayı alır?.. Evet, tesadüfî bu ya, teybi çalınıpta kapalı otoparkta arabam daha güvenli olur diyen adamın arabasını alır... Otoparkta arabanın anahtarı üzerinde olduğu için kasko da birşey ödemez, araba gitti gider... Yusufum kaybettim Kenan filinde, Yusufum bulundu Kenan bulunmaz misali aranır taranır araba bulunmaz. Tam timit kesilmek üzereyken arabanın bulunduğu haberi gelir. İstanbul Bahçelievler'de çalınan araba Mardin'de bulunur, İran'a kaçırılmak üzere hazırlanmış bir grup arabayla birlikte...

Hayat artık yaşanılır gibi değil demek istemiyorum ki, o da basit kalır. Mesele olmuş artık hayat, gerçeklikle ilgisi yok ki!.. Gerçek mi, hayal mi, rüya mı, kabus mu olduğu belli değil ki yaşanasın!..

PANTOLON

metinfidan

ERDENER ABİ

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

TERELELLİ PICTURES

HAYATA KARŞI DURUŞU OLAN KARİKATÜR ADAMIN ŞANCILI ARAYIŞI 2. BÖLÜM.

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ KOMİK KARİKATÜR ADAM BULUNDUĞU YERDEN VE KENDİ İNSANLARINDAN HİÇ MUTLU DEĞİLDİR...ONLARI İLKESİZ VE CIVIK BULMAKTADIR...BU DERDİNİ ULU BİLGE DANDOLDENYUS'A AÇAR. BİLGE ONU BİR YERE GÖNDERİR..GELDİĞİ YER, MESAJ VEREN YAZISIZ KARİKATÜR DÜNYASIDIR...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

canbarslan@superonline.com

Aksamsefası

Behiç Pek

KEDİNİZİN KÖŞESİ

SİYAMLI KEDİ PROFESÖR YATTARA VALLİ CEVAPLIYOR...

Sevgili Profesör Yattara; bizim arka bahçada koca kafalı, çizgili bir kedi var. Bahçaya indiğimde cırmıklarını suratına vurupçekip vurupçekip "Tiesp" yaptığımda "Meyyy" ediyor. "Meyyy" edince sırtım kambur oluyor. "Tiesp" etmek kedide kamburluk yapar mı?

Rumuz: Gevgeci

Cevap: Yavrucuğum, bu kamburluğa yol açan şey kedinin içinde bulunan "Küdi"dir. Küdi, kavga ederken kediyi kambur eder. Küdü, kedinin içinde olduğu için buna içküdü diyoruz yavrucuğum.

ASTROLOJİDE TEK İSİM, YILLARIN DENEYİMİ MEMDUH GALAKSİ'DEN YILBAŞI YILDIZ FALLARI.....

Cümbür C

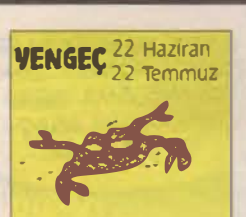
Koç burcu gezegenin kralı Bilal abidir.. Bilal ağabeyinin ruh haline göre koç burcu bireyleri günlük yaşamda güzelliklerle de buluşabilir, sinir-stres içinde de yüzebilir. Bilal baba, yılbaşı programı yapmadığını zira gezegenin kraliçesi Ayşen Hanımla arasının açık olduğu söyledi. Bilal ağabey'nin de tersi pis olduğundan koç burcu. Bu yılbaşı ne yapsa boş. Kırmızı külotla koşanlar partner bulamaz, yılbaşı çamı alanlar bir yere dikemez kök tutmaz.

Boğa burcu yıldızının yıldızı Hikmet abi olup çok kıymetli bir simadır. Hikmet abi yılbaşında gezegenin güneyinde yapılacak bir açılışa katılıp oradan kuzeyine akacak. Vakit kalırsa batısına daha olmadı doğusuna gidecek, anlaşıldığı üzere Boğa burcu mensupları bir Taksim'e, bir Nişantaşı'na deli gibi dolanacak, vakti kalanlar belki pompaya girebilir o da belki.

Zodyak'ın bu çift karakterli sabileri yılbaşında kurban bayramını yaşamak isteyebilir. Hem hindi yiyeyim hem de kırmızı külotla fırtınalar estireyim diyebilir. Gezegenlerinin patronu Direk noelbaba dır. Noel baba da evlerinize bacadan, su borularından giren bir babacan mıdır, yoksa *matrenkinize sizilen* bir yılan mıdır, bilen varsa beri baksın. Nihayetinde duygularının yoğun olduğu bir gün.

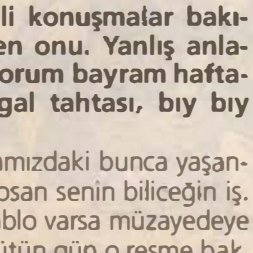
Bugün sakin ve kararlı davranacak, isteklerinizin gerçekleşmesi için pusuya yatacaksınız. Ev insanı olduğunuzdan, partneri olan yengeçler kırmızı külotlarını birbirlerine gösterme şansına sahip, sap yengeçler ise külotlarıyla balkona çıkmasın. Külotla boya badana yapmak serbest. Yılbaşı çamından gibisi kitaplık, masa falan yapabilirsiniz, o da marangozluğu olan yengeçler. Gezegenin kralı Bahava beyde zaten dükkânda eşyam yapıyor olacak.

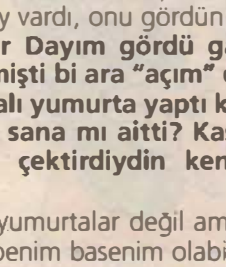
Bu gün alş
berler sizi
dıracak ah
mızı külot
partiye kat
niz. Fakat
tıklı davra
ken bir gün
le halılara s
racla oso
Edebinizle
yılbaşı çam
lyice olun.

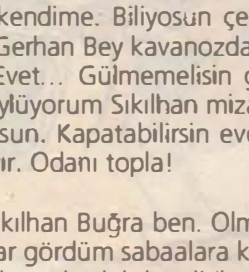
Sevgiye olan ihtiyacınız artıyor, yeni bir yıla da giriceksiniz bu arada sevgiye olan ihtiyaç da artıkça artıyor. İlkisi için planlarınızda var, soğuk füzyon gibi, tüp geçit gibi. Fakat gelgelelim bir sevgi ihtiyacıdır sizi sizden alıyor planlarınızı altüst ediyor. Hafif bir mastürbasyonla güne başlayıp dengeyi kurabilirsiniz zaten dengede sizin işiniz. Yılbaşı Geceniz bakalım size ne getirecek?

Haydi burcunuzun tüm özelliklerini göstermek için en uygun gün, çekin altınıza kırmızı külotunuzu aslında lüzum da yok bu gün özel bir gün tam takım verin kendinizi sokaklara, metrolara binin, kalabalık yerlerde dolaşın, unutmayın bu gün yılbaşı sex, drug Rock and roll, olumlu ve anlayışlı davranmaya özen gösterin, başarı sizinle.

Eski sevgilinizle görüşebilir, külotlarınızı giyebilirsiniz. Baş başa gizel bir yılbaşı yemeği yerken gelecek için planlar yapabilirsiniz. Olumlu düşünebilir, kurumlardan uzak durabilirsiniz. Sevgilinizde böyle yapabilir hiç mahcubu yok. Hatta garsona da söyleyin o da öyle yapsın. Ayrıca eski Sevgilinizden henüz ayrılabilir, fakat gelecek için yine planlar yapabilirsiniz. Olumlu da düşünürsünüz isterseniz.

Eski sevgilinizden haber alabilirsiniz, fakat amcanızdan haber alamayabilirsiniz. Yeni yıl kutlamaları için planlar yapabilir, bu planlarınızı sabaha kadar eşinize dostunuza anlatabilirsiniz. Çam ağaçlarının dallarını koparıp fidanlık oluşturabilirsiniz. Geceye bir gece kulübünde devam edip planlarınızı mikrofonla insanlara anlatabilirsiniz. Olumlu düşünebilirsiniz.

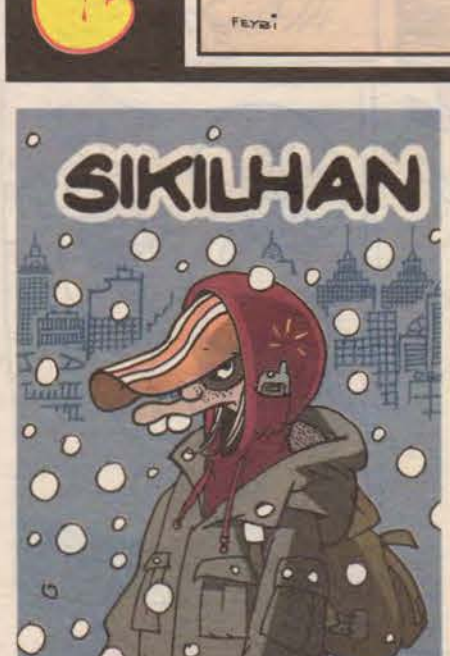
Kova burcu
tik ve ya
sayesinde
atölyelerin
kurelarında
Bunlar
atölyelerde
nlip sevişec
vişme soz
heykelcikler
pacaklar. E
eserler ver
bu ilginç va

- Allo naber Sıkılhan, ben Bunalgül'üm. Şimdi dinliyosun: Jennifer Ariston- Bratt Pit; Victoria- Davit Beckham, Demet Şener- İbrahim Kutluay... Sence biz bu ikililerden hangisine daha çok benzetilebiliriz?

- Eööö. Hacivat- Karagöz yok mu seçeneklerde.

- Hayvan olma Sıkılhan. Taam ilişkimizin cinsellik boyutu biraz eksik ama yani erkek ikililer gibi de diiliz haralde.

- Aramızda geçen ikili konuşmalar bakımından söylemiştim ben onu. Yanlış anlaşılmalarla dolu. Ben diyorum bayram haftası, sen anlıyosun mangal tahtası, bıy bıy bıy... Ehehe...

- Bıy mı? Sen bilirsin aramızdaki bunca yaşanmışlığa rağmen "bıy" diyosan senin biliceğin iş. "Ayı terbiyecisi" diye bi tablo varsa müzayedeye gir onu alıp duvarına as bütün gün o resme bak. Çünkü bi daha yüzümü göremiyceksin. Hayvan terbiyesizi!

- Baybay...

- Merhaba genç adam, annen konuşuyor. Seni seviyoruz Sıkılhan. Bi derdin varsa bize açık açık söyleyebilirsin, evet. Uygar, ergen psikolojisinden anlayan, gerektiğinde sert ve cezalandırıcı gerektiğinde şevkatli bir arka... herneyse şarjım bitiyo hemen konuya giricem. Buzdolabında beyaz plastik, mavi kapaklı bir kavanozda bana ait bişey vardı, onu gördün mü?

- Ben diil de Aşur Dayım gördü galiba. Dün öğlen bize gelmişti bi ara "açım" deyip mutfağa daldı kıymalı yumurta yaptı kendisine. Ne o kıymalar sana mı aitti? Kasapta tavuskuşu filan mı çektirdiydin kendine, ehhe...

- Hayır kıyma veye yumurtalar değil ama yağ olarak kullandığı şey benim basenim olabilir...

- Çok dağınık bi insansın anne. Niye bırakıyosun basenlerini orda burda.

- Mizah dediğimiz şey bu değil Sıkılhan, rec
edicem öğren artık. O kavanozda liposakşınl
basenlerimden alınan yağı saklıyodum ben v
dayın onunla yumurta yapıp yedi. Bunda gülü
necek ne var?

**- Tamam da fazlalıkmış zaten. Bu dayımı
liradan atılan sıfırları yemesi gibi bişey. Ni
ye üzülüyosun ki?**

- Hiç de bile onlarda daha sonra "Gıdı" yapt
rıcaktım ben kendime. Biliyosun çenem gerid
hafif, Doktor Gerhan Bey kavanozdan ilave edi
öne alıcaktı. Evet... Gülmemelisin genç adam
Hayır. Sana söylüyorum Sıkılhan mizah bu değ
niçün gülüyorsun. Kapatabilirsin evet. Bak gü
memelisin hayır. Odanı topla!

- Alo. Sıkılhan Buğra ben. Olm lan aacca
naip rüyalar gördüm sabaalara kadar: Ance
lina Coe'yle çırılçıplak katalitik soba taşıyo

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

behicpek@leman.com.tr

Kırık Lebleb

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

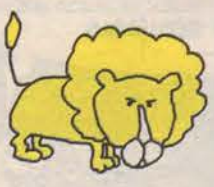

emaat

AHMET YILMAZ

ASLAN 23 Temmuz – 22 Ağustos

Yaratıcı fikirlerinizi ön plana çıkartacağınız lakin kimsenin umurunda olmayacağı bir gün. Yatırım yapmak için güçlü arzular duyacağınız bir gün, ama bankalar kapalı. Beklediğiniz fırsatlar karşınıza çıkabilir, ama ne beklediğinizi bilmiyorsunuz. Bu gün şanslı günündesiniz, ama piyango biletiniz yok. Sevgiyle davranın, olumlu düşünün.

BAŞAK 23 Ağustos – 22 Eylül

KOVA 20 Ocak – 18 Şubat

Sürekli şiir yazan balık burcu evlatları, bu yılbaşında şiirlerini okuma imkânını yakalayacaklar. Altmış yaşındaki balık burcu Efsun hanımın altmış yılda biriktirip derlediği bu şiir dinletisini katmak ilginç olabilir. Duyguları yılbaşında iyice yoğunlaşacak olan Balıklar gezegenimizi yörüngesinden çıkaracaklar.

BALIK 1 Şubat – 20 Mart

duk. Neyse detaylara sonra girerim sizde fazla salon çiçeği var mı? Sardunya, kavçuk, devetabanı, afrika menekşesi felan. Bi kaç gün yatıya kalmaları için bana verir misin?

- Hayvanlarla yatıya kalmayı duymuştum da bitki arzulayanını ilk kez duyuyorum.

- Öööle diil lan kardeş kardeş yatıcaz. Ben uyurken bitkiler başucumda durucak o kadar. Aklına kötü bişey gelmesin.

- Peah. Sen ve otlar hakkında aklıma neden kötü bişey gelsin ki?..

- Valla koparıp içmiicem olm. Madde defterini kapadım diyorum sana. Kalbin kötü lan senin. Altı üstü iki saksı bitki vericen ikibin türlü laf sokuyosun. Hay içicen mi, hay koynuna alıp mikicen mi? Diyorum sana ben uyurken başucumda durucaklar o kadar. Niye? Çünkü çiçekler geceleri oksijen alıp karbondioksit veriyolar. Yatakodanın orman gibi olduğunu düşünsene. Aşırı karbondioksit ne güzel kafa yapıyo biliyo musun? Ancelina Coe bööle yılan gibi kıvrım kıvrım rüyana geliyo "Oh Buğra" diyo insana. Pantolonumu yırttı lan karı, o derece arzuluydu yani. Katalitik sobayı pek anlamadım, karbondioksit fazla olabilir, olsun ama. Daha çok olsun diyorum ben... Alo... Kapadın mı lan. Olm kalleşsin var ya... Sen benden bitki istiycen bağ bağışlarım lan ben sana... Alo?

okhan@leman.com.tr
Atilla Atalay

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantev.org

DUDUG ÇALDIKÇA ERMENİ SORUNU BİTMEZ

Nihat Genç

Suriye, Mısır, Iran, Lübnan, Urdün'den sonra Doğu Konferansı olarak bu sefer Ermenistan'ı ziyaret ettik. Toplu görüşmelerde bulunduk, siyasi/sosyal sorunları birebir yüzyüze tartışma fırsatımız oldu.

Ermenistan'ın başşehri Erivan, toplam nüfus ikibuçuk milyon, diaspora'daki (dünyaya yayılmış) Ermeniler'in toplam nüfusu altı milyon, yani bütün Ermeniler'in toplam sayısı sekiz milyon. Diaspora Ermenileri Ermenistan'ın herşeyi, yılda altı yüz milyon dolara yakın para gönderiyor, bu para olmazsa Ermenistan olamaz. Bu para desteği! Güvenlik desteği de Rusya'dan. Talvimizden çok daha yoksul, aç, çaresiz ve işsiz bir Ermenistan bulduk. Sovyetler merkezi planlamayla uçağın motorunu bir yerde kanadını başka ülkede planladığı için Sovyetler'in çöküşüyle sanayii topyekün iflas etti. Bugün ellerindeki tek fabrika Konyak fabrikası. Şehri yüksekten gören ve bir kale görüntüsü veren Konyak fabrikasını gezdik, hediyelik alışveriş yaptık, meşhur konyak markalarının adı: Ararat.

Erivan taş bir şehir. Sanat tarihi Ermeniler'in taş ustalığını uzun uzun anlatır. Hatta Ermeni tarihçiler, Rönesans'a öncülük eden kilise yapılarının Erzurum'daki örneklerini planlarıyla anlatıp, rönesans mimarisinin gelişmesine önayak Ermeniler olduğu tezini işler. Anadolu topraklarındaki yüzlerce kilise den ve binadan dolayı bizler de bu taş ustalığını tarih boyu takdirle anmeydık.

Erivan şehir merkezi/meydanını çevreleyen Dışişleri, İçişleri gibi devlet binaları bu taş mimarının usta örneklerini gösteriyor. Şehir meydanı mimarı açıdan harikal Binaların en büyüğü üç/dört katlı ve binaların görünümü abidevîliğini abartmamışlar. Estetik bir oran büyüklük olarak korunmuş. Bu örnekler bu topraklarda taşın estetize edildiği sanatlaştırıldığı en güzel binalar olarak karşımıza çıktı. Fazlasıyla beğendik.

Mesela Ankara'da bu güzellikle ancak üç/beş kadar sayabileceğimiz mimari örneklerden Erivan'da yüzlerce/binlerce var. Osmanlı'nın taş değil, ahşap binalara yönlenmesi ve sürekli yangınlara kurban gitmesinden dolayı tarihçilerimiz "niçin taş yapmadılar" diye kahırlanır durur. Ama Erivan'da gördük ve kemiklerimize kadar hissettik ki, bu mimarinin ısınma sorunu var. Bu taş ısınmıyor. Osmanlı'nın ahşabı seçmesinin sebebi de buydu. Erivan çok güzel taş binalarını ısıtamıyor. Şehirde ahşap tek ev yok, ayrıca şehirde tek bir tane briket, tuğla, kiremit hiç yok, bina çatılarında dahi saç kullanılıyor ve yapıların en çirkin yanı burası.

Erivan'da gözle dışardan gördüğümüz Ermeni kültürü iki büyük kanaldan akıyor. Birincisi piyano, ikincisi duduk. Duduk, zurnayla kaval arası folklorik bir çalgı, biz de benzerini kullanıyoruz. Çalınırken yanaklar davul gibi şişiyor.

Girdiğimiz her binada, otelde, parti binasında, lokantalarda büyükçe bir piyanoya rastladık. Bizde de piyano var, hatta, Donizetti Paşa'dan beri var, ancak piyano bize yabancıdır, bir yerlerde onu görürüz, birazdan çekip gidecek bir turist gibidir. Erivan'da piyano Ermeni kültürünün özümsenmiş bir büyük parçası gibi ağırbaşlı görünüyor. Modern çağdaş batılı kültürlerinin en sağlam göstergesi piyanodı. Bütün okullarda piyano dersi verildiği söylendi. Hatta otelde piyano çalınırken temizlikçi kadın elinde temizlik kovası gelip bir parça istediğinde bulundu, yani, alttan yukarı herkes piyanoya haşmeşir.

Ancak duduk hakkın ters şeyi. Duduk içli acılı bir alet. Dinleyen herkesi ince derin sesiyle ağlatıyor. Hüzün dalmeyelim artık, daha derin, ağır, yakarış, ağlayışın parampara olsun dağılışın sürgünün tehçirin katliamların sesini yükseltiyor. Bütün türküleri canımızı yakıyor. Ciğeriniz parampara oluyor. Folklorik giysilerle, ki, bizim giysilerimizin aynısı, duduk çalanlar sahneye çıkıyor. Ortasında solist asla mikrofon kullanmıyor. Ve arya tarzında söyleniyor. Türküler arya gibi bir new Pavarotti gibi soylendiği için sanatçı bir iki türkü söyleyip yerine oturuyor, sonra beş dakika ara dinlenip yeniden sahneye çıkıyor. Civan Gasparyan gibi duduğ sanatçıları tüm dünyada Ermenistan'dan daha da meşhur çünkü duduğ bir nevi Ermenistan bayrağı.

1. Cihan harbinde İngilizler hem Türkler hem Ermeniler'in boyunlarını kırdı, bu yüzden, Ermeniler'in ve Türkler'in kafaları geriye dönük, ömürliklerine saplanmış hançere bakıyor gözleri ve duduğ sanki bu boynu kırık nefes borusu, hıçkıran ve hep geriye bakan halkın sesi! Duduğ ömürlüğü kırılmış nefes borusu parçalanmış Ermeni halkının hıçkırığı..

Söyledikleri bütün türküleri tanıyormuş gibisiniz, ama, adını sözlerini çıkaramıyorsunuz, türkünün yarısına gelindiğinde kulaktan kulağa fısıldaşıyorsunuz, şu türküydü gibi: Adana'dan, Malatya'dan Arapkir'den Harput'tan Diyarbakır'dan türküler.. Zaten biraz sonra Erivan şehir haritasına bakığımızda Malatya, Arapkir adında semtlere rastlıyoruz, Ararat ismi ise şehirde en çok rastlanan yer, marka adı... Konuşup görüştüğünüz herkes benim dedem Vanlı, Trabzonlu, biz Erzurum'dan Adana'dan geldik, (Adana'nın adı: Kilikya) diyorlar. Ağıt dolu bir türkü kasetlerinin adı: Ağıla Adana...

Yüzleri, ince dudakları, erkeklerin sert kemikli yüzleri, zayıflıkları, esmerlikleri ve yeni yetişen neslin kabalıkları birebir Anadolu insanı. Çorum'un Çubuk'un bir pazarında görebileceğiniz yüzler, giysiler, tavırlar. Zaten Ermeni Patrik'i de bana dönüp bu arkadaş bizden mi dedi. Oysa Patrik'in bilmediği bir de annemin yüzü vardı, şimdi kitaplığımın önünde fotoğrafına kuşkuyla bakıyım, annem karşı taraftan mağduriyete uğramış! Ama yüzlerimiz ne çok benziyor.

Çok benziyoruz ama Ermeniler bizi biç sevmiyor, "yüzün'üzü şeytan görsün" bir halleri var. Konuşup görüştüğümüz bütün Ermeni yazar, politikacı, tarihçilerin "duygu göstermeyen" poker suratları vardı. Karşımızda paslanmaya yüz tutmuş çelik gibi durdular. Dünya üzerinde birbirinden bu kadar nefret eden bir başka halk bulmak mümkün değil. Kanlıyız. Düşmanız. Bilbirimizle hala savaş halindeyiz. Tarihin önümüze koyduğu katliamlar, iç savaşlar hem Ermeniler'i hem bizi tahrip etmiş! Ama en ağırı, geçtiğimiz yüzyıl, katliamlardan sonra hem Türkler'i hem Ermeniler'i tarihte eşi olmayan başka kanlı bir kültür yoğurmuş.

Kardeşiz, dostuz, birlerce yıl beraberdik, gibi, içten cümleler kuramıyorsun, bir duvara toslamış gibi, ne kardeşi diyen bir sınat çıkıyor. Konuşalım, diyalog kuralım, dediğinizde, hangi diyalog, bu soykırımı nasıl unutabiliriz diyen sert öfkeyle çizilmiş donuk yüzler ve bu soykırım zinciriyle nutkunuzdan ve beyinlerinden birbirine bağlanmış Ermeni halkı çıkıyor karşınıza!.

Son yüzyılda hem Türkler hem Ermeniler hem Yunanlılar birbirine milliyetçilikle düşmanlaştı. Beni en çok sarsan müzikleli oldu. Duduğ çaldıkça Ermeni sorunu çözülmez, çünkü duduk tarihin içindeki bütün göçleri, tehçirleri, katliamları, sürgünleri bugüne taze taze taşıyor. Yunanın rembetikosu da öyle, kemanlar en ince perdeden girer, beyinlerini yürekleri törpüler, artık keder değil delirmiş bir yangın yen gibi yüreğimiz benzin dokulmuş gibi olur, ki, bu ağır kasvetinden dolayı rembetiko çokça yasaklanmıştır. Anadolu da öyle. Orta Anadolu'nun ağıtları, uzun havaları, bize hep sürgünleri, göçleri, savaşı anlatır ve sanki bu üç halkın müziği de "milliyetçileştiren" temalar taşır. Kızgınlaşbran türküler. Bizlan haşlayan ve çelikbir tencerede kavuran türküler.. Sanki bu türküler içimizdeki yanıklığı besliyor ve düşmanlığı cilalıyor, sivriltiyor gibi.

Yani diyorum ki Ermeni halkıyla yeniden konuşabilmek için türküler bize dost olamayacak, tam tersine, bizler sazı, ağıtı, uzun havayı, onlar da bir elli sene duduğu kaldırsın. Duduğ bir acı belgesel gibi iç savaşların bütün fotoğraflarını nağmeleriyle önünüze koyuyor. Duduğ kanlı savaşın kütüphanesi gibi. Duduk sürgünlerin katliamların müziğe yazılmış öyküsü gibi, Ermeni halkı duduğun sesiyle yaşıyor!.

İlk ziyaret yeriniz Erivan Devlet Üniversitesi'nin toplantı salonu. Buz gibi. Zaten karşımıza soğuk yüzlü bilimadamları ve bizim ülkücülere benzeyen Taşnak'ın öğrencileri çıktı. Konuşmaya görüşmeye hiç niyetleri yok gibiydi, kalkın gidin, neden geldiniz diyen ve hemen kavgaya dönüşecek bir sertlikleri var. Zaten konuşma baştar başlamaz aıka sıradan 22 yaşlarında Türkoloji bölümünde okuyan bir genç ayağa kalkıp soykırım için bir dakikalık saygı duruşu anonsunu "komut" gibi yaptı. Kalkalım/kalkmayalım tereddüt ettik. Çünkü görmeden haber göndermiştik, içimizden soykırım anılını ziyaret etmek isteyenler var, diye. Nafile. Ermenistan bu sert konum işte, soykırıma saygı duymayacaksan buraya gelmeyecek hiçbir konuşmaya karşılamayacaksın.

Kafile başkanımız İstanbul'da yayımlanan Agos gazetesinin editörü Hrant Dink'di. Yanında Evrensel gazetesinden Aydın Çubukçu oturuyordu. Aydın Çubukçu bu emniyetsizliğe karşı hemen "1915'te ölen herkes için kalkalım" diye bir cümleyi hemen uydurup bütün ölenler için düzelmesiyle güya tereddütümüzü toparlamış olduk.

Saygı duruşundan sonra Hrant Dink Ermeni tarihçilere karşı sert azarlayan bağıran bir üslupla yaptıklan bu zoraki saygı duruşunu eleştirdi, misafirlere böyle davranılmayacağını söyledi. Hrant'ı sakinleştirerek bir Ermeni iç savaşını önlemeye çalışbk!

Dövülmüş gibi olduk ama Ermenistan gerçeğini de öğrenmiş olduk. Sanki bilekderimize kelepçe geçirilmiş, buraya niye geldiniz diye cezalandırılmıştık. Soğuk duş dedikleri, buz gibi. Birazdan söz alan Ermeni profesör bu saygı duruşuna kalkıp kalkmayacağımızı yorumlayan bir cümleyle "bu son karşılaşmamız olabilirdi" gibi bir cümle kurdu. Yani niyetleri önceden böyleydi..

Duruma müdahale etmek istedik, önce Can Dündar'ın diyalogu yumuşatan cümlelerini duyduk, peşinden Nihat Genç, konuşmanın/diyaloğun önemli olduğuna dair duygulu birkaç cümlesi... Bu fazlasıyla edebi, yumuşak, duygulu, zarif cümleler bir duvara çarpıp geri döndü. Biz duygulu konuşalım diye çabalarken, onların yüzümüze tükürür hali anlaşılmazdı. Çevirmenlerimiz Türkiye'deki Ermeni gazetelerden Hrant, Ara ve Sevan'dı. Hrant'a galibe iyi çevirı yapılmıyor, ne söylesek bu çelik disiplin bozulmuyor, deyip çevirmeni değiştirdik.. Ancak toplantı dağılırken bir profesör bizi odasına konyak içmeye davet etti ve başka profesörlerle birebir konuşmaya başladık, şakalaşbk, gülüştük, kadeh kaldırdık ve salondaki sertliğin tam tersi bir havanın içine girdik.

Eşber Yağmurdereli'nin deyimiyle bu sorun salonlarda, partilerde, sokaklarda değil, bu sorun sadece "nteyhanede" çözülebilir, kadehler kalkınca işi geyiğe dalıp dökmeye başladık. Sarmaş dolaş yalap şalap bir vaziyete doğru. Zaten bu soğuk ülkelerin tek kurtarıcısı Konyak. Konyak eksi yirmi derecayi sıtıyor, eksi seksen derecedeki Ermeni Türk nefretini de ısıtmayı başardı.. Yaşasın Konyak! (Bir şişe hediye aldım, ne olur ne olmaz beni Ermeniler'in bulunduğu bir toplantıya çağırırlarsa, güzel sözlerle değil, bu konyakla gitmeyi düşünüyorum...)

Tabii bu derli sert soğuk sertlikten nefretten hemen sonra birkaç konyakla nerdeyse aynı yatağa girecek kadar içli dışlı bir samimiyetin ortaya çıkması, iki ülke halkının sosyal karakteri hakkında epeyce bir fikir veriyor!.

Yani birgün bir Türk heyeti Ermenistan'a giderse tüccarlarımız ve tarihçilerimizle değil dansözlerimizle görüşmesinde fayda var. Onlarda duduğ bizde saz olduğu bu sorun çözülmez. Biz bu sorunu ancak ayılana gazoz bayılana limon gibi Sulukule tarzı "şakşuka" parçalarla çözebiliriz!.

Çünkü Iran'da dahi çokca uzun saçlı, hatta saçlarını örmüş delikanlı görmüştük, Ermenistan'da tek uzun saçlı çocuk yok, hatta şık restoranlarında göbeği açık ya da dekolte tek bir kadın görmedik. Muhafazakar sosyal bir disiplin sınırların açılmasıyla patlamayı bekliyor... Yani ayrı bir ideolojik tezle yemin etmiş bir halk Ermenistan, sert milliyetçi tezler parlamentoda birazcık açılıp sosyalleştiğinde parlamentoyu basıp onlarca milletvekili öldürecek ve yine sert milli tezleri merkeze taşıyacak bir siyasi yapısı var!

Çok da umutsuz olmayalım, karşılıklı çeviriler yapabilir, müzik, tiyatro, sanatçı ve sivil kurumlarımızı karşılıklı götürüp getirebilecek anlayışta birçok zeki yazarlarıyla tanıştık ve karşılıklı diyalogları heyecanla zenginleştirelim, başka da şansımız yok diyen bir entelektüel birikim sözkonusu!..

Birkaç saat sonra ziyaret yerimiz Devlet Üniversitesi'nden de beterdi. Çünkü karşımızda Taşnak Partisi vardı. Taşnak Partisi Ermenistan'ı kuran devrimci kurtuluş partisiydi. Taşnak'ın çok eski rakibi Hınçak'ı sorduk, Hınçak'tan kimse kalmadı, dediler. Taşnak bugün yüzde 4/5 oranında oy alıyor. Ama siyasetbilimciler Ermenistan halkının ruh halini Taşnak'ın yansıttığını söylüyor. Bu fazla sert bir yorum, çünkü halkın içinde, soykırımdan bugünkü Türkiye gençliği/yeni nesil sorumlu olmamalı bile diyenler az da olsa var. Taşnak bizdeki MHP karşılığı ama zaman zaman elâlından darbecilikden de var, parlamentoda biraz olsun farklı fikirler olduğunda, geçtiğimiz yıllardaki parlamento baskını gibi, acımasızca öldürüp siyasete el koyabiliyor. Katillerimizde sert solcu sosyalist arkadaşlar dahil Taşnak'ı tanıyınca MHP'nin daha yumuşak bir partı olduğu gibi yorumlar dahi yaptılar. Sovyetler çökünce yeni siyasal rejim çok partiyle başlıyor ve ulusal birlik gibi birazcık liberall, sosyal partiler merkeze taşınıyor. Halkın Taşnak dışında çözümler aradığı kesin gibi. Yani diğer merkez partiler soykırımı asla unutmayalım ama, soykırım diye diye de sorunlarımızı çözemeyiz, şimdilik soykırımı kenara çekelim demeleri bile istekleri/sonları oluyor.

Isınma problemi Taşnak partı binasında da gündemdeydi, Büyük bir salon yerine genel başkanlık odasına doluşluk, ki, bu yüzden kafilemizden ancak 10 kişiyi kabul edebileceklerini bildirmişlerdi. Aldı sözü Taşnak. Bir görüşmeden çok ultimatom veren gibi bizlere derindeki Ermenistan davasını özetledi.

Hayal ütopya dolu milli dava! Türkiye'deki çok şeyi de bilmiyorlar. Mesela, Talat Paşa'nın mezarının Türkiye halkı tarafından kutsanıp ziyaret edildiğini söylediler. (Talat Paşa İttihat'ın başındaydı, soykırımdan sorumlu tutuluyor. Almanya'da Ermeni bir genç tarafından suikaste kurban oldu.) Hemen lafa girip "bir bilgi yanlışı yapıyınız.." dedim. "Türkiye halkı ittihat paşalarının mezarlarını dahi bilmez, hatta kafilemizdeki birçok aydın dahi Talat Paşa'nın nerde gömüldüğünü bilmez. Türkiye halkı cumhuriyetin paşaları bilir ve kutsar." dedim..

Sonra Taşnak siyasi görüşlerini milli kanunlar gibi özetledi, ki, bu görüştere yabancı değiliz. Ancak bu hayal ötesi ideolojik iddialarla Ermeni gençliği/halkının beynı yıkanıyor, belki yeniden buluşacak iki toplum daha da sertleşiyor. İşte Taşnak tarafından Ermeni milli davası.

Ermeniler'de siyasi sorumlumuz üç başlık altında toplanıyor. Birincisi ve en belalısı Soykırım.

Öyler, halkların birbirine nefret beslemediği, bu katliamların halkların yapmadığı, bu yüzden "soykırım" diyemeyeceği, bu tarihi iç savaşın devletlerin politikaları olduğu tezini işliyoruz. I. Dünya savaşında Almanlarla ortak savaşa giren İttihatçılar'ın tehçir uyguladığı ve öncesinde karşılıklı büyük katliamlar olduğunu hep söyluyoruz. Ancak katliam kelimesi dahi burada yumuşak, hafifletici bir kavram. Hatta insanlık suçu katliam demek. İsviçre'de Ermeniler dilekçe toplayıp meclise soykırım yasasını dayatırlar. Türkler de dilekçe toplar karşı çıkar. Bu sefer Ermeniler, Türkler soykırımı küçümsedi, soykırımı hafife aldı deyip, hafife almak da insanlık suçudur diye Türkler hakkında dava açtılar..

Ermeniler'in yüzyıldır bütün kitaplarında yazıp çizdikleri ve Ermeni milli davası yaptıktan tez: Soykırım! Bugün Ermeni kültürü/sanatı/siyaseti üzerine bin kitap varsa dokuz yüz dokuzu soykırımı/tehçiri anlatır. Türkler soykırım suçu işlemiştir tazminat ödeyecektir, burun tanı cimi yoktur, en büyük davaları. Hatta Ermeni halkı soykırım iddiasından milli bir tapınak yaptı Ermenistan'ın içi dışı gecesi gündüzü şarkısı mektepli türkücüsü duduku sokağı politikası herşeyi soykırım. Zihinler beyinler kalemler siyasetçiler soykırımla kalkıyor soykırımla yatıyor. Değil soykırım kavramını birazcık unutmak birazcık yumuşatmak.. Türk tarafıyla soykırım sözcüğü olmadan görüşmeye çalışmak dahi bir Ermeni politikacı için vatan hainliği... İşte I.Dünya savaşında İngilizler bileri böyle düşman yapb ve I. Dünya savaşındarı sonra Ermeniler başka Türkler başka bir tarih başka bir halk olarak milli düşmanlar olarak tarih sahnesine çıktı!..

İşte şimdi toplantı odalarına kadar gelen kafile de soykırımı gerçekleştiren Türkiye'nin çocukları... Yüzler sert, kılıçlar keskin, ideolojiler bomba, sandalyeler masalar mayın tarlası gibi. Bu keskinlik içinde rahat bir cümle kurmak mümkün değil. Ya bu ibadete katılacak soykırımı kabullenecekleriniz, ya da .iktirolun gidin!..

Herkes soykırım diyor her yer soykırım diyor bütün halk soykırımı asla unutmayacağız, diyor.

Bizlerse karşılıklı katliamlar oldu, burada bir iç savaş oldu, hatta Ermeni çeteleri yaktı yıktı kesti, birimi diğerinden az fazla tarafı olmadı, diyoruz. Ve bütün Türk yazarları Ermeniler için binlerce yıl içiçe yaşadığımız birlikte yaşadığımız aynı kültür içinde yoğrulduğumuz gibi cümleleri çok rahat kullanır. Burada bu geçmiş tarih hiç yok, burada tarih "soykırımla", yani I. Dünya savaşıyla başlıyor.

Vardığımız sonuç şu, soykırım önünüzde asla aşılmaz sert milli çelik bir duvar gibi duruyor. Ne söylesek, hangi tarihi belgeyi getirsek kar etmiyor. Bugünkü Ermenistan halkı/devleti topyekün soykırıma yemin etmiş soykırımla bütünleşmiş soykırımla ibadet siyasal ticaret mektep sokak yapan velhasıl soykırımla yaşayan bir halk. Ürpertici bir sertlikti.

Yani bizi gördüklerinde soykırımı görüyorlar. İşte annelerimizi babalarımızı katledenlerin çocukları. İşte soykırıma uygulayan ülkenin evlatları.

Yüz tane bin tane soykırıma dair kitap okusanız dahi, Erivan'da yaşayan bu nefretin yemin etmiş halkın inanç derinliğini oralara gitmeden anlamamız mümkün değilmiş.

Zaten soykırım, anıtının yanındaki büyük duvarda bizim canımız cicimiz elliye yakın şehir Adana Bursa Eskişehir hepsi soykırımı uygulayan şehirler diye yazıyor!..

Erivan'daki bu ideolojik bütünlüğü ve sertliği biraz zorlama bir yorum olacak ama farklı bir yönden de değerlendirmek istiyorum. Mesela gittiğimiz her Orta-doğu ülkesinde sert siyasi yapılar olmasına rağmen Fener/Cimbom gibi rekabet yaşayan takımlar olduğunu görmüştük. Hatta mesela İran gibi Suriye gibi sert siyasi yapılarda rekabet oluşturan sağ/sol/liberal/demokrat gibi farklı siyasi tartışmalar olduğunu görmüştük. Ermenistan'ın derdisi yok. Sovyetler yaşarken Sovyet ligkinde oynamışlar, sanki halk sporda olsun aynım gaynım yapmak istemiyor gibi. Partilerin solu liberali merkez sağ partilerden çok uzaklarda değil ve yasama şansları hiç yok.

Ancak Sovyetlerle ayılı çağ altında, konumlarında yaşadıkları halde Sovyetler dahi Ermeniler'in "soykırım" suçlamasını doğru bulmuyordu, çünkü, I.Dünya savaşında yapılanlara soykırım denilecekse, Stalin'in yaptıklarına ne denmeli? Ruslar, yani Ermeni halkının en büyük dostları dahi soykırım kavramını fazlasıyla abartılı buluyor. Peki soykırım konuşamıyorsak Ermeni siyasi düşünce/zihin yapısına göre sonra neler olacak?

Devamı 13. Sayfada

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksamsefası

CEZA

MELİKE AĞAR

2. BÖLÜM

İLKOKULUN BİTTİĞİ DÖNEMLERDİ VE YİNE TAŞINDIK, YİNE ÜSKÜDAR'DA MÜSTAKİL Bİ EVDİ.. BURDA DA YENİ ARKADAŞLARIM OLDU, MENEKŞE DİYE Bİ ARKADAŞIMIZ VARDI..

GİT!

O ARA Bİ HABER ÇIKMIŞTI, SAKALLI BEBEK DOĞDU DİYE VE BENİM GERÇEKTEN ÖDÜM B.KUMA KARIŞMIŞTI ÇÜNKÜ HABERİN ÇIKTIĞI EV BİZİM YAN MAHALLEDEYDİ...

CE-EE!!. HEHE ŞAKA LAN ŞAKA!.. YAV BİLGİNCİM RAHATSIZ EDİYOM AMA BİZDE TRAŞ BIÇAĞI KALMAMIŞ Bİ BABANA SORSANA CANIM HADİ!..

AAA

İLK RENKLİ TELEVİZYONUMUZUN OLDUĞU GÜN DE RUN DMC VE AEROSMITH'İN "WALK THIS WAY" KLİBİN SEYRETMİŞTİM...

KIZA GÖZÜMÜZÜN ÖNÜNDE KAMYON ÇARPTI ORDA ÖLDÜ!..

YİNE HERGÜN BERABER

TAKILDIĞIMIZ OLCAY'I ÇAĞIRMAYA GİTTİĞİMİZDE BAHÇELERİNDEKİ KUYUYA DÜŞÜP ÖLDÜĞÜNÜ ÖĞRENDİK..

TAŞINDIĞIMIZ YER ÜSKÜDAR'IN EN ESKİ YERLEŞİM YERLERİNDENDİ... RUM, ERMENİ, YAHUDİ HER DİNDEN VE IRKTAN KOMŞULARIMIZ VARDI, KİLİSE VE CAMİLER İÇ-İÇEYDİ. IRK, DİN, YA DA DİL... İNSANLARIN BİRBİRİNDEN FARKLI OLMADIĞINI O ZAMAN ANLADIM.

...BU ARADA OKUL KÖTÜ GİDİYODU (CUMHURİYET LİSESİ) BURDA DA TEMBELLİK, YARAMAZLIK, DAYAK BOLDU VE ÖĞRETMENLER İÇİN TAM Bİ BAŞBELASIYDIM. ORTA 2'DE 1 YIL BEKLEMEYE KALDIM. BU BENİM İÇİN 1 YILLIK Bİ TATİL GİBİYDİ!..

NEREDEYSE TÜM VAKTİMİ SPORLA GEÇİRİYODUM VE...

...ENERJİMİ KANALİZE EDEBİLECEĞİM VE SONRADAN TÜM HAYATIMI DEĞİŞTİRECEĞİNİ BİLMEDİĞİM BİŞEY OLDU...

Bİ GÜN TRT'DE, ŞİMDİ BENİM İÇİN ÇOK İYİ BİR DOST VE AYNI ZAMANDA DJ OLARAK BANA EŞLİK EDEN FUNKY C'NİN PROGRAMINI GÖRDÜM KONU PUBLİC ENEMY'Dİ...

İŞTE DAHA ÖNCE SEYRETTİĞİM BİKAÇ KLİP VE FİLMİN DIŞINDA İLK DEFA RAP'LE İLGİLİ BİŞEY İZLEYECEKTİM!..

O GÜNÜ UNUTMUYORUM, BÜTÜN PROGRAMI AYAKTA İZLEMİŞTİM... TÜYLERİM DİKEN DİKEN OLMUŞTU..

93 YILINDA AKMAR PASAJINI ÖĞRENDİM VE ORDA HAYATIMDA HİÇ DUYMADIĞIM RAP ALBÜMLERİ GÖRDÜM... BİRER BİRER HEPSİNİ ALMAYA BAŞLADIM. O ZAMANLARDA DA HAKSIZLIKLARA TAHAMMÜL EDEMEZDİM AMA BUNU DA HİÇBİ ŞEKİLDE DIŞARI VURAMAZDIM, MÜDAHALE EDEMEZDİM. BU İHTİYAÇLA BAŞLADI..

BEN DE KENDİMCE BİŞEYLER YAZIP SÖYLEMEYE BAŞLADIM...

BU ARADA CARTEL PİYASAYA ÇIKTI, ÖNCESİNDE İSLAMİC FORCE MİC FORCE GİBİ TÜRK GRUPLARI DUYMUŞTUM AMA CARTEL GERÇEKTEN BÜYÜK Bİ ETKİ YARATTI, AMA MAALESEF BİR YAZ FURYASI GİBİ ESTİ GEÇTİ. BÜYÜK SAYGI DUYDUM AMA DEVAMI GELMEDİ NE YAZIKKİ!..

KADIKÖY'DE O ZAMANKİ ADI ANS OLAN Bİ YERDE HİP HOP PARTİ OLDUĞUNU DUYDUK... RAP ADINA DÜZENLENMİŞ İLK PARTİYDİ BU. YAKLAŞIK 60 KİŞİ KADARDIK İÇERDE VE İNANILMAZ EĞLENCELİYDİ. O GECE, YERALTI OPERASYONU ADLI TOPLAMA ALBÜMÜ DÜZENLEYEN TURBO (ŞZK) İSTANBUL STREET BREAKES'DAN METE VE GÜVEN, BİKAÇ GÜN SONRA URBAN CRIME SQUAD ADLI GRUBU KURACAĞIMIZ ARKADAŞLARLA TANIŞTIM..

BU ARADA OKUL DAHA DA KÖTÜLEŞTİ HAYDARPAŞA MESLEK LİSESİ ELEKTRİK BÖLÜMÜNDE OKUYORDUM...

Bİ KERESİNDE 3. KEZ ÖNLÜKSÜZ GELDİM DİYE "F.BAYAT" ADLI ÖĞRETMENİMDEN ÇENEME YUMRUK YEMİŞTİM. DANIŞMAN ÖĞRETMENİMİZ VARDI, BEN VE ÜNAL'IN (LİSEDE EN YAKIN ARKADAŞIM) PROBLEMLİ OLDUĞUMUZU DÜŞÜNÜYORLARDI AMA ASIL BİZİM İÇİN PROBLEM OKULDU. 95 YILINDA MEZUN OLMAM GEREKİRKEN 97'DE OLDUM...

HATTA OKULU BIRAKMAYI DÜŞÜNÜRKEN SON ÇARE OLARAK MÜDÜR MUAVİNİNE NE YAPABİLECEĞİMİ SORMAK İÇİN GİTTİĞİMDE ADAM YARIM DAKİKA HİÇ KONUŞMADAN YÜZÜME BAKTI VE

SEN ZATEN MEZUNSUN!..

DEDİ... İŞTE BU DERECE ALAKASIZDIM OKULDAN... BEN İNANAMADIM, HİÇ KİMSE İNANAMADI...

HELE EVDEKİLER HİÇ İNANMADI ÇÜNKÜ ONLAR UMUDU TAMAMEN KESMİŞLERDİ...

ANNEEA! DİPLOMAYI VERDİLER!..

ŞANGIR!

YİNE AYNI YIL LİSEDEN SONRA, ELEKTRİK İDARESİNE TEKNİSYEN OLARAK GİRDİM. YAPTIĞIM İŞ ELEKTRİK AÇMA-KAPAMA, KAÇAK KONTROL VS.. İDİ..

AMA GERÇEK İŞ HAYATI LİSEDE GÖSTERDİKLERİ HİÇ BİŞEYE BENZEMİYORDU...

HAFTAYA...

melike@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM

kaanertem@leman.com.tr

eyrik@leman.com.tr

Aşk, edebiyat, ahenk ve aile meseleleri hakkında POSTACI'ya sual sormak istiyen okuyucularımız suallerini temiz bir şekilde ve kâğıdın yalnız bir yüzüne — ad ve adreslerini de dahil olmak üzere — yazarak (POSTACI adına, Çağaloğlu, Çağaloğlu caddesi, No. 40/1 - İstanbul) adresine göndermelidirler. Gelen mektuplar sırasıyla güzel bir üslûbla cevaplandırılır.

(KADIKÖY) İzel Kutay

Çok acelelerdan. Hem nikâhı vaktiz diyorsunuz, hem de imzanı parçalıyorsunuz. Bunu hangisi? Her gün, değerli okuyucularımızdan gelen yüzlerce mektup var. Onları sırayla koyup cevaplandırıyoruz. Tevfik bakmalık olur... Siz de bu hakemliğe razı olmazsınız değil mi?

Hasta sakın kızmayın. Sorduğunuz şey olmuyacak. Ne yapalım? Diğer mektuplara sıra gelir... Ama yine de bekleriz.

★

(İSTANBUL) Ruhan

O kadar sabahlı yazmışsınız ki... Daha... Bazı kızlar bir sonuna çeşer gibi cevirtiniz... Fakat görüyorsunuz ki, çözülüm.

Siz mektubu elle yazmış, «b» değil, «b» cinsile meşgul, «b» size cinsle yakın... Hatta «b» size cinsle yakın... Hatta onların karakterleri de anlatırlar... Ben kendisini alade buluyorum. Medeniki beni hâkim yapıyor ve tavsiyeme rağmen siz yine de bu hakemliğe razı olmazsınız değil mi?

Hasta sakın kızmayın. Sordüğünüz şey olmuyacak. Ne yapalım? Diğer mektuplara sıra gelir... Ama yine de bekleriz.

★

(İSTANBUL) H. Ergün

Bana yazmış yazmamışsınız. Çünkü size vereceğim cevapta çok rolü vardı. Yapmış benim takınlığım gibiyse, yani bir tanışma ile (A) yı sınırlıyor. Yok, yanıma çeşer gibi cevirtiniz... Fakat görüyorsunuz ki, çözülüm.

Siz mektubu elle yazmış, «b» değil, «b» cinsile meşgul, «b» size cinsle yakın... Hatta «b» size cinsle yakın... Hatta onların karakterleri de anlatırlar... Ben kendisini alade buluyorum. Medeniki beni hâkim yapıyor ve tavsiyeme rağmen siz yine de bu hakemliğe razı olmazsınız değil mi?

Hasta sakın kızmayın. Sordüğünüz şey olmuyacak. Ne yapalım? Diğer mektuplara sıra gelir... Ama yine de bekleriz.

kaanertem@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi – https://rantey.org

10. Sayfadan Devam

Sonra önünüze çıkan en büyük kavram: Tazminat!..

Mağduriyetinden bir din yapmış ve Turk'ü şeytan, zebani yerine koymuş Ermeni halkı, bir gün Türkiye'nin kendilerinden özür dileyip "tazminat" ödeyeceğini umud ediyor! Bütün siyasi çaballan da bu

Sözler tartışmalar belli bir kavama geldiğinde ben de artık açıkların, cesurca konuşalım deyip lafa girdim. Şu tazminat dediğiniz kavramı açar mısınız, tazminat nedir, toprak talebi mi, yahudilerin Almanlar'dan aldığı sigorta sistemiyle para mı, yoksa nedir?

Tazminat bu taleplerin hepsini ifade eden bir kavram, ancak, Taşnak hepsini söylerken, liberal partiler sadece paradan laf açıyor diğer talepleri gizliyor.

Toprak talebi Ermenistan milli davasının üçüncü ayağı, çünkü bugünkü Ermenistan Doğu Ermenistan'ı, Batı Ermenistan'ı bizim doğu bölgelerimiz.

Çünkü Ermenistan'la en büyük siyasi kavgamız "sınırlar"... Bugün bizim uyduğumuz andlaşma Kars andlaşması, Aras nehriyle aramızdaki bugünkü sınırları belirliyor. Ermeniler bu sınırı tanımıyor. Sovyetler zamanında kendi aralarında bir "Moskava" andlaşması yapmışlar, bizim de o andlaşmaya uymamızı istiyorlar. Oysa Türkiye Birleşmiş Milletler'e üye ve altmış yıldır bu sınırlarını tüm dünya tanımış, bu sınırlarımızı tek tanımayan ülke: Ermenistan! Yani, ufak at civcivler yesin... Velhasıl büyük ve sıkıntılı bir "toprak" talebinden Ermenistan siyaseti vaçgeçemiyor.. Bu yüzden komşularımız arasında nerdeyse hiçbir görüşmemiz/buluşmamız/andlaşmamız olmayan tek komşumuz: Ermenistan! Kilitlendik, birbirine sıkı sıkıya kapandık. Ermenistan sının çelikten bir duvar. Bu duvarı Türkler'e karşı Ruslar koruyor. Bir de on yıl kadar önce Özal, Ermenistan sınırına bir bomba atsak ne olur gibi bir cümle söylediği için bu beyanat çok büyük bir tehdit olarak Ermenistan'ın Rusya'ya daha çok sokulmasına yol açıyor ve Türkiye'yi en en büyük tehdit olarak yorumlamalarını sağlıyor...

Gelelim Ermenistan'la aramızdaki çözülmez denilen üçüncü siyasi kavgamızın konusuna: Karabağ'ın işgali. Ermenistan on'onüç yıl kadar önce Azerbaycan'la nedameli bir bölge olan Karabağ'ı fiilen işgal ettil ve bugün bu işgal sürüyor. Dünya kamuoyu uyuyor. Avrupa, Birleşmiş Milletler, Amerika, Rusya bu işgali görmezden geliyor. Azeriler mağdur, çaresiz, topraktan işgal olmuş teryat ediyor. Ancak Ermenistan Karabağ'ı işgal ettiklerini düşünmüyor, hiç orası değiller, babalarının öz malı gibi Karabağ'da yaşayıp gidiyorlar. Türkiye'nin Karabağ sorununda tarafsız davranmasını istiyorlar. Türkiye, Ermenistan Karabağ'ı işgal edince karşı bir uygulama olarak Ermeni sınırın kapattı. Bugün bu sınır kapalı ve bir özel uçak firmasının aracılığıyla bu uygulama bir anlamda iğne deliği kadar yırtılmış durumda, hepsi bu uçak şirketi, Fly Air seferleri... Türkiye bu uçuşları görmezden geliyor..

Bu uçak seferleri kaldırıldığında Ermeniler Avrupa'ya Moskova üzerinden uçuyor. Ki, şu andaki ekonomik sosyal perişanlıkları bu yüzden. Velhasıl bu çözülmez üç büyük sorunun sonucu olarak sınırlarınız kapalı. Ermenistan dört komşusu Azerbaycan, Gürcistan, İran, Türkiye, ikisiyle sınırları kapalı, araya sıkışmış, nefes alamıyor...

Ermenistan bu sıkışmışlık yüzünden boğulmak üzere, ekonomisi, seyahati, alışverişi sıfır düzeyinde, çaresizlik diz boyu, ülkelerini dünyaya açmalarının imkanı yok. Tek bir çare: Türkiye sınırlarını açsın!. Türkiye de Azerbaycan'ın protestosunu yememek için asla yanaşmıyor açmaya...

Ermenistan sınırların açılmasını çok istiyor! Diaspora Ermeniler'i Avrupa'dan Türkiye'ye baskı uyguluyor. Çünkü Ermenistan'ın tek sanayisi bir konyak fabrikası. Yoksulluk, işsizlik diz boyu. Hatta facia düzeyinde. Dünya çapında bir kerhan virtüözü bir Ermeni sanatçıyla tanışık, on dolar gibi maaş alıyor, evinin perişan hali insanı ağlatacak ganbanlıkta. Sınır ticaretinden geçtiğimiz yıllarda en düşük 12 milyon dolar en büyük 45 milyon ticaret olmuş, bu küçük bir para, ama gelişebilir ve yüz/iki yüz milyon dolara çıkabilir. Gözlemimiz o ki, diasporadan Ermenistan'a akan hazır para bu ülkeyi tembelleştirmiş. Hatta aşağıdan gelen nesiller sağa sola çıkıp gidemediği başka insanlarla tanışamadığı yani sosyalleşemediği için genç nesil batlal, hırpani, kabadayı, çakallaşmış vaziyette. Şöyle, Türkiye ve diaspora Ermeniler'i tam bir sosyete. Giyimleri, kuşamları, meşrebleri, beslii yüzleri, kibar, saraylı taverları... Ama bugün Ermenistan'da şimdi büyüyen gençlik bu Ermeniler'in köyde unuttuklan aç, okumamış, mesleksiz yalan akrabaları gibi, zayıf yüzlü, kötü giyimli ve sert bakışlı... Bizim Keçiörenli ülkücüler gibi, uzun saçlı görünümlerinde kullanıyorlar ve para verip git traş ol lan, gibi davranıyorlar.

Sınırda adı resmi olarak konulmamış bir gizli ticaret de sözkonusu ve asıl ekonomik kavga burada veriliyor, Iran üzerinden uyuşturucu kaçakçılığı gibi, buradan da altın kaçakçılığıyapılıyor. Kars, Ardahan, Iğdır tüccarlarının sıtandığı bu altın kaçakçılığı. Zaten Kafkasya'nın ülke kadınlarında bir altın diş merakını da müşahade ettik... Diyeceksiniz ağızlarını açıp bakdınız mı, hayır, üstelik hiç gülmüyorlardı.

En büyük ve ilk şaşkınlığımız havalimanında oldu, bir zamanlar bizim Laleli'deki Romenler gibi bavul ticareti... Hemen herkes Türkiye dönüşü masa/dolap büyüklüğünde kocaman eşek ölüsü bavullarla geliyor. Havalimanı bandlarından kayan bavulların büyüklüklerini, çokluklarını görmeden, bavul ticaretinin boyutlarını anlamadan, Ermenistan'ın sınırlan açın diyen teryatların anlamamız mümkün değil...

Havaalanı ve sınırlar Rus subaylarının kontrolünde. Rus asker kızlar bir sarı altın para parlaklığı güzelliğinde, Biblo gibi alanına yerlerinde sizi karşılıyor. Böyle güzellik olmaz, çarpıyor. Ermeni kadınları esmer olduğu halde saçlarını sarıya boyatma modası hakim. Ruslar Ermenistan'ın koruyucu meleği. Sovyetler yüz kere dağılsa Ermenistan Rusya'dan vazgeçemez. Hatta Avrupa Birliği'ne girelim/girmeyelim tartışmalarında halkın yüzde sekseni girelim diyor, ama, yüzde dokuzluk bir yaşlı nüfus hayır diyor. Yaşlılar Nato'ya güvenmiyor, Varşova paktı'ndan başka kimse bizi koruyamaz diyen eski demirperde düşüncesini savunuyorlar. Bundan çıkan netice şu, bu küçük ve tampon ülke her tampon ülke gibi büyük bir koruyucuya/ağabeye ihtiyacı var ve savunma düşüncesi paranoyaya dönüşüyor. Ermenistan'da bu korku "şizofreni" düzeyinde...

Ve Kürtler gibi Kıbrıslı Rumlar gibi Ermeniler de Türkiye'yle sorunlarının kilitlenmiş ve asla çözülmeyecek bir duruma getirmiş, şimdi, hem Kürtler hem de Ermeniler hem de Kıbrıslı Rumlar Avrupa'ya baskı uygulayarak Türkiye'yi sıkıştırıp taviz koparıp sorunlarını çözmek istiyor...

Bu şizofrenik ve ütopik milli tezlerini yıllarca taviz vermeden diretmenin sonucu olarak Ermenistan fazlasıyla yapranmış ve tam bir yoksulluk/çaresizliğe düşmüşler. İşte bu yüzden Taşnak gibi sert partiler gözden düşüp daha liberal/sosyal partiler ulusal birlik gibi adlarla merkezde/çoğunlukta rol oynamak istiyor, ama nafile, parlamento basılıp öldürülüyorlar. Oysa merkez partilerin Taşnak'tan farklı taraflan Türkiye'yle ciddi bir diyalog arayışı içinde olmaları. Türkiye'yle diyalog arama girişimleri dahi Ermeniler için çok çok çok büyük bir milli taviz!

Şimdi Ermenistan milli kültürünün kökeni "dini" tanımaya çalışalım. Başpatrik II.Karakin'le görüştük...

Ortodoks, Katolik, tüm kiliselerin vazgeçilmez baş simgesi Haç'tır. Ermeni kilisesinin haçını, haçın dört ucundaki doğulu süsten (arabesk) tanıyabilirsiniz. Bu arabesk süs Ermeni haçını farklı kılar. Ama asıl farklı yanı Ermeni haçının iki yanına koyulmuş nar'dır. Nar, dünyaya binbir parça dağılmış ama tek bir nar meyvesi içinde yani Ermenistan vatanında toplanmış Ermeni halkının en büyük milli simgesidir.

Ermeniler'in en büyük dini merkezleri (Eçmiadzin'i) ziyaret ettik. Kiliseler içiyle dışıyla yan binalarıyla tarihiyle Ermeni taş ve süsleme kültürünün en mükemmel örnekleri. Doğu topraklarının en büyük kilisesi. Başpatrik'le görüştük. Felluce/Irak üzerine ne düşünüyorsunuz sorusunu sorduk. Irak'a çok üzüldüğünü söyledi. Ancak, Avrupalı, Amerikalı, ya da batılı bir dil kullandı, şöyle, cümlelerini demokrasi, barış, batılı değerler ve batılı özgürlük kelimeleriyle tamamladı.

Çünkü Ermeniler kendilerini "batılı" hissediyor, batılı kültürü ve siyasetinin yanında görünüyorlar kendilerini.

Oysa Ermeni kilisesi ilk yüzyıllardan beri "doğulu" olduğunu söyler, doğulu vurgusunu çok yapar, kimliği/karakteri "doğulu" oluşudur. Mesela bizler de İstanbul'daki ortadoks ya da katolik kiliselerle yüzlerce yıl birlikte yaşadık ancak nedense Ermeni kilisesinin bu doğulu yüzünü kendimizi daha yakın hissetmişizdir.

Ermeni kilisesi yeryüzü topraklarının ve tarihin en kayda değer kilisesidir, çünkü, müslüman topraklar içinde sıkışıp kalmıştır. Ve ayrıca Sovyetler deneyimini yaşamıştır. Bu denli başka bir iklim içinde yüzyıllarca direnmesi ve kendini koruyabilmesi bu kuşatılmışlığa rağmen ayakta kalması ve bağımsızlığını koruyabilmesi bu doğulu kilisenin gücünü gösterir. Zaten tarihteki ilk milli savaşlarının sloganı "dinimizi asla değiştirmeyiz" sloganı idi. Değiştirmediler.

Ülkemizde yıkık harabe yıkılmış ikibine yakın Ermeni kilisesi olduğu, bunun ayakta kalan biraz tamirle kullanılabilecek olanlarının sayısının iki yüz tane olduğunu kaydar söylüyor.

Yunan milli bağımsızlık savaşını veren kilisedir, bugün Yunan bayrağı kilisenin bayrağı ve bu milli bayrak bugün kilise kurumasında Yunanistan'ın herşeyidir.

Ermeni kilisesi de Ermeniler'in milli varlıktan ve bayraktan, manevi şemsiyesi, herşeyidir Mesela bütün kiliseler için vazgeçilmez en kutsal şey "haçtır", ama Ermeni kilisesinde haç kadar önemli bir başka sembol daha vardır.

Bu Ermeni altabesidir. Ermeni altabesinin harfleri dini tasvirlerde/motiflerde bolca kullanılır. Yani kilisenin kutsal değerleri arasında en başta "altabe" vardır.

Hatta, Eçmiadzin'e gittiğimizde kilisenin antik kutsal eşyalarını görme şansına sahip olduk. Genç bir rahip gezimizin sonuna doğru, "şimdi size kilisemizin en değerli kutsallarını göstereceğiz" deyip sessizlik istedi. Elindeki büyük kasa anahtarıyla çelik kasalardan birini açtı ve kasanın iki kalın kanadı yana açıldığında gördüğümüz şeye çok şaşırdık.

Çünkü kasanın birinci, ilk bölümünde, altın ve mücevherlerle süslenmiş Ermeni altabesi çıktı, 1978'de yapılmış, diasporanın yardımıyla. O kadar şaşırtıcı bir şey ki kilise milli dilini kutsuyor, koruyor, altın mücevherlerle süsleyip koruma altına alıyor. Kasanın ikinci bölümünden yine aynı şekilde altın mücevherlerle işlenmiş o meşhur Erment haçı çıktı...

Neden kasanın ilk ve ön sırasında haç değil Ermeni altabesi gösterilmiştir?

Çünkü Ermeni kilisesi milli dil'in hamisi ve milli dilleri din kadar önemli.

Alfabelerini ilk bakışta trafik işaretlerine benzetiyorsunuz. "u" dönüşüne benzeyen Ancak Ermeni alfabesini içinde bolca "u" harfi olan, bir kelime içinde üç dört tane "u" gördüğünüzde tanıyabilirsiniz. Erkekten değil ama kızlan Ermeni dilini çok güzel konuşuyor. Konuşurken kahveti gibi, ses tonları iniyor çıkıyor, hayran kalıyorsunuz. Bu yüzden ilk işim sabah Ermeni TV'sini açıp meteoroloji haberini veren spiker kızlarını dinlemek oldu...

Ermeni halkıyla yalnız türkülerimiz değil sofralarımız da tamamen ortak. Turşular, humus, otlar, kekik, maydonoz, yeşil soğan, nane... Kebaplar bptısı ve her çeşidi, sarmalar/dolmalar bptısı ve ayrısı, Pideler börekler çörekler bptısı ve ayrısı Bişden farklı değişik başka birşey yok, bu yüzden Orta Doğu topraklarında Halep'ten sonra adam gibi doya doya yemek yediğimiz tek yerdi Ermenistan! Tabii "domuz yağı" korkusu...

Ermenistan için diaspora Ermeniler'i herşeyleri, ama halk diaspora Ermeniler'e şiş/kebap adını takmış, yani rahatlıklarını eleştiriyor gibiler. Benim gözlemim şu, diaspora ermenileri, Ermenistan Ermenileri ve Türkiye Ermenileri Dünyanın en melek en güzel Ermenileri bizim topraklarımızda. Özellikle Asala saldırılarından sonra teşhirlik, taciz ve battallıklarımıza tahammülle katlanmış olmaları Türkiye Ermenilerini gözümde büyütmüştür. Ermeniler bu topraklarda hem asıl hem de asilendir. Bizim kadar sert, milli refleksleri olan bir toplumda nasıl yaşadıklarından ancak trajik öykülerin konusu olabilir.

Ve hem Türk hem de Ermeni aydınları bu sert sorun üzerine tartışmayı "yahu sizinkiler bizimkileri kesti, yok yahu, asıl sizinkiler bizimkileri kesti" üstüne/üstüne taşıyamamış. Ermeni sorunu bu kesti/kesmedi geyiğinden öteye geçememiştir.

Benim üzüntüm şu, doğu topraklarının bu halkla özbeöz çocukları neden kendilerini "batılı" görüyor. Sizler bu toprakların türklerini söylüyorsunuz. Bu toprağın en eski kavmisiniz. Bu toprağın sarılına uygarlığına büyük katkılar hatta yön vermişsiniz? Neden kendinizi batılı gibi görüyorsunuz?

Erivan'da bir yığın toplantı sonrası genç bir Ermeni çocuk kendi sivil kurumu "insan geliştirme" projesini anlatırken bir önemli cümle söyledi. Ermeni genç paneline: "Bu topraklardan herkes, geçiş yeri, yol, köprü, transit, yol, havza" gibi stratejik kavramlarla bahsediyor. Bu yol, köprü söylemini sevmiyorum dedi, burası merkezdir. Deyince, Ermeni gence sarılıp nihayet aradığım düşünceleri buldum, dedim, çünkü bu cümlenin toplamı bu sütunlarda defalarca dile getirmiştim.

Biz "doğuluyuz" vurgusunu başpatriğe de söyledim. Kiliseye otuz kişi gittik. Başpatriğin iki yanında başpiskoposlar

Devamı 15. Sayfada

Kaş

Ender Özkan Raman
enderoz@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

MELİKŞAH

melikşah@ieman.com.tr

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

Selâm (ÇOTARAANK!) Lan? Manyak mısın bee? Daa bişiy demedim ki! Ağzımı açmadım! Ne furuyon!?. (Selâm deyişinden anladım ben! Böyle bi, yarım ağız söyledin sanki!.) Nerden biliyon yarım aaz söylediimi bakıyım? "ÇOTUNK!" ('Bakıyım' diye konuşma benlen! Senin karşında yaşıtın mı var, çocukluk arkadaşın mı var, eşşek!.) Yok ağbicim, sen bugün çatacak yer arıyosun! Uğraşamam senlen, yazıya giriyom ben!. (Giir..) ..??.. (Bak, giremıyon, dii mı?!.) Aha! 'Bak' dedin! Hanı bak'lı konuşmak ayıptı?!. "ÇOTUuu.. (Gel!... Kaçtı içeri kerata! :))

SEVERİM Yağmur efektli bi şarkı dinnerken, dışarda da yağmur yağıyosa o an; kulaklıı çıkartıp, hangi yağmur daa gerçek ve güzel diye kontrol ettim aanı!.. Yeni yıkadım boş büyük çay bardaanın içine, fazladan bi şeker attımda, kaşıklan hemen, onu dipteki suya bulaşmadan, erimeden, kupkuru geri çıkartabilmeyi... Kasanın mürekkebi azaldıı için soluk gözüken, iyi okunamayan market fişinde; üçer beşer tane aldım çorba ve bisküvi (püsküüt!)'lerin karşısındaki meblağları görmeye çalışmayı!.. Vapur ıskelesi önünde bir buluşmam olduunda, ama hanki iskele tam belli de olmadıında; önce bi ıskele önünde azıcık dolanmayı, sonra öteki iskeleye doğru yavaşça yürümeyi; ama en güzeli, iki iskele arasında, ufukta her iki taraftan yaklaşan gemilerin arasında durup bekledim aanı... C.d kutularının ön-iç kısmındaki resimli kağıdı, sidiiyi açarken zırt pırt dışarı kaymasın diye, (orda bu işe yarayan küçük bi plastik çıkıntı olsa da) garantiye alıp, mınık bı bantla oraya saabitlemeyi... Hayvan pazarında gezerken; binbir türlü çeşiti bulunan, renkli, bıcır bıcır kuş ve kedı yemlerinin önünden geçtiim sırada, onları bi an şeker, jelibom felan gıbı görmeyi, canımın çekmesini, en azından azıcık cebime koymayı istemeyi!.. Merkezdeki börekçide otururken; dışardan geçen minibüs esnafından biri, minibüsünün kornasını öttürüp (börek istediğinde!) börekçinin hemen, jet hızıyla siparişi sarıp dışarıya çıkmasını, minibüsün içine gırerek (ters tarafta kalıyo dükkan!) minibüsün içinde azıcık yürüyerek, ön koltuktaki şöföre böreğini vermesini!... Yüz yıldır kullanmadım rotrink rapido kalemlerini, arasıra kafama estiğinde elime alıp, çalışıyo mu kı acep bu diye, şöyle bi havada sallamayı, ses gelmeyince kalemliğe geri koymayı!.. Streç çarşafın, annemden yıkanmışını getirdiğimde; ilk önce, asla yatağa olmıycağını düşünürken! çünkü buruş buruş, çok ufak ve dağınık gözükmesini; fekat bı köşeden takıp da gerince lavuğu, birdenbire koca yatağı içine almasını!..

POTBURİ Söylemesi ayıp; gitmiyodu. Eve çağırdığım tesisatçıya da öyle dedim. 'Gitmiyo' dedim, 'tam gitmiyo. Suyu çekince, gitmekte zorlanıyolar.' Herhalde sifonun tazyiği yetersiz?. Öyle olmalı, dedi tesisatçı. Yere çöktü ve çantasını açtı. Ceketini aldım. "Gerek yok," dedi, "şuraya asıyım. Sigara var da cebimde.." Onu sifonla başbaşa bırakıp içeri geçtim. Şahin'le bilgisayarda oyun takılıyoduk bıraz. Ayrıca, yolda bulduum bi beta videoyu tamır etmeye çalışıyoduk bi yandan. Oraya dokundu, şuna bastırdı, Lank! çalıştı bu bi süre. Sonra gene durdu. "Olmıycaksa sigtiret. Eskiciye veririm. Soba gibi, kocaman bişey zaten! Evde tutmam... Para isteyim mi peki eskiciden?" "iste tabii bence! Bedavaya mı alıcak. Onlar ne bıçım götürüyolar bir yığın eşyayı, beleşe.." "Evet, bi milyon da verse.. Bı milyon bı milyondur!." İçeriye, tesisatçıya bakmaya gittim. Arkası dönüktü, ne yaptığını anlamadım. İçeriye, salona geri döndüm,... Daha sonraki bı gün, akşam vaktı, çok daha tuhaf ve sevindirici bi durumla karşılaştım. Önce Fatoş telefon etti. Biliyo benim huyumu: "Dolmuşların geçtiği caddede!" dedi, "Annenlerin sokağının arkası. Kaldırımda. Tam köşeye, bi kanepe bırakmışlar. Yepyeni!." Yanımda arkadaşım vardı, müsâde isteyip, süratle o tarafa koşturdum. Bı çingene filan benden önce alabilirdi. Soluk soluğa kanapenin yanına vardığımda, gerçekten nefis ve yepisyeni bi kanepe olduğunu gördüm! Önce, bıkaç zili çaldım tabii. "Kusura bakmayın, rahatsız edıyorum. Bu sizin mi acaba!." Yukardan kafasını uzatan kadın, kendisinin olmadığını, ama çok da istiyorsam alıp götürebileceğimi söyledi. Bir kez de, yan taraftaki atelyeye girip, ordakı ressama sordum. Taburesine oturmuş, bişeyler çiziyordu. O da kanapenin sahibini tanımadığını söyledi. "Al yaa!" diye ekledi. Önce, ne tarafından yükleneceğimi hesap ettim. Üç kişilik bi kanapeydi, ama bi kişi taşıyacaktı! Kaldırıp, kafama oturttum, ellerimle kenardan kavradım.. Bakkalın orda bı mola verdiğimde, az kaldı oğlum dedim, ha gayret.. (Kanape bendedir; yatak odasında. Bu satırları okuyan sahibi, fikir değiştirirse gelip alabilir! Ben taşımam geri bi daha.).... Gerçek?! Nedir gerçek? Ya da şöyle soraym; gerçek güzel mıdır? Bence güzeldir. Naylonla, jelatı'nle kapatmamak lazım onu! Geçen hafta, arka sayfada Bakır hanım'ın yazısını okuyunca, aklıma bu geldi o anda. Ey, cep telefonunu ve uzaktan kumandasını naylonla kaplayanlar! Bilmez misiniz ki.. Yok, böyle de konuşmıyım şindi dan dun! Onnarın da bi bildiği var elbet; herhalde eşyalarının eskimesini istemıyolar. Ama, gerçekten kaçıyolar! Gerçek, o şeyin jelatinsiz hâlıdır! O çıplaklığa razı olmalıyız, çiziklere, küçük yara berelere katlanmalıyız. Billur bir görüntü, temiz ve sağlıklı bir bakış açısı, bır jelatinin arkasına saklanmamakla mümkündür! Sizleri duyar gibiyim; 'iyi ama, ben böyle de görüyorum, zamanı, numaraları ve önümü diyorsunuz. Elbette görürsünüz. Ama, görmek nedir? Sizın, görmek dediğiniz, eeeh! Gelirim oraya şindi çıkartırım hepinizin jelatinlerinizi! Sıyırmak istiyom hepsini! Köşesinden, ucundan hafifçe kaldırıp, vıiijt diye çekmek, ve pırıl pırıl, dost gerçekle karşılaşmak! Bırakın çizilsin efenim; hepimız bi gün çızılicez. Çıkarın jelatinleri, tırsmayın, gerçekle yüzleşin!.... Bı sonraki gün, bakkala uğradığımda, yerli kola kalmadığını söyledi. Öteki koladan almak istemedim. Bakkalla gene, aynı mevzudan lafladık bıraz. Bir yığın da yeni tütün çıkmıştı piyasaya! Sigara tiryakiliği artmıştı demek. Sebep?. Ve dedim ki, Hamerikan tütünü olmasın, onlardan bir tane ver işte. Hem ne de olsa hepsi zehir değil mi! Yıllardır içerım ama markası felan farketmez hıç.. Bı tane de, küçük kek aldım; o sektörde yerli üretim boldu baari! Biraz daha laflayıp çıktım, öteki bakkala yürüdüm. Aslında, ille de kola içmem gerekmıyodu. Ama işte, 'her yemek bi şölen olıyo'du şu kolayla. Hamerika, (tırsıyom hamerika'dan, ajannarı felan var, o yüzden Hamerika diyom!) bu şölen yaratma işini iyi beceriyolar! Gıdâ uzmanları var, aromalar filan, hepsini bılıyolar, hesaplamışlar. Bi biz, hesaplayamıyoz. Şöyle, kaba bı hesapla, üçbın kişi kola içmese, Tırr! tata tata taa taa! En klâsik uyuz cevap: Ben bi litre kukukula içmesem ne değişicek sanki?.' Hiçbı sigim değişmiycek. Sen Allah bilir, eşyalardaki jelatinleri de çıkarmıyosundur!? Gel lan buraya, kaçma, sıyırıcam ne varsa üzerinde!.. Kaçtı..... Geçen akşam, t.v'de, tencereye düşen küçük ahçı'ya acayıp güldüm! Mesaj filan, Levent Kırca da epey verir ama (versin!); kimi zaman da sadece komiklik ve acayıplık sanatına özgü, müthiş anlar çıkıyor ortaya. O 'dört ahçı', çok absürd; ne etseler izleniyo!. Ve bu da ilginç: 'Ne yapsalar izlenir, ne yazsalar okunur, ne çalsalar dinlenir' biçimindeki, birilerine duyulan o inanç ve güven de bı güzeldir! Zustimal etmemek lazım. Belki, müzikte olmaz, bilmiyorum. Yani, gitarıyla öyle saçmalasa filan, bışiyler tıngırdatsa.. Stüdyo kaydı olmadan dinlemem hayatta!. Heykelde, hiç olmaz belki: O çot çüt taşı yontarken, ben neyin seyir keyfini alıcam? Bitsın, öyle bakarız!.. Lann? eline sağlık, çok nefis olmuş! Ciddii diyom!. Hemen de ıyi günner diliyorum!

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

LeMan MİZAH DERGİMİZ

OKUR Mektupları

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Kalp Buğusu

...Kar yağıyordu, aşağıdan yukarıya doğru. Güzel düşünceler buharlaşıyor geriye üşüyen yürekler kalıyordu. Üzümlü yoğurt, bir cam kenarından dışarıya bakarken beyin balonculuğunun içindeydi bu harfler. Birden harfleri sesten bir kaşık tuşumla karıştırdı. Komşularımın daveti üzerine bindiği arabanın gözlüğüne, çamurlu su sıçratmıştı. Silecekler mesaiye kaldı. Daha fazla çalışmaları gerekiyordu...

Geldikleri yerde, gitmek istediği yeriç' "Burda inebilir miyim?" dedi. Kuşe bir vedalaşmanın ardından, yer yer çamurlu zeminle buluştu adımları. Yürürken analiz yapmak bir oyundu onun için. Hem "Kardeş, kardeşe düştünüz baaneta, top benim gider'im bakı, müzikçi, müzikçi" gibi kalıplardan da uzaktı. Yürüyen insanların hepsi ayrı bir öykü olsa da o herkesin gözüne bakmazdı. Tesadüf bakışlar, anlık anlam paylaşımları yazdırıyordu belki de bunları...

"Gevreyyle simiidd yeeah" diye bağırmıyordu soğuktan gözleri şaşı olan simitçi annenin. Tel. kullanma ehliyeti de yoktu eminim, tel.,in ihtiyaçtan çok zevk olduğu muamma oyunda. Sırtında kundaklı bebeğinin hayali varmışcasına kamburdu kalbinin duruşu.

"Ütopyama gelir mi?" diye düşündü üzümlü yoğurt, gelmeyeceğini bile bile.. Oysa; annelerin kendilerini de düşündükleri mavi bir bahçede çay içip, simit yiyecekleri. Soyut kavramların somutlaştığı paragrafın basamağına dökülen simit susamlarını, kanncalar toplayacaktı. Melodiler, rüzgar sesi yerine, hamakta salınan düşüncelerin türküsü olacaktı...

Gerçek, herkesçe onaylanan şey oluyordu, herkesin hiçkimse olabildiği muamma oyunun ikinci perdesinde.. Saraylarda lale devri yerine, simit devri var şimdilerde. Günkü saray olan annelerin simit kokan ellerinde mavi bir kalem olmak ümidiyle... Hoşçakal dünya!..

Burcu Bakır / Kınıkkale

LeMan ve Dostlarına

Kozasından yeni çıkmış bir kelebeğin, kısacık ömrüne rağmen, yaşama merhaba deyişi gibi siz LeMan ve dostlarına merhaba demek istiyorum.

Alabildiğine özgür ve alabildiğine tutsak bir yaşam yaşıyoruz. Özgürlük ve tutsaklık içiçe... Bir bütünmüşler gibi yaşıyoruz ikisini de. Bütün değiller elbette. Ama biz birlikte yaşıyoruz. Bir yanımızda özgürlüğün tadını çıkartıyoruz, bir yanımızla tutsaklığın acılarını çekiyoruz. İçerde olan bizler ve dışarda olan sizler, hepimiz tutsaklıktan payımıza düşeni yaşıyoruz. Toplumsal kurallar, gelenekler değer yargıları ve ekonomik unsurlar.. Bunlar aşılması güç yüksek kaleler gibi bedenlerimizi hapsetmişler. Varlığını umutlarımızdan ve hayallerimizden alan, "içimizdeki ben"in boğazını sıkıyor, bunaltıyor, boğuyorlar. İstediğimiz gibi olmamak, istediğimiz gibi yaşayamamak, içimizde kopan fırtınaları sessizliğe hapsetmek, çağlayan nehirlerin önüne set çekmek. Hep bastırdığımız kontrol etmek zorunda olduğumuz düşünce ve duygularımız. İşte tutsaklık budur. Bir yanımızla hep bunu hisseder ve yaşarız.

Yaşa yürürülmesi gereken uzun bir yol. Bu uzun yolda kimileri kendisine ait olanları sürükleyerek koşu adım yürür. Kimileri de ait olduklarından tarafından sürüklenir. Sürüklenenler, tutsaklığın soğuk nefesini her an enselerinde hissederler, kendi gölgeleriymiş gibi tutsaklığın "kara" gölgesini yanlarında taşırlar. Yaşamın güzelliklerini seyretmekle yetinirler. Özkem, öykünme, korku ve pişmanlık yakalarından asla düşmez. yürümek zorunda olduğumuz bu yolda sürüklenen değil hep "sürükleyen" olmalıyız. İçimizdeki fırtınaları göğe savurmalı, çağlamak isteyen nehirlerin önündeki bentleri açmalı ve bize ait olan her şeyi sürükleyerek istediğimiz yöne göttürmeliyiz.

Bir mapusu olarak sizlerle şu an içimden gelenleri paylaşmak istedim. Yaz ıkça meğer ne de çok ihtiyacım varmış paylaşmaya diyemeden geçemiyorum.

Yazdıkça paylaştıkça körelmiyor insan dostlar, körelen kendimizde mahkum ettiğiniz zincire vurduğumuz düşünce ve duygularımız... Bak "azat" edince ne de güzel akıyor bir ırmak misali...

Dediğim gibi yazmak ve paylaşmak istedim belki paydalar ya da paydalar bulurum...

Sorun neyi paylaştığım değil, bir şeyleri paylaşmış olmak istediğimdir.

Bir kelebeğin, yaşama neşeyle merhaba deyişiyle başladım sözlerime. Dilerim kelebeklerin doğaya katığı eşsiz güzellikler gibi LeMan ve okurlarıyla olan dostluğumuza güzellikle dolu olur. Sevgiyle kalın,

Fettah Bilen / 1 Nolu E Tipi Kapalı Cezaevi B/6 Koğuşu Bağlar/Diyarbakır

13. Sa fadan Devam

ve siyah giymiş genç rahipler. İlk sözü ben aldım. "Biz dedim, Ermeni kilisesini diğer kiliselerden daha yakın hissederiz kendimize. Çünkü doğduğumuz mahallede bu kiliseleri çok gördük. Ayrıca bakın, kilisenin kubbelerinde "selvi ağacının" resimleri var. Belki ibadethanelerimizin duvarlarında başka inançların motifleri olabilir. (patriğin büyük salonunda kocaman bir İran halısı vardı...) Ama bakın hepimiz aynı halının üstünde oturuyoruz. Dinlerin/inançların olduğu gibi, kültürlerin de ruhu vardır. Bu kültürler bu halının üzerinde ve işte hepimiz aynı halı üstünde yaşıyoruz. Yaşayacaksak bu halının desenleri gibi bir arada yaşayacağız. İran, Azerbaycan, Ermenistan, Türkiye aynı halının desenleridir..."

Belki çok ütopik konuşuyorum ama ben bu halıya çok inanıyorum, siz bile alfabenizi haç'ın önüne koyduğunuza göre, bu topraklardaki kültürlerin ruhu gün gelir sert inançların ruhundan daha önde bir yer alır. Bizi birarada tutan türküler, imgeler, resimler, kelimeler, giysiler, yemekler, her neyse bu kültürel ruhun ne kadar ortak olduğunu hepimize gösteriyor. İstediğimiz kadar romanlar yazalım felsefeler yapalım hangimiz dudug'un sesi kadar kültürel derinliklerimize inebilir?..

Ancak yüzyıl var ki kanlıyız, düşmüşüz. I.Dünya savaşından sonra başka türlü Ermeniler başka türlü Türkler geldi bu topraklara! Sabah akşam yalıp kalkıp nefretle çalıyor/söylüyoruz artık türkülerini... Ermeni dölü gibi küfürler atasözleri uydurup kapışıyoruz. Benim hem Türk, hem Ermeni aydınlarına söyleyeceğim şudur, I.Dünya Savaşı'nda batılılar (İngilizler) bu topraklara öyle derin bir nifak soktu ki, bu yıllı uğraşsak işte çözemeyeceğimiz keskinlikte. Neden bu savaşın suçundan birazını Almanlar'a, İngilizler'e yıkıştırmıyoruz? Neden bu savaşın bütün suçunu Türkler'e yıkıyoruz? Türkler'in I.Dünya savaşındaki psikolojisi "arkadan hançerledik" idi ve 1908'e kadar yani Meşrutiyet'e kadar şimdi düşman olduklarımız Teraklı'yle yağlı balla dolma sarması olan Ermeniler'di... Afrika'nın birbirini doğrayan/katleden hutular/tutsiler gibi olduk ve bu nefretin dozunu yumuşatıcı hiç bir girişim ne siyasaderden ne aydınlarımızdan yok... Bu milli savaşı biz uydurmadık, bahlılar bize öğretti... I.Dünya savaşının suçlusu aranıyorsa İngilizler'dir, Batılılar'dır... Şimdi sizler/bizler birbirimizle hiç görüşmüyoruz, ama sizin de bizim de topraklarımız Batılılar'a sonuna kadar açık!..

İşte bunu anlamaya çalışıyorum. Ermenistan'ın Sovyet sonrası ilk dışişleri bakanı aldı sözü. Sınırların açılmasından dem vurdu, sınırlar açılmalı, açılmalıyız başka şansımız yok, Moskova üzerinden seyahat ediyoruz bu saçmalıktır, deyip yüksek sesle konuştu.

Hep güncel siyaset konuşuluyordu, kendimi toparlayıp lafa girdim, buralara kadar gelmişiz felsefi birkaç laf edelim, dedim...

Bakın, dedim, Suçun büyüğü sizin ve bizim aydınlarımızda. I.Dünya savaşı sonrası oluşturduğumuz milli devlet, milli kültür tezlerinde suçun büyüğü. Hepimiz milli dilimize sarıldık, milli dinimize, milli devletimize sarıldık, milli alfabelerimize sarıldık, bunlar yanlıştır demiyorum, ama çok eksikti...

Şundan eksikti, bu topraklarda milli dil, milli din, milli kültür yetmez, bir yere kadar. Bu topraklarda ortak ruhu; İpek Yolu'dur/kervan yollarıdır. Yani kervan yolları milli dil kadar milli devlet kadar önemlidir. Çünkü kervan yolları hantamıza rengini veren hepimizi asırlardır kanıştıran görüştüren ve hepinizi birbirimizin içinde derinleştiren en temel karakterimizdir.

Yani bizler milli dil, milli dinimiz kadar yollarımızı da milli kültürümüzün en başına koyabilmeli, okullarımızda "milli" tarihler yaparken "yollarımızı da" bu millî ruhun vazgeçilmez bir temel prensibi olarak anlatabilmeliydik. Şimdi ne oldu, milli dilin var milli devletin var milli kültürün var ama yolların yok. Yollar olmayınca gidip gelemiyorsun görüşmüyor tanışmıyor kaynaşamıyorsun.. Sen çelik kafes gibi orada milli ızgaralar üstünde, ben çelik kafes içinde burada milli haşlanmalar içinde, daha da düşmanlaşıyoruz. Ama Amerikalılar İngilizler taa nerelerden gelip bizim içimize giriyor, biz bir türlü içine giremiyoruz.

Yani milli dil gibi milli yolları da bu tarih felsefesinin yorumuna katmalıyız. Şöyle... Bugün nasıl idam cezası suç olup kaldırılıyor. Ya da binbir insan hakkı yüksek insanlık kurumlarında yasa olup, yazılıyor... İşte bizler de insanlık tahrine bu "milli yolları" yazabilmeliyiz. Batıya öğreteceğimiz, dünya siyaset literatürüne sokacağımız vazgeçilmez bir hak: "Milli yollar"dır...

Demeliyiz ki, milli devletler savaşsalar dahi halklarını komşu halklarına kapatamaz. Demeliyiz ki devletlerin kapılarını kapatma hakları yoktur, sınırları halklara kapatmak büyük bir insanlık suçudur. İşte en büyük insanlık suçu kapıları kapatma hakkıdır. Kapıları kapatma hakkını milli devletlerin elinden alabilmeliyiz. Çünkü kapılar kapandıkça seminki/beninki sertleşiyor, daha da düşmanlaşıyor, birbirini kesmeden, kana susamış ırmaklar gibi durmaksızın sözediyor. Bu yüzden kapılar hep açık kalmalı, halklar türküsü giyimi alış verişiyle birbirini tanımalı...

İşte kapalınca kapıları sen içine kapanıyorsun ben içime kapanıyorum, akımız da çelik kafesler içinde milli haşlanmalar milli pirasalar milli ızgaralara dönüyoruz, nefretle pişiyoruz, nefretle birbirini boğazlıyoruz.

O halde... Bu geniş uçsuz bucaksız topraklarda yaşamak isteyen devletler/kültürler bu yolları kapatma hakkına sahip olmamalı...

Bu toprakları bu büyük kültürel halının üstünde yeniden eski hareketli bereketli karışan kaynaşan günlerine döndürmek istiyorsak, İran, Türkiye, Suriye, Irak, Ermenistan, Gürcistan biraraya gelmeli ve tarihe şunu yazmalı: Aramızda savaşlar çıksa dahi kapıları kapatma hakkına sahip değiliz...

Artık görelim, Anadolu'da tarihi aikalık uygarlıklar bizim için sadece tarihi eser/sit alanı/koruma/tamir sorunu değildir, Anadolu'yu elimizde tutuyorsak ona akan bütün kapıları yeniden Anadolu'ya açabilmeliyiz, çünkü Anadolu, donmuş harap olmuş ölük eserlerin ülkesi değil, daha nice uygarlıklar yaşayacak yaşatacak toprakların adıdır!..

Yoksa ne Ermeni tehdidinden ne şamdığından ne de Ermeni savaşından korkarım, ben de bu toprağın çocuğuyum.. Ama şu Dudug'un sesi..

Dudug'u dinledikçe içimde ne devletim ne milli haklarım... Dudug çaldıkça dayanmak mümkün değil! Dudug çaldıkça, bir meyhane sarhoşluğuyla ver gitsin devletini de toprağını da...

Ne olurdu sanki türküler de tüfeğin olmasa! Bu kadar derinden ve parçalayıcı ve ciğerlerimizi kebap edici çalmasalar!.. Yoksa önce "türkülerimizi mi" yasaklasak!.. Ne onlar dudug çalsın ne biz ağrılarımızı söyleseki Yoksa şu piyano daha mı akıl başında bir alet, bakarsanız hiç zannetmiyor bizi...

nihat@leman.com.tr

cezmier@leman.com.tr

• ÖLÜRSEM BENİ SENİNLE ARARLAR ŞİMDİ adlı kitabım çıktı... Fiyatı 2.950.000 TL. Korsansız, Faiz'siz ve kafasız bir dünya dileğiyle...

• Bursa 21 Aralık Salı günü saat 15:00 - 18:00 arası Bursa Fima Kitabevi'ndeyim. Aynı akşam Bursa Olay TV'de Akif Ok-t y'la söyleşim var...

• Eskişehir 23 Aralık Perşembe günü saat 14:00 - 16:00 arası Eskişehir Anadolu Üniversitesi İşletme ve Ekonomi Kulübü'nün düzenlediği etkinlikteyim.

• İzmir 24 Aralık Cuma günü saat 15:00 - 18:00 arası Beyfin Kitap ve Müzik Evi'ndeyim. Kızılay-Sahaf - Kemeraltı / İzmir

• İstanbul-Beyoğlu 25 Aralık Cumartesi günü saat 15:00 - 17:00 arası İstiklal Caddesi'ndeki Mephisto Kitabevi'ndeyim...

LeMan
Sayı: 684
17 Aralık 2004 Cuma
Haftadalık Süreli Yerel Yayındır

• Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti.
• İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
• Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
• Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

• Müessese Müdürü : Ali YAVUZ • Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN • Kemal ARATAN • Atilla ATALAY • Melike ACAR • Can BARSLAN • Bahadır BOYSAL • Olgun BUDAK • Mehmet ÇAĞÇAĞ • Cezmi ERSÖZ • Ramize ERER • Koan ERTEM • Mehmet EĞRİK • Metin FIDAN • Nihat GENÇ • Feyhan GÜVER • Güneri İÇÖĞLU • Kemal Kenan ERGEN • Meliksah • Aslan ÖZDEMİR • Suat ÖZKAN • Ender ÖZKAHRAMAN • Feyzi ÖZŞAHİN • Mehmet ÖZKANOĞLU • Behiç PEK • Sefer SELVİ • Derya SAYIN • Özge SAMANCI • Mahmut TİBET • Alp Tamer ULUKUÇ • Ahmet YILMAZ • Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN ilarkan@leman.com.tr • Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN • Bayram USLU • Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU • Murat YÜCEŞAN • Mert HOŞGÖR • Fikret ÖZDEMİR • Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN • Renk Ayrımı: M.ÖZKARA • Ali Ekber USLU • Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU • Engin ÖZDEMİR • Satış: Cengiz KOCALI • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: • Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BBD Merkez • Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan kitap, ansiklopedi, görsel-işitsel yayınlarda, TV programlarında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Aksamsefası

kozalak ateşi

kozzi@leman.com.tr ÇIAÇIAR

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

hisseli harika lar

KEMAL KENANER
kemken@leman.com.tr

Bridget Jones : Bu şişko kendine bi tokmakçı bulsa da rahatlasak...

Geri Sayım : Ulan, kaşla göz arasında ne zaman ileri saydın bakim sen kurnaz?..

Bahtiyar : Yılların mutlusu...

Kainat Güzeli : Uzay canavarlarının katıldığı bi yarışmada biraz sıksam ben bile birinci olurdum ki noolmuş yani...

Yılan Derisi Ayakkabı : Yılanın ayak derisinden yapılıyo olsagerek...

Çin Takvimi : Bugün ayın 14654'ü kız saçını kim ördü?..

Üçkağıtçı : Bir kağıt daha bulsan da adını temize çıkarsan nasıl sevinicem biliyo musun lan şerefsiz. Bak ben bile ne biçim konuşuyorum yani, yazık & günah...

Oklava : Nene bastonu...

Pastörize Süt : İneğe bunu kim izah edicek çok merak ediyorum...

İşsizlik Parası : İşçilere de biraz versek ne hoş olurdu...

Mal Beyanı : Bir kedim bile yok anlıyor musun? Hadi gülümse. Çekinme. Zaten herkes tashak geçiyo...

Zevce : Cezveyi kullanmakla yükümlü şahıs...

Karınca Duası: Karıncaların dua ederken ne söylediğini nerden biliyoruz lan? Afferim bize.

Usta Çırak İlişkisi : Kalfa'ya küsmüşler herhal...

Mamut: Ah ulan be. Birer H bulmuş olsalardı belki de bugün nesilleri tükenmemiş olucaktı. Şu alfabeyi icad eden biraz acele etseymiş (icad) keşke...

Damat Traşı : Gelin ağdası da vardır da bize söylemiyolardır...

Muhabbet Kuşu : Sittir lan adını bile söyleyemiyo bu gerzek...

Silah Arkadaşı : Adnan Kaşıkçı...

Dört Yapraklı Yonca : Böyle yüz vermeye devam edersek yakında beş yapraklısı da çıkar bunun...

Lig Tv : Hakan Şükür bi sitkom çekse de eğlensek beya...

Nöbetçi Öğrenci : Örtmenlerin canı gecenin bi yarısı zayıf vermek isterse diye önlem almışlar. Afferim...

Tahin Pekmez : Kim Peker peki? Açıkalın mı?.. Hahaha ne saçma...

Sıvazlamak : Cahil okşaması..

Kelebek Makarna : Zati bi günlük ömrü var la, bari yarın yiyelim zavallıyı...

685

Deustschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF
Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

00685
196195 201608

24 Aralık 2004

Le Man

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

CURK CURK CURK

ÇIAÇIAR

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Feyhan — BAYIR GÜLÜ

guverfeyhan@hotmail.com

BREZİLYA MİLLİ TAKIMI VE SEMRA HANIM

Aksaray PAŞAOĞLU

Geçen hafta sonu ürperten bir gece yarısı insanın bokunu taş eden bir dolunay ışığında, **Belçika'nın** başkenti **Brüksel'den** ağızlarından boza gibi köpükler saçan, götü terden pırıla kesmiş **bahtımdan daha kara** dört atın çektiği dört kişilik kömür karası bir kupa, **Brüksel'den** 80 km. mesafedeki **"Meise"** bölgesine doğru hareket etti. Bu dehşetengiz arabada inanılmaz paçalarından muamma akan meş'um gibi üç müthiş adam vardı. 80 km. yolu zebani gibi koşan **Avusturya Pinzgauser** cinsi zifir gibi dört ağır yük hayvanı melun bir şato önünde kişneyerek durunca şatonun kapıları ağır ağır açıldı ve o üç tuhaf adam gölge gibi sessizce karanlığa karıştılar. **O adamlar kimdi?** Nereye gidiyorlardı? Ben kimdim? **Onlara kukumav gibi nereden bakıyordum?** O adamlar AB Başkanı **Barroso,** Fransız Başbakanı Raffarin, Avusturya Başbakanı **Schüssel'di.** Ve o müthiş şatoda davetli tek gazeteci bendim. Bol Petrus içilen bakın o yemekte neler yaşandı. Ben bir ara tuvalete gitmek için sofradan kalkınca arkamdan yalpalayarak şöyle bir baktım. **Bayağı olgun ve yakışıklı gidiyordum.** Giden ben, dönüp masaya baktığımda ise yerimde olmadığımı gördüm. **Schüssel** hemen bunu fark edip kulağıma "Tuvalete kadar gittiniz mösyö" dedi.

BAKIN O ŞATODA BENİ NE KOVALAMADI

Bakın ben tuvalete inerken bez bebek gibi dehlizden yuvarlana yuvarlana yanlışlıkla mahzen gibi tabanı iki karış manda sütü gibi sis kaplı ve tam ortada bir mermer kaide üzerinde simsiyah bir tabut, kapağı gıırç açılınca **"Hişt Türk"** diye baktım ben ses tabuttan gelince altıma bile sıçmadan tabutun içinden **yeşil yüzü olan** gözleri ve ağzının içi **nar çiçeği kıpkırmızısı** ateş gibi iki tane bembeyaz ve upuzun iki dişli beynimi o anda kafatasımın saç diplerinden son derece ince bir dana kıyma gibi püskürte püskürte **aklım patlayarak** duvarları çifteliye çifteliye salona ulaşınca o **yaratık da arkamdan zıpkın gibi bana enseden sarılınca dişledi.** Ve ben kırk iki derece ateş olup **dudaklarım ve alnım boydan boya yarıldı.** Bunu niçin anlattım. Ayıldığımda üç büyük lider beni içki çarptığını ve yoksa olur mu öyle saçma şey deyince hemen inandım. Beni indirip gezdirdiler, **hakikaten yok.** Türk insanının AB'den korkmasını bence çocukça buluyorum.

CEM UZAN'IN 20 MİLYON YILLIK KARPUZ ŞARABI

Zaten ben 17 Aralık'ta AB için tarih alınınca aynı gün bakın sevinçten hemen neşe dolu ne yaptım? Eşimle mütevazı biz fişek atarak bunu kutlamak için **Brezilya'ya** uçtuk. **Türk insanı Brezilya'yı çok iyi bilir.** Dünya kupasında iki kez oynadık. Brezilya'nın güneyinde çok hatıka **Curitiba** diye **Acun Fırarda gibi** plajın kenarı deniz kaplı bir kent var. Eşime noel için Curitiba'da özel inşa edilmiş **300 bin dolara** (450 bin lira) **kendi ekseni etrafında 360 derece dönebilen** apartman dairelerinden aldım. Kırınızı AB mumu yakım ve bakın o gecenin müthiş yemeği ne miydi? O inanılmaz bir **"Leuciscus Papyraceus Bronn"** o ne mi? O Mersin'in Silifke ilçesi Yenisu köyü taş ocaklarında bulunan **15 milyon yıllık bir tür sazan balığı.** Yanına da Cem Uzan'ın TMSF'nin sattığı 20 Milyon yıllık şaraplarından açarak telefonda **sibop** diye adı geçen kişiden ben onları aldım. Ve romantik olsun diye evin düğmesine basınca ev hızla dönünce dursun diye manivelaya ben asıldım. O zaman ev inanılmaz **santirfüj** gibi vovvv uçunca kapıya koştum. Kapı hızla gidince camdan arka balkona çıkmışım. Aynı camdan içeri girince kendimi banyo küvetinde buldum. **Kapıcı daireyi durdurduğunda** bir ara eşim bana bakınca, benim kulaklarım deriden birer yelken gibi genişleyince ve parmaklarımın arasında perdeler oluşunca **"Gözlerin sarı mutasyon oldu"** dedi ve eşim kusmaya başladı. **Bence 17 Aralık AB bayramı çok harika.** Bence eşimi rahatsız eden şey ya yediği 15 milyon yıllık balık bayattı. Ya da ev çok döndü ondan oldu.

NOT: "17 Aralık'ta AB'den müzakere tarihi alınması Türk halkını coşturdu." dediğimde "Hayır, 17 Aralık'ta Türk halkını coşturup bayram sevinci yaşatan şey **Semranım'ın elenmesidir."** diye cevap verecek kadar analiz yoksunu maymun suratlı çiğ köfte beyinli köşe yazarları var. **Onlara da bir şey demiyorum.**

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

LeMan

Ortadoğu'nun şımarık çocuğu, devlet eliyle terör saçan, utanç duvarları ören İsrailli yetkililer, "Ortadoğu'da barış için, Filistin teröre son vermeli" diyorlar!!!

Irak'ta katledilen Türk güvenlik güçleri ABD ile çuval krizinden sonra daha derin bir yara açtı... Birinci Ordu Komutanı Tolon, katliamın Amerika'nın kontrolündeki bölgede gerçekleştiğine vurgu yaparken ABD Büyükelçisi bu çıkışı saçmalık olarak değerlendirdi... Bölgedaki Felluce dahil onca katliamın ardından, ucu bize de dokunan bu olaylar düşünüldüğünde kamuoyunun sessizliği endişe verici...

AKP ve medyanın zafer edasıyla sunduğu AB zirvesi sonrası uçu açık bol şartlı müzakere tarihinin sonu 10 yıl sonra bile meçhul..Tam üyelik ihtimali yok denecek kadar az.. Ven'len ödünler azımsanmayacak kadar çok.

TBMM Sokak Çocuklarının Sorunlarını Araştırma Komisyonu, sokak çocuklarının çeteler tarafından kullanıldığını saptamış...

Genetik Değişime Uğramış Organizmalar (GDO) hayatımızı kaydıracak boyutlara tırmanırken sorgusuz sualsiz yemeye, içmeye devam...

Hükümet havalarda... Bir zamanlar AB hakkında atıp-tutan, esip-savuran, mangalda kül bırakmayan siyasi figürler 41 yıllık AB'ye giriş projesinde gösterdikleri performansla, iç çevresinden siyasi çevrelere göz doldurdu... Hükümet zafer sarhoşu...

AKP'liler AB'den tarih alınmasını havaya balonlar uçurarak kutladı..

BÜYÜ **Gülünç Türk korku filmi Büyü'nün en a aacayip sahnelerle dolu hikayesi...**

Olaylar 6 kişilik kazı ekibinin **Artuklular**'ı araştırmak için **Dengizhan** köyüne yaptıkları yolculukla başlar... İlk sahnelerde görüldüğü üzere Artuklular kız çocuklarının toprağa ekilerek büyüdüğünü sanan ve bu yüzden kısa sürede tarihten silinen bi uygarlıktır (dönemine göre tabi)...

Ekip köye ulaşır ulaşmaz gençlik kampı hesabı şaraplar açılır... Sonra grubun bayanları **bi yolunu bulup bize göğüslerini teker teker gösterirler**... Çok hoş d iyeceklere bu kurala 700 yıl önce büyüyü yapan yaşlı büyücünün de uyduğunu hatırlatınm... Gene ilk gece Ece Uslu'nun iç çamaşırlarıyla cinlerin tecavüzüne uğradığını görürüz... Olay öylesine **korkunçtur ki katırlar bile "Ya bu cinler insan-hayvan ayırmayıp bizi de sıradan geçirirlerse!"** diye tırsıp kaçarlar yöreden...

Ekip kazı alanına inip toprağı bi iki eşelediğinde kafadan 14. yy'a ait **bıçaklar, deriler, montlar, cüzdanlar** falan bulur, araşbrma ayağına **cukkayı** sağlamlaşbnr... Hayır boru döşeyen İSKİ ekipleri kadar bile derine inilmeyecekti madem, arkeolog kadrosu yerine iki tavuk getirseydin, onlarda o kadar eşelerdi toprağı...

Geceleriyse ekip üyelerini bi sıkıntı basmakta, daral gelmektedir... Kazıcılar sırasıyla **"Ben bi hava alıp gelicem", "Mezarlığa kadar gidiyorum, bişey isteyen var mı?"** gibi bahanelerle karanlıklara karışırlar... İlerleyen günlerde bunu yapanların teker teker ölmesi de ısrarcı ruhlu ekibi uslandırmaz...

Lanetli Dengizhan köyünün iklimi de bi gariptir... Geceleri çıkan **çift dolunay** yüzünden cd'ler yamulurken, gündüzleri yıllardır bi damla yağmur düşmemiş topraklara dağlardan **kartondan kayalar** yağar... Bu arada köyde **kimse yaşamasa da kazı alanının etrafının iplerle çevrilmesi** gibi önlemler alınır ekip taralından (Belki de cinler girip tarihi eserleri çalmasın diyedir)...

Aman aksiyon eksik kalmasın diyen ekip yerli yedi kat dibindeki mağaralara da girer... Burda karşılarına devasa canavarlar, kan emen yarasalar ya da çıldırmış robotlar çıkmaz tabiki... Bunların yerine karşılarına çıkan mikro organizmalardan korkan Tuzcuoğlu, öyle bi oyunculuk gösterir ki, gerçekten kafasını mağaraya vurup düşerek kuyruk sokumunu incitir.

En sonunda profesör ortada resin bişeyler döndüğünü anlar... Genede tüm köyün ilk ampulle aydınlatılmasını, çeşmelerden şıpır şıpır kan akmasını, ekip üyelerinin burun ve göğüslerinden kan gelmesini kimsenin sallamaması ilginçtir...

Bu aymazlık karşısında cinler kendilerini iyice kasaplığa vererek, tüm kazı ekibini kesip biçmeye başlarlar... Bu sırada profesörle cinin diatoğu da bi kült komedi adayıdır... Profesör kendini bıçaklayan cinin ısrarla kızı olduğunu iddia etmekte, cinse her sözünün ardından profesörü biraz daha yontmaktadır..

Filmdeki **"cin kovma"** sahnesi Exorcist'i, yol gösterici ak sakallı değirmenci **Gandalf**'ı, ortam (özellikle kaya sahnesi ve ışık üzmeleriyle) **"Dünyayı Kurtaran Adam"**ı ve dialoglar ile genel konsept de ucuz komedi filmlerini andırmakta...

Filmin finali havada bırakılarak olası bi **"Büyü 2"** filmine yol açılmış... Böylece bu filmin sinemada kolpacılık akımına da öncülük edeceğini söyleyebilir...

OLGUN BUDAK

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

HAMDIM, PİŞTİM, YANDIM!

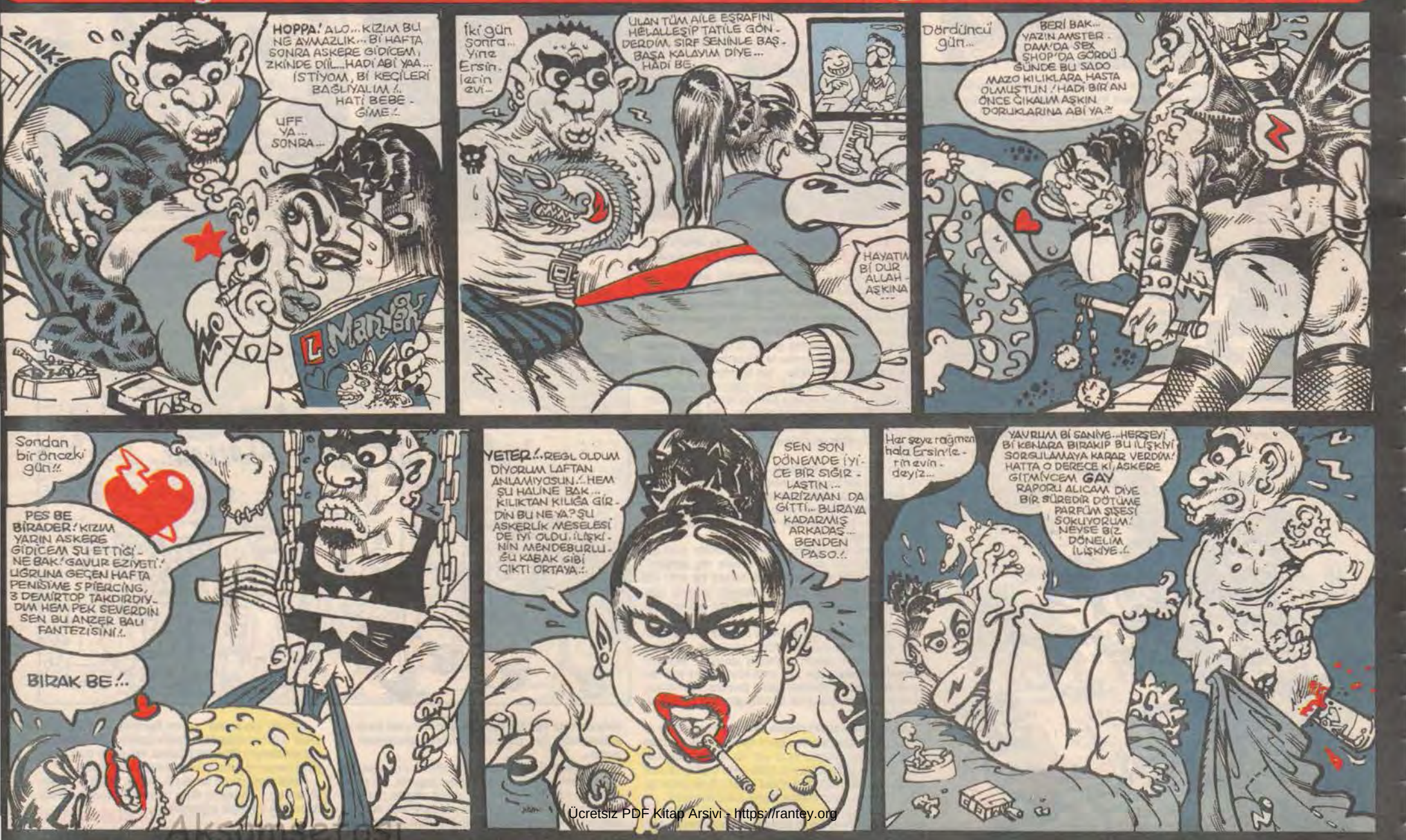
Sinema yangınında ben de ölüyordum... Hani şu "Büyü" filminin galası... Sosyal hayattan, LeMan dergisine gelen davetiyelerin uğursuzluğundan daha önce bahsetmiştim (Bakınız: Anadolu Ayıları... Şişman, kıllı eşcinsellerin davet hikayesi) Gelen son uğursuz davetiye bu "Büyü" filmindendi... Fitne ve şerre sebep olacak bir hamr ümmülhabaisi olduğu o kadar aşikârdı ki... Şöyleki... Davetiyeyi ipli deriden yapmışlar... (Büyü hesabı) ipleri çözdüm... Bi kenarda açılıştan, kokteylden bahsediyor... Diğer yanda Kur'an'daki en özel sure "BAKARA" var... Bu çok ayıp bişey aslında... Yine de yakınımdaki insanlarla bastık gittik... Her ne hikmetse, yoldayken arabada "Alparslan Türkeş'in potasyumla zehirlenerek öldürüldüğünden bahseden gazete haberi"ni anlatıyorum...

Neyse efendim, geldik gala salonu hıncahınç dolu... Taze dul cariyeler... Şabbı emred köleleri... İçimde tamamen alakasız pis bi stres var... Sırf bu yüzden 15 dakka içinde 3 tane votka-portakal yuvarladım... Hatta birazdan film gösterimi için salonlara girdik... stres bardağı hala elimdeydi... Film başladıktan 5 dakka sonra da zaten ortalık karardı... Lavuğun biri geldi salonu boşaltın diye... Kayboldu gitti...

Yavrum iyi de... Nereye boşaltın?? Sen nereye gittin mesela?.. Ortalığı çok keskin bi duman kaplamaya başladı... Girdiğimiz kapı kilitli... Acil çıkışlar kilitli... Karbonmonoksit içinde göz göre göre ölüyoruz!!.. En ufak bi ışık ya da gösterge yok... Herşey kapkara... Dışardan yardım gelmeyeceği anlaşıldı... Biz bir iki kişi, tamamen kendi çabalarımızla bi delik bulup ordan çıktık... Cep telefonumun ışığıyla... Millette ardımızdan geldi...

Çıktığımızda ağızdan zkkşmiş gibi, suratımıza bir Orta Anadolu büyüsü yapılmış gibi ağızlarımız kapkaraydı... Beter olduk, kustuk... Allah var, salonda hiç panik olmadı... Ve duydukki artistlerin, kokoşların bulunduğu salonlara gelmiş yardım evvela... biz basın salonuyuz ya... En sona bırakılmışız... mına koyim... Hal böyle olunca, ne entellektüel birikim kaldı, ne bohem hayat... Boku bokuna ölüm korkusu (boklar pantolon paçasından aşşa) ve yutulan çok nefis zehirli gazla kalakaldık. (Gala hınca hınç doluyken yangın çıkmadı da, millet filme girip meydan boşalınca niye çıktı?. Hey beybi hey... Sansasyon yapak diyende... Abbooww, sonra işin boku çıktı?!) Avukata sordum... Dava açsak, belki bir yıl sonra alacağımız para sadece bir milyar lira... Ondan da avukat ve mahkeme masrafını düş zaten... Allah belasını versin diyorum... Daha bu yaz bu yangın ovası NATO VADİSİ değil miydi?.. Bre aman... ben ki ağzından karbonmonoksit tüten Gayzer mahkumu... Daha ölmeden, toprağa alışkınım zaten, hastasıyım...

SÜTAŞ BEDEEELLİİİİİ! (Yangın sinemayla bitmez!)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

tuncay@leman.com.tr

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

METİNFİDAN

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

EZOGELİN MÜZAKERESİ

17 Aralık akşamı müzakere tarihi alma ve AB ile ilgili gelişme haberlerinin tarihsel açıklamasının reyting aleminde Kaynana Semra Hanım'ın altında kalmış. Epeyce ilginç bir tez konusu bu... Bir dahaki müzakerelerde Ekim 2005'te AB şartlarından biri de olabilir belki; Kıbrıs Rumları kokoreç yemesin, Kaynana Semra Hanım izlenmesin diye... Yine de benim 17 Aralık akşamı ve gecesiyle ilgili şaşırdığım şey bu değildi. Ben o gece daha manevi, yürek titreten, kendi bünyemde şahsi bir dumura uğradım... 17 Aralık bilindiği gibi Hz. Mevlana'nın vefat, vuslat gecesidir, Şeb-i Arus yani Düğün Gecesi olarak anılır ve musiki coşkusuyla kut anır... Düğün, damat kaynana, gelin, gelinin olur musun tesadüfünün matriksel patlaması da aynı geceye denk geldi ki, her yüz kişiden 73'ü Gelinim, Kaynanam Olur musun'un Semra Hanım'ını izlerken belki de her on bin kişiden biri yitik bir kanalda aynı saatte yayınlanan Şeb-i Arus törenlerini izliyordu... Bu halde selam olsun AB'ye, selam olsun müzakereye... İlgilenen reytingli reytingsiz kanalların dikkatine, ben de bir program tasarlıyorum, ismi; Popüler yozlaşmada şahsiyam olur musun?..

İNANÇ VE PARADOKSAL MEDCEZİRLER

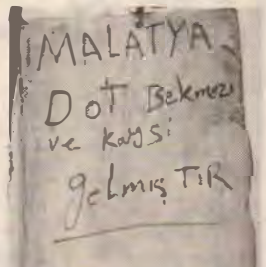

* İstanbul'un nezih semtlerinden biri olan Yeşilköy'de gayet güzel bir sokakta bulunan bambaşka bir üslup ve anlayıştaki "çöp atmayın" uyarısı... Diğer sert, küfürlü uyarılara nazaran epeyce ılımlı, üstüne üstük mesajı var... Fakat dediğine göre "temizlik inançsa" orantısız, çarpık çurpuk harflerle yazdığın bu yazıyla güzelim duvarı kirleterek sen de büyük inançsızlık yapmışsın... Nasıl çözücez bu yaman paradoksu güzel kardeşim?.. Üstelik "temizlik"in "z"ini de unutup sonradan ekleyerek tam bir şaheser yaratmışsın... Estetik temizlik, görüntü temizliği başka bir inanç dalı olsa gerek... Şöyle denilebilir, görüntü kirliliği AB içerikli başka bir inanç tartışmasının konusudur...

HAFİF TAHRİK

Bir Pazar günü Yeşilköy sahilindeyim. Kışın ortasında güneşi yakalamışken, ışıkla çalışan solar hesap makinaları gibi güneşe, ışığa doğru yürüyorum... On-onbir yaşlarında birkaç çocuk bir köpekle oynuyor, koşuyor, zıplıyorlar, köpeği de coşturuyorlar. Köpek bir ona, bir buna atılıyor, saldırır gibi oyun hareketleri yapıyor... Çocuklardan biri üzerine hızla gelen köpeği görünce oyun da olsa bir an irkilip diğer çocuğa şöyle diyor, "Sen köpeği teşvik ediyorsun ama..." Herhalde "tahrik" demek istedi teşvik kelimesini kullanarak...

Yanlış kullanılmış olsa bile yine de bu zamanda kadim bir kelimeyi çocukların ağzından duymak beni ziyadesiyle duygulandırdı. Teşbihte hata olmaz derler. Mesaj anlaşıldığına göre teşvikte de hata olmaz. Supporting, forcing, pushing demediklerine şükür.

Dot Bekmezi

Sirkeci civarından güzel, edebi ve ebedi bir edi ve büdü...

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Akşamsefası

TERELLİ PICTURES

CAN BARSLAN

HAYATA KARŞI DURUŞU OLAN KARİKATÜR ADAMIN SANCILI ARAYIŞI 3. Bölüm.

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ... komik karikatür adamı bulunduğu yerden ve kendi insanlarından hiç mutlu değildir.. Onları ilkesiz ve cıvık bulmaktadır... Bu derdini ulu bilge Dandoldenyus'a açar... Bilgede onu bir yere gönderir.. Geldiği yer, mesaj veren yazısız karikatür dünyasıdır... Orada bir yazısız karikatürde rol alır, fakat... Hayhat mıacaba?.

AAAAH! HAYIR!..

DAL WHITE

YOOBROOGUHH.

NEDEN?.. NEDEN HA?.. NEDEN?.

ÇOK BASİT...

HII?.

BEN DE SENİN GİBİYDİM... KENDİ DÜNYAMDA RAHATSIZDIM. BURAYA GELDİM AMA TUTUNAMADIM... BİZ FARKLIYIZ ARKADAŞIM... FARKLIYIZ AMA ŞANSSIZ VE KAPERSİZİZ DE... İKİ ARADA BİR DEREDE... ARAF'TA KALDIK DOSTUM...

ŞUNLARA BAKAR MISIN? ANLAŞMAK İÇİN KONUŞMAYA BİLE İHTİYAÇ DUYMUYORLAR... SESSİZCE ANLATIYORLAR HERŞEYİ... SİMGELERLE, ŞİFRELERLE, KODLARLA ÇÖZÜYORLAR HERŞEYİ...

BİZSE BAĞIRIYORUZ ÇAĞIRIYORUZ, KAVGA EDİYORUZ, GEBİRİYORUZ. KAŞINIYORUZ, OSURUYORUZ... PATATESE BENZEYEN BURUNLARIMIZ, KILLARIMIZ VE SİVİLCELERİMİZ VAR... OYSA ONLAR TERTEMİZLER, DÜZGÜNLER...

ARALARINA ALMADIKLARI İLK KİŞİ SEN DEĞİLSİN... VE SON DA OLMAYACAKSIN... BU DÜNYADA BİZE YER YOK EVLAT... ONUN İÇİN VAKTİN VARKEN GİT... BEN GÜCÜM OLSA DÖNERDİM AMA ARTIK ÇOK YAŞLIYIM... BURDA ÖLÜMÜ BEKLEYECEĞİM...

Komik adamımız üzgün ve çaresizce kabullendi durumu... Burası onun için hiç uygun değildi... Bunu düşünerek yürürken karanlık güçlerin fırlattığı ama üzerinde çiçek açan bi bomba çukurunu görmedi... Düştü...

Bu bir geçitti... İki dünya arasında bir gizli bağlantı...

Ve kendi vatanına döndü yeniden...

NEREDEN DÜŞTÜM BEN YAA...

AL İŞTE DÖNDÜ.. GÖRDÜ EBESİNİNKİNİ... BEN BUNLARA EBELERİNİNKİNİ GÖSTERMEKTEN BIKTIM, ONLAR GÖRMEKTEN BIKMADI. HAYRET BİŞEY HA!.

Komik ama hayata karşı duruşu olan sancılı adam yürürken bir geğirme işitti... Ardında da bi osuruk sesi.

GAAARK! ZORFT.!

Ve birden onunla karşı karşıya geldi...

HAAA!

Gözlerine inanamadı... Bu bir yazısız karikatür adamıydı... Ve burnunu karıştırıyordu...

Kaçtı, kayboldu... Adamımızı düşünceler ve anlamlar arasında bırakarak...

ONLARDA DA VAR.. NASIL Kİ BİZİM DÜNYAMIZDA ONLAR GİBİ DÜŞÜNEN VE ONLAR GİBİ OLMAYA ÇALIŞAN VARSA, ONLARIN ARASINDA DA BİZİM GİBİ OLMAK İSTEYENLER VAR... BU... BU SANKİ YİNG VE YANG... SANKİ RUH İKİZİNİ BULMAK... SANKİ BİR ELMANIN İKİ YARISI... BİRLEŞEN PUZZLE PARÇALARI...

O HALDE KENDİME DÖNMELİYİM... KENDİMLE BARIŞIK YAŞAMALIYIM... EVET, OLAY BUDUR... KENDİME SON MESAJİM OLSUN BU VE Bİ DAHA DA USLU DURAYIM... VE BE... GAAARRRK! AY PARDON... GAZ...

SON

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

canbarslan@superonline.com

Behiç Pek

SIKILHAN

- Alo Sıkılhan Çaatay ben abi, nabersin? Hacı baksana ben cebimi sizde mi bırakmışım? Son umudum sensin lan, yoksa caanım Ericson P 950 i telefonu yedirdim ayaküstü. Hadi "bizde kalmış" de, haydi söyle.

- Olm sen ilkokuldan beri bize gelmedin ki.

- Yalan söyleme ben ilkokulu babamın görevi nedeniyle Malatya'da okudum bi kere. Ilkokulda gelmiş olmam imkansız, herneyse ben ciddiyim bak, verin olm şu telefonu böyle şaka olmaz.

- Bizzat sen şaka gibisin lan, başkasına ne gerek var?

- Ööle deme usta harbi güzel telefondu yaa. Kırk megabayt hafızası vardı lan düşünebiliyo musun? Bilgisayarla senkronize edip internetten tam binikiyüzonbir kuku resmi kaydettiydim ben o telefona. Daha üçbin kukuluk daha boş belleği vardı.

- Kayıt imkanı olan her yere kuku resmi kaydetmen bir nedir olm Çaatay yaa. Cebinde bin kuku resmiyle dolaşan başka bir salak daha var mı?

- Olm bomboş bellek var ne resmi kaydediyim, çük resmi mi biriktiricem? Telefonu bi bulsam bulutuutla MMS ile felan sana da yollarım, değişiriz ayaküstü. En son iki katlı otobüsteyken Uluğ'un telefonuna, alt kattan üst kata, on kukuluk ufak bi set yolladımdı. Aaa lan, harbi, bak şimdi aklıma geldi: Bostancı Otobüsü... en son orda kullandık telefonu... Hoca ben kaçıyom, durağa gidicem belki otobüste düşmüştür. Noolur orda düşmüş olsun noolur Allaam yaa, hadi yaa...

- Sıkılhan, evet annen ben alo? Orda olmalısın evet. Yatak odamıza girmemelisin çocuğum, girersen bile kapıyı muhakkak arkandan kapat, oda ısısının yirmibir santigrad derecenin altına düşmesine izin verme şey zarar görmemeli.

- Ney? Hayırdır gardoropda bişe mi besliyosun, babamın bundan haberi var mı eheh.

- Pişmiş kelle besliyorum evet, niçün edepsizce gülüyosun, gülmemelisin. Odada Uzanlar'ın şarap kolleksiyonundan alınmış son derece kıymetli bir kırmızı şarap var. Yılbaşında Geo'muz Bokhan Bey'e hediye etmek için alıp yatay olarak şifonyerin altına koydum.

- Vay be, yatakodamızda Uzanlar heç Puff!

- Mizah bu değil Sıkılhan, hayır değil, evet! Uzanlar'ın şarap koleksiyonu şu sıralar çok gündemde, bilmelisin. Baban ve ayyaş dayılarından saklamak için güçlükle yer bulabildim zaten. Dikkat çekmesin diye Uzanlar'ın şarabını Ilıcaklar'ın Tercüman'ına sardım. Sakın o şarabın başına bişey gelmesin.Oda ısısı sabit kalsın, alt sepetteki basınç bin milibara felan yükselmesin Alo.. O şişe kariyerimin önüne açacak bir yılbaşı hediyesi.. Alo... Orda mısın genç adam... Alo... Sıkılhan cevap vermelisin Alo.. Yoksa bulup da çoktan içtin mi o şarabı

Feyzi Başaran

Ama Orası Yalnız Özlenmiyor...

Şimdi gittiler... Biraz önce uğurladım onları... Sokağın köşesinden gelen seslerini duyuyorum hâlâ... Kendi aralarında gülüşüp konuşuyorlar... Gerçekten içten mi sevinçleri, mutluluktan... Yoksa öyle olması gerektiği için mi böyle davranıyorlar? Ayda yılda bir araya geliyorsak? ne olursa olsun mutlu görünmek zorunda mıyız?.. Kim emrediyor bunu?..Birden bira bir yorgunluk çöktü üzerime. Gece boyu süren o yüzeysel, zorlama neşe yormuştu beni. Paylaştığımız boşluk yormuştu... Hissedememek, paylaşamamak, duygularını zayıflatmıştı.Aslında özlemiştim onları. Gelmelerini ısrarla ben istemiştim. Eskiden böyle değildi, ama artık yalnızlıktan korkar oldum... Eskiden yalnızlıkla oynardım, bir tür köşe kapmaca gibi. Saklanıyorum, hadi bakalım beni kim bulacak. derdim? Ansızın kaybolur alır başımı giderdim kimseye haber vermeden... Insanların benim için meraklanmalarını istemedim. (Aslında kaybolmak değildi bu, yalnızlık hiç değildi. Çünkü gittiğim her yere benim için meraklanmasını istediğim herkesi beraberimde götürürdüm...) Artık yalnızlığımla oynayamıyorum, çünkü ben onunla oynarken o beni çoktan kuşatmış. Artık kendimle alay edemiyorum. Çünkü biliyorum ki, epeydir kendimden başka kimsem yok... Peki, "kendim" kimdi? İşte bunu bilip anlamaktan korktuğum için çıkıyordum sokaklara; belki de bu soruyu biraz daha ertelemek için çağırıyordum insanları evime. Artık uzaklara kaçıp gideriken bile birçok kişiye haber veriyordum. Ama başkalarından anlıyorum ki kimsenin umurunda değil nereye gittiğim, orada ne yaptığım. Eskiden olduğu gibi, gittiğim her yere içimde birilerini götüremiyorum. Çünkü artık kimse sandığım o yerde değil. Herkes kendisinin uzağında. Kimse evinde değil artık, kimse şehrinde değil.Hem kaybolduğumu benden başka kimse bilmeyecekse bu kaybolmak mıdır? Yalnızlığımı benden başka hiç kimse hissetmeyecekse bu yalnızlık mıdır? Gittiler... Sesleri geliyor hâlâ. Mutfak penceresinden kahkahalarını seçiyorum. Onları beklerken ne kadar da heyecanlıydım. Şimdi o heyecandan eser yok. Acı varlıyorlar, beni yoruyorlar aslında; ama yine de onları düşünmeden edemiyorum. Gizliden gizliye önemsiyorum onları. Yaptığım, başardığım bir çok şeyi onlar bilsin, onaylasınlar. diye yapıyorum sanki. Onlar bilmese, takdir edip beni önamasamese yaptıklarımın hiç bir anlamı olmayacak gibi geliyor.Pencereden bir daha baktığımda yoklardı. Sokak lambasının ışığı yola vuruyordu. Parlak ve kimsesiz bir ışıktı bu şimdi, boş bir yüzeyi aydınlatıyordu sadece. İçim o an acıyla doldu. Ve dudaklarımdan kendiliğinden dökülüdü sözcükler: Bu gece yaşandı mı? Dostlarım, uzun zamandır görmediğim arkadaşlarım bu gece bana geldiler mi, ben onlarla konuştum mu, onlarla kendimi paylaştım mı? Onları bilmiyorum, ama benim için yaşanmamıştı... Bunu hissettiğim an içim acı ve belirsizlikle doldu.Beni istedikleri gibi görmek istemişlerdi yine. Hayır, pek böyle değildi. Onlara haksızlık olur. Onlar beni nasıl görmek istiyorlarsa ben onlara öyle göründüm. Bu daha doğru belki de... Ya da, beni nasıl görmek isteyeceklerini düşünüp öyle davrandım onlara. En doğrusu bu sanıyorum. Böyle yaparak kime haksızlık ettiğimi bilmiyorum. Kendime mi, onlara mı? Ya da aralarından sadece birine mi? Muttakta yere çöktüm. Buğdaşık tabakların ortasında, öylece... Ve kendimi hap olduğu gibi yine onlara anlatamadığımı düşündüm. Yine beni eksik tanıdılar, ne zamandır onların görmek istediği insan değildim oysa ben, hem de uzun zamandır hiç değildim. Gece boyu onlarla konuşmaktan çok kendimle konuştum. Arkadaşlığın o güzel tablosu bozulmasın diye, bu gece için çok önceden çizilmiş olan sınırlara gelip, yine geri döndüm. Ve bu gece için çizilmiş olan tabloda. Bütün çerçeveler ermişti. Bütün resimler birbirinin içine girmişti. O kadar az görüştüğümüz halde ve o kadar farklı uğraşlarda olmamıza rağmen, en kötü biçimde birbirimize benziyorduk. Mutluluğu oynasak da. aslında huzursuz ve gergindik. Hep bu gerginlikle yeni bir şeyler yapmak, bir şeyleri elde etmek istiyorduk. Hepimizde geç kalma, kazanabileceklerden kaybetme korkusu vardı. Farkında olmasak da, asıl bu korku bizi birbirimize yaklaştırıyordu. Ve bu korku bizi birbirimizden ayırıyordu. Hangimiz hayatı daha iyi, daha kaliteli(zenginve güçlü olma anlamında) yaşıyordu; Bilebilmizin sözleri ve davranışlarından gizlice bunu anlamaya çalışıyorduk aslında.Birbirimize bu denli benzediğimiz için bu denli yalnızdık bir aradayken bile. Bir aradayken yalnızdık ama, bizim gibi olmayan, hayatın dışında kalan, bizim kaygılarımızı taşımayan bi line karşı bir anda birleşip, onu farkında olmayarak küçümseyebilir, incitip dışlayabilirdik de. Ve bu, belki bir sahtelikle bileştirebilirdi bizi.Aslında biz neyi istersek isteyelim, hayat yine de bildiğini okuyordu... Aramızda bazıları yazık ve koşuk evlerini almışlardı. Geleceklerini maddi anlamda ömürlerinin sonuna dek garanti etmişlerdi, Kimisinin ise kiralık ev tutacak parası bile yoktu. Kimisi parasıyla her şeye sahip olacağını sanırken, kimisi parasızlık yüzünden hayatını kaçırıyordu ellerinden. Kimimiz parasıyla kendini yitirirken, kimimiz parasızlık yüzünden duygularını çürütüyordu.Oysa o gece her şeyimizi paylaşıyor görünüyorduk. Duygularımızı, çocukluğumuzu, aşklarımızı, heyecanlarımızı, umutlarımızı, gözyaşlarımızı. Paylaşmadığımız tek şey vardı. O da maddi gücümüz, paramızdı. Herşeyimizi "paylaşabilirdik", ama paramızı paylaşamazdık. Her şeyde "ortak" olabilirdik, ama gece bittiğinde herkes kendi kadrine, kendi gücüne, güçsüzlüğüne dönmek zorundaydı. Çünkü para kimsesizliğimizin tanrısıydı artık. Ve sanki ruhumuz ebediyen oraya sığınmışı. Sanki paranın bizi acıtan gerçeği dışında konuştuğumuz herşey gerçekdışıydı, zaman dışıydı.Böyle yaşıyorduk ama, aslında çok gizli bir yer vardı ki; işte sık sık oraya kaçıyor ve orada çok güzel zamanların, çok ayrı yerlerin hayallerini kuruyorduk. Sanki bizim dışımızda, bizden ayrı, bizden uzakta, güzel ve iyi, dürüst ve sahici bir yer vardı ve biz hangi kötülüğe bulaşsak, hangi yanlışa yapsak, bir gün, bir yerde ona kavuşacağımızı umuyorduk. Ama sadece umuyorduk. Çünkü kendi içimize, hep, yeniden ve bütün cesaretimizle bakma gücümüz yoktu. Böyle yaparak aslında en büyük yalanı kendimize söylüyorduk. En büyük hatayı kendimize yapıyorduk...İyi hatırlıyorum, çocukken oturduğumuz semtin arka görünen meydanında simsiyah ve çok büyük heykeller vardı... Herkesten saygı beklerlerdi o heykeller. Öyle ki, hiçbir şeye saygı duymayan çocuklar bile, dimdik, kaskatı ve ürkütücü büyüklükteki bu heykellere garip bir saygı duyarlardı. Bir gün amansız, güçlü bir fırtına bu heykellerin yerle bir etti, O zamana kadar silik, korkak bir çocuktum ben, ama heykellerin yere düşüp devrildiği gün değiştim. Çocukların bu yıkılıştan korkup evlerine kaçtıkları o anda yıkılmış heykellere doğru koştum.Heykellerin kafaları kopmuştu. Tüylerim diken diken olmuştu, Nabzım sarsılarak atıyordu. Daha önce pek hissetmediğim bir cesarete heykellerin parçalanmış yerlerinden, kafalarından içlerine baktım. Boştu, hiçbir şey yoktu! Yıllarca semtimizin en görünen yerinde duran o kocaman heykellerin içinde hiç bir şey yoktu! Benim için korkunç bir düş kırıklığıydı bu, ama tanık olmuştum işte. Heykellerin içi boştu... Bu boşluğu gördüm, o gün dışlandım ve ebediyyen kaldım hayattan; o gün kimseyi bırakmadım. Bu boşluğu gördüm ve hangi işe girsem başarısız oldum. Sanki yüzümden belliydi o boşluğu gördüğüm. Sırf bu yüzden tiksindiler benden bu hayatta ve her şeye rağmen bir yerlere varacağını umanlar. Bu hayatta kalan parçalarımı kimayıp kişkırtmaya çalıştılar beni. Gel yanımıza ve onu heykellerin içinin boş olduğunu diyerek, beni annağanlara, paralara boğdular. Ama ne yapsam, neye kapılsam, ne heykellerin içinin boş olduğunu, ne de kendimi değiştirebiliyordum.İçimde çok güçlü, çok çocuk, neredeyse apaçıtalığa varan masum bir yer vardı ve işte o, durmadan bana bu hayatta çalışmeye atıyordu. İşte bu yüzden kendimi tamamlamak, benbuyum, demek iste

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

behicpek@leman.com.tr

N MASA ESAT

ayyaş yavrusu. Alo.. "Hoh" de bakiim.

- Hahl

- Allo, Sıkılhan yılbaşında naapıyosun, Bunalgül ben...

- Evdeyim.

- Hayvansın, evcil hayvan! Bi parti olsun bi etkinlik olsun, bi sosyal hayat. Bi oturup kalkmak, bişeyleri paylaşmak, bi noel çamı... Yok böyle şeylerdi mığ? San farklısan di mığ? Yığıvrançsın sadece yıvranç, o kadar.

- Ev diyorum ama bizimki değil belki, ehe...

- Inanmıyorum. Homeparty olgusu ha? Kimler var frii mi, kostüme mi, "içkini al gel" mi, dicey ve keytring olucak mıa? Dağevi de olabilir bak hoş olur şömine olgusu felan.

- Anneannemin Kazlıçeşme'deki evine gidicem, gel istersen, tombala çevircez.

- Ahah... Gülüyorum ama ezikliğine gülüyorum Sıkılhan... Sen var ya, gri bi insansın. Renksiz bi hayvansın. Tamam yani bazı karşı tavırların hoşuma gidiyo ama bu kadar da olmaz. Geçen ondört şubatta da halanın Parseller'deki evine gidip kuzeninle beraber dam aktarmıştın. Danışmanım "Affet onu, psikolojine iyi gelir" dedi bağışladım seni ama bu kadarı da fazla. İlgi istiyorum ban. Ilgisizliğin bazen erotik olabiliyo, evet. Ama sence bi ilişki nereye kadar böyle yani? Alo... Alo, yine mi kapadın.. .Alo... Hayvanlar aleminin onursal başkanı, yığıvranç, renksiz, silik şey. Ikibinbeşte senin aşk hayatına kakamı yapıcam, görürsün, peşimden koşacaksın, elveda.

Atilla Atalay

KEDİNİZİN KÖŞESİ

SİYAMLI KEDİ PROFESÖR YATTARA VALLİ CEVAPLIYOR...

Sayın hocam, ben bir ev kedisiyim. Yaşadığım evde tam sekiz tane kedi halası var. Ancak halalardan birine giriyorum, çok afederseniz tam eşelenmeye başlıyorum. Sahibim o anda pisset şeklinde gelerek katlanmış gazeteyi belime vuruyor. Afederseniz hacetimizi gidememeyecekseek eşhipler eve niye sekiz kedi halası yaptırıyorlar.

Rumuz: Çişli

Cevap: Sevgili yavrum. Girdiğin halanın ortasından ince, sopa gibi sopa gibi şeyler çıkıyorsa ve üst uçlarında perdeli beyazlı süs gibi kokulu şeyler varsa o girdiğine hala değil sakat diyoruz. Onlara girme. Oralara girilmez. Kızarlar.

feyzi@leman.com.tr

miyorum. Çünkü burası değil yaşamak istediğim yer. Çünkü bir yer var, emiirim... Heyhellerin dışında, bu hayatın dışında, yaşadıklarımızda eksik olan ne varsa onun biraacık uzağında, bu kendini zavallıca aıutan özlemlerin arkasında, iyi ve güzel bir yer var.Şimdi gittiler... Sokak lambası kimsesiz ve boş bir yüzeyi aydınlatıyor artık. Herşeyin, onca yaşananların bu boş yüzeyden ibaret olmadığını düşünüyorum. İnanıyorum, evlerine dönerken onlar da beni düşünüyorlardır. Beni düşünürken, hayatlarında eksik o an ne varsa onları da düşünüyorlardır. Birbirimize benziyorsak, onlar da benim yaşadığım susuzluğu yaşıyor; her şeyi yaşadıklarına sanırken, her gece yine aynı acı veren boşluğa düşüyorlardır. Hepsi değil elbet, ama içlerinden biri belki de...Evimden biraz önce çıkanlar, beni şu an acı ve belirsizliklerle başbaşa bırakanlar öylesine nüfuz etmişler ki içime, onlar kınmasınlar diye beni görmek istedikleri gibi davranırken, kendimle birlikte hep içimde sakladığım onları da kınıyorum aslında. Ben biliyorsam bunu, onlar da hissediyorlardır elbet. Hepsi olmasa bile, belki içlerinden biri... İşte o bir kişi için olmalı ne olacaksa. Bir daha geldiklerinde beni bekledikleri gibi göremeyeceklerden bu yüzden. Bu evde bir daha böyle bir akşam yaşanmayacak. Çünkü bu yaşananların arkasında başka şeyler olmalı... Bu görünen değil herşey. Yaşadıklarımızdan ibaret değil hayatlarımız. Herşey bu sokak lambasının aydınlattığı boş yüzey değil...Bir yer var, olmalı... Ve artık olayı yalnız başıma özlemek istemiyorum. Bir yer var, ama orayı benim gibi tutkuyla özleyen biri olmalı. Geç kaldığımız ne varsa orada. İçimizde öldüğünü sandığımız ne varsa orada yaşıyor. Hayatımızda tüm eksikliklerimiz... O eksik yaşanmış aşklarımız orada birikiyor hep. Bir yer var ve orası yalnız özlenmiyor...

Suskunken Çıldırmayı Biriktirmen

Eksik evlerden geldin sen
çatlaklarından dibi görünürdü,
ev mi, hayat mı belli değil
içerdeyken sevginin gürültüsü vardı,
dışarı çıkardın
sevgisizliğin sessizliği,
Ondan bu senin
suskunken çıldırmayı biriktirmen...
Kınklarını, çatlaklarını
su geçiren evlerini saklarken...
Büyük bir aşk yaşamaya
yaşamaya çalışırken
herşeyin dibini, dibini görmenin...

• ÖLÜRSEM BENİ SENİNLE ARARLAR şimdi adlı kitabım çıktı... Fiyatı 2.950.000 TL. Kırmızısı, F tipiz ve kafesiz bir dünya dileğiyle...
• İzmir, 24 Aralık Cuma günü saat 15:00 - 18:00 arası Barlas Kitap ve Müzik Evi'ndeyim. Kızlarağası'nı - Kemeraltı / İzmir ... Aynı akşam 19:30 ile 21:30 arası Hayküş Kafe'de şiir dinletim var.
• İstanbul-Beyoğlu, 25 Aralık Cumartesi günü saat 15:00 - 18:00 arası İstiklal Caddesi'ndeki Yapı Kredi Kültür Merkezi'ndeyim...
• İstanbul-Cihangir'de 27 Aralık Pazartesi günü saat 21:00 - 23:00 arası Fransız Sokağı'ndaki Vedat Sakman'a ait Sakman Bar'da şiir dinletim var. Bu sokak eskiden Cezayir Sokağı'ydı, şimdi neden Fransız Sokağı olduğunu anlamış değilim.
• İstanbul-Kağıthane 28 Aralık salı günü Kağıthane'deki Eldin Köşkü ve Sanat Merkezin'deyim..

Kırık Lebleble

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

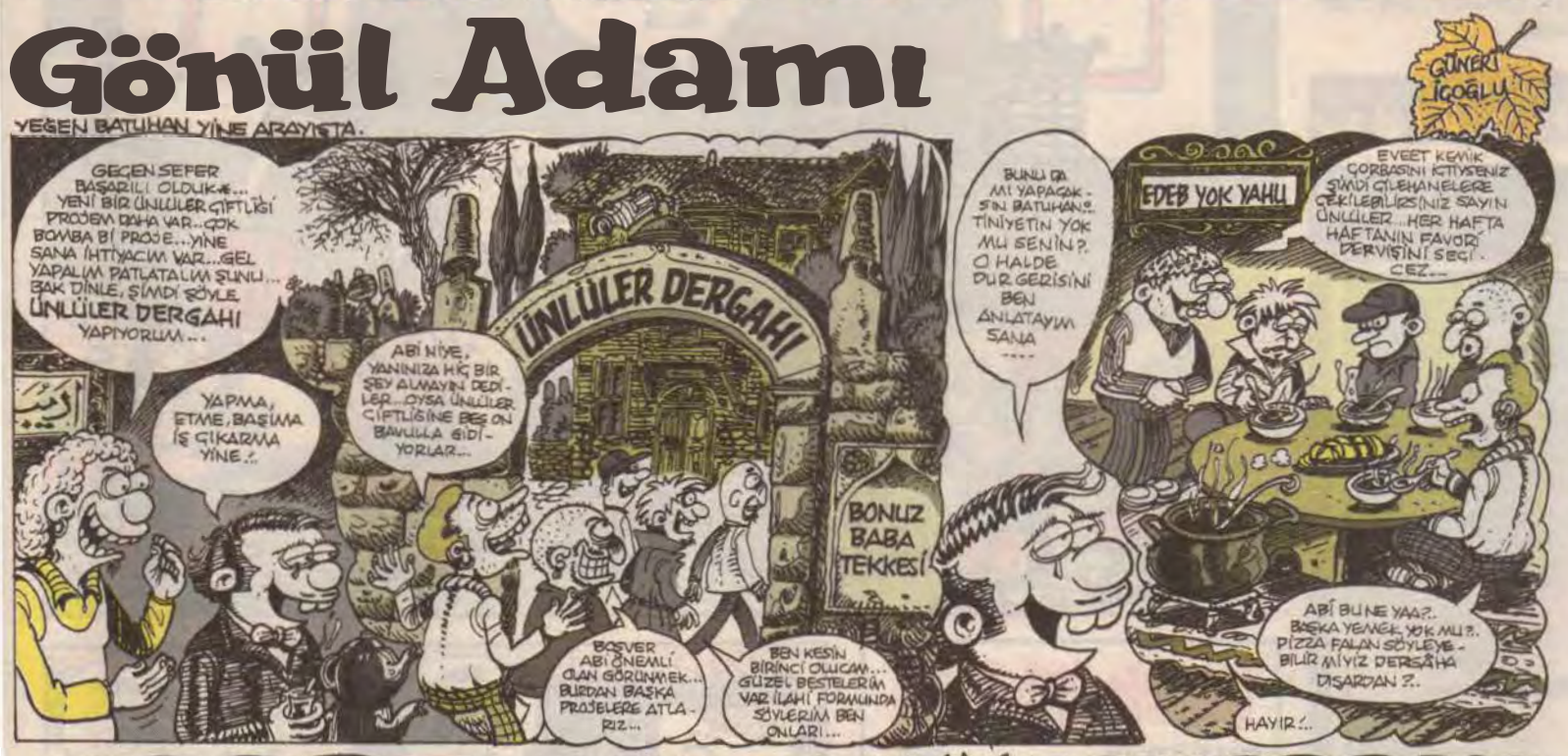
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Gönül Adamı

* Bkz. Leman sayı: 677

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Saçından tutup, geriye çektim kafasını. Ve abandım. Bir daha. Usulca bir kaç kez daha... Sonrasını hatırlamıyorum; boşdimişim.

Compüterde kayıtlı bazı fotoğrafları gösterdim. Teknolojiyle arası pek yok; "Şu resmimi şey yapsana," dedi. "hani yapıyon ya, onla.." elliye monitörü işaret etti. "Tarayıcı, dedim. "Ver yapıyım!" Elinden kapıp aldım fotoğrafı. Tarayıcı veya skeynir denen cihazı, böylelikle bir kez daha kullanmak nasip olmuştu! Kendi resimlerimi, playboy sayfalarını, pideci kartvizitlerini taramak gibi abuk sabuk deneyler yapmaktansa; meraklı bir fahişenin gençlik fotosunu taramak daha işlevseldi. Kalkıp, cihaza yerleştirdim resmi. Gelip oturdum. "Bak, tarıyo yavaşça," dedim. "Şu ilerleyen yeşil çizgiler var ya..." Tarama bittiğinde, o kadarıyla yetinmedim! Fotoşop programını açtım, bilir bilmez bişeyler kurcalayıp, çeşitli atraksiyonlar yaptım. Neredeyse zıp batırmıştım resmi; geriye döndüm, ilk hâliyle kaydettim. Bir de çıkış aldım ve eline tutuşturdum. "Nasıl?!"

"Çok güzeel," dedi.. Keyiflendim acayip!. Düzüşmekten daha bir mutluk vericiydi; insanlara yardım etmek, onlar için birşeyler taramak. Saate baktım aynı anda.. "Kalkalım." Banyonun önündeki sandalyeye oturup ayakkabılarını giyerken, "Gaste ne çok binlemiş," dedi, "Götünyim biraz.." Bi köpeği var. Üzerine sıçması ve sonra toplanması için gazete pratik. "Ben taşımam amal" dedim, "Taşırsan, al götür. Taşımam ben bak.." Yüzüme bakıp şeytanca gülümsedi: "Biraz sen taşırsın.. sonra ben?." "Az ye de bi hamal tut kendine!" diyecektim, "nasıl?" der şindi, anlamaz bu nefis deyimi diye vazgeçtim. "Ben taşımam yahu. Yorgunum. Hem markete uğrıycam. Seni bırakıp markete gidicem hemen. Film filan bakıcam.." Bu sert tutumumu koruyarak, kırmızı kazağımı giydim sessizce. "İyi duruyo mu?." Eski kiracı bırakmıştı bunları burda, (alışmıştım zaten çocukken, onun bunun giysini giymeyel) annemlere götürüp bi yıkatmıştım tabii.. Yanıma gelip, gömleğimin yakasını düzeltti. "Kırmızı güzel dill yaa.. O mavi'yi giy. Kırmızı, kadınlar için.." Hmm? "Eşekler de giyiyor ama kırmızı. Görüyorum.." "Olsun," dedi, "Mavi daha güzel. Vallaal.." Hmm? Çıkarıp mavi'yi giydim...

Kızına götürmesi için, bir ara sürekli çizgi-film ahrdım ona. Çarşıdan geçerken, akıma yine geldi ama, bütün iyi çizgi-filmleri de alıp hediye etmiştim neredeyse. Geriye kalanlar bi işe yaramazdı; ucuz üretim tv animasyonları, kötü masal uyarlamaları, ayı'lı kedi'li berbat şeyler.. Yürüyüp geçtik çarşıdan.. Onu bir köşeden taksiye bindirdim, sahilden Acıbadem tarafına yürüdüm.

Yılbaşı için, her tarafı süslemişler. Ağaçları, duvarları, vitrinleri. Büyük alışveriş merkezinin büyük dış duvarında, binlerce küçük ampülden oluşan tuhaf şekiller sarkıyordu.. Işık! Hele pardayan ışık, güzeldir elbet.. Panikyle eşdeğer bir şiddette, aynı çarpıcılıkta bir anlam taşıyorsa tabii! O panikların hepsi, karanlığı çağrıştırıyordu bana. Yanıyor, bişeyleri söndürüyorlardı sanki. Noel babaları gördüm. Taktadan, köpükten, metalden! Bütün demirler ve alüminyumlar ve ağaçlar, abuk sabuk süslere harcanıyordu. Yılan gibi, metrelerce kablo, onbinlerce küçük ampül vardı etraftaı. İçensi de çok parlaktı elbet. İyi hissetmiyordum kendimi. Gereksiz yere aşın bi seks yapmıştım (dört posta), hem de pek istemediğim halde buraya giriyordum. Ben de onların malı olmuştum. Kapitalizm veya onun gibi bişeye yenik düşmüştüm heralde.. ".mına bile koruml" dedim anideni Fecit bir gaz verdim kendime. Beni satın alamazlar. Yalnızca, sepet indiriminden dvd film almaya geliyorum! Sanatı da protesto etmem beklenemez ya. Onun dışında, tüm benliğimle ve bunaları zekamla karşı koymaya hazırım! Önümü ardımı çatır çatır eleştirebilirim! Gerekirse yüzüme kontrollu bir öfke ifadesi bile yapıştır, pis pis izlerim etrafımı. Farkında olmadan, yüzüm de ekşimişti bunları düşünürken. Midem bulanıyordu ayncal. Marketlere filan karşı değildim ama, inanılmaz saçmalıklar dönüyordu etrafta. Hoparlörden bir uyan yapıldı: "Sadece on dakika süreyle Pirzola satışlarımız iki milyonüçyüzbindir! Hemen et reyonumuza gelin! Sadece on dakikalığına!." Önüne tahta parçası atılan köpek gibi oynuyorlardı insanlarla. Veya bunu bir eğlence türü sanıyorlardı! Karakterimizle oynanmasına ve üzerinde düzenlemeler yapılmasına alışmıştık! Öte yandan, millet beşe ne kadar meraklıydı. Küçük zagaralarda pişen promosyon et parçalarını, adeta kapışıyorlardı!. Ben yapamıyordum, hayatım boyu akşamamıştım. İstemesini, kur yapmasını bile beceremiyor, seks ihtiyacımı parayla gideriyordum. Gene midem bulandı. Böyle kandırıyorlardı insanları işte, küçük iğrenç iyilikler sunarak.. Ucuzluk sepetlerinin bulunduğu kısma ilerledim.

Gerçi, sağlam bir film de pek göremedim içlerinde. 'Osmosis Jones' vardı, onu izlemiştim. Bi bilgisayar animasyonu çizgi-film. Gerçek insanlarla çekilen bölümlerinde 'Bill Murray' oynuyor. Sağlık üzerine bi film, hoş ve zekice diyalogları var. Başka bir kutu çarptı gözüme. Kapağında: "Son yılların en müthiş korku filmi!" yazıyordu. O yazının altındaki, gizli hologram etiketi farkettim; gözlerimi kısıp baktım. "Biz reklamcılar, satılmış sanatçılar ve şerefsiz patronlar, hepimiz biner horospu çocuğuyuz! Bakmayın böyle salakça, iddialı sloganlar ürettiğimize; saçmaladığımızı farkediyor, bir gün cehennem sepetine atılacağımızı biliyoruz. Şeytanın piçleriyiz hepimiz.." Sepete geri koyup, yürüdüm. Marketin içinde sigara içmek yasaktı. Ama az ötede, o pahalı kafelerde içilebiliyordu. Bi adım önünde içilemiyordu! Zehirlenmek bile ücretliydi. Bakkalları, bit pazarlarını, küçük dükkânları elim'izden almışlardı. Sige sige büyük markete geliyordum işte! Şimdilik istedikleri olmuştu. Büyük patronun kahkahalarını işittim dev salonda: "Tsah hah! .mına koduğumun çaresizli" dedi. Başarmışlardı. Bu kadar gerizekalı varken, çok kolaydı. Hediye verilen bi lüks otomobilin kenarına birikmişlerdi. Elbette bir ihtiyaçlı otomobil, gerekli bi ulaşım aracıydı. Fekat otomobile bakışları, çevreye bakışları, kadına bakışları, kendilerine bakışları, hepsi gerzekçeydi. Bi tanesi kafasını solucan gibi içeriye sokmuş, vitesi oksuyordu. Ve kalıbımı basarım, niyeti incelemek değil, kurnazlık etmekti. Otomobile dokunmak serbestti ve bu fırsatı asla kaçırmak istemiyorlardı. Bedava olduğunu işitse kendi kıçını bile parmaklardı. En iyi bildiğimiz buydu. Ne götürsek kârdır, hep bunu düşünüyorduk.. Düzüşmek, pek enerji vermemişti. Karnım da toklu ve sırtımda kazağım vardı. Ama gene de zehirleniyordum. Tırtılaşan zehirimden de memnundum açıkçası. Rahatlıkla kontrol edebilirdim onu. Bir ara, bana bu müthiş gücü veren nedir diye düşündüm! Ömeğin; binlerce küçük ampul gibi, dikkatlice serpiştirilen şu kelimelerin arkasından mı sesleniyor olmak? Yoksa, kalabalıkta yürürken bile, bilinçsiz, delice bir karşı koyuş ve lezzetli bir öfke hissi mi?! Veya, anlık bir kanı tokluğu? Evet, her birinin bi parça faydası vardı ama, bunlar değildi yanıt. 'Bakabilme gücüydü! Hiçbirşey yapamasam bile, bakabildiğimi görüyordum. En derinlere uzanıyordum. Neredeyse kayboluyordum o karanlığın içinde! Yüzeye çıktığımda yanımda birşey de getirirsem, ne ala!.. Otomatik kapı önünde yarım saniye yavaşlayıp, dışarı çıktım.

Dörtyol ışıklara doğru yürürken, kenarda bir pastaneye ilişti gözüm. Üç beş çörek, bi kaç unlu mamül vardı tepsilerde. İflas etmek üzere olan bi pastaneyi andırıyordu! Girip, kendilerinden bi ayçöreği almayı planladım ama canım istemiyordu.. Daha ilerideki kuruyemişçiyi, dükkânının önünü süpürürken gördüm. İçeriye girdim ben. Arıdımdan yavaşça geldi. "Bi kilobrit," dedim. Nazlanarak isteğimi yerine getirdi, para üstünü önüme bıraktı.. Çıktım, yürüdüm. Küçüğü başka dert, büyüğü başka!.. Tren köprüsünün üzerinde, ay vardı gökyüzünde. Pırıl pırıldı. Büyük bir hayranlıkla o'nu ve çevresindeki karanlığı izledim, hemen geçmedim öteye. Sonra bir daha yeşili yandı ve boş yoldan karşıya yürüdüm..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

dumur@leman.com.tr

Aksamsefası

CEZA

MELİKE AĞAR

3. BÖLÜM

GRUBUNUZ NASILDI? İŞ DIŞINDA FALAN NE YAPIYORDUNUZ?

EKİBİ HER GEÇEN GÜN BÜYÜTÜYORDUK. ARAMIZDA GRAFİTİCİLER, B.BOY'LAR, RAP YAPANLAR, SKATE YAPANLAR, DJ'LER VARDI.

İLK PROFESYONEL KAYITLARIMIZI DJ WALKEE D İLE YAPMIŞTIK.

GÜVEN VE BEN ADİDAS STREET BALL TURNUVALARINDA 1 PARÇALIK KISA Bİ ŞOV YAPMIŞTIK.

AKŞAMLARI KADIKÖY'DE ALT GEÇİTTE VEYA TREN İSTASYONUNDA TOPLANIP BREAKE DANCE VE RAP YAPARDIK.

İPPNEMİSİNİZ LAAN SİİZ?! SANA DİYORUM BAKSANA LAN 9999!..

AMA SIRF KIYAFETLERİMİZ YÜZÜNDEN ÇOK KAVGA ETTİK, ÇOK MÜCADELE VERDİK.

HEM DE ÇOĞU KEZ KANLI..

ÇOK ARKADAŞIMIZ YARALANDI AMA SONUÇTA HER ANLAMDA VARLIĞIMIZI KABUL ETTİRDİK...

ÖNCELERİ LAKABIM BLOODY'Dİ, SONRA CEZA OLDU...

1997 SONLARINDA KADIKÖY'DE ÇOK BÜYÜK BİR PARTİ DÜZENLENDİ VE ÇOK BAŞARILIYDI. YURT DIŞINDAN VE TÜRKİYE'NİN ÇEŞİTLİ YERLERİNDEN ÇOK SAYIDA HİP HOP'CU GELDİ. ORDA 3 PARÇA SÖYLEDİM VE ŞOVUM BEĞENİLDİ.. BU, O ANA KADAR DÜZENLENMİŞ EN İYİ JAM'Dİ..

FUCHS'DA O GÜN "UÇAN SİLAHLAR" OLARAK ÇIKMIŞTI, ORDA TANIŞTIK VE İLERİSİ İÇİN BİRLİKTE BİŞEYLER YAPMALIYIZ DİYE DAHA SONRA FUCHS'UN EVİNDE BULUŞTUK...

AYNI GÜNÜN GECESİ 98 BAŞLARINDA "NEFRET"İ KURDUK...

NEFRET OLMASININ NEDENİ İSE BAZI ORTAK ŞEYLERE KARŞI DUYDUĞUMUZ NEFRET VE GÖSTERMEMİZ GEREKEN TEPKİYDİ...

HAFTAYA...

melike@leman.com.tr.

Aksamsefasi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GÖKBABA

Türkiye'nin en genç çizeri...
Yaş 12.. Gökhan Akbaba

ERDENER ABİ

ÖZGE

özge@leman.com.tr

ARRIVA ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BİZLER MODERN DEĞİL MEDENİ İNSANLARIZ

Nihat Genç

17 Aralık AB zirvesi katıksız kayıtsız şartsız bir sömürge andlaşmasıdır. Bu andlaşmayı imzalayanlar tarih önünde cezalandırılacaktır. Bu andlaşmaya imza atanların, taraf olanların mezarlarına gelecek nesiller tükürecektir. Bu andlaşma Cumhuriyet tarihinin en büyük hezimetidir. Tarihte eşine rastlanmayan bir aldatmacadır. Dayatmalara baskılara boyun eğen tam bir kölelik andlaşmasıdır. Siyasi iktidar sırf oy toplamak için zafer ilan etmiştir. Kayıtsız şartsız teslim oluşu siyasi iktidar bayram yapmakta. Oysa bu andlaşmayla Türkiye'nin burnuna halka, ayaklarına zincir bağlanmıştır. Avrupalılar Türkiye gibi yağlı ballı lokmayı yutmak için yine soğukkanlı ciddi duygusuz ifadelerini korumuş tarihimizin en hain andlaşmasını bize imzalatmıştır. Bu toprakları kucağına almak için zaten otuz yıldan beri Alevi ve Kürt meselesini ajanlarıyla kaşıyan destekleyen Avrupa sonunda Türkiye'yi bir yığın iç karışıklık belasıyla ülkütüp teslim almıştır. Bu andlaşmayla Türkiye Avrupa Birliği'ne rehin bırakılmıştır. Bu andlaşmayla Türkiye'ye ağır suçlu katil muamelesi yapılmıştır. Bu andlaşmayla Türkiye soykırımcı, işgalci, barbar olarak nitelendirilmiş ve bu niyetler metne yazılmıştır. Bu andlaşma metniyle Türkiye'ye müzakere süreci boyunca bir 15/20 yıl daha kürek mahkumluğu cezası verilmiştir. Artık bu zincirlerden bizi kurtaracak tek şey bir ölüm kalım savaşıdır. Türkiye, AB göklerinde yıldızlara çıkarıldığı palavralarıyla uçuruma atılmıştır. Avrupa Birliği'nin dayatmalarına tanrısal bir kadermiş gibi boyun eğilip tam bir esaret andlaşması imzalanmıştır. Zaten elli yıl batının Nato köpekliğini yapan Türkiye bu sefer daha ağır bir köpekliğe reva görülmüştür. Aydınlarımız ve siyasilerimizi bu andlaşmayla mecbur kılan zavallı düşünceleri "soğuk savaş" yıllarının korkusu olmuştur. Soğuk savaş bitmiştir. Türkiye bir tarafa boyun eğmek zorunda değildir. Türkiye'yi soğuk savaş yıllarında olduğu gibi panikle ona buna köpek yaparak bir ezber siyaset yapan iktidarlar Türkiye'yi yine salmıştır. Türkiye onlarca komşusu imkanları tarihi değerleri uçsuz bucaksız toprakları madenleri eşsiz güzellikleri binlerce koyu binlerce nehir ve dağı turizm güzellikleri eşsiz sahilleri ve tarihin binlerce eserini barındıran ve genç nüfusuyla zengin mucizevi bir ülkedir. Şanssızlığı elli yıldır sağ müteahhit bozması siyasetçilerin elinde mahvolmasıdır. Türkiye'ye Sibirya steplerinde yalnız yaşayan ve helikopterle imdat bekleyen bilkaç kulübelik bir köymüş muamelesiyapanlar sağcı iktidarlardır. Bu andlaşmayla Türkiye yıllar boyu daha boğulmaya yok edilmeye parçalanmaya çalışılacaktır. Bu andlaşmayla Türkiye'ye, parasız pulsuz evsiz barksız mahvolmuş perişan sürünen serseri sahipsiz iktidarsız devletsiz tarihsiz kültürsüz ve cahil ve içkanşıklıklarını çözemeyen ve karnını doyuramayan ve arabalarının eksoz ayarını bile yapamayan ve kaldırımları dahi olmayan bir ülke muamelesi yapılmıştır. Bu andlaşmayla cumhuriyetimiz tam bir cehennem olmuştur. Cumhuriyet tarihinin en rezil andlaşmasını çılgınca eğlenerek alkışlıyorlar. Alkışlayıp Kızılay'da düğün bayram yapan Melih Gökçek'in yönetiliği başkent Ankara, tüm komşuları içinde en çirkin en kötü başşehir haline kendisi tarafından getirilmiştir. Köleliği kutluyorlar. Bu sözde müslümanlara Kur'an'dan İsra suresiyle cevap vermek istiyorum "İnsan hayra dua eder gibi şerre de dua etmekte. İnsan pek aceleci oldu"..

Ve Tayyip Erdoğan, Kızılay Meydanı'nda Cumhuriyet kurmuş gibi konuşma yapıyor, Barbaros gibi seferden dönüyormuş gibi! Kendisine "Fatih" yakıştırmasına ses çıkarmıyor!.. Zavallı siyasiler!..

Andlaşma metninde AB'ye girmek için hiçbir iyi niyet hiçbir umut yoktur. Ama medya sihirbazca halkın gözlerini bağlamıştır. AB'yi arkalarına alan Rumlar, Ermeniler eskisinden daha çok bastırıp taviz koparmak için andlaşma sayfalarına girmiştir. Tayyip Erdoğan bu sorunları sadece sümen altı yapmıştır. Kendinden önceki sağcı iktidarlar gibi! Çünkü, o da, yarına kim öle kim kala diyerek bugünü kurtarmaya bakmıştır. Gümrük Andlaşmasından Türkiye'nin zararının (her yıl on milyar) doksan/yüz milyar dolar olduğunu kendisi ifade etti, önümüzdeki 15 yıllık müzakere süreciyle bu rakam 250 milyar dolara çıkacaktır. Üstelik serbest dolaşım hakkı yok, üstelik komşularımızla ticaret yapamayacağız, üstelik ne derlerse onu yapacağız. Buna andlaşma mı denir kayıtsız şartsız ordusu silahı ekonomisi dağları taşlarıyla tam bir esir olma mı? Burnundan hallalanmış Fatih!

Türkiye büyük bir mirasbr, sadece bizler için değil, Orta-doğu için, Orta-Asya'nın Türkler'i için, insanlık için. Çünkü Türkiye tarihin bütün büyük meydan savaşlarında bulunmuştur. Tarihler yazmış coğrafyaların kaderini tayin etmiştir. Tarihi, coğrafyası, kültürü, değerleri, yüzölçümü, doğal güzellikleri ve doğal zenginlikleri ve stratejik konumuyla Avrupa haritasının en büyük en şaşaalı ülkesidir. Dünyada Türkiye kadar komşusu olan ülke yoktur. AB'ye girerken Avrupalılar'ın bizlere ödün üstüne ödün vermesi gerekir.

Avrupalılar sırf ceza kanunlarımızda üç/beş değişiklik yapmamız için mi bize dayatıyorlar? Yoksa?

Ve siyasilerimizin yüzüne tükürülür gibi aşağılıyor ve siyasilerimiz eziklik içinde ağlayıp sızlanarak ona buna yalvararak metin imzalıyor!. Niçin ağlıyorsun, niçin boynun eğik, bu ezikliği hak edecek ne yaptık? Söyle burnundan hallalı Fatih!.

Aşağılanmış kültürsüz müteahhit bozması siyasilerin andlaşması buraya kadar olur. Bu topraklarda, ben bu ülkenin çocuğuyum diyenler varsa, bu kara günü unutmasınlar.

Bu esaret günüdür, defterlerine yazsınlar.

Bu aşağılanmış siyasilerle ülke yönetilmeyeceğini artık anlasınlar ve halkımıza anlatsınlar.

Beyinsiz satılmış hortumcu müteahhit medya patronu pompalı iktidarların Türkiye Cumhuriyeti'ne hazırladıkları tuzak buydu, reva gördükleri rezillik işte önümüzdel..

Yeni Fatih'imiz Kızılay Meydanı'nda köşelere vurarak Anadolu'nun çıplak bıraktığı ayaklarına Avrupa prangası vurdu!..

Kardeşlerim gün bugündür. Hiçbir metni/kağıdı yanlış eksik okuyacak yaşta değiliz. Yanılmıyoruz şaşırmıyorum. Bu satırları yazarken çektiğim acıyı müteahhit bozması iktidarlara çektirmek için elimden geleni ardına koymayacağım.

Tanıyın satılmışları. Bir ülkenin nasıl kurban edildiğini öğrenin, bir çakal leşi kadar değer bulmadığını görün. Müteahhit bozması iktidarların Özal ekonomilerinin medya patronlarının Türkiye'yi getirdiği yer burası. Ülkeyi yönetemediler ve ülkenin tarihini siyasetini bilemediler ve en ucuzundan peşkeş çektiler. Kenetlenin ve yemin edin. Borçlar, hortumlar, yalılar, hırsızlıklar, medya kredileri, medya patronları, satılmış sanatçılar, yazarlarla sattılar!.. Üstüne konuşacağınız üzerinde yürüyeceğiniz bir ülkeniz yok!.. Türkiye halkı uyutuluyor. Satılmış medya göz boyuyor. Tansu Çiller'in gümrük birliğine de böyle havai fişekler bayram nutuklarıyla girmiştik, ne oldu, medya o gün kırk milyar dolar götürdü... Şimdi Hürriyet'in, Sabah'ın, NTV'nin niyeti nedir? Pişkinlikle utanmaz yayınlar yapıyor zavallı cahil halkın gözleri Avrupa masallarıyla kör ediliyor. Bomboş hayaller!. Akıtalmaz renkli dünyalar anlatılıyor. Bugün Anadolu'da halk AB'ye girdiğimizde göklerden para yağacağına bu medya tarafından inandırılmış durumda.

Bu kadar şaklabanlık bir ülkeyle bir halkta bu kadar oynamak yeter. Ülkenizi birazcık seviyorsanız ayağa kalkın, meydanlara koşup bu andlaşma metnini yakın, yırtın ve yırttığınız bu metinlen yabancı ajansların kapılarına bırakın!

Bu andlaşma metnini parçalayıp iade edin. Ben kendim adına bu andlaşma metnini burada yırtıyor ve haykırıyorum, bu andlaşmayı tanımadım, tanımayacağım... Burda yemin ediyorum, bu metni imzalayan, alkışlayan, öven, medyacı, siyasetçiyle ömrüm oldukça amansız bir siyasi kavga vereceğim. Kumarbaz ruhlu müteahhit bozması sözüm ona müslüman siyasetçilerin itin köpeğinin götüne sokuncaya kadar savaşacağım. Bu andlaşma metni yırtılmadan bizi kimse yabıştıramayacak!..

Kardeşlerim, bu denli onursuz bu denli aşağılık bir metni kabul etmek mümkün değil, kenetlenin ve yemin edin ve ayağa kalkın. Bu ağır havayı bu acıyı bu öfkeyi kaldırmak mümkün değil, kalbimiz beynimiz paramparça!...

Ekmiz dilimiz döndüğü kadar bağıralım, söyleyelim, karşı koyalım. Ne diyelim şimdi şu güzelim Anadolu'ya.

Ne diyelim, gökyüzünde bölük bölük turnalara, ne diyelim. Ne diyelim allı turnam, ne diyelim. Git Anadolu'ya ağu söyle, zehir söyle, kara haberi söyle, bu andlaşmayı imzalayanları kim doğurdu nasıl doğurdu hangi zürriyetsiz hangi yılan doğurdu, söyle...

Andlaşma metnine göre PKK'yla bile masaya oturacakmışız, sınırımızı herkese verecekmişiz, şu anda dünya üzerinde bizden kim ne istiyorsa hepsini yerine getirecekmişiz. Ekmeğini yediğiniz suyunu içtiğiniz bu ülkeyle dalga geçmeye utanmıyor musunuz? Bu zavallı işsiz sahipsiz yoksul halkı boş vaatlerle kandırmaya doymadılar. CNN'ler, ATV'ler NTV'ler bir değil kaç defadır Avrupa bayramları yapıyor.

Andlaşma metni tam bir sömürgelik andlaşması, ama, ellerinde TV'ler yalan sözlerle göz boyuyorlar. Mesut Yılmazlar, Tansu Çillerler gibi bunlar da tv'leri ele geçirmiş uyutuyorlar. Siyasi güçleri yok, iktidarları yok, sadece TV'leri var. Aldılar TV'leri kucaklarına sabyorlar kültürlerini, madenlerini, siyasi haklarını, tarihlerini, namuslarını, camilerini... Özallar gibi aldılar TV'leri kucaklarına üfürüyorlar!..

Bir büyük palavayı otuz yıldır sıkıyorlar, diyorlar ki, Türkiye Avrupa'ya girmezse bir üçüncü dünya ülkesi gibi sıkışıp kalacakmış, İnsaf. Türkiye dünyanın en şanslı coğrafyasına sahip. Dünyada en çok komşusu olan ülkedir Türkiye. Başlayalım komşularını saymaya, Romanya, Bulgaristan, Yunanistan, Akdeniz'in karşı sahilinden Lübnan, İsrail, karşıda Mısır, yanında Kuzey Afrika. Kara sınırından Suriye, Irak, İran, Ermenistan, Gürcistan, Nahçıvan/Azerbaycan, denizden Rusya, Ukrayna. Tüm bu ülkelerle konuşmuyor gidip gelmiyorsun, yüzünü ille de Avrupa deyip batıya dönmüşsün. Bu kadar uçsuz bucaksız coğrafya imkanları olan bir ülkeyi "üçüncü dünya" olmakla laf cambazlığıyla sıkıştırıyorlar. Bu bölgelerle "soğuk savaş" döneminde kapılarımız kapalıydı ama şimdi açıldı. Bu bölgelerle bizi düşmanlaştıran batı! Sınırlarımıza ajanlarını gönderen çatışmalar hazırlayan Avrupalılar. Maskeler düştü. Anadolu bütün kapılarını komşularına açmalı, açıyor, açacak. Tarih ve coğrafyamız bize mucizevi bir memleket vermiş. Diyarbakır'ın Trabzon'un Erzurum'un, Gaziantep'in bu bölgelerin büyük merkezleri olacak potansiyelleri var, üniversiteleri var. Ucundan tutuldukça ayağa kalkacak ürünü, sanayisi, yetişmiş insanı var. Bu bölgelere mobilyanın alasını çimento, demirçelik, müteahhitlik, meşrubatından çikolatasına kadar binlerce kalem malı satmakta olan bizleriz.

Türkiye'nin sağcı müteahhit siyasileri yol diye kudurmuş. Halkı da aydınları da yol diye kudurtmuş. Örnek: Karadeniz Dünyanın en yeşil bölgesi dünyanın Amazon'dan sonra ikinci sıradaki yağmur ormanları yol yol diye portakal gibi soyulmuş. Dünyada en çok yolun Karadeniz'de olduğunu biliyor musunuz? Türki-

Devamı 14. Sayfada

Aksamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

harala gürele

ÇAÇAR

ŞİDDET ABİ VE ÖZGÜN MACERALARI... (ARA SIRA ÖYKÜLERİ SERİSİ 3)

13. Sayfadan Devam

ye'den beş/altı kat fazla yolu var. Her ormanlık dağ portakal gibi patates gibi soyulmuş. Dünyanın en yeşil en zengin dağları sağcı müteahhitlerin grayder manyaklığıyla bayındırlık bakanlığının saçma sapan kalkınma modeliyle soyulmuş. Her köye yol gitmekle kalmamış her evin kapısına kadar yol!. Evimizin, ahırımızın kapısına kadar yol açan sağcı müteahhit iktidarlar tek bir komşumuzla yol açmamış. İşte 800 km.'lik Suriye sının, iki kapı yok, oysa otuzun üstünde kapımız olmalı. İran'da öyle... Alışveriş için komşularımıza tek bir kapı açmadık, yazlığımıza, meramıza, mezramıza, ahırımıza kadar yol!. Orta-Doğu'nun ve denizlerimizin ve Asya'nın bütün kapılarını Anadolu'ya açmaya kimse yanaşmıyor!.. Bakın dünya coğrafyasına, bakın Avrupalı ülkelere, bizim kadar komşusu, bizim kadar imkanı olan bir başka ülke var mı?

Peki bu ülkeye neden üçüncü dünya ülkesi muamelesi yapıyorlar? Şundan, bu kadar imkanı olan bir ülkeyi laf gargarasına getirip, yok üçüncü dünyaymış, yok sıkışıp kalmış gibi laflarla siyasal iktidar ülkemize Avrupa'dan başka şans göstermiyor. Avrupa'yla da ticaret yapalım, komşularımızla da. Şimdi, bütün komşularımızla Avrupalılar ticaret yapacak, sana da "sen dur" diyecek, bunundan halkalı Fatih.

Bazı kavramları gençlerimiz iyi bilmeli. Avrupa "modern" bir kültürün çocuğudur. Yani, akılla hukukla kurduğu fizik kimya şehir belediye sanat demokrasi haklan ifade eder. Ancak Avrupalılar moderndir ama medeni değildir.

Batılılar medeni olmadan modern olmuş vahşi topluluklann tepkilerini verir. Oysa doğu topraklan, medenidir. Tarihin en eski ve en kalabalık şehirlerini kurmuştur doğu topraklan. Aile, sanat, siyaset, kültüre kadar birçok sosyal değer üretmiştir.

Medeni demek, şehirli demektir, binbir değişik kavimle bir arada oturmuş, kaynaşmış demektir.

Modern batılılar karışmayı bilmez. Çünkü batılılar tarihin hiçbir döneminde "medeni" olamadı. Şehir kültürü, karıştırmak, tanışmak, zengin fakir birbiri içinde erimek doğu şehirlerine has bir sosyal zenginliktir. Batılılar şehri henüz 150 yıldır tanıyor ve şehirde yanyana oturmayı hala beceremiyor. Bu yüzden kültürlerarası, biraradalık, çok kültürlülük gibi sorunlarını çözememişlerdir.

Bugün Avrupalılar Türkiye'den giden işçilerin Avrupa'ya entegre olamadığı, batı kültürü içinde erimediği teziyle Türk işçilere düşmanlık beslemekte. Oysa Avrupa'ya giden işçilerimiz Anadolu şehirlerinden değil "köylerinden/dağlarından" gitmiştir. Türkiye son elli yıldır yeniden şehirleşmenin sancılarını çekmekte. Mesela "aleviler de" yeni gelmiştir şehre. Oysa Anadolu şehrini şehir yapan Bektaşiler'i bugünkü Aleviler bilmez/tanımaz. Varoşlara akan aleviler bu yüksek Bektaşi kültüründen habersiz bir tepki verir ve bu tepkinin sosyal siyasi sancılarını hala çekmekteyiz. Aynı şeklide doğudaki savaş "dağlı Kürtler'in" savaşıdır. Doğulu şehirler Diyarbakır, Urfa, Antep, Elazığ gibi şehirler bu savaşa katılmamış, bu savaş sadece Dağlılar'ın yeniden şehre inmesiyle gerçekleşmiştir.

Ancak varoşlara akan müslüman köylüler Aleviler Kürtler on/onbeş yıl gibi kısa sürede "şehirleşmekte", gittikçe eriyerek/kaynaşarak şehrin gücüyle kalıcı aynm gaynm sorunları yaratmamaktadır.

Oysa batı coğrafyası şehirdeki aynm gayrımı yüzyıllarca sürdüren hatta sınıflaştıran bir kültürden gelir. Zengin/fakir aynmlan, köylü/şehirli aynmlan binlerce yıldır batıda aşılamamıştır. Şimdi de aynı hastalık Avrupa kıtasında başgösterm iş, "biz uyganz onlar bizim huzurumuzu bozmaya geliyor" diyen yeni bir aynm gaynm kültürü oluşmuştur. Dışlayan, öteleyen, varoşlaştıran, dışarda bırakan bir kültür. Çünkü zenginliğini ve kültürünü bölüşmek/kanştırmak/tanıştırmak istemez! Avrupa ruhu budur!

Açalım, biraz da sosyoloji öğrenelim. Çünkü Avrupalılar "koloni"leşmeyi sever. Bu topraklarda Rumlar'ın oturduğu, Bizans'ın hakim olduğu bin yıllar boyu dahi İtalya'nın küçük şehir cumhuriyetleri, Venedikliler, Cenevizliler; Pizalılar vs. topraklarımızda, Suriye ve Anadolu kıyılarında, İstanbul'da, Trabzon'da, koloniler halinde yaşamışlardır.

Ticaret yapan tüccarlardı bu insanlar. Şehrin bir mahallesini parselleyip şehirden ayrı oturuyorlardı. Batılı tüccarlar şehirdeki başka kültür ve ırklarla karışmayı sevmezdi. Kendilerine burjuva denirdi. Çünkü kendilerini farklı, zengin, yüksek, zevkli hissederlerdi. Venedikli Cenevizli tüccarların Bizansla bitmeyen yüzlerce yıllık kavgası vardır, sebebi, ticari imtiyazları ele geçirmekten çok Bizans toprak ve şehirlerinde ayrıcalıklı iskan haklarına sahip olmaktı. Bunun ayrıntılan binlerce sayfa sürer. Bildiğimiz temel gerçek, tüccar kolonilerin şehre karışmadığı, kendini şehirden üstün, farklı gördüğü. Ve bu siyasi sosyal alışkanlıklarını kendi topraklarında da sürdürüp "üstün bir sınıf" gibi kendilerini görerek tamamen farklılaşmalarıdır.

Batılılar'ın bu kolonileşme alışkanlığını bugün de görmek mümkün. Bugün Antalya'ya yerleşen yabancılar (özellikle Almanlar) koloni halinde, yani şehirden farklı, ayrı bir yerde iskana çalışıyor. Bu topraklara karışmak istemiyor. Hadi bizim Almanya'daki işçilerimiz köylüdür, dağdan gitmişlerdir, size ne oluyor? Bizimkiler "şehri" görmediği için kültürümü, dinimi kaybederim korkusunu doğal olarak yaşıyor. Sen kültürüsün müzik dil eğitim birikimin var hala niye korkuyor şehre karışmamakta direniyorsun.. Oysa bizim Avrupa'ya giden işçilerimizin bir kuşak sonrası gayet rahat şekilde Alman şehirlerine, siyasi ve sosyal hayatına karışabiliyor!..

Bunun doğu topraklarında tarihi örnekleri var. Bugün Lübnan'da hristiyanlar kendi mahallelerini müslümanlardan ayırmışlardır. Ve tam bin yıldır karışmamak için direnmekteler. Bunlar Maruniler'dir. Taa haçlı seferleriyle buraya gelip hala "koloni" olarak yaşamaktalar... Üstelik zenginler; üstelik matbaalarını, dillerini, okullarını, yüksek bir kültürleri var ama "şehre" karışmıyor, "koloni" olarak yaşıyor.

Çünkü kendini şehirdeki farklı çeşitli kültürlerden "üstün" görüyor. Bin yıldır "koloni" özelliğini bozmayan bir hristiyan/batı kültürüdür bu.

Trabzon, İzmir, İstanbul, Diyarbakır ve Urfa gibi şehirlerimizin eski yapılarını inceleyin, yerleşim bölgelerine bakın, yabancılar binlerce yıl buralarda "mahalle mahalle" semt semt, koloni olarak yaşamış, sonra "cemaat" hayatı başlamıştır.

Bugün Avrupa'ya giden işçilerimiz kendi mahallelerinde cemaatleştiği açıktır ama bir kuşak sonra bu kalın çizgiler kalkmaya başlamıştır. Oysa batılılar'ın bu topraklara gelen insanları batının en zengin en kültürlü insanlarıdır ve bin yıl geçmesine rağmen "kalın çizgileri" kaldıramamışlardır.

Orta-Doğu topraklarını gezdiğinizde batılıların/hristiyanların bu topraklarda vagon vagon yaşadığını görürsünüz, bu İran'da da böyle, Suriye'de de, Lübnan'da da. Hatta Ermenistan. Batılı olduğunu iddia eder, ama toprağında "yabancı unsur" hiç yoktur, safkan Ermeni halkı kimseyle karışamamış, dışardan geleni olmamıştır.

Bu bize şunu gösterir ve sosyalbilimcilerimizin üzerinde tartışması gereken soru şudur: Medeni olmadan "modern" olunamaz. Batının sosyal zaafı budur, hemen "sınıflaşır", hemen kendini farklı, üstün görür. Karışmaya, tanışmaya, kaynaşmaya yanaşmaz. Biraradalık, çok kültürlülük batının yüzyıllardır süren büyük sosyal derdidir. Dün kendinden olanları paryalaştırıp varoşlaştırıp dışlıyordu, şimdi, coğrafyası dışındakileri şehre sokmamak için direniyor, kaleleşiyor, burçlarında tek başına rahat içinde oturmak istiyor.

Çünkü batılıların tarihidir bu, "kaleler" içinde zırhlar içinde yaşarlar.. Şehirli olamazlar. Batılı şehirler bugün, kolaj, yapay, yapmacık, hukuk tutkalıyla zoraki yanyana duran insanlardan oluşur. Zenginlik bitince iç savaş başlar.

Medeni insanın farkı tam da budur, çünkü medeni insan, başkasıyla, farklı olanla, değişik olanla birarada yaşamak için hukuk dahi talep etmez. Haklarını hatlarını sert kırmızı çizgiyle ayırmaz. Herkes istediğiyle istediği bölgede yaşar. Medeni insanların doğulu şehirlerde binlerce yıl huzur içinde yaşamasının sebebi budur. Hatta medeni doğulu şehirler batılıların/hristiyanların dini bayramlarını dahi kutlar, onlara katılır, bugün dahi yılbaşlarını (noellerini) doğulular kutlar. Bu Abbasiler zamanında da böyleydi Osmanlılar zamanında da. Medeni insanlar başka dinlerin bayramlarına karışmaktan korkmaz, kendini güvenir.

Medeni insan kendine güven duyan insandır. Kendine güven duymayan Batı dışı topraklar modernleşmenin şebeği olmuştur... En güzel örnek Japonya'dır. Japonya 18. asra kadar ülkesine tek bir yabancının girmesine müsade etmemiştir. Yani tanışmayı ve karşmayı hiç bilmez, yani Japonya medeni olmadan modern olmuş ve bu güvensizlikle dinini kültürünü topyekün iptal etmiş ve modernizmi de en uç noktalarda katı hiyerarşik bir disiplinle gerçekleştirmeye çalışmış ucube bir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksamsetası

ülkedir...

Doğunun medeni insanı, üstünlüğe inanmaz, karşılığı tanıştığı görüştüğü şehirdeki insanlarla varını yoğunu ortaklaştıran bir yardımlaşma kültürü içinden gelir. Bugün imaretlerin sosyal vakıfların zaviyelerin esnaf loncalarının derininde yatan ve binlerce yıldır zenginı fakire karıştıran yardımlaştıran büyük kurumlarına bakın, göreceksiniz. Şehrin medeni insanı, zenginleşmeyen, farklı, üstün kılınmayan bir manevi hukuk düzeni içinde yaşar. Bu yüzden dünyanın ticaretini yapbğımız yüz yıllar boyu dahi "sınıflaşmadık", "farklılaşmadık", "başkalaşmadık"..

Oysa batılıların kolonileşmesinin sebebi de buydu, şehrin yoksuluna dilencisine fakirine sıkıntısına karışmamak. Ortaçağ boyunca binlerce yıl batılılar/hristiyanlar dilenci, perişan, zühd, inziva içinde yanı öte dünya düşüncesi içinde bir kilise hayatı yaşadı. Bugünkü batı uygarlığı işte bu ortaçağ düşüncesinden farklılaşarak ortaya çıktı. Bu farklılaşmayı işte bu "koloni" tüccarları ve onların İtalya gibi öz vatanlarında dahi "koloni" hayatları ortaya koydu. Şehre karışmadılar, fakire, yoksula, sıkıntısına iyi gözle bakmadılar. Biz zenginiz, zevkliyiz, iyi giyiyoruz, deyip kendilerini üstün bir insan, yani burjuva olarak görüp, şatolarına, burçlarına, zırhlı kalelerinde değişik bir sosyal ırk yarattılar. (Burjuva kelimesi burç'tan gelir..)

Bu yüzden batı kültürü modern bir uygarlık doğurmuştur, burjuvanın hamiliğiyle bilim, sanat, hukuk, şehir demokrasi gelişmiştir. Ancak "karışmamak" ve kendini farklı hissetmek hala Batıda "yerini yerinde" duruyor...

Doğunun yarattığı kültür: Medeniyet'tir... Medeniyet şehir demektir. Şehirli insan. Zenginı fakiri tarlasıyla kaynaşan, karşıtran sanılmaktan dayanışmaktan başka şeyleri sorun edinmeyen bir insan... Selçuklu şehirlerini yönetenlerin çoğunlukla yabancı oluşları kimseyi ilgilendirmemiştir, Osmanlı sultanlarının yabancılarla evlenmesi batının yüzyıl başında açtığı ırkçılık tartışmaları kadar kimseyi ilgilendirmemiştir...

İşte biz bu medeniyetin çocuklarıyız, bu yüzden Anadolu topraklarını ve şehirlerini her yöne açmalıyız, herkese açmalıyız diyen bir fikrin sahibiyiz... Bizi soykırımla suçlayan Ermeniler'e de açmalıyız, bize savaş ilan eden Barzani'ye de..

Oysa birkaç bozuk aydın, yazar, cahilce bizi "köylülükle" suçluyor. Modernizmin şebekçe taklitçisi ve montajcısı bu köle ruhlu insanlar kendi topraklarının medeniyetinden habersiz okullarda büyüdüler... Biz Avrupa Birliği'ne karşı çıkarak "üçüncü dünyalık" yapıyormuşuz. Tarihler yazmış binlerce yıl dünyayı yönetmiş şairi, sanatçısı, mimarisiyle büyük bir uygarlık oluşturmuş bu topraklardan üçüncü dünya diye bahsetmek şebekliğin ta kendisidir... Unutmayın ki üçüncü dünya kavramını, dünyaları bir, iki, üç diye ayıran bu batı kültürüdür. Biz, Avrupa Birliği'ne karşıyız, çünkü, bizim komşularımızla/dünyayla buluşmamızı istemiyor, karıştırmıyor.. Sadece kendine hamal, temizlikçi, tezgahtar arıyor... Avrupa'ya karşıyız çünkü Avrupa kültürü hasta'dır. Sınıfçıdır! Başkalaştırıyor, dışlıyor. Aşağılıyor! Kendini üstün görüyor, bir insanın diğer insana, zenginin fakire, kültürünün kültürsüze üstünlüğünden dem vuruyor. Zenginlik ve farklılığıyla övünüyor!

Böyle bir dünyaya inanmıyorum, zengin fakir siyah beyaz doğulu batılı hepimiz aynı şehirler içinde yaşıyoruz, yaşamaya devam edeceğiz. Herkesle her şekilde ticaret yapacağız, biz dünyaya karışmaya geldik.

Çünkü bizler medeni insanlanz, insanlarla karışmaya geldik. Onlar "modern" insanları, sınıflıyor, tasnif ediyor, zengini fakiri kültürsüzü tezgahtarı, zenciyi, üçüncü dünyayı hepsini aynı "standartlan" olan havuzlara koyuyorlar.. Ne tanışmak ne de karışmak istiyorlar... Ve bunları birarada tutmak için de "hukuktan" başka bir şey bilmiyorlar..

Avrupa'nın şimdi de yapmak istediği, oluşturduğu büyük ekonomik güçle, eski kolonilerinin yaptığı gibi, bizleri yeniden "esaret" altına almak, "köleleştirmek"..

Bizim siyasi sosyal direncimizi kırmak!.. Bizi iç karışıklıklann içine sokmak!..

Bu yüksek kültürlü modern insanlann Alevîler'i ve Kürtler'i çabştırmak savaştırmak için yaptığı ajan harcamaları/sinsi diplomasiler son otuz yılda hepimizin gözü önünde gerçekleşti..

Modern Avrupa'ya inanmıyorum..

Modern değil medeni bir insan olmak istiyorum., Çünkü Anadolu topraklan medeni bir kültürle varoldu, binlerce yıl binlerce kavimle karıştı..

Ve karışmaya ve yollarını herkese her şekilde açmaya devam edecek!..

Unutmayın, medeni ülkeler binlerce yıl dünyanın ticaretini yaptı ama zengin bir sınıf yaratmadı, çünkü zenginliğe sınırlar koydu!

Unutmayın, modernizmin ilk yaptığı ve tek yaptığı şey kapitalizm'i üretmek..

Yani beş-on insan onlarca ülkeden daha zengin, yani sınırsız zenginlik... Vahşi zenginlik!

Modernizm yüzyılda eşittir kapitalizm oldu... Medeniyet başka şey... Sarılmak... Aynmı gaynmı sınıfı zengini fakiri kaldırmak...

rıhatg@leman.com.tr

CEZMİ ERSÖZ

Ölürsem
Beni Seninle Ararlar Şimdi

Yollarda kime rastlasanız, çıkarıp onun fotoğrafını göstermiyorlar. Bu insanı tanıyor musunuz, buralardan geçti mi, onu gördünüz mü, diye sormuyorlar. Aslında kaybolan o değil, sizsiniz, aslında o diye sorduğunuz kendinizdir...

1. Baskı:
100.000 Kitap
2.950.000.- TL.

Çırağan Cad. No: 19 Cağaloğlu/İstanbul Tel.: 0212 527 10 28 Fax: 0212 520 82 12 e-mail: gundelikyayin@yahoo.com

LeM
SAYI: 685
24 ARALIK 2004 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: UM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN (ilankan@leman.com.tr) ● Satış: Cengiz KOCAU ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: 0 Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) • Genel Dağıtım: BBD Merkez Adres: Cumhuriyet Cad. Yeşilyurt Apt. No: 177 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, eskiz ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeM
MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Ceza'yla Melike Süper!

Son yıllarda bu kadar samimi, keyifli bişey okumadım. Eline sağlık Melike. Cezaya da helal olsun diyorum. Kalbini büyük bir cesaret ve içtenlikle açmış. Ama emin olsun Eminem'e bile kısmet olmadı bu kadar keyifli bir çizgiromana konu olmak. Melike'yi, Ceza'yı, Leman'ı kutlarım. Ha bir de yeniHarman'ı. 15 sayıdır "Yeraltının Starları" başlığı altında Tür ye'nin hatırı sayılır bütün rapçilerini Hip-Hop dünyasını tanıttılar. Kapaklar yaptılar. Hem de bu sayfalara süper tasarımlar yaparak. Ben LeMan'ın Türkiye'de yükselen Hip-Hop'un en büyük itici gücü olduğunu düşünüyorum. Bütün LeMancı, Harmancı abilerimi gözlerinden öpüyorum...

Barış Yaman (Bağcılar'ın Rapperi)

S.O.S.'lu Hayat

Bugün görüştüğüm bir kişi bana psikolojik yardıma ihtiyacım olduğunu söyledi. Yadsımadım aslında ben anlamasını bekleyemeadım. Ancak yine de bana bir adaya düştüğümde yanıma almam -belki de almamam- gereken üç şey hakkında bayağı fikir verdi. Aptal insanları almayacağım. Hele üç tanesini, asla!..

Yedi cüceler niye yedi tane kimse sormaz. Önemli olan Pamuğun tutumudur aslında. Almamız gereken onun hayata bakış olmalı sadece. Sinirli'nin sorunlarıyla hangimiz ilgilendik ki? Yani Pamuğu dayatanlara tepkili olmak gerekir.

Ya size de olur mu bilmem, bazen magaraya yazamadıklarımızı bilgisayara yazarız. Ne kadar garip. İfade, sadece şekil değişbiyor sanırım. Aşkını duvara in bir penis çizerek ifade etmek, şimdi cep telefonundan çiçek göndermeye eşdeğer olsa gerek. Sanırım genlerimiz aklımızla hep çelişecek.

Civciv embriyosuna devekuşu bacağı takan bilimi etik bulur muyuz? Ama bana sorarsanız birgün bilim de doğruyu bulacak. Biranın insana yararlarını araştırsalardı, sevgili dünyamız daha çekilir olmaz mıydı? Ya da aşkın insanı neden aptallaştırdığını, bunun bir antidotunun falan olup olmadığını bilsek... Mozart dinlerken birden Müslüm'e dönmenin akılcı açıklamasını bana S.Hawking mi yapacak?

Her yeni gün yeni mutluluklara gebedir. Hadi leen... Bir arkadaşım vardı polyanna, o da aynısını dedi yıllar boyu. O ot senin, bu böcek benim heba etti kendini. Ben her sabah kalkıyorum, ama hiçbir zaman bi zıkıme gebe olmadı anasını satayım.

Ya hoşcam nedir bu hatunlardan çektiğimiz? Trip üstüne trip. Yapacaksak, kitle olarak kuduralım, tnbe gfelim abi. Hani ikinci dünya savaşında Hitler denen g.vat sosyal bi önnete sokmuştu ya insanları, biz de delirelim anasını satayım. Kıyıma gidelim, kopalım abi. Hitler ne kadar huzurlu olduysa biz de o kadar huzurlu olalım.

Bu ara C.Chaplin'in (H)itler'i eleştiren filmini (Büyük Diktatör) izlemeyen varsa mutlaka izlesin. Emin olun G.O.R.A'dan daha fazla şey katacak size!

İlgisi yok ama, Beatles'tan Panny Lane'i dinleyin hakkaten çok hoşuma gitti. Ya da Cranberries'ten Linger'ı.

(Not: Sibel, bendeki CD'ni alacaksan al, almayacaksan eskiciye vericem. İkay, regl dönemlerinde arama, beni de kasıyon abi... Koray, ölüm bi daha Fransız filmlerine ayık gidersem ikı olsun.)

Barış / Ankara
terzi41@hotmail.com

Selam

Size Berlin'in Türk bölgesi Kreuzberg'denyazıyorum. 12 yaşımdan beri Almanya'da yaşıyorum. Şu anda 23 yaşındayım. LeMan'la Türkiye'den üniversite eğitimi için gelmiş kız arkadaşım tanıştırdı. Ben Türkiye'den bu kadar manyak doz kalitede bişey yapılabileceğine ihtimal vermiyordum. Çünkü buraya Türkiye'den gelen sanatçılar organizasyonlar falan acaip düşük ve hep kaçmışımdır. Bir önyargı vardı. Burada Alman arkadaşlara çevirdiğim zaman mizahlara benden çok gülüyorlar. LeMan burada çıkmaya başladığından beri hiçbir sayısını kaçırmadım. Almak için U-bana kadar üşenmeden yürüyorum. Burada buranın Hürriyet'i var onu alıp bir kafeye gidip otururusunuz Almanlar uyuz uyuz bakar siz de bi rahatsızlık olur. Leman'ı gururla okuyorum. Hatta bir çekicilik oluyor. Memlekete duymadığım bir özlem de oluştu. Tatilden tatile tatil köyüne gelip dönerdim yabancı gibi. Şimdi sizin dünyanızla tanışmak istiyorum. Kreuzberg Almanya'nın en renkli yeri. Ben de mizah yeteneğim olsa dergimizde buraları mizahi anlatmak isterdim. Okuyanların ilgisini çok çekeceğine inanıyorum. İnşallah burada hep çıkmaya devam edersiniz.

Duran Şahbaz / Berlin

İstanbul Üniversitesi'nde Yaşanan Faşist Saldırı Üzerine...

Ramazan ayı ile birlikte önce Tokat'ta bir öğrencinin oruç tutmadığı gerekçesiyle ülkücü faşistler tarafından Yeşilırmak nehrine atılmasıyla başlayan saldırılar kısa sürede tüm ülkeye yayıldı. İzmit, Trabzon, İzmir, Çanakkale, Ankara gibi daha bir çok ilde gerçekleştirilen saldırılar bir süreden beri suskun kalan faşistlerin üniversitelere saldırarak hem siyasette kaybettiği yeri yeniden kazanmaya, hem de iç çatışmalarıyla daralan kitlelerini toparlamaya çalışbklarını göstermektedir.

İstanbul'da ise önce Marmara Üniversitesi'nde 4 kasımdan itibaren ard arda 4-5 gün öğrencilere saldıran faşistler bin ağır dört öğrenciyi yaraladılar. Daha sonra 11 Kasım Perşembe günü saat 16.00 sularında İ.Ü. Edebiyat Fakültesi'ne 15-20 kadar faşistin gelip okulda gövde gösterisi yapması saldırılarını İ.Ü'ye de sıçratılacağının işaretini veriyordu. 12 Kasımda ise devrimci demokrat öğrenciler yaşanan tüm saldırıları kınayan bir forum düzenlediler. Bunun ardından Edebiyat ve Fen Fakültesi kapılarından toplu şekilde çıkan öğrencilere Fen kapısı çıkışında pusu kurmuş faşistler tarafından döner bıçağı, satır vb. gibi kesici ve delici aletlerle saldırılmış, saldırının sonucunda üç öğrenci çeşitli yerlerinden yaralanmıştır.

Bunun ardından bayram tatilinden sonra 6 Aralık'ta sınavı olan faşistler öğrencilerin tepkileriyle karşılaşabileceklerini düşünmüş ve Valilikten koruma talep etmişlerdir. Bunun üzerine 6 Aralık'ta yaklaşık 30 sivil polis ve dışarıda bekleyen çevik kuvvet eşliğinde sınava giren faşistler, öğrencilerin tepkisiyle karşılaştı. Sınav çıkışında öğrenciler yine tepki gösterirken faşistler okulu polis korumasında terk etti.Sonraki günlerdeki sınavlarına yine polis korumasında gelen faşistler öğrencilerin tepkisiyle karşılaşmış ancak gösterilen tepkiler sınavları engelleyici bir tarzda olmamıştır. Nitekim bütün sınavlar zamanında ve sağlıklı şekilde yapılmış, Prof. Dr. Abdülkadir Donuk sınav yapılmasına engel bir durum olmadığı halde sınavı ertelemiştir.

Bununla birlikte faşistler polis korumasında okula gelmeye devam ederken, dışarıda öğrenciler yine saldırılara maruz kalmış, 6 Aralık tarihinde ÖKM önünde 5 öğrenci faşistler tarafından tartaklanmıştır.Sınavların bitmesinin ardından ise olayların durulduğu bir dönemde 13 Aralık Pazartesi günü 20-25 kişilik faşist topluluk Edebiyat Fakültesine gelerek yeni bir provokasyonu başlatmışlardır. Solcu öğrenciler de Hergele Meydanı'nda herhangi bir saldırıya maruz kalmamak ve kendi güvenlik önlemlerini almak için toplanmışlardır. Saat 11:00 civarında faşistler Edebiyat Fakültesi'nden çıkarken Tekbir getirerek satırlarla öğrencilerin üzerine yürümüşler, bu sırada çevik kuvvet araya girmiş, etraftan sarılan faşistler üzerlerinde bulunan döner bıçağı, keser sapı, mıncıka pala, vs. gibi kesici ve delici aletleri yere bırakmak suretiyle gözaltına alınmışlardır.Bunun ardından solcu öğrencilere yönelen polis ilk anda iki üç öğrenciyi gözaltına almış, diğer öğrenciler ise kendilerini korumak için Hergele Meydanına doğru kaçışmışlardır. İçeriye girmeye çalışan Çevik Kuvvet bahçe kapısından içeriye girmeyince kantin koridorundan gaz bombaları ve biber gazıyla öğrencilere saldırmaya başlamıştır. Öğrenciler ise polisin gelmesiyle Fen tarafına doğru geçmişlerdir. Fen tarafından da Çevik Kuvvetin gelişiyle arada kalan öğrencilerin bir kısmı burada dövülerek gözaltına alınmış ve öğrencilerin kırdığını iddia ettiği Fen Kapısının camını kırmıştır. Dolayısıyla polisin tutanaklarında iddia ettiği gibi karşılıklı bir çatışma yaşanmamıştır. Bunun ardından öğrencilerin bir kısmı kendilerini korumak için üst kattara çıkmış, bunları takip eden polis koridorlara, sınıflara, hatta hocaların odalarına gaz bombası atmış birçok öğrenci ve öğretim görevlisi gazdan etkilenmiş sınıflarda ve anfilerde ders yapılamaz hale gelmiştir. Katlardan ise öğrenciler dövülerek gözaltına alınmıştır. Okul saldırı ile ders yapılamaz hale geldiğinden boşaltılmış, birçok öğrenci kapıdan olmak üzere toplam 42 kişi gözaltına alınmıştır. Gözaltına alınan öğrenciler ertesi gün savcılığa "öğrenim özgürlüğünü engellemek" suçlamasıyla savcılığa çıkartılmış, savcılık ise on öğrenciyi tutuklama istemiyle mahkemeye sevk etmiştir.

Mahkemeye çıkan öğrencilerden ise Alişer Delek, Eren Sarıtaş, İsmail Doğa Karatepe, Kemal Okur, Nazım Soylu, Ercan Karakaya isimli öğrenciler mahkeme tarafından "güvenlik" gerekçesiyle tutuklanırken faşistlerden sadece Zafer Kuran tutuklanmıştır. Öğrencilerin tutuklanmasına gerekçe olarak da polisin tutanakları dikkate alınmış, örneğin bir kol fotoğrafı delil sayılabilmiştir.Öğrencilerin mahkemeye çıkanldığı gün destek vermek için adliye önüne gelen 148 öğrenci yine polisin saldırısı ile gözaltına alınmış bu öğrencilerden de Murat Hiçbezmez 5 inli öğrenci aynı suçlama ile tutuklanmıştır.

Tüm bu yaşananlar ülkemizde estirilen demokrasi rüzgarının ne kadar sahte olduğunu, göz önüne sererken Alemdaroğlu'nun görevden alınmasıyla rektör olan Tankut Centel'in ne kadar demokrat olduğunu göz önüne sermiştir. Polisi okula sokan güvenlikten sorumlu Can Gökdoğan ise geçmiş dönemlerden bu tür olaylarda birçok defa okula polisi sokmuştur. Suçlamalar ise asılsızdır, çünkü eğitim ve öğretim polisin kullandığı şiddet ve attığı gaz sonucu engellenmiştir. Olayların sorumlusu ise bizzat polisi okula sokan üniversite yönetimidir. Bundan kaynaklı tutuklanan öğrenciler magdur edilmektedir.

TÜM KAMUOYUNU OLAYA KARŞI DUYARLI OLMAYA DAVET EDİYORUZ !

Öğrenci koordinasyonu

kozalak ateşi

kozzi@leman.com.tr ÇAĞÇAĞ

Daha sonra ne mi oldu?.. Kozalak sazan gibi olaya atladı.. Taksi plakası için kızın izini sürüp buldu.. Kızın babasının sahip olduğu güvenlik şirketi elemanlarınca dardest edilip paketlenen Kozi, bir hafta şirket garajına kapatıldı.. Binbir eza ve ceza sonrası Ümraniye Çöplüğü'nde bir sabah çöp ayıklayıcıları tarafından çuval içinde, çıplak, titrer vaziyette bulundu.. Kaldırıldığı yoğun bakımda, kıçından gelen titremelere anlam veremeyen doktorlarca rektum'da titreşenin kendi telefonu olduğu ortaya çıktı... Kozalağı arayan dostları bile onu eza ve ceza içinde bırakmıştı...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

hisseli harikalar

KEMAL KENANER

kemken@leman.com.tr

Oturma Odası : Ayakta duramıyo muyuz yani? Hayırdır? Evde manyak filan mı var?..

Sıcak Şarap: Alkollü çorba...

Yunan Tohumu : Demek ki bunun tarımını yapan birileri var...

Sahte Sarışın : Kuku kıllarına bakarak bunu kolayca anlayabilirsiniz ama bakması o kadar kolay olmayabilir tabi...

Araba Mezarlığı : Geceleri fren sesi duyuluyo lan çok korkunç...

Bilgisayar Falı : Kaçsa remin çıksın falin...

Aylak : Ben şanslıyım o yüzden çalışmama gerek yok anam demeye getirmiş tembel İngiliz...

Büyü : Filmin en ürkünç yanı film olması. Tebrikler...

Duvak : Gelin maskesi... Birazdan gerdeğe girip çatır çatır şaapacak ya, haliyle tanınmak istemiyo kızcağız...

Oyuncak Ayı: Orjinal Ayı'nın manitasına aldığı hediye...

Krem Rengi: Hadi len. Bi tane krem rengi krem gösterin ekmeğe sürüp yiycem. Bundan sonra bu renge Merhem Rengi demeyi öneriyorum. Kabul edenler? Kabul edilmemiştir. Peki siz bilirsiniz...

Anne Yarısı : Babamın metresi midir nedir ...

Damızlık : Seks manyağı sığır...

Nikotin Sakızı : Ciğerleri kurtarmak için imajı feda etmişsin ama yakışmıyo be Kadricim. Bak farkındaysan eskiden Kadri Abi diyodum...

Müdür Muavini : Müdür'ün yanında oturur, okul paralarını toplar...

Balçık : Laz Baltık demeye çalışmış...

Ütmek : Misketten elde edilen rant...

Plaj Havlusu : Koca plajı niye kurulamaya çalışıyosun lan sen? Sapık mısın ne boksun?..

Kazak Türkü : Hırka giyenler bizden sayılmıyo mu yani?..

Yerel Saat: Üjü bej geçiyo beya.

686

Deustschland 1,60 EUR / Österreich 1,70 EUR / Schweiz 2,60 CHF
Nederland 1,70 EUR / Belgique 1.70 EUR / England 1,20 GBP

31 Aralık 2004

Le Man

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr

IŞIL IŞIL BİR 2005 HERKESE!..

EBESİNİ BELLEDİİMİN MEDYASI! NOEL BABA, NOEL HİNDİSİ DERKEN ÇAMI DA SOKTU BİR TARAFIMIZA! ALIN RAHATLADINIZ MI, ALIN!

TAŞKIN AŞKIM KIRMIZI DONU UNUTUYO-SUN!.. SÜPRİİİZ!..

EYO EYO EYO

ÇINGIL BELS ÇINGIL

HICK!

BABAŞII!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

2005 KEHANETLERİ

OLGUN BUDAK

● **Semra'nın Savaş Ay'la** birlikte **"Kaynana Noktası"** adlı bi şova başlayacak... Programda Ay'ın ateşe verdiği çöp kutusuna atılan gelin adayları arasında en dayanıklısı seçilip Ata'yla evlendirilecek... Ateş banyosu sonunda Semra'nımın elini öpmek isteyen bi gelin adayı ortamı alevlendirirken, Semra'nım yanıktan yüzünden bi aylık işkence edemez raporu alacak...

● **Erman Toroğlu** tanıdığı yazarların antibiyotik kullandığını belirterek, hâlâ okuyanları iktidarsızlık tehdidine karşı uyaracak... Toroğlu gelen tepkiler üzerine **"Benim lafım okuyanlara değil, okuduktan sonra kitap hamurundan ekmek yapıp yiyenlere. Ortalama 200 sayfalık karbonhidratın bünyeye edecekleri malum."** diyerek geri adım atacak...

● Türkiye'de ilk defa yapılacak **Formula 1** GP'sinde olaylar çıkacak... 6 araç atılan konfetiler yüzünden birbirine girerken, pit alanlarında cam silme mafyasına haraç vermek istemeyen teknik ekipler dayak yiyecek... Tan Sağtürk'ün **"F1'de gey pilot fobisi"** iddası Şumi'yi delirtirken, FIA yarış sırasında **"mevdivenler"** boşaltılmadığı için pisti süresiz kapatacak.

● **Büyü 2**'nin çekimlerine başlanacak... Filmde **5 Türk astronotundan** oluşan ekip, badi ve şortlarla Mars'da Memfüklüler'den kalma mikro-organizmaları araştırmaya gidecek... Ekip mavi (ama görünmeyen) yaratıkların saldırısına uğrarken, gökden karton asteroidler yağacak...

● Yeni yılda **İddaa gaste ilavesi** olarak değil, gasteler **İddaa ilavesi** olarak basılacak... İddaa'ya **"maçda çime ilk kim sümkürecek, maçın gözlemcisi bi oturuşta kaç gözleme yer, tribünde kaç kirli sakallı olmalı ki futbol kirlensin"** gibi yeni konular dahil olacak... Oyunun oynanabilirliği anaokulu seviyesine düşecek...

● **CHP**'deki başkanlık çekişmesi artacak... Çıkan tartışmalarda **Baykal**'cılarla Sarıgül'cüler birbirlerine önce bok, sonrada parti simgesi olan altı ok atacaklar... Çatışmalarda arada kalan **Kemal Derviş** kendini dervişliğe verip **Mercan Dede**'nin dergahına sığınacak... İkilinin **"Sufi"** remiksine kızan **Mazhar Atanson, Iggy Pop**'tan sonra bu ikiliye de dalacak...

● **Dolar** büyük bi düşüş yaşayarak **Buş**'un **IQ** seviyesinin bile altına düşecek... **Hint Okyanusu**'ndaki birçok adanın sular altında kalarak yok olmasına kızan Buş, **"Kimse benden daha yok edici olamaz."** diye çemkirerek **tsunamiye** karşı savaş açacak...

● **Deniz Akkaya** bu yılda **Gılgamış** filminin oyuncularıyla röportaj yapacak... Yapılan yemekli röportajda yönetmenin Atilla Taş'ın gerçek annesini açıklayacağı sırada, Akkaya araya girerek kendi sorularına geçecek...

● **İbrahim Tatlıses 2005**'de **6 büyük aşk** (eşit 2 mezdeke) daha yaşayıp ayrılacak... Her gidenin ardından **2 beste 3 güfte** yapan İbo, Gramy ödüllerine damgasını vuracak... İşin matematiğini keşfeden diğer şarkıcı-türkücüler de eşlerinden ayrılıp başarıya koşma yolunu seçecekler...

● Yıl sonuna doğru **Ersun Yanal** amcaoğluyla bi **İnternet kafe** açmak zorunda kalacak (ekmek parası)... Yeşil sahalarda yıllık gol orucuna girip, **Fifa 2005** oyununda atacağı gollerle coşmak isteyen Hakan Şükür mekana alınmayacak...

● **Kaçırılan kızlar** örgütlenerek sendika kuracaklar... Böylece kaçırıldıktan sonra evlerine sağ salim dönen kızların ajans, radyo ve televizyonlar tarafından ucuza kepatılması engellenecek...

● **AB** randevu verdiği tarihte yerinde bulunmayacak, komşularına da **"taşındı onlar"** dedirttirecek... **Tayyip Erdoğan**'ın **"Halbuki onlara halis mulis Kıbrıs toprağı getirdiydim adadan."** demesiyle kapılar aralanacak... Ama çok az...

● **Tarkan** yıllar sonra İngilizce kaset çalışmalarını sona erdirecek... Veee Fransız'ca öğrenmeye başlayacak... Fransızca'da **"kuzu kuzu"**, **"kutu kutu"** gibi ikilemelerin popüler olması şarkıcıyı ve fanlarını heyecanlandıracak...

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

DİKKAT! Önümüzdeki hafta 32 çeşit arkalı-önlü LeMan takviminden mahrum kalıp 2005'i mahsun geçirmek istemiyorsanız LeMan'ınızı şimdiden bakkalınıza bayiinize ayırtın... Sonra kapımıza gelip, maillerle, telefonlarla, telgraflarla, araya arkadaş sokup torpil yaptırmaya çalışıp "abi takvimi kaçırdık, kısmetimiz kapandı" şuydu buydu diye tiriviri yapmayın!..

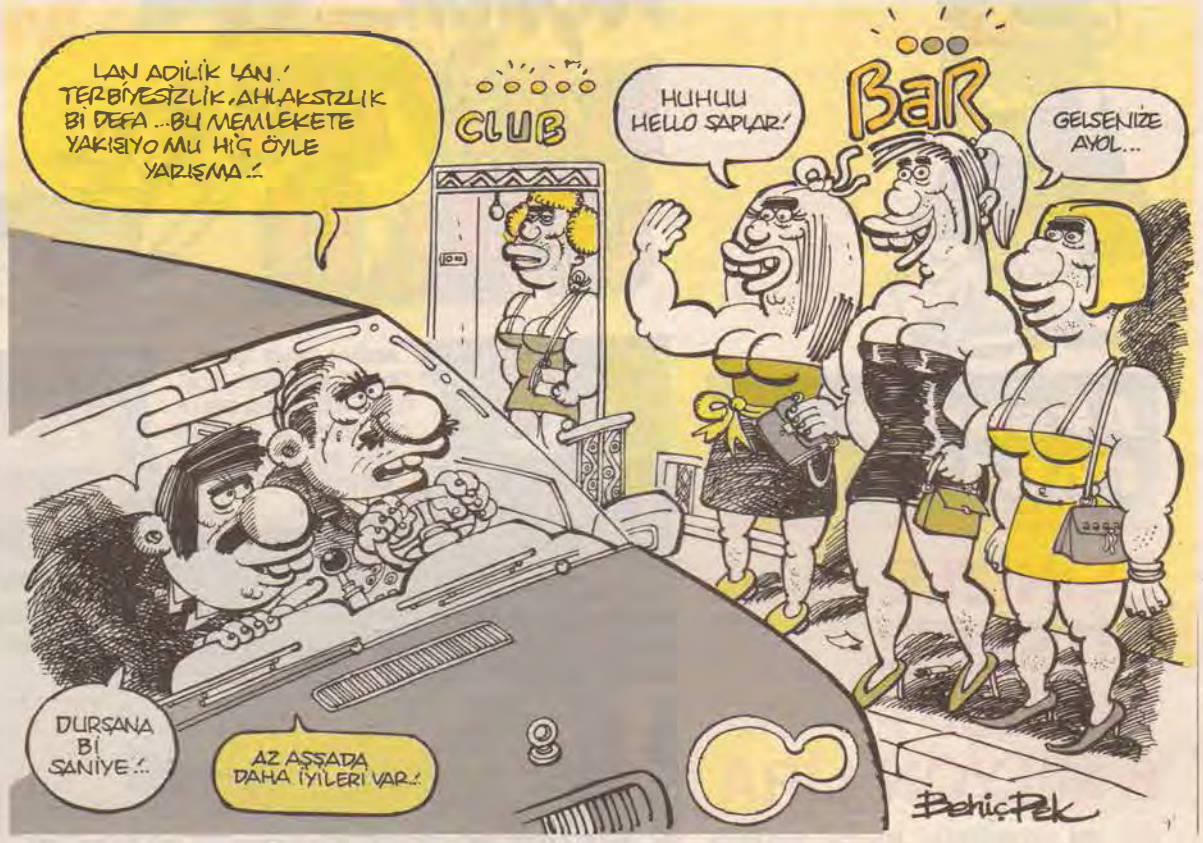
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Lemalar

DYP lideri Mehmet Ağar içini döktü!!! Başbakan Erdoğan'ı kıskanmadığını söyleyen Ağar, "Bulunduğum noktaya tırnaklarımla geldim" dedi...

Erkeklerin kadın kılığında yarışacağı tv programı ahlaka aykırı bulunmuş.

Avrupa'da kişi başına 87 kg et düşerken, Türkiye'de bu oran 27 kg..

K.maraş katliamında, 111 kişinin öldüğü günün akşamı, Ankara'da bir milletvekilinin ağabeyinin evinde dansöz oynatıp eğlence yapıldı. Kutlamanın nedeni, 3.MC hükümetinin önünün açılmasıydı..

Amerika'da, **"The Apprentice-Çırak"** adlı yarışma programının bir benzeri Kanal D' de başlıyor.. Eski **TUSİAD** Başkanı **Tuncay Özilhan, Donald Trump** gibi çırağını seçecek..

Gökhan Akbaba (Türkiye'nin en genç çizeri yaş 12)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Akşamsefası

Aksaray
PAŞAOĞLU

EŞİNİZLE GİTSENİZ İKİ KİŞİ 8 MİLYON LİRA

Son zamanlarda " İstanbul pahalılık yüzünden yaşanmaz hale geldi" diye ağlaşan deniz kızı gibi belden yukarsı **fikirdek entel**, belden aşağısı pırıl pırıl **som orangutan** bir takım köşe yazarlarımıza birlikte gazetelerde küçük bir tarama yapmayı öneriyorum.

Haber 20 Aralık tarihli gazetelerde çıktı. **Trabzon'da bir kişinin toplam masrafı 290 milyon lira.** Ankara'da 288 milyon lira. **Peki İstanbul'da kaç lira dersiniz?** 500 Milyon mu? Hayır. **Sadece 4 milyon lira.** Bir akşam eşinizle birlikte gitseniz, 8 milyona çıkabilirsiniz. O çok harika. Bu ne mi masrafı? **O, cenaze masrafı.** Diyarbakır gibi yerde bile 12 milyon lira. İstanbul'da 4 milyon lira. **Peki hani İstanbul'da yaşanmazdı?** Bu harika kentin niye bu kadar göç aldığını ancak bu müthiş ucuzluk açıklayabilirdi.

Hazır dâhi gibi olmuşken şimdi **beynimin maus gibi sol lobuna tıklayarak** küçük resimden büyük resime geçiyorum. **"GEO"** adını bilmem hiç duydunuz mu? O ne mene mi bir şey? O, merkezi Brüksel'de olan **"Yeryüzü İzleme Grubu"**. Bakınız, GEO elli bir ülkenin ortak olduğu bir uzay projesi geliştiriyormuş. Pekiyi bu ellibir ülke arasında sizce Türkiye var mı? Bence var. **Ama ben sizin cevabınızı da merak ediyorum.** Siz de mi var diyorsunuz? **Nah var.** Çok yanıldınız ve salak durumuna düştünüz. Çünkü **TÜBİTAK** yetkilileri Türkiye'nin uzay konusunda yeterince olgunlaşmadığını iddia ettiler ve Türkiye o çalışmaya katılamadı.

TÜRKLERİN GİZLEMEYE ÇALIŞTIKLARI ESRARENGİZ UZAY ÇALIŞMALARI

Oysa bakın tam da burada ben size gelin bakın ne anlatayım. 21 Aralık Çarşamba günü **ballı bir ihale için** Ankara'daydım. **Atatürk Bulvarı**'nda olgun erkek olgun erkek yaylana yaylana olmayan eski sevgililerimi yâd ederekten yürürken hemen yanıbaşımda esrarengiz bir patlamayla irkildim. Bilmiyorum size daha önce söylemiş miydim? Benim çok harika **empati yeteneğim** var. Ben gürültü çıkınca yeraltından uzaya garip bir cisim fırladı. **Ben hemen empati yapıp** kendimi infilaktan 300 metre kadar uzaktaki bir markette çalışan kasadar kızın yerine koyunca olayı kazasız belasız ben atlattım. Ve dumanlar dağılırken kimse farketmeden kızdan alıp kendimi yeniden kendi yerime **sıkıca empati ederek** yaylana yaylana yoluma gittim. Bu arada Aşti civarında **Corç Kloney**'e rastladım diye de atayım da yazı enteresan olsun diye düşündüm diye de bir kaygım asla olmadı.

Şimdi ertesi günkü yani 22 Aralık tarihli gazetelerin manşetlerine bir bakalım. **"Ankara Atatürk Bulvarı'nda 3 rögar kapağı doğalgaz sıkışması sonucu füze gibi uçtu."** Yukardaki îmâlı ifadeyi kabalarımdan ben uydurmuyorum. Gazeteler böyle diyor. İki aylık malak değilseniz ve **"Füze gibi"** ibaresi sizi heyecandan kudurtmuyorsa siz ya **Türk değilsiniz** ya da Türkiye'nin en küçük üç bayrağından birisi sizin evinizin balkonunda asılı. Bir tahminde daha bulunayım. Siz, **1 Mart tezkeresi geçmediğinde kapı arkasında arap edasıyla kalça kıvırdınız.**

TÜRK KADINI ARTIK ALTIN KAPLI MERCEDES'E BİNİYOR

Bu sevindirici gelişmelerin üzerine bakın son anda çift **kaymaklı** bir de ne oldu? 25 Aralık Cumartesi günü **Paris'te Champs Elysees Bulvarı**'ndaki **Show Room**'da gelin gibi salınırken orada dünyanın ilk altın kaplama Mercedes'ini gördüm. **O 24 ayar 3 bin altın yaprakla 60 saatte kaplanmış.** Ve bakın o Mercedes'i kim almış? **O modern bir Türk kadını.** Onu ona eşi Noel armağanı olarak almış. **Demek ki bu ülkenin kadını altın kaplı Mercedes'e binebilecek duruma gelmiş.** O modern kadın, haklı olarak eşinin adının açıklanmasını istemedi. Size minik bir ipucu. Onun eşi çağdaş, modern ve olgun bir erkek. **O bir medya mensubu.** Türkiye iyi yolda.

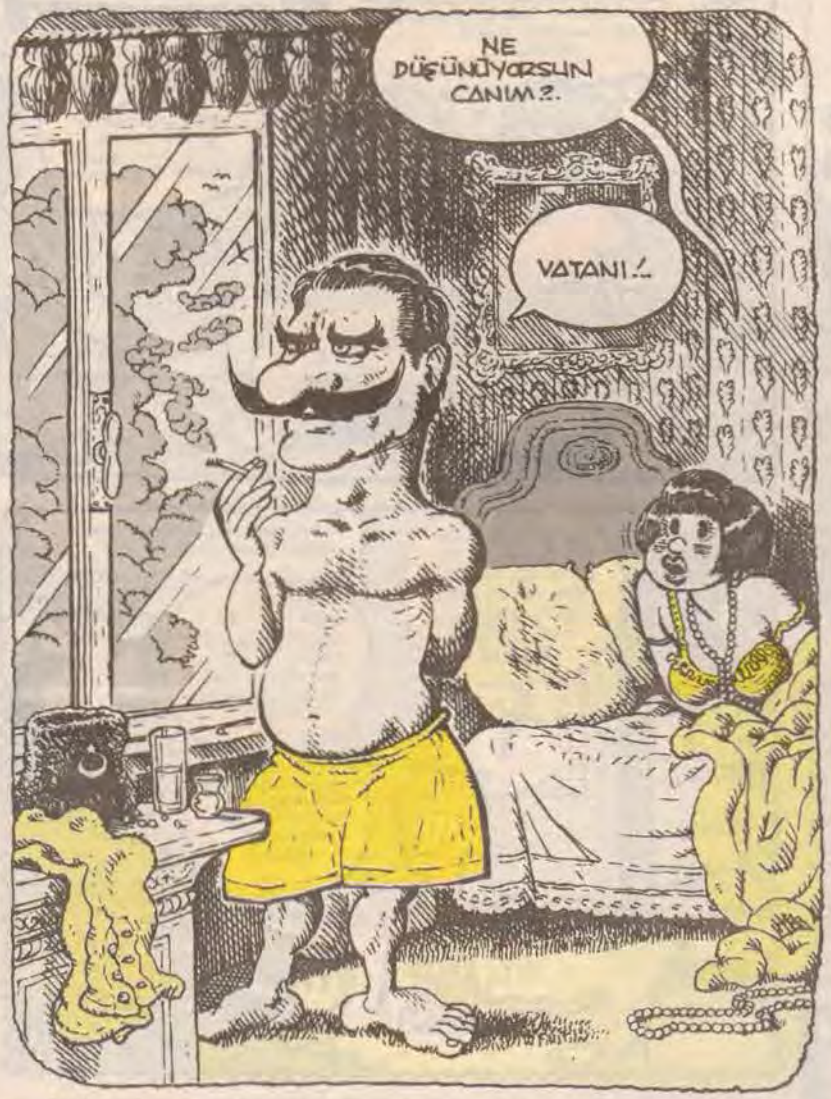

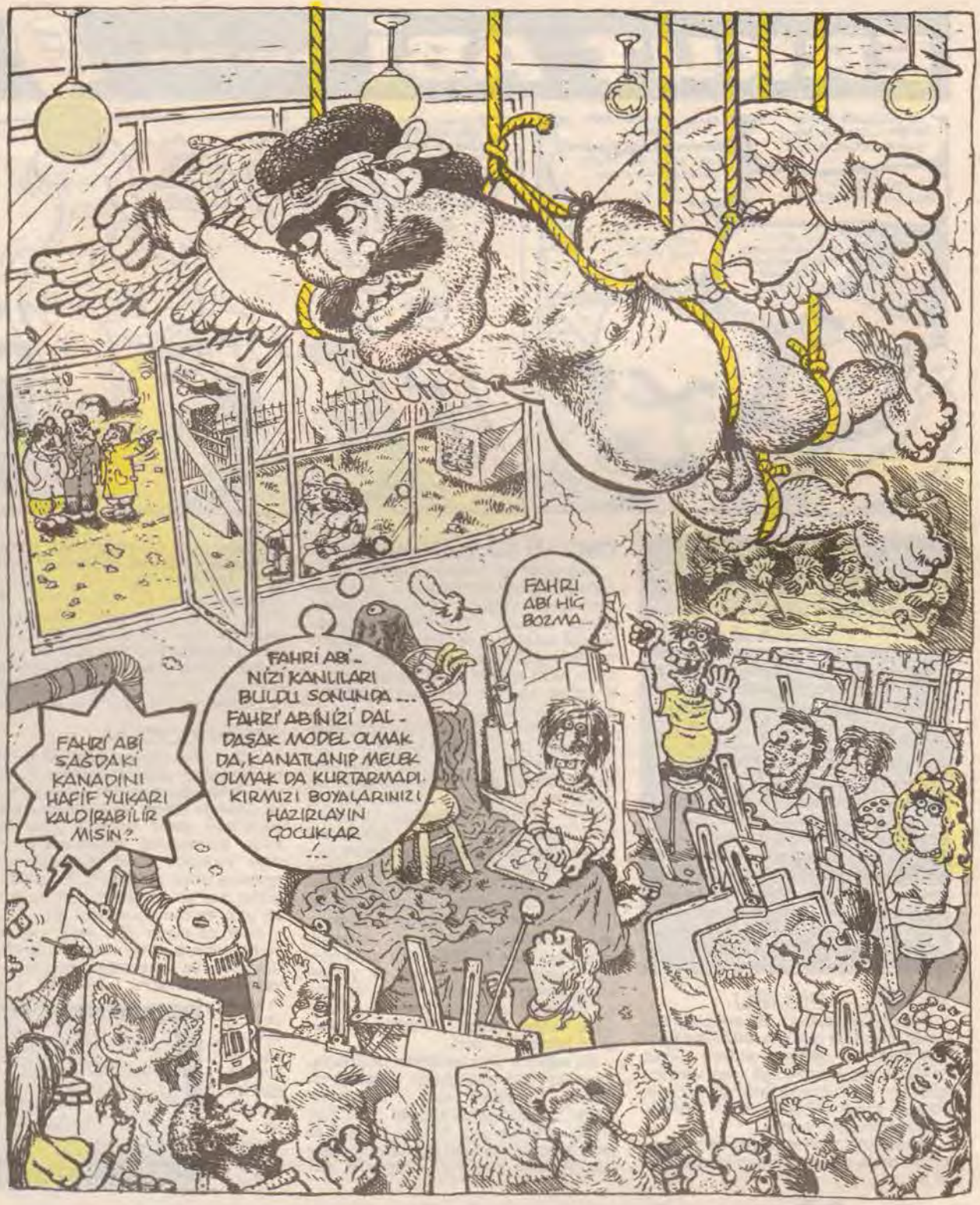

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

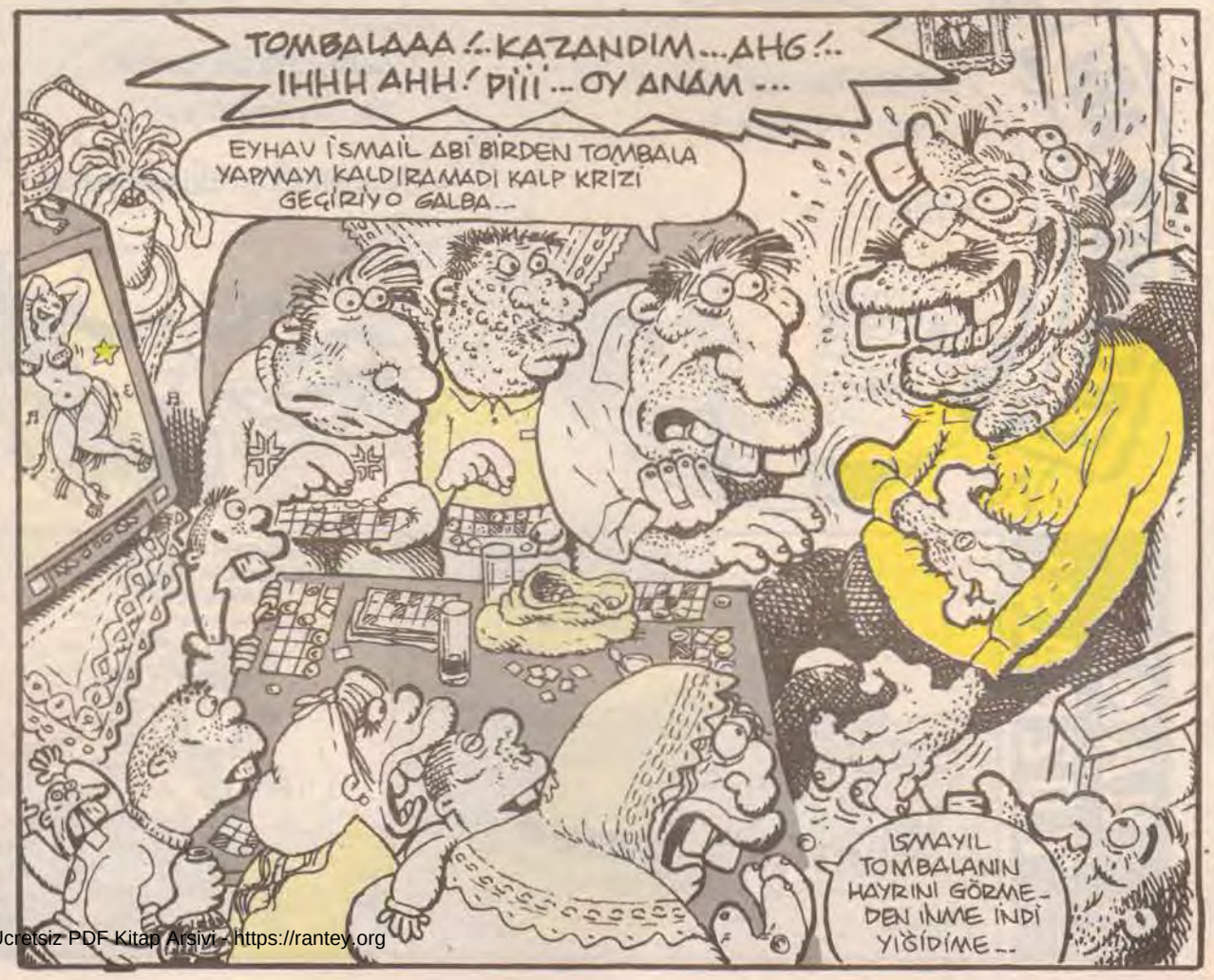
GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON METİN FİDAN

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

Güney Asya'da gerçekleşen ve toplam on ülkeyi vuran yüzyılın en büyük 4. depremi nedeniyle yeni yıla dünya olarak biraz buruk giriyoruz... Böyle büyük felaketlerden sonra işimizi yapmak bizim mizah mesleğinin en hüzünlü yanıdır. Zira felaketin yarattığı üzüntü, büyük bir boşluk yaratır, kendisinden daha küçük problemleri önemsiz kılar. Başka konularda söylenecek sözler abes kalır bu mahşeri kıyamette... Ancak ne var ki bu bir haftalık yayın ve üzgün de olsak işimizi yapmak zorundayız... Haydi be yeni yılım, sık dişini tüm dünya için bu yıl huzurlu geç, bari, haydi...

KANDİL BONUSU

Bizim enişte anlattı. Bir arkadaşı mübarek bir kandil gününde Büyükçekmece civarında bir camiye gitmiş... İmam coşku içinde kandille ilgili vaaz veriyormuş. Bir ara cezbeye gelip şöyle demiş "Bugün kandil günüdür, bugün camiye gelmek boruştur, boruş..."

Şimdiki ahir zaman ahalisinin anlaması için böyle modern bir örnek verdi belki de...

DVD VE DAVUDİ HACILAR

Sinemalar el yakıyor. Halk günü ve öğrenci fiyatı bile ziyadesiyle pahalı geliyor çoğu insana... Biz öğrenciyken acayip ucuzdu, bütün filmlere gidebiliyorduk okul harçlıklarımızla... Şimdilerde iki filme gitsen bütçen o gün şarşılır. DVD, VCD dersen o da yaman vurur... E haliyle insanlar da soluğu korsanda alıyor olsa gerek...

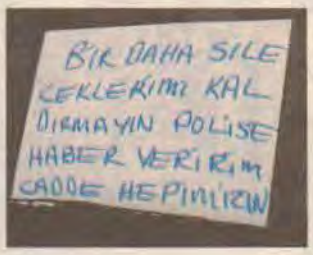
Habercilik yanım tuttu, bilen bir arkadaşla ben de gittim Tahtakale'ye korsanlar alemini görmek için. Yoğun denetlemelerden sonra genellikle artık dış mekanda, sokaklarda bulunmuyormuş korsan CD'ciler. Tahtakale hanlarının izbe kemerlerinin altında, dehlizlerde, pasaj içlerinde merdiven diplerinde süregeliyormuş bu ucuz yollu sinema kültürü alım satım işlemleri... Neyse arkadaşla bir pasaj içinde çay ocağı gibi bir yere indik. Şişe dolu gazoz kasalarının altından çıkarı filmler alınıp verilirken, hem çaycı hem de CD'ci olan şahıs birden hışımla filmleri toplayıp bir yerlere sokuşturmaya başladı. N'oluyo, ne bitiyo demeden arkadaşın cebine sokuşturdu seçilen filmleri... "Hadi hadi çabuk gidin geldiler!.." dedi.

Biz basıldık diye beklerken gözümüzle resmi bir üniforma arayıp göremeyince "Nooldu kim geldi?" dedik... Telaş içindeydi. "Hacılar geldi, hacılar!.." Ne hacısıydı anlayamadık durumu, baktık iki tane aksakallı, takkeli zât çay ocağının taburelerinde oturuyor... öylesine şaşırmıştım ki o an durumla ilgili nedensel bir bağlantı kurmak imkansızdı. Sonradan öğrendim meğer hacılar ihbar ediyormuş korsan CD satıcılarını... Bunu niye, neden yapıyorlar öğrenemedik. Mevzuyu hala tam olarak anlamış değilim... Hacılarla DVD'nin, VCD'nin ne ilgisi var. Yoksa dumur detayı misyonu sürsün diye bir başka matriks boyutunda hakkaten beni mi buluyor böyle şeyler...

ETKİN ÇÖZÜM

Yoğun park sorunu olan bir muhitte, bir vosvosun camında gördüm bu yazıyı... Fakat asıl durumum bu değil. Benim de Cihangir Cangıl semtinde "buraya bir daha park etme" anlamına gelen hareketle sileceklerimi kaldırıyorlardı. Ayrı park yerindeki ikinci gününden sonra arabaya zarar veriyorlardı. Bu arabadan görüp beni de arabamın camına benzer bir yazı koydum, çok etkili oldu.

Yıllar yılı dumur diye bakar dururdum böyle yazılara, şimdi onlardan birini ben de yaptım ve şimdi anlıyorum niye bu tür yazılar yazdıklarını... En etkili yolmuş meğer ve dolayısıyla her etkin çözüm aynı zamanda bir dumur detayı imiş...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Aksamsefasi

AHMET YILMAZ cemaahmet@lemari.com.tr

Cümbür Cemaat

MR.FÜÇIR TENS

YILBAŞILARINI EKSERİYETLE İNGİLTERE'DE GEÇİREN DEĞERLİ HOCAMIZ MR. FÜÇIR TENS GRAMER AÇISINDAN FAYDALI BULDUĞU EGZERSİZLERLE SİZLERE IŞIK TUTUYOR. DEĞE Lİ HOCAMIZ NOEL'İ KUTLARKEN ARAYA VECİBELERİMİZİ DE SE PİŞTİRMEYİ İHMAL ETMEZ. İNGİLİZCE ONDAN ÖĞRENİLİR. HADİ MAKE MAKE.

Look my brother, this like nebati, and other shop fifteen sterlin give. Our there is naibers face to face. Make one beautufily. My foot egzersiz.

Yani: Kardeşim ayrıca çamı başka yerde elli sterline veriyorlar, şurda yüz yüze bakıyoruz, yap bi güzellikte ayağımız alışsın, nihayetinde köksüz çiçek.

Arthur fuck the world, dick the eyes. Transporter is very expensiv, problem. Gardens nebat is very encoybil.

Yani: Ulan Artur dünyayı ziktin gözü bize diktin. Ulan zaten çam otuz sterlin, nakliyeye istiyorsun yirmi sterlin, hepsine kırk vereyim olmazsa bahçedeki eriği süslüycem hayır plastik alıcam bana faydası ne hiç değilse burnu atarım şömineye.

Klara don't panikatackment now. Merilyn old woman, Suzi funny girl but sigar patiseere and chiken gril are very underbuilding for alkhol.

Yani: Klara surat yapıp canımı sıkma ağzında dönerim tokadı. Marilin teyze komşumuzdur böyle günlerde uğramak sevaptır. Ayrıca gideceğin partide ne koyacaklar önüne, bak şurdan ikl sigara böreği, kızarmış tavuk yesen en güzel altyapı alkol için. Partide ne verecekler sana mısır patlağı, patetes cipsi.

We know seremony, congregleyşın card is a snowly hause at the river and ship a hoy Picture. Rıçmund is a assholl.

Yani: Bizim bildiğimiz tebrik kartı olarak, kurbanda koç resmi yılbaşlarında karlı ev resmi atarsın. Klara şimdi sen bu kartı o Rıçmund ibinesine yolla, ben ev hanımıyım, sıcak bir yuva peşindeyim mesajını alsın. Bi dahada duymuycam Rıçmınd mıçmınd, skerim kafilenizi.

Really send the card your üniversty friend Rıçmund?! Rıçmund at the magnetic card send for you.

Yani: Demek üniversite arkadaşın Rıçmund'un sana yolladığı tebrik kartı bu?! mına koyim tebrik atmamış, direk manyel atmış bu yavşak sana.

Klara I tell-you,party time drink and funny but food nothing. Brendi is a skoç viski.

Yani: Klara ben sana demiştim partilerde önüne çerez koymazlar diye, bak şimdi bunlar brendileri yutuyorlar, iki saat sonra kraliçe Elizebet'in hamu gibi olurlar.

Look!

Yani: Biz bişey dediğimiz zaman kıymet verin.

Hey Frederic. Sing a song rock sometimes trash metal adamım.

Yani: Ulan Frederic, geldik dın dın, gidiyoruz dın dın. Çalsana bişey ne olursun hanemiz dürrük.

Klara sprial my baby, heyfifteenfive fifiteenfivei Tokat road rock, ohhh...

Yani: Klara kıvır bebeğim, yeni yıl şimdi başladı bizim için, Maykıl sen de masaya vur evladım darbuka efektini duyalım. Hey obeşli onbeşli Tokat yolları taşlı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://ranzey.org

Aksamsefasi

SIKILHAN

- Papillion Culture Club'da iki kişilik yer ayırttın mı Sıkılhan? Teoman'la Duman nerde çıkıyo internetten bakan yok tabi... Daha bunun sürpriz hediyesi var, son dakikada yakılıcak kokulu maytapları var, uğurlu kırmızı don olayı var. Hepsini ben mi düşünmek zorundayım?

- Valla ne düşünsen boş be Bunalgül...

- Kapris kaldırıcak durumda diilim şu an Sıkılhan! Herkes yılbaşı için planını programını yaptı ve ben özel bir periyot günümde olduğum için çok sinirliyim artı karar veremiycak derecedeyim. Bir erkek olarak kadınların özel gününde onlara daha şefkatli, daha sevecen ve gönlünü almalısın. Reklamlarda kızlar dama çıkıp antenle oynuyor görmedin m? Şimdi bana hemen Pamela Spence konserine bir bilet bul!

- Bunları özel olmayan bir gününde konuşsak?

- Senin bu çekinik beta erkeği tavrından nefret ediyorum Sıkılhan! Tembellektüel hayvan! O bileti almasan bile "alıcam" demen lazım. Hemen telefon açıp rezervasyonlar yaptırman lazım... Bana

en azından teneffüste bi Milka inekli çikolata vermen lazım...

- Kapatmam lazım...

- Kapat hayvan! Milka ineği nolucak! Senin içinde mor inekler, büyükbaş hayvanlar mandırası var Sıkılhan. Kadın ruhundan anlamayan ilk insanların ilki bi insansın. Yığıvrançliği kendine prensip edinmiş eşek sektörü! Sığ köpeği!

- Aloo, Sıkılhan? Benim evladım, evet annen. Şu an Vulvaşen teyzenle "Büyü" filminin gişesindeyiz. Hakkını helal etmelisin, babana "Annemin başka seçeneği yoktu" demeni istiyorum. Salon tutuşursa, cinler antrağı basarsa kendine iyi bak evladım... Terli terli kurşun döktürme, karşıdan karşıya geçerken nazarlık tak, evet... Evet...

- Evet anne... Evet... Evet...

- Annenin konuşma biçemiyle dalga geçmemelisin, mizah bu değil Sıkılhan! Buraya gelene kadar birçok badire prosesi atlattık. Vulvaşen teyzenin küçük ayak parmağı panelvan taksi dolmuşun kapısına sıkıştı. Benim Lyon'dan getirttiğim Singapur işi şemsiyem rüzgara kapılıp uçtu. Evet... Şu an slip gişedeki kız slip çekerken kredi kartımı kırmış bulunuyor...

- Ben kapıyım, sen 39806'ya "PSIKO" yaz boşluk bırakıp yolla. Belki bi şeytan kovma, cin püskürtme mesajı atarlar anne, ahah...

- Evet... Şu an yer göstericinin el fenerinin durduk yere pili bitti. Aloo? Duymadım sanma Sıkılhan. Arada 45089'a "CEZA" ya

feyzi@leman.com.tr

CEZMİ ERSÖZ

Işığımı Kesmeyin

Işığımı kesiyorsunuz. Hissettiklerimi ve tepkilerimi hastalık olarak görüyorsanız, kabul. Öyleyse hastayım ben. Ve çok seviyorum hastalığımı. O bana ait çünkü. Benimle birlikte büyüdü o. Bu derin kederim, bu sersem melankolim koruyor beni... Basitliklerden, bayağılıklardan bu yoldaş hüznüm koruyor... Bu coşkum, bu yaşam sevincim, o derin kederimin, o serseri, o zamansız gelen melankolimin içinde birikiyor önce, sonra da ansızın içimdeki hastalık depreşti. O derin kederim, o sersem melankolim... Ve bir şimşek çaktı, cinnetimin mavi alevi birden herşeyi, sizi, o sefil, o sığ, duyarsız kalplerinizi, yüzlerinizi gösterdi bana. O mavi alev bütün bir hayatı aydınlattı... Ve hiç beklemediğim anda hastalığım, o derin bunaltı, o derin sancı geldi ve bir an bile duramadım yanınızda. Elinizi sıkmadan, uzattığınız kağıdı imzalamadan çekip gittim kan ter içinde... Demiryolunun kenarındaki o toprak yoldan çocukluğuma, o tahtadan çay evine doğru yürüdüm. O toprak yolda, sonbahar ağaçlarının o çılgın kızıllığına, o hüzünlü sarısına, o cinnet yeşiline dalarak, içimdeki hastalığın o dipsiz, o rengarenk sarısına doğru yürüyüp gittim...Dışlamıştınız beni, yok saymıştınız, bir daha aranıza almayacaktınız, işte bu duygu bana muhteşem bir acı ve kederli bir özgürlük duygusu veriyordu... Sizden ayrı, sizden farklı olma duygusunu her hissettiğimde içime derin derin çektim yoldaki çiçeklerin kokusunu, ağaçların rengini, sonbaharın o son dansını... hüzünlü bir sevinçle içime çektim. Dışladığınız, küçümsediğiniz, yoksaydığınız o doğanın çırpınan, can çekişen, ama hiç teslim olmayan, ve hep mağrur soluğunu içime çektim ve yürüdüm...Sunduklarınıza hayır deyip, bu yola düştüğümden beri içimde uyanan, beni ben yapan bu kederli aydınlığı, anılarımla bütünleşen bu eşsiz bahtiyarlığı, içimde yaşama sevincini biriktiren bu derin acıyı, bu gizemli özgürlük ürpertisini hastalığıma borçluyum ben... Dokunmayın bana, çekin üzerimden uzmanlarınızı, beni normalleştirmek, düzleştirmek isteyen, hayatı farklı duyumsayanları etiketlemeyi en büyük başarı sayan psikiyatristlerinizi çekin üzerimden. Hayatı nasıl duyumsamam gerektiğini sizden öğrenecek değilim! Hastalığımı seviyorum ben... Talihsiz geçen eksik çocukluğumu, yaralanmışlığımı, zaaflarımı, sunduğunuz herşeyden, bütün vaatlerinizden daha çok seviyorum hastalığımı acıyor, evet çok acıyor... Hiç kapanmayacak bir yara gibi yaşıyorum. Saklamıyorum bunu kimseden. Ama verdiğiniz haplardan hiçbirini yutmayacağım. Gerçek bana acı verse de gözlerimi kaçırmayacağım ondan. Aksine, üzerine üzerine gideceğim bütün acımasızlıkların, katliamların, gözlerden saklanan, gizlenen her şeyin... Görüyorum işte, evlere girip sorgusuz sualsiz masum 12 yaşındaki çocukları öldürüyorsunuz, hapishanelerde toplu katliamlar yapıyorsunuz, insanları üç kuruş para karşılığında insafsız koşullarda çalıştırıyorsunuz, insanlar anadillerini konuşmasın diye onları yasaklara boğuyorsunuz, bunları görmeyelim, başkaldırmayalım diye, bize sanal dünyalar, sahte düşler pazarlıyorsunuz...Beni normalleştiremezsiniz. Pahalı filmlerinizle beynimi uyuşturup, inanma, bu hayattaki herşey aslında yalan, burası bir rüya, çekil sana sunduğumuz rüyaya, orada yaşa, sana sunduğumuz düşlere inanırsan sonsuza dek mutlu olursun, diyerek beni kandıramazsınız. Hiçbir renk hapınızı istemiyorum. Ne mavi, ne de kırmızı... Evet, herşey acı veriyor bana. Ve ben sadece duyduğum bu acıya inanıyorum. Sizin sahte, yapay düşleriniz değil... Çünkü hissettikçe, çünkü gördükçe, acı çekiyorum ve bu acı beni özgür kılıyor. Bedeli ne olursa olsun gerçeği istiyorum ben. Çünkü sadece gerçek tahrik ediyor beni, büyük bir acı verse de sahicilik geliştiriyor ruhumun kanatlarını...Bana tehlikesiz hedefler, sonuçları belli yollar önermeyin, istemiyorum. Bırakın kendi hedeflerime kendi bildiğim yollardan gideyim. Sonucu ne olursa olsun... Bırakın kanatlarım yansın. Ben hüznümle, yalnızlığımla, hastalığımla kanatlarımı yeniden onarır, yeniden giderim gitmek istediğim yerlere. Çünkü bana sunduğunuz hayatta bugüne dek kendimi hiç bulamadım. İçimdeki dünyayı sunduğunuz hayatta hiç hissetmedim. İçimde kurduğum düşleri, sevgileri, sözcükleri boşuna aradım sunduğunuz hayatta. Hiç yoktu, hiç yok... Her şeyde, her yerde bir sınır vardı. Sınıra gidip dönüyordunuz. Döndüğünüz yerde hep oyunlar vardı. Bu oyunların hep önceden saptanmış, ezberlenmiş kuralları... Beni hiç ilgilendirmeyen, içimdeki özlemle, içimdeki susuzlukla hiç ilgisi olmayan şeyler konuştum durdum yıllarca. Sırf vakit geçsin diye, sırf herkes beni normal bilsin, kendisi gibi bilsin diye... Ama sunduğunuz hayatta kendime ait hiçbir şeye rastlamadım... Sunduğunuz hayatta bana ait hiçbir ipucu yoktu. Oysa bana yeni sözcükler, hiç gidilmemiş yollar gerekli. Ben bu geçerli, bu dayattığınız dille içimdekileri anlatamayorum. Gerekiyorsa yansın kanatlarım. Gerekiyorsa gittiğim yerlerden bir daha dönmeyeyim. Ama içimdeki dünyayı dışarda da bulabileceğim bir yer istiyorum ben...Bana ne kendimi anlatmadığım bir hayattan, bana ne bana ait olmayan sözcüklerden, bana ne kuralları önceden saptanmış ve bana ait olmayan bu zavallı oyundan...Ne zaman sunduğunuz hayattan kopmak isteyenler çoğalsa, hemen ortaya çıkar, kurgulanmış kaçış yolları, sahte ama sözüm ona aykırı dünyalar yaratırsınız. Aykırılığı, ba

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

behicpek@leman.com.tr

KAHRAMAN MASA ESAT

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Siyamlı Kedi profesör YATTARA VALU cevaplıyor...

Sayın hocam. Bonzai dama çıkmca ordan sahi dörüp ahaca atlıyorum. Ahacı dündüz tamam solda dal var. Daha piriyorum, dalda yuvarlak tipte kilden tüyden yapilmiş farklı bir sepetin içinde oturan bizden farklı bir kişi var. Yardan yalpaza gibi. İçindeki üstüne atlayınca gelince yahmalari acip ahardan vağlamayı kesiyor. Yüz metre havaya fırlıyor. Yere düşmüyor.

Rumuz: Daldandaldadandala

Cevap : Güzel yavrum, kediğiller var, bir de kuşğiller var. Kuşğiller iki ayaklı olduklari için dört ayak üstüne düşme olanakları yok. Mecburen yere değil havaya düşüyorlar.

Hocam geçen hafta gocam apartmandan düştü öldü. Dul gelince neyim kaybi daman yirtik suratli kör bakkine vardim. Af buyrun tam kelimesine o da nay hop geçen hafta ölen gocam çıktı geldi. " Eyvvv, tüsp " diyin yeni mahalleyi ayağa kaldırdı. Bu herif hortlak mı nay?

Rumuz: İkircik

Cevap : Sevgili yavrum. Nasıl anlatayım. 9 can var. Bilmem can biliyor musun? Kedide 9 tane oluyor. Bir çıksa öbürü kalıyor.

Kırık Lebleb

suatozkan@leman.com.tr

ŞUAT ÖZKAN

zıp yolliycam. Bir hafta dışarı çıkmak yok genç adam... Evet... Aloo? Şu an Vulvaşen teyzen kırık bir koltuğa oturup düştü... Evet... Düştü, evet...

- Aloo? Naber lan çişli vuruşkan, ben Noel dayın...

- Noel dayı mı? Ömür dayı?...

- Aklınız fikriniz sekişte sokuşta beyninize kan gitmiyo tabi, espriden de anlamıyosunuz. Neyse, tam çağlarınız şimdi tabi buldunuz mu kaçırmayın. Baksana, yılbaşında naapıyosun aslan parçası, giydin mi temiz kırmızı donunu?..

- Evdeyim dayı. Ananemler gelicek tombala oynıycaz...

- Çinko diycen tombala yapıcan, morukları kaskallayıp parsayı toplayınca 12'den sonra kızlarla fırdöndüye kaçıcan yani. Giyin kırmızı donlarınızı gelin Noel dayınızın yanına. Dağ evi kiralardım, oğlak çeviririz, sıcak şarap kaynatırız. Şömine başında rehavet çöker sıcak bi yakınlaşma doğar. Yeni yıla nasıl girersek hep öyle gider. Kaynaşırız hep birlikte...

- Önümüzdeki sene gelsek?

- Her sene gelin sorun diil, ağaç kestim geyik postunun üzerinde duruyo. Kızlar bi güzel süslerler. Kendileri de makyaj yapabilir, bir büyük olarak ben karışmam. Arzu eden olursa tüfek de var tavşan vururuz. Kızlara da de attırırım. Siz de attırın... Alooo? Kapattın mı yeğenim? Attırma lafına takıldıysan... Aloo? Vurmak anlamında dedim. Aloo? Namlu ateş alır yani... Patlar... Bak ne diycam dayısı, aslında sen naap biliyo musun?

- Patlayım emi!

ekihan@leman.com.tr

Atilla Atalay

kaldınyı, isyanı kendi kontrolünüae almak için yapay düşler pompalarsınız. Bir an gelir, aykırılık, anarşizm, başkaldırı, sınırlarını sizin çizdiğiniz hayatta en son, en çok rağbet gören , size de büyük paralar kazandıran bir moda olup çıkar... Siz çıkarlarınıza uyarsa gerektiğinde şeytanı bile vaftiz eder, Tann diye bize sunarsınız. Olmadı, Tanrıya yeni bir kimlik katar, şeytan kılığında aramıza gönderirsiniz... Bırakın beni... Hastalığımla bahtiyarım ben. Çekin üzerimden uzmanlarınızı! Çekin ruhumdan beni etiketlemekten zevk alan psikiyatristlerinizi. Hiçbir renk hapınızı yutmak istemiyorum. Hastalığım beni uçurur istediği yere. İster bu acımasız gerçekliğe, ister çocukluğuma, ister kanatlarını yakma pahasına bile olsa sınırlarımı aşmaya... Beynimdeki esrar götürür beni tehlikeli hedeflere gerçeğe ve aykırı yollara. .Dokunmayın çocukluğuma, girmeyin bilinçaltıma, kirletmeyin anılarımı... Çelişkilerimi seviyorum. Boşluğumda sürüklenmeyi, sanal düşlerinize kapılmaktan daha anlamlı buluyorum. İçinde teslimiyeti barındıran sözüm ona sağlıklı önerilerinizi, hep kendisini özleyen zavallı bir sürgün olmam koşulunda sunduğunuz konforu, garantili yaşamı alıp başınıza çalın! Ben kederimi, hüznümü, önüme koyduğunuz kağıdı imzalarken içimde ansızın beliren hastalığımı, beni çocukluğumun o toprak yoluna sürükleyen melankolimi seviyorum. Ben yanlış yargılarımı, tutarsızlıklarımı, saptantılarımı, zaaflarımı seviyorum. Sizin olsun yapay düşleriniz, sanal alemleriniz, sınırlarını çizdiğiniz bu hayatın acımasız gerçeklerini unuttunmak için sunduğunuz sahte mutluluklar, sizin olsun... Ben çelişkilerimi, kusurlarımı, kendim hakkında duyduğum şüpheleri, hayal kınklıklarımı, yaralanmışlığımı seviyorum. Ben yarattığınız hayatı gördükçe acı çekiyorum. İşte bu acılar beni yaşama bağlıyor... Bu acılar beni koruyor sizlere teslim olmaktan...Işığımı kesmeyin... Dokunmayın bana. Ben hastalığımı seviyorum.

* Ölürsem Beni Seninle Aradar Şimdi adlı kitabım çıktı. Fiyatı 2.950.000 lira. Kornasız, F tipsiz ve özgür bir dünya dileğiyle.
* Kars. 8 Ocak Cumartesi günü Saat: 12:30 16:30 arası Kars Kültür Merkezi'nde söyleşim, şiir dinletim ve imza günüm var.
* Ankara. 14 Ocak Cuma günü Saat:16:00 19:00 arası Ankara'da İmge Kitabevi'ndeyim. Adres: Konur sok. No:17
* Ankara. 15 Ocak Cumartesi günü saat:14:00 17:00 arası Optimum Alışveriş Merkezi'de İz Ada Kitabevi'ndeyim. Ankara/ Eryaman

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AYRINTILAR

m·e·t·i·n·e·i·d·a·n

"Tam iş üstündeyken, kafasına sopayla vurduk," dedi.

"Nası yani, çok mu sert?"

"Yok be! Korkutmak için, hafifçe. 'Sigtir git lan' diye bağırdık sonra. Hemen kaçar zaten tavuklar."

"Kız, peki? O, bağırıp çağırıp, karşı koymuyo mu hiç?"

"Yaa, orospu zaten hepsi. Oraya, ormanın en kıyıtu bi köşesine niçin gelmiş? Düzüşmek için! Ha araya girip biz s.kmişiz, ha yanındaki çocuk."

Hayvânî bir mantıkla bakılırsa, doğru laflardı. Devamını da aynı sağlamlıkta getirdi zaten. Kıza verdikleri ve kendi aldıkları mühimmat keyiften, sonrasındaki durumu düzeltme çabalarından söz etti. Tabii, kesinlikle bi tecavüz değildi bu. Ortadaşa bir nezâketle üstlesinden gelinivordu meselenin, söylediğine göre... Gece çöktüğünde, mangasından ayrılarak yanına uğrar, el feneri ışığında, usulca anlatırdı bana bu acayip şeyleri. Yüzündeki, o çok belirgin rahatlama hissiyle. Fakat, niye ille de bana.. Herhalde, öküz gibi dinlediğimden! Herşeyi dinleyebilirdim, en berbat hikâyeleri bile. Kimi anlatımlarında bariz eksiklikler, salakça uzaflar hoşuma giderdi! Belki de sinirlanmadım, daha iyi anlatmasından için.. Muhabbet gevşeyip, tekrarlar başladığında, çaktırmadan karanlık hetâlara koştururdum. Ay ışığında gerçekleştirilecek otuzbir seansın için.. Aralarında yine en ilginci, saklamalı hatıralarını paylaştığım tecavüzcü herifti. Fazla müddetle de etmeden, yaptığının yanlış birşey olduğu bilgisini araya sıkıştırdığımda, "Hayır bak, inan lâ öyle dil lan!" diye kıvranır, karşı koyardı inada. Onu anlamamı istiyordu. Aklıdaşı sayılırdım. Eh, anlıyordum. "Bi gun gel, beraber yapalım," dedi..

Bak, bu isabet olurdu işlet. Tek başıma asla yapamayacağımı düşünürdüm zaten. Böyle bir işgenciği, üç beş kişinin vicdânı beraberce ancak kaldırabilirdi belki. Gene de, hiç lişmemeye çalışırdım tabii. Seslenirlerdi öteden, 'sen de gel, sen de yap hadi' diye. Yapmasan bi türlü, yapsan daha beter. Kaçarsan ordan, bir acayip.. İyi insan, kötü insan diye, düğümü önceden çözebilen çok net bir ayırım yoktu! Yeterince güçlü sınavlarla karşılaşmıyoduk hayatta! Aptal mı, melek gibi mi, pislik mi, yürekli mi, nasıl biri olduğumuzu, sınırlı yaşamlarımızın bize bağışladığı patlak spotların ışığında seçebilmek zorundaydık. O kadar da fayrtabıydı elbet. İki dakika aklı durmamış, içerde dağ devirmekten kat be kat iyiydi..

Elimdeki buruşuk kâğıtla yazan rustaraya, bi daha kontrol etti. Tepeleri oyulu plastikle örtülü, alçak, depo görünümlü barakalar vardı bi tarafta. Toz topraklı yol. Öte yanda da, mırıl tarlası mı ne, anlamam ki, ekili bir arazi uzanıyordu.. Buralarda bi yerde olmalı... Bu tür ziyaretten, akşam üzerine denk getirebilmeyi iyi becenyorum! Böylece akşama evimde olurum, belki yemek hazırlamaya da vaktim kalır. Gene dikkatlice ayarlamıştım yani. Biraz da kader kısmet.. "Yolun düşerse uğra mutlaka!" şeklindeki o isteğe, saygı göstermeliydim. "Tamam," demiştim üstelik, beni aradığı gün.. Şimdi, ufak bir ziyarette bulunursam, kolayıkla aradan çıkartmış olurum, bi daha da yüzünü şeytan görsün der ve huzura ererdim..

Çoğu zaman, bir görev, angarya gibi gerçekleştiriyordu insan, bu kısa ziyaretleri. Bi an tereddüde düşmesine neden olan, 'samimi yaklaşım?' içten davranış? endişelerini yok etmesi ise, çocuk oyuncağıydı! Samimi bi tavır ve canayakın duygular, bir angaryanın içinde de yeterince mevcuttu zaten. Biraz iş, biraz niyet, biraz oyun, biraz şüphe; hepsinden bi parça alarak, en hüzünsüz işleri dahi anlam'a bulayan, güçlü karışımlar hazırlanabilirdi. Acayip zekiydik hepimiz o konuda. Biliyorduk ya tüm bunları! 'Ortalama bir yaklaşım' uygarlığın, işkiler alanındaki en olağanüstü keşfiydi! Konunun uzmanları, açıklayıcı ve resimli kitapları, kursları dahi vardı! "Fazla ileri gitme' ya da 'az gel sene söyle', diyerek birileri ikâz edebilir, fakat kimse kimseyi, 'çok ortalamasın lan' diyerek suçlayamazdı. 'İçimize' işlemişti artık, nasıl hareket edeceğimize ilgili tasarlanan standart çözümleri. Boylece, 'içten bir davranışın' ne olabileceğine dair ipuçları tekrar güme gitmekteydi. Herkesin içlerinin ortalamasının alınmış bir hâlini andırıyordu, son durum itibariyle.

Kenara çekilip, kasasında vitrinli bir buzdolabı taşıyan kamyonetin geçmesini bekledikten sonra, birazcık daha yürüdüm toprak yolda.. Şurasıydı galiba, tarife göre: Diğer depo görünümlü yapılardan farklı olarak, çevresinde beyaz bi duvar bulunan, garaj gibi bir yer.. Kapıya yanaştım.. Bağırsaklan etrafa saçılan, yağlı bir otomobilin çevresinde birikmiş, ufak bir kalabalık vardı..

"Gürkan ——'i aramıştım!"

Üç dört kafa, bana doğru çevrildi.. "Askerden arkadaşıyım ben.." Adamlardan bir tanesi, içeriye gitti.. Çok geçmeden, aradığımı getirerek geri döndü.. Salaklı bi tipti. Ağzını yayarak, o acayip kahkahasını atma hazırlığına başladığı an, fener ışığında ezberlediğim yüz hatları ortaya çıktı. Evet, bu o lavuk dedim.. Arkadaştanma, özellikle amcasının oğlu Turgay'a takdim edilmemin ardından, evinin hemen az ötede olduğunu söyleyerek, koluma girdi.. Sonra beni de beraberinde çevirerek arkasına döndü tekrar, elinde kalan kargaburnunu Turgay'a uzattı..

Aynı toalu yolda yürümeye başladık. Güneş henüz tepedeydi. Bir herif tutmuş beri, bi yerlere götürüyordu. Silahı arkadaşım mı oluyodu yani kendisi, neydi!? Hayat ne kadar acayipti. Daha da acayip olabileceğini umuyordum herhalde. Kimi zaman, sakin ve normal geçmesini istiyordum. Ayrıca şunu, ve bunu da derken, koca bir yaşamı avucunda kavramaya çalışbğını lanetliyordu insan! İlk depo arasındaki kestirmeye saparak, küçük bir aralıktan, açığa çıktık. Uzak bi ucunda, eğrilmiş bir futbol kale direği yükselen, geniş, boş bir arazi.. Ağaçların arasındaki bir eve daldık.

Bahçedeki musluğa ellerini yıkarken, 'Metinim', diyordu hâlâ, sayıklar gibi. Çiçekler vardı etrafta.. Bulabildiğim her tenekenin içine birşeyler ekmişlerdi.. "Şunlar ortanca mı?" diye sordum. Bildiğim tek enteresan çiçek adı, ortancaydı.

"Leylâk," dedi, evin gölgeli kapısından içeri girerken.. Boynuma astığı havluyla geri döndüğünde, kenardaki tahta masayı beriye, daha düzgün bi zemine çekti. Oturduk karşılıklı. Hâlâ titriyordu masa, devrilecek gibiydi sanki. Bir bacağını, yerden bilen küçük bir kayanın üzerine oturttu. Ben de kenarından tutuyordum.. Bırakıp konra... "Hâlâ çızıklıyor musun?.."

"Evet, çizikliyorum ve yazıklıyorum," dedim. "Nerle?!" diye sordu, o yavşaklık bulaşan tuhaf ağzıyla. Bi gazete ismi sallıadım. Zatî okumuyodu ve bi bok anlamamışb gösterdiklerimden de. Şimdi bi dergi ismi filan verirsem hepten kafa karıştıncı olacaktı. Gaste yazalığı işi, böyle durumlarda kolay kâbul görüyor, daha inandırıcı gözüküyordu. Annem de sürekli, "gasteye mi gidiyosun?" diye sorardı. "Dergi," derdim, "dergi.."

"Evin güzelmiş.."

'Sağol' derken, o da çevresine bakındı, ilk defa görüyormuş gibi yapabilmenin keyfiyle.. Dallann arasından, güneş ışığı sızmaktaydı, yüzlerce parçaya bölünde. Asıl toparlağı aradım; buldum. Bi çatalın arkasına gizlenmişti.. Ayrıca, biraz sonra güzel bir kadının yanımıza geleceğini tahmin ediyordum. Fotoğraflarını göstermişti, birkaç ay kala... "O ipneyi aradın mı hiç?" diye sordu. "Hangi ipneyi?.." "Cengiz'i," dedi ve bol nutra yüklü bir kahkaha patlattı. Ben de eşlik ettim. Cengiz, iyi bi çocuktu, kimseye bir zarası dokunmuşb. "Tam alamadım adresini. Taşınacaklarda zaten, ev yapıyormuş babası bi yerde.."

"Cengiz, harbiden tam bi salaktı," dedi.

"Aranız iyiydi ama.. Beraber gezerdiniz hep, kol kola."

"Aynı mangadaydık, gezecez tabi. Fakat, huyanın tekiydi.. Biliyo musun, nası kapışırdık biz onunla? Uyuz ediyodu bazen beri!.." Kansı göründü, evin kapısında.. İçinde çay bardakları, toz şeker kabı ve susamlı çubuk krakerler bulunan tepsiyi masaya bırakarak, aramıza oturdu.. Bi süre konuşmadık; aralarında ufak bir meseleyi hallettiler. Bi kaynak ustası aramış da Gürkan'ı, o da gitmemiş mi ne.. Sonra, beni işaret etti eliyle. "Bu herifle, iyi arkadaşlıdık bak! Çok acayip bi adamdı. Orda da yazıyodu hal Tankın içinde, oturup yazardı." "Tank değil o lan. Zırhlı personel taşıyıcı. İngilizce, 'Kenyir'. Orda da tank, tank derdi hıyaz.} "Ne tür şeyler yazıyorsunuz?" dedi, kadın, özene bezene kurduğu, gayet düzgün bi cümleyle. "Mizah yazısı, ve," dedim, "...yani, kısa.. belki uzun hikâye.. güncel." Ne diyeceğimi de şaşırmıştım! Birşeyler yazıyodum işte.. "Uydu uydur, yaz koçandan tabii!" dedi, Gürkan. Eh, akşamdan dersizliklerine Gülüdüm gene de, gülüştük hep beraber.. Fakat en çok, Cengiz'e gülerdik biz.

"Yürürken lontan kadın' takdidi yapardı Cengiz.. Ay'ın tabak gibi çıktığı bulutsuz gecelerde, etrafta turladığımızda: Önce Bacaklarından bir tanesini sonra öbürünü, kalçasından iteriye kavisli bir şekilde fırlatarak. Ve, koşarak! Ve ağır çekimde! Koşarken ağır çekimde kimlan kadın? Olağanüstü birşeydi! Yerlere yalardık.. Keşke bizim mangada olsa bu herif deridim.. Gürkan, hiç kıymetiri bilmemişti.

İşinden söz etti lavuk sonra.. Kafasına göre tahlilabilyomuş mesalâ. Amcasının filanmış tamirhâne.. -Kurabiye getirmeye gitti, kansı. Benden gulibü hoşlanmışlardı. İlginç görünen meseğim ve değişik hareketlerime, onume yoğulan kurabiyeyi, çerezi lifan hak etmekteydim yani... Uzaktan, çayının demini sorduğunda, ister istemez, tüm vücûdu bakış açıma dahil oldu. Şanslı herifti, Gürkan.. Tecavüzle ilgili bahsettiği şeyler çağnşı birden, nedense. Bir yığın şeyi düşünürdüm oracıktaı Ayrımı, oranbılama, birleştirme, kıyaslama şeklindeki, refleks düşünce hareketleriydi elbet bunlar. Küçük çentikler vardı orada bi yerde! Çağnşımlar, hoşu (düşünceyi) bir an başıboş bırakıveriyordu! Sonra sen anlayamasan dahi, bir sonraki çentiğe 'Tak!' diye oturuyor, sağlıklı normal düşünce, kaldığı yerden bkır bkır devam ediyordu.. Fekat yine de, 'adamın en ilginç özelliği kaybolmuş' diye düşündüm, bir çentik daha atlatmaya müsâde ederek.. Belki, başka bir yönde aşınıklan devam ediyordu; bilemem. Bir şekilde uzak durmak gerekiyordu üstelik..

"O gün.. Operasyon öncesi hani.. Çadırda kalmamıştın sen. tankta yatmıştın.. Heikes kıl kapb sana, biliyo musun?, Oğlum, sıae ne lan dedim. Adam sıkılıyor işte kalabalıkla.. "

"Aslında g.tüm donduda, ne bileyim.. Hoşuma gitmişti yine de.. Yukardan kafamı çıkartıp, sabaha kadar T.r.t- F.m'i dinnedim zaten.."

"Çekiyo mu ki ordan?.. Benim radyo çekmiyodu! Üçüncü değildince uçak-savarın köşesine, nefis çekiyodu."

"Hadi lan?!"

Kurabiyelerden tıkındım kibarca; bOluk komutanlarından ve hatırlanmaya değecek özelliklen bulunan diğer rütbelilerden bahsederken o.. Fener ışığındaki konuşmaların sihirinden eser yoktu. Evet, öylesini de pek umrumuşum zaten. Fazla birşey beklememiştim açıkçası. Zorâlı ziyaretim, plânlandığı gibi sonuçlanacaktı. Kısa ve temiz bir iş olmak üzereydi. Devamlı kalıp, birşeyler getiren, götüren kansı, yanından bir kez daha geçerken, ufak bi şaplak attı koçana. Gürkan. Ne âdi bir şekilde, ne de pek çekinerek. Usulünü biliyordu, sağlıklı bir et sesi işitildi, "Yapmaa," dedi kadın. Bu gece yapılabileceklerin bir provasını andırmalıydı cilveli ses tonu. Ben de hazırlık yapmalıydım yavaş yavaş.. Tankın içinde uyumaya gidecektim sanki, birazdan. Tek başıma, patlamamış bombaların arasında sigara içerek... "Yemeğe kalıver istersen, Metinim," dedi.. Kalamayacağımı, işlerimin olduğunu söyledim.. "Gasteye mi gideceksin?"

"Evet," dedim., -Ne gastesi yahu?!- Sonra ayaklandım. Hiç nske girmemek, garip rsarlarla karşılaşmamak için, ani hareketler yapılması faydalıydı.. Kansının elini sıktım, bahçe kapısı önünde.. Garajın oraya kadar, yine beraber [illegible] "Hiç gerek yok," dedim. "Geleyim cadde başına kadar?." "Vallaa zahmet etme. Gidenm ben. " Özgür kalacağım o ânı bekliyordum şiddetle. Kafama göre, hiçbirşeyin ortalamasını hesaplamadan çıkış alabileceğim anları. Bi şaplak attım düşüncelerime, festivalin başlaması için! Belki de bu yüzden, bu tür kısa ziyaretler hoşuma gitmekteydi insanın. Zamanın kontrolünün kendisinde bulunduğunu, ve bi parça bile ehlleştirilemeden, birazdan serbest kalacağını görüyordu.. Garajın önünde, öpüşüp tokalaşdık. "Yine gel," dedi.. (Dürt) "Sen de uğra, yolun düşerse," dedim. Bir tanesi aklıma yalan, ölgen üstüne çıkmış, hâlâ o yağlı arabayla uğraşan adamlara el salladım sonra.. Ancak oğlu Turgay.. ne garipti! İlginç bir yaratılmışmış gibi, bi kenardan bakıyodu suratıma. Sanki dişeyden kıllanmışb. "Bu var ya.. bu ipne," diyerek, lafa girecekti birazdan..

Toprak yolun tersini yürüyerek, caddeye çıktığımda; hayatın kendisi bazen, bir angarya gibi diye düşündüm. Bu dediğimi beğenmeyip, başka birşey düşündüm sonra. En kötü günüm, böyle olsun, dedim. Onu, âninda ilginç bulmuştum.. Yeni şeyler ical etmeye devam ederken, arkamdan yaklaşan gürültüyü hissederek, kenara çekildim. Hızla, bir bisiklet geçti yanımdan. "Çteralangirl!" diye bi ses çıkmıştı zincirlerden, adam bozuk vitesi değiştirdiğindel Acâyip hoşuma gitti. Bi kez daha duyabilsem diye lkulak kabartıttım ama, nikmini bulmuştu artık.. Bzzzt ederek, kaydı asfalte. Havada süzülen sırtına bakbm..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksamsefasi

BEZGİN BEKİR

bezginbekir@leman.com.tr

Tuncay Akgün

GÜZEL İNSAN FERRUH

enderoz@leman.com.tr

Ender Özkarraman

CEZA

MELİKE AÇAR

4. BÖLÜM

İŞİMİ HİÇBİR ZAMAN SEVEREK YAPAMADIM. AKTAŞ'DA İŞÇİ OLMAK ÇOK ZORDU. KAÇ KERE ÇARPILDIĞIMI HATIRLAMIYORUM BİLE...

İŞ VE MÜZİK BİR ARADA YÜRÜYORDU. EVE ÇOK ERKEN DÖNMEK ZORUNDAYDIM...

AKŞAM 9'DAN SONRA GELDİĞİMDE ÇOĞU ZAMAN PROBLEM OLURDU...

BİR KERESİNDE "NEFRET" OLARAK İZMİR'DE DÜZENLENECEK BİR JAM'DE SAHNE ALMAMIZ İÇİN TEKLİF ALDIK, İKİ GÜN İÇERİSİNDE GİTMEMİZ GEREKİYORDU. İNANILMAZ HEYECANLANMIŞTIM.

ERTESİ GÜN İŞ ÇIKIŞI FUCHS VE BEAST'LE BERABER SON HAZIRLIKLAR İÇİN TAKSİM TÜNELİ STÜDYOYA GİTTİK..

BU AYNI ZAMANDA GİRDİĞİMİZ ELİ YÜZÜ DÜZGÜN İLK STÜDYOYDU..

EHE! EHÜE! EZÜE! EHE! EHE! EZÜE! EHÜE!

ZAMAN NASIL GEÇTİ ANLAMADIK BİLE...

O GECE EVE ÇOK GEÇ DÖNDÜM. BABAM ÇOK KIZMIŞTI...

KESİNLİKLE İZMİR'E GİTMİYOSUN! İZİN VERMİYORUM VE BUNU TARTIŞMICAZ!..

HAYATIM BOYUNCA AİLEME ÖZELLİKLE BABAMA HİÇ KARŞI GELMEMİŞTİM. GİTMEK İÇİN ÇOK YALVARDIM AMA İZİN VERMEDİ...

KONSER VERECEK OLMAMIZ, İNSANLARIN ORDA BİZİ BEKLİYOR OLMASI, ORDA ADIMIN YAZMASININ ONLAR İÇİN HİÇBİR ANLAMI YOKTU. ZATEN BENİM YAPTIĞIM DEMOLARA DA PEK KULAK ASMAZLARDI...

TABİ AYBEN (KIZKARDEŞİM) HARİÇ...

AABİ! SESİNİ AAÇ!..

KONSER GÜNÜ GELDİ...

İZİN ALMADAN İZMİR'E GİTTİM...

VE KONSER MUHTEŞEM GEÇTİ...

HAFTAYA...

melike@leman.com.tr.

(YeniHarman'da Kutlu Esendemir'in Ceza ve benimle yaptığı röportaj var)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Bu hafta Kaan Ertem ve Dengeli Beslenme'den kitap tahlili

TOP NEDEN YUVARLAKTIR?

"İnsan beyninin yaydığı elektro manyetik dalgaların düşünceye uygun olarak insanlar ve oyun araçları üzerinde yaptığı etkiler."
"Spor Oyunlarında Görünen Büyük Sürprizlerin Nedenleri"

Daha önce Milli takımımızın dünya kupasına gitmesi dolayısıyla yine bu köşede Mühendis *Naci Caymaz* üstadımızın *Futbolumuzu Dünya Şampiyonu Yapacağım!* isimli kitabını tanıtmış ve siz okuyucularımdan ziyadesi ile müspet bir tenkit almış idim.Bu hafta da size yine futbolla ilgili başka bir kitabı tanıtmak istiyorum.

Bahis konusu kitap, **İbrahim Tevfik Ermin** ağabeyimiz tarafından 1973 yılında Taşçıoğlu matbaasında bastırılmış 20-22 sahifeden oluşan bir risale olup o zamanki fiyatı 5 liradır.Kitabın özel matbaada bastırılmış olması, hiçbir yayınevinin kitabı kabul etmemesi ve dolayısıyla yazarın kendi kitabını kendisinin bastırması kıllanmasını doğurmuştur..

Kitabın önsözünden yazarın kitabın bastırıldığı yıl 68 yaşında olduğunu öğreniyoruz. Kitapta çok ilginç bilgiler bulunmakla birlikte yer darlığından kitabın ancak bir kısmını verebiliyorum.

Kitap temel olarak insanların yaydığı elektromanyetik dalgaların diğer insanları özellikle de Futbol maçlarını nasıl etkilediğini sorgulamaktadır.Yazar kitabın 4. sayfasında bu konuyla nasıl ilgilenmeye başladığını anlatıyor:

"Sene 1929...İnsan nedir? Konusu üzerine araştırmalar yaptığım günlerin birinde, bir arkadaşımla 7,5 kuruşluk çikolatasına tavla oynuyordum.Oyunun sonunda, zar atma sırası arkadaşımda idi ,eğer çift atarsa partiyi kazanacak,atamazsa partiyi ben kazanacaktım.Arkadaşım içini çekerek var kuvveti ile,"Allahım bana bir dubara ver" diyerek zarları fırlattı. Hayret! İstediği zar gelmişti. "Allahtan başka bir şey isteseydim demek verecekmiş" deyip, sevinçle tavlayı kapattı.Bu olay beni insan vücudundan yayılan elektromanyetik dalgaların yoğunlaşarak enerjiye dönüşümü,bu enerjinin eşya ve insanlara yaptığı etkiler üzerinde araştırmalara yöneltti.."

Yazar tavladan başlayarak en son masa üzerinde oynanan seyyar rulet üzerinde deneylerini tamamlıyor:

"..Ortada fazla para biriktiği zamanlarda ruleti döndürme sırası bana gelirse,ruleti döndürür ve oyuncuların elektro manyetik dalgalarını aynı söz dalgaları şekline sokabilmek için rulet tam duracağı anda iki elimin parmaklarını rulet yönüne çevirip "hepsini al" diye bağırdığım zaman rulet "hepsini al" yazısını gösterir bir pozisyonda dururdu.Bu benim maharetime,birlikte oynadığım oyuncular ve seyirciler de inanırsa dağınık dalgalar birleşerek yoğunlaşıp güçlü bir elektro manyetik alan hasıl ettiklerinden isabet yüzdesi çoğalır ve birikmiş paralar da benim olurdu."

Verilen örneklerden sonra konu nihayet Futbol'a geliyor ve elektro manyetik dalgaların futbol maçı sırasında takımın taraftarlarını nasıl etkilediği anlatılıyor:

"...Bilhassa oyun esnasındaki boru sesleri, taraftarların dikkat ve düşüncelerini dağıttığından çok zararlıdır.Bu hareketler,taraftarların oyunculara doping etkisi yapan,kondisyonlarını yükselten elektro manyetik dalga enerjilerini zayıflatır.Yapılan tezahürat zararsız ve zamanında yapılmalıdır.Örneğin,arada sırada (bastır,bastır) diye bağırmak oyuncuları gayrete getirir.Eğer hiç gol atılmamışsa (bir! bir!), bir gol atılmışsa (iki! İki!), iki gol atılmışsa (üç! üç!) Çağırışları taraftarların düşüncelerini bir yönde toplayıp,elektro manyetik dalgalarını yoğunlaştıracağından, tavla oyununda zar atılırken söz söylendiği anda olan etki gibi bir etki yaparak gollerin fazlalaşmasına yardımcı olur."

Fakat yazar arka sayfada bu tezini çürütürcesine şöyle yazmış:

"Taraftarların elektro manyetik dalga enerjileri,oyuncuların teknik yeteneklerini etkileyemez.Oyuncuların teknik yetenekleri,antrenörlerinin kendilerine verdiği bilgiler ve yaratılışlarıyla kendilerine has özelliklere bağlıdır.Taraftarları ne kadar etkilerse etkilesin her oyuncu, bir Metin, Bir Can, bir Lefter olamaz.Seyircilerin bu klasta oyunculara yapacağı olumsuz etkiler ancak kondisyon düşüklüğü ve bir an için şuurlarını bozup topa isabetsiz vuruşlar şeklinde tezahür eder."

Milli takım konusunda da yazar bir görüş ileri sürüyor:

"SEYİRCİ ELEKTRO MANYETİK DALGALARI ALANI GÖZÖNÜNE ALINDIĞINDA MİLLİ TAKIM NASIL KURULMALIDIR?

Yabancı bir memlekette oynayacak Milli Takımı,Türkiye takımları karmasından kurabiliriz, fakat kendi memleketimizde oynayacak Milli Takımımızı,milli maçın yapılacağı şehrin takımları karmasından kurmak, seyircinin elektro manyetik dalgaları etkisi bakımından daha avantajlıdır."

İbrahim ağabeyimiz kitabın sonunda topun neden yuvarlak olduğunu da açıklıyor:

"...İnsan beyninden yayılan elektro manyetik dalga etkilerini ön plana alıp ileri sürdüğüm fikirlerin olumlu sonuçlar vereceği kanısı ile yazımı bitirirken, ayrıca topun neden yuvarlak olduğunu açıklayıp,kitabın önsözünü son sözüyle cevaplandırmak isterim.

Top, taraftarların beyinlerinden yayılan,gözle görünmeyen elektro manyetik dalga enerjilerinin,kendi düşünce ve inançlarına uygun bir şekilde oyunculara yaptığı olumlu veya olumsuz etkiler nedeniyle yuvarlaktır."

İşte bu kadar! Leman çalışanlarının gözünde ve gönlünde bir Edison'dan, bir Graham Bell'den farkı olmayan **İbrahim Tevfik Ermin** ağabeyimize eğer yaşıyorsa uzun ömürler diliyor, eğer ölmüşse kendisini bu suretle saygı ile anıyorum.

Aksamsefasi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dünyası

BELKİ DUYMUŞSUNUZDUR; MR BROWN'UN 1987 YILINDA KENDİNİ TİME NEHRİNE ATMASINDAN SONRA MRS BROWN ADAYI TERK ETTİ... MARSİLYA'DA KUZENLERİ ONU BİR MUZURLUNE YERLEŞTİRDİ... JACK UZUN SÜRE SOUTHAMPTON TERSANELERİNDE ÇOK AĞIR ŞARTLARDA ÇALIŞTIKTAN SONRA GİLDİRDI... KUZEYDE BEŞİNCİ SINIF BİR PSİKİYATRİ KLİNİĞİNDE LİDYUM VE ELEKTRO ŞOK TEDAVİSİ GÖRÜYOR...

LONDRA GENELEVİ

AH BE MARY ABLA HAYAT BİZİ BU DURUMLARA DA MI GETİRECEKTİ... BİZ ORTADOĞULU 70'Lİ YILLARIN GENÇLERİ DERS KİTAPLARINDA SİZİN DİYALOGLARINIZLA SÖKMEYE ÇALIŞIRDIK İNGİLİZCEYİ... VAY BE...

MEŞHUR İNGİLİZ KERHANE PROFİTEROLÜ

SÖYLE BAKALIM ASTROLOG EFENDİ... BİR İMGE OLARAK KOÇLAR NASIL BURÇLAR-DIR?!

KOÇLAR, HÜNKARIM KAPALI KAPILARI ZORLAYAN ŞUURSUZLARDAN DEĞİLDİR... ONLAR HEP AÇIK KAPILARI ZORLAR...

PEKİ BİZ AKREPLER KÖTÜ MÜYÜZDÜR?

KÖTÜLÜK GÖRECELİ-DİR EFENDİM... TIPKI İYİLİK GİBİ...

HERKES GRİP...

OYTUN'A GEÇMİŞ OLSUNA GELDİK... HEM DE HASTALIĞI KENDİMİZE DE BİRAZ BULAŞTIRIP BİRKAÇ GÜN DE BİZ OKULU ASALIM AYNUR TEYZE...

KRAL HAZRETLERİ, DÜŞMANLAR SOYTARIMIZIN KELLESİNİ GÖNDER-MİŞLER EFENDİM...

BAKIN ÇOCUKLAR SİZDEKİ ESPRİ YAPARAK BENİ GÜLDÜRMEK ZORUNDA DEĞİLSİNİZ BU BİR... İKİNCİSİ BE EVLADIM ELÇİ DURURKEN NİYE SOYTARI GİTSİN HABERE... KÖTÜ BİR ESPRİ UĞRUNA MI?

RÜZGARGÜLLÜ'NÜN SEYİSİ YALNIZ DÖNÜYO BAŞINA BİR ŞEY GELMİŞ OLMASIN?!

Erhan Candan

MÜZAYEDEYİ AÇIYORUM!..

VAZZ!...

DAHA DÜZGÜN BİR ORGANİZASYON YAPILMALIYDI!

U.N.

SENİ ALTINA KOYDUĞUM TRENİ DÜN GİBİ HATIRLIYO-RUM!.. HEY GİDİ ÇOCUKLUK!..

ZİEMENS

BAZ İSTASYONU

ERHAN CANDAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

harala gürele

ÇAÇAR

"AB'YE SÖZÜMÜZ SÖZDÜR" ÖYKÜSÜ VE TALİHSİZ TAKSİCİ

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aksamsefasi

LeMan MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Ceza ve Melike'nin Düşündürdükleri

Selam ve kolay gelsin,..

Mizah okurluğuna yıllarını vermiş birisi olarak Melike-Ceza buluşması ve buluşmanın gerçekleştiği LeMan'la ilgili bir-iki lafetmek isterim. İki tane pırıl pırıl genç sanatçının bir araya gelişin'in ortaya çıkardığı güzellik bir yana bence bu işin başka anlamları da var. Türkiye'deki medyatik kirlenmenin bize ruh hastalarına dönüşmüş nasıl figür ve modeller sunduğu ortada. Ceza televizyonda ve basında izlediğim kadarıyla sağlam duran ve sanatçı kumaşını hemen gösteren, ne yaptığının çok farkında birisi. Melike'ye otobiyografik içini açışındaki sıcaklık ve hayatında işaret ettiği noktalar dikkat çekici. Melike'nin onu işleyişi ise kusursuz. Ancak asıl bahsetmek istediğim bunlar değil. Arabeskin 70'lerdeki gecekondulardan yükselişini ilk farkeden ve bu olguyu aşağılamadan, dudak bükmeden sosyolojik boyutuyla işleyen yine mizahçılar olmuştu. Bakınız o yıllardaki Girgir, Mikrop dergilerine. Aradan 20-30 yıl geçtikten sonra birileri ancak ayıldı. Bu dergileri izleyen bazı uyanık entellektüeller hiç bu mizah dergilerinin ismini anmadan arabesk üzerine tonla çoğu bana göre abartılı ve dağınık şeyler yazdılar. Kemal Aratan'ın Heavy Metal'i çizdiği Girgır ve sonra Limon'a nasıl sızdırdığını da unutmamalı. O dönem Aratan'ın çizgileri de Heavy Metal gibi sertti. Diyeceğim o gün gecekondulardan yükselen arabeski, bugün varoşlardan rüzgarını alan Hip-Hop'u yine önce siz farkettiniz. Bu dalga ne kadar yükselir bilemem ama yükseldiği yerde LeMan'ın hatırlanması gerekiyor. Bir eksikliği de söylemeden geçemeyeceğim. Eskiden Leman'ın köşelerinde bu mevzularla ilgili çok güzel karikatürler de olurdu. Hip-Hop'çu çocukla babası arasındaki olaylar, break dansçı veya graffitici çocuklarla mahalle-varoş karşılıklı kullanmaları falan. Hayvanat çizen yeni nesil zaten bu konulara girmiyor ama eski ustaların da bu sahadan çekilmesi boşluk yaratıyor. Saygılarımla.

Dr.Nusret Sefa

Dünya Kemik İliği Bankası, Türkiye'ye şart koştu: 31 Aralık'a kadar 2 bin 500 yeni kan örneği bulun, maliyet'ini karşılarız. Ancak sayı 300'de kaldı. Gönüllü çıkmazsa Çapa Kemik İliği Bankası kapanacak. Binlerce kanserli ise ölüme terk edilecek

Türkiye'de kanserli hastalara umut olan iki kemik iliği bankası var. Bunlardan biri Çapa Tıp Fakültesi'nde, diğeri Ankara Üniversitesi'nde. Çapa'da 26 bin, Ankara'da ise bine yakın ilik örneği var. Bu bankalar 1999'da Dünya Kemik İliği Bankası'na da üye oldu. Böylece 39 ülkeden 53 ayrı kemik iliği, 36 kordon kanı bankasına kayıtlı 9 milyon 122 bin 656 gönüllü vericiden oluşan büyük havuzdan yararlanma hakkı doğdu. Ancak bu üyeliğin bir şartı vardı. O da 31 Aralık 2004'e kadar 2 bin 500 yeni kemik iliği örneği bulmak. Ancak değil 2 bin 500, 500 örnek bile bulunamadı. Banka şimdi iflasın eşiğinde. Banka Koordinatörü Doç. Dr. Sarper Diler'e göre gönüllü çıkmazsa Türkiye'de binlerce hasta ölüme terk edilecek.

Çapa Kemik İliği Bankası'nın kapanmanın eşiğinde olduğu doğru mu? Maalesef evet. 1999 yılında Dünya Kemik İliği Bankası'na üye olduk. Defalarca yeni kan örneği bulmamız için uyarı aldık. Sonunda "31 Aralık'a kadar 2 bin 500 yeni kemik iliği örneği bulun, yoksa üyeliğinizi iptal ederiz" dediler.

Bulamadınız mı? 5 ay içinde sadece 300 örnek bulduk.

Nedeni maliyeti mi? Kemik iliği için alınan kan örneğinin maliyeti 100-200 milyon lira arasında değişir. Ama Alman Kemik İliği Bankası, Dünya Kemik İliği Bankası önderliğinde Türkiye'de alınacak 2 bin 500 kan örneğinin maliyetini karşılayacağını açıkladı.

Yani parayı onlar ödeyecek. Evet ama gönüllü bulamıyoruz. 70 milyon nüfuslu Türkiye'de kan örneği vereeek 2 bin 500 kişi bulamadık.

Ancak bu durumdan kimsenin haberi yok. Sağlık Bakanlığı konuyla ilgili bir kampanya başlattı mı? Hayır. Sağlık Bakanlığı destekliyor ancak daha önee yaşanmış bir Babuna örneği gönüllülerin kafasını karıştırıyor. Holdinglere, işyerlerine başvuruyoruz.

Peki 2 bin 500 gönüllü bulunamazsa ne olacak? Dünya Kemik İliği Bankası, Türkiye'yi üyelikten çıkartacak. Bu şu anlama geliyor: Diyelim ki Türkiye'den bir basta için gerekli olan kemik iliği başka ülkede bulundu. O kemik iliğini alamayacağız.

Bu binlerce kişinin ölüme terkedilmesi anlamına geliyor. (...) Sadece bu yıl içinde Türkiye'de 800 kişi yurtiçi ve yurtdışından kemik iliği arıyor. Önümüzde bir ay var.

Donör olmak için ne yapmalı? Kimler donör olabilir? 18 ile 55 yaş arasında Hepatit, AİDS olmayan, kalp rahatsızlığı bulunmayan herkes.

Nereye başvurmalı? En yakın sağlık ocağına gitmek yeterli. Rıza formu doldurulur ve 5 ml'lik tüpe kan verilir. Banka kutiyeyle adresten temin eder. Para ödenmez. (Tel: 0212 635 11 68)

Örnekler nasıl saklanır? Kan test edilerek doku tiplerine göre ayrıştırılır ve adres bilgilerine göre havuzda saklanır.

Pınar Kabakulak

Yeniden...

Siirt'in Baykan ilçesi Atabağı Köyü'ne 13 Eylül 2004'tü gittiğimde. İlk görev yerim ve ilk heyecanımdı. Sınıfıma girip umut dolu gözlerle karşılaşınca yüreğime avare bir sevinç doldu usul usul. Artık ben de bir köy öğretmeniydim ve A B C'yi öğreteceklerin sevgiyle yoğurup!

Bir süre bakıp durdum onlara. Sonra bir bir öptüm, sarıldım, kokladım, okşadım. Böyle tanıştık biz, sevgi'yle, sımsıkı... Sümüğü akanın burnunu, minik ellerin, tatlı yüzlerin tatlı kirini temizledim. Bir çoğu Türkçe bilmiyorlu, ben de Kürtçe.

Bu minik tarla kuşlarına her yüreğin bir hikaye, bir defter, bir kalem bağışıyla güneşimizin üzerindeki kara bulutlar dağılacak kullanılmış veya yeni göndereeeğiniz her bir mont, kazak, pantolon, ayakkabı, şapka, eldiven, çorap bu sert ayaza karşı onların aslında minik yüreklerini ısıtacaktır... Minik tarla kuşlarımız donmasın... ONLARI GÜNEŞSİZ BIRAKMAYIN...

Özlem Yeşiltaş - Atabağı Köyü İlköğretim Okulu / Siirt

LeMan
SAYI: 686
31 ARALIK 2004 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARAIAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FIDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Meriçsah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PİŞK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKUÇ ● Ahmet YILMAZ ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN (orkan@lemon.com.tr) ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayrımı: M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● Satış: Cengiz KOCALI ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat)
● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Reklam için Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) • Fax: 0.212.292 95 66 • 858 00 93 (Pbx) ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

kozzi'nin dünyası

kozzi@leman.com.tr ÇAĞÇAĞ

Kozzi ve benderiz Çağçağ iyi seneler diler, büyüklerin ellerinden küçüklerin gözlerinden akranların da yanaklarından öperim...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

hisseli harikalar

KEMAL KENANERGEN

kemken@leman.com.tr

Büyük İkramiye : Minik ihtimal...

Çeyiz : Dantelli şeyler...

Badem Gözlü : Gözleri bozuk ölü kişi...

Domdom Kurşunu : Yavru domuzlar için ponpon kurşunu kullanalım da canları acımasın lan yazık...

Lavaboaç : Afferim. Sonra da git camları sil. Hadi bakim...

Haylaz : Afacan laz çocuk...

Fildişi Sahili : Devlet kurmak o kadar kolay mı ulen? İyi bari o zaman biz de Kaplumbağa Plajı diye ülke kuralım, Amerika'yla savaşa girelim anasını satim...

Yumurcak : Patates suratlı yavrucak...

Kaba Et : Göt demeyerek kibarlık ettiğini filan zannediyosun ama yanılıyosun bebeğim..

Ağustos Böceği : Ne yani bir ay sonra Temmuz Böceği mi diycez kendisine?..

Çatal Bıçak Takımı : Kaşıklara yapılan bu haksızlığa artık bir son versek iyi olucak hanımlar...

Zırtapoz : Zeka seviyesi düşük kriminal evlat...

Sol **Anahtarı** : Test ettim hakikaten de anahtarlığa takılabiliyor...

İkna : İnkalar'ın Meksikalı olmayı kabul etmeleri buna iyi bir örnek olabilir...

Suşi : Japon yemi... Solucan da kullanabilirsiniz belki. Sonuçta o da çiğ...

Haldun Dormen: Yavaş çekimde gerçekten de iyi oyuncu.

Kar Maskesi : Maske olarak kar kullanma fikri hangi ruh hastasının fikri gerçekten bilemiyorum ama kirpiklerinin kırıldığından eminim...

İfade : Adli röportaj...

Gezi ve Gözlem Kolu : Okuldan kaçmak isteyen öğrencilerin de düşünülmüş olması ne büyük incelik...

Söz Düellosu: Kimsenin yumruk atmaya gtü yemiyo demek ki...

Manifesto : Yemekte salça kadında kalça...

Şambaba : Keranedeki kadınlar müşterilerle niye öpüşmüyo anladınız mı şimdi? Hem bıyıklı hem de yapış yapış lavukların ağzı...

687

7 Ocak 2005 Cuma 152209 Sayı: 2004/02-1.000.000 TL. (KDV Dahil)

(1 YTL)

LeMan

2005 TAKVİMLERİ İÇERDE!.. ODANI SEVİNDİR!.

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

NANY ULRİKE!.. İYİYİM İYİYİM!.. THOMAS MI?.. SORRY THOMAS'I DALGALARA KAPTIRDIM... AMAN BOŞVER 3 YILDIR BUNALTMIŞTI BENİ... ZATEN SIKILMIŞTIM ONDAN!.. ŞİMDİ DANİMARKALI SÜPER BİR TOKMAKÇI BULDUM... ONUNLAYIM... AY SONRA ARA ARKAMDA ENKAZ KALDIRMA ÇALIŞMALARI VAR DUYAMIYORUM, HADİ KİSS KİS... ÇÜÜZ!..

GAR GAR

GAR GAR

CAECAS 2005

TSUNAMİYLE İNSANLARIN VE İNSANLIĞIN ÖLDÜĞÜ YERLER

2004'ün yerini 2005'e bırakmasına ramak kala uzak Asya'yı vuran tsunami felaketi, yüzyılın en büyük trajedilerinden biriyle yüzleşmemize neden oldu... 200 bin ölüm bıraktı geride bu korkunç felaket. Dev dalgalar annelerin, babaların ellerinden, kucaklarından aldı çocukları. En çok çocuklar öldü. En çaresiz en dehşet verici, en acılı fotoğraflar geldi felaket bölgelerinden, kafalarımıza çıkmamak üzere kazındı. Kazıdıkça felaket kadar korkunç gerçeklerde çıkmaya başladı ortaya. Şimdi insanlık bunlarla da yüzleşiyor. Tsunaminin gerçekleştiği bölgede erken uyarı sistemine sahip olan Amerika'nın kılını bile kıpırdatmadığı, bu ülkeleri uyarmadığı. Yoğun turizm alan bu bölgelerde batıdan gelenlerin hiç istiflerini bozmadan tatillerine devam etmekte oldukları, hala gelmeye (turistik seyahat amacıyla) devam ettikleri. Çocuk seks kölelerinin bu turistik seyahatlerin temel motivasyonu olduğu... Başta Amerika olmak üzere Batıdan yapılacağı açıklanan yardım miktarlarının komik bile kaçmıyacak düşüklükte olduğu...

Beyaz adamın keyfini kaçırmak kolay değil. Çocuk kölelerin bedenlerini satın alır, onların cesetlerinin gölgesinde güneşlenir. Arada fırsat buldukça da bizlere insanlık dersleri verir...

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

BAYIK EVLİLİK

güverfeyhan@hotmail.com FEYHAN GÜVER

İNSANLAR ÖLÜRKEN EĞLENMEK

Yılbaşı gecesi eşimle birlikte İsviçre'deydik ve orada **eğlenmemek için** inanın sabaha kadar Petrus içtik. Normalde iki şişe Petrus, bilmem denediniz mi içtiğinizde eğlenceyi bıçak gibi keser. Ben kendimi Petrus içirdiğimde bakınız **kendi kafamı aynada karides kafası gibi görünce** duyargalarımı hemen **mazluma** çevirip onun sorunlarına daha duyarlı olurken o sırada bir takım insanların **Phuket Adası**'nda yaşanan drama rağmen yılbaşı gecesi sabaha kadar Petrus içmeden nasıl oluyor diskolarda **patır patır dalak patlatarak** metropol magandası gibi tepinip dans etmelerini bakın ben anlayamıyorum. Tıpkı **özgür bir dünya için Irak**'ta onurlu bir mücadele veren **ABD** askerleri tehlikedeyken Türkiye'de tezkere geçirmeyen vurdum duymaz meclisi inanılmaz anlayamadığım gibi.

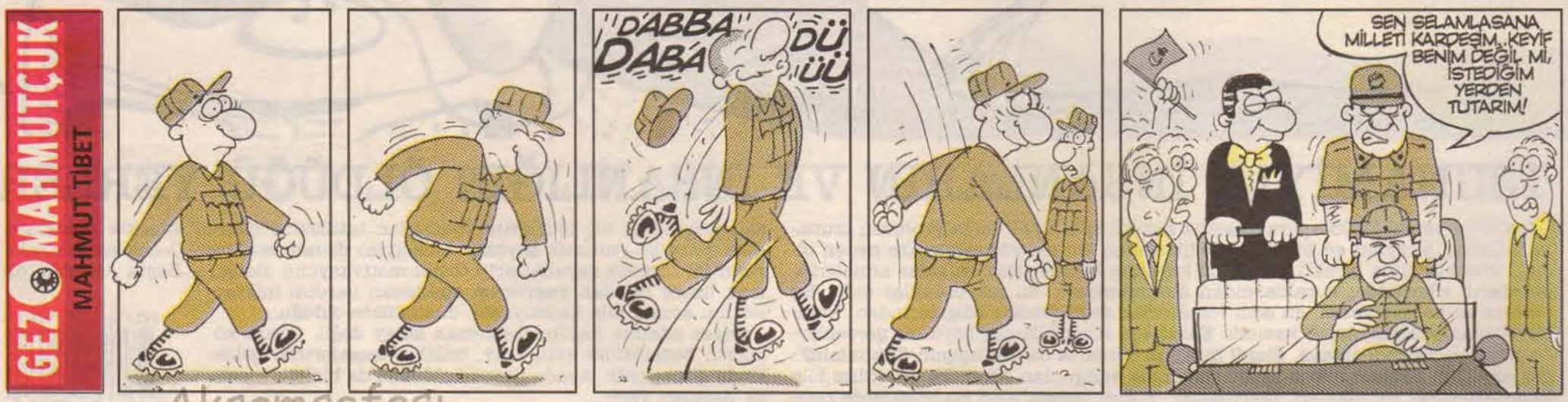
YOKSULLARA İŞSİZLERE DE EMPATİ YAPIYORUM

İsviçre'den karides gibi baktığımda Türkiye kendi rotasında çok inanılmaz ev ödevlerini yapmış olağanüstü **dev ödevlerini** müthiş adımlarla Avrupa yolunda yerine getirip ilerlerken bakın ben size belki biraz buruk ne anlatacağım? Aha burada bir an için **ceketimi ters yüz edip** onu pantolon giyer gibi donlu bacaklarımı ceketimin kollarına sokarak kıçıma giyip kafamı da beynimde **kes-kopyala-yapıştır** yapıp çenemin altı tavana bakacak şekilde gövdeme ters monte edip olaya tamamen başka bir açıdan bakıyorum. Olay kırk dokuz yaşında moruk sayılamayacak hanım bir bayanın başından geçiyor. **Bey-kadın** desem **feminist-köçekler** alınır diye korkumdan **karı** da diyemiyorum. İşte o kadın, bir gün son derece inanılmaz bir bahaneyle, sorgusuz sualsiz işten çıkarılıp kapının önüne koyuluveriyor. **Bu, sizce adaletli mi?** Bence değil. Şimdi gelelim bu hatunun adına, iş yerine ve işten çıkarılma sebebine. Sözünü ettiğim kırk dokuz yaşındaki hanım-kadın **Darlene Jespersen** adında bir Amerikalı. Olay **Los Angeles**'te geçiyor ve bu kadın **işe makyajsız geldiği için** çalıştığı kumarhaneden kovuluyor. İşte ben bunu inanılmaz adaletsiz buluyorum, isyan ediyorum, başkaldırı gibi titreye titreye öfkeden ensemi, alnımı **Kızıl Dany** yapıyorum. Bu insanlık ayıbı karşısında **Dubya Bush**'a traştan yuhaya duruyorum. **Bir elimin baş ve işaret parmağını hilal yaparken öbür elimin beş parmağını açıp beş uçlu yıldız yapıp yan yana getiriyorum.** Bayrak oluyor ve AB marşını si si do re diye solfej geçiyorum.

Bu haftaki yazımı arkadaşım Sabite'ye ithaf ediyorum...

DOĞU ANADOLU'YU EKONOMİK OLARAK ŞAHLANDIRAN SÜPER OLAY

Bakın ben **1 Ocak** sabahı Türkiye'de çok harika nasıl bir olumlu değişim gördüm. Bilmiyorum gazetelerde yayınlanan **"Türkiye'nin para haritası"**nı gördünüz mü? Haritada, Marmara Bölgesindeki para sadece **5.7 milyar** iken şimdi sıkı durun, Doğu Anadolu Bölgesindeki **para bakın nereye fırlamış.** Tam **640 trilyon liraya.** Yeni yılda Marmara birkaç milyarla ifade edilirken Doğu Anadolu yüzlerce trilyonla ifade ediliyor. Bu hesapça Doğu, Batı'dan en az **yüz bin kat** daha zenginleşmiş. Şimdi siz kuduz gibi bu inanılmaz sıçrayışın nedenini merak ediyorsunuz. **Haydi size beyaz bir sır vereyim.** Ben o haritaya bakarken minik bir **beyaz hile** yaptım ve Marmara Bölgesini sol gözümle biraz manyak gibi **YTL olarak** okurken manda gözü gibi sağ gözümü tıpkı bukalemun gibi yaparak Doğu Anadolu'ya **YTL olarak değil de** bir saniye için **eski lira olarak** bakınca ülkenin doğusu müthiş bir ekonomik patlama yaşayarak Kuzey Avrupa yaşam standardını da yıktı geçti. **Kafam deli gibi oldu.** Koşup sandıktan 30 metre boyunda bir bayrak çıkarıp bir ucunu boğazıma diğer ucunu belime bağladım ve göz kapaklarımı ters çevirdim.

Aksamsefası

LeMan

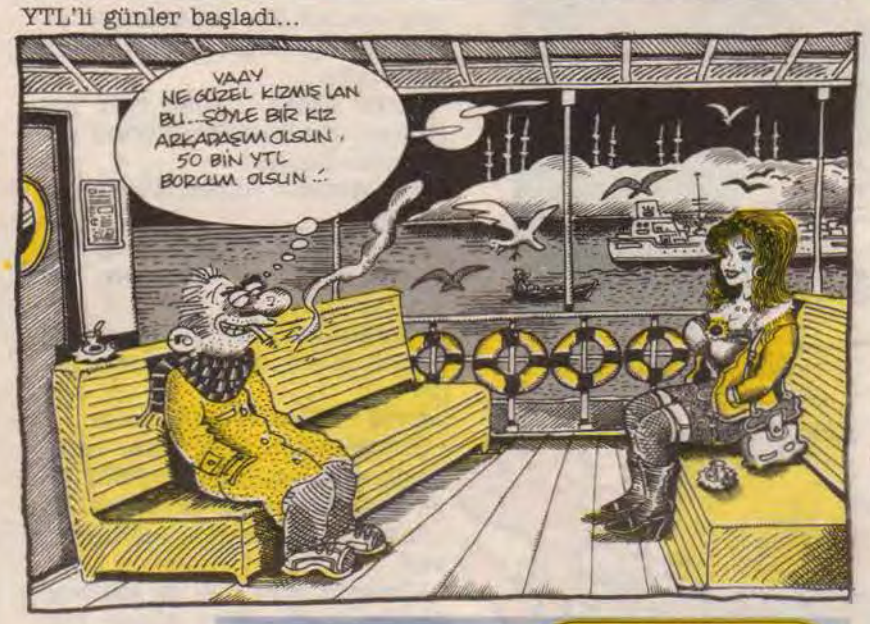
ABD'de Tsunami uyarı sistemi olmasına karşın Güney Asya ülkelerini uyarmadığı sadece bölgede bir ABD üssünü uyardığı iddia ediliyor.

AB modasını eleştiren Rabşan Ecevit dinin elden gittiğini söyledi!!! Ecevit, "gerek çıkar amaçlı, gerekse ikna yoluyla yurdum insanı hristiyanlaştırılıyor" dedi...

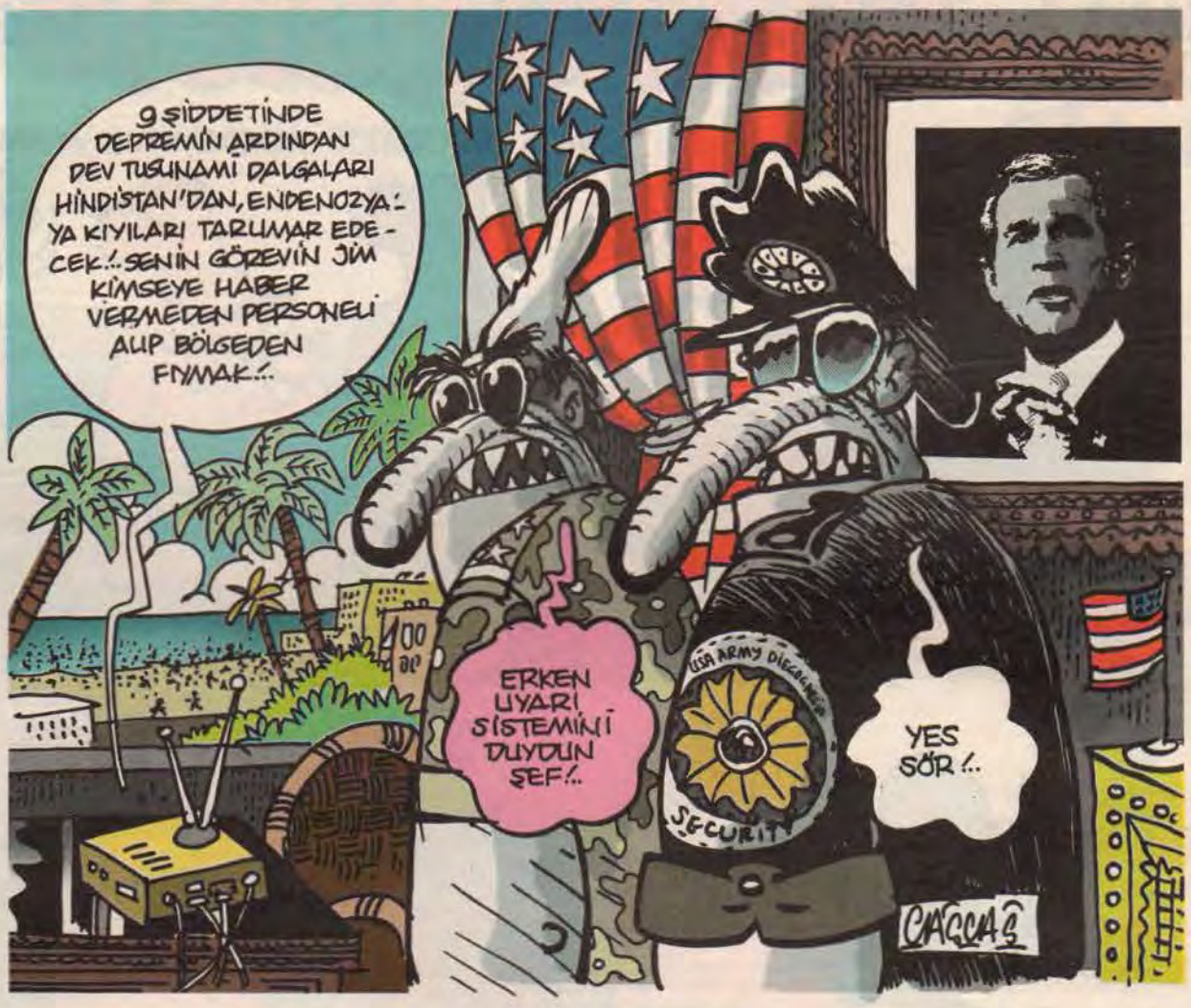

YTL'li günler başladı...

Pasifik'teki ABD tsunamı uyarı merkezi, yerle bir olan ülkeleri erken uyarmama nedenlerini açıkladı: **"Telefon numaraları bizde yoktu"**

AMERİKA BULAŞIK DEVLETLERİ VE KORKUNÇ GERÇEĞİ!.. Tsunami erken uyan sistemine sahip Amerika'nın, 200 bin canı alan felaketi önceden bildiği halde uyarmadığı iddiaları en az deprem kadar dünyayı sarstı.. **Hint Okyanusu**'ndaki **ABD** üssü **Diego Garcia**'da hasar ve can kaybı olmaması, bu iddiaların en güçlü kanıtı.. Buna göre, kendisi önlem alan ABD, diğer ülkeleri uyarmadığı gibi, yardım konusunda da kasten ağır davrandı...

Kızıltepe'de 12 yaşındaki Uğur ve babası Ahmet Kaymaz'ın delik deşik edilerek öldürülmesiyle ilgili hazırlanan savcılık iddianamesi tepkilere yolaçtı. Anne Makbule Kaymaz'ın örgüt üyeliğine kanıt olarak 2 avukata ait kartvizitler gösterildi..

Ekonominin çok iyi gittiğini savunan Erdoğan, "Memur maaşı artıyor. Koyun gütmeyen bunu anlamıyor" dedi..

Bush hükümeti, hem yardımda gecikti, hem de en az yardım yapan ülkelerden oldu...

Hoşgeldin Bebiş
Arkadaşımız **Ahmet Yılmaz**'la eşi **Hülya**'nın **Hale** ismini koydukları nurtopu gibi bir bebekleri oldu... Analı-babalı büyüsün... Kısmeti bol olsun...

Geçmiş olsun..
Arkadaşımız Kemal Aratan **apandisit** ameliyatı oldu, çok geçmiş olsun, bizi **Gatana**'ya kavuşturursun...

ARKA KAPAK KONUSU

harala gürele

ÇAÇOAR

(ABBAS-ABAZANTUS-MAÇOSANTUS VE KOMUTAN SOKARZA AMFİBİ HAREKATI)

hisseli harikalar

KEMAL KENANERGEN

kemken@iemancomtr

Büyük İskender: Tamam bugüne kadar beleşe övünüp durduk ama hakikaten ipneyse Aleksandır diyelim bari lan. İhale Yunanlılar'a kalsın.

Pisi Pisine : Bi kedi için değmezdi be abi...

Dalga Boyu : Muhabbete bak. Bu fizikçiler de biraz kompleksli galiba...

Pozitif Enerji : Götünüze baktığımı görmediniz yani? Ne güzel...

Arnavut Ciğeri : Sırplar'ı manyaklaştıran şey bu olmasın lan sakın...

Mor ve Ötesi : Ulen duyan da asortik şarkılar yapıyosunuz sanır. Tutarlı olun evladım, Mavişin Berisi filan yapın şu grubun adını, hadi bakim...

Cühela : Cahil yancısı...

Yumurtalık Boru Hattı : Bilmem farkında mısınız ama pipi diyememiş gibi bir haliniz var?

Bendeniz : Gizli özne...

Hacı Şakir : Aynı numarayı Reksona yapıp, dindar arkadaşların parasını kapabilir belki lan. Bi denemek lazım, Hacı Reksona da az afilli isim değil doğrusu...

Çörek : Çizgifilm böreği...

Aslan Parçası : Hangi parçası olduğu çok önemli tabi. Küçüysa tırsmayız mesela...

Kukuleta : Bunu kukusa takan ahmak illa ki vardır dimi? Hahaha. Gülelim de bi daha yapmasın...

Pazar Ayini : Allah bilir pazartesi günleri de ayintesi yapıyodur bunlar...

Bey Amca : Bayan Teyze'nin kocası...

Şoke Olmak : Var sen Nişantaş'ta büyümek, herşeye şaşırmak yani öyle mi?..

Maymun İştahlı : Boşver ba, iştahlı maymun olmaktan iyidir...

Avlu : Klostrofobik bahçe...

Çocuk Ruhlu : Çocuklar tarafından da yetişkin vücutlu diye aşağılanıyodur bu salak...

Joker : Pokerden kovulmuş kişi...

Alkolsüz Bira : Bi de kıskanç domuz icad edilse süper olucak be ustacım...

Şikayet Kutusu : Kimi kime şikayet ediyosun dedikleri bu işte...

Tezek : Öküzler bizim bokumuza kimbilir ne diyo be Muhtar Emmi?..

Jet Li : Ben bu lavuğun Araba Lı halini de biliyorum...

Işıl ışıl : Üç beş pırıl pırıl biraraya gelmiş...

Akşamsefası

BATSIN BU DÜNYA

150 BİN ÖLÜYLE 2005'E GÖBEKTEN GİRİŞ

bahadirboysal@leman.com.tr
sıtkı sıyrıl of
bahadır boysal

BİTSİN BU RÜYAAH ♫ AĞLATIP GÜLENEEAH ♫

..YAZIKLAR OĞLSUUUN ♫ YAŞANMAMIŞ DERTLERR DOLMAMIŞ ÇİLELERRR.. ♫

HAŞRET ÇEKEN GÖNÜLLER (YEAAH!) BENİM Mİ OLSUUUN ..♫

BU.G.K

ORRIGHT!!! BEN NE YAPTIMH KADER SANAA MAHKUM ETTİİNN BENİ BANAAH H.!!

ZRR

HER NEFESTE BİN SİTEEEM

KİMDİR O?..HAH!ALT-KAT! METAL BABA?..

GÜRÜLTÜDEN ŞİKAYETÇİ OLMAMI BEKLEMEZSİN Dİ Mİ?.. BAK, BİZİM ORTAMLARIMIZDA DELİ GİBİ AT OYNATMANIZDAN BİLE ŞİKAYETÇİ DİİLİM BE MİNA GODUĞUM..

BLACK SABBA

BENİM BÖĞRÜMÜ DEŞEN YILLARIN ORHAN BABA'SINI BEŞ KURUŞLUK ZIPIRLIKLARINIZA ALET ETMENİZ.!! O, BİZİ BİLE İÇİNE ALAN ÖYLESİNE BİR ORTAK PAYDADIR.!. AMA SİZ TEKNO-TİKİLERİ ASLA!..

WÖAAAAAAHH!..

aniden!..

天尺!

KRUM!!!

ULAN SİZ NE CİNS AKINCILARMIŞSINIZ.. NE GÜZEL YILBAŞI OYMAĞIYMIŞ BORAŞI.. ORHAN BABAYI ÖYLE GÜZEL ÖTTÜRDÜNÜZ Kİ, APARTMAN ÖZÜNDEN İNLİYOR BRE!! TE ALT KATTAN GALKTIM GELDİM... GELİR TAHTA GAŞIĞIMLA DALARIM DİNİME ALLAHIMA... MİMKİN MERTEBE...

BATSINN BU DÜNYAAAA♫ BİTSİN BU RÜYAAA ♫YEAAAAH AĞLATIP GÜLENEEE ♫

????
HASKTİR..! İB..İBNEYMİŞ BUNLAR.!!

YA..YAZ...YAZIK-LAAR OLSUNNN OL... OLSUN.. ♫ CIVI CIVII..CIV!! CIVA-SUNN.!!

DJ AT WORK

DÖLEHAN!
LAN BİR DAKİKA! ORHAN BABAYI MAYMUN ETMİŞ PİÇLER!.. ÜSTELİK BUGÜN MEKKE'NİN FETHİNİN YILDÖNÜMÜ! DİNSİZ KÖPEKLER SİZİ BE!!

BATSIN BU DÜNYAH!

EN NİHAYETİNDE GECE SAAT TAM ON İKİYE VURURKEN ŞAMPANYA PATLATMAK İÇİN TERASA ÇIKIŞ...

FUCK OFF AABii!!!
COŞMIYCAKTIK BU KADAR! ÇOK FENA GÜRLEMİŞİZ ÇOOOK!!.

BİZİM NE GÜNAHIMIZ VAR AABİ YAA! TAKSİM MERKEZLİ VAROŞ TSUNAMİSİ OLMUUŞ!.

YILLARIN BİRİKİMİ BU!.. BİZ DE SENTEZ YAPIP TETİKLEDİK!!.. HAY SKİİM YAAA!..

İSTANBUL BENİ TERKET-MİİİŞ!..

ORHAN BABAAAA...

HELE HELE HELE! VARA VARA VARA! DAMDAKİ MANİTAAAA...

ALLAHAAM BİTMESİN BİTMESİN BU RÜYAAA...

Akşamsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

PANTOLON

METİN FİDAN

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

DUMURSAL TESPİT VE EKSPRESYON

e-mail köşesi:

Dil, Tarih ve Edebiyat profesörlerinden **Prof.Dr.Vecit Tahir Tarımer**'in emailindeki ilginç bir tespitine kulak verelim. Diyor ki, "Efendim öylesine acaip bir kültürel dönem ki bu, cukkan sağlam olucak bir köşeden çekilip seyredeceksin herşeyi, medyayı, yozlaşmayı, ünlüleri, ünsüzleri, ne tezler, ne hipotezler çıkar ortaya cilt cilt... Hiçbir şeyin bir önceki konuyla, olguyla ilgisi yok. Kültür olgusu insan evladı üzerinde **etken** olacağına **edilgen** hale gelmiş, pasif olarak insanların nabzına göre şekerli şerbet veriyor kültürel süreç ve bir öncaki yüzyılla alakası giderek kesiliyor. Ne hikmettir ki, hemen herkes bir anda ünlü olabilir ve nedense sanki olmalıdır da... Bu çağ ün ve ünlülük üzerine kurulu bir çağdır, daha doğrusu bir ağdır. Ünsüz bir şeyin, hiç bir konuda hiç bir şansı olmadığı bir zamandır bu.... Ancak bu olguyu alfabe örneğiyle şekillendirecek olursak nasıl bir kaotik kavram kargaşası içinde olunduğu görülür. Şimdi efendim, bilindiği gibi alfabede ünlü, yani sesli harfler "**aeıioöuü**" olmak üzere sekiz tanedir. Gerisi sessiz yani ünsüz harfdir. Şu halde bir düşünsenize alfabedeki bütün harfler sesli yani ünlü harf olsa ne olur?.. Tabii ki konuşulmaz, yazılmaz efendim... İşte şimdilerde tam durum bu, herkes ünlü ve ses olarak sadece **Aaaiiieeoooüüüü** gibi acalp bir çığlık çıkıyor ortaya... Sonumuz hayırlara vesile olsun efendim... Tekrar, hep beraber Andy Warhol'un ruhuna el fatihaaa..."

Hocamıza bu boş tespiti için teşekkür ediyoruz...

FİLMATİK ALT YAZI

Şimdi bu resimdeki aynı şeyi anlatan iki yazıya da dikkatle bakınız... Basit ve alışageldik normal bir dumur detayı gibi dursa da çok şey ifade ediyor... Güzel abimizin bunu hangi ruh haliyle böyle yaptığını tabii ki anlayamayız, niye yaptığını da kılanır diye soramayız, mevzu başka yerlere gider. Keşke gerçek nedeni bilsek?.. Yoksa YTL gibi iki şekilde de mi yazdı, hem yazılışıyla hem de okunuşuyla herkes anlasın diye... Ya da filmlerdeki gibi yabancı bir terimin alt yazısını yazma gereği mi hissetti?.. Fakat tüm bunların yanısıra eğer bunu, tamamen nedensiz, öylesine yaptıysa güzel abimize saygım bir kat daha artar...

Aksamsefasi

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

KIRSAL BÖLGEDE TREN KAZASI... RAYDAN ÇIKARAK DEVRİLEN VAGONLARA İLK MÜDAHALEYİ ÇEVREDE BULUNAN ÖKÜZLER YAPTI SAYIN SEYİRCİLER...

EE, NE VAR Kİ BUNDA..!.

ABİ BE! DURUMU MUZ YOK BU ARALAR... BİR 30 LİRA BORÇ VERSENG BE ABİ.. HADİ ABİ...

30 LİRA YA... VARDIR SENDE.. HADİ ABİ GÖZÜNÜ SEVEYİM... 30 LİRA VERDE GİDELİM ABİ...

ANAM.' YAPIŞIK İKİZLER.. BANA DA YAPIŞMADAN SIVIŞA. YIM YAVAŞÇA...

Bu karikatürle birlikte terelelli PICTURES'ye geçmiş olsun ziyaretçisi bulunmaktadır..

KİLO ALDIM... KOLESTEROL YÜKSEK.. GÜNDE BİR SAAT TEMPOLU YÜRÜMEM LAZIM.. SEN UÇ, BEN YÜRÜYEREK GELİRİM..

TARTI TARTI. SÖYLE BANA!.. BENDEN DAHA 70 KİLO VARMI BU DÜNYADA?.

YOK EFENDİM... EN 70 KİLO SİZSİNİZ BU DÜNYADA...

GEÇMİŞ OLSUN ABİ.. SONUNDA ÇIKTIN HA!..

EVET, İYİ HALDEN ÇIKARDILAR... GERÇİ 3 SENE, DİLE KOLAY... DARISI BAŞINA, ALLAH KURTARSIN...

Twiky

Twiky

ALLAH DÜŞÜRMESİN BİR DAHA!

BEYEFENDİ ALO... BELEDİYENİN BANA VERDİĞİ YETKİYE DAYANIYOSUN... DEVİRİCEN...

A PARDON GÖRMEDİM...

ÇOK YALNIZIM BU DÜNYADA... HERKESİN KÜTÜRDETECEK BİR KİMSESİ VAR, BENİM YOK... NEREYE KADAR TANRIM!.. İSYAN EDESİM GELİYOR...

Aksamsefasi

canbarslan@superonline.com

Behiç Pek

SIKILHAN

Atilla Atalay

- Ya bak ne diycam, ikimizi sınıfta çektikleri o fotoğraf duruyo mu sende hala? Hani, sen suratını asmışın da ben askılığın arkasından sana şaşı beş kulak yapıp dil çıkarmışım hani... Arşivinden onu bana meyile eteçliyip atar mısın? Yeni bir yılla birlikte ilişkimize çeki düzen vermek istiyorum... Daha sıcak, daha paylaşımcı ve daha içten duygular.

- Yaa.

- Ay deliricam resmen yaa. Salak gibi sana kızdığımda kesip attım suratını, burda böyle tek başıma dil çıkarmış, şaşı göz duruyorum. Cinsim ama yaa...

- Hep öyle kal Bunalgül. Hoşçakal hatta.

- Dur kapatma hemen. Baksana, erkeğinin sözünü biraz dinleyen, biraz ama... Ve onu mutlu etmek için tatlı sürprizler hazırlayan bir kadın profili nasıl sence? Mesela ikisinin çektirdiği bir fotoğrafta kadın kendi kafasının altına fotoşopta seksi bir kadın bedeni ekleyip partnırına gönderiyor. Beyonce olabilir, Jennifer Lopez olabilir, Britney olabilir... Ne diyosun? Denemek için soruyorum hemen yanlış yere çekme.

- Denemeden karar veremem, görmem lazım... Heheh hehe...

- Hayvansaraylaşma hemen Sıkılhan! Bugün Büzge çıktığı çocuk için elişi dersinde cep telefonu kılıfı dikmiş bir insan. O altı parmaklı sürüngen Çisil bile sırf sevgilisi tombiklerden hoşlanıyo diye Brijit Cons ikideki gibi sürekli Gloria Jeans Cafe'de almond çaklıt yiyip kilo alıyo. Benim diğerlerinden neyim eksik? Karnımda uçuşan kelebeklerden vazgeçtim diyorum, iç çekerken çıkaracağım kuş cıvıltısından vazgeçtim diyorum. Ama sen anlamıyosun. Çünkü hayvansın! Çünkü beyinsiz bir domuzsuz. Çünkü eşşek kafalı bir gergedansın! Bütün yaratıkları fotoşopla kafana eklesem yine dolmazsın... Aloo? Angut kuşu!

- Alo! Ben Hırgürkan kardeş... Şahsın adına teşekkür etmek için aradım. Büyük bir insan, kalender bir yürekmişsin. Sağolasın. Bugün psikolojik danışman hocanın odasından çıkarken beni gördün tanımamazlıktan geldin kralca bir jest oldu bana. Başkası olsa yanlış düşünürdü, hemen ortalığı bulandırırdı şerefsizim.

- Ben seni gerçekten görmedim Hırgürkan kardeş. Ama ortalığın bulanması iyi tabi. İyi günler...

- Kapatma, bi dakka, bi dakka. Ne diyosun sen, bulanabilir mi yani? Üstü kapalı tehdit mi ediyosun beni şimdi? Arkamdan ne konuştunuz lan o kadınla ben çıktıktan sonra? Hasta bi insan değilim oğlum ben, müdür yardımcısı zorladığı için gittim psikolojik danışmana! Ne kadarını biliyosun? Anlat lan köpek!

- Senle ilgili bişi konuşmadık Hırgürkardeş. Boş yere kontörünü küfre ka harcama, kapat lütfen...

- Demek neden boyuna küfür ettiğ söyledi sana ha o adi karı. Pişmanlık yımı da konuştunuz mu lan yoksa? G leri altını ıslatma olayını da mı an yoksa? Bi kişi daha öğrenirse saydır ulan mermileri üzerinize şerefsizim! duyuyo musun bak, o küçükken ta kesildiğini görünce kaçtığım olay va onu ben uydurdum tamam mı! Bab dövünce annemin yanına kaçıp ağla olayı var ya hani, annem 'havruz a Hırgürüğüm' diye sevince sustuğ olaydan bahsediyorum. Asıl onu bir yan olursa sizi gömer kendimi de m rınızın üzerinde vururum şerefsizim... mam mı laaan!

- Tamam Hırgürüğüm...

- Kestim ulan dilini, mangalda kö dim şimdiden. Parça parça edip köpe re yedericem... Aloo, bana bak o kad

feyzi@leman.com.tr

CEZMİ ERSÖZ

Fırtınalar Senin Olsun, Fırtınalar Sonrası da...

Fırtınalar Senin Olsun, Fırtınalar Sonrası da...

Biliyorum. İçimdeki kötüyü uyandırmak istiyorsun. Yüzyıllardır yalnızlığımla sarmaş dolaş uyuyan kötülüğü. O son gece, "hiç olmayacağız değil mi?" derken, aslında bu son gecemiz demekten alıkoyan neydi seni... Sahte yaşadığım o yalan aşkın yaralarını mı kıskandın?.. Sen gözlerimin içine bakarak hayatındaki kadın için "yaşama sevincim o" diyerek anlattığında, kırılmadım mı sanıyorsun? O, savunmasız, açık yaralarına her dokunuşumda içimde bir şeyler parçalanmadı mı sanıyorsun? Kan revan içinde yalnızlığıma her sarılışımda, boşluğunda hep kanayan sevdanda boğulmadığımı mı sanıyorsun?..

Nefes almak için yüzeye her çıkışımda zar zor ağzımdan çıkan kelimelerle "sana ihtiyacım var, seni özledim, seninle konuşmak istediğim çok şey var" derken. Bir vahiy gibi ağzından çıkan her kelimeye susamışken "sonra ararım, sonra konuşuruz" derken aslında, sonra diye bir şey yok, seni aramayacağım, konuşacak bir şey yok" demekten alıkoyan neydi seni?..

Kapat telefonları yüzüme, mesajlarıma cevap verme. Biliyorum içimdeki kötüyü uyandırmak istiyorsun. Yüzyıllardır yalnızlığımla sarmaş dolaş uyuyan kötülüğü... Yollar bırakıyorsun önüme, izini bırakmadan geçip gittiğin yollar ömrüm oluyor...

Hangisine girdiysem sonunda sen varsın diye oradan, ya biraz önce geçip gitmiş oluyorsun, ya yıllar önce, ya yıllar sonra...ya da hiç...

Duvarlar örmeme yardım edip, sonra oturup seyretmemi izliyorsun, hatta acıyarak. Oradan, nasıl, ne zaman çıkacağımı merak ediyorsun. Çıkınca tek telefon hakkımla seni aradığımda, yüzüme telefonu kapatarak...

Sonra, olan sevgim sana acı veriyor, hatta tiksinti duyuyorsun. Çünkü sen hiç kimseyi hatta kendini bile böyle sevmedin. Beni sevmeni istemedim, hem de o sahte dünyanda hiç. Benim istediğim, sadece benim seni sevdiğim kadar kendini sevmendi, başkalarının gözlerinde, aynalarında değil ama sen kimseleri sevemediğin gibi kendini de hiç sevilmeye layık görmedin...

Seni özlediğim kadar hiç kendini özlemedin... Çünkü hayat öyle hızlıydı ki bir yerlere, bir şeylere yetişmen lazımdı, durup dinlemek olmazdı hayatı, ne kadar hızlandıysan da yetişmek için, sen de hep benim gibi geç kaldın... Aramızdaki tek fark ben durup bekledim o yolda, oradan geçmeni ya da bir yerlerde oturmuş beni beklemeni... Bir kaç kez **[Paulo Coelho – On Bir Dakika] "Bedenler birbirini görmeden ruhlar tarafından hazırlanan hazin karşılaşma"**, o kadar...

Boşluktaki bir uçuruma açılan kapı oluyor hayat, ne söylemek isterken söylediklerim boşluğa karışıyor sana ulaşmadan dönüp içimde yankılanıyor. Çünkü dinlemiyorsun, duymuyorsun bile... Sonra ağzından çıkacak her kelimeyi düşünüyorum, sözlük anlamlarını bulup yerleştirmek için yüreğime.

KONUŞMUYORSUN!

Artık bir sonram da yok öyle mi?..

Biliyorum. içimdeki kötüyü uyandırmak istiyorsun. yıllardır yalnızlığımla sarmaş dolaş uyuyan kötülüğü. masum uyuyor ki, uyanırsa beni tanımaz, seni tanımaz ki etrafta dolaşan diğerleri gibi...

Senin fırtınaya ihtiyacın var. Benden uzak, yolcuları Düşlerimdeki sana ihtiyacın var benden başka... Hiç di yen fırtınada. Hayallerinde olmadığın birine soracağı hayat var, sahte de olsa... Fırtına sonrası... Bırak biraz uyusun, içimdeki kötülük, öyle masum uyuyor ki, bir s sı da yok üstelik...

İçinden sen geçiyorsan, bilirsin hafızam çok iyidir
İlk sen başlattın bu ölümcül dansı
Başımı döndürdün bir çok kez
Veda şölenlerin mi Luciferle birlikte geldik
Ama acıttı canımı, hem de çok
Hala acır benim ki
Luciferin bir yarası yok
Bak müzik devam ediyor sevgilim
Orada başkalarıyla dans ettiğini sanıyorsun
Görüyorum pist boş, bir tek sen varsın

Akşamsefası

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ
Kedi Profesör YATTARA VALLİ...

Sayın profser. Bizim evde gavanoz var... Gavanozda su var. Ben sudan tiskiniyom. Su gördüm müydü nefret kanşmıyları titliriyorum. Fakat gavanozun içinde de anasını satayım girmızı balık var. Şehvetten patimi gavanoza daldırmaya teşebbüs ediyom, patim islanıyo, pıs oluyom, gabarıyom. O balığı ordan nasil yutayim?

Rumuz: Tera Yutak

Cevap: Yavrucuğum, gözlerini kapa, nefesini tut, o zaman kavanozdaki su yok olur. Koca kafanı sok, balığı yut. Yemekten sonra üç gün dayak olur. Kulakları kafana yapıştır, kuyruğu bacak arana sıkıştır. Yuttuğun balığın tadını düşün. Moralini bozma...

cebi var mı sende, alooo! Bittiniz lan alayınız!

- Yatağını topla Sıkılhan, çoraplarını dür, bilgisayarını katla, çıkarken Glade oda parfümü sık, yerde melodili nescafe cup'u görmiycem! Sabahtan Memedov amcan gelicek, beni rezil etme elin Kırgızına.

- Mihail amca mı? Satı teyzeye nooldu? Eve temizliğe Kırgız adam mı geliyo anne?

- Mizah bu diil Sıkılhan, bunun adı negatif elektrik işte! Üstelik Memedov amcan temizlikçi diil Bişkek Üniversitası'nda alternatif bilimler eğitimi doktorası olan kinetezi uzmanı bir şahsiyet. Ofisten izin aldım, birlikte evimizin feng shui yapısını oluşturucaz. Örneğin, çalışma masan kapı eşiğine yakın olduğu için algı performansına 'çınar etkisi' yapıyor. Aklın almıyor yani evladım. Dolapların konumu pozitif enerjiyle dolacak ve ev biosunun çakraları açılıcak...

- Memedov amcam posterlerimin çakrasını açarken dikkat etsin lütfen, yırtılmasın olur mu anne...

- Hemem asileşme Sıkılhan! Senin için en iyisini en doğrusunu düşünürken Memedov amcan bazı bir takım özellerini yırtabilir de kopartabilir de... Evimize yoğunlaştığı zaman burdan Bişkek'e kadar uzanan bir feng shui alanı yaratabiliyor kendisi..

- Eritre ve Uruguay'ı da kapsayabiliyor mu peki?

- Hayır fakat anladığım kadarıyla okul çıkışında bir de seni görmesi gerekiyor sanırım Sıkılhan! Halen yaydığın negativite evin feng shui çatısına zarar verebilir nitalikte... Evet... Nitelikte... Evet... Aloo... Evet ihtiyacın olduğu kesin... Evet.

skilan@leman.com.tr

Kırık Lebleb

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

Ve ben
Madem öyle, ışıkla yansın
Hadi uzat elini
Dansımız başlasın...

Ne zaman sana baksam,
kristal gülümseyişinde çok eski bir
yalnızlık olurdu
çünkü bir gerçektim sana, bir yalan
korkardım hep gerçek olmaya
kaderim vardı orada...
Yolumu kaybetmeyeyim, diye
bir ışık yanıp sönerdi yüzünde.
Gurbetinde kalır seni
ve Lucifer'i özlerdim
Aşkını bana ayırmıştın
ölümcül dansını kendine
Bir akşam sana geldim
soğuktu suların,
yatağın unutulmuş bir kilisenin
dua odası gibiydi.
Dönüp dolaşıp geleceğin yer
burası demiştin.
Eski bir Türk filmiydi hayatımız,
ağlarken güldüğümüz, gülerken
ağladığımız...

* **Ölürsem Beni Seninle Ararlar Şimdi** adlı kitabım çıktı. Fiyatı 2.950.000 lira. Korsansız, F tipsiz ve özgür bir dünya dileğiyle.
* **Kars.** 8 OCAK CUMARTESİ GÜNÜ Saat: 12:30 16:30 arası Kars Kültür Merkezi'nde söyleşim, şiir dinletim ve imza günüm var.
* **Adapazarı.** 13 Ocak Perşembe günü saat 14:00-17:00 arası **Adapazarı Can Kitabevi**'ndeyim.
* **Ankara.** 14 OCAK CUMA GÜNÜ Saat:16:00 19:00 arası **Ankara'da İmge Kitabevi**'ndeyim. Adres: Konur sok. No:17
* **Ankara.** 15 OCAK CUMARTESİ GÜNÜ Saat:14:00 17:00 arası **Opümum Alışveriş Merkezin'de ki Ada Kitabevi**'ndeyim. **Ankara/ Eryaman**
* **İstanbul, Alevi Kültür Derneği Gençlik Komitesi Gecesi** 21 Ocak Cumartesi saat 20:30-22:30 arası imza ve söyleşim var... Adres: Darvış Eroğlu Kültür Merkezi Kurtuluş Cad. Kuyulubağ Sok. Kurtuluş İlköğretim Okulu yanı..

Akşam Gazetesi

AYDIN KİMDİR, NEDİR?

17 Aralık, hemen sonrası davul zurna kıtlandı. Tayyip Erdoğan, Kızılay Meydanı'nda cumhuriyet kurmuş gibi büyük nutuklar attı. Şöyle zafer böyle bayram, diye. Meydan nutuklara çok küçük geldi. Çalıkuşu yazarı Reşat Nuri'nin bir mizah hikayesi geldi aklıma. Birgün Fransa'da bir Ermeni arkadaşına bir halı hediye götürür, ancak gümrük memuru halının geçmesine izin vermez, Reşat Nuri de, bu halı seccadedir, biz müslümanlar ibadetimizi bunun üstünde yaparız, bu yüzden yanımızda taşırız diye bir yalan uydurur. Gümrük memurunun kafası karışır ve orada Türkler'i temsilen bir Ermeni'yi şahit tutar. Gümrük memuru Ermeniye doğru mu diyor, namaz kılınan seccade bu mudur, der. Ermeni "evet seccadedir" der. Ancak hak bir yolluk gibi uzunca bir şeydir. Gümrük memuru ikna olmaz, "o halde üstünde bir namaz kılsın da görelim" der. Reşat Nuri halının üstünde namaz kılınaya başlar, ancak halının büyükçe bir kısmı boş kalır, kullanılmaz, namazı da devam etmekte ısrar eder. Dua eder gibi fısıltıyla çaktırmadan Ermeniye "şimdi bu memur halının büyük kısmını niye iliç kullanmadın diye şüphelenecek!" der.... Ermeni de "canım sen de son rekatte bir takla atarsın olur biter!"...

Erdoğan

Reşat Nuri

AB kutlamasında Tayyip beyin boş meydanını görünce bu hikra geldi aklıma, Tayyip Bey nutkun sonunda meydanda bir takla atıp meydanı doldurabilirdi.

Gümrük Birliği'nde de Tansu hanımlarla medyamız bayram yapmıştı, ama artık derelerin altından çok sular aktı. Bu göz boyama bayramlarına inanan kalmadı, halk neyin ne olduğunu artık öğrendi. Zaten anketçiler de ortalıkta gözükmüyor, böyle günlerde medyaya lalalayıp, halkın yüzde doksanı istiyor, diye anket yayınlarlardı. Bakarsanız hiçbir anket şirketi bu kadar insan Avrupa'ya girmek istiyor diye bir anket yapmadı. Belki yaptılar da sonuçları işlerine gelmiyor.

Yani halkın fikirleri değişti, ama medyanın/medya yazarlarının fikirleri değişmedi. Fikirleri değişmeyen bu medya aydınlarına iyi bakın. Ya Avrupa vakıflarından para alıyorlar, ya da böyle adı Avrupa vakfı olan vakıfların ballı börekli imkanlarıyla yaşıyorlar. Ya da siyasi iktidara ve patronlarına doğrudan göbekten bağlılar. Medyanın büyük bir kısmı çimento dökülmüş gibi siyasal iktidara bağlı...

Medya aydınlarından beklediğimiz hiç değilse halkımız kadar özgür fikirli olmaları...

Le Monde Fransa'da çıkıyor ama bizim aydınlarımızı oyalıyor. Aydınlarınız hala birçok Avrupalı gazetenin ağzının içine bakıyor. Bosna'da dört yüz bin insan (12 yaşından büyük her erkek) soykırımdan geçirildiği günden bu yana Avrupa'da vicdanına, hukukuna, insanlık ahlakına bakacağımız gazete/aydın kaldı mı? Bizleri hala Avrupa'nın dergilerine yönelten nedir? Hangi aydınlar var orada?

Bir derin aydın hastalığından muzdaribiz. Bu bulaşıcı aydın hastalığının köklerine inelim.

Mesela bundan 105 yıl önce Fransa'da cereyan eden Dreyfüs davası bir örnek... Dreyfüs yahudi subay Almanlar hesabına casusluk yaptığı şüphesiyle mahkum edilir. Mahkeme süreci Fransa'nın altı üstüne gelir. Nümayişler, mitingler. Toplum ikiye ayrılır. Dreyfüscüler ve karşıtları.

Dreyfüs suçsuzdur ve yeniden mahkeme edilmelidir diyenlerin başında ünlü romancı Emile Zola vardır. Zaten Dreyfüs davasını moda eden bulaştıran yöneten odur...

Dreyfüs karşıtları, ki nerdeyse toplumun tümüdür, Fransız milli edebiyatçıları, vatanseverleri, katolikler, halk, devlet, ordu... Dreyfüs yanlıları ise sadece "elitler".. Okumuş kesimler.

Dreyfüscüler tartışma boyu şunu iddia eder ve tüm dünyaya bu görüşün bir insanlık vicdanı olarak yayılmasını sağlar: Devlet, ordu, hukuk, istediğini istediği şekilde mahkum edemez. Devlet ve halkın ve Fransa'nın menfaatleri denilip bir insanın haklan sümen altı yapılamaz. Fert cemiyetten daha önemlidir. Çünkü cemiyet tek tek bu fertlerden oluşur, tek tek fertlerin hukuku hakkı olunmadığı yerde cemiyet olamaz!.

Karşı taraf Dreyfüs karşıtları, Fransa'nın istikbali, namusu söz konusudur, der. Fransa'nın haklan söz konusudur, Fransa devleti, hukuku, ordusu bir casusa leda edilemez. Cemiyetin yaşaması için bir ferdin hayatı hiç önemli değildir. Ferd/cemiyet tartışması bu tartışmanın ekseni olur.

Ancak Fransız milliyetçilerinin ve halkının aklı, bir yahudinin neden hiçin savunulduğunu almaz! Ve bir yahudinin öneminin Fransa'dan daha büyük olabileceğine inanmaz. Zaten katolikler binlerce yıl yahudilere düşmandır. Bir yahudi mi daha önemlidir, yoksa koskocaman, ihtilaller yapmış, insanlığa meşale olmuş, Avrupa kıtasının göbeğinde siyasi, sosyal, edebi kültürlü geçmişiyle Fransa mı daha önemlidir? Fransız milli edebiyatçıları, katolikler sadece Dreyfüs'ten değil, Dreyfüs'ü destekleyen bir avuç elit/seçkin/aydından nefret eder...

Tartışmalar uzadıkça uzar, Dreyfüs adındaki yahudi subay mahkûm edilir, tekrar dava açılır, Fransa yeniden ayağa kalkar, yeniden hararetli tartışmalar... Gazete/matbuat taifhinde bu denli ateşli ve toplumu ikiye bölen entelektüel bir tartışma olmamıştır. Zaten Emile Zola, davadan bir yıl sonra evinde karbondioksit zehirlenmesiyle şüphelı bir şekilde ölür.

Gerçekten bir Yahudi casusluk yapmış ve tutuklanmışsa, kapalı davayı gitsin, görmezden gel, unut.., Dreyfüs davası neden önemliydi. Bu davadan insanlık Avrupa Fransa ne kazandı? Tartışmalardan sonra ortaya çıkan düşünce neydi?

Dreyfüs davası bir zihniyet devrimine sebep oldu. O güne kadarki aydın tanımı ve kimliğinde büyük bir değişim meydana geldi. Şöyle. Tek bir kişi bir yazar: Emile Zola. Toplumu, halkı, devleti, hakimleri ve orduyu tek başına karşısına aldı..

Orduyla devletle hakimlerle tek başına savaştı. Üstelik bir yahudi için. Tek bir kişi için Fransa'nın tüm değerleriyle dalga geçti, tartıştı. Oysa bir aydın devletinin ordusunun halkının mentaatlerinden yana olmalıydı. Emile Zola tam terstini yaptı, bir tek kişi için ekmeğini yediğini şöhretini yaptığı suyunu içtiği ülkesiyle yalın kılıç tek başına savaştı...

Ne için savaştı? Hakikat için!.. Emile Zola dava boyunca, hakikatin (gerçeğin) Fransa'dan ordudan devletten halktan da büyük olduğunu söyledi. Hakikat herşeyden büyüktür, Fransa yaşayacaksa her bir ferdin hakkı hukuku ile yaşayacak!

Katolikler, edebiyatçılar, halk, devlet, Emile Zola'ya hepimizi karşına alarak bir ölüm kalım savaşını neden veriyorsun, dediklerinde, Emile Zola'nın cevabı kısaydı: Hakikat için savaşıyorum.

Emile Zola halkını devletini orduyu karşısına alarak "aydının" ne olduğunu Fransa'ya göstermişti. Demek ki tek bir aydın bütün büyük Fransa'yla savaşabilir, savaşmalı. Oysa Emile Zola'nın karşısında Fransız edebiyatının Fransız siyasetinin ve kültürünün en büyük isimleri vardı. Hepsinin ddiası şuydu, Fransa'yı düşünün, Fransız milletini düşünün, Fransız kültürünü, değerlerini, geçmişini düşünün. Emile Zola hiçbirini düşünmedi.

Emile Zola

Emile Zola Dreyfüs davasıyla bu köklü vatansever, muhafazakar, koruyucu, üstelik kibirli, gururlu, asaletine düşkün ve Fransa'yı herşeyin üstünde gören sert düşünce tarzını tartışmaya açtı ve değiştirdi...

Tek bir aydının neler yapabileceğini gösteren ve aydınları sansüre, baskıya, dayatmaya karşı savaşa çağıran bu tarbşma "aydın kimliğinde" bir zihniyet devrimine yol açtı. Bağımsız, tek tkşilik ve kimseye eyvallahı olmayan yeni bir aydın türü toplumun ve insanlığın "vicdanı" olarak Fransız kültüründe ortaya çıktı.

İnsan onuru ve ahlakını temsilen bir aydın vicdanının ortaya çıkması toplumsal hayatta aydınların siyasi ve sosyal bir güç olarak kendilerini büyük bir vicdan kurumu olarak görmelerini sağladı. Orduyu mahkeme eden aydınlar, devleti mahkeme eden aydınlar, halkın inançlarını mahkeme eden aydınlar, dayatmaları baskıyı zorbalığı mahkeme eden aydınlar bir büyük toplumsal kurum olarak sahneye çıktı.

Yani artık aydınlar sadece eserlerini bir köşede yazan insanlar değil, ya da kendilerini sınırlar içinde konuşan (ders veren/kitap yazarı/felsefi tartışma yapan) insanlar değil, günlük aktüel hukuki ve siyasi ve sosyal bir savaş veren insanlar oldu...

Ve giderek, edebiyat dergileri/akademik dergiler/yazar kurumları/bilimadamlarının kurumları/felsefi kurumlar ve bunların başına geçen yazarlar kendilerini "insanlıktan" sorumlu bir büyük mahşeri vicdan gibi hissetmeye başladılar.

Mesela, topluca ilan verip manifestolar yayınlıyorlar, imzalar atılıyor, şunu bunu desteklediklerini söylüyorlar, topluca dilekçe verip şuna buna sansüre karşı çıktıklarını söylüyorlar... Ya da bu kurumların başına geçen aydınlar/yazarlar kendilerini tüm siyasi, sosyal, düşünsel aktüel gelişmelerden sorumlu bulup sıkı sıkı sert amansız tartışmalar açıyorlar.

Yani aydınları/yazarları/bilimadamlarının çıkardıkları dergiler/gazeteler/paneller, toplandıkları kafeler/mekanlar, yönettikleri bilimkurumları/akademiler Avrupa kıtasında bir insanlık mahkemesi gibi işlemeye başlıyor...

Bunun anlamı şu... Avrupa kıtası bir yandan tüm dünyayı sömürüp yağmalarken aynı kıtada "insanlık adına" hukuk ve haklar adına "bağımsız" konuşan ve toplumu derinden etkileyen ve değiştiren insanlar var... Batıdışı toplumlar, kendi topraklarına silahla girip işgal eden batının toplarına, katliamlarına karşı savaşıyor ama, batıdışı topraklarını aydınları, batıda oluşan bu "insanlık vicdanı" aydınları başüstüne koyup okuyor, özenliyor, yüzünü onlara çeviriyor!..

Yani, batıdışı toplumların aydınları katil efendisinden nefret ediyor ama katil efendinin bu cici çocuklarına aşık oluyor!

Üçüncü dünya aydınlarını etkileyen bir başka büyük aydın vakası Sartre'dır. Sartre'ın Emile Zola'dan farkı, Zola bir soyut hakikata inanıyordu, Sartre ise "eşitlikçi bir dünya/kominizme"..."

Sartre, II.Dünya Savaşı'nda batı uygarlığının birbirini soykırımdan geçirmesini görünce ortalığı kasıp kavuran boşluk umutsuzluk kaos ve felsefi çaresizliği farketti. Birbirini acımasızca boğazlayan bu uygarlara yeni bir felsefe gerekiyordu. Yeni bir insan, yeni bir ahlak yeni bir felsefe. Adı Varoluşçuluk (eksistansiyalizm). Öyle bir ahlakınız olmalı ki, dili/devleti/ırkı neyse bizi yönlendirememeli, kendi fikirlerimizi sorumluluklarımızı kendi başımıza bu yeni insan taşıyabilmeli, yani, başkasının sorumluluğu birinci vazifemiz olmalı, erdem, akıl, ahlak bu insanın kendi içinde kendi başına geliştirdiği yani kendi ahlakını bir başına inşa edebilmeli...

Sartre 60/70'li yıllarda kendisinden en çok söz ettiren aydındır, bu inşa etmeye çalıştığı varoluşçuluktan çok, asıl ününü, Cezayir Savaşı'nda Fransa'nın karşısına çıkıp Fransa'yı elleştirerek gösterir. Cezayir doğumlu Albert Camus bile Fransız katliamlarını eleştirmez. Mesela Sartre, Franz Fanon'un ünlü eseri Yeryüzünün Lanetlileri kitabına önsöz yazar. Bu kitap anti-emperyalist bir tez anlatır, gelişmiş sömürgeci ülkelerin üçüncü dünyayı sömürgeleştirmesi ve yağmalamasının teonsini geliştirir, Sartre bu kitaba yazdığı önsözde Avrupa kültürünü, değerlerini yani Avrupa sömürgeciliğini yerden yere vurur, babılardan vahşiler diye söz eder!

Avrupalı aydınların başından beri Sovyet deneyine büyük merakı vardı ve bu yüzden komünist partiler nde toplanmışlardı. Ancak Moskova'ya gidip görmeleri, değerlendirmeler, eleştiriler çok şeyi değiştirdi. Ayrıca Stalin'i affetmediler ve ayrıca Macaristan ve Çekoslavakya işgalini hiç affetmeyip Sovyetler'den uzaklaştılar. Ve 70'li yıllarda Soljenist Sovyetler'in işkencelerini anlatan Gulag Adalarını yazınca, komünist partisinde aydın kalmadı.

Başta Sartre başka ütopyalar peşindeydi, Mao'yla ilgilenmeye başladı ve sonra üçüncü dünyanın direnen bağımsızlık savaşı veren ülkeleriyle bir üçüncü dünya kavramı geliştirmeye çalıştı. Yani Sovyet ütopyası bitse de yine bir dünya ihtilali istiyordu, bekliyordu. Bu proleter bir ihtilaldi. 1968 olayları başladığında Sartre bu öğrencilerin yanına işçileri de koyduğumuzda işte şanlı proleter ihtilalinin rihayet yaklaştığı hayallerine kapıldı. 80'li yıllara doğru körleşti ve galiba 1979'da öldü.

Ancak Sartre'i kimse susturamıyordu. 1950/80 arası hoşmuhabbet panel yoktu. Sansürlenen dergileri sokaklarda polise/devlete tağmen satmaktan, öğrenci odalarında konuşmaktan, mitinglerde panelerde röportajlarda boy göstermekten bıkmadı, yorulmadı. Hatta bu adamın bu kadar koşuşturma içinde kitaplarını ne zaman yazdığı şaşkınlıkla söyleniyordu.

Batıdışı toprakların aydınları henüz okuma/yazmaya başladıkları ilk üniversite yıllarından beri Emile Zola gibi Sartre gibi ve başka (bu sütuna alamayacağımız) aydınlarına derinden hayranlık duymuşlar, hatta, dünyaya bakış açılarını, ütopyalarını ve aydın kimliklerinin oluşmasında bu yazarların "kimlikleri" fazlasıyla etkili olmuştur.

Bir insanlık davası için pulsuz, evsiz barksız ve güçbela bir hayat içinde yazdılar, savaştılar. Dünyayı sarsan bir heyecanları vardı! Aydınların başını döndüren bir hayat iksiri! Her aydın ülkesinin Sartre'e olmak istiyordu!

Avrupalı aydınlar felsefede edebiyatta feminizmde özgürlükte haklarda siyasette sanatta mimaride başkaldırmada isyanda ütopyada bir dünyayı peşlerinden çekip sürüklediler! Çıldırmışcasına tartışan insanları! Kadere boyun eğmeyen beyinlerini tüm gücüyle devlete sansüre yasaklara vurup parçalayan aydınlar! Foko, Adorno, Marcusse, Camus her biri bir zirve oldu! Düşünce alev alev oldu Avrupa şehirlerini baştan sona yakıyordu. Aydınlar nihayet Tanrıyla şeytan arasına girmiş kötülükleri üstlenmiş, aydınlar peygamber olmuş, Tanrı'ya devletlere kiliselere başdöndürücü hızla hücum tertipliyordu. Gelmiş geçmiş tanrının en şehvetli şeyi: Düşünceydi... Katolikleri devleti orduyu birgün huzur içinde koymadıları Gençliğin başını döndürüp milyonlarca genci evinden annesinden yurdundan soküp aldıları Ya Hindistan'a Nirvana'ya Katmandu'ya yolcu ettiler ya bağımsızlık savaşı veren dağ cephelerine... Ya da üniversitelerde tozlu kitapları raflarından indirip her kitabın her sayfasına siniler gözler kemikler etler kanlar koydular. Dünya, Avrupa, insanlık bir çözülmez problemdi! Aydınlar bütün problemlerin üstüne atılmış parasız pulsuz vatansız sövalyelerdi. Avrupa kıtasının yeni kahramanlarıydı bu adamlar! Ve ezip geçen seyreden sessiz kitlelerle dalga geçiyor ya da sessiz kitlelerin içine düşünceden dinamitler koyuyorlardı... Başka bir dünyanın insanıydılar! Ve bir başka aydın kimyasının terkibiyle bağırıyorlardı: Özgürlük!.. Belki hepsi aynı telde çalıyordu, birbirlerini sevmiyor öğrenliyor, kıskanıyorlardı! Hiçte düzenli içiçe birleşmiş değillerdi! Ama Avrupa şehirlerinin en işlek sokaklarında düşüncenin çeşmeleri gibi onlar vardı! Onlar konuşuluyor, onların adları bayrak diye odallara, üniversitelere, dergilere partilere çekiliyordu...

Bu büyük sarhoşlukla Avrupalı aydınlar dünyanın başını döndürmüş, batıdışı toprakların aydınlarını bu fikir ve bu heyecan ve bu başkaldırılarıyla peşlerine takmıştı!..

Hepimiz takıldık, Hintliler, Cezayirliler, Mısırlılar, Ruslar, Çinliler, Afrikalılar, Güney Amerikalılar, hepimiz bu aydınları okuyor, okudukça kudurtuyor, okudukça ortak bir insanlık başkaldırısının tam ortasında buluyorduk kendimizi... Hepimiz devletimize düşmandık hepimiz lek bir vatandan sözeden herkese herşeye düşmandık! Hepimiz sevgililerimize onların kitaplarını okuyor, hepimiz sabahlara kadar kör olurcasına onların kalın kalın kalın kitaplarını hatmediyorduk... Onların gezdiği sokaklara hayrandık! Onların resimlerine, kavgalarına hasta olmuştuk... Düşünmeden, konuşmadan, tartışmaktan, insanlık, özgürlük, kardeşlik demekten başımız dönüyordu!..

Ne oldu.. Ne oldu sonra.. Sovyetler çözüldü... Avrupalılar birleşmeye karar verdi. Çok şey değişti.. Fransız milliyetçileri topyekün Avrupa milliyetçisi olmaya karar verdi... Ne oldu sonra, Yahudi bilimadamları edebiyatçıları Avrupa kıtasında işgal etmedik kültür/yayın/üniversite/dergi/gazete bırakmadı... Avrupa'nın yıldızı parlıyordu belki. Avrupa artık ekonomisi madenleri sömürüsüyle çok mutluydu belki... Artık kibirliydi, kendini çok beğeniyordu... Tüm dünya dillerine işte bu kahramanlarıyla eserlerini çevirtmiş, taşkın insanlık duygularıyla hepimizi köle, esir, kul etmişlerdi... Ne oldu sonra, Sağcılık, milliyetçilik, solculuk, yeşilcilik, insanlık özgürlük, hukuk, aydın, kavga, düşünce, herşeyin rengi 1980'li yıllardan itibaren başlayarak birden değişmeye başladı..

Albert Camus

Jean Paul Sartre

Söz konusu olan Arap olunca Dreyfüscüler davayı bırakıp, sırtını dönüp gittiler. Söz konusu davalı İslam olunca, batıdışı topraklar olunca, kimsecikler yüzünüze bakmadı. Ve Avrupa'nın ortasında yakılan soykırımdan geçilen Bosna olunca,. İşte bu Avrupa sustu... Haklar hukuklar aydınlar özgürlükler kardeşlikler insanlıklar sustu...

Neden sustular.., Yüzyıldır özgürlük kardeşlik adına söyledikleri şeyler biz budalaları kandırmak için miydi? Yoksa çektikleri acılar şahsi şöhretleri için mi? Yoksa özgürlük/insanlık/hukuk derken şahsi zevkleri mi olmuştu? Kendileri bu haktan bulup rahat edince birden tuğla gibi oldu kitaplar, partiler kaya gibi oldu, kütüphaneler, bilmadamları birden sustular.

Onların hikayesiyle burada bizler yeryüzünde yeni insanın evrensel insanın doğuşuna şahit olup aşık olmuştuk, nerdeler?

Şimdi Avrupa, Amerika Irak'a saldırınca, şimdi İsrail Filistinliler'i soykırıma tabi tutarken, Çeçenlerin anası ağlarken, şimdi Afganistan, Türkiye kan gölüne dönerken, şimdi Cezayir'de, Mısır'da batılı devletlerin sinsi diplomatik ajanları kan gölünüze bakınadı. Ve Avrupa'nın ortasında yakılan soykırımdan geçilen Bosna olunca,. İşte bu Avrupa sustu... Haklar hukuklar aydınlar özgürlükler kardeşlikler insanlıklar sustu...

Neden sustular.., Yüzyıldır özgürlük kardeşlik adına söyledikleri şeyler biz budalaları kandırmak için miydi? Yoksa çektikleri acılar şahsi şöhretleri için mi? Yoksa özgürlük/insanlık/hukuk derken şahsi zevkleri mi olmuştu? Kendileri bu haktan bulup rahat edince birden tuğla gibi oldu kitaplar, partiler kaya gibi oldu, kütüphaneler, bilmadamları birden sustular.

Onların hikayesiyle burada bizler yeryüzünde yeni insanın evrensel insanın doğuşuna şahit olup aşık olmuştuk, nerdeler?

Şimdi Avrupa, Amerika Irak'a saldırınca, şimdi İsrail Filistinliler'i soykırıma tabi tutarken, Çeçenlerin anası ağlarken, şimdi Afganistan, Türkiye kan gölüne dönerken, şimdi Cezayir'de, Mısır'da batılı devletlerin sinsi diplomatik ajanları kan gölünüze bakınadı... İnsanlık değerleri ve bağımsızlık mutuklanıyla güçlerini kaybeden, topraklarını kaybeden Fransızlar'dı. Şimdi, başka ülkelere de bu cezayı verip suçluyorlar. Etnik bölgeci hareketlerle coşkın ateşli dostluklar kuruyorlar ve kendilerini bölüp parçalayan "bağımsızlık" naralarını artık birlikte atıyorlar.

Türkiye'de alevi sorununu kaşıyan kim, Almanlar, Güney-Doğu sorununu kaşıyıp istihbaratıyla bu topraklarda cirit atanlar kim, Fransızlar. Hangi Alman hangi Fransız? Almanya ve Fransa'nın istihbarat servisleri!..

Avrupa'nın güçlü olabilmesi için iki şeye ihtiyacı'an var, birincisi bizim gibi ülkeleri dize getirecek sürekliliği olan felaketler hediye etmek, Fransızlar Ermeni ve Kürt sorununu milli bir dava gibi üstlenerek bunu başardı, İkincisi, Avrupa'yı tüm dünyada yaşatacak şey nedir? İnsanlık, özgürlük, demokrasi gibi değerleri! İşte Fransız istihbaratı bizim gibi ülkelerde hala bu tarları etmekte olan aydınları/yazarları/gazetecileri bulmakta gecikmediler. Vakıflarıyla para/destek verdiler, ülkelerinde imkan, lojistik destek verdiler ve bizim gibi ülke aydınlarını Fransız/Alman istihbaratı bu tatlı insanlık kavramlarının ikna edici çekiciliğiyle tavladı.

Yani, bizimkiler kendilerini birer Dreyfüs görüyor, bizimkiler kendilerini birer Jean Paul Sartre görüyor, ama Fransa ve Almanya istihbaratına göbekten çalışıyorlar...

Aslı entelektüel felaket, bizim ülkemizde şeyi şuursuzca söylemeyi "sanat" yaptılar. Bozuk, saçma, tuhaf her tarafı edebi şiir gibi yazdılar. İşte gerçek bu saçma sapan laflar'dır dediler. Hatta sözlüğü açıp rastgele bulduğun kelimeleri alt alta "şiir" yazdılar. Bunun anlamı şu: Edebiyatı yıkmak. Sömürgeciliği inşa eden mali değerlerin kalesi olan bu kültürü parçalamak. Avrupa dilinin gururunu, şaşaasını kökünden kurutmak.

Sürrealistler (gerçeküstücüler)'in derdi de dadaistlerden farklı değildi, onlar da aynı şekilde burjuva değerlerini, katolikliği, aklı (rasyoneliteyi) inşa eden bu kültürü paramparça etmek peşindeydiler. Avrupa kültürü ve sanatını oluşturan gözle görünen gerçeklerin estetiğiydi, işte bu gözle görülen, akılla felsefesi yapılan estetik bakış açısını bozmak istiyorlardı.

O halde, gözün gördüğünü resim yapmayacağız, o halde, aklın mantığın söylediğini çizmeyeceğiz. Yani şekline şemaline alıştığımız figürlerin nesnelerin resimlerini hiç yapmayacağız. Ne yapacağız? Tıpkı bir rüyada ya da kabusta iken zihnimizde şuursuzca ya da kendiliğinden akan tuhaf/biçimsiz şekillerin resimlerini yapacağız. Yani, bilinçaltımızdaki dünyanın şekillerini resmedeceğiz. Bilinçle inşa edilen bu dünya sömürgecilerin/burjuvanın/milliyetçilerin dünyasıdır. Bilinçaltına indiğimizde daha özgür bir dünya buluruz...

Dadaistlerin sürrealistlerin ya da sosyalistlerin Avrupa kültürünü/burjuva/sömürgeci değerlerini yıkmak için giriştikleri bu çılgın savaş hiçbir işe yaramadı, çünkü, Avrupa kültürünü paramparça eden yine kendisiydi, çünkü faşizm/nazizim ve Stalinizm ayrı yıllarda Avrupa kıtasında boy gösterdi ve Italya-Almanya tarihin en sert en kanlı milliyetçiliğiyle Avrupa tıraştasında mütyonlarca ölüye sebep oldu...

II.Dünya savaşı sonrası Avrupa'da ideoloji/fikir/teslete ve duygu olarak çok şey değişti. Ama, en çok "milliyetçilik/sağcılık" değişti. Almanya ve Fransa'da eskiden olduğu gibi ırkçı milliyetçiler yüzde bir/iki oranında hep oldu. Ama liberal kapitalist fikirleri savunanlar artık ırkçılar değil halta yahudilerdi. Jean Paul Sartre'nin karşısında savaşan Raymond Aron bir yahudiydi. Serbest iktisadi düzenin iyiliklerini savunmakla kalmadılar, Arap-İsrail savaşında Raymond Aron İsrail'e açık ve şiddetli bir taraftar gibi destek verdi. Hatta Raymond Aron Arap savaşı başladığında İsrail'in başına birşey gelir korkusuyla cinnet geçirip soğukkanlı ve ciddi bilimadamı pozlarını bırakıp solcu rakiplerine şiddetle saldırdı ve sonra İsrail savaşı kazanınca, aşırı sertliğinden dolayı özür diledi.

Asıl önemlisi Fransa diye yatıp kalkan, Fransa kültürü, Fransa edebiyatı diye şişinen Fransız milliyetçiliği artık başka türlü konuşmaya başladı. Sadece Fransa'nın değil tüm Avrupa'nın ve Avrupa kıtasının ve Avrupa değerlerinin korunması gerektiği tezini işlediler. Yani artık Fransız diye Almanya diye "ben" denilmeyecek, Avrupa savunulup herkes "biz" demeye başlayacak, 1950/90 arası sosyalistler evrensel ütopyalar peşinde koşarken, Avrupa'nın sağcıları boş durmadı, Avrupa uygarlığını milli kültürlerinin en büyük şemsiyesi olarak tüm kıtayı bunlarda toplayacak bir düşünceyi pratik hayata geçirmeye çalıştılar.

Avrupa kültürünün ebedi sığınağı ve gururu çok geçmeden Avrupa Birliği oldu. Geçmişteki seri muhalif sanatlar ve aydınlar artık "müzelerde" boy gösteriyordu.

Ve Almanya'ya ve Fransa'ya tek tek baktığımızda onlar için Avrupa kıtasına sığınmak/özülmek çok korkunç psikolojik dönüşümlere sebep oldu. Mesela Cezayir gibi büyük parçayı kaptıran Fransa, madem öyle gel böyle deyip, tüm ülkelerin etnik, dil farklılığı yaşayan bölgelerinde "evrensel değerlerden" söz edip, insanlık nutkudan atıp, atıyor! Ama bu naralar artık Fransa devleti/Fransa istihbaratı yani Fransız katolikleri, yani Fransa burjuvazisi, yani Fransız sağcıları yapıyor... Bu İnsanlık nutuklarını, önceleri sömürgelere karşı savaşı üç/beş heyecanlı solcu yapıyordu, şimdi Fransızlar yapıyor.. Düne kadar kendileri sömürgeciydi ve hala Afrika'da bir yığın sömürgeleri var. Ama Türkiye gibi ülkelerde etnik, dil, bölgesel farklılıklarla oynayanlar artık Fransız sağcıları/istihbaratıydı... İnsanlık değerleri ve bağımsızlık nutuklarıyla güçlerini kaybeden, topraklarını kaybeden Fransızlar'dı. Şimdi, başka ülkelere de bu cezayı verip suçluyorlar. Etnik bölgeci hareketlerle coşkın ateşli dostluklar kuruyorlar ve kendilerini bölüp parçalayan "bağımsızlık" naralarını artık birlikte atıyorlar.

Türkiye'de alevi sorununu kaşıyan kim, Almanlar, Güney-Doğu sorununu kaşıyıp istihbaratıyla bu topraklarda cirit atanlar kim, Fransızlar. Hangi Alman hangi Fransız? Almanya ve Fransa'nın istihbarat servisleri!..

Avrupa'nın güçlü olabilmesi için iki şeye ihtiyacı'an var, birincisi bizim gibi ülkeleri dize getirecek sürekliliği olan felaketler hediye etmek, Fransızlar Ermeni ve Kürt sorununu milli bir dava gibi üstlenerek bunu başardı, İkincisi, Avrupa'yı tüm dünyada yaşatacak şey nedir? İnsanlık, özgürlük, demokrasi gibi değerleri! İşte Fransız istihbaratı bizim gibi ülkelerde hala bu tarları etmekte olan aydınları/yazarları/gazetecileri bulmakta gecikmediler. Vakıflarıyla para/destek verdiler, ülkelerinde imkan, lojistik destek verdiler ve bizim gibi ülke aydınlarını Fransız/Alman istihbaratı bu tatlı insanlık kavramlarının ikna edici çekiciliğiyle tavladı.

Yani, bizimkiler kendilerini birer Dreyfüs görüyor, bizimkiler kendilerini birer Jean Paul Sartre görüyor, ama Fransa ve Almanya istihbaratına göbekten çalışıyorlar...

Aslı entelektüel felaket, bizim ülkemizde kendilerini Dreyfüs, Jean Paul Sartre gibi gören aydınlar maaşlarını hortumcu/sağcı müteahhit patronlarından alıyorlar. Üstelik patronlarına çimento dökülmüş gibi bağlılar.

Dreyfü

Bu utanç verici birleşim/terkibi hergün gazetelerimizde görüyoruz. Bizim aydın beylerimiz hem Fransız istihbaratının sloganlarıyla konuşuyor hem patronlarından maaş alıyorlar. Ne kadar bulanık! Ne kadar alçakça! Ancak bizim için çok geç, çünkü, bu hastalık tüm medya bünyemizi salgın şekilde sarmış durumda. Yani, birileri batılı istihbaratların Türkiye'yi zayıf/güçsüz göstermek için on yıllar boyu kaşıdığı etnik bölgesel mezhepsel farklılıklar üzerinden Sartre'cılık oynuyor.

Oysa Sartre gibi Dreyfüs gibi, yani, bağımsızlık adına yani özgürlük adına yani "hakikat" adına savaş verenlerin önce kendilerini bağımsız olabilmeli, sonra, Fransız sağcılarının ve Almanya istihbaratının karşısına da dikilebilmeli.

Bu şebeklik bizleri sadece güldürmekte. Ama bu Sartrecılık oynayan palyaço yazarlarımız insanlık adına çok telikeli bir şey yapmaktalar. Yüzyıldır hepimizi hipnotize eden evrensel değerler olan demokrasi, insan hakları, özgürlük gibi kavramlardan şüphe duymamızı, öğrenmemizi, hatta böğürüp kusmamıza sebep olmaktalar.

İnsan hakları, özgürlük, demokrasi, vs. bu kavramlar bizim için hala coşkun şeyler ifade ediyor, ama, Bosna'dan sonra, ama Afganistan'dan sonra, ama Kuzey Irak'ta Fransız-Alman istihbaratının iç savaş başlatan karışıklıklarından sonra, ama, ülkemizin göbeğinde korkunç suikastlarıyla bizi paramparça etme girişimlerinden sonra, tüm bu olaylara Avrupalılar'ın ve bu Sartre bozması aydınların büyük sessizliklerinden sonra, bu kavramlarla bizlerin duygu birliği kalmamıştır!.. Çünkü bu kavramlar artık Sartre'ların değil Fransız istihbaratının malıdır!.

İnsan hakları, özgürlükler, bağımsızlık, demokrasi, vs. gibi kavramlar artık tamamen büsbütün şekilsiz bir hal almıştır ve Fransız istihbaratının Alman istihbaratının oyuncakları olmuşlardır. Bu kavramlarla bu kadar hainice oynanması beynimizi hasta etti. Oysa hala sağlıklı bir ruhumuz olabilir. Bunun tek yolu, gerçekleri bağımsızlık, hakikat, özgürlük gibi değerleri patronlara Fransız-Alman istihbaratına asla bağlanmadan, tek başımıza savaşını vermek.

Sartre'ler öldükten sonra ülkemizde "özgürlük, bağımsızlık" gibi kavramlar artık eşitlik, kardeşlik, evrensel bir bölüşünü hiç ifade etmiyor. Sartreler öldükten sonra özgürlük ve bağımsızlık kavramlarının yanyana kullanıldığı üç kelimeden biri aleviler, diğeri Ermeniler diğeri Güneydoğu oldu...

Ve hala ülkemizde Sartre bozması aydınlar özgürlük bağımsızlık kelimelerinin yanına hemen bitişik olarak Ermenileri Güneydoğu'yu alevileri koyuyorlar.

Çünkü pis küçük hayvancıklar hepsi... Efendilerinden çaldıkları insan hakları, özgürlükler gibi kavramlara sihirli bir değnek gibi hala inanıyorlar ve hala bu gülünç soytarı oyunu sürdürüyorlar!. Daha da gülüncü hem Alman hem Fransız istihbaratına çalışıyorlar ama hala kendilerini Dreyfüs, Jean Paul Sartre yüksek katlarında görüyorlar!..

İşte artık batıdışı topraklarda böyle dangalakça aydın türleri ortaya çıkıyor. Batının siyasi egemenliğinin menfaatleri gereği, batının milliyetçi katolik burjuva değerleri uğruna, batıdışı topraklarda bitmeyen felaketleri hediye eden istihbarat servislerine Jean Paul Sartre pozlarıyla çalışıyorlar.

Bizler, deneyler, şebekler, hastalar, ruhsuzlar derken, kastettiğimiz Dreyfüsler Sartre'ler değil, batı yayılmacılığı ve sömürüsünün şebekleri haline gelmiş bu aydınlarımızdır.

Bosna'da dörtyüz bine yakın insanın soykırıma tabi tutulmasından sonra batıda Dreyfüs, Sartre'den tek bir adet kalmadığını gördük. Ama bakın bizim müteahhit hortumcu işadamlarımızın maaşladığı ve batılı istihbaratların yönlendirdiği onlarca Sartre'miz halen iş başındal.

Dreyfüslerin Sartre'lerin ülkesinde "vicdan"ın yerlerinde yeller esiyor. Oluşturdukları muazzam edebi birikimi, sanat birikimi, muhalif birikimi ise sadece müzelerinde sana bana bilette gösteriyorlar!..

Olağanüstü bir açıklıkla şunu net bir şekilde görmekteyiz. Batının istihbarat sihirbazca kendi geçmiş solcu/hakikatçi aydınlarının evrensel çığlıklarını şimdi bizim gibi ülkelerdeki hasta biçimsiz aydınlan ajanca tavlamakta kullanıyor.

Ve şunu soruyorum. Batı kültürünü, Avrupa değerlerini, burjuva değerlerini, sömürgeciliği, yağmayı, eleştiren, yıkan, lopa tutan Avrupalılar olunca, yukarda adı geçen aydınlar/

SEZA

MELİKE AÇAR

5. BÖLÜM

İZMİR'DEKİ KONSER BİTER BİTMEZ YOLA ÇIKTIK...

ERTESİ SABAH EVDEYDİM...

VE BABAM AYNI ŞEKİLDE KIZGINDI VE GÜNLERCE BENİMLE KONUŞMADI...

BABA, KAHVALTI HAZIRMIŞ...

BU ARADA İŞTEN KAZANDIĞIM PARANIN BİR KISMI EVE,

AMA OLSUN, HAYATIMDA İLK DEFA YAPTIĞIM BİŞEY BENİ HER YÖNDEN ÖZELLİKLE MANEVİ BAKIMDAN ÇOK TATMİN EDİYORDU.

BİRAZI DA STÜDYO ÇALIŞMALARINA GİDİYORDU...

SIK SIK KONSER VERMEYE BAŞLADIK... AMİRLERİM İZİN KONUSUNDA BANA İNANILMAZ DESTEK OLUYORLARDI...

LAN ŞARKI SÖYLE DİYOM SÖLEMİYON! BARİ Bİ GECE DE BİZİ ÇAĞIR LAN!

TABİ ABİ ! NE DEMEK? HE HE!..

FUCHS'UN DURUMU BENDEN FARKLI DEĞİLDİ, BABASINI KÜÇÜK YAŞTA KAYBETTİĞİNDEN BÜYÜK SORUMLULUK ALTINDAYDI AİLESİNE KARŞI...

BU ARADA ANNEMİN AĞRILARI BAŞLADI.. SAĞ GÖĞSÜNDE... BİRKAÇ TEST VE KONTROLÜN ARDINDAN KANSER OLDUĞUNU ÖĞRENDİK...

ANNEMİ ÇOK SEVERDİM hayatta en sevdiğim kisiydi şimdi bile ondan bahsederken.....

HAFTAYA...

melike@iemsn.com.tr

AKSANAT

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

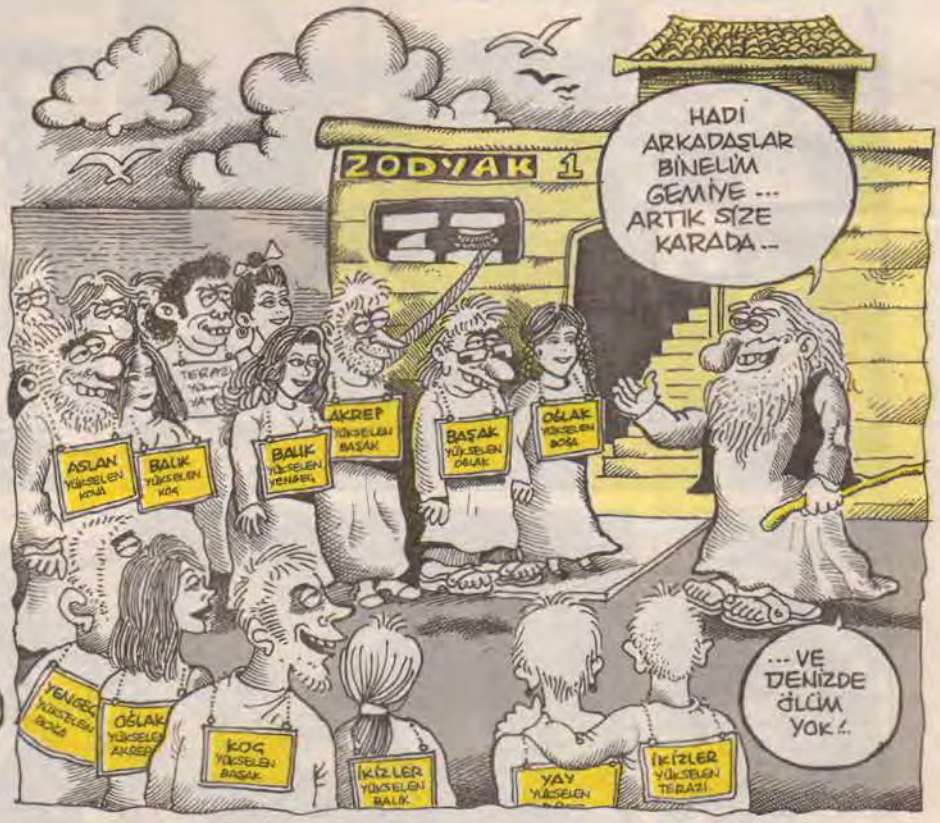

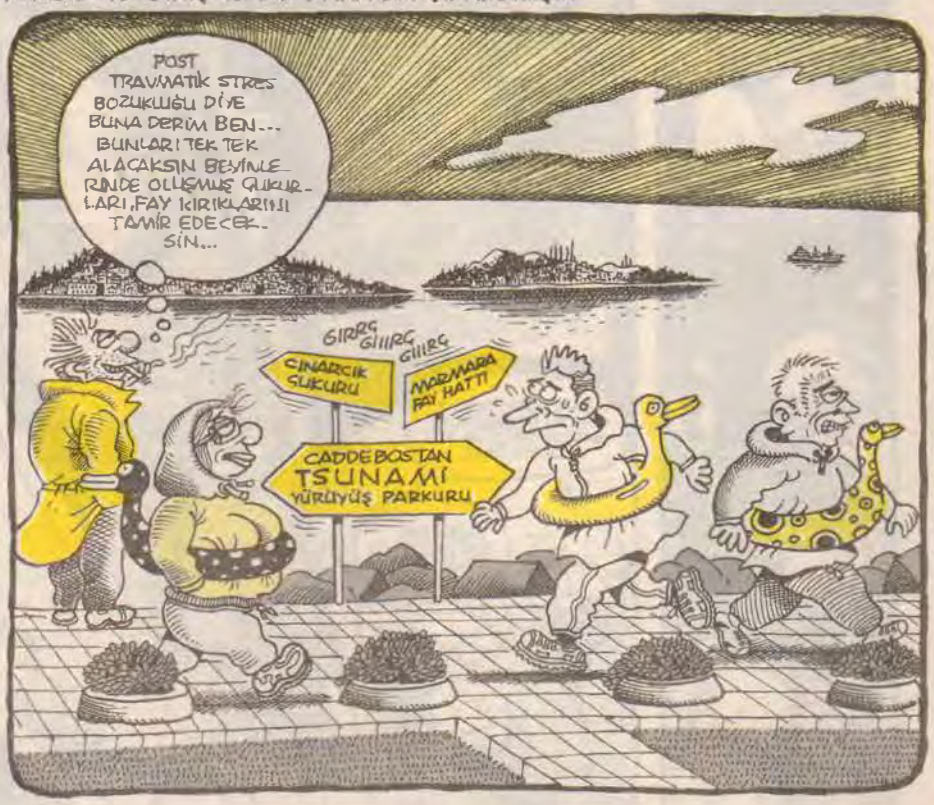
derya_sayin@mynet.com

Derya Sayın

P.T.S.B.'YE GİRİŞ VE BİR DAHA DA ÇIKAMAYIŞ...

Aksamsetasi

ERDENER ABİ

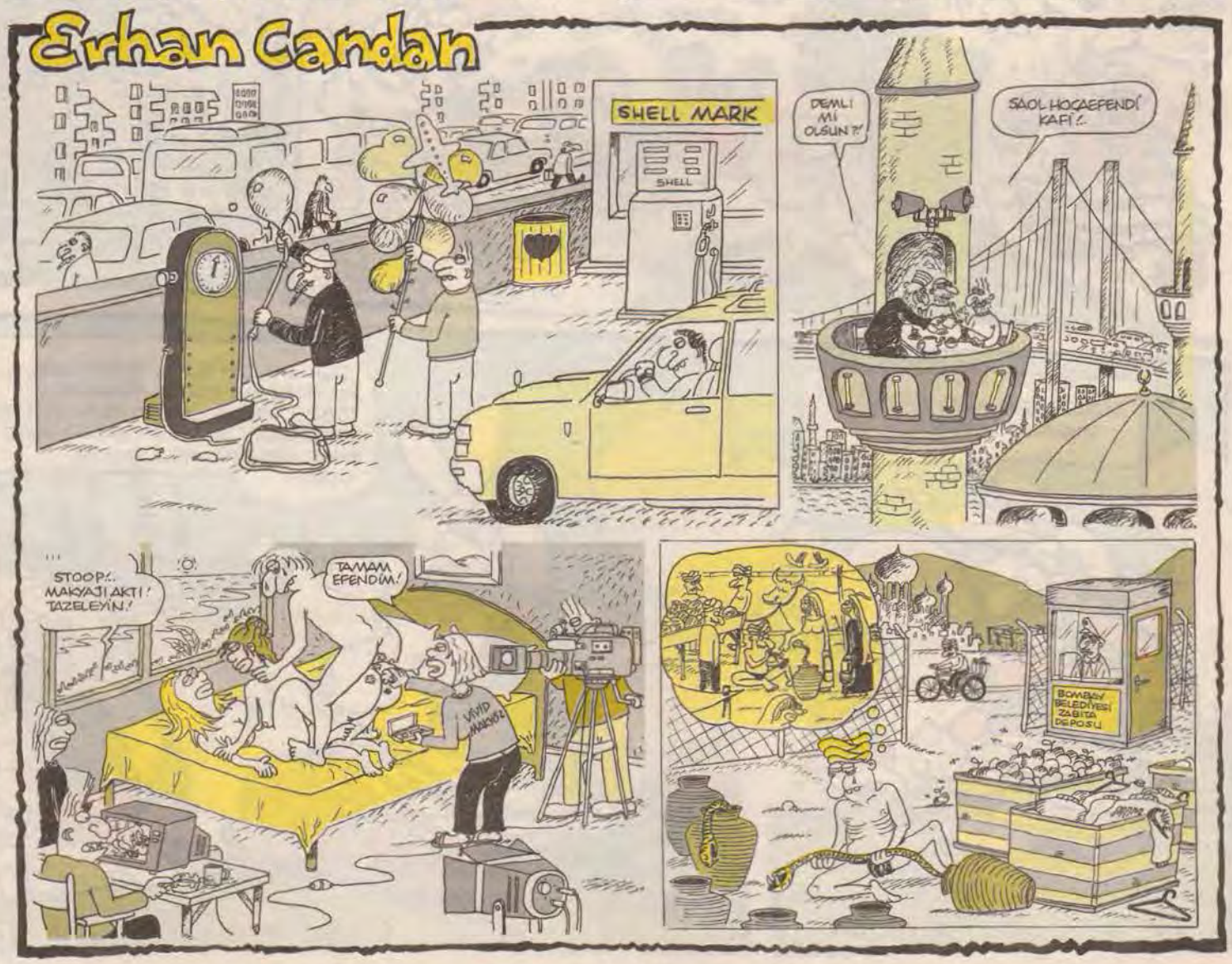

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

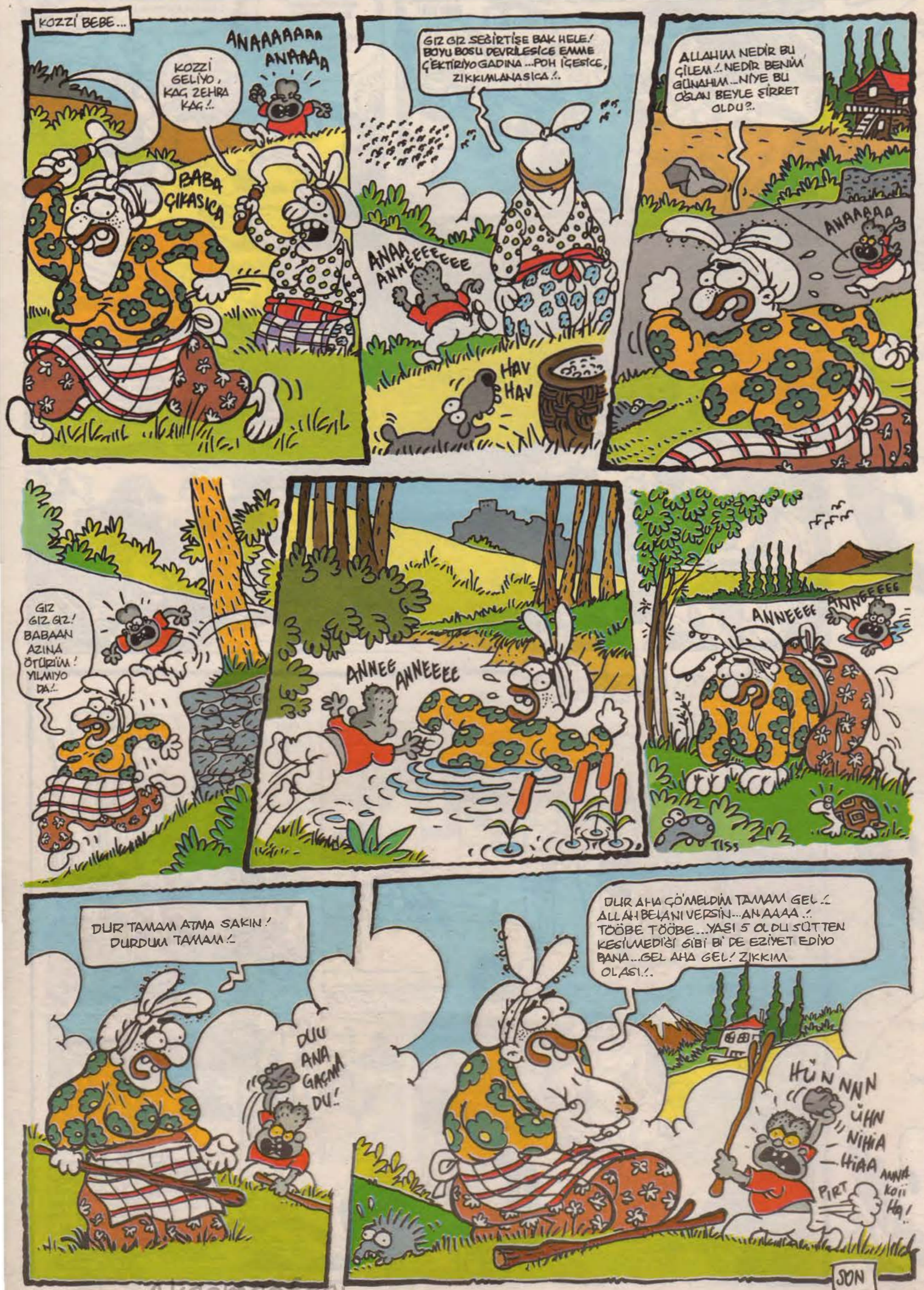
Erhan Candan

Aksam Arşivi

kozalak ateşi

kozzi@leman.com.tr ÇIRÇIR

Aksamsefasi

AYRINTI metin

Yavaşça kalabalıklaşıyordu iskele önü. Vapur, saat dokuzda filan kalkacaktı. Ben de oradaydım işte. Gitmeye arzulu, ama gidemeyişinin de çok mantıklı nedenleri bulunan, özel birisi konumunda. Eğlence grubunun düzenini kontrol eden, bir iskele polisi belki!. Çantasına dahi bakabiliyorum.. Eh, aramız iyi..

"Yaprak dolması o," dedi. "Al söyorsan!"

Ne sandın beni sen? Eğlenmeye gidenlerin yiyeceklerini aşıran bir ayı yavrusu mu! Öylesine, göz atıyorum işte.. Diğerlerine bakınmak için arkasına döndüğünde, usulca da o'nu izliyordum. Selesen'lerin ortası! Bir yandan ritm duygusu verirken, galip de bir hüzün yaratan, ucuz ama keyifli pop şarkıları!.. O da kaldırım taşına oturmuş: Dönemin beğenisine uygun, alaca renkli bir tişörtü var; pantolonunun beli bol, paçalara doğru daralışıyor. Şu sinek gibi yapışılan, olgun görünümlü kadınlardan biri. Herkesin ilgisini çekiyor. Biçimli bir vücut ama, olağanüstü bir güzellik de değil. Cana yakın ayrıca. Ve bu son tuhaf özellik işte, nedense asıl baş döndüren şey olmakta!.

Sormak, hiç içimden gelmiyordu.. Belki, çok belli etmeden de sorabilirdim hani..

"Reyan?" dedim.. "Murat, gelmiycek mi?."

"Gelmez olur mu? Teybi getirecek zaten. Birazdan çıkar ortaya.."

İyi, gelsin! Bana ne ya.. Şu kadını, o herifle başbaşa bırakmak istemiyorum aslında, tamam mı! Beraber denize girecekler, birbirlerine dokunacaklar nazikçe, su filan sıçratacaklar.. Onsekiz yaşın saflığıyla, elimden geleni ardıma koymuyorum! Yüksek değer biçtiğim bir varlığa sahiplenme uğraşım, çıldırtıcı kıskançlık durumları tasarlamaktan öteye gidemiyor. Daha iyisini yapabildiğim bir şey, beklemek. Orada durabilmek öyle! Güzel bir bahanem de var hem: Murat'ı bekliyorum. Almanya'ya dönebilirmiş ya tatilden sonra; bir hoşçakal demek icap eder belki..

Teker teker dökülmeye başladılar. Önce, Melike. Elinde koca bir çanta var. İçinde de börekler filan eminim. Börekleri sabahleyin hazırladı ve ancak gelebildi. Gurubun en çalışkan üyesi; yüzü sevimli çizgilerle kaplı. Ben daha çok Reyan'a yakınım tabii! Kimseyi gözüm görmüyor.. Ve 'o gece', unutulur mu?. 'Sevişirsek eğer, bana bağlanırsın' demişti.. Bağlanmak?. Sevişmek!. İkisi hakkında da hiç bir fikrim yoktu; zevk'e ait olanı seçtim. Vakit geçirmeden de, oracıkta bağlandım elbet, daha çakmağı sigaraya uzatmadan! Çöz çözebilirsen şimdi; çıpındıkça dolanıyorum. Fakat öte yandan, görebiliyorum da; benim olmayacağını, aynı ilmeği o'nun boynuna geçiremeyeceğimi. Zararsız bir hüzün yaratan, kesin ve net bir bilgi bu! Olmadık anlarda'ki delirtici keyifleri, kafayı duvara, yumruğu yol tabelalarına vurduran berbat acıları saymaz isek, daha sonra patlayacak müthiş bir ışık. Anlık göz kırpıyor şimdilik..

Etrafıma bakındım, ve eğlenmeye gidenlerin hepsinden nefret etiim bir an. Yarısından fazlası, tam anlamıyla eğlenemeyecek hem! Telaşlan ele veriyor onları. Nereye gidiyorsunuz ya! Yazık onca eziyete. Bir de bunun daha kalmaşığını yapanlar var; Ada'yı filan değil de, aşağıyı, yukarıyı, güneyi müneyi gözüne kestirenler. On parmağında on torba, marifetli kadınlar, kıllı bacaklarına havalandıran şortlanyla, valiz çekiştiren erkekler, diğer ufak teçhizatı yüklenmiş, top tüfek taşıyan çocuklar! Otobüs garajında, solucan sürüsü gibi, kıpırtılı ve gürültülü bir bekleşme. Birbirlerine bağırıp sırtar, küçük çanta nerde, Caner nerde, Teyzen nerde!. % 60'ı, bu tür bir eğlencenin mutlaka yerine getirilmesi gereken bir görev olduğu düşüncesiyle hareket ediyor! Düşüncesiz görünüp, refleks tavır koyabilme hevesindeki öbür % 40'ın, % 20'si de, eh, az buçuk eğlenebilmekte belki.. Şu yüzde meselesi de tuhaf elbet! İnsanları böyle kategorize etmek ayıp kaçabilir, fakat onlar müthiş bir çabayla kategorilerden bi tanesine kafalarını uzatarak, tak diye sokuvenyolar!.. Kader'de geldi.

Grubun çoğunu, kızlar oluşturuyor. Bazıları genç, bazıları abla konumunda. Ben bu gruba her zaman dahil miyim, tam bilmiyorum orasını. Oörtlü beşli küçük topluluktan bir 'grup' diye tanımlarsak işte; hayatımdaki tek grup oldu zaten. Reyan'ın arkadaşları, benim de arkadaşımdır üstelik! Mesela, Erdinç.. Motorsikleti var. Etafı tozutarak geldi iskeleye.. Ayağa zıpladı Reyan: "Hadi, gezdirsene biraz. Hadi ya!." Erdinç, fazla yüz vermiyor Reyan'a. Bu da onun gizli yöntemi belki. Benden birkaç yaş büyük Erdinç.. Biraz nazdan sonra, "Atla," dedi Reyan'a. Ve, gam! Sahil şeridinde kısa bir tura çıkıılar.. Kader'in yanına oturdum.. Hey dergisi okuyor. Üzerinde işlemeli, ince bir hırka, sabah ayazı için... "Niye gelmiyosun," dedi.. Keşke sen değil de, o sorsa gene bu soruyu; daha kapsamlı bir biçimde üstelik!

"İşe gitmem gerekiyo."

"Pazar günü ne işiymiş böyle?"

"Eksik bıraktığım bazı zarflar var, onları dağıtmalıyım. Mesai yapmış olucam hem."

"Murat, gelmedi mi daha?"

Hay, s.gicem Muratınızı! Herkes onunla ilgileniyo. Fena gıcıktım, Almanya'dan tatile gelen şu gurbelçi çocuklarına. Buranın yerlilerine, herşeyleri bi ilginç geliyordu o yıllarda. Farklı beceriler, bozuk Türkçeleriyle desteklediklerı sihirli bir konuşma biçimleri var! Kötü birisi de değil fakat; bazı konularda sohbetimiz oldu kendisiyle. Ve öyle görünüyor ki Reyan'ı avuçlayacak, pardon, avucuna alacak bu herif. İnşallah mutlu olurlar, ben de bu dertten böylelikle kurtulmuş olurum!

"Maltepe'de, babaannesinin yanında kalıyor o. Anca gelir."

"Sen de gel canım işte?."

İnsanın, arzusunun yönelmediği üçüncü bir şahıstan benzer ısrarlar işitmesi kulakta nasıl da iğrenç yankılanıyor. İçi boş cümleler tıngırdadı beynimde, ve herhangi bir yanıt vererek ayağa kalktım. Yanımda getirdikleri teyplan açmış başka gruplar vardı iskele çevresinde. Benim de vokmenim vardı aslında yeşil çantamda, zarfların arasında. Ortalıkta biraz gezindim. Küçük toplulukların yüzlerinde bir yarayla hâlâ kuşkulu sevinç ifadeleri. Günün neşeyle geçeceğini vaad eden ufak şakalaşmalar.. Reyan geldi. Arka koltuktan, nanni bedenini hırpalamamaya dikkat ederek erkeksi bir şekilde seyrettim. Erdinç, motoru garaja bırakmaya gitti sonra.. O sırada Nazan da katılmıştı gruba. Nazan, Melike nin ablası oluyor. Birbirlerine verecek öneml ilavadisleri bulunmalı ki kızların hepsi bir araya toplaşıverdi! Reyan, aralarında nasıl da ışıldıyor. Grubun en nefis üyesine hastayım. O da galiba hasta filan olmadan, daha becerikli bir arzuyla Murat'ın peşinde. İyi canım gidip eğlensinler. Bu konuda nasıl bir hak iddia edebilirdim!

İskele kalabalıklaşmış, uğultu çoğalmıştı. Normal seferini yapan normal bir vapur, az önce kalktı. Tantanasız gürültüsüz gayet sakin!.. "Kapı önünde bekleseydik ya," dedi Nazan. "Yer bulamıycaz." . "Bulunuz," dedi Reyan.. Ve Murat gözüm ilende. Kulpundan kavradığı, eşşek kadar bir teyple. Genç gelen Alamancı çocuğu! Üzerinde resimli, kolsuz bir tişört var. Vücudu atletik, ve ya-

...LAR
...L·D·A·N

nık. Başında da o gıcık şapkası. Bir de konuştu mu şöyle, yan Avrupalı bir şekilde, tamam, hepsi ağzının içine bakar.. Yanına gitmedim hemen. Çarşıdan dönen Erdinç'le ilgilendim.. Kızlarla merabalaştıktan sonra, Murat sokuldu yanıma:

"Sen gelmiyohrsun?"

Evet, gelmiyohrumh!.

"İşlerim var."

Ondan istediğ ım çizgiroman ve müzik dergilerini uzattı. Teşekkür ettim.. Tatlı olarak en sona bıraktığı Reyan'la laflaıken o.. kulağıma bişeyler fısıldadı Erdinç..

"....."

"Brek Dans" yapsın diyorum!. Söylesene.."

"..Sen söylesene.."

"Hadi lan," diye ısrar ettil.. Kimseyi de kıramam; bir grup üyelığı kuralı belki!. Zaten Murat' da dünden razı: Gurbetçi gençler ve beraberlerindeki yabancı pop-dergileriyle buralara taşınan, yeni bir dans bu! Kendi içinde de çeşitli bölümlere ayrılıyor..

Tüm iskele, bizi izlemekteydi.. Erdinç'de yanına gittı sonra, bir koklusu uzatarak yardımcı oldu Murat'a, ve 'diğer kişiye elektrik geçirme' figürünü sergilediler. Reyan' da tempo tutuyordu, nasıl yapabiliyorsa, o cana yakın tavırlarıyla işte! Eğlencenin ilk demleri başlamıştı; ada vapuru, kıçını iskeleye ağır ağır yanaştırıken... Çantalarını kapıştı herkes. Ben de gitsem mi ya? Herşeyi arkamda bırakıp, gitsem onlarla? Yani, zarfları Pazartesi dağıtırım demek istiyorum!. İyi de, sen eğlenmeyi becerem'yorsun ki be kardeşim.. Yürü. volkmenini dinle ve düşlerinle meşgul ol.. Ah, seni üçkâğıtçı! Hayatta 'ikd şey' vardır, dı mı? Al, bi tane daha: Bir tanesi neşe, ötekisi hüzün. Biri gerçekleşmez ise, diğerinden çıkar hevesini bari! Arkalarından seyret, tutulduğun kadının Brek Dansçı Alman'la gidişini.. Önce, çantalarına torbalarına yardım ettim, kapı önüne kadar. "Gelsene," dedi Reyan, tekrar! Mükemmel bir ândı. Hâyallerimi bir süre daha dıı tutmaya yetecek, her anlama çekilebilir, tek bir kelime. Gelemiyeceğimi yineledı'm, coşkunluğumu gülünç bir ciddiyetle gizlemeye çalışarak.. Normal vapur jetonundan daha büyük olan, ada vapuru jetonlarını attılar turnikeye. Çantalarını uzattım üstten. Elİ salladılar ve koşturarak vapura bindiler.

Arkama bakmayacam dönüp de.. Neden bakmıyosun ya?. Vapur onlara mı ait!. Döndüm, baktım vapura.. Eğlenceli insan topluluğu! Şimdilik çalışmayanlar. Başka şeye kafası çalışanlar!" Gümbür gümbür iskeleden ayrıldı gemi, beyaz köpükler sıçratarak ve darbuka ritmleriyle.

Yürüdüm çarşıya doğru. Önce bi tasnif yapmalıyım. Belediyenin duvarını bu iş için seçip, sıraladım zarfları. 'Pendik' yönünden başlar, geriye doğru dağıtırım. Ne berbat bir iş diyorum bazen. Volkmeni çıkardım çantadan.. Kablosu kopmuş! Çözerken düğümü, en üstteki zarf uçuverdi. Her zamanki gibi, lap! diye basarak yakaladım!. Koca bir leke kenarında.. 12 numara..

LeMan
SAYI: 687
7 OCAK 2005 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazişleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Attila ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● Satış: Cengiz KOCALI ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.

LeM an MİZAH DERGİNİZ
OKUR mektupları
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Selam

Melike (abla dicem çünkü yaşım 17)... Ceza'nın yani Bilgin (abinin) hayatını kaleme alman bir CEZA hayranından öte olarak hakikaten çok sevindirdi beni... Ben Ceza-Fan'a da üyeyim... Mümkün oldukça RAP'i yaymaya elimden geldikçe birşeyler yapmaya çalışıyorum. Beste yazıyorum vs... Çünkü insanların doğruları dinlemesini istiyorum... Senin CEZA'nın hayatını kaleme alman RAPimizi olumlu yönde etkileyecektir mutlaka... Yani TR RAP'i bilmeyen biri senin sayfanı okuduktan sonra merak edip CEZA'nın kasetlerini alacak sonra TR RAP'i öğrenecek vs. bunlar beni çok sevindiriyor. Biraz önce de yeni-Harman'daki röportajınızı okudum. Güzel bi söyleşi olmuş... Herşey için teşekkürler... Bilgin abime selam ve saygılarımla... Sulh olsun...

Buğra Şaşa

Genelden Özele Akan Anlamlar;

("Şıp şıp" diye bozuk bir musluktan akan yaramaz damlaların dostları, üzümlü yoğurtun penceresinden dışarıda toprağa sarılıyorlardı. Birden elektrik kesildi. (Gerçi aşamalı bir durumdan sonra kesildiği pek görülmemiştir) Eli kalem tutmuştu bir kere. Yarım kalmayacaktı bu öykü. Açık olan kapısı kapalıydı bu sefer. Düşünce kabarcıklarının dışarı çıkmasını istemiyordu. Fakat bunu unutmuştu, "Donk!.." alnı momentü ayarlayamamıştı. Sabah yüzleşmek için baktığı aynasında göreceği morluğu önemsemiyordu. Işıldağa, karanlık labirentlerden geçtikten sonra nihayet ulaşmıştı.

Elektrik de sevgili gibiydi. Ansızın yokluğunu hissettiriyor, alışkanlık olmak istemediğini anlık isyanlarla, gözükmeyerek gösteriyordu. Ve mavi bir karanlıktan sonra aydınlık olmuştu etrafı kaleminin. Üzümlü yoğurt elektriği kıskandı galiba. Geveze susmalar tavan yapmış durumda...)

Toprağa bağlı üç fidan; anne, baba, üzümlü yoğurt. Mutluluk fotosentez yaptırır onlara, hüzünse soluksuz solunum. Kökleri aynı can suyunu içlerine çekerken, içlerindeki savaşta sabır mataraları boş gözükür. "Neden?" diye sorar ısrarla. "Köküm saçaklanıp mektuplarla İstanbul'a kadar giderken, dökülen yapraklarım, mavileşmeyi bekleyen dallarım bu şehre mahkum!" der. Sorular, düz ayna olan duvarlarda yansır, geri içine döner. Derin bir iç çekiş sessizliği doğar. Fakat "fakat" diye başlayan cümlelerin anlam kadavrası olmaya niyeti yoktur. Mors alfabesine özenen harfleri, kukuletalarını takıp uyumaya giderken; umut güneşi uzaktan ona göz kırpmaktadır...

Burcu Bakır / Kırıkkale
pofuduk_5@mynet.com

Merhaba, 2005'e 5 Kala...

Hani insanın askıya alıp da benim de bir düşüm var dediği "an"dır canlanmak belki de. Askıya alınan ömür, tavan arasında bir "an"la c'an'lanır. Belki çok şey yitirdik bu 'an'lara veya veda ettik geçip gidenlere. Doğrudur hayatta hep yarınlar dün, dünler yarın oldu. Hani şair der ya: "Bir an ki çıkılmaz zaman/bir an ki bitmez merhab'an' "evet", "Filiz"i çocuk yüreğimize alıp büyüttük ve o hiçbir zaman şikayetçi olmadı aslında. Fi tarihlere kadar ne acıları ona paylaştırdık ne mutlulukları.

Onun için bir dönem kor olduk ateşlerde. O ateşler acıların yıkıcılığıyla o kadar alevlendi ki artık kendi kendimizi yaktık bitirdik, "Yananım çıkmaz dumanım" gibi sessiz kaldık. Hep büyümenin tadına SEN ve AN'lar sessiz kaldı. Ömrümüzde bir şeyler kısaydı onun için "sevgileri yarınlara erteledik" bunu da, "çekingen, tutuk ve saygılı" yaptık, aslında biz de şair gibi böyle olmasını istemezdik. Ama mavi önlük hep mavi semaya galip geldi. Ben maviliklere senin kalem maviliğine "an"ladım ve elimdeki sevdal"an"malara. Bilirsin mavinin özü "öz"gürlük vermek "öz"dendir. Benim "öz"üm acar yüreğindir. Ben şimdi bunlara yazarken çocukluğum uve maviliğimi "öz"lüyorum.

Ve kalkıyorum sana istinaden nazire yazıyorum. Gidip kaleminle BEN'i mavinin sonsuzluğuna atıyorsun. Ben şimdi umudumu ve maviliğimi s"an"a ve "an"a yüklüyorum...

Şahin Ulutaş / Malatya

Selam LeMan Yazarları;

Her zaman beni güldüren şeyleri çok sevmişimdir. LeMan'da çok çok sevdiğim şeylerden sadece birisi her bir sayıyı öbür sayı çıkana kadar okuyorum sonra saklıyorum. En sevdiğim yazılar Terelelli ve Bayır Gülü, ikisi de beni gülmekten öldürüyor. LeMan dergisi sayesinde gelecekte gazeteci olmak istiyorum. Yazdığınız her yazı Türkiye'yi sarsan veya etkileyen bir olayı anlatıyor. Feyhan ve Can Barslan'ı çok tebrik ediyorum çünkü yazdıkları yazılar çok komik enistem ve ben çok beğeniyoruz. Ayrıca diğer yazıları da büyük bir zevkle okuyoruz. Benim çevremde artık herkes LeMan okuyor, herkesin mizah anlayışı yükseldi. LeMan dergisinin bir yeniliğe ihtiyacı olduğunu düşünüyorum, yeni konular bekliyoruz, ailece hep okuruz.. Burdan bütün LeMan okurlarına selam yolluyorum. Sayınız 685'e ulaştı inşallah 1000'e, 10.000'e çıkarsınız.

Murat Alp Aslan

7 Ocak 2005 Cuma 152209 Sayı: 2004/02 - 1.000.000 TL. (KDV dahil)
(1 YTL)

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

Türkiye yılların yaftası GECE YARISI EKSPRESİ imajını silmeye çalışırken, yeni yıl kutlamaları sırasında Taksim kalabalığı arasına sıkışmış turistleri ablukaya alıp var güçleriyle elleyip, mıncıklayıp, sürtünmeye çalışan abaza zontalarıyla bu kez de GECE YARISI SEXPRESİ damgasıyla yüzleşti...

BAKANIM VALİLİK OLARAK ÖNLEMİMİZİ ALDIK... 2006'YA GİRİŞTE SORUN OLMAYACAK!.. CİNSEL AÇLIKTAN SOSYAL PATLAMA HADDESİNE GELMİŞ YIĞINLARI BEYOĞLU VE TAKSİM'E SOKMADAN ÖNCE İSTOÇ KENT MOBİLYALARI KISMINA SİPARİŞ ETTİĞİMİZ VE MEYDAN VE CADDE GİRİŞLERİNE KOYDUĞUMUZ SEKSOMATLARDA EN AZ 5 POSTA REHABİLİTE EDİP GAYET MAYIŞTIRIP NEFSLERİNİ BASTIRMADAN MEYDANA SALMIYORUZ...AYRICA KEŞKE BU GECELİĞİNE KERHANELERİ ÜCRETSİZ YAPSAYDIK...ÖYLE Mİ?..HAKLISINIZ BAKANIM EN AZINDAN KDV'Yİ İNDİREBİLİRDİK!..

EHE HE

XXXX

688

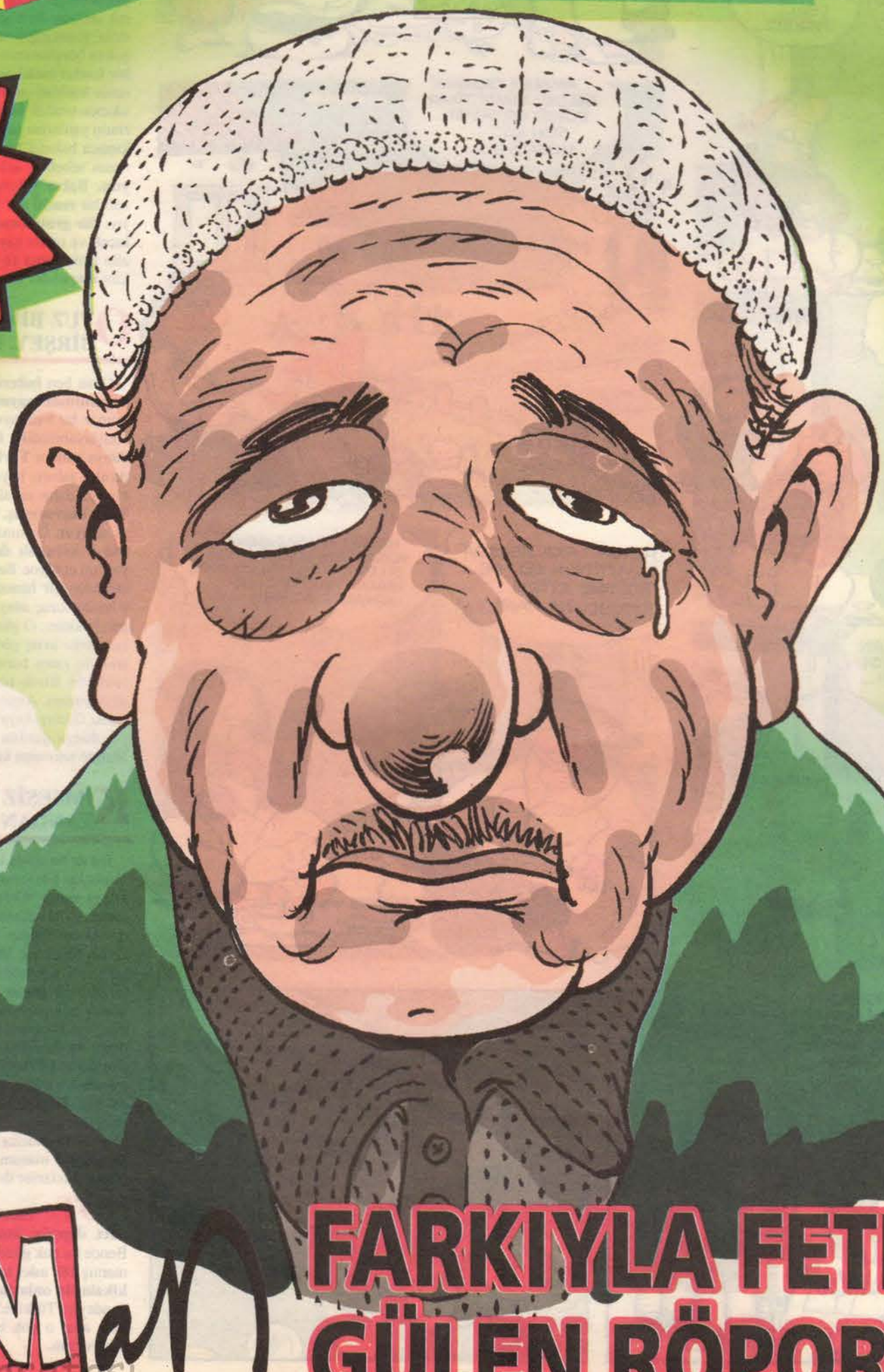
14 Ocak 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/03-1 YTL. (KDV Dahil)
(1.000.000 TL)

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

HOCA EFENDİ LEMAN'A KONUŞTU!

FARKIYLA FETHULLAH GÜLEN RÖPORTAJI

Aksamsefasi

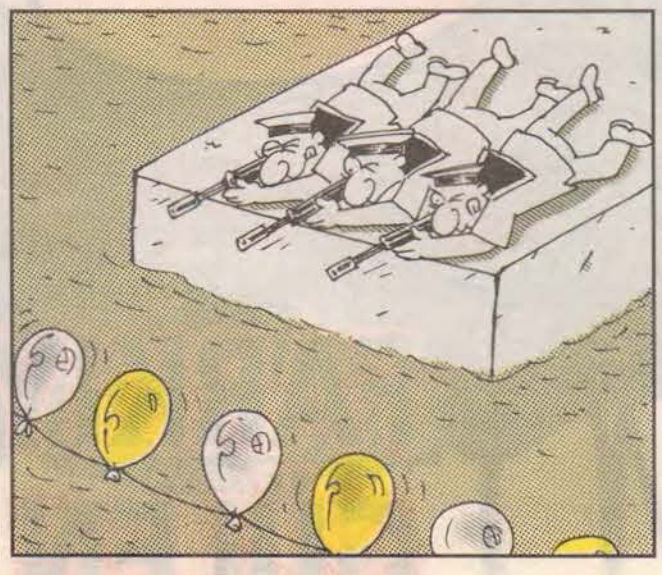

KARADENİZ'DE İNANILMAZ DALGA MUCİZESİ

Aksaray PAŞAOĞLU

Bir an için gözlerinizi kapayın ve o insafsız çok inanılmaz **Atlantik Okyanusundaki** karınca kadar o akıl almaz binlerce adadan birinde yaşayan ve her an o **muhteşem doğanın** zaten orada son derece siz yoksulsunuz ve bir sabah en dev tsunami dalgaları gelerek siz oradaki doğa karşısında güçsüz insanlardan birisiniz. Buna rağmen hâlâ hayattasınız, bunu büyük mucizelere borçlusunuz. Bence işte tam da burada **yüreğimi bir kartal sanki pençesiyle sıkmış da** gibi tırnaklı ellerimle **kalbim su dolu plastik kap gibi** su şişesini ben sıkınca oradan **ince iki boruyla** gözlüklerimden gözlerimin yanlarına gelen su, gözyaşı gibi samimi olarak fışkırınca bakınız bir takım **baronlar** benim bu gözyaşlarımın sebebini asla anlayamazlar. **Daha açık anlatayım.** Bakın yakında televizyonlarımızda **"Survivor"** adlı bir **realiti şov** başlayacak. O, beni sevinçten ağlatıyor. **Bir grup insan okyanusta ıssız bir adaya bırakılacak** ve orada hayatta kalmaya çalışacaklar. İşte bu realiti beni **uçsuz ve deli** heyecanlandırıyor. Şimdi bir takım **markizler** çıkıp bu programı da eleştirecekler.

OTUZ BİN İŞSİZE İŞ GİBİ BİRŞEY. O ÇOK HARİKA

Oysa ben haberi gördüğümde o an için **son derece dayanılmaz maymun olmak istedim.** Çünkü öyle inanılmaz bir harikayı ben o zaman el gibi ayaklarımla da alkışlayabilirdim. Bakınız, bu yarışma sayesinde bütün dünya **sadece Türklerden konuşacak.** Türk insanı, **17 Aralık** şahane heyecanını bu defa daha **Ocak** ayından bir kez daha yakalamıştır. Yarışmaya şimdiden **30 bin Türk başvurmuş.** Bu şu demek. **Türk insanı eğlenmeyi seviyor.** O tsunamiden korkmuyor. O girişimci. **Fakat o Avrupalı değil.** Tsunami faciasına İsveç kadar yardım etmiyor. Bence organizatörler bu 30 bin Türk insanından **bir tanesini bile elemeden** tamamını komple o harika kıraç adaya yaka paça **son derece demokratik** göndersinler. O güzel insanlar, orada kendilerine verilecek **birer avuç pirinç** ve **birkaç dilim peksimetle** ben eminim zaten buradakinden son derece harika yaşayacaklardır. Bir de bir takım **baroneslere ve düklere** şunu söylüyorum. Asgari ücrete yapılan **32 milyon** zammın yarısı Güney Asya'daki felaketzedelere verilsin. Türkiye, dünya yardım yarışı liginde artık bence İsveç'in Malmö takımına kafa tutabilecek hale gelsin.

KİMSESİZ ÇOCUKLARA YANDAN YANDAN AĞLIYORUM

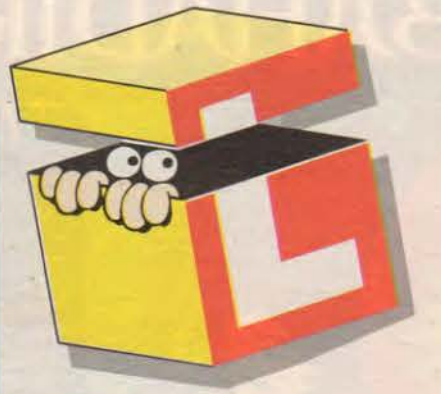
Bir de bu arada kimsesiz çocuklarla da ilgili bakınız o minik bir yavrucak. Tsunami yüzünden o da **Kenya**'da kıyıya vuran **"Owen bebek"** bakınız nasıl bir kim tarafından evlat edinilmiş. Onu evlat edinen kişi **yüz yaşında.** O bir ihtiyar. O **bir kaplumbağa. Evlat** edindiği Owen bebek ise **300 kiloluk bir suaygırı yavrusu.** Onlar şimdi Kenya'daki **Lafarge Hayvanat Bahçesi**'ndeler. Burada elimle yandan yandan su şişesini sıkaraktan gözlerimin yanlarından iki damla yaş akınca elbette dünyada **kimsesiz insan çocuklar** da var. Mesela **Ortadoğu'da da.** Onlar kim mi? Mesela anasından babasından uzak **ABD askerleri.** Türkiye'de de yılbaşı gecesi masum bir tekneyle son derece tekne gezisine çıkan ama bakınız **Karadeniz**'de talihsiz bir dalgaya yakalanıp **Bulgaristan**'a gittiği ve Bulgar polisi **100 bin Avro**'yu almayınca mucizevi bir şekilde sağ salim Türkiye'ye dönmesi o masum çocuğun bakınız bu tip durumlarda böyle mucizeler de yaşanıyor.

NOT: İstanbul'un çeşitli yerlerine konulan **250 adet deprem konteynırından 62 tanesi soyulmuş.** Bence bu çok güzel. Neden? Şu anda İstanbul'da soyulmamış **188 adet** konteynır var ve **pek çok hırsız şu dakikalarda onlarla uğraştığı için** bizler biraz daha güvendeyiz. Türkiye'yi seviyorum. Her sabah Büyük Atlas'ı açıp o çok harika Türkiye sayfasını **baron gibi öpüyorum.**

Aksamsefası

Irak-Afganistan demeden sağa sola, Doğu'ya, Batı'ya, Ortadoğu'ya saldıran kana susamış Amerikan soytarıları, şimdi de dolarla aşağı-yukarı oynayarak dünyanın zaten arap saçına dönmüş ekonomisini felç etmeye çalışıyor...

Mini bulmaca

Bu nedir?

a: Kördüğüm
b: Arap saçı
c: Kaos
d: cadı kazanı
e: Cumhuriyet Halk Partisi
f: Hepsi

ÇİZ. ÇAĞ

KAPAK KONUSU: LeMan farkıyla mini-dev yarasa Fethullah Gülen röportajı

CHP'de Şişli belediye başkanı Mustafa Sarıgül'ün, Deniz Baykal'ın isteğine rağmen partiden ihraç edilmemesi yeni bir deprem yarattı...

Mahkeme salonlarında ayıların bayılana... Son hortumcu Murat Demirel de, Ali Balkaner gibi mahkeme salonunda fenalık geçirdi!!!

İstanbul'un orta yerinde Okmeydanı SSK Hastanesi'nde görevli bir hemşireye tecavüz edildi, parası gasp edildi...

LeMan anti MEDYA

Babanın kadim gölgesi Yavuz Donat, Demirel'in alçılı ayağının fotoğrafını çeken ilk gazeteci olmakla övündü...

Akşam gazetesi yayın yönetmeni Serdar Turgut geçirdiği rahatsızlık sonrasında ateist kimliğinden sıyrılıp dine döndüğünü açıkladı...

Uzan ailesinin Türkiye'de kalan tek ferdi Cem Uzan yeni bir TV kanalı açıyormuş...

HAFTAYA LEMAN'IN İÇİNDE YENİHARMAN BULACAKSIN! SAKIN ŞAŞIRMA, BU SAYIYI DA AMMAN KAÇIRMA...

SAVAŞ AY'LA SOKAK ARASI

Olgun Budak

Savaş Ay: Uzaylı tarikat dost mudur, misyonerlerin olayı nedir, bu hafta da maneviyata kolpazanca yaklaşıp reytingimizi coşturuyo muyuz? Tüm bu sorulan Rael, Rahşan Ecevit ve Serdar Turgut'la cevaplandıracağız...

Rael: Savaş Bey iyi güzel coşalım da, ortaya ateş yakmamışınız, buz oldu etraf... Bu arada isteyenleri 10 YTL karşılığında sokularak ısıtabilirim ateşimle, uyandırayım...

Rahşan Ecevit: Ey ahaliii, din elden gitmektedir... Bugün liselerde eneiji ölçü birimi olarak "dyn"le değil, gavur "Newton"la sorular çözülmektedir... Burdan tüm liselileri cihata davet ediyorum... Ayrıca 110 metrelik semazen heykeli Sivrida'ya değil, Taksim'in göbeğine yakışır...

S.Ay: Yakışır dimi? Burdan belediye ve heykeltıraşlara sesleniyorum... O kadar adamsınız, eğer traşı kesip bunu yapamazsanız yuf olsun sizlere...

Rael: Bakın biz o kadar kişi biraraya gelince ne alemlere, ne gruplara dalıyoruz... %10 grup indirimi, 0 otel masrafı ve her meridyenden müridleriyle en reel tarikat farkını fatkedin...

S.Ay: Reklam yapma da sus bi sakallı ibiş... Serdar... Serdar'cım, anlat Savaş Abi'ne nedir bu Müslümanlık'a merak salman... Başına bu meraktan bişey gelmesin...

Serdar Turgut: (Ağlayarak) Bi patlama bekliyorum Akşam'ın tirajında ama... Heralde kestiğim o kadar kurbanın ardından milliyetçi muhafazakar çizgiye oturmuştur artık gaste...

S.Ay: 26-45 doğu meridyenleri dışını tanımam diyo Serdar... Peki şimdi bide bu Taksim'de kasa kasa incir gibi incil dağıtanlar var... Nedir onlar, misyoner mi?

R.Ecevit: Geçen bizim sahilde gördüm, bissürü genç, denize atılan bi haçı çıkarmaya çahşıyorlardı... Meğer haçlara müptela edici bi bulamaç sıvıyormuş bunlar... Burdan tüm dalgıç camiasını cihata davet ediyorum... Yoksa semazen yerine de bumerang heykeli dikecekler başımıza...

S.Turgut: (Hıçkırarak) Ama iş koyafetleriyle gelmesin dalgıçlar... Mafum şeyleri gözükür, hani eskiden çok söyleridim de, şimdi söyleyemeyeceğim şeyleri...

S.Ay: Yav Serdar, senin ilki kelimenden biri "penis"ti... Şimdi ne yazıcaksın onun yerine? Belediyeyi çağırayım mı gene göreve?

S.Turgut: (Sümkürerek) Şimdilik ten rengi yazarak bünyeyi yormadan, yumuşak bi geçiş yapmayı planlıyorum... Ama etek boyundan dolayı bayan maçlarını yazamam gibi geliyo.

Rael: Bence de etekler çıkmalı, herkes eteğindeki taşlarını dökmeli ortaya... Artık bu taşlar pırlanta mı olur, elmas mı olur bilemem...

R.Ecevit: Savaş Bey, burdan futbol camiasını Rael Madrid takımına karşı konra atağa çağırıyorum Mustafa Denizli önderliğinde... Ayrıca devlet her eve bi semazen tahsis etmeli...

S.Turgut: (Göz yaşlarına boğularak) Karanlıyım işi tüm tahsisatıyla, aman, tafsilatıyla öğreneceğim... Tiraj almak için, pardon, aranmak için hacca da gidelim, hatım de indirivim... Başta Hak olmak üzere her yola gelirim yani...

S.Ay: Rael kaşınmıyo mu senin sakal ha, onu bi söylesene... Ya da boşver onu, bi zamanlar Atf diye kedi yiyen bi yaratık vardı uzaydan gelen... O da satanizm hareketini başlatmış olmasın ha?

Rael: Doğrudur. Atf bizim komşu galaksidendi... O da peygamberlik yapsın diye yollandıydı uzaydan, ama Holivud'un büyüsüne kaptırdı kendini, şov çocuğu oldu, yazık etti kendine...

S.Turgut: (Hapşırarak) Hapşuuu... Aman Allah'ım hapşırdım, bu bi işaret olmasın? Rael, anlat bakalım kaç kişisiniz? Hayır, bizim tirajları patlatabilirseniz raelist çizgiye çekelim Akşam'ı... Olayınız nedir yaaa?

Rael: Bi zorgylerle kaynaşıp, müridlerin ONA'sını kopyalıyoruz... 4 yıl sonra uzaylılar bizi yukarı alıp, dünyaya nükleer bomba atacak... Bi biz döneceğ geri...

S.Ay: Höööh, benden de kolpacılar varmış demek... Önüm, Rael, bu Buş'ta uzaylı falan olmasın sakın ha? Nükleer bomba falan atma olayları gibi... Neyse, şimdi bu sapmalıklar kesmedi beni diyenler için, 30 saniyeliğine Kur'an'ın şifresini çözen arkadaşı alıcam içeri... Ömer Çelaki, Kur'an'ın şifresi çözdüm diyosun, neymiş bu şifre, söyle ki bide sen çellesin aldırmızı?

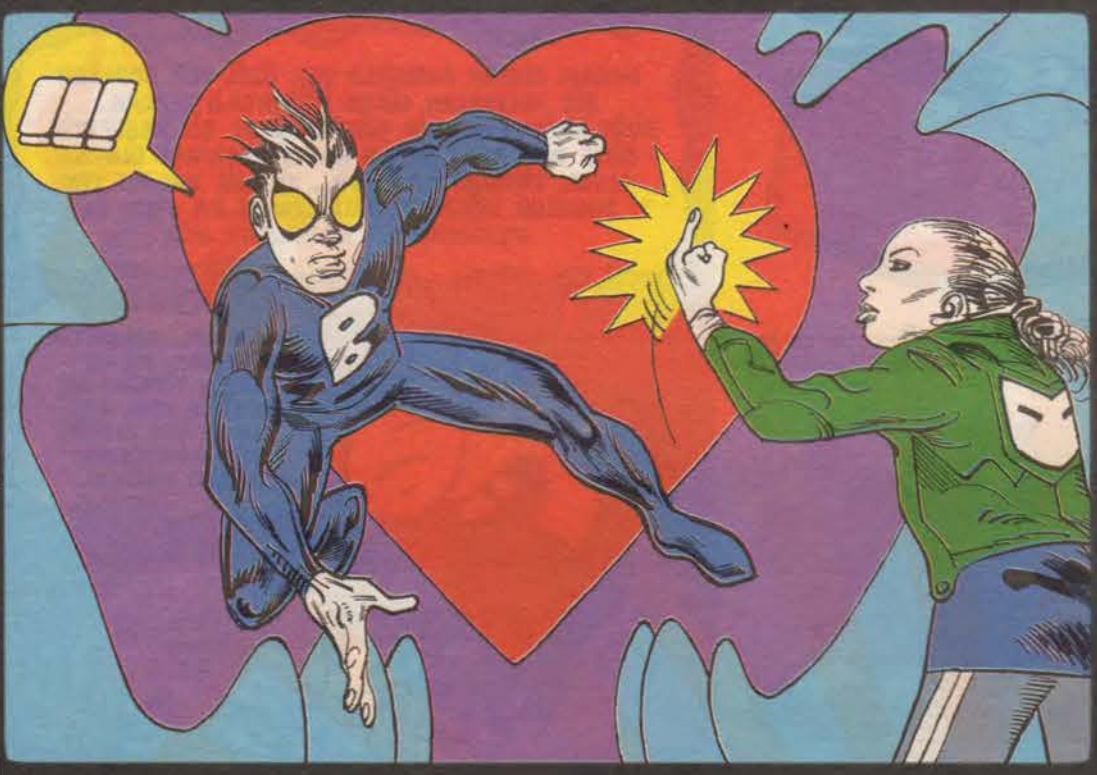
Ö.Çelaki: 5383...

S.Ay: İşte bu hafta da reyting kaygısından uzak, sokak arasının zifiri karanlığında tüm gerçekleri aydınlatıcak... Gelecek hafta da 7 başlı, Mutlu Çelik kaşlı Marduk'lulara, irlanda'da banka kasasının şifresini çözerek milyonları götüren elemanları karşı karşıya getireceğiz...

Aksamsefasi

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

bahadirboysal@leman.com.tr

TIRNAK MAKASLARININ İÇ DÜNYASI

Arada merak edersiniz bu çizer tayfası nasıl yaşar?.. Nelerden mutlu olur?.. Aşık olur mu?.. Düzenli bir ilişki yaşayabilir mi?.. Ben bu ilişki olayını beceremedim, bunun yavşaklıkla, gelsin sarışınlar, gitsin esmerlerle alakası yok... Söyleyenin alnını karışlarım... Leman'dan abilerime, üstadlarıma sordum... Ulan ben militan olup çıkmışım meğer!.. Olup biten herşeyden rahatsız... Sürekli pulları dökülür.. mına koduğum algıları sonuna kadar açık... Sürekli bir uyarılma, ciğerlerine kadar "gerçek hayat"ın içinde... Ve asla unutmaz... Ve sevgili okurlar bütün bunların sebebi sizsiniz... Size samimiyetimi, her öfkemi, her ağlamamı size kustum.. Bu öyle bir metafora döndü ki... Artık dönüşü yoktur... Ve sevgili yavrum, işte "sanatçı" olmuşum ben... Üç gün önce altı aylık ilişkim bitti... Çok umutluydum bu sefer... Çünkü sizden daha az şey biliyordu hakkımda... Çünkü dünyanın en iyi kalpli ve en zarif pırlantasıydı... Böylelikle adam olurdum belki... Fakat bizim ne gecemiz, ne gündüzümüz ötekine benzer... Haftada birgün çizer, 6 gün kendimizi yeriz, sokakları yeriz, betonları, asfaltları yeriz... Yorulup daima sabaha karşı uyuruz... Olmadı işte... Ben onu sevdim... Ama o metafora gelmedi... "Veda edip aşka, korur ya kendini..." öyle birşey oldu... Ulan her giden de bir lafı iyi bellemiş.. "Olmadı ama çok özel ve değerlisin.." Hey babam hey... Yalnızlık gittiği yoldan gelmiş, hep acı çekmek ne güzelmiş... Kan ve gül.. Gül ve diken... Yok mu beni sken?.. Daha acayip modeller de var... Televizyon aşkı Caner ve Tülin'in Caner'i!!. Ulan üzerinden aylar aylar geçti, aşk dediği şeyi 0900'lü hatlara taşıdı... Medya yarattı medya unutturdu, medya tekrar kaşıdı... Ve Caner iki gün önce aşkından hastane yatağına düştü!! Bu nasıl bi şeydir arkadaşım?.. Bizler zaten sana inanmıyoruz... Memlekette bir dolu karasevdalı adam var... Aşık olduğu kızı doğrayan ve hatta bombalayanını bile duydum... Onlardan ne istiyosun... Caner'in yüzü, çehresi Hz.ömer'e benziyor... İşler iyice içinden çıkılmaz hale geliyor..

CENNETİN KAPILARI AÇILIYOR (?)

Sevmeyenimiz de çok... Arada internetle virüs yolluyolar... Enteresan bi şey çıktı aralarından... önce şu nami internette çok duyulan ve internetin bir numaralı illegallerinden olan çocuk pornoları gibi birşey zannettim... Bikinili bissürü kız çocuğu fotoları... Amerika kaynaklı.. Fakat site açılışında bi not var... "Kızlarımız Amerikan yasalarının izin verdiği konseptte legal kadın formları içindedir... Sanat fotoları olduğu için de, yaş sınırı yoktur..." Bikinili, mayolu, pozlarla eğrilmiş, bükülmüş bir dolu minicik kız çocuğu... Beraberinde patır patır açılan bissürü benzer site... Hepsi de legal??? "Cennetin kapıları açılıyor" diye bir laf gördüm ki Allah belanızı versin diyorum... Devletler, çocuk pornosuna karşı en sert önlemleri alıp, filtreleme bile uygularken bu para babaları kapıdan çıkıp bacadan girmiş... Ve de bu çocuklara kılıf bile bulmuş... Bunlar "fotomodel"dir ibaresini koyuşlar... Çocuk falan değil yani... Normal hayattan binlerce çalışanı, iş sahibi, saygın pozisyonda insanların içlerinde simsiyah keçiler dolaşmaya başlayınca, bilgisayarlarını şenlendiren milyonlarca dolarlık bir pazar... Bu çocuklarla beraber o Amerikan yasaları da nasıl ustaca eğrilip bükülüyor...

KANCALI İMAM!

Bi kaç gün önce Radikal gazetesinde okudum... El Kaide'yle bağlantılı olduğu için İngiltere'de tutuklanan "Kancalı İmam" lakaplı Ebu Hamza, ayak tırnakları çok uzadığı için mahkeme önüne çıkmayı reddetmiş... Tırnak uzunluğu nedeniyle yürümekte güçlük çektiğini söylemesi, davanın yargıcını çileden çıkarmış!.. Müslüman kafirlerle mücadele içindeyken "cihat" halindedir... Cihattaki müslüman sakalını kesmez hiç... Bu gelenek peygamber sünnetidir... Kancalı İmam'ı sakalda kesmemiş, tırnakları da uzatmış... Fakat Allah var, toynaklı şark kurnazıymış, tebrik etmek gerek... Yargıç pes edip duruşmayı tee Temmuz ayına ertelemiş...

ADÖLH!

Aynı zamanda gayet başarılı bir ressam olduğu için Adolf Hitler ilgimi çekmeye devam ediyor... Ressam olmayan nerden anlasın... Resim bir ruh ve tiynet aydınlığı... seni sıradan insanlardan ayıran tanrısal bir ışık.. Ve bu adam hiçte zevzek amatör bi ressam değil... Nasıl oluyor da ruh ressam, kafa kuduz??. Hitler'in yazdığı KAVGAM adlı kitabı okuyorum, yahudileri tarif ettiği cümleye bakınız hele; "Bu heriflerden birini yakaladığınızda sanki elinizde yapışkan ve cıvık bir madde tutmuş gibi oluyor ve insana tiksinti veren bu madde parmaklarınızın arasından kayıp gittikten sonra başka bir yerde tekrar toplanıp biçimleniyordu!" Çüşşş.. Çüşşş... diye tıslıyorum vallahi.. Lavuk heykel yapıyor sanki... Deli-dahi diye kestirip atmak o kadar kolay ki... Bu adamın senden, benden zeki olduğunu sanmıyorum... Analitik bir zekanın istilası değil yaptıkları... Allah buna yaratıcı sanatçı ışığını üflemiş, üstüne de dipsiz bi nefret eklemiş... Beyaz kanatlı bir gergedanın senin üstüne doğru hababam uçtuğunu düşün... mına koyim, bu en kötü şey...

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemken@leman.com.tr
kemalkenanergen

Geçen hafta **Nihat Genç**, ömrü hayatımızda ilk kez beni telefonla aradı ve kısa metraj bir hal-hatır sormanın ardından **Diyojen Dergisi**'nden bahsetmeye başladı... Diyojen'in ülkemizde çıkan ilk mizah dergisi olduğunu filan hatırlattıktan sonra, neredeyse yüzelli sene önce bu dergide çalışmış olan yazar ve çizerlerin isimlerini, aralara "Tanıyo musun?"lar ekleyerek saymaya koyuldu... Ben de ayıp olmasın, lafı bölünmesin diye otomatiğe bağladım ve hepsine "Tanıyorum", "Tabi ki", "Hı hı", "Ayıp ettin" şeklinde ara cevaplar yetiştirmeye başladım...

Derken **Mehmet Ali Bey** dedi ve sustu Nihat Genç. Ve fakat bu arada ben ona da gayriihtiyari "Tanıyorum" demiş bulundum. Aslında böyle birini tanımadığımı anladığını anlamama yetecek şekildeki kısa sessizliğin ardından bir Edebiyat Örtmeni edasıyla bana Mehmet Ali Bey'i ve kalem arkadaşı **Teodor Kasap**'ı anlatmaya başladı; "Hani sen Hisseli Harikalar diye bişey yazıyosun ya, bu şahsiyetler onu yüzkırkbeş sene önce yazıyomuş. Haberin var mıydı?" dedi... Ben yoktu anlamında yutkununca, Mehmet Ali Bey'in Diyojen Dergisi'nde yüzkırkbeş sene önce yayımlanan hisseli harikalarından (**Lehce'tül Hakayık**) birkaçını okudu;

İnşallah : Nezaketle verilen red cevabı..
Barbar : Topu icad etmeyenler...
Piç : Tabiatın yavrusu... Adını hayatın koyacağı natürel mahluk...
Cesaret : Korktuğunu belli etmemek...
Cüce : Büyük adamların yakından görünüşü...
Hayır Duası : Ucuz hizmet...
Dostluk : Fırtınalı havada içi dışına dönen şemsiye...
Sır : Dağılma ve yayılma kudreti sonsuz olan madde...
Sefahat : Kadınların gözünde en kıymetli kusur...
Alim : Birşey bilmediğini bilen...
Nikah : Boşanmanın ilk faslı...
Yaş : kadınların saklamayı başardıkları tek sır...

"Abi" dedim, "desene Amerika'yı yeniden keşfetmişiz?". "Amerika'nın gtüne koyim" der gibi gülümsedi seslice, sonra "Öyle düşünme." dedi. "Yaptığın mizah çok köklü bir geleneğin devamı. Mutlu olmalısın, gurur duymalısın."... "Ulan" dedim içimden, "meğerse 15 senedir rahmetlilere çıraklık ediyomuşuz da haberimiz yokmuş."

Cahilliğime mi üzüleyim, şansıma mı sevineyim ne halt edeceğimi şaşırdım harbiden. Ve sonunda çıraklığı büyük bir onurla kabullenip, Mehmet Ali Bey'in kaldığı yerden LEHCE-TÜL HAKAYIK'a (Kelimelerin Asıl Anlamı) devam etmeye karar verdim... Taklitler orjinallerini yaşatırmış. Umarım ve dilerim bunu başarabilirim...

Mehmet Ali Bey, Teodor Kasap ve döneminin diğer muhteşem mizahçılarıyla ilgili bilgi edinmek için **Cemal Kutay**'ın **Nelere Gülerlerdi** ve **Hilmi Yücebaş**'ın **Türk Mizahçıları (Nüktedanlar ve Şairler)** adlı kitaplarından yararlanabilirsiniz...

(Bu arada sağol Nihat Abi)

Akşamsefası

Arkadaşımız Kemal Aratan'ın yaşadığı sağlık sorunu nedeniyle bu hafta **GATANA** sayfasını yayınlayamıyoruz... Kemal'e bir kez daha geçmiş olun...

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

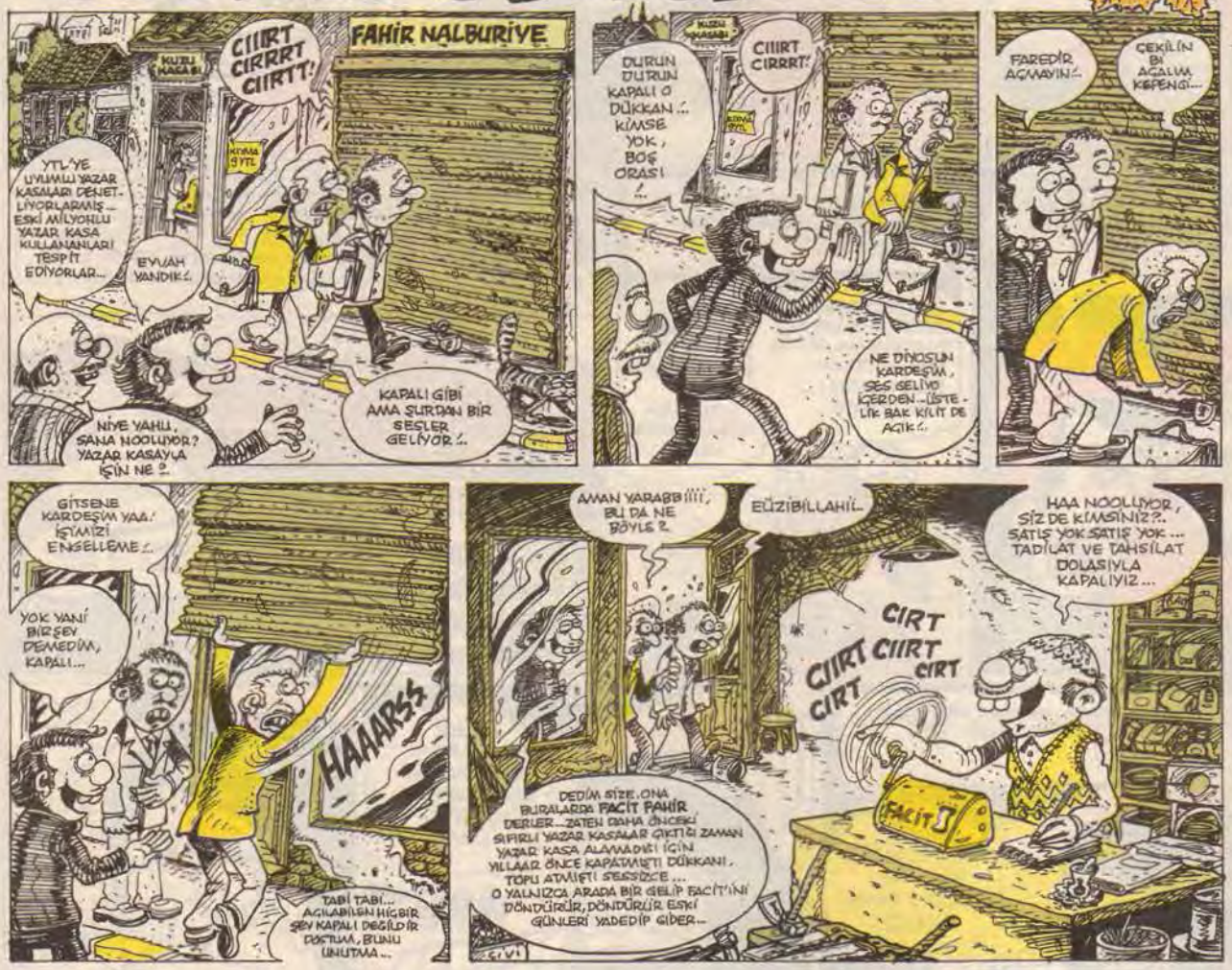
Can Barslan

Gönül Adamı

dumur@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU

e-mail: Perşembe sabahı Leman'ını almış arabamın içinde okuyordum. Tam sizin çizdiğiniz ahşap evin yandığı **GÖNÜL ADAMI**'nın olduğu sayfayı bitirmiştim ki bulunduğum Rami sırtlarından kuş bakışı 200-300 m. mesafedeki Eyüp sırtlarında bulunan bitişik nizamdaki üç ahşap evin ortasındakinin çatısında çok yoğun bir dumanın çıktığını farkettim. Birkaç dakika içinde alevler göründü ve yangın 15 dakika içinde üç evi de perişan etti. İnsanlar sağa sola koşuştururlarken ben yanımdaki arkadaşımla birbirimize yangının korkunçluğunu insanların çaresizliğini sanki yangının içindeymiş gibi bağıra çağıra ünlemlerle anlatıp kafamda da bu kış vakti bu insanlar ne yapacak sorusuna kendimce kendimi rahatlatacak cevaplar ararken arabamın yanına gelen mahalle bakkalının sesiyle delirmenin eşiğine geldim; "Keşke orda olsaydık da ısınaydık abi! Ne güzel yanıyor." deyip peşine de pis bir kahkaha ekledi bu iğrenç adam. Ben entegrasyon bir dejavu yaşamıştım. Ve kafamdaki yeni sorular şunlardı: Dağ başına mı kaçayım, başka bir diyara mı göçeyim, inip şu bakkalı mı döveyim! Ama en güzelini seçip bunu Lemancılar ve sizinle paylaşmak istedim. Hoşçakalın...

İsmail Holinoğlu

PANTOLON METİNFİDAN

mecirfidan@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

ESKİDEN... BİZ ÇOCUKKEN AYŞEGÜL KİTAPLARI VARDI... AMA TERELELLİ PICTURES AYŞEGÜLLERİN YAYIN HAKKINI ALDI...

1. MACERA AYŞEGÜL MORGDA...

BAKIN, DOSYAYI KAPATABİLMEMİZ İÇİN CESEDİ TEŞHİS ETMENİZ GEREKİYOR... ONUN SEVGİLİNİZ OLUP OLMADIĞINI SADECE SİZ SÖYLEYEBİLİRSİNİZ...

AY YAPAMAM...

YAPMALISINIZ...

UFF! YA OYSA... YA ATAKANSA... BEN... BAKAMAM...

SİGARA...

EVET... BİRAZ BEKLEYELİM...

PUFF! ANLAYIN LÜTFEN.. BU İŞ BENİ ÖLDÜRECEK...

ANLIYORUM DA... BİRBUÇUK SAAT OLDU... ARTIK TOPARLANIN VE BİR AN ÖNCE BAKIN ŞU CESEDE.

LÜTFEN CESET DEMEYİN ONA! O BENİM... OH YOO! HAYIR DEĞİL! ATAKAN ÖLMEDİ!.. O BAŞKASI...

O HALDE BAK BE KADIN.

HIMMMMMFFFFFF..!

GÜZEL, DERİN BİR NEFES ALIN...

ALLAHIM!.. NASIL YAPCAM?..

AÇSIN MI?

EVET... BİR AN YOĞUNLAŞIP BAKMALIYUM... TAMAM...

AÇ OĞLUM...

HİİAAAAAAAAAA!..

ALLAH SENİN BELANI VERSİN.. ÜÇ SAAT SONRA KADIN NİHAYET BAKMAYA CESARET ETTİ.. ONDA DA CESEDİ TERS AÇTIN!.. ŞİMDİ HERŞEYE YENİDEN BAŞLIYCAZ.. SALAAAK!..

2. MACERA AYŞEGÜL EV ARIYOR...

EMLAKÇ

ELİMDE ÜÇ DÖRT TANE EV VAR... BUYRUN GİDELİM... YER GÖSTERME PARASI 5 LİRA...

BEĞENMEDİM BUNU...

I-IH...

BU DA DİİL...

BU EV SON... İNŞALLAH BEĞENİRSİNİZ...

EVEEET! İŞTE BU... TAMAM TUTUYORUM.

OFF YAA... BİR ÖKÜZLE BERABER OLMAK NE ZORMUŞ... TREN YOLUNA BAKAN EV BULANA KADAR CANIM ÇIKTI... İLİŞKİM İÇİN NELERE KATLANIYORUM...

EV GÜZELMİŞ SEVGİLİM... HİÇ SIKILMAM BURDA... TREN KAÇ DAKKADA BİR GEÇİYOR ACABA?..

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

Behiç Pek

- Napıyon lan dayısının çişli yeğeni... Zar tutma olm! Duydun mu lan, kamışa su yürütme, salma yavru yılanı, ört içerde dursun. Anladın di mi eheha...

- Anlıyacak yaşı geçtim be Ömür dayı. Biliyorum, sade çiş yapılmıyo oramızdan.

- Vayys Sıkılıma bak, dayısına "senin yaşın kadar benim yatakta leşim var" demeye getiriyo. Katılsana lan benim vakıfa, "Ömüryenler" diye dernek kurdum. Uzaylılarla temasa geçicez. İstanbul'a gelicem, Aksaray'da güzel bi otel kapatırız. Sen arkadaşlarını toplarsın ben de tarikatı toplarım. Ayin mayin derken danslı temaslı bir eğlence ortamı yaparız. Yapar mıyız?

- Yap tebi sen. Kuku peşinde ömrünü yedin, şık olmuş, ii isim bulmuşun.

- Makara yapma lan çişli, akıllı ol. Seyretmedin mi televizyonda adam ta Amerikalar'dan gelip kelle başı yüzde on alarak alemin kralını çeviriyo. Bizim neyimiz eksik? Hem voliyi vururuz hem de zevkimize bakarız. Kafayı çalıştır yeğenim, bizim zamanımızda yoktu böyle şeyler. Belini boşu boşuna yorma... Aloo? Duyuyo musun? Bak üç seansta altına bi araba çekeriz arkasına "dayım sağolsun" diye yazdırırsın, duyuyo musun? Hat gitti, seni arıycam yine yeğenim... Kaçış yok, Ömüryen'lerden. Girdin mi çıkışı yok... Alooo?

- Alo Sıkılhan kardeş. Çok fazla konuşmıycam. Okulun bitişiğindeki otoparktan gece silah sesleri geldi. Biri vurulmuş olabilir. Çocuklar Beşyüzevler'de saklansalar da benim haberim yok. Silahı terasa atmış olabilirler. Tamam mı?

- Ana haber bülteni spikeri gibisin Hırgürkan, ne dediğin anlaşılmıyo...

- Olum güvendiğimiz bi kankimize içimizi döküyoruz herhalde. Parçaları da sen birleştiriver. Büyük oynuyorum artık ama bünyem kaldırmıyo, vukuatın kralına karıştım diyorum sana. Ötücek birine anlatsam içeri girerim, ama bu vukuatı anlatmazsam da içimde patlıycak. Anladın di mi? Silah sesi, adam vuruldu, emanet terasta bir yerlerde...

- Sabıka dosyanı başka bi kankine açsan Hırgürkan. Annem arıyo beklemeye aldım da kendisini.

- Ne sabıkası lan, ben vurmadım adamı. Biz sadece erkete durup kalabalık yaptık. Herif bizim büyük reisten habersiz ihaleye tekrar girmiş. Orası çok katlı bi alışveriş merkezi oluca
ye söz verildi bize. Silahın kuydu y
yüzden elden çıkarttık. Aloo,
bunları annene ötme sakın... Alo
na bak, kapattın mı lan! Sana g
nemeyeceğimi biliyodum şerefsiz
niyesinde sattın kardeşini. Erke
gel lan akşama otoparkın oraya..
tin lan sen, seni vurup teslim ol
sam bana da Hırgürkan deme
şerefsizim. Aloo! Alooo!

- Ya baksana Sıkılhan, oku
kermes için üç katlı frambuaz
man pasta mı yoksa üzeri dr
motifli sim işlemeli anorak kaza
sence daha çarpıcı bi fikir?

**- Sen kapat ben karar ver
seni arıyım istersen Bunalgül.**

- O kadar geniş vaktim yok, he
ver kararını. Büzge felaket kast

feyzi@leman.com.tr

Feyzi Tekgündüz

CEZMİ ERSÖZ

Bak Cesaretim Var Delirmeye

Seninle geçirdiğim günleri ömrümün geçmişine ve geleceğine dağıttım... Yetmedi ama olsun, "senin delirmeye bile cesaretin yok" dediğin geliyor aklıma. Söylesene hayatın sensiz geçen her kısmını elimin tersiyle itip sadece senin olduğun anları düşünerek yaşıyor olmam, delilik değil de ne? "Aşk" dersin, belki de aşk da hastalıklı bir duygu işte. Bana tuhaf gelen bir söz vardı "yanındayken bile özlüyorum seni". Ilk kim demiş bunu? Niye demiş? Ama seni şimdi düşünürken anladım...

Yanındaydım ama kokunu alamıyordum... Yanındaydım ama sanki sen çok uzaktaydın. Uyumadan, nefes alış verişlerini dinliyordum, sen bilmediğim bir rüyadayken, yanında uyuyarak geçirecek zamanım yoktu. Yanında uzanmış seni seyrediyordum... Dokunmak istiyordum ama dokunamıyordum, bebekliğine dönmüş ellerine, seni korumak istiyordum, neden ve kimden, üstelik nasıl koruyacağımı bilmeden... Sana bunu nasıl anlatmalı, savunmasızlığını görmüştüm sende. Sana gelebilecek her kötülüğün, sözlerin, gözlerin önüne atılmak is iyordum.

İçimde fırtınalar kopuyordu, dışımda ise fırtına öncesi sessizliğinde savruluşuma birşey yapamayışım. İçimdeki gelgitlerde birileri senden birşeyler yağmalamaya çalışıyordu, ben kendimi eksiltmek istiyordum senin yerine...

Seni götürmeli çok uzaklara, saklamalı. Hep güvende olmalısın, herşey is ediğin an elinin altında olmalı, düşündüğün an gerçekleşmeli. Duymak istediğin an çalmalı müzik. Geceden sıkıldığın an güneş doğmalı, günden sıkılınca ay istediğin uzaklıkta ve şekilde... Çiçekler sana dönmeli, akşam sefası senin için gündüzde kokmalı...

Bunlar cennette olur, tabii varsa, ya da buna inanan delilerin aklında sadece... Bak cesaretim var delirmeye gecenin cinnet saatlerinde. Bu dünyanın çekilmezliğindeki düşlerimde en azından "bir yer var..."

Sana dokunmak istediğim anlarda, başkaları bana dokunacak bir yer bırakmamışlardı, hala izleri vardı, dalgalar alıp götürmemişti... Kokunu alamıyordum, çünkü birileri kokunu alıp çoktan uzaklaşmışlardı... Yanında senden önce rüyaya dalmıştı binleri, ben de rüyasız kalıp, senin rüyalarını bekliyordum. Kan ter içinde uyanıyordun bazı geceler... Onların yerine ben vicdan azabı çekiyordum. Senin yerine acı çekmeyi dileyerek Tanrımdan. Bendeki seni anlattım ona senin varlığına dualar ederek. Ama sana beni nasıl anlatayım. Hayatın içinde bir kaçkın olarak yaşadığımı, gelip geçerken hiçbir şeye tutunamadığımı ve verdiği acıyı nasıl anlatayım Bebeğim...

Yanındayken bile özlerken seni... Şimdi uzakta özlemenin verdiği acıyı nasıl anlatayım... yi ki varsın... İyi ki var düşlerimde bir yer... Ömrümün dağılmış taşlarını seninle birleştiren...

İNSAN KENDİSİNİN DURAĞI

Sonra aramıza yollar girdi. Uzun bir yolculuk içindeyiz.
Biraz hayat, biraz rüya, biraz da aşk...
Nedensiz bir korku gelirdi senden önce, gelecekten
çaldığımızı
düşündüğüm anların korkusuydu bu ve bilmiyordum
bed
hiç bitmeyen sensizlikle ödeneceğini.
"Yargılama, yargılanırsın" demiştin. Kabullendim he
herkesi koşulsuz sevmeyi.
Duvarındaki resimde olduğu gibi, bağışlayan gülüms
Anladım...
Hep bir gitme vaktinin, görülmeyen nedeniyle geldiğ
Kaybetmenin asla ilk anda ne kazandırdığını
göstermed
İnsan kendisinin durağı. Yollara çıktıkça ya eksilirsin
ya da ç
yerinde bıraktığın her yol tabelasında.
Bir mola verirsin anlamak için. Şimdi sen yolun neresin
Yaşarken ölmektir bazen hayatın gerçeği.
Uyandığında başlar bazen rüya, bilemezsin.
Yitirilmemişse büyüsü aşk ır, anlarsın.
Ben rüyadayım.
Bir sabah yine yanında uyanmak için...
Bir sabah, yitirmeden... anlatmak için...
Peki sen...

Aksamsefasi

behicpek@leman.com.tr

durumda, hatun ananesinin sandığından arakladığı süper eski tip kıyafetlerle yarın okulun girişine hayvan gibi bi tezgah açıcakmış. O altı parmaklı embes Çisil de abartıp 120 parçalık kokonatlı ekler pasta yaptırmış. Artı olaraktan babasının özel Cardin kravat koleksiyonunu satışa çıkarıcakmış. Olay rayından çıktı resmen, sen ne yaptırıcaksın, iddialı mısın?

- Diilim, annenem kısır yaptı onu satıcam...

- Ay yığıvrançlıık da diil ya bu, başka bişey... Bütün okul yardım olayı için seferberlik oldu sen hala sıfırları oynuyosun Sıkılhan. Millet ön plana çıkmak için özel tasarımcı tutuyo, beş yıldızlı otellerin aşçılarından randevu koparmaya çalışıyo sen kalkmış dümdüz kısır diyosun bana ya. Bu kadar mı yani? Tsunamicilere yardımın bu mudur? Bak durumunuz şey diilse benimle paylaşabilirsin. Ben senin arkadaşından, yakınlık duyduğun bir kızdan çok farklı hislerine ortak olabilirim. Arzu edersen seninle ortak bir yardım projesine el atabiliriz. Düşüncesi senden finansı benden birşeyler yaratabiliriz...

- Sana uygun bir ben yaratma olanağı olsaydı keşke...

- Bir hayvan olsaydın hangisi olurdun sööliyim mi Sıkılhan: hepsi! Vahşi hayvan fuarısın. Ama hayvanların bile bi takım hisleri vardır. Sende hiç bişe yok, duyargasız, doldurulmuş hayvan!

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Prof. Yattara Valli...

Sayın doktor, bizi bir yerden veya bir meselâ kıyma gibi birşeyden kovmak isteyenler bize "pist" olarak cevap veriyor. Pist ne demektir? Pist dendi gitmedik. Başımıza ne gelir?

Rumuz: Refleks

Cevap: Sevgili çocuğum, Pist'in harf olarak anlamı, kedi tüyü kist yapar derler. O da var... İnsan pist dedi miydi diyelim seri koltukta mısın? Yere atlanır. Yemek masasında mısın? Yere atlanır. Veya halıya çişini yapıyorsun. Hızları koş. Elde olan süpürge bele gelmesin...

Atilla Atalay

skihan@leman.com.tr

Şimdi sen yolun neresindesin?..
Seni hep o kırgın cennetimin ışığında
düşlerken... Özlerken...

BİZ SENİNLE ÇOK UZUN KIŞLAR GEÇİRDİK

Birbirimizi incitecek sözler karnımızda,
ama olsun,
biz seninle çok uzun kışlar geçirdik
Sezdik, düşündük, acıdık...

Erimek bir dindir aslında
tenin yanması, o garip buhur
kimse bir şey diyemez
bir nehirdir bu sızı, yolunu bulur

Aslında biz küçük küçük acıtarak
birbirimizi
yukarıdan görmek istedik
acılarla akıp giden o büyülü nehri
Ama bil ki ne geldiğimiz kış bizi yeniden
geri alır
ne de önümüzdeki çölü aşarız..

Birbirimizi incitecek sözler karnımızda
ama olsun
sarıl bana

Biz seninle çok uzun kışlar geçirdik
Sezdik, düşündük, acıdık...

* **Ölürsem Beni Seninle Ararlar Şimdi** adlı kitabımı çıktı. Fiyatı 2.950.000 lira. Korsansız, F tipsiz ve özgür bir dünya dileğiyle.
* **Ankara.** 14 OCAK CUMA GÜNÜ Saat:16:00 19:00 arası **Ankara**'da **İmge Kitabevi**'ndeyim. Adres: Konur sok. No:17
* **Ankara.** 15 OCAK CUMARTESİ GÜNÜ Saat:14:00 17:00 arası **Opti um İşveriş Merkezin**'de **ki Ada Kitabevi**'ndeyim. **Ankara/ Eryaman**
* **İs anbul. Ale vi Kültür Derneği Gençlik Kom lesi Gecesi 21** Ocak Cumartesi saat 20:30-22:30 arası imza ve söyleşim var.. Adres: Derviş Eroğlu Kültür Merkezi Kurtuluş Cad. Kuyulubağ Sok. Kurtuluş İlköğretim Okulu yanı.

Aksam Gazetesi

Kırık Lebleb

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

TALİHSİZ TAKTAKURULARI TAHSİN İLE TÜRKAN

KAFASI DÜZÜLMÜŞ SOLCULAR

Uzun yıllar var ki ülkemizde sol bir fikirden bahsedemiyoruz, anti-sömürgeci, anti-emperyalist solcular son yirmibeş yılda birden etnikçi, alevici, kürtçü oldular, yani, sol kimlik terkedilip birden liberal, Avrupacı oldular. Solcular darmadağınık, sol düşünce bu yüzden paramparça, oldular.

Sol artık memleketin maskarası oldu, kendilerine solcu diyenler saçmasapan bomboş soyut tartışmaların kurbanı oldu. Özgürlük, ekmek gibi ülke gibi elma gibi bir gerçeğin karşılığıydı, şimdi özgürlük karşılığı olmayan bir kavga.

70'li yıllarda sol sömürüye karşıydı, emperyalist ülkelerin yoksul ülke madenlerini soyduğunu iddia ediyordu ve meydanlarda ve tüm dünyada bu amansız sloganları haykırarak ölümüne bir savaşın içindeydi. Sömürüye karşı savaştıkları için dünyada milyonlarca genç adam işbirlikçi sağcı iktidarlar ve tüccarların faşist ordularına karşı savaştı.

80'li yıllara kadar solcu oluşturulan yüz çeşit eylem, parti, düşünce gruplarının hepsi'nin kimliği anti-sömürgeci, anti-emperyalist ve sömürüye karşı durmaktı. Sol hareketin motoru işçi sınıfıydı, işçi sınıfı merkeze konularak eylemler, pratikler, örgütlenme biçimleri geliştiyordu. Sol grupları biraraya getiren düşüncenin merkezinde işçi sınıfı, ikinci halkasında, anti-kapitalist düşünce yatıyordu. Üçüncü halkada ise anti-faşist sloganlar sol düşünceyi oluşturuyordu.

Bu yüzden 70'li yıllarda solcu bir genç için en ideal meslek maden mühendisi olmaktı. Ufkesinin madenlerini tanırmak, yabancı emperyalistlere karşı madenlerini korumak, savunmak...

Sömürüye karşı olmanın iki ayağı vardı, birincisi, işçi'lerin emek/sigorta hakları, ikincisi ülke madenlerinin peşkeş çekilmesine karşı duruma.

70'li yıllarda tüm dünyada yüzlerce çeşit solun verdiği ortak kavga buydu. Kimi Sovyetler'i, kimi Mao'yu tutuyordu, kimi kır gerillası, kimi şehir gerillası kimi de demokratik yöntemlerle sosyalizmi getireceğine inanmıştı, ama, hepsinin üzerinde varolduğu kimlik: Anti/sömürgeci, anti-emperyalist kavgaydı.

Dünya gençliğinin ve batıdışı topraklarda milyonlarca aydının köpüre köpüre kudura kudura savaştıkları öldürücü yüce duygular bunlardı. Bu sloganları merkeze alarak sendikalarda üniversitelerde sokaklarda dağlarda örgütlendiler.

Dünyada sol hareketin kökleini eşelerseniz bulacağınız bu fikirlerdir, ama, son yirmibeş yılda, başka tür fikirler moda oldu, birileri alevicilik, kurtçülük, liberalizm, Avrupacılık fikirlerini "sol" diye konuşmaya, tartışmaya başladı. Böylelikle solun enerjisi bitti, solun ateşi sona erdi ve sol, Avrupalı devletlerin istihbarat avı haline geldi.

Solu bu denli değiştiren, yolunu kaybettiren neydi? Dünyada sömürü mü sona erdi, emperyalizm mi bitti, açlık, yoksulluk mu sona erdi?..

1970'den 2000'e dünyada ne değişti? Solcular demokrasi barış şemsiyesi altında kürtçülük, alevicilik vb. fikirlerle değişti. Oysa dünya değişmedi, solumuz değişti. Kafalar karıştı...

Oysa 90'lardan sonra işçi hakları, emeği, sigortaları son yüzelli yıllık emek tarihi içinde en dağınık, teslim olmuş, hatta işçiler siyasetten iptal edilip tarihten silinmiş bir hal aldı. İşçileri, anası-babası ideolojik tanısı bilen solun kararsızlık/tereddüt yaşamasının temelli sebepleri neler?

Oysa 90'lardan sonra sömürgeler daha da büyüdü, elli yıl öncesinin eli kırbaçlı safari giysinli sömürgecileri gitmiş, maden şirketlerinin maskeli örtülü diplomatik yeni tür ajanları gelmiştir. 17., 18., 19. yüzyılın vahşi sömürgeciliğini dahi aratan bir yeni sömürgecilik, yeni emperyalizm Afrika'da halen milyonların ölümüne sebep olmakta. Sömürdükleri ülkeleri soyma, ezme, hor görme, aşağılama son raddeye vardı.

Ulusal kurtuluş hareketlerini komünistlikle, marksistlikle suçlayıp dünyanın üstlerine hücumunu sağladılar ve sonra bağımsızlıklarını milyonlarca şehille kazanmalarına rağmen, bu bağımsızlıkları kendileri bağışladıklarını tezini halen bilim kitaplarında işlemekteler. Bugün tüm Afrika kaosun içinde karmakarışık hal almıştır. Dünya denen gezegende ışığın ilk göründüğü o ilk patlama anından beri tüm tarih'in en vahşi soykırımlarına Afrika kıtası işte bugünlerde şahit olmakta.

Afrika'yı kısaca anlatalım. Afrika'da Etiopya ve Liberya dışında bağımsız ülke yoktu. Liberya, Amerika'dan 1850'li yıllardan geriye öz vatanına kaçmış zenci kölelerle kurulmuştu ve Afrika'nın limanı, kapısıydı. Etopya'yı ise Osmanlı ve Mısır, tarihin hiçbir döneminde pes etürememiş, Osmanlı'nın Özdemir Paşası sadece Aden'e (Kızıldeniz'e hakim olmuş içerlere girememiştir.). Afrika bağımsız ülkelerine 1950'lilerden sonra kavuştu.

Sıcacık ülkelerinde binbir çeşit meyve binbir çeşit hayvanla hiçbir uygarlığa/kültüre/tekniğe ihtiyaç duymadan tarih boyu bir cennet içinde yaşıyorlardı.

1950'li yıllardan sonra tüm dünya bir yığın Afrika ülkesini tanımaya başladı: Sudan, Libya, Tunus, Cezayir, Fas, Gine, Senegal, Mauritanya, Mali, Yukarı Volta, Fildişi Kıyısı, Nijer, Çad, Kongo, Togo, Kamerun, Gambia, Sierra Leone, Gana, Nijerya, Etyopya, Ekvator Ginesi, Somali, Kenya, Uganda, Tanzanya, Ruanda ve Burundi, Zaire, Angolo ve Mozambik, Zambia, daha niceleri. Mesela Hindistan'ı Afrika'nın ortasına getirin sadece Sudan ya da Angola kadar yer ancak tutar. Portekiz sömürgesi Angola, Portekiz'in yirmi kat büyüklüğündedir, sadece Fransız ve İngilizler'in Afrika'da kendi ülkelerinden on kat büyüklükte sömürgeleri vardır. Ayrıca kilise büyük topraklara sahip olmuştur ve tüm bağımsızlık savaşlarında kilise yerlilere karşı savaşmıştır. (Türkkaya Ataöv'ün 1970'lerin sonuna çıkarttığı Afrika Ulusal Kurtuluş Mücadeleleri ayrıntılarıyla anlatır, 700 sayfadır.)

Mesela 1975 yılında sol gerillalarla sağcı gerillalar arasında yaşanan iç savaşta Angola'da üçyüzbin kişi öldü. Henüz birkaç yıl önce Kongo'da hutilerle tutsiler arasında ikiyüz bin insan soykırımdan geçirildi, dünya kamuoyuna bu savaşın kabile savaşı olduğu söylendi. Afrika tarihinde "soykırım" hiç olmamıştır, bunlar maden şirketlerinin özel ordularıyla destekten ordulardır ve çok geçmeden tütünden madene kadar bir sömürge savaşı olduğu anlaşıldı. Hatta Portekizliler sadece madenleri sömürmüyordu, komşu ülkelere yerlileri köle olarak satıp çalıştırıyordu.

Hiller'in soykırımı beş sene uygulandı ve bitti, ama bunlar iki yüz/üç yüz yıl her gün soykırım uyguluyor. Bir zamanlar çiçek hastalığını soykırım için biyolojik silah gibi kullandılar. Şimdi özel ordular kiralıyorlar. Ve hala batılılar ve onların şirketleri, kendilerini kirlenmiş, suçlu kabul etmiyorlar. Eskiden İngiltere'nin Fransa'nın paralı orduları kaltlarından geçirirdi, şimdi maden şirketlerinin özel orduları.

Sol neden bu sömürüyü/soykırımı tartışmıyor? Zaman içinde maden şirketlerinin yaratıcı zekası geliştiği için mi? Soykırım yöntemlerini daha incelikli profesyonel yapabildikleri için mi?

Kısaca özetleyelim, dünya madenlerinin tamı tamına yansı Orta ve Güney Afrika ülkelerinden çıkmakta. Elmas, altın gibi madenlerin ise yüzde doksanı, tamamına yakını bu ülkelerden. Altın, elmas, petrol, demir, çinko, bakır, kalay, manganez, magnezyum, gümüş, silikon, kurşun ve adları bilim kitaplarında ancak düzgün yazılabilen değişik madenler, insanlık ve sanayi için çok gerekli binlerce maden türü.

Bu madenlerin çoğu düz açık arazilerden, yani, ocaklar, kuyular, dehlizler, mağaralar, tüneller oluşturmadan tarla gibi dağ gibi kepçe kepçe kaşık kaşık çıkarılmakta. Afrika'da tam üç yüz/dört yüz yıldır bütün savaşlar/soykırımlar maden tarlalarında verilmekte.

Başta Amerika, İngiltere, Fransa, Almanya, Belçika ve birçok Avrupa ülkesi yüzlerce yıl işte bu madenleri topladı, götürüldü! Ve halen bu gelişmiş ülkelerin en büyük yirmi şirketi/yüz şirketi bu çalınmış sömürülmüş madenlerle zenginleşti.. Dünyayı ısıtan zenginleştiren batıya refah getiren batıya çelik/altın/elmas/alimünyum getiren ve büyük şehirleri inşa eden bu madenlerdir.

Bu soygunu hiçbir ahlak, vicdan terazisi tartamaz.

Ve bugünlerde bilim dergileri/bilmadamları tüm dünya madeni rezervlerinin önümüzdeki yirmi/yirmibeş yılda tükeneceği tezini savunuyorlar, hadi yüz yıl olsun. Panik burda başlıyor.

Başta ABD, Fransa, İngiltere "merkantilizm" tezini işlemeye başlıyor. Merkantalizm iktisadi tarihinin ilk dönemlerinden birine verilen ad. D zamanlarda ülkeler nasıl zengin olur sorusuna, madenleri ülkeye getirerek diye cevap veriliyordu. Şimdi aynı ülkeler büyük depolar kuruyor, geleceğe yatırım yapıyorlar. Eskiden çalınan/sömürülen madenler işlenir, satılır, sanayiye aktarılırdı, şimdi ise depolanıyor. Çünkü tükenecek, tedbir alıyorlar. Emperyalizmin romanı budur! Afrika bitmeyen tükenmeyen tatlı ballı lokma. Batılılar ölçüsüz aşınlaşmış vahşi insanlar! Hem hamlet seyreder hem Dostoyevski okur hem de hergün bu maderler için koca kıtayı soykırımdan geçiriler.

Bilinmeli ki maden yeniden üretilmeyen tek şey. Batının aceleciliği soygun artık bitti'ği için sona yaklaşmakta, acıdan kahrolmaktalar! Çünkü uygarlıklarını zirveye bu madenlerle çıkardılar. Maden bir defaya mahsus çıkar. Çıkarıldığında yerinde yeller eser. Soğan patates değil kuş kekesin, bir daha yetiştiresin. Maden şirketleri isterik nöbetler içinde. Yeni ülkeler yeni dağlar, Antartikalar okyanus altlarını arıyorlar. Onları ışıl ışıl salonlarda altın kaseler gümüş tabaklarda üç yüz yıl mutlu yapan bu sömürü artık nereye kadar!

Şu bağımsızlık oyununa derinden bakalım.

1950'den başlayarak başta Birleşmiş Milletler Afrika ülkelerinin bağımsızlıklarını teşvik, hatta onaylamıştır. Bu Afrikalılar için büyük kahramanlık değildi. Çünkü 180'e varan dünya büyüklüğündeki büyük maden şirketleri artık yorulmuştu. Şöyle. Maden ocaklarında Afrikalıları insanlıkdışı bulaşıcı hastalıklarla bir dolar gibi kanın tokluğuna dahi yetmeyen şartlarda yüzlerce yıldır çalıştırıyorlardı. Milyonlarca Afrikalı maden ocaklarında hastalık, açlıktan, bitkinlikten otuz/kırk yaşlarında ölüyordu.

Büyük plan şuydu, madenler "kamulaştırılsın". Ülkeler devrimci ya da diktatör lideriyle kendi halkını kendisi çalıştırsın. Böylelikle maden şirketleri çevre kirliliğine, işçi sigortalarına (zaten yoktu), vergilere, arsa/istimlak arazi davalarına hiç karışmasın. Aynen denildiği gibi oldu.

Kamulaştırılan ocaklardan çıkarılan madenler kime satılacak? Yine maden şirketlerine? Çünkü bu ülkelerin madenleri hem pazarlayacak hem de sanayileştirecek güçleri hiçbir zaman olmadı. Böylelikle maden şirketleri kölelik döneminde bir dolar maliyetle ürettikleri madeni şimdi bağımsız ülkenin diktatöründen yirmibeş cente kadar düşük parayla alabiliyordu. Üstelik maden şirketleri işçi ölümlerinin, sigortalarının, kötü çevre şartları suçlamalarının muhatap olmuyordu.

Dünya çapında 180'e varan büyük maden şirketleri çok geçmeden büyük tröstler kurup ortaklaştılar. Fiyat ayarlarını ellerinde tuttular. Ve çok geçmeden yerli şirketlerle ortaklıklar kurup, o ülkenin maderlerini, o ülkedeki yerli işbirlikçi ortaklarıyla sömürmeye başladılar.

Kamulaştırma dönemi aynı zamanda çok uluslu maden şirketlerinin değişik adlar altında yerli şirketler kurup yerli ortaklar edindiği ve bu konuda yasaları değiştirme dönemidir...

Kamulaştırma dönemi de ayrıydı, özelleştirme dönemi de daha da kötüydü, maden şirketleri kamulaştırma döneminde de özelleştirme döneminde de güçlerinden hiçbir şey kaybetmediler, aksine, mesela özelleştirme döneminde bu işi yasalarla yaptıkları için daha insancıl görünüp 19. yüzyıllardan daha ucuz ve vahşi şartlarda madenleri götürdüler...

Tarihin en büyük sefaleti en büyük haksızlığı en büyük mağduriyeti bu sefer sağcı liderler ve onların uzantısı yerli şirketler tarafından yapılıyordu, Şimdi bu büyük bataklıktan nasıl kurtulacağız? Şöyle! Özelleştirmeyle!..

1980'li yıllar dünyanın büyük ekonomik forum ve kurumlarında "yasal" hazırlıklar dönemidir. Özelleştirme dönemi insanlık tarihinin en büyük siyasi iktisadi trajedisini anlatır. Şöyle: Dünya bankası ya da DAVOS gibi forumlar ya da IMF gibi kuruluşlar bu maden şirketleri tarafından kıskınmıştır. Çok uluslu şirketler dünyayı yöneten bu büyük kurumlar vasıtasıyla güttükleri ülkelerde vergiden, külfetten, kapudan muaf tutulmaları için evrensel iktisadi düzenin yeni adı olan "küreselleşme" felsefesiyle kurtulmayı bilmiştir. Ve artık maden şirketlerine yalvaran, gelin madenimizi alın diye diz çöken yerli şirketler ve sözde bağımsız devletler olmuştur. Çünkü bu ülkelerin başka gelirleri yoktur. Piyasa değeri bin dolar olan madeni, bir dolardan satmaktan başka şansları hiç yoktur...

1980'li yıllar boyunca çok uluslu şirketler, işçi çalıştırmak, sigortalamak, tapu davaları, istimlak, çevre kirliliği, işçi hastalıkları gibi bir yığın külfete hiç bulaşmadan maden sahalarına yerli ortakları ve devletin verdiği muazzam imkanlarla girip, 17., 18., 19. yüzyıldan daha vahşi şartlarda soymaya başlamıştır. Yani maden şirketleri öyle bir iktisadi sistem kurdu ki, artık sadece gemilerini, vagonlarını, uçaklarını gönderip madenleri kaldırıyor, bu kadar!..

İşte burada yeni bir aşama, "özel orduların" kurulması. Şöyle. 1950'li yıllardan sonra bu ülkelerde durmaksızın Sovyet yanlısı gerillalarla sağcı gerillaların savaşlarına tanık olmuştuk. Maden şirketleri sağcı diktatör yerli tüccarları satın alıyor ve destekliyordu. Şimdi değişti. Şimdi maden şirketleri büyük ordulara lojistik destek veren "özel ordu" gibi çalışan şirketlerle çalışmaya başladı. Kendi adamını desteklemek istiyorsa bu şirkete gidip, ondan kendi adamına helikopter, silah, para, ulaşım desteği vermesini söylüyor, ayrıca, suikastlerde yine bu özel orduyu kullanıyor.

Sovyetler'in komünizm rüzgarı bittikten sonra işte bu özel şirket orduları boy göstermeye başladı. Bu şirketler ABD, İngiltere gibi ordularını uçak bakımını, bir takım lojistik desteklerine yardımcı oluyorlardı. Şimdi maden şirketleri adına çalışıyorlar, gerillalara helikopter para silah herşeyin yardımını bu sefer "yasal" olan bu özel ordu şirketleriyle yapıyorlar.

Yani eskiden maden şirketleri yerli tüccarların ortaklarını destekleyen gerillalara para yardımını direk yapardı, şimdi, yerli tüccar ortaklarına Amerika'da kurulmuş ve yasal olan özel ordularla yapıyor!..

Yani, yalandan bağımsızlık. Bağımsızlık kazanmış dediğimiz ülkeler büyük maden şirketlerinin dünya çapındaki dev uluslararası müeyyide koyucu iktisadi kurumlar vasıtasıyla maden şirketlerinin kuklası, oyuncağı oldular.

Bu ülkelerin topyekün misyonerlerce hristiyanlaşmasına rağmen. Bu ülkelere dünyanın en zeki iktisatçıları/mühendisleri zırt pırt girip çıktığı halde. Bu ülkelerde yerli tüccarların çocukları yüz yıl boyunca batılı ülkelerde ekonomi, maliye, mühendislik okuduğu halde. Ve bu ülkelerde kurulan yabancı okullarına rağmen. Bu ülkelerin halen madencilik dışında gelirleri yoktur!.

Gelmiş geçmiş tarih'in en acaip sorusu şudur: Dünyanın en değerli madenleri elmas, altın, petrol çıkartan bu ülkeler dünyanın en yoksul ülkeleridir.

Bu, dünyanın en acaip sorusunu başka yönden soralım: Dünyanın en yoksul yirmi ülkesi aynı zamanda dünyanın en değerli madenlerini en çok çıkartan ülkelerdir.

Dünyanın en acaip diğer sorusu da kafamızı ezberimizi tarih sosyoloji bilgimizi alt üst etmektedir. Şöyle: Maden, petrol, altın girdisiyle yaşayan ülkelerin hiçbirinde demokrasi kurulamamış, yaşayamamış, diktatörlükler ve soykırımdan geçilmemiştir. Hatta sivil kurumlar hiç olmamıştır, Basra Körfezi'ndeki petrol zengini ülkeler dahil...

Şimdi, "Küresel Maden Yağması" kitabının yazarı Mustafa Çınkı'nın 685 sayfada özetleyemediği büyük "komplo teorisine" geçelim.

O da şudur: Dünyanın en çok en değerli madenlerini çıkartan bu Orta Afrika ve Güney Afrika ülkeleri aynı zamanda dünyada AIDS'in en yaygın olduğu ülkelerdir.

Komplo sorusu şu: AIDS büyük devletlerin bir nüfus kırma/güçsüz düşürme, yoketme planı mı? (Enteresan değil mi, dünyanın yüksek nüfuslu her bölgesinde bir afetler dizisi meydana gelmekte...)

Komplocu araştırmacılar, AIDS'in ve benzeri felaketlerin merkantilist düşüncenin ilavesi olarak batılıların yeniden "Maltüsçü" düşüncelere sığındığını söylüyorlar.

Maltüst kimdir? Bu muhterem de iktisat tarihinde bir dönemi işaret eder, "kaynakların kıt olduğunu", yani iktisat teorisi "nedret" kanunudur. Maltüst özetle şunu söylemişti: Tarımın aritmetik oranla büyüdüğü, buna karşılık nüfusun geometrik oranla katlandığı, böylelikle bir zaman sonra dünya nimetlerinin dünya nüfusuna yetmeyeceği.

Burdan çıkartılacak tuhaf düşünce tarzı ise, insanlığın sık sık savaşlar ve bulaşıcı hastalıklarla kırılmasının insanlığa çok büyük faydaları olacağı tezi.

Komplocu araştırmacılar önümüze öyle rakamlar öyle veriler öyle gelişmeler koyuyorlar ki (binlerce sayfa tutar) gerçekten, madenlerin zebil olduğu bu ülkeler AIDS'i hakedmiş gibi görünüyor. Hem dünya nüfusunu durdurmak hem nüfusun çok olduğu bu ülkelerde madenleri soymak.

Bu komplocu düşüncelere inanın ya da inanmayın. Ama inandığımız çok şey gözlerimizin önünde gerçekleşti, işte Afganistan, Afganistan birçok maden türü ve bolluğuyla birçok Orta Afrika ülkesini aratmayacak zenginlikte, bakırdan dağları var, bin çeşit madenleri var.

1979 Rus işgalinden bugüne, nüfusu kırıldı, büyük güçlerin savaş makineleriyle savaş tarlalarına döndü, göç, hicret, ölüm, hizipler, Taliban, Hikmetyar, Rabbani, Dostum ve bir yığın güçler Afganistan'da son yirmibeş yılda taş üstünde taş koymadı. Ve sonunda bu güçsüz, zavallı, çaresiz ülkeye batılılar el koydu...

Bugün Afganistan'da "bu ülkem benim deyip masaya vuracak" tek Afganlı kalmadı. Binlerce trajik filmi savaş makineleri çevirdi. İslamcısının silahlısının gizli örgütçüsünün en alalarını buralarda yetiştirip dünyaya saldılar...

Sadistçe, şeytanca, hainçe ne varsa hepsi Afganistan'da büyük devletler tarafından sahneye kondu...

Bu düşüncelere inanın ya da inanmayın, petrolü olan Arap ülkeleri aynı saldırılar aynı işgal altında.

Bugün Orta Afrika ve Arap ülkelerinin aydınları ve halkının sloganı şudur: "Toprağımızda elmas, altın, petrol bulunan o günlere lanet olsun!"...

Evet, nerde bakır, elmas, petrol, altın, magnezyum, bok, bulunmuşsa o ülke mahvoldu!.. Bugün madeni petrolü olan koskocaman toprak parçaları/ülkeler bir cesed gibi kokuyor!. Bu ülkeler nükleer bombalardan geçilmiyor. Yoksulluk, pislik, çamur, kardeş kanı, ülkeyi terkeden milyonlar, herşey paramparça!..

Ve bu ülkelerde batakhaneler, genelevler, çocuk sübyancılığı, çocuk seksi, fahişelik, şiddet, hırsızlık, dizboyu...

Bizim için bajik ve hayati olan soru ise şu: Türkiye'nin madenleri ne durumda? Hatırlayın DAVOS toplantılarını. Özal ve şürekası hem dansözler hem de mevlevileri götürüp dünya maden şirketlerine güya ülkemizi reklam ediyordu. Ülkemize her türlü vergi, arsa, çevre derdi olmayan kolaylıklarla gelebileceği vaatlerini veriyordu. Ve bunu özelleştirme/küreselleştirme yasaları ve dansözlerimizle DAVOS'ta başlatıyordu. Bu yasalardan bugün halkımız haberdar değil. Madenlerimiz nerdedir, hangi şirketlerdedir bilen yok. Hangi maden dünya fiatlarının ne kadarına satılıyor anlayan yazanımız yok. Yetişkin insanlarımız bile Türkiye'nin zenginliği olan Krom madeninden ne yapılır bilmez.. Türkiye'de şu anda hangi yabancı şirketlerin ruhsab var ve ne çıkarırlar yine bilmez...

Madenlerimiz neden ucuz, çünkü bizim madenleri işleyecek sanayiimiz yokmuş. Üstüne birçok maden dergisi, maden maden diye boşu boşuna madenleri tutmanın küresel dünyada hiçbir anlamı olmadığını bizlerle dalga geçerek yazmaktalar.

Oysa gerçek şu, üç/beş kuruşluk acil borç ve döviz ihtiyacı yüzünden madenler batılılara verilmiş bir imtiyaz. Acıklı olan şey, ülkemiz siyasi partileri, TV'leri, gazeteleri ve halkı ve öğrencileri, hangi madenlerin hangi yabancı şirketlerin tekeline girdiğini bilmemekte. Bu madenler kamuoyu önünde tartışılmamakta. Maden şirketlerinin yapıları, ortaklıkları, ülkemizdeki oyunları, çıkarttıkları yasalar, geniş kitlelerce bilinmemekte. Belki de Hablemitoğlu'nu bu özel şiket ordularının suikast timleri öldürdü, bilemiyoruz!.

Kendimize soralım, yetmiş TV yetmiş gazetemiz var, hangi maden şirketinin adını bilmektesiniz. Rezervini, fiatını, şirket adını, ne halde olduğunu güren, duyan var mı?.

Madenimiz az olsun çok olsun rantbl olsun olmasın çağımızın gerçeği bu madenler uğruna azgelişmiş ülkelerde milyonlarca solcu/milliyetçi silaha sarıldı ve öldü ve bugün bu madenler yüzünden onlarca ülke işgal altında.

Peki bizler solcuyum milliyetçiyim ülkem diyerek otuz yıldır neyi tartışıyoruz? Al sana alevi, al sana kürtçülük, al sana insan hakları, al sana laik-şeriat tartışmalarıyla bomboş bir laf bataklığına ülke saplandı.

Son yirmibeş yılda Türkiye'de fikir, düşünce, parti, dernek, buradaki aydınların size sunduğu ülke, bu saçmasapan şeyleri tartışmak, oyalamak, birbirine kırdırmak.

Sizler birbirinizi kırar bölünür parçalanırken, birileri maderlerinizi kime satmış kim almış kim yemiş bileniniz duyanınız tartışanınız yok.

Ve en önemlisi, Ülkemiz AB kapısında yirmibeş yıldır aralıksız "medeniyetler çabşması" gibi abuk subuk şeyleri konuşmakta. Her aydınımız bu laflarla en az yüz yazı yazmıştır.

Bu sömürü, bu yağma, bu hınzırlıklar ortadayken, bu gerçekler aşikarken, bunları hiç tartışmayıp, tamamen soyut kültür, din, medeniyet gibi şeyleri tartışmanın alemi ne?

Alemi şu! Bir takım aslı astarı olmayan çok yanlış hastalıklar icad etmek. Meselâ solcu aydınımız ülkemizin kalkınmama sebebi olarak ikide bir "müslümanlığı" ortaya sürer. Müslümanlar demokrasi kuramazmış. Müslüman olduğumuz için geriymişiz. Şimdi Orta Afrika ve Güney Afrika ülkelerine bakalım, dünyanın en yoksul yirmi ülkesi, yüzde doksanı hristiyan. Hristiyanların bu topraklarda iki yüz yıldır küliseleri var. Yabancı okulları var. Orta Afrika ülkeleri hem hristiyan hem dilleri Fransızca, İngilizce. Üstelik yüzlerce ayrı batılı okullarda okudu. Hala neden kalkınamıyorlar?.. Hala neden çok uluslu şiketlerin ajanı olmaktan kurtulamıyorlar?. Hem hristiyan, hem de yabancı dilleri ana dilleri gibi konuştuklan halde neden tarihin en trajik soykırımlarına, katliamlarına, hastalıklarına, açlığına ve kardeş kanına sebep oluyorlar.

İçler acısı bir kafa karışıklığı ve ihanet! Ülkeniz soyulurken hortumlanırken maden şirketlerine emperyalistlere karşı durmanız gerekirken, ülkenizin küttürüyle dalga geçmek dîniyle dalga geçmek, bu tarih, bu millet adam olmaz deyip halka karşı savaş açmak!.

Yani Orta Afrika ülkeleri gibi yediden yetmişe hıristiyan olsak sömürü duracak mı?..

Asıl sorulması gereken soru şudur: Dörtyüz/beş yüz yıldır sömürgelerin madenlerini gemiler vagonlar uçaklarla durmaksızın ülkelerine taşıyan batılı ülkeler neden hala aç neden hala doymuyor. Mesela ülkemize bu sömürgelerden her yıl diyelim bir milyon ton çelik gelse, ülkemizde hayat pahalılığı, işsizlik böyle mi olur! Ama yüzbinlerce/milyonlarca ton madeni batılı gelişmiş ülkeler hergün kendi topraklarına transfer ediyor. Buna rağmen Fransa'da, Amerika'da onbinlerce insan açlıktan sokakta ölüyor, hapishaneleri dünyanın en kalabalık yerleri, çocuk sübyancılığından çocuk seksinden ve milyonlarca işsizinden geçilmiyor. Hem dillen'ni tüm dünya konuşur, hem hristiyanlar, hem modern çağdaşlar, hem de dünyanın tüm madenlerini ülkelerine taşırlar, yine de ekonomik rahatlan yok!.

Yani, dört yüz yıl dünyayı soyup ülkene taşıyacaksın ve hala ekonomi diye derin derdlerin olacak.

Hani demokratsınız, kültürlüsünüz, modernsiniz, çağdaşsınız, şu kadar kitap yayınlanır, şu kadar oran şu kadar büyüktür, neden hala açsınız ve neden hala milyonlan soykırımdan geçinip ülkeler işgal ediyorsunuz?..

Çünkü bu işin müslümanlıkla hristiyanlıkla alakası yok. Bu sömürüdür, soygundur. Dört yüz yıldır dünyayı yediler hala demokrasi kuramadılar hala dünyaya savaş makineleriyle saldırıyorlar!..

Nereye saldıracağını nereyi tartışacağını bilmeyen bizim dangalak aydınlar sürüsü, 1980 öncesi yüzbinlerce gencimiz madenlerimiz, ülkemiz, kaynaklarımız diye diye emperyalizme karşı savaşıyor ve ölüyordu.. Şimdi değişen nedir?.

Bu batının eşsiz zaferidir. Orta Afrika'nın sömürülen köle ülkeleri dahi "gerçeği" biliyor. Ama ellerinden birşey gelmiyor. Ancak ülkemiz aydınları "gerçeği" görmek istemiyor. Gerçeğe yanaşmıyor. Onlar dinle, kültürle, halkıyla dalga geçmek istiyor. Batının eşsiz zaferi budur, sömürgeği ülkeler içinden sadece bizi aslı astarı olmayan entelektüel tarbşmalarla oyalamayı başarmıştır!.

Bugünden yirmibeş yıl kadar geriye doğru takip edin, adını en çok duyduğunuz gazeteciler, köşeyazarları, romancılar, aydınlar, TV'lerde tartışanlar, hepsinin yazıtanna tek tek bakın... Bakalım kaç tane "ülke madenleri/kaynakları'nı konu edinmiş, ülkelerinin değerlerini merak etmişler...

Hiçbiri. Yok derecesinde...

Dünyanın bütün kıtalarında dağlarında sendikalarında sokaklarında işkenceler acılar haksızlıklar sağcılar ve yoksullularla savaşmış ve ölmüş sol değişmedi.

Sadece birkaç liberal fikirli kendi kamını doyurup medya patronları ve Avrupalılar tarafından maaşa bağlanınca kendileri değişti.

Bu değişmeden medya, ekranlar, sağcı patronlar çok memnun kaldı. Medya ve ekranlar, bu liberal fikirli yazarları seçip maaşa bağladı, sayfalarına taşıdı,

Kim yoksulluktan, eşitsizlikten, emperyalizmden, sömürüden bahsetmiyorsa, onun kitaplarını meşhur etti, onu ekranlarına işte yeni sol, işte büyük sol diye lekdim etti..

Sol değişmedi, yalnız, solun içinde birçok adamın fikirleri değişti, işte medya, bu fikirleri değişenleri bulup sahneye çıkarttı... Bu liberal eğilimli Avrupacıları'n olsadı, romanlarını bastı, emperyalizmden, yoksulluktan hiç bahsetmeyen, hortumculardan söz etmeyen Avrupacı bu adamlar ekranları ve gazeteleri şenlendirdi..

Sol'un anti-emperyalist ve anti-sömürgeci kimliği orada duruyor ve bu düşüncelerle savaş verenler hala yaşıyorlar, örgütlenmeye çalışıyorlar.

Ne tuhaftır, fikirleri değişen bu solcular, misyonerlerin Afrika'yı köleleştirirken kullandığı taktikleri kullanmaya başladılar. "Batılı değerler.. Batılı kitaplar... Batılı diller. Batılı şirketler, küreselleşmeler. Batılı haklar.. Batılı giyim... Batılı hayat..." Kullanın, övün, dayayın... Ve misyonerler gibi halkın dinini küçümseyin, adetlerini, dilini, kültürünü küçümseyin ve geri kalmışlığınıza sebep bu dindir, bu dildir, bu kültürdür, deyin...

Peki dinlerini, dillerini, adetlerini değiştiren Afrikalılar sömürüden soykırımdan işgalden kurtuldu mu? Hayır!.

Daha fecisi oldu, bugün "Afrikalı" kimliği ve kültüründen bahsedemiyorlar. Bir kimlikten bahsedebilmek için ülkenizi sömürgecilere karşı savunacaksınız. Bugün Afrikalı kimliğinden bahsedemediğimiz gibi, bir Afganlı kimliğinden de bahsedemiyoruz, birkaç güne kalmaz Iraklı kimliğinden de bahsedemiyoruz. Yerilenin/teslim olanların "kimliği" olmaz... Yerel dillerden yerel kültürlerden "kimlik" olmaz...

Batıdışı topraklarda kimlik: "anti-emperyalist" savaşlarla olur, kimlik, maderlerinizi savunmakla olur.

Batıdışı topraklarda Arapçılık Farslık Türkçülük kimlik değildir, batıdışı topraklarda "anti-emperyalist" olmak kimliktir. Lazca konuşmak Boşnakça konuşmak kimlik değildir, Kimlik, anti-sömürgeci olmaktır..,

Anti-emperyalist olmak "millici" asla değil, evrensel bir kavgadır, küresel bir meydan savaşıdır.

Aksine, Avrupa'nın ve ABD'nin tek biçimli kapitalist kültürünü dayadıkları için "millici" olanlar Avrupacı ve kapitalistlerdir. Çünkü onlar, dört yüz yıldır dünyayı soyduğu halde hala karnı doymayıp savaş makineleriyle saldıran bu batılıların siyasetlerine ve kültürlerine "en ideal insani tek örnek" biçim demekteler.

İdeal olan tek bir insani biçim vardır, sömürüye, emperyalizme karşı kendini korumak, toprağını, madenlerini, değerlerini, dirini, dilini, kültürünü korumak!..

Anti-emperyalist anti-sömürgecilik kavgası vermeyenler'in hiçbiri solcu değildir, etnik, dil kavgası verenlerin hiçbiri solcu olamaz!.. Avrupacılığın solculukla hiçbir ilişkisi yoktur... Avrupalılar ezenler, bölenler, parçalayanlar ve sömürenlerdir, bizim bildiğimiz bir sol vardı eskiden, onun da derdi altta kalanlar, ezilenler, sömürülenlerdi...

Yüzyıllar boyunca misyonerler ve maden şirketleri Afrikalı yerlilere incik/boncuk vererek kandırdı.. İncik/boncuğun değeri neydi?.. İncik/boncukla süsleniyor şehil olup güzelleşiyorlardı, belki de hava atıyorlardı.. Bizim sormamız gereken asıl soru şudur: Okumuş aydınlarımız yerlilerin incik/boncuğa düşkünlükleri gibi incikli/boncuklu, simli, ışıklı ekranlan boyalı gazetelere çok sevmesi... Demekki insancığının yerlisi de okumuşu da incik/boncuğa aynı değeri veriyor... Şüphesiz insanın kendini incik/boncukla güzelleştirmesi çok insani birşeydir... Ama okumuşlann bir farkı olmalı, okumuş insanlar kendilerini onurla, bilgiyle ve bağımsız gururlanyla güzelleştirmeli... Ve daha da acısı emperyalistlere karşı savaşarak ölmüş binlerce genç çocuğun niçin öldüğünü hiç konuşmuyor, babil vakıflar ve sağcı müteahhit gazete patronlarından habire incik/boncuk alıp güzelleşmeye çalışıyorsunuz...

nihatg@leman.com.tr

Nihat Genç

CEZA

MELİKE AÇAR

6. BÖLÜM

ANNEMİN HASTALIĞI HEPİMİZİ ÇOK ÜZMÜŞTÜ, DÜNYANIN RENGİ BENİM İÇİN DEĞİŞMİŞTİ SANKİ. BİR SÜRE SONRA ANNEMİN SAĞ GÖĞSÜ ALINDI. HASTANEDE KALDIĞI SÜRE İÇİNDE KENDİNİ ÇOK YALNIZ HİSSETMİŞTİ.

O ZAMANLAR CANDAN ERÇETİN'İN "YALAN" PARÇASI BENİ ÇOK ETKİLEMİŞTİ...

AYBEN DE KÖTÜ DURUMDAYDI...

AMA HAYAT DEVAM ETMELİYDİ...

İŞİM YOĞUN BİR ŞEKİLDE DEVAM EDİYORDU...MÜZİK DE ÖYLE...

KONSERLERİMİZDE KİMİ ZAMAN 20, KİMİ ZAMAN 200 KİŞİ OLUYORDU... GİTTİĞİMİZ KONSERLERİN ÇOĞUNDAN PARA ALMAZDIK HATTA KENDİ CEBİMİZDEN HARCADIĞIMIZ OLURDU, YOL MASRAFLARI VS...

İLK RÖPORTAJIMIZI BLUEJEAN DERGİSİNDEN TURBO YAPMIŞTI. (1997)

CEZA

FUCHS

TURBO (TUNÇ)

HAKKINDA OLUMLU YA DA OLUMSUZ EN ÇOK YORUM YAPILAN GRUP "NEFRET"Tİ... SÖZLERİMİZDE MÜZİKTEKİ KALİTESİZLİĞİ VE ORTAMI ELEŞTİRİYORDUK... 1999 YILINDA TURBO "YERALTI OPERASYONU" ADLI TOPLAMA ALBÜMÜ YAPTI. 4 PARÇAMIZ VARDI ALBÜMDE. TOPLAM 6 GRUP VARDI...

DİĞERLERİ KİMDİ?

BODOOR!

SUSTURUCU, YENER, SİLAHSIZ KUVVET, STATİK BAND, SES...

99 YILINDA BÜYÜK BİR JAM DÜZENLENDİ

ALMANYA'DAN ÇOK İYİ GRUPLAR GELMİŞTİ. FUAT'LA İLK ORDA TANIŞTIK...

HAFTAYA...

melike@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün
bezginbekir@leman.com.tr

ARRIVA ARRIVAAA!

MEHMET ÖZNADOĞLU

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

BİR MUHABBET-İ GARABET

Sultanahmet'te Akbıyık semtindeki Dede Efendi'nin evinin oralarday-dım. Dede Efendi'nin evinin karşısındaki üzerinde satılık ibaresi bulunan ahşap eve bakarken evin altındaki küçücük dükkanı olan bakkal birden atıldı, "Satıyım sana bu evi..." dedi.. Dede Efendi'nin karşısında bir evde oturmak müthiş bir şey olsa gerekti, hayalin ötesinde düşsel bir derinlikti, gayri ihtiyari "kimbilir kaç paradır?.." dedim... Bakkal gülerek "200 bin dolar ver sen-indir.." dedi... "Abooov neettin sen dayı, nerde bizde o para... Sen bana 2 dolar ver, ben sana Dede Efendi'nin iki bestesini, iki yürük semaisini iki defa okuya-yım.." dedim ciddi olarak ve bundan sonra örüne geçilmez tuhaf diyaloglar silsilesi başladı, "sende para vardır sen Almancıya benziyon.." dedi. "Yok dayı ne Almancısı, Çanakkale'den geliyorum ben... Sahi niye satıyosun evi, satma yahu..." "Yok yok satıp gidicem memlekete temelli, köyüme geri dönü-cem.." "Abi çok haklısın kararında da temelli git-me, 6 ay orda, 6 ay burda kal, bak ben öyle ya-pıyorum. Vida, keski, çekiç falan almak için geldim İstanbul'a... Her aradığını bulamazsın köyde, alış-mışsın buraya..." "Neyi bulamam lnanan Zongul-dak merkeze herşey var, Avrupa olmuş artık her yer, seni ne diyon?.." "Orası öyle abi de yine de sen tamamen terketme burayı.." "Yok yok, buraya gelirken aptaldık şimdi gözümüz açıldı maymun ol-duk..." Aynen böyle dedi... Şaşkınlıkla "Abi estağ-furullah.." dedim. "Yağanım ev konusunda sana şa-ka yaptım, bu ev benim değil, ben de burda kiracı-yım, ama gitme mevzusunda kararlıyım hısa!.. Yalnız bak bu evi alırsan valla bi çı-kamazsın. Aha yanında tarihi çeşme var, onun için epeydir satıl-mıyor.." "Abi zaten ben ev mev alamam, yalnızca gezi-yorum, bu evle-rin resmini çe-kiyorum, çizi-yorum, hadi kal sağlıcakla.."

Erhan Candan

Aksamsefası

Eyrik

eyrik@leman.com.tr

Dünyasyon

YAVRUM NE DE-MEK TABİKİ SENİ ALICAM, AMA ÖNCE MİNİBÜSE AMELİN OLARAK ALICAM, BAKTIM MEMNUN KALDIM BU KEZ KARI OLARAK ALACAM..

AY PARA MI TOPLIYCAM ŞİMDİ BEN...

KADIKÖY TAKSİM

KİŞİSEL ALGILAMA LÜTFEN..MESLEKİ BİR REFLEKS BU...

BÜYÜK 50 KÜÇÜK 25

WC

BİR STAN.. DARTAL BURDAN DAYI NAH TAKRİ.. BEN ŞU KADAR...

ZKE GÖRE DEĞİL LEN İÇER.. DEKİ FAALİYETİNE GÖRE ÖDEYECEN..

GÖZÜN KÖRÜOLMAYA BEY BANA BUNU DA MI YAPACAĞIDIN AYH!

İSMET ABİ YENGEYİ KALEYE GEÇİR.. MEKİK YAPMADIN BE ABİ... TÜM TOPLARI İÇERİ ALIYO.

SVISS

ÖZNUUUR

ASTEĞMEN YİĞİT! HAYIRLI TEZKERELER DİLERİM CANIM..

EFENDİM ŞU ARKADAŞIN PLASTİK YUMURTASINI YAPTIRMAK İSTİYORDUM...NE ONLA NE DE ONSUZ YAPAMIYORUM...BENİ ÇOK ÜZÜYO EFENDİM...

BAKIN BAYIM; BU MESLEK İLKELERİMİZE TERS..HANEFİNİN DE ONAYINI ALMAMIZ GEREKİR Kİ' KESİNLİKLE KABUL EDECEĞİNİ SANMIYORUM...

Vergisi yemiz yoktur...

SADO-MAZO REYONUMUZ ÜST KATTADIR

SEX SHOP

PLASTİK YUMURTA

HOŞÇAKALUN ABİLER BİZ KAÇIYORUZ..SOHBETİNİZ ÇOK HOŞTU...

HAYDAAA !..MORUK NE İŞ BU YAA?. KIZLARLA SAATLERCE BİZ SOHBET ETTİK...İKİ DAKKA ÖNCE TANIŞTIKLARI OĞLANLAR BİZİM KIZLARI EVE ATIYOR İYİ Mİ?..Bİ DAHA KONUŞMAM ABİ BEN BUNLARLA...

GÖRÜŞMEK ÜZERE BABALAR...İYİ Kİ VARSINIZ...

BU ÇOK ESKİ BİR DURUMDUR DOSTUM...KADINLAR ENTELEKTÜEL MERAKLARINI, ŞEVKAT DUYGULARINI, CİNSEL HAZLARIN GİDERECEĞİ KİŞİLERİ AYRI AYRI SEÇERLER...BİLİYOSUN SİYAON DE BAVIR VA SARTIR.SIKI "GEYİK" YAPARLARDI AMA BAVIR GİDER BAŞKALARIYLA YATARDI...

3.DİNGONUN SAVUNMA ORDUSU SAĞ KULVARDAN SALDIRIYO.ARAP UYKUDA YAKALANIP KALIYOKİ ORDU DEĞİLMİŞ BUNU GÖRMEK ÜZERE KALKIP DURAN FETRET HANIM...

EH KES DUR STOP TAMAM BU KADAR YALAN DOLAN YETER EVLA.. DIM BEN SANA ANKARA SAVAŞI VE SONUÇLARINI SORDUM...

HOCAM BEN DE ONU ANLATIYOM... KONUYA ÇALIŞTIM AMA ÖZEL İSİMLERİ EZBERLEYEMEDİM...

BU OTOBÜS NİYORKA GİTSEYDİ NE GÜZEL OLURDU DİMİ LAN BU!

MİSAL GİDİYO,EHO İLK NE YAPARDIN LAN?.

BÜTÜN KARILARI ZKER, BÜTÜN PARALARI ALIR,BÜTÜN KARILARI Bİ DAHA ZKERDİM LAN!

KENDİMİ KARGOYA VERİCEM EVLADIM GÖN:BEN... ALICI:CENNET...

OHOO BEYBABA KAFA KEBAB OLMUŞ!

KARGO

TAK TAK TAK

HAŞIR HOŞUR

PADİŞAHIM HAŞMETLİM NASIL? BİTTİ Mİ İŞİNİZ EFENDİM...

NE BİTMESİ DAHA DOĞRU POZİSYONU BİLE ALAMADIK ANLINA KOYİM GERİ GERİ GİDİYOM DELİĞE DOĞRU DU BAKALIM...

ŞİMDİ ANLADIN MI ABİ KÖYÜMÜZE İKİNCİ BİR CAMİİ KONUSUNDA NEDEN ISRARLI DAVRANDIĞIMI...

ÖZÜR DİLERİM ABİ DÜŞÜNEMEMİŞTİM...

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

• İKLİM ABİ...

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·E·İ·D·A·N

Uyku, v.b öncesi.. Karışık -Fantazi LİSTE-

-Klâsik-
1- Zamanı durdurmak
2- Görünmez olabilme
3- Küçük bir hayvana filan dönüşmek
4- Geçmişe dönebilme (şimdiki aklım)
5- Hızlı hareket edebilme
6- Birisinin düşüncelerini okumak
7- İntikam fantezileri!!!
8- Aniden çok zengin filan olmak
9- Uzaylı ve Cin (?!)

- Çeşitli-
1- Minyatür insanlar..
2- Akıllı hayvanlar
3- Önemli bir sırrı paylaşmak
4- Hazır cevaplılık
5- Buraya kim gelsin?
6- Işınlayıcı kol saati
7- Müthiş dans becerisi ve çeşitli şovlar..
8- Yaralanmamak, acı duymamak!
9- Gizli ajan, çok önemli kişi
10- Uçabilmek! (en az iki metre havalanmak)

-Cinsel Fantaziler-
1- Issız ada ve kadınlar
2- İki veya daha çok kadın (Harem)
3- (Kadın): Anne ile bebeği; ve torunlar
4- (Kadın): Gizemli öpücük (?)..
5- Badi bulding..
6- İlginç, sinematografik, dramatik, değişik Tanışma Biçimleri!

-Kötü Fantaziler-
1- Aşırı kuruntu, işkillenme
2- Alınma, gücenme...
3- Halisünasyon!
4- Kara sevda!
5- Uygunsuz ölüm çeşitleri..
6- Çaresizliğin gücü!...

Kadıköy, İstasyon Kafe, 10 Şubat 2003...

-Kurtarma, yardım-
1- Bir kadını serserilerden kurtarmak
2- Bir başkasını ölümden kurtarmak
3- Dünyâyı kurtarmak
4- Kendimizi kurtarmak

-Sapıkça Fantaziler-
1- Zoofili
2- Nekrofili
3- Tecavüz, taciz v.b
4- Kolleksiyon, biriktirme, arşiv!

- Çocukken-
1- Hayâlden sürülen araba..
2- Kızarmış köfte yeme düşü..
3- Yolda para bulmak..
4- Kız arkadaş edinmek..
5- Bi gün Işıklı uçurtma yapmak!..

-Günlük yaşam-
1- Herşeyi açıklayan süper broşürler-
2- Seksen bin tane püf noktası!..
3- Eğer bir milyar verseler?-
4- Tartışma programı diyalogları...
5- ???

-Kutsal Fantaziler-
1- İyilik yapmak, fekat bilinmemek.
2- Arkadan ağlamaları işitmek..
3- Tanrı olmak (tövbe!)
4- Hayatın anlamına ulaşmak
5- Ölümsüzlük

-Fantazi gerçekleştirme yöntemleri ve araçları (Yakında..)-

Aksuniseyrüsefer

Hasan Uslu

LEMANCOĞRAFİK DERGİ GİT'İN İKİNCİ SAYISI YAYINLANDI. TÜM BAYİİLERDE

LeMan
SAYI: 688
14 OCAK 2005 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti
● Erdiyaz Şahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Meliksah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (larkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, strip ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet sitesinde kullanılamaz, alıntı yapılamaz.

kozalak atest

kozzi@leman.com.tr ÇAÇAO

Aksamsefasi

Pırıl pırıl kuşe kağıda takvimleriyle L-Manyak

Yeryüzüne sürgünlerin dergisi Kaçak,

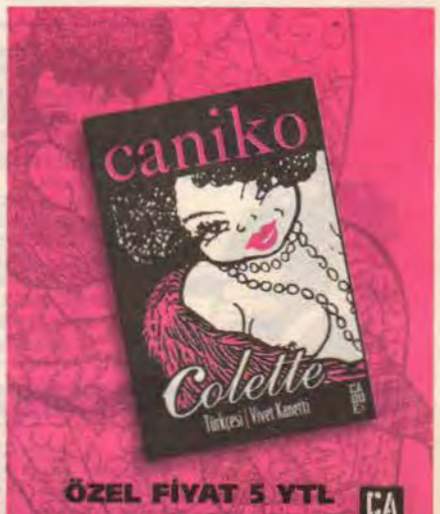

bol dumanlı, hususi kokulu, filtresiz gazeteniz

Çocuklar ve yetişkinler için serüven dergisi GİT

Bayram hediyeniz yeniHarman LeMan'ın içinde... İstemeyi unutmayın!

689

21 Ocak 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/04-1 YTL. (KDV Dahil)
(1.000.000 TL)

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.100.000 TL.

LeMan

LA ATAKAN AMMA DÜŞÜNDÜN HAAA?..

YA DUR SALİH AMCA YAA... BİR DAKKA... NE ALACAĞIMI DÜŞÜNÜYOM...

ULAN BU PARAYI GAZANANA KADAR İKİ SİTE, BİR MAHALLE DOLAŞTIM 10.000 BASAMAK MERDİVEN ÇIKTIM... EN AZ 5000 EL ÖPTÜM... GÜZEL BİŞEY OLMALI... GÜZEL, GÜZEL, GÜZEL, ÖNEMLİ BİŞEY, HAY AKSİ, ULAN İNSANIN KENDİ KAZANDIĞI PARAYI HARÇAMASI NE ZORMUŞ?..

ŞAKIR ŞAKIR ,, ŞAKIR ,,

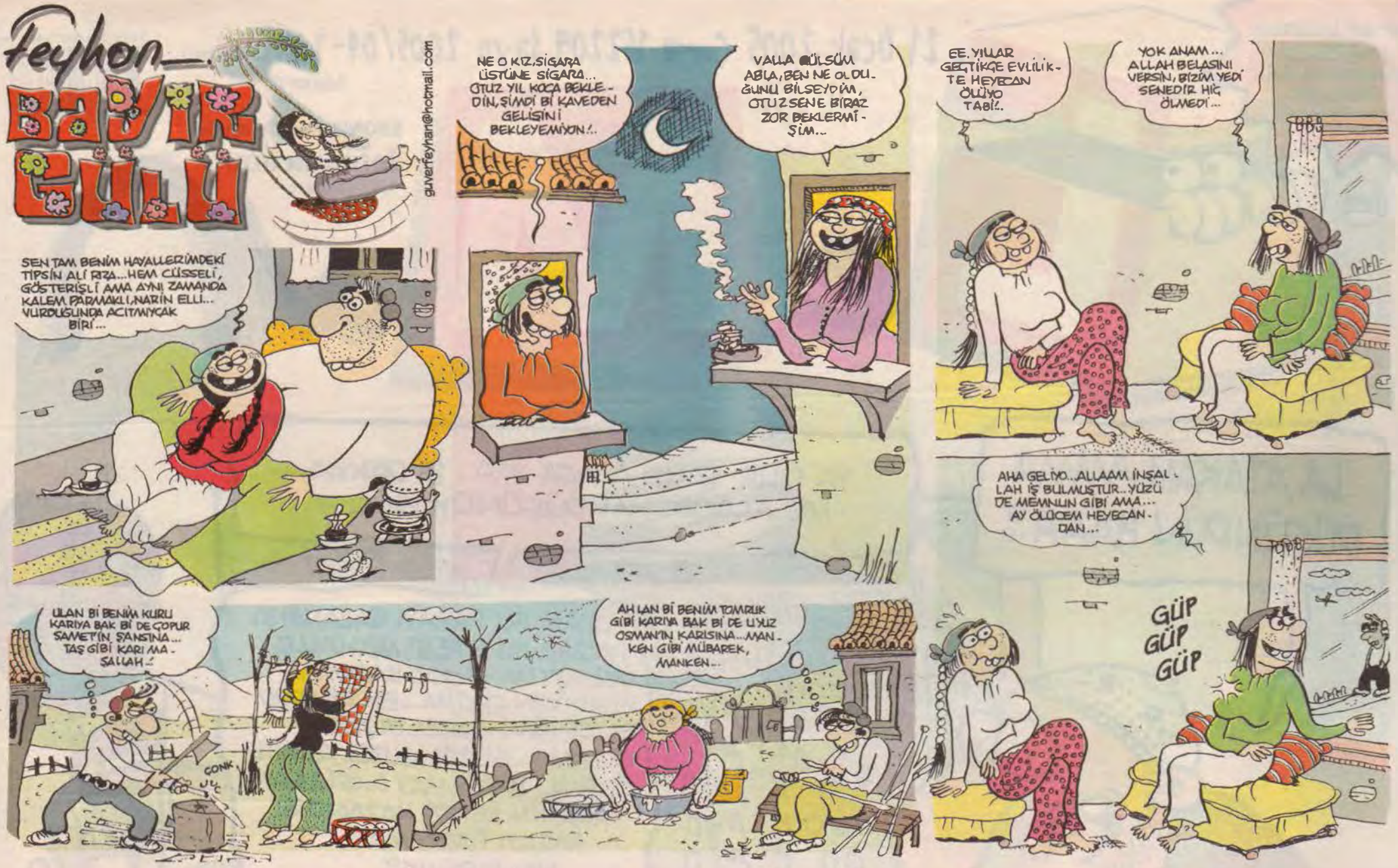
ABİ---

DUR KIZ KAFAMI GARIŞTIRMA..!

Espri: Dr. Murat Kaya Çizgi: Çağ-Tunc.

BAYRAMINIZI KUTLARIZ

Akşamsefası

OCAK AYININ YİRMİSİ BAYRAM! O ÇOK HARİKA

Aksaray PAŞAOĞLU

20 Ocak tarihi yaklaştıkça içim sanki on yaşındaki sümsük Aksaray Paşaoğlu gibi kıpır kıpır içimdeki bayramlık o **bir çift patlıcan gibi** rugan ayakkabılarımla evimizdeki o çok harika İran halısının üstünde **çarliston** yaptığım o çocukluğumun yüreği minik kuş gibi çarpan paytak Aksaray Paşaoğlu gitmiş, aynaya bakınca **altı okkalık sığır kalbi** maymun götü gibi dört parmak nasır bağlamış **nemrut** bir herif aynadan bana **basur gözleriyle** bakınca hemen kendime geldim ve enteresanlık olsun diye **dibini kalemle delip** çalışma odamın tavanına iple astığım pet şişeden sicim kalınlığında tavandan akan sıcak kahvemi şişeyi dairesel biçimde ben hızla döndürüp **odanın içinde koşarak** içmeye çalışarak o sırada bakın aklıma ne geldi. Geçen bayram ben evden gazeteye gitmek için tam kapısının içinden kaldırıma basınca bir düğmeye basmış gibi hızla dalarak **iki at uzunluğunda** simsiyah kara bir duvar bana vurarak o boğaymış ve boynuzunun biri pantolonumun kemerinden içeri girerek donumu içten caaart yırtıp boğa beni **on saniyede** yüzlerce duvara ve ağaca iyice eşşoğlueşşek çarpınca tam o anda **çapraz iki belediyeci** havalı tüfeklerle yetişerek iki taraftan **iki uyuşturucu ok** ve biri **boynuma** biri **kabama** isabet edince boğayı bayıltacak şekilde ilacın dozu olunca ben bütün bayramı **üç gün evde derin uyuyarak** geçirdim.

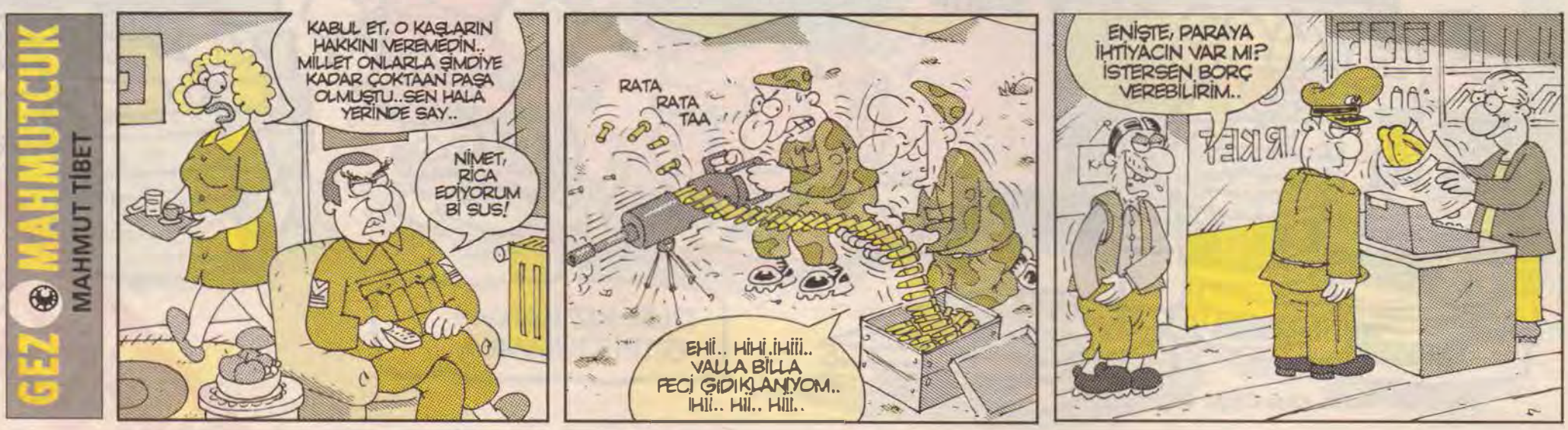
KEL HASAN'IN KAVUĞU

Onun için diyorum ki **Kurban Bayramı** çağdaş değil. Biz farklı ne yapabiliriz onu düşünelim. **Cadı kılığına** girelim demiyorum. Ama bizim çok güzel geleneklerimiz olduğunu duydum. **Onlara bürünebiliriz.** Tam burada size şu soruyu soracağım. Vereceğiniz cevap sizi bir anda **ayda beşbin yuro** kazanan bir **Avrupalı** yapabilir. Ama aynı soru sizi yamuk kafasına bakır hamam tası geçirmiş, ağzı çiğ köfte kokan dişsiz bir **Kimeryalı da yapabilir.** Soru şu: **Dümbüllü'nün kavuğu Ferhan Şensoy'da mı dursun, Cem Yılmaz'da mı olsun?** İşte benim cevabım: Dümbüllü'nün kavuğu neden illa bir meddaha ya da bir tiyatrocuya veriliyor. **Başka bir meslekten bir insan komik olamaz mı?** Halkı güldüremez mi? Donuna işetemez mi? O kavuk, mesela o kavuğu çoktan hak eden diyelim bir **gazeteciye** neden verilmez?

S EVİNDİRİĞİM, İÇİM İÇİME SIĞMIYOR.

Yazımın başında, beni inanılmaz heyecanlandıran bayramdan söz etmiştim. O, **20 Ocak 2005.** ABD Başkanı **George W. Bush**'un ikinci dönem yemin töreni. **O bana bayram.** O gün orada hazır olacağım. **Beyaz Saray**'daki baloda sayın **Laura Bush,** Oscar De la Renta imzalı kar beyazı, kaşmir bir elbise giyecek. O temizliğin, zenginliğin, zarafetin sembolü. O çok harika. **Bush**'un ikizleri **Jenna** ve **Barbara** ise modernle klasiği harmanlayan **Badgley Misbka** kıyafetlerini tercih edecekler. Burada benim kafamı kurcalayan soru şuydu: **Laura Bush baloda şapka takacak mı?** Soruyu hemen sözcüsü dostum **Gordon Johndroe**'yi aradım sorunca cevap vermeden telefonu kapadı. Ben, kapatmamış gibi bir süre onunla beynimden sohbet ettim. **Bence biz Irak tezkeresiyle yanlış yaptık.**

NOT: 19 Ağustos 2005 tarihinde İzmir'in **Menderes İlçesi**'nde **Klaros Kehanet Merkezi**'nde bir **kâhinler toplantısı** yapılacak. Dünya'nın her tarafından binlerce kâhin, falcı ve medyumun katılacağı toplantıda ben de bir konuşma yapacağım. Irak savaşı hakkında yazdıklarım toplantıyı düzenleyen Prof. Dr. Nuran Işık'ın dikkatini çekmiş. **Ne yazsam tam tersi çıkıyormuş.**

Aksamsefası

LeMan

Eski Başbakanlardan Tansu Çiller'in yalısına hırsız girdi...

Erdoğan, hediye severliğiyle ünlendi!

Hızlandırılmış tren kazasından sonra "Taktir-i İlahi" diyen TCDD Genel Müdür yardımcısı Ali Kemal Ergüleç, İETT raylı sistemler Genel Müdürlüğü'ne getirildi...

MELİKŞAH

melikşah@leman.com.tr

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemken@leman.com.tr

kemalkenanergen

Kavuk : Ferrayn Abi pantalonları konusunda da bu kadar hassas mı aceba?..

Hüviyet : Peltek bir gey durumuna düşmektense kafa kağıdı demeyi tercih ederim aga...

Tiryaki : Müptela'nın ruh ikizi...

Yemin Töreni : Ekmek & musaf çarpsın ki bi daha askerlik yapmıycam...

Şantiye: Krem şanti yapılan yer midir nedir.

Erkek Sözü : Hiç güven olmaz yani...

İngiliz İngilizcesi : Zeki Müren Türkçesi gibi bişey...

Yalan Makinesi: Yeni model palavra cihazı.

Son Dakika Haberi : Sayın seyirciler şimdi aldığımız bir habere göre biraz evvel saat 18.59 olduydu ama geçti çok şükür...

Greatest Hits : Best Of'tan hallice...

Fatih Ürek : Üremeye eğilimli demeye getirmişler. Bizi kekliyo olmalılar...

Piyaz : Köfte partneri...

Bir İçim Su : İltifat aleminin en uyduruğu...

Çerkez Tavuğu : Horoz kimin Laz'ın mı?..

Parçalı Bulutlu : Fonda Hakkı Bulut şarkısı çalan Türk pornosu...

Kara Mizah : Eğilen zencinin kıçı yırtılır...

Bilinçli Tüketici : Ürünü almayan ya da alıktan sonra geri getirip cıngar çıkaran kişi..

Çıngıraklı Yılan : Darbuka çalıyo olsa çok daha fazla tırsacaadık...

Issız Ada : Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti..

Motor Sporları : Güreş, domalma, emme, gömmeye gelme, vs...

Serbest Dolaşım : "Birine bakıp çıkıcaz" desek belki de bu kadar gıcıklık yapmıcaklar lan...

Yıldızlı Pekiyi: 6 bile değil yani öyle mi? Hıh.

Pamela Spence: Anderson'ın yandan yemişi..

Çapak : Görsel sümük. Gözsel de olur...

Dilek Ağacı : Ah be teyzecim. Senin kıza koca zor bulunur ama alt dallarda dut var, istersen onları toplayıp yiyebilirsiniz...

Ayyaş : Yaş mı? Üstüne kusmuş olabilir eşşoğlusu...

Kurban Bayramı : AB'ye girince elmecbur salam kesecük...

ARRIVA ARRIVAAA!

MEHMET ÖZBAHÇELİ

Aksamsefası

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

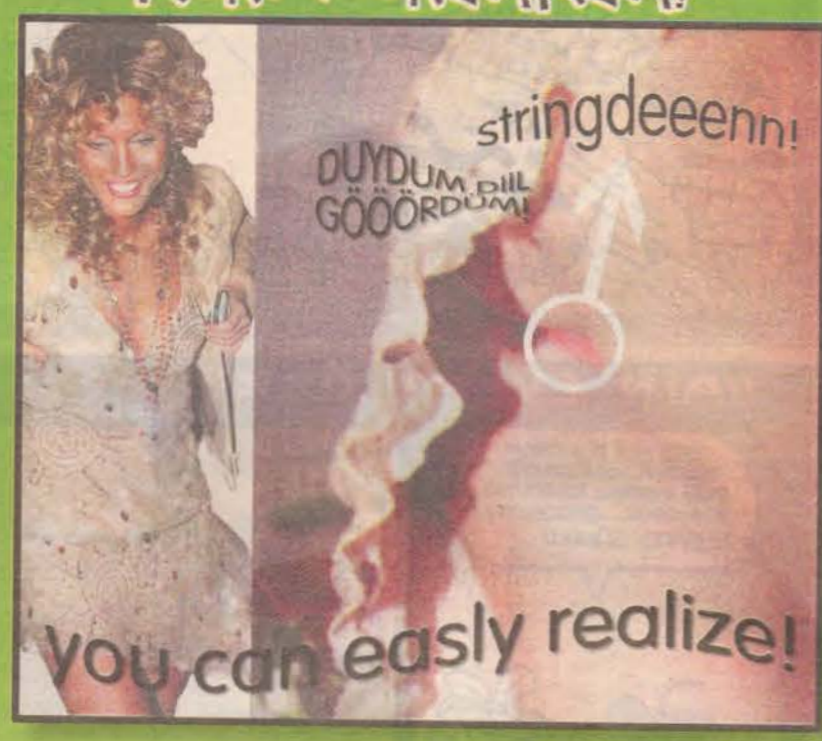

MAVİ PINAR MEKTUPLARI

O asude akan pınarın kenarına Halil Cibran'la oturdum... Bana şundan, bundan, aşktan bahset dedim... Gitmeye de hazırım dedim... Özleyişimin açılan yelkenleri, rüzgarın esmesini bekler... Buranın sakin havasında bir nefes daha alacağım... Geriye doğru, seven gözlerle bir kez daha bakacağım.. Ayrılık günü, acaba toplanma günü müdür??.. Peki ben, tarlasının ortasında sabanını, bağının içinde üzüm sıkan mengenesini bırakıp gelen kimselere artık ne verebileceğim?.. Tutkularım bu asude pınar gibi küskün fışkıracakta, onların kadehlerini mi dolduacağım?.. Halil Cibran "Hiçbir sevgi, ayrılıktan önce derinliğin derecesini anlayamaz.." dedi... "Aşk, buğday başağı gibi sizi kendi içinde toplar.." Fakat buğdayları seçmek ve ayırmak için harmandan geçirir ve beni çırılçıplak eder... Beni yumşatmak için yoğurur... Sonra beni kendi mukaddes ateşine atar.. ve tanrı eserine yakışan bir "nân-ı aziz" yapar... Aşk, bütün bunları başarır... Ta ki kalbimin sırlarını öğreneyim.. Fakat beni, şımarıklık yüzünden, sadece aşkın verdiği huzur ve zevki aradım.. Cibran, "çıplaklığını ört ve aşkın değirmeninden uzaklaş.." dedi... Güleceğim fakat şakımayacağım... Ağlayacağım, fakat göz pınarlarım kurumayacak... Mevsim tanımayan bir aleme uzaklaşmak... "Aşkın kendini bütünlemekten başka bir gayesi yoktur" dedi... "Aşk, kendinden başka bir şey vermez... Kendinden başka birşey almaz.." İzin istedim, yüksek müsadesiyle bir sigara yaktım.. Derin şefkatin ızdırabını duymak... Izdırap derinleştikçe, şefkatinde o nisbette ve daha derinleştiğini hissetmek... Yaralanmak, anlayışınız yükseldikçe acıyı daha güzel hissetmek... İsteyerek cefa çekmek... Akşamları eve keyfekeder dönmek... Sevilen şeylere karşı kalbinizle dua etmek... Ve bir şükran neşidesi terennüm ederek uyumak... Halil Cibran'ın eteklerinden öperek pınarın kenarından uzaklaştım... Şimdi ey Orfalis halkı! Bana anlatın... Evlerinizin içinde neler var?.. Kapılarınızı kilitleyerek sakladıklarınız nedir?.. İnsan kudretini ifşa eden huzur mu var?.. Kafanın şahikalarını yaratmak için kemerleri üstüste yükselen dertli hatıralar mı?..

FRİKİKTEN SEN ANLARSIN KONUŞ ONLARLA!

Gazeteden Çağla Şikel'in yine çok kritik bi falsosu... Popo herşeyiyle meydanda... Daha önce de böyle pek namahrem fotolarını gördük, bizzat o bölgeleri dekupe edilmiş. Bunları gördükçe benim içim başka bi türlü fenalaşıyor.. Bu fotoları babası görmüyor mu?.. Ulan ben babamın yanında hala sigara içemiyorum.. Çağla'sı olsun... Güzide Duran'ı olsun, Ebru Gündeş'i olsun.. Bu kadınların babaları niye derbeder, kendi kainatlarında fakir ve üzgün yaşarlar şimdi daha iyi anlıyorum... Bu fotolardan sonra hayat ışığı mümkün değil... Onun oraları açılırken, babası parça parça esvapların içinde ürperten yamalarının üstüne yama diker... Kılıç kından çıktıktan sonra, kan akmak zorunda mıdır peki?.. Bu da ayrı bir tartışma konusudur... Biz bunları söyleyelim... Bunu duyan manken bize bağırsın.. "Senin ağzına sıçarım, hayvan!" Sıçmayın hanfendi... Poponuz gözükür nihayetinde..

VAY KURNAZA BAK HELE...

Suat Özkan'ın Gölcük'ten halaları, teyzeleri geldiydi... Tesadüf ben de beraber Taksim-Beyoğlu sokaklarında turluyoruz. Duvar dibinde yatan tinerci görüyolar.. "Vaah vaah yerlerde yatıyor!.." sitemleri patlatıyolar.. Az ötede, kıyıda köşede yatan bi şarapçı görüyolar... "Ayyyy... Vah vah vaaaah... Mosmor olmuş şarap arı.." nidaları... Bu sitemler öylesine ciğerden çıkıyoki, Suat'la ben kıllanmaya başladık... Ulan evet sersefil, sereserpe bunlar... Ruhlarımız iyicene kösele mi oldu da gönmedik hiç bunları?.. Turistik bir serzenişte olabilir gerçi... Çünkü Gölcük'te tinerci falan yokturki hiç.. Hele bu şarapçı milleti kurnazın önde gidenidir... En bitiklerinden biri bi ara yolda benden para istemişti... "İçme artık, ölüceksin" falan dedim. O ayyaş ateşiyle nerden buldu da çıkarıverdi özdeyişi... "Korkaklar pek çok ölür... Cesurlar bir kez.." Vay kurnaza bak hele... Hala bunu dediğine göre, sen de kontrol e mişsin, elmişsin, ölüp ölüp dirilmişin... Korkakmışsın... Yaşına yazık, uzattığın şu sakala yazık.. Kime, neyi anlatıyosunki?.. Verdiğim 3 milyon lirayla havalara uçtu... Dünyanın en güzel övgülerini, serenatlarını, özdeyişlerini döktürdü de döktürdü... Ulan altı üstü üç milyon lira bu... Bunu sen de biliyosun... Kurnazlar hiç ölmez!..

HEY GURBAN OLDUĞUM..

Ulan her kurban bayramı ayrı hikaye... Yine sokaklarda tozun, mikrobun içinde hayvan boğazlayacaklar cimcimesi... Zaten benim ağzımdan hala o tezekli kıl kokusu gitmemiştir... Şöyleki... Tüm sülale.. Her bayram dört beş koyun birden kesilirdi... Kesimden sonra hayvanların arka iki bacağından delikler açılır, içlerine oklava sürülür, sonra da bu bacaklar biz torunlara teslim edilirdi... O deliklerden vargücümüzle nefes üflemek için... Ki hayvanın semiz eti şişsin, semirsin... Peyderpey bir başarma arzusuyla nefessiz kalıp kararan gözlerim... Kılı, çiğ et kokusuyla... Unutulmayacak bir happeningdir benim için.. Avrupa yolunda bütün bunlara standart gelicekmiş... Gelsin mına koyim... Avrupa'da satanizm almış yürümüş... Satanist ayinlerde hayvan boğazlama son altı yılda doruk noktasına ulaşmış... Yokluğu hatırlatmak için bir varlığı ortadan kaldırmak... Tabiat sürekli devinimdedir, tekerrürdedir, nefes alıp verir... Arada bir kurban adamak tabiatın dinamosudur... Sosyal insanla, tabiatüstü arasında bir kanbağı sözleşmesidir... Hayvanın kalbini tüm vücuduna bağlayan damar kopartıldığında, altı-yedi litrelik bir kan akar... İşte bu hayatın birikmiş zenginliğidir... öte yandan 150 bini aşkın kurban... Bu en son büyük Asya depreminin, tsunamilerin olduğu yerlerde artık balık avlamakta yasaklanmış. Çünkü balıklar ölü insan etiyle beslenir olmuş... Büyüklerimiz bize, dünyanın en güzel cennet yörelerinin daima en tehlikeli yerler olduğunu söylediler... En büyük sel ve yel baskınları, en devasa depremler hep buralarda olur... İyice dikkat edin, dünyanın en güzel ve alımlı hayvanları en tehlikeli ve zehirli hayvanlardır... Ama koyunlara bıçaklarla giderken, gözlerinde hep o insansı, esenlik dolu bakışları gördük... Elbetteki Allahaşkına biraz özen, katliamdan uzak... Yoksa işler öyle bir hale gelirki, Avrupa falan derken "şer yuvasında aslanı kediye boğdururlar..."

Aksamsefasi

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ZİNCİRE VURULMUŞ PROMETHEUS

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

Yine şehri İstanbul'un gözde semtlerinden Cangıl Cihangir'deyiz. Burası öylesine park sorunu olan bir mıhıttır ki, ancak bununla birlikte dâhiyane park yeri çözümlerini de otomatik olarak üretir... Herkese ait olan umumi caddelerin, sokakların bazı bölümlerinde park yerinin kendisine ait olduğunu belirten beton dolu tenekeler, bidon, varil, kalas, merdiven koyma eylemini sık sık görürüz. Şahısın park yerinden çıktıktan sonra kendisine ait olduğunu sandığı yerini kapmasınlar diye ardından boş kalan yere herhangi ökkeli bi obje koyması alışageldik bir hareekttir sanki... Hatta arabasıyla çıktıktan sonra boş kalan yere, bir takım kalasları çivilerle eğreti bir halde çakarak boşluğu dolduran acaip bir şekil yapıp, akşam geldiklerinde bunu keserle söküp arabasını aynı yere park edenleri bile görmüşümdür.. Fakat bu enteresan park yeri koruma objeleri arasında en çok ilgimi çeken bir iki tanesi vardır... Bunlardan birisi bir klozet! Bembeyaz klozet iki aracın arasındaki boşlukta o yere gelip park edecek olan aracı bekleyi sokağın ortasında mahzun mahzun, garip garip... Galiba birisi kırdı ya da boş görünce içine ettiler, artık göremiyorum.. İkinci ilginç obje ise çok daha ilginç, sanki bir sanat yapıtı gibi... Hala gururla durur yerli yerinde... Bumerang şeklinde koca bir küçük, iki ucunda uzun zincirler var. Bi'r ucundaki zincir büyük bir saksıya kilitlenmiş, diğer ucundaki zincir ise bir kayaya sıkıca sarılanıp düğümlendikten sonra yere çakılmış bir çengele bağlanmış... Bu bana antik tragedya şairi Aişkılos'un bir tragedyasını hatırlattı, Zincire Vurulmuş Promethaus... Olympos'tan ateşi çaldığı için Zeus tarafından Kafkaslarda bir zincire vurulmak suretiyle cezalandırılmıştı... Şimdi bu yerdeki kütük belki de buraya önceden park eden biriydi. O yerin zimmetlisi tarafından mitolojik bir şekilde kütüğe dönüştürülüp caddeye zincirlenmiştir, kimbilir mitoloji bu ya?.. Fakat bu yapıt apartman kapısının önüne park edilmesin diye de yapılmış olabilir, çünkü yerine herhangi bir araba gelmiyor akşamları...

PANTOLON METİNFİDAN

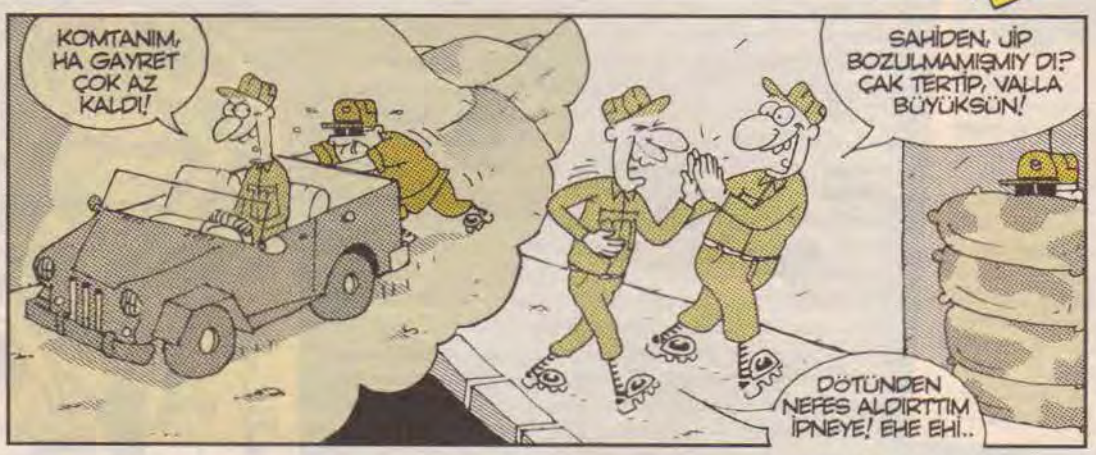

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Akşamsefası

macinfidan@leman.com.tr

TERELLİ

PICTURES CAN BARSIAN

TP SUNAR TEZGAH, DOLAP, ENTRİKA, İNCE PLANLAR, ŞEYTANİ TUZAK-LAR...

canbarslan@superonline.com

Akşamsefası

SIKILHAN

- Sıkılhan tebriklerimi şeydiyorum yani... Masus benim okula gelmediğim gün yaptın di mığğ! Biliyodun rozi günüm olduğunu! 28 tane cevaplanan aramanın hepsinde senin bugün bıraktığın Mirkelam'la, eşinden yeni boşanmış Orlando Bloom arası sakalından bahsedildi biliyo musun! Herkes "Sıkılhan kendini abartı aşmış, fanki karizmasıyla ne ekol ne okul bıraktı" şeklinde konuşuyo resmen yaa. Naptın sen kendine yaa? Neden benim haberim yok yaaa! Neden bugün şimdi ama yani?

- Çok sivilcem vardı tıraş olmadım. Müdür kızdı, yarın kesicem. Bu muymuş?

- Eh yani, bonuslarca tebrik! "Kesicem" diyo adam yaa. Büzge demin telefon etti; "Kızım, yıllarca yonttun herifi, nihayet çirkin ördek mastır kuğu oldu" diyo. O altı parmaklı tırtıl hatun Çisil bile gizli numaradan "Ballı Bloomba tatlısı, hadi Bunal hayırlısı" diye mesaj atmış. Herşeyi geride bırakmışken, niçin geri vites olsun ki? O sakalı kesmeden önce bunları kafanda tartıya koyman gerekiyor tamamıa! Alfa erkeği olmuşken yalnız sen yoksun bu dünyada, biz bir okul arkadaşıyız. Önünde özel insanlar olabilir.

- Madem artık bi fan kulübüm var, kesmiyim bari. Yarın sen hayranlarımla beni bir bir tanıştırısın artık Bunalgül...

- Ya senin ne kadarını tebrik ediyim şaşırdım şimdi ama yaa... Ben paylaşmaktan, tek bir yürek parçasında partnır olmaktan bahsediyorum sana. Aşk emek ister Sıkılhan, öyle her gördüğü sakallıya atlayan hatunlarla birlikte olamazsın tamam mıaa. Daha şimdiden kıldan tüyden boynuz yaratıcaksan kes o sakalları. Ben bağrıma taş bastırmayı da bilebilirim...

- Sürdüm bile tıraş jelini. Kapatalım. Keselim lütfen.

- Kes tabi, kes... Aloo? Kapattın mı? Sıkılhan? Kılları dicektim. Bari ayırsan da... Aloo? Ya hiç mi bu çocuğun ceple fotoğrafını çeken olmadı ama ya! Ne biçim bi rozi bunalım günü şimdi bu, delirttiniz hepiniz bir olaraktan... Alooo! Kıl topağı nolucak! Tipsiz kirpi!

- Hoca, Ferçemgül'ün telefonu varsa sende, açıp; 'Çaatay senin düzeyine inemez. Yaşanmış duygular geride kalır. Rüzgar da özür diler ama dal kırılmıştır bir kere. Ayrılık, yaman ayrılık geldi çattı. İlişkimiz buraya kadar" der misin?

- Ferçemgül mü? Çağatay sen kuku fotoğraflarından kafanı kaldırıp bir kızla mı çıktın? Ayrılmasaydınız.

- Ben ona iç dünyamı açtım, algısı yetmedi abi. Sığmış. Sığırmış kız. Annemler evde yokken onu bilgisayarımın başına oturttum. "Bak kızım" dedim. "Benim ruhumdaki gizli dünya bu arşiv. Ben olaya porno bakmıyorum. Estetik, pozisyonlar, asyalı, zencili, gruplu fantezi alemi ve diğer cinsel güzellikler" bunlardır benim özel yaşamım. Nası yaa, diyelim ki senin pet hayvanın var, onun puzzle saplantısı var, ötekisi incik boncuk dizerek bilezik yapıyo. Haklı dil miyim şimdi hoca?

- Dijital bir Don Juan olmasan da kendi hobi ölçülerinde bir sapıksın evet.

- O öyle demiyo ama... "Sen pipisinin keyfine arşiv düzmüş pornocu bir manyaksın" diyo. "Oysa seninle bazı şeyleri birlikte keşfedebilirdik, duygusal bir beraberlikle tatmadığımız şeylere uzanabilirdik, öğrenir, öğretirdik" diyo.

- Devamını almasam Çağatay. Annem telefonuma çocuk kilidi koydurdu da...

- Tuttum kolundan kovdum kızı abi, geçtim bilgisayarın başına. Ben olaya bayrak dikmişim. Amerika'nın kukusunu yeniden mi keşfedicem? Bazı pozisyonlar var ben karşısına geçip günlerce düşünüyorum. Bakıp bakıp ağladığım silikonlu göğüsler var benim. Aloo? Abi sen mesela sen hiç kutupta donma pahasına karları erite erite altı üstlü zenci bir adamla... Aloo? Kapattın mı? Ulan anlamıyosunuz siz bu aşkı yaa... Bunun adı saf sevgi lan!

- İki gün önce siz dördüncü dersteyken okul bahçesinden gelen sesleri duymadığını söyleme bana! Alt sınıflardan bir çocuğu ders boyunca tokatlayıp yalvarttık bi Allah'ın kulu bile pencereye çıkmadı lan. Bu mu okulun şerefi, bu mu disiplinli yönetim? Duydun mu Sıkılhan kardeş?

- Valla biz dil laboratuarındaydık. Kulağımda kulaklık vardı, duyuramadınız yani...

- Bütün okul mu kulaklık taktı kardeşim? Herifçioğlu bizim tayfadan birinin kızına buletooth'dan yanaşmış. Kızın da aklını almış, birlikte üç hafta sonu Ortaköy sahilinde manita hayatı yaşamışlar. Göreniniz de mi olmadı kardeşim? Biz olmasak okulda kimin eli kimin cebinde belli dil! Herif hastanelik oldu, yarın başka birini bulup bu sefer teneffüste ayıklıycaz herkesin gözü önünde. Hayır yani ağırlığımız hafife alınıyosa, reislik nedir onun da altını çizeriz şerefsizim. Bugün başka okullarda silahla, sopayla, satırla düzeltiliyo bu işler. Şükredin başınızda biz varız! Aloo, kapadın mı lan gene ibibik!Ulan sen ve senin gibi zihniyetler yüzünden zaten bu okulun böyle çivisi çıktı. Yarın beşinci dersten sonra arada bekle okulun bahçesinde. İbret vesikası yazıcam alnına. Bana bak, gözlük takıyo muydun sen? Takıyosan çıkar! Şerefsiz....

Atilla Atalay
sklhan@leman.com.tr

Aksamsefasi

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİNİZİN KÖŞESİ

SİYAMLI KEDİ PROFESÖR YATTARA VALLİ CEVAPLIYOR:

Sayın Profasör. Derdim dünyadan büyük. Kuş bende pek çok rahatsızlık yapıyor. Kuş gördüm mü çenelerim kıkıkıkıkı şeklinde istem dışı bir oynama yapıyor. Bedenim yere yapışıyor. Ve afedersiniz popo kısmımda şiddetli sallanmalar başlıyor. Elimde olmadan mıhlatıs gibi kuşa doğru sülükleniyorum.

Runuz: Çekici

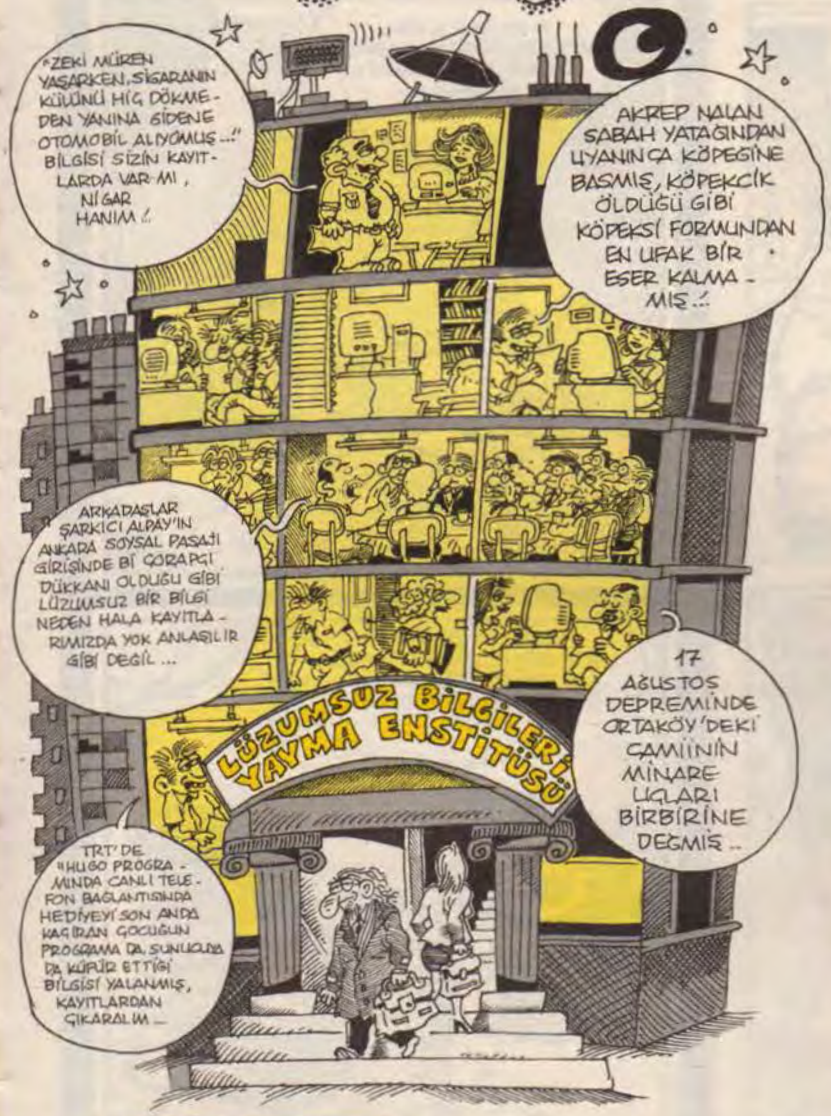
Cevap: Kuş bakma. Kuş gördün gözünü kapa. Göz bilirsin. Parlak ve yuvarlak, ortada çizgi. Kapadın mıydı kuş simsiyah olur. Çenelerin geçer. Kedide, bu vardır. Manyetiktir. Kuş ve fare kediyi çeker. Köpek iter. Köpek itimi, yetişkin bir kediyi yarden yedi metre ağaca çıkaracak şiddettedir.

KAHRAMAN MASA ESAT...

Derya Sayın

Yazarımız Cezmi Ersöz'ün bu haftaki **"Atlı Karınca"** adlı yazısı bu sütuna sığmadı. LeMan'ın sayfalarına sığmayan bu yazıyı eğer yazarımızı ikna edebilirsek Kaçak Yayın'ın önümüzdeki sayısında okuyabilirsiniz...

CEZMİ ERSÖZ

* **Ölürsem Beni Seninle Ararlar Şimdi** adlı kitabım çıktı. Fiyatı 2.950.000 lira. Korsansız, F tipsiz ve özgür bir dünya dileğiyle.

* **İstanbul, Alevi Kültür Derneği Gençlik Komitesi Gecesi** 21 Ocak Cumartesi saat 20:30-22:30 arası imza ve söyleşim var.. Adres: Derviş Eroğlu Kültür Merkezi Kurtuluş Cad. Kuyulubağ Sok. Kurtuluş İlköğretim Okulu yanı..

cezmier@leman.com.tr

Kırık Leblebi

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

Suat Özkan
seçme karikatürler
yeni bir kırık leblebi albümü

Akşamsefası

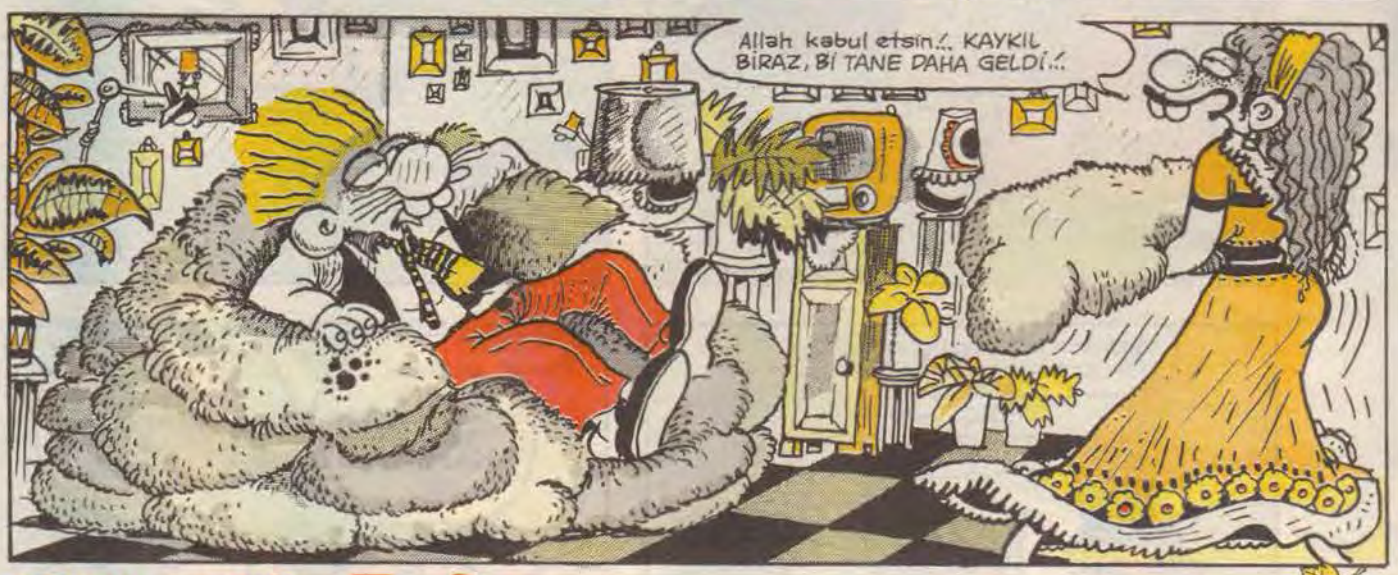
BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

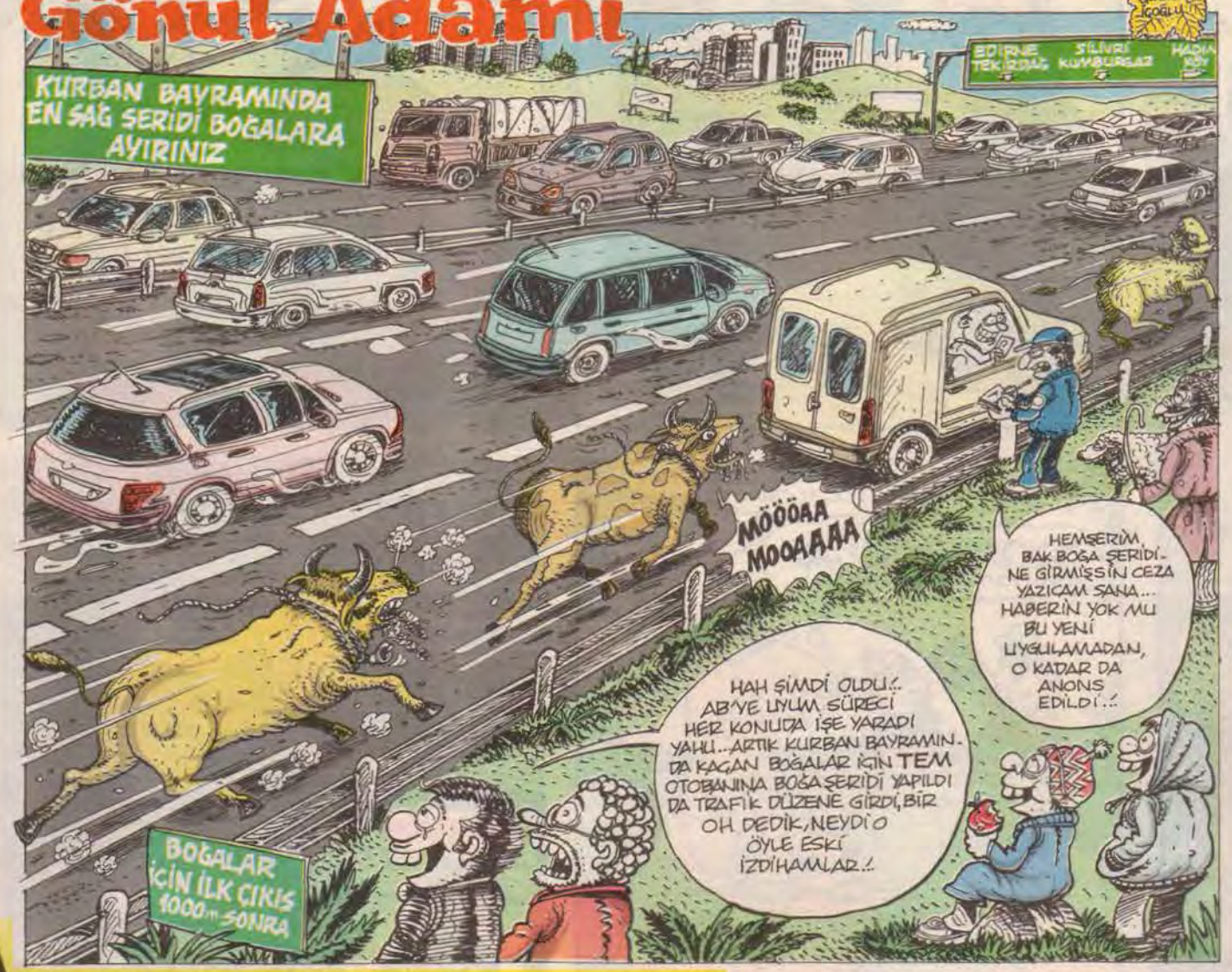
bezginbekir@leman.com.tr

Gönül Adamı

Yazarımız Nihat Genç'in bu haftaki yazısı hayli uzun olduğundan sayfasına sığmadı. LeMan'ın sayfalarına sığmayan bu yazıyı yeniHarman'da önümüzdeki sayı okuyabilirsiniz...

Geyik Sefası

feyzi@leman.com.tr

İZİM GEZA

MELİKE AĞAR

7. BÖLÜM

KONSER GECESİ FUAT'LA BİRBİRİMİZE KAYITLARIMIZI VERDİK. O, İLK DEFA İSTANBUL'DAKİ RAP'İ TANIDI. BİZ DE İLK DEFA GERÇEK BİR RAP KONSERİ DİNLEMİŞTİK O GECE.

EN İYİLERDEN BİRİYDİ, HATTA ORDAKİLERİN EN İYİSİYDİ.

FUAT BİRAZ YADIRGANDI O DÖNEM. GARİP GELMİŞTİ TÜRKİYE'DE. HATTA SAGOPA KAJMER'LE ÇATIŞTILAR BİRAZ, RAP BÖYLE OLMAZ FALAN DİYORDU, BİR HAFTA SONRASINDA OLAYLAR BÜYÜDÜ, KÜFÜRLEŞMELER FALAN OLDU.

O ARA NEFRET'E BÜYÜK KONSER TEKLİFLERİ GELMEYE BAŞLADI, CNB TEKNO FESTİVALİNDE ÇIKMIŞTIK...

AMA STÜDYO MASRAFLARI BÜYÜK SORUN OLUYORDU, YAPTIĞIMIZ PARÇALARI BİLE DİNLEYEMİYORDUK

BASININ DA İLGİSİNİ ÇEKMEYE BAŞLADIK AMA İNANILMAZ CAHİLCE SORULAR SORUYORLARDI, BİLMİYORLARDI. YİNE DE DUYULMAYA BAŞLAMIŞTIK.

O DÖNEM MASSIVE ATTACK KONSERİNDE ALT GRUPLARDAN BİRİ OLARAK ÇIKTIK PARK ORMAN'DA...

ALBÜM YAPMAK İÇİN FİRMALARI DOLAŞMAYA BAŞLADIK AMA BİR TÜRLÜ KAFAMIZA UYGUN BİR YER BULAMIYORDUK, ŞARTLARIMIZI KABUL ETMİYORLARDI..

BİZE ALBÜM YAPMAK İSTEYEN FİRMALAR DA VARDI AMA KLİBİNİZDE KIZLAR OLSUN, MİLLİYETÇİ KLİP YAPALIM FALAN DİYORLARDI

UMUTSUZLUĞA KAPILMIŞTIK ARTIK. SAGOPA BİLE "YOK ABİ BAŞARAMICAZ, OLMAYACAK, KİMSE TÜRKİYE'DE ALBÜM ÇIKARAMAYACAK" DİYORDU.

2000 YILINDA HAMMER MÜZİK'TEN ARKADAŞIM MUSTAFA BİZE ALBÜM TEKLİF ETTİ... BU ONLAR İÇİN DE RİSKTİ, ÇÜNKÜ O GÜNE KADAR HEP ROCK VE METAL ALBÜMLERİ ÇIKARMIŞLARDI...

HAFTAYA...

melike@leman.com.tr

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM

kaanertem@leman.com.tr

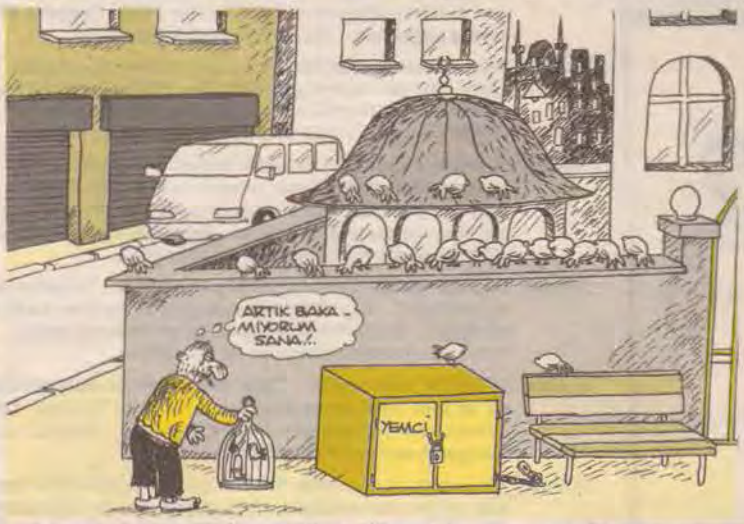

Aksamsefasi

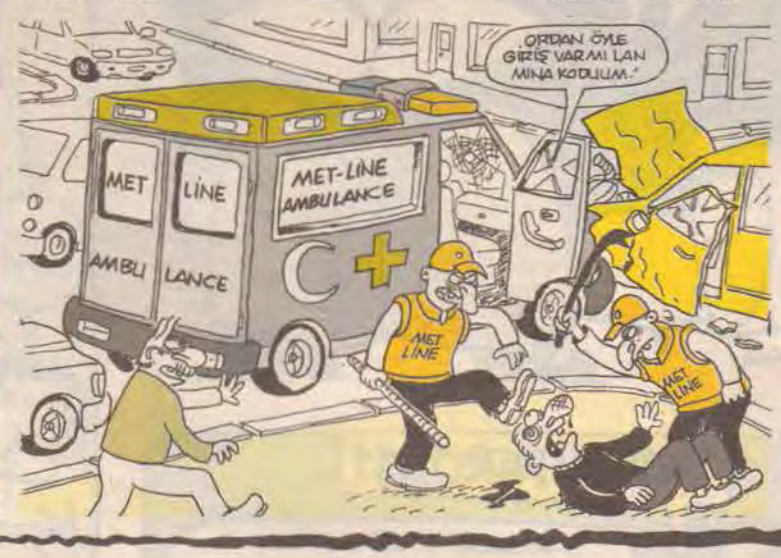
Erhan Candan

GÜZEL İNSAN FERRUH

enderoz@leman.com.tr
Ender Özkaramanlar

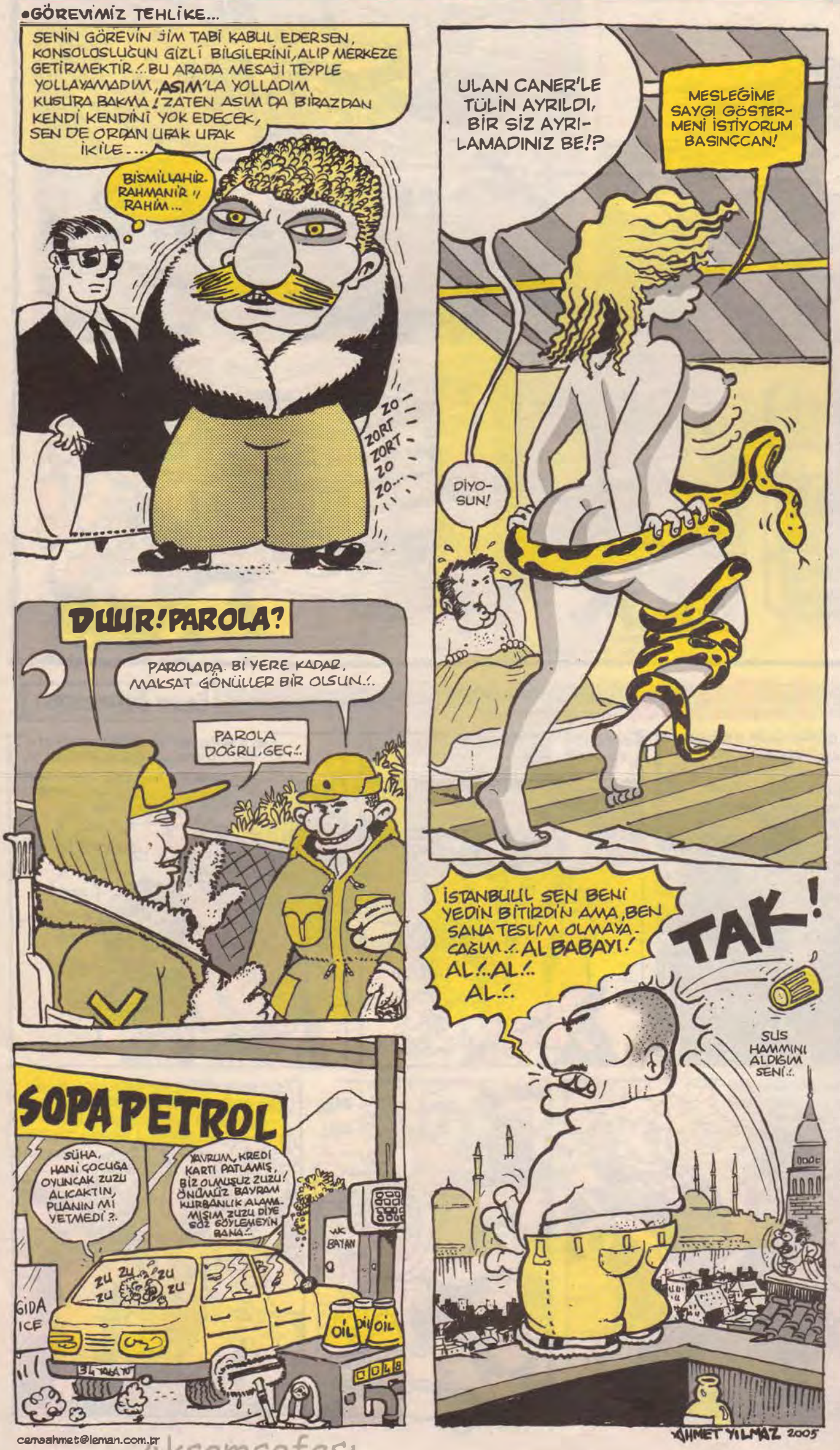

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

•GÖREVİMİZ TEHLİKE...

cansahmet@leman.com.tr

KURBANLIK KOYUN ŞEMSİ'NİN GÜNLÜĞÜ

Bir Şahin'in bagajında ele geçirilen on çalıntı koyundan Şemsi olanının, "Türk tipi ekşın"lı hikayesi...

11 Aralık: Sevgili günlük bu ilk Kurban Bayramım olacak, ama heycanım ondan değil... Celep Abi bizi İstanbul'a, yeni bi yuva kazandırmaya götürecekmiş.

12 Aralık: Yolda kendimle sıkı bi iç hesaplaşmaya girdim günlük... Son bi aydır çok düzensiz besleniyordum... Yeşillik yerine bol tuz ve sulu fast-food gıdalar alıp iyice semirdim... Acil kilo vermezsem geri döndüğümde Kınalı Nermin'im beni beğenmeyebilir sonra.

13 Aralık: Yoldan çıkıp takla attığımız mangal yerinde beğenilen bıkaç arkadaşımız, yeni ailelerinin yanına yerleştirildiler... Ne mutlu onlara ki, ordan ayrıldıktan 5 km sonra bile sevinç çığlıklarını duyabiliyorduk...

14 Aralık: Devasa bi açık alan pet-şopuna yerleştirildik günlük... İnsanlar gelip burdan seçecekermiş bizi... **Ah bi'deşu fazla kilolarım olmasaydı.** Du bakayım göbeği içeri çekince belli olmuyo sanki

15 Aralık: İlk sabahımında deli bi curcuna yaşandı burda... Tayyip diye biri geldi mekana... Celep Abi beni ona armağan edecekti... Tayyip önce kabul etti, ama fiyatımın 400 YTL olduğunu öğrenince, **"Bunu dörde bölün öyle alayım, 100 YTL üstü hediyeler teamüllere aykırı."** deyip bıraktı beni... Heralde dörde bölmenin mecazi bi anlamı var insan dilinde... Aynca YTL ne, onu bıraktım teamül ne be günlük?

16 Aralık: Az önce konvoyuyla birlikte bi adam geldi... Otobüsün tepesinden, **"İnanca saygımdaaan yumruk attım idlise duvarına"** diye, bangır bangır şarkı çalıp oy istedi bizden... Sonra anlaştığı yanlış sürüye geldiği, ama gene de eli boş gitmeyi sevmezmiş... Alışveriş sonrası, **"Kurban'a 356 koyunla geliyoruuum."** diye haykırarak uzaklaştı aramızdan...

17 Aralık: Bugün samanımıza atılan haçı bulup çıkaran arkadaşımız aramızdan ayrıldı... Onu alan sakallının söylediğine göre, **2018**'de uzaydan Dünya'ya düşecek olan yıldızlı krakerlerin ardından, bitek o geri dönüp yeni bi uygarlık kuracakmış... Keşke biraz daha iyi davransaydım elemana...

18 Aralık: Bu akşam bi adam gizlice antibiyotik ikram etti bize günlük... Sonra fotoğraf çektirdik birlikte, bunları gastemde basıcam dedi... Erman Hoca'ymış galiba adı... Gizli bi vejeteryan örgütün başkanı olarak insanları etten tiksindirmeyle mi görevliymiş ne... Başım dönüyor, antibiyotik ne, veleteryan ne derken iyice abondane oldum be günlük...

19 Aralık: Celep Abi hepimize dövmeler, tattoolar yaptı bu sabah... Bu çarpılar hep nazi işaretiymiş... Meğer **Prens Harry** sipariş etmiş doğal nazi işaretli deri montlardan... Koyunların deri döktüğünü ilk defa duyuyorum günlük... Harry kim muhabbetine girmiyorum bile farkındaysan...

20 Aralık: En sonunda sabıdım günlük... **"Diğer gidenler gibi sizi unutmayacağım, söz her hafta mesaj atıcam size."** diyerek vedalaştım kalanlarla... Yalnız sahibimin bana yiycekmiş gibi bakması garibime gitti... Tedirginim, acaba **"yamyamlık bombası"** mı ne atıldı buraya?

21 Aralık: Yeni yuvamda ilk gece verilen besinimin içinden 4 yapraklı yonca çıktı, ne kadar bahtiyım yaaa günlükcüm... Yalnız evin ufak çocuğu mütemadiyen ağlıyo, tüm sokaklar da kırmızıya mı boyanmış ne? Dışardaysa gözü bağlı saklanbaç oynayan koyunlardan tut da, damlarda kovalamaca oynayan sığırlara kadar herkes kendini oyuna vermiş durumda...

22 Aralık: Gece karanlığında bi Şahin gördüm bana yanaşan... İçinden inenler sessizce ipimi çözüp Şahin'in bagajına, bizim sürüden dokuz koyunun yanına koydular beni... Gines'e girecek olmamızın sevinciyle "melemeye" başlamamızla, bizi bırakıp kaçmaları bi oldu... Ne olduğunu çözemeden gasteciler gelip fotoğraflarımızı çektiler bu seferde...

23 Aralık: Kınalı Nermin'im fotoğrafları görünce köpürmüş, "Ünlü olsa da benim için hala obez" diye... Ama billyodum, en başından beri içimde inceden bi kötü his vardı bi terslik olacak diye...

OLGUN BUDAK

yeniHarman'ı ulaşamayanlar, tanımayanlar için LeMan'ın içinde vererek tanıttık. Ve işte yeniHarman'ın son sayısı birbirinden vurucu mevzularıyla bayilerde... (Bu sefer parasıyla)

Yazarımız Metin Fidan'ın Ayrıntılar yazısını teknik bir aksaklık nedeniyle bu hafta yayınlayamıyoruz...

Aksamsefası

LeMan MİZAH DERGİNİZ

Okur Mektupları

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Birden çocukluğum geldi aklıma. Korkarım bazen yaşlanmaktan. 23 yaşındayım. Hani benim 23 yaşım. Esin adındayım. Yo yo... Bunları giriş güzel olsun diye değil, öyle yazmak istediğimden yazdım... Ve bu yaş, bu iş-güç, bu herşeyin mazi olması bize garip geliyor bazen. Saçlarımdan aklar gözüküyor bazen, korkuyorum. Kuru cildim beni ürkütüyor. Yaşım genç oysa ben şimdiden yaşlanmaktan tırsıyorum...

Sevgili Okur;

Böylesine bir hitap şeklinde bulunmak ne kadar hoş. Ben bir iletişim delisiyim. Ve umuyorumki günün birinde sesimi bende ufakta olsa insanlarla paylaşacağım. Bırakın şimdiden antrenman olsun. Affınıza sığınarak.. Aslında antrenman olsun diye uğraştığım bir çok dal var. Yapılamayacak hiçbir şey yoktur. Ucundan da olsa uğraşın!

Uzun yazmak istemiyorum. Yayınlanmaz diye, yayınlanmaz biliyorum. Eğer bu yazım yayınlanırsa arkadaşlarım "bi o kalmıştı" desin istiyorum. İnanın bunu çok istiyorum... Bir bu kalsın artık ya...

Çocukluğum dedim onunla devam edeyim. Deli çocukluğum o köyde yaşanan müthiş çocukluğum ve gençliğim. Belki de yazmaya devam edersem yaşlılığım falan Lemanla yine buluşacak yazılar... İşte hep genç kalmak istiyorum.. Çünkü daha yapmak istediğim çok şey var. Birisi de L-Manyak'ta yazımın yayınlanması. YDI :)!?

(Acaba çok mu sevgi dolu gaz vermeye yönelik bir yazı oldu. Tabi insanın kendini tanıyamadığı anlar oluyor.)) Keşke çocukluğumun trajedisini yazmak yerine komik şeyler yazsaymışım. Ulan desem çok mu laubali olur..

Esin Bağcı / Marmaris

Merhaba Sevgili Dostlar;

Cezaevine girerken, inadına gülümseyebilmeye devam edebilirsen, insan kalmayı da başaracaksın, demiştim kendime. Binlerce arkadaşım gibi sahte özgürlüğün yerine gerçek özgürlüğü, binbir renge boyanıp güzelleştirilmek istense de çirkinliğini görebildiğim herşeyin yerine güzel olanını yaşamak istediğim için girdim cezaevine.

Biliyor musunuz aslında çok sıradan sanırdım düşlerimi... Onurlu bir aşk, değerli yoldaşlıklar ve insanca bir yaşam. Ama anladım ki düşlerim çok ama çok büyükmüş. Çünkü bu ülke bir çok şey temelden değişmedikçe bunları yaşamak da imkansız.

Yeniden "yaşam" demeye 3 ay kaldı. Acıyla halleşip çıkıyorum içerden. Azaldıkça zaman acıyı da dennleştiriyorum. Bu acıyı yarının güdü başlangıcına teminat sayıyorum.

Ve diyorum ki;

Ey yaşamsallığına inandığım onurlu hayat!

Seni bu kadar sevmesem, bu kadar acı çekmezdi yüreğim.

Ama sen olmasan, bu kadar acı çekerken mutlu olamazdım. Kaçımız öldü, kaçımız yitik, kaçımız yorgun düşmüş, sayısını tutan yok. Ama inadına gülümsüyor gözlerim hala...

En içten duygularımla hepinizi selamlıyor, dostça kucaklıyorum...

Serkan Bakır
Kapalı Hiçe Cezaevi
Siyasi Koğuş 12 Urla / İzmir

Biyolojik Vaka

Hiçbir teknolojik alete gereksinim duymadan, nitel gözlemlerle yaptığım bir araştırmayı kamuoyuna açıklamak istiyorum.

Okuyacağınız bu bilimsel rapor 2005'e damgasını vurabilir.

İlk önce "insan" nedir? Bunu bilmeliyiz. İnsan, yüreği olan, elini yardımseverlik için kullanan dik üst (ökaryat) canlıdır.

Ortaya bir hipotez atıyorum. "Dünya nüfusunun %90'ı insan değil" Belgelere, verilere dayanmadan direk kanun olabilecek insten bir hipotez bu. Biyolojik vaka.

İşte gizli gerçek:

Dünya nüfusu yaklaşık 7 milyar ama 7 milyan da insan mı? Kesinlikle değil.

Bakın! Tsunami felaketinden sonra bölgede tatilini, balayını yapan vicdansız insafsız prokaryat (tek hücreli) bakteriler hiçbir şey olmamış gibi umursamadan keyif çattılar. Arkalarında dökülen gözyaşları gelecekte dünyayı yutabilecek büyüklükteki tsunamilerin hırçınlığının kaynağı olacaktı. Sıra maddi yardıma gelmişti. Ülkeler için prestij meselesiydi. Hayal kırıklığı yaşandı. Felaket bölgesinde yaşayan bazı soprafitler (Ayıştırıcılar) kadınlara tecavüz etmeye başladı. Küçük bir kız coğrafya bilgisiyle 100 kişi kurtarırken, sevgili Bush yardım etmeyi düşünene kadar halk birbirini kırdı. Dev dalgalara bir bidon su yardımında bulundu diyebilirsiz..

Artık kim diyebilir "Dünyada 7 milyar insan var" diye. Dünya nüfusunun %90'ını sorumsuz, duygusuz fotoototuflar ve çıkarcı soprafitler oluşturuyor. Solunumdan ve beslenmeden başka birşey bilmeyen cinsinden %10'unu ise insanlığın yaşaması için gerekli enerjiyi karşılayan mitokondri cinsi insanlar, küçük kız gibi.

Güneş hergün yeniden doguyor, her akşam ay yeniden yüzümüze gülümsüyorsa bu %10'luk kısma teşekkür etmeliyiz. Ben Nostradamus değilim ama ortada bir gerçek var. Kıyamet %10'luk kısım tükendikten sonra kopar. Dünya halkı bazı saklı gerçekler aslında var olan yürektir.

Güven

Selam LeMan Okurları;

Yine bu sayınız her zamanki gibi mükemmel idi. Ama bu sayının benim için çok farklı bir yeri vardı. Çünkü benim yolladığım mektubu yayınlamıştınız. Vallahi bütün herkese gösteriyorum meşhur oldum yani millet benimle dalga geçiyor görmemişin bir mektubu olmuş tutmuş gazeteye çıkmış diye. İlhamı enştem sizleri tebrik ediyor ve başarılarınızın devamını diliyor. Yigenim henüz 7 aylık (Kürşat) ama şimdiden alıştırıyoruz. Sonradan olma değil doğuştan "LEMANCI" olacak.. Sizleri çok seviyorum. Ayrıca Bayırgülü ve Terelelli'nin hastasıyım. Buradan 7-D sınıfına selam ve sizin derginizi okuyan öğretmenim İrem Keskin hocama saygılar sunuyorum. (Çaktırmadan da yağcılık yapıyorum) Sizin sayenizde hayata komik yanlarından bakıyorum çünkü hayatta zaten bir karikatür değil mi? Bizler de o karikatürün oyuncularıyız.

Not: Leman'ı sevdiğimi kimseye söylemeyin çünkü ben herkese söyledim...

Murat Alp Aslan

Sen Yine Gel!

Yazdıkların yarım kalıyor hep! Ne anlatmak istediğimi bilmiyorum... Artık cümleler dizilmeyecek yanyana diyorum kendi kendime! Gizli bir romandın sen okuyup bitiremediğim. Gözlerin gecenin inadına... Her yerde her köşede senin izlerin... Harfler, kelimeler, cümleler... Boşa! Anlam yetersiz... sen sen sade sen!

Kül olmuş ateş yanarı mı hiç? Buz tutmuş su akar mı hiç? Herşey bir göz yanılsamasıysa bırakıp gitmeli buralan... Hangi neden ya da nedensizlik ağlıyor şimdi yağmur sevinçlerine... Serin rüzgarlarda yeleleri uçuşmalı oysa yüreğimin senihle... Duyuyor musun ortasında sonbaharın o sarı yıkılışlarını? Duyuyorsun. Gülümsüyorsun sonra. Yüzündeki gülümseme gözlerinden nem olup akıyor sessizce. Sonbahardan değilse hüzün bu şehirden gitmeli bence...

Gözümden akan iki damla gözyaşını çerçeve yaptım. Seni ve kaybettiklerimi çerçevede saklıyorum. Toprağın susamışlığı gözyaşlarımla buluşsun diye... Yüreğim sana dönüyor yine, yeniden. Bir kuşu avutmaktı aslında tek derdim; kollarımda birer kuş kanadı, uçmak için çırpınıyor.

Hiçbir üzüntünün ve hiçbir mutluluğun sonsuz olmadığını biliyorum artık... Saftık, çocukluk bir zamanlar, şimdi anlatacak bir masalımız bile yok; köşesine sığınacak. Ve dizlerimizi kanatmamıştı henüz hayat. Çok sevdiğimi sanıyordum seni. Oysa milyonlarca kalbim olmalıydı seni sevmeye...

Sen yine Eylül'de gel, herkesi herşeyi arkanda bırak da gel!.. Belki ılık bir yağmurla yağarım sana, belki de deli bir rüzgarla eserim yüreğine...

Ama geti Olur mu?

Mustafa Ezer

Yaşar Kemal Turan / Konya

Korhan Karacan

Egemen Güvenışık

Cihan

Yurdun Erdoğan

Aykan

Ozan Bıldırcın

Simge Güler

LeMan
SAYI: 689
21 OCAK 2005 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd. Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Turcay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Turcay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike AÇAK ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Romuz ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhon GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Asian ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer UĞUKUÇ ● Ahmet YILMAZ ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN ilarkan@leman.com.tr ●
Satış: Cengiz KOCALI ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası
Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

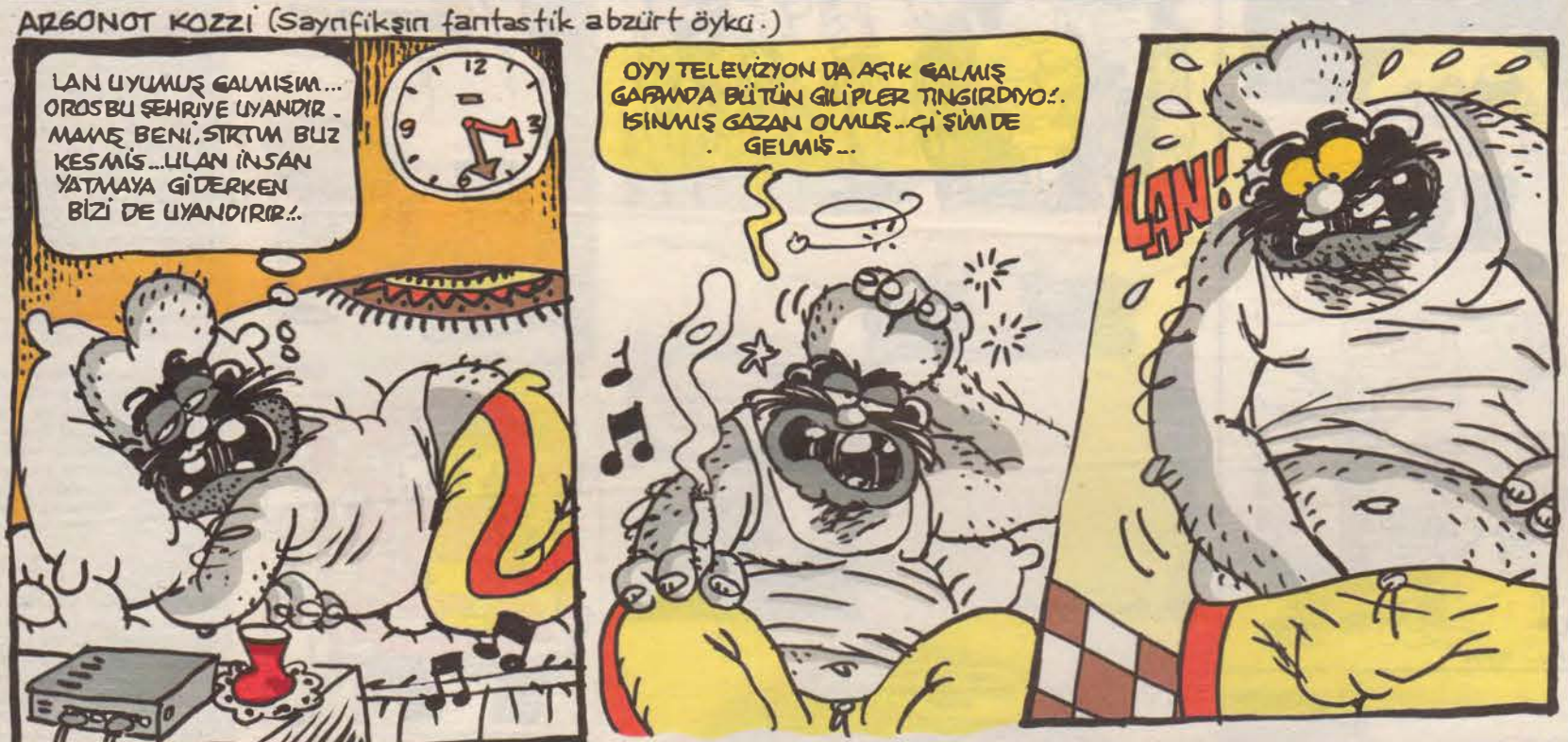
LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, düşün ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve İnternet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Aksamsefası

kozalak atest

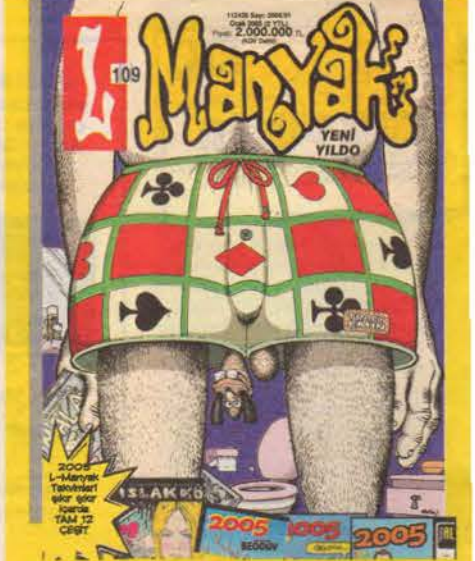
kozzi@leman.com.tr ÇAĞÇAĞ

ARGONOT KOZZI (Sayrıfikşın fantastik abzürt öykü.)

Yukarıdaki espri Neşe Ü. adlı okurumuzun bana göndermiş olduğu bir mailden esinlenmiştir... Mail: Bu argonot dediğiniz az bilinen bir deniz canlısıdır.. Hani deniz anemon'u gibi, bitkiye benzeyen ve deniz dibinde kayalara tutunarak yaşayan bir hayvan türüdür.. Argonot'un çok orjinal bir döllenme yöntemi vardır, spermlerini diğer bir çok deniz canlısı gibi suya nasıl olsa bulur bir yumurta bir birlerini döller diye salıvermez, işi sağlama bağlar... Erkeğin cinsel organı çiftleşme mevsiminde bedenden ayrılıp gider bir başka kayada yaşayan dişi deniz Argonot'unu bulur döller ve sahibine geri döner... Böyle onunla bununla yatıp kalkıp sonra valla haberim yoktu, cinsel organım benden habersiz yapmış ayaklarına yatan erkeklere Argonot derir.. N.Ü.

Aksamsefasi

Pırıl Pırıl Takvimler içinde

SETLER

Kaçırdığınız sayıları üstelik çok ucuza almanız için fırsat...

SET 4-5-6 (3 YTL)

L-MANYAK 3'LÜ SET VE 1 ATOM HEDİY (3,5 YTL)

YENİHARMAN 10'LU SET (4 YTL)

ISSN 1303-8389-0-7
9 771303 838904
K.K.T.C 1.750.000TL.

yeni Harman

12 Mart 2004 Cuma Sayı:56 1.500.000TL. KDV Dahil

TAM 32 SAYFA

yeniharman@leman.com.tr

BOL DUMANLI, HUSUSI KOKULU, FILTRESIZ GAZETENIZ

"Evlilik" albümüyle okurlarıyla buluşan Ramize Erer ile evlilik terapistleri biraraya geldiler

ekşisözlük ve yaratıcısı SSG yeniHarman'da

Emin Çölaşan: "Genelkurmay Başkanına ısınamadım"

Tuncel Kurtiz İnat Hikayeleri'ni anlattı

Rap'in yeraltından yükselen sesi BENİM ADIM AYBEN

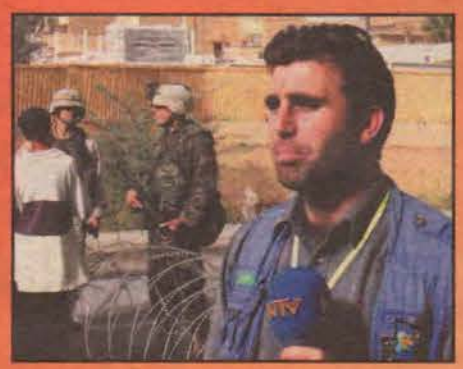
Aksamsetasi

Deutscland 2,00 EUR / Osterrich 2,10 EUR / Schweiz 3,10 SFR / Nederland 2,10 EUR / England 1,50 GBP

NTV'nin deneyimli muhabiri Hilmi Hacaloğlu, Beyoğlu'nda polisler tarafından neredeyse linç ediliyordu

Böyle zulmü, savaşta görmedi!

Amerika'nın Irak'ı işgalinin ardından, Kuveyt'ten, Bağdat'tan, Kuzey Irak'tan çok güç koşullarda geçtiği haberlerle anımsadığımız NTV'nin deneyimli muhabiri Hilmi Hacaloğlu, savaşta maruz kalmadığı şiddeti, hakareti, İstanbul Beyoğlu'nda güvenlik güçlerinden gördü. NTV muhabiri Hacaloğlu, 7 Mart günü öğle üzeri İstiklal Caddesi'nde DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin yaptığı basın açıklamasını izlemesinin ardından, sivil giyimli kişiler tarafından tartaklanan "eskicilik" yapan bir kişiyi kurtarmak isterken, başına geleceklerden habersizdi. Çünkü bu yoksul kişiyi tartaklayanlar polisti ve Hacaloğlu insanlık görevinin bedelini polislerin hışmına uğrayarak ödeyecekti. Gazeteci Hacaloğlu, ayırmak istediği tartışmanın "kurbanı" olarak tartaklanarak götürüldüğü Beyoğlu Emniyeti'ndeki bir odada 6-7 polis tarafından acımasızca dövüldü. Başbakan Tayyip Erdoğan'ın, polis helikopteriyle yurdu gezmesi doğal karşılanıyor. Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Ramazan Er, "Polisimiz, Avrupa Birliği'ne girmeyi herkesten çok istiyor" diyor. İşte Polis -Başbakan Tayyip Erdoğan'ın Türkiyesi'nde, "Avrupa Birliği'ne girmeyi herkesten çok isteyen polislerimiz" tarafından, NTV muhabiri Hacaloğlu'na reva görülen muamelenin trajik hikayesi:

Ne oldu, olay nasıl gelişti?

DİSK Genel Başkanı, kamu yasasıyla ilgili bir açıklama yapıyordu. Açıklama bitti. Orada Başbakan ile ilgili bir iki soru da sorduk. Ondan sonra dağılıyorduk. O sırada Mesut (kameraman) önden gidiyordu, ben de orada kalmıştım. Ağa Camii'nin orada telsizli, takım elbiseli, tanımadığım bir kişi, bir eskiciye vurmaya başladı. Bir iki kere vurdu. Ben de, **"Ne yapıyorsunuz, neden vuruyorsunuz"** dedim. O, işine karışmamam gerektiğini söyledi. Biraz sert konuştu. Ben de, **"Hangi sıfatla vuruyorsunuz"** dedim. Bu sefer yanımda bulunan birkaç adam, arabada, sivil polis varmış. Onlara emir verdi, **"hemen bunu gözaltına alın, götürün"** falan diye. Ben de ,"Hangi gerekçeyle beni gözaltına alıyorsunuz" dedim. Demeye kalmadı, vurmaya başladılar o arada. Saatim kırıldı, düştü. O sırada biraz ileri doğru gittik. Bir iki vatandaş, **"Çocuklarda kabahat yok, bir şey yapmadılar"** dedi. O sırada Mesut, beni, onların elinden kurtarmaya çalıştı. Bu arada aralığa doğru, Lades Lokantası'nın olduğu araya doğru girdik. Mesut, ısrarla beni bırakmak istemiyordu. Ben de biraz direndim, **"hangi gerekçeyle alıyorsunuz? Neden beni alıyorsunuz"** diye. Onlar ısrar ettiler. İtiyorlardı, kakıyorlardı, orada biraz bir arbede oldu. Sonra baktım, bunlarla başa çıkmak mümkün değil. **"Peki"** dedim, **"gidelim."** Mesut'u ikna etmeye çalıştım. O beni hala ısrarla tutmaya çalışıyor orada. Ben, ona, **"tamam sakin ol, bir şey olmayacak. Emniyet Müdürlüğü'ne gideceğiz, ifade vereceğim"** filan dedim. Neyse, ben de önden gitmeye başladım. Yürüyorum. Emniyet müdür muavini, yanımda, arkamdan geliyor. İki tane sivil polis geliyordu. Mesut gelmeye çalıştı, "O gelmesin" dedi. Ve biz beraber girdik, içeri. **"Tamam! Ne alacaksanız, alın"** noktasındayım ben. Bir tane sağda oda vardı. **"Buraya götürün, ifadesini alın"** dedi. Ben de rahatlıkla oraya girdim. Çünkü bir tane masa iki tane sandalye vardı, oturacağız, birileri ifademi alacak diye. O noktaya kadar öyle düşündüm. Girer girmez üstüme birkaç kişi çullandı ve vurmaya başladılar. Ondan sonra küfürler... Ben yere düşmemeye çalıştım, ayakta durmaya çalıştım. Bir süre sonra gücüm tükendi. Karnıma ve sırtıma vuruyorlardı. İki ayağımı da birer kişi tuttu ve yere düşürdüler beni. Ondan sonra sırtıma... Çok ciddi, sürekli bir arbede hali. Yani, ben onlara yalvarıyorum, vurmamalarını istiyorum: **"yüzüme vurmayın"** diyorum ama sürekli bir küfür hali. Ondan sonra bir telefon çaldı. O sırada ismimi sordu, bana vuran kişi. İsmimi söyledim. Bir daha sordu. Bir daha söyledim filan. Telefon bir kez daha çaldı. Bu sefer sakinleşti. Adamlarına "gidin" dedi. İkimiz kaldık. Tokat attı, orada. Ondan sonra, **"Telefona bak şimdi ve iyi olduğunu söyle"** dedi. Telefonu açtım; ATV'den bir muhabir arkadaş... Bir işle ilgili bir şey soracaktı. Ona, "İşte değilim, dışarıdayım" dedim. Kapattık telefonu. Sonra koluma girdi, beni yukarı çıkardı. **"Bize çay getirin"** dedi. Çok kibar davranmaya başladı. Yukarı çıktık, odasına oturduk. İşte, önce benim hatalı olduğumu, ondan sonra kendisinin hata yaptığını söyledi. Konuşma uzamaya başladı. İyi davranıyor, çay geldi filan. O sırada, **"bir kameraman arkadaşın vardı, onu çağıralım"** dedi. Mesut'u çağırdılar. Mesut geldi. Ondan sonra pişman olduğunu söyledi. O an gözünün karardığını ve böyle bir şeyi hakikaten istemeden yaptığını söyledi. Ve bundan önce çok fazla kişi dövmediğini, "ikinci kişi falansın" dedi. **"Ama bazen gözüm kararıyor. Çocuklarıma bile bazen kötü davrandığım oluyor"** dedi. Hani sonuçta, bana özgü bir şey olmadığını ve bir şekilde sinirlendiğini, gergin bir hal içinde olduğunu ve o yüzden de bana karşı bu şekilde davrandığını ama benim her şeyi yapmakta özgür olduğumu söyledi. **"İstersen şikayetçi olabilirsin, istersen dava açabilirsin. Ben haksızım, yalan şahit asla tutmayacağım"** dedi. Ve sürekli pişman olduğunu söyledi, iyi davrandı.

"Bundan sonra beni bir ağabeyin gibi bil, buraya gelip, benimle görüşebilirsin" dedi. Bunları anlattı. İşte ifadeyi verdik. Daha sonra Taksim İlkyardıma gittik, bir polis memuruyla... Orada biraz kontrol edildim, falan. Sonra ifademi tekrar verdim. Ve ondan sonra bizi kapıya kadar geçirdi, hatta dışarı kadar, sokağın başına kadar geçirdi ve ayrıldık.

Peki, Beyoğlu ilçe emniyetten mi aldılar içeri?

Orası araştırma bürosu, araştırma merkezi mi, öyle bir şey. Ara sokaktaki yer.

Kaç kişiydi adamlar orada?

Biz içeri girdikten sonra 7-8 kişi, tam olarak hatırlamıyorum ama her tarafımda bir tane sivil polis vardı, bir tane üzerine üniformalı olan kişi vardı. Ama zaten kafamı çok fazla korumaya çalışıyordum. Yani, elimle tuttuğum zaman, elimi kurtardığım zaman, onunla yüzümü tutuyordum, yüzüme vurmasınlar. Ondan korkuyordum ama zaten yüzüme hiç vurmadılar. Ben de vurmamaları için yalvardım belki ondan, belki hakikaten vurmayacaklardı. Ama oradaki o halde, öncelikle kendimi korumaya çalışıyordum. Kaç dakika kaldım, hakikaten bilmiyorum, orada. Yani, ne kadar sürdü ama ondan haberdar değilim.

Sen içeri girdin, odaya aldılar ve altı-yedi kişi içeri girdi. Ve dövmeye mi başladı?

Aynen öyle oldu. İçerideki boş bir odaydı. Önce ben girdim, arkamdan girdiler. İşte ondan sonra küfür etmeye başladılar. Şimdi burada bunu söylemek istemiyorum, çok ağır küfürler, hakaretler. Ve onunla birlikte de vurmaya başladılar. Yani, bütün bunların hepsi aynı anda eşgüdümlü gerçekleşti.

O zaman bu kasıdı bir şeydi. Senin gazeteci olduğunu, kameramanla birlikte olduğunu biliyordu.

Tabii tabii. Elimde NTV mikrofonu vardı. Ve gazeteci olduğumu biliyorlardı. Gazeteci olmayı karşımdakini korkutmak için kullanan bir kişi değilim ama sonuçta bir gazeteciyim. Ve bana karşı bir şey yaptıklarında, bunu bir şekilde kurumumun bana sahip çıktığı anda, bu kamusal olarak herkesin paylaşabileceği bir alana yansıyacak. Bunu bilerek bu gerçekleşti.

Yani, içeri giren 6-7 kişi de senin gazeteci olduğunu biliyordu.

Tabi tabi, NTV mikrofonu elimdeydi. Ben içeri girdiğimde mikrofon ve cep telefonu elimdeydi. Ve ikisi de kapanmamıştı. Yani telefon kapanmamıştı, mikrofon elimdeydi. Onları içeride vururlarken de tutuyordum zaten. Sıkı sıkıya onları da bir taraftan. Sonra telefon düştü. Ama mikrofon elimdeydi. Oradaki herkes benim gazeteci olduğumun farkındaydı, ayırdındaydı, o kesin.

Peki, vururken küfrediyorlardı. Bir şey soruyorlar mıydı, bir şey söylüyorlar mıydı?

Küfür ediyorlardı. "Gazetecisin diye sana bir şey yapamayacağımızı mı zannediyorsun" dediler. Ağır küfürler kısmını geçiyorum. Bir de böyle bir şey vardı. Onun dışında bir yumruk vardı.

Yani, sonuçta bilerek dövdüler. Yani bir gazeteciyi dövmek için hareket ettiler.

Bir gazeteciye dersini vermek için belki! Yani, "Burada bir şekilde hayat sürüyor. Ve biz buranın sahibiyiz ve bu akışı biz sağlıyoruz. Bu akışı bir şekilde sağlıyoruz. Bazen güler yüzle, bazen sert sözlerle, küfürlerle, ya da yumruklarla... Ama bu akışa asla kimse müdahale edemez. Özellikle gazeteciler asla müdahale edemez. Eğer bunu bu şekilde yaparsan, o zaman haddini bilmelisin ve haddini aşıyorsun. Onun karşılığı da budur" demeye getirdiler, herhalde. Yani, gerçi bütün bunların sonunda hakikaten çok içten bir şekilde müdür muavini pişman olduğunu söyledi. Özür diledi. Ama bir taraftan da öncesinde böyle bir durum söz konusu.

Hukuk Fakültesi öğrencisi Önder Bolat, Beyoğlu İmam Adnan Sokak'ta katledildi

İstiklal Caddesi'nde "sniper"mı var?

Polis, "Kafasına taş düştü, öldü" dedi, Adli Tıp'ta kafasından mermi çıktı...

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencisi Önder Babat, kentin göbeğinde, İstiklal Caddesi İmam Adnan Sokak'ta bir sniper tarafından tek kurşunla katledildi. Beyoğlu Emniyeti'nin, "Başına taş düşerek hayatını kaybettiği"ni açıkladığı Önder Babat'ın katlediliş biçimi, Adli Tıp Kurumu'nda ortaya çıktı.

Henüz 25 yaşındaydı. Bir çok gencin girmek için can attığı bir üniversitenin, en fiyakalı fakültesinde hukuk eğitimi alıyordu. Arkadaşlarının belirttiğine göre iyi bir Leman okuruydu. Son senesindeydi **Önder Babat**; okulun ve yaşamının. Hayata gözlerini yumduğu gün, sinemaya gitmek için **Fransız Kültür Merkezi**'ni seçmişti, bağımsız filmcilerin eserlerinden örnekler izlemeye.

Arkadaşı **Erman** ile sinemadan çıktılar. **Devrimci Hareket Dergisi**'ne uğramak için, **İstiklal Caddesi**'nin koynuna doğru yürüdüler. Dergi bir başka derginin serpildiği sokaktaydı; İmam Adnan'da... Bir süre sohbet edip çıktılar, bir kaç adım yürümeden modası geçmiş spor malzemeleri satan o dükkanın önünde, Vakko'nun tam karşısında, **Kaktüs Cafe**'nin biraz çaprazında, yere yığıldı Önder.

Arkadaşı bu anı "Bir 'çat' sesi duydum ve ardından Önder yüzükoyun yere düştü" şeklinde hatırlıyor. Başından kan sızıyor genç hukukçunun, arkadaşları başına toplanıyor. İlk şok ve sonrasında **Taksim İlkyardım Hastanesi**'ne kaldırılması kurtaramıyor Önder'i. Doktorlar, "ölümün olay yerinde gerçekleştiği"ni açıklıyorlar. Hastaneye gelen avukat, devreye giren polise savcıyı istediğini belirtiyor. Daha sonra işin adli tıp boyutu başlıyor. Bu arada polislerin Erman'a yüklendiği görülüyor. "Nereye gidiyorsunuz?" sorusunu, **"Felsefe dersine"** diye cevaplayan Erman'a, **"Biz felsefe yaparsak kötü olur"** dediği söylenenler arasında. Bahsi geçen felsefe dersi, Cengiz Gündoğdu'nun **İnsancıl**'ında verilmekte. Akşama doğru karakola bir taş getiriliyor ve olay polis tutanaklarına, **"Kafaya taş düşmesi sonucu ölüm"** olarak geçiyor. Arkadaşları, polisin aileye **"Oğlunuzun başına düşen taşı bulduk,** buyrun" dediğini aktarıyor. Adli Tıp Kurumu'nun ön raporu ise, polisin tutanaklarını bir çırpıda çürütürken, korkunç gerçek de ortaya çıkıyor. Zira Adli Tıp tarafından, Babat'ın 9 milimetrelik bir kurşunla can verdiği açıklanıyor. Muhtemelen bir uzak atış, belki de bir snipper vakası... Bunu, ensede barut izine rastlanamamasından anlayabiliyoruz.

Nihai raporun bir aydan önce çıkmayacağı bilinse de bu, kamuoyu baskısıyla daha erken sonuçlanabiliyor. Önder'in yakınları ve avukat Adli Tıp'a ulaştıklarında, bir çevik kuvvet tertibatının alındığı görülüyor. Havanın karanlık olması ve Erman'ın hiç ses duymaması silahta susturucu ve gece görüş aygıtı bulunduğu ihtimalini güçlendiriyor. **Avukatı Anıt Baba**, olayın profesyonelce tertiplendiğini savunuyor.

Basın bir kaç gün olayı tuhaf bulmasından hareketle, olayla ilgilenmiş gözükse de şu an sessiz. Bir de yeni bir şey icat etmenin, habere bir kutu açmanın verdiği heyecanla **"yorgun mermi"** diye bir şey tutturmuş, gidiyor. Bu sıkılan bir kurşunun hedefe varmaması neticesinde havada salınarak bir yere ya da kimseye zarar veren türü. Bu ihtimali savunanlar başka bir buluşları olan **"Maganda kurşunu"** şeklinde görüş beyan ediyorlar.

Onlara göre, kurşunu Gençlerbirliği-Parma maçında aşka gelen bir taraftar sıktı. Milyon tane başarısına rağmen, Türkiye'nin en az taraftarına sahip olan takımlardan Gençlerbirliği'ne delicesine bağlı bir şahısın elinde silah olacak, o sırada **İmam Adnan Sokak**'ta maçı seyir halinde ve gol dakikalarının dışında nedensiz şekilde, sağa sola ateş edecek... Bu kurşunlardan biri, gidip 25 beş yaşında bir sol görüşlü öğrenciye isabet edecek. Hem de beynini bulacak... Kader bu; olabilir!

Bu acı öykünün sonunda Erman'ın dokunaklı sözleri var:

"Önder, beynini felsefe ve bilimle doldurmak istiyordu. Fakat 9 milimetre çapında mermi çekirdekleri doldurdu beynini..."

Kendi kaleminden

"Duvar taşından ölen", Önder Babat'ın "Duvar"'ı!

"Kamuoyuna değişik şekillerde yansıtmaya çalışan bilimadamlarını, sanatçıları, öğrencileri, işçileri, kısacası onların yaptığı şeyleri kamuoyunda deşifre eden herkes, ya darağacında ya gözaltında, ya cezaevlerinde, sokaklarda ve evlerde yargısız infazlarla yok edilmeye çalışıldı, hala da çalışılıyor."

"Duvar"ın Gerçekleri

Önder Babat

Türkiye'de politik ve devrimci sinemanın en önemli temsilcilerinden biri olan Yılmaz Güney'in, gösterime girdiği yerlerde birçok ödül alan fakat Türkiye'deki toplumsal ve siyasal yaşamı konu almasına rağmen, senelerdir kendi ülkesinde sürgün edilen "Yol", "Sürü" ve "Duvar" filmleri son iki senedir peşi sıra kendi ülkesinde gösterime girdi. Neydi Yolları, Sürüleri, Duvarları kendi ülkesinden uzaklaştıran sebepler? İnsan biraz üstünde kafayı yorunca bu sorunun cevabını hem dünya genelinde hem Türkiye özelinde yaşanan olaylarla bağlantılandırabiliyor. Birileri çıkıp insanların gözlerini, kulaklarını, kısacası insanın dünyasal olan her şeyle ilişkisini kesmeye, onlar adına bir şeyler yapmaya, onlar adına konuşmaya çalışıyor. Biz bunu istemiyoruz, eğer biz sizin adınıza konuşuyorsak dolayısıyla sizler de bunları istemiyorsunuz. Onların korktuğu bir şey vardı; uyuyan devin uyanması. Devin uyanması, onların uykularının kaçacağı gecelerin başlangıcı, meşruluklarının kaybı anlamına geliyordu. Bundan dolayı yaptıkları şeyleri kamuoyuna değişik şekillerde yansıtmaya çalışan bilimadamlarını,sanatçıları, öğrencileri, işçileri kısacası onların yaptığı şeyleri kamuoyunda deşifre eden herkes, ya darağacında ya gözaltında, ya cezaevlerinde, sokaklarda ve evlerde yargısız infazlarla yok edilmeye çalışıldı, hala da çalışılıyor.

İşte Yılmaz Güney ve filmlerinin uğramış olduğu saldırı, yukarıdaki senaryonun yansımasıdır. Yılmaz Güney, yaşadığı toplumu ve süreci kendi cephesinde gerçekçi bir tarzda işlemeye çalışmış bir sanatçıydı. Duvar filminin öyküsünün çıkış noktası cezaevleri gerçeğiydi. Darbe koşullarındaki bir ülkenin filmi olan "Duvar", askerlerin sabah sporuyla, demir parmaklıklarla başlıyor, yine bir isyanın ardından kafaları gözleri dağıtılmış ve hizaya getirilmiş gencecik çocukların tekrar fişlendiği ve cezaevi numarasıyla çektirdiği fotoğraflarla bitiyor. Duvar, cezaevi gerçeğini çocukların bakışlarıyla anlatmaya çalışmış. Babası, annesi olmayan, ıslahevlerinde ve sokaklarda büyümüş, yarın için büyük düşleri,umutları olmayan fakat yaşadıkları cezaevinin ağır koşullarından kurtulmak için başka cezaevlerinin düşlerini süslediği çocuklar... Cezaevlerinin ağır koşulları altında otorite ile işbirliğine girişenler, herşeyi meta haline dönüştürüp satanlar, şiir yazanlar, olmayan babasına mektup yazanlar, beraberce yaşamış olduğu arkadaşını yok etmeyi, kendi yaşamının devamı olarak gören çocuklar... Diğer taraftan, çocukların topluma yeniden kazandırılması göreviyle yüklü cezaevi yönetiminin, çocuklara karşı Nazi kamplarını aratmayan uygulamaları... *(Özelikle Gardiyan Cafer; paralı uşaklıktan çok, gönüllü ve çürümüş bir kimliksizliğin coğrafyamızdaki en sefil resmi)*

Şimdi Yılmaz Güney'in ne kadar gerçekçi ve ileriyi görebilen bir insan olduğunu, on dokuz sene evvel yapmış olduğu film ile sanki bugün Ulucanlar'da 10 siyasi mahkumun katledilişi, Burdur Cezaevi'nde yapılan saldırı sonucu kolları kopan mahkumları görünce, daha da iyi anlıyoruz...

(Babat'ın, 2001 yılında, Demajans'ta yayımlanan yazısının tamamıdır.)

Akşamsefası

Nüfus ve Nüfuz

YONCA POYRAZ DOĞAN
poyrazdogan@yahoo.com

Washington- ABD'deki son nüfus sayımının sonuçları hala haberlere konu oluyor. 10 yılda bir yapılan sayım, basit bir kafa sayma işleminden ibaret değil. Sonuçları inceleyince gelir düzeyinden tutun da, kaç kişinin hangi sektörde çalıştığına, işe giderken ne tür ulaşım aracının kullanıldığına ve kimlerin ev sahibi olabildiğine varan ayrıntılarla, ülkenin portresini çizmek mümkün.

2000 yılı sayımı sonuçlarına göre, ABD'de her 9 kişiden biri başka bir ülkede doğmuş. Son 10 yılda ülkeye 13 milyondan fazla göçmen girmiş. 1990 sayımının sonuçları 5 yıl önce internete girmişti. Verilere göre kendini 'Türk' olarak tanımlayanların sayısı 66 bin 492. ABD'de o zamanlar 200-250 bin kadar oldukları düşünülen 'Türkler' için bu rakam epey az.

Bu defa teknolojik imkanlar sayesinde olsa gerek, nüfus sayımı sonuçları internete çabucak giriverdi. 'Türkler' in sayısı 117 bin 575'e çıkmış görünüyor. 300 bin civarında olduğu tahmin edilen grup için yine düşük bir sayı. Ancak sayımın her evde değil, örnekleme yöntemiyle yapıldığını unutmamak gerek. Ayrıca evlere postalanan sayım formlarında 'etnik köken' bildirmek, formu yanıtlayana bırakılmış bir seçenek. Zaten formları dolduranların yüzde yirmisi, bu seçeneği boş bırakmış. ABD'deki 'Türk-Amerikan' dernekleri, ülkedeki 'Türklerin' sayısının ortaya çıkması için 2000 sayımından önce duyurular yollayarak, nüfus sayım formlarında 'etnik köken' bildirme çağrısı yapmışlardı. Sonuçlara 'etnik köken' bazında bakınca, göze çarpan bazı sayılar arasında 385 bin 488 olan Ermeni nüfusuyla, 1 milyon 153 bin olan Rumlar var. Malumunuz, bu gruplar ABD'de toplum olarak hareket edebilen ve özellikle milliyetçi 'Türklerin' çoğu kez karşı karşıya geldiği bir nüfus. Toplam 281 milyon 41 bin kişinin yaşadığı ABD'de, kendilerini etnik köken olarak 'Amerikalı' kabul edenlerin sayısı sadece 20 milyon. 'Öte yandan 'Almanım' diyenler yaklaşık 43 milyon, kendisine 'İrlandalı' diyenler 30 milyon, 'İngilizim' diyenler 24 milyon, 'İtalyanım' diyenler ise 16 milyon civarında. ABD nüfus sayımı sonuçlarının bir özelliği daha var. O da içinde 70 kadar etnik köken kategorisi bulunması. Yani bu ülkede Etyopyalı'dan Finlandiyalı'ya, İskoç'tan Suriyeli'ye kadar 72 millet insan var. Ve hepsi bir araya gelip 'Amerikalı' kimliği altında buluşabiliyor.

> ***"Toplam 281 milyon 41 bin kişinin yaşadığı ABD'de, kendilerini etnik köken olarak 'Amerikalı' kabul edenlerin sayısı sadece 20 milyon."***

Aslında iş nüfusta değil nüfuzda. Kaç kişi olduğunuzun önemi bir yere kadar. Bunun en iyi örneğini Museviler oluşturuyor. ABD'deki sayıları 4 milyon kadar. Ancak donanımları sayesinde toplumun en üst kademelerinde yer alıyor, birbirlerini kollamalarıyla da sayı olarak çok daha fazla olan gruplara her zaman fark atıyorlar. ABD'deki Türkiyeliler bunun farkında. Çoğu da Musevilerin nasıl bunu başardığını anlayıp, örnek almaktan yana. Musevilerin karşısında bir güç oluşturmaya çalışan ve sayılarının ABD'de 6 milyonu bulduğu sanılan Müslüman gruplar da, bunun bilincinde. Ancak maalesef bazı konularda toplum olarak hareket edememenin, birbirini kollayıp, destekleyememenin ve bulundukları topluma nüfuz edememenin sıkıntılarını yaşıyorlar.

Irak'ta federasyona doğru

Ahmet Sümbül | asumbul34@hotmail.com

Kuzey Irak, Kürtlerin cazibe merkezi olma yolunda. Türkiye'nin ve Arap ülkelerinin karşı çıkmalarına rağmen Kürtlerin federasyon oluşturmaları, coğrafi esaslara dayalı olarak kabul edildi. 50 yıla yakın bir süredir özgürlük mücadelelerini sürdüren Kuzey Irak Kürtleri, böylece hayallerini bir bir gerçekleştirirken, Kuzey Irak'ta bölge özellikle bölge işadamları için cazip hale geliyor.

Kürt bölgesinin en büyük illerinden Erbil'e uzun bir aradan sonra Kuveyt ve Amman üzerinden uçak seferleri iki haftadan bu yana yapılmakta. Türkiye'den giden işadamları ise şimdiden ihale anlaşmaları yapma girişimlerini sürdürüyor. İnşaat, elektrik santrali, yol, imar ihaleleri için hemen hemen hergün Habur Sınır Kapısı'ndan giden işadamlarını görmek mümkün. En son olarak iki hafta önce eski Kültür Bakanlarından Bahattin Yücel ve beraberinde bir grup işadamı, Kuzey Irak'ın Erbil kentinde iş bağlantılarını sürdürüyordu.

ABD'nin girişimleri ile yürürlüğe giren Irak Anayasası'nda Irak coğrafi esaslara göre 3 federasyon şeklinde yönetilecek. Buna göre Şii Arapların yoğun olarak yaşadığı ve Şiilerin kontrolüne bırakılacak olan Güney Eyaleti, Sunni Arapların yaşadığı ve Amerikan askerlerine yönelik saldırıların olduğu Sunnilerin kontrolüne bırakılacak olan Orta Irak ve Kürtlerin yaşadığı ve Kürt kontrolünde bulunan Kuzey Irak. Geçici anayasa tartışmaları başladığında ilk ele alınan yönetim şekli, üçlü federasyondu. Ancak sonradan, özellikle Türkiye'nin itirazları nedeniyle bu yönetim şeklinden vazgeçilerek, 18 il esasına dayalı iller yönetim şekli benimsenmişti. Tartışmalardan sonra yeniden ilk düşünülen 3 bölgeye dayalı coğrafik eyalet sistemine geçilmiş oldu. Kürtler zaten aynı coğrafyada yaşadığı için etnik ya da coğrafik federasyon konusunda isteklerini elde etmiş oldu.

> ***"2005 yılında yapılacak olan nüfus sayımının ardından referanduma gidilerek Kerkük sorunu çözülecek. Geri gönderilecek olan Arapların sayısının 200 bin civarında olacağı tahmin ediliyor."***

Bu federasyon ilanıyla, Kürdistan hükümeti ve Kürt parlamentosu resmi bir statü kazanacak ve kabul görecek. Kürdistan Parlamentosu'nun izni olmadan Irak askerleri Kürdistan'a giremeyecek. Kürdistan Parlamentosu'nun çıkardığı kanunlar, Kürdistan'da üstün olacak ve birleşik federal hükümet tarafından çıkarılan her yasayı, Kürt halkının referandumuna sunma ve reddetme hakkına sahip olacak.

Erbil ve Süleymaniye'de bulunan ayrı parlamentolar tek çatı altında birleşecek ve yönetim merkezi Erbil olacak. Kürdistan Demokrat Partisi ve Kürdistan Yurtseverler Birliği partileri, parlamento ve hükümetlerini birleştireceklerini daha önce açıklamışlardı. Kürt peşmergeler, "Kürdistan Ulusal Muhafız Gücü" olarak yasallaşacak ve görevlerine resmi olarak devam edecek. Peşmergelerin silahsızlandırılması isteniyordu. Ancak peşmergeler askeri eğitimden geçirilip, yeterli silahlarla donatılıp, düzenli ordu haline getirildi. Muhafız Gücü'nün, özellikle Kürdistan sınırlarının korunması görevini üstleneceği öğrenildi.

Kürt bölgesinde bulunan yeraltı kaynakları, Kerkük bölgesi hariç Kürtler'e ait olacak Kürtçe, Arapça ile birlikte Irak'ın iki resmi dilinden birisi olacak.

Kürt Federasyonu'nun sınırları 2003 savaş öncesi sınırlara ek olarak Kürtler'in yoğun olarak yaşadıkları Şeyxan, Sincar, Xanekin, Deyala gibi yerleri de içine alarak genişliyor.

Anayasa'da, Kerkük sorunu 2005 yılının sonlarına bırakılıyor. 2005 yılına kadar, Irak'ın devrik lideri Saddam Hüseyin'in Araplaştırma politikaları çerçevesinde bu bölgelere yerleştirilen Araplar evlerine geri gönderilecek, onların yerine zorla göç ettirilen Kürtler ve Türkmenler, Kerkük'e yerleştirilecek. 2005 yılında yapılacak olan nüfus sayımının ardından referanduma gidilerek Kerkük sorunu çözülecek. Geri gönderilecek olan Arapların sayısının 200 bin civarında olacağı tahmin ediliyor.

Amerikalıların, "Kerkük'ün yüzde 35'i Kürt, yüzde 35'i Arap, yüzde 26'sı Türkmen, yüzde 4'ü de diğer etnik unsurlar" diye ifade ettiği demografik yapı dikkate alındığında yeni nüfus hareketiyle birlikte Kürt nüfusunun yüzde 55-60 oranına çıkması bekleniyor.

Aksamsefasi

ozguratak_yh@yahoo.com Özgür Atak

Ortadoğu'nun en demokratik ülkesi: İsrail

Öncelikle 23 yaşındaki Filistinli Moh'd Saleh tutuklanıyor. İlk bakışta ilginç ya da rahatsız edici hiç bir şey görünmüyor.

Sonra üzerinde patlayıcı madde olduğu düşüncesiyle yere yatırılıp kelepçeleniyor. Her ne kadar Filistin - İsrail çatışmalarında Filistin'i haklı bulsak da bu görüntüde de fazla rahatsız edici bir şey yok. Şimdilik...

Askerler şüpheliyi etkisiz hale getirirlerken gözaltına alma olayına tanıklık eden ikinci bir Filistinli'yi de sorguya çekiyorlar ayak üstü.

Bütün bu işlemler yetmemiş olacak ki yerde yatan adamı soymaya başlıyorlar. Filistinli'nin üzerinde hiç bir patlayıcı madde olmadığı görülüyor. Bütün bunlar olurken iki şüpheli de direniş göstermiyorlar. Bu durumda İsrail gibi insan haklarını kabul ettiğini, uluslararası sözleşmelerle dünya kamuoyuna deklare eden ve demokratik olduğuyla övünen bir ülke ne yapar? En kötüsü soruşturmayı genişletmek için bu adamları bir süre daha alıkoyar ve sorgulamayı sürdürür diye düşünesi geliyor insanın.

RESİMSE HER ŞEYİ ANLATIYOR!

Her gün onlarca şey yazılıyor, çiziliyor, söyleniyor Filisitin ve Filistinliler'e yapılanlar hakkında. Şimdi de utanç abidesi olan duvar gündemde. Sonuç? Sonuç resimde. Yıllar önce televizyonlardan inmeyen, şiddetin jenerik görüntüsü haline gelen; Amerikalı askerlerin bir Vietnamlı genci yol ortasında annesinin ve arkadaşlarının gözleri önünde kafasından kurşunlaması sadece bir örnekti. İnsanlar o görüntüye bakıp bakıp inanamıyorlardı. Sahne anlamsızlaşıyor, bir film karesiymiş gibi algılanıyordu. Böyle olduğu için de bu tarz görüntüler devam ediyor. **Daha fazla ne söylenebilir ki?**

Aksamsefasi

Harman Belli

mihribelli@leman.com.tr

Eskiden böyle değildik!

ABD, Avrasya'da tam egemenlik kurma gayretinde. Buna bir ad bile takmışlar; "**Büyük Ortadoğu Projesi**" diyorlar. Bu projeyi ancak halkları bölerek ve birbirine düşürerek gerçekleştirebiliyorlar. Bunu biliyorlar. Yani emperyalizmin eski "**Böl ve Yönet**" politi'kası... Bunun kanlı provokasyonlara başvurmadan olamayacağı umurunda değil Bush takımının. Son Kerbela ve Bağdat provokasyonuna bakın. Bal gibi MOSSAD'ın da işin içine karıştığı bir Amerikan provokasyonu. Amaç Şiilerin Sünnilerle boğazlaşma durumuna düşmesi ve işgal kuvvetlerinin direnişin hedefi olmaktan kurtulması. Bereket versin; ne Şiiler, ne de Sünniler oyuna gelmediler. İlk gününden provokasyonun "**Made in USA**" olduğunu ilan ettiler.

Bu gibi kirli işlerde ABD'ye yardımcılar gerek. İsrail elbak, bu işin gönüllüsü ve de ustası. Ama İsrail yetmiyor. Yetmiş milyonluk **Türkiye**'yi de, bir müslüman ülke olarak bu işe katmak gerekiyor. Başbakan Tayyip Erdoğan Washington dönüşü açıkladı:

"**Büyük Ortadoğu Projesi'nin uygulamaya konmasında, yani Avrasya'da ABD egemenliğinin tam olarak kurulmasında, Anadolu merkez olacak ve Türkiye'ye de iş düşecek**"miş! Ameri'ka'nın hizmetinde jandarmalığa soyunuyoruz demektir bu. Bu oldu mu IMF muslukları açacak, borçlanmada kendi rekorumuzu kıracağız. Türkiye'ye nimetler yağacak! Tabii jandarmanın dünyadaki itibarı da one göre olacak!.. Kırk küsur yıllık uyduluk politikası, ülkemizi ne hallere soktu, onu düşünen yok. İktidarın sözcüleri, daha öncekiler gibi, "Türkiye'nin Türkten başka dostu yok" deyip işin içinden çıkmaya çalışıyorlar.

Biz hep böyle değildik. Bir zamanlar **Kurtuluş Savaşı**'ndan yeni çıkmış olan ve zaferin sağladığı kazanımları perçinleme yolunda olan Türkiye, o günler dünyasının en bağımsız ve en itibarlı ülkelerinden biriydi. Nüfusumuz 15 milyondu, fakirdik ama ulusal gururda kimseden geri kalmıyorduk, başı dik idik ve saygı görüyorduk.

Bundan birkaç gün önce, adı "**İsmet**" olan bir **Fransız** ile tanışmam bana nereden nereye geldiğimizi bütün açıklığı ile gösterdi. Paris'in oturduğumuz semtindeki Komünist Partililerle ilk tanışmamız, "**Humanite**" bayramında oldu. **Sevim Belli** ile beni toplantılarına çağırır oldular... Mart'ın 21'inde Fransa'da yerel seçimler var. O vesile ile Komünist Partisi, Paris'in öbür ucunda dört beş bin kişilik **Zenith Salonu**'nda bir toplantı düzenliyor. Bizi de davet ettiler. Sevim Belli, bu partinin en güçlü siyasi kuruluş olduğu, **1950'ler Paris**i'ni hatırlıyor. Bakalım, "Şimdi hangi **havadan** çalıyorlar?" diye merak ediyoruz.

Partililerin tuttuğu otobüsü beklerken oradakilerle tanışıyoruz. Kırklarında bir Fransız'ı, "Adı **İsmet'tir**" diye takdim ediyorlar. Şaşıyorum "Nasıl İsmet?" diye soruyorum. "**İsmet İnönü var ya; işte öyle İsmet**" diyor adam:

"**Babam gençliğinde bağnaz Kemalist'miş. Doğduğunda o adı koymuş oğluna.**"

Adamın doğduğu tarih, Türkiye'nin hala istiklalci çizgide yürüdüğü görüşü yaygınken olmalı; bir Fransız baba yeni doğan oğluna zamanın cumhurbaşkanının adını koyuyor. "Böyle bir şey bugün olabilir mi?" diye düşünmeden edemiyor insan ve kırk küsur yıllık uyduluk politikası gerçeği, gözlerinin önüne seriliyor.

Neredeydik, nereye vardık, onu bir düşünelim: Başbakanlık yapmış bir politikacının doğruyu söylediği ender anlardan birinde itiraf ettiği gibi, "**Neredeyse elli yıldır Amerika'nın kucağına oturarak siyaset üretiyoruz**". Sonuç, gırtlağına kadar borçlu, krizden krize sürüklenen bir Türkiye... Gelir dağılımı bir skandal... Cezaevleri özellikle siyasi mahpuslar için birer zulümevi, sistematik işkence ülkeyi yönetenlerin vazgeçilmez aracı. Bankalar hortumlanıyor ama hortumcular dışarıda, hortumladıkları serveti tüketmekle meşgul, politik düzen sola sımsıkı kapalı, sağa alabildiğine açık bir göstermelik çok partili düzen... Sol partileri, özellikle Kürtleri Meclis'e sokmamak için baraj yüzde onda tutuluyor. Bu yüzden dini istismarda kimseden geri kalmayan parti, son seçimde aldığı üçtebir oyla Meclis'teki sandalyelerin üçte iki'sini elinde tutabiliyor ve uydulukta herkesi sollayarak Allah'ı, peygamberi rafa kaldırıp, dolara tapıyor... Zorla asimilasyon, tam istim yürürlükte ve son olarak da Amerika hesabına jandarmalığa soyunuyor.

Bu duruma düşürülmüş bir ülkenin dış dünyada itibarı olur mu? Ama biz hep böyle değildik.. Bir zamanlar Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı dünyada saygı görürdü.

1936 yılının Eylül ayında, **İtalyan** bandralı **Celio Vapuru** ile **İstanbul**'dan **Venedik**'e gidiyoruz. Benim menzilim Amerika. Yolcular arasında bir İtalyan öğrenci grubu var. Askeri okullardan değil, ama deniz eri üniforması giymişler. Başlarında da gene üniformalı, otuzunda bir faşist öğretmen var. İtalya ile Türkiye'nin ilişki'leri o sıra pek dostane değil. **12 Ada**, İtalyanlar'ın elinde. **Mussolini**, bir konuşmasında **Antalya**'ya sahip çıkmaya kalkışmış. Mustafa Kemal'in de buna karşılık, "Çizmeyi ayağıma geçirtmesinler" dediği söylentisi dolaşıyor.

İtalyan öğretmen ile ard güvertede konuşuyoruz. Ben oturuyorum, o ayakta. "**İstanbulu beğendiniz mi?**" diye soruyorum. İstanbul'u gezmiş, hiç beğenmemiş. "**İtalya'nın en ucra kasabası daha bakımlıdır**" diyor. Adamın bela aradığı belli. Ben öğretmenin üniformasına işaret ederek, "**Siz asker misiniz?**" diye soruyorum. Değilmiş, öğretmenmiş, ama bilmem hangi örgüte mensup olanlar böyle giyinirlermiş. Ben "**Mussolini'nin en büyük hatası size askerler gibi üniforma giydirmesi. İtalyanlar sanatçı millet,**

> ***"Bundan birkaç gün önce, adı "İsmet" olan bir Fransız ile tanışmam bana nereden nereye geldiğimizi bütün açıklığı ile gösterdi."***

gitar çalarlar, serenatlar söylerler. Güzel şarkıları vardır. Napoleon, Avusturyalıların askerliği konusunda hiç de olumlu şeyler düşünmezmiş. Ne demiş biliyor musunuz? 'Tanrı, savaşta, Avusturyalılara zaferi tattırmak için İtalyanları yarattı' demiş" diyorum gülerek.

Tartışma bu düzeyde devam ediyor. İtalyan bir ara Atatürk'e dil uzatacak oluyor. Yalnız değiliz. Yanımda oturan **Sovyet Bilimler Akademisi** üyesi Belinski adındaki profesör ve Fransız karısı var. Yol boyunca güzel bir yol arkadaşlığımız oldu. Tartışma kızıştığı anda Belinski lafa karışıyor:

"**Siz kıyaslanması mümkün olmayan iki tarihsel kişiyi kıyaslamaya kalkışıyorsunuz. Mussolini kiliseye ve krallığa dayanarak iktidara gelmiş ve statükoyu savunmuştur, tutucudur. Mustafa Kemal ise sultanlığı ve teokratik devleti yıkarak çağdaş bir cumhuriyet kurmuştur, devrimcidir. İkisi kıyaslanamaz.**"

Belinski'nin bu sözü üzerine İtalyan susuyor, bize sırtını dönüp uzaklaşıyor. Faşist İtalyan'ın gemisindeydik. Pire'den ayrılmış, İtalya'ya gidiyorduk. Bizimle uğraşacakları belliydi. Nitekim uğraştılar.

Aynı yolculukta, Paris'in **Gare de Lyon** yöresinde **Atlantic Otel**'in yemek salonunda oturmuş yemek yiyorum. Salon kalabalık. Üstü başı tertemiz otuzlarında bir genç adam izin istedi ve masaya oturdu. Fransız olmadığı belliydi. Sordum. "**Ben Sovyet diplomatıyım**" dedi. O da nereli olduğumu sordu, Türk olduğumu öğrenince kırk yıllık bir eski dost ile buluşan bir kimsenin havasına girdi. "Öyle mi?" dedi, "**Bizde Türkiye'nin yeri başkadır. Öteki ülkeler bir yana, Türkiye bir yana.**"

Muhabbet yemek boyunca sürdü. Otel sahibesi, genç bir Amerikalı kadındı. Yakınımızda oturmuş, herkesin duyabileceği yüksek sesle Amerikalı müşterilerden yakınıyordu. Otel havlularını, hatıra olarak alıp götürüyorlarmış.

Denecektir ki; Türkiye o yıllarda Sovyetler'le iyi komşuluk ilişkilerini sürdürüyordu. Öteki komşu ülkelerin hemen hemen hepsi gerici yönetimler altında Sovyet Rusya'ya karşı, bir emperyalist saldırıda, sıçrama trampleni görevini yerine getirmeye hazırdılar. Bu durumda Sovyet vatandaşlarının Türkiye'ye dostça duygular taşımaları normaldir. Ama ben benzer durumlarla Amerika'da da karşılaştım. Oysa Amerikan hükümeti, Ankara iktidarını **Roosvelt**'in Cumhurbaşkanı seçildiği 1934 yılına kadar tanımamıştır.

1937 yazı; çalışmak üzere **Kenedi'ket** eyaletinin **Madison** kenti yöresinde, **Geyikler Gölü Kampı**'na giderken, tren istasyonunda beni karşılayıp kampa götürmeye gelen Amerikalı tarih hocası da, Türk olduğumu öğrenince çok daha dostca bir havaya giriyor ve, "**Desene, senden Türk tarihi hakkında bir hayli bilgi edineceğiz**" diyordu.

1940 yılında **Uzakdoğu** yoluyla yurda dönerken Japonya'nın **Kobe** limanından, o ülkeye giriş yapıyorum. Ömründe ilk kez bir Türk pasaportu gören Japon memur bana, "**Türkiye bağımsız bir ülke midir?**" diye soruyor. O yıllarda bugün "Üçüncü Dünya" diye bildiğimiz **Asya** ve **Afrika** ülkelerinin hemen hemen tümü, sömürge ya da yarısömürgedir. Japon memurun sorusuna ben cevap vermeye fırsat bulamadan odadaki öteki Japonlar atılıyorlar ve adamı azarlıyorlar, bana da özür dileme olarak yorumlanabilecek şeyler söylüyorlar... Evet, o yıllarda "**Türk'ün Türk'ten başka dostu yoktur**" demiyorduk.. Sovyet Rusya ile iyi komşuluk ilişki'leri'ni sürdürmekle yetinmiyor, **Batı**'da **Balkan Paktı** ile, **Doğu**'da da **Sadabat Paktı** ile öteki komşu ülkelerle de dostça bağlantılar kuruyorduk. Ve Yunan devlet adamı, eski düşman **Venizelos**, Mustafa Kemal'i Nobel Barış Ödülü için aday gösteriyordu.

Evet, eskiden biz böyle değildik..

8 Mart 2004

9 yıl sonra Tokyo metrosundaki sarin gazı saldırısından arta kalanlar

AUM SHINRI KYO

Kayoke Isobe
kako118@syd.odn.ne.jp

Tokyo- 20 Mart 1995, sabah saat 8 civarı. Televizyon ekranından bize ulaşan o korkunç görüntüyü hala net bir şekilde hatırlıyorum. Babamın işe giderken hangi hattı kullandığını telaşla hatırlamaya çalışarak, açık kalan ağzımı iki elimle kapatıp çaresizce televizyon ekranı karşısındaydım. Görünmeyen gaz nedeniyle metro istasyonunda telaşla koşuşturan, bayılan insanları seyrederken tüylerim diken diken olmuştu. Ondan sonraki aylarda Japonya, bizim alıştığımız "Barış içindeki Japonya" değildi artık. Biz bundan önce Matsumoto kentinde de aynı zehirli sinir gazı; 'sarin' saldırısına uğramıştık. Geceleyin pencerelerini açık bırakan Matsumoto kentindeki sakinler zehirli gaza kurban olmuştu. Aşırı nem yüzünden pencereyi açıp uyuyorduk yaz gecelerinde. Ama Matsumoto'daki olaydan sonra korkudan kimse pencere açık bırakamaz olmuştu.

Matsumoto sarin gazı saldırısında 7 kişi öldü, yaklaşık 600 kişi ağır veya hafif yaralandı. Tokyo Metro sarin gazı saldırısındaysa 12 kişi öldü, yaklaşık 5 bin 500 kişi ağır veya hafif yaralandı. Bu sayı size az mı gelir? Olabilir. Biz daha nice büyük terör saldırılarında korkunç ölü sayısını televizyonda, gazetede görüp okumuştuk. Ama her zaman unutmamalı ki; sayısı ne olursa olsun ölenlerin, korkuların ve sevdiği kişiyi kaybedenin acısı hiçbir zaman değişmez.

27 Şubat 2004 tarihinde Tokyo İdare Mahkemesi, hakkında 13 cinayet ve cinayete teşebbüs suçlaması bulunan Asahara'yı tüm iddialardan suçlu buldu. Tokyo Metrosu sarin gazı saldırısından yaklaşık 9 sene sonra, bütün herkesin tahmin ettiği gibi Asahara'ya ölüm cezası kararı verildi.

Bu terör olayını gerçekleştiren Aum Shinri Kyo (Aum: Gezegenin yaratması ve onun muhafazası ile imhası anlamını içeren bir kelime. "Şinri" Japonca'da "gerçek", "hakikat" "doğruluk" anlamındadır. "Kyo" ise "din" anlamına gelen ek kelimesi.) isimli tarikat lideri Shoko Asahara - gerçek isim Chizuo Matsumoto - , 1955 senesinde dünyaya geldiğinde sol gözü hemen hemen görmemekteydi. Ailesinin fakir olması, fakirlikten dolayı istemediği halde körlerin okuluna gönderilmesi, siyasetçi olmak istediği halde üniversite sınavını kazanmaması, bunların birer kompleks nedeni oluşturduğu söyleniyor. Bir ara akupunktur uzmanı olarak çalıştıktan sonra kendisine bir eczane açmış ve bundan sonra yavaş yavaş kendini "din"e adamaya başlamıştı. 1984 senesinde bir tarikat kurdu, 1987 senesinde ise ismini Aum Shinri Kyo olarak değiştirmekle beraber kendini guru olarak adlandırmıştı. Siyasetçi olma hayalinden vazgeçemeyen Asahara, diğer 24 kişi ile beraber seçime katıldı. Fakat tamamen kaybetti. Kendi ismini tekrarlayan gülünç bir performans ile ancak Japon halkını güldürmeyi başarabildi. Bu mağlubiyetten sonra tarikat kendisine silahlı mücadele yolunu seçti. Silahlanmanın sebebi ise Japonya'yı fethetmekti...

27 Şubat 2004 tarihinde Tokyo İdare Mahkemesi, hakkında 13 cinayet ve cinayete teşebbüs suçlaması bulunan Asahara'yı tüm iddialardan suçlu buldu. Tokyo Metrosu sarin gazı saldırısından yaklaşık 9 sene sonra, bütün herkesin tahmin ettiği gibi Asahara'ya ölüm cezası kararı verildi. Aum Shinri Kyo lideri kendisine ölüm cezası verildiği gün, daha önceki davalar sırasında da göstermiş olduğu davranışlarda bulundu. Dalga geçer gibi uğultusunu çıkartıp ara sıra anlamsız bir tebessümü taşıyarak yargıcın sözlerini dinledi. Yargıcın açıklaması çok sert ve net oldu. "Ölüm cezasından başka ceza düşünülmez" diyerek

Asahara hakkında hükmü verdi. Asahara'nın avukatları bu açıklamadan hemen sonra kararı temyiz ettiler, ardından da istifa edip bundan sonraki davada Asahara'yı savunmayacaklarını açıkladılar. Böylece Aum Shinri Kyo ile ilgili 189 kişiyi ilgilendiren birinci davanın sonucu çıkmış oldu. Önceki yapılan davalarda ise 11 kişiye ölüm cezası kararı alınmıştı.

Aum tarafından yakınlarını yitirenler için Asahara'nın ölüm cezası kararı ile hiç bir şey noktalanmadı. Aum tarafından babası kaçırılıp öldürülen Bay Minoru Kariya, babasını kaçıranlardan biri olan Inoue ile temasta bulunmaya çalışarak, cezaevine kadar ziyaret edip kendisi ile konuşmuş.

"Eğer acımı hafifletme ihtimali varsa babamı öldürenlerle bizzat kendim konuşmak istiyorum" diyerek suçlularla konuşmasının özetini aktardı.

"Ömür boyu ölenleri anımsayıp mümkün olduğu kadar kendime acı hissettirmek istiyorum" diye anlatan Inoue'ye, Bay Kariya, "Suçluların acısı bizi kurtarmaz" diye konuşmuş. Ama yine de Bay Kariya, bundan sonra da diğer mahkumlarla konuşmaya devam edeceğini söylüyor. "Asahara'ya ölüm cezası" haberi üzerine Japonya'da, "O adama ölüm cezası bile az" yorumları ortalıkta dolaşıyor. Ama görüyoruz ki; eğer Asahara sarin gazı ile idam edilse bile yakınlarını, sevdiklerini kaybedenlerin acısı azalmayacak. Aslında "ölüm cezası bile az" diye düşünenler de Asahara'nın ölümünü değil, acısını hafifletmenin, yaşanmış olaya bir şekilde nokta koymanın son çaresi olarak Asahara'nın değişimini bekliyor olmalı. Fakat geçen 9 sene içerisinde bir kez bile öyle bir habere rastlanmadı.

"Ölüm cezası bile az" cümlesi, insanlıktan son ümidini yitirenlerin mırıltısından başka bir şey değil.

O korkunç sabahın üzerinden 9 sene geçti. Halen tazminat mücadelesini sürdürenler ve sarin gazının yan etkisini atamayanlar var.

---

38 ülkeli antiemperyalist mozaik:

ataerad@yahoo.com **ATA ERAD / Tahran**

İşte ülke ülke Guantanamo listesi!

Tahran- Amerika'nın Afanistan'ı işgalininin ardından esir alınıp Küba'daki Guantanamo adasındaki Delta Kampı'na kapatılan 650 kişinin akibeti bilinmiyor. ABD'nin elinde esir bulunan bu kişilerden 160'ı Suudi Arabistan vatandaşı. 58 kişi Yemenli, 82 kişi Pakistanlı, 30 kişi Mısır ve 30 kişi de Ürdün vatandaşı. Afganların sayısı bu ise: 80. 11 Tük de burada tutsak durumda. Bahreyn Saltanat ailesinden de bir kişinin şu anda aynı statüyle, savaş esiri olarak Guantanamo'da tutulduğu biliniyor. Pentagon, Guantanamo'da tutulan kişilerin milliyetini tam ve açıkça vermiyor. ABD devleti, esir aldığı zanlıları genelde Diego Garcia Hapishanesi'nde veya Kabil'in dışında bir hapishanede tutuyor. Ancak, Delta Kampı özel statüde. Bu kamp, Hintli ve Filipinli işçilere inşa ettirilmiş ve tam 9 milyon 700 bin dolara malolmuş.

Pentagon, defalarca bu hapishanede kalan insanların milliyetini açıklamaktan kaçındı. Sadece bazı mahkumların hüviyeti Kızılhaç tarafından ortaya çıkarıldı. Suudi Arabistan ile ABD arasında soğuk rüzgarlar esmesinin nedeni de, büyük olasılıkla bu hapishanede kalan Arap mahkumlar...

United Press, büyük bir incelik ve özenle 619 mahkumun milliyetini açığa çıkarıp, bu mahkumların 38 ülke vatandaşı olduklarını duyurdu. Söylentilere göre, bu hapishanedeki 87 kişi, çok yakında serbest bırakılacak. Kısa süre önce, 4 Suudi Arabistan vatandaşı, kendi ülkelerine teslim edilmiş ve memleketlerinde hapse konmuştu.

Guantanamo mahkumlarından 7'si Bosna'da yakalanmışlar ve Arap milliyetine sahipler. 80 Afgan vatandaşı da Afganistan'da ele geçirilmiş. 5 kişi de Moldavya'da yakalanmış kişiler.

En enteresan konu, Suudi Arabistan vatandaşlarınının Afganistan'da çalışması ve aktif olarak rol oynaması.

Yemen devleti, vatandaşları için sürekli faaliyette. Devlet sözcülerinin yaptığı açıklamalara göre Yemenli mahkumların sayısı, Pentagon'un açıklamalarından çok daha fazla.

ABD'nin yakın müttefiki Ürdün ve Mısır'ın Delta Kampı'nda 30 mahkum vatandaşı var. Ürdün, ABD ile yakın temasta ve bu ülkenin kendi vatandaşı olan mahkumların kimlik tesbitinde süper güce çok yardımcı olduğu biliniyor.

18 Faslı, 19 Cezayirli, 12 Kuveyt vatandaşı da "terörist" suçlamasıyla bu hapishanede kalıyor. Kuveyt devletine göre, bu 12 kişi "sadece tıbbi yardım için Afganistan'da bulunan kişiler".

12 Çinli, 11 Türk ve 11 Tacik de değişik işkenceler ve gayri insani şartlarda tutuklular.

İngiltere Başbakanı Tony Blair'in 9 İngiliz müslüman vatandaşı için, parlamentoda muhaliflerin sert eleştirilerine maruz kalmıştı. 8 Rus ve 8 Tunuslu da Delta Kampı'nda. Rusya, mahkum vatandaşları için ABD ile gizli görüşmeler yürütüyor. Fransa ve Bahreyn'den de 7 kişi mahkumlar arasında.

Guantanamo'da 2'şer vatandaşı bulunan Avustralya ve Kanada hükümetleri, mahkumların durumuyla ilgili olarak gizli görüşmelerini sürdürüyor. Delta Kampı'nın en popüler esiri, David Hiks de Avustralyalı bir müslüman.

Delta'da 2 Çeçen, 2 Özbek ve 2 Suriyeli de var. Bunlardan birinin öyküsü çok ilginç.

Aslen Suriyeli olan ABD askeri Ahmet Elçeli, Delta Kampı'nda tercümanlık görevi yapıyordu. Elçeli, "mahkumlarla yakın irtibat kurduğu" ve "Suriye devletiyle ilişki kurduğu" gerekçesiyle mahkum statüsüne sokuldu.

Bengladeş, Belçika, Danimarka, Almanya, Irak, Kenya, Libya, Katar, İspanya, İsveç birer mahkumla "adada temsil ediliyor".

Tam 38 ülke insanı, ABD'nin Guantanamo hapishanesinde hürriyet ve özgürlük beklemekte.

Aksamsefası

Kerem Şenel kerem@leman.com.tr

Oscarlı bir Amerikalı belgeselcinin kamerasından

Gazze'nin ölüme koşan çocukları

2001 yılının ilk ayları... Ariel Şaron'un İsrail'de başbakanlık seçimlerini kazandığı ve İsrail ordusunun, Gazze Şeridi'ndeki Filistin yerleşim bölgelerine en kapsamlı askeri saldırılarda bulunduğu günler... Askerlerin bombalarına karşılık, Filistinli çocukların taşlarla direndiği bir kaos ortamı... Evleri yerle bir olan Filistinli kadınlar, Bubi tuzağıyla hayatlarını kaybeden çocuklar... Amerikalı belgeselci James Longley, bu şiddet dolu günlerin yaşandığı Gazze Şeridi'nde 3 ay geçirdi ve kamerasını Filistinli çocuklara çevirdi. O dönemde tanıklık ettiklerini 74 dakikalık "Gazze Şeridi" adlı belgesel filmiyle tüm dünyaya aktardı. Filmin, 7. Uluslararası İstanbul 1001 Belgesel Festivali'ndeki gösterimi için İstanbul'a gelen Longley, Gazze Şeridi'nde tanıklık ettiklerini, Filistinli çocuklarla geçirdiği üç ayı ve yıllar önce kazandığı Oscar ödülünü neden ABD'ye geri iade ettiğini yeniHarman'a anlattı.

"Gazze Şeridi"nde yaşanan şiddet, bir yönetmenin gözünden nasıl görünüyor? Çekimler sırasında, yaptığınız filmle, insan olarak karşılaştıklarınız arasında bir ayrım yaşadınız mı?

Her şeyden önce tabii ki insanım. Gazze'ye gitmeden önce belli bir süre kendimi oraya hazırlamaya çalıştım. Kitaplar okudum, fotoğraflara baktım, bölgeyle ilgili ne materyal bulduysam inceledim, oraya gidince nelerle karşılaşacağımı bilmek için. Ama şunu gördüm ki, oraya gidip belli bir süre yaşamazsanız, orası hakkında bir bilgi sahibi olmanız mümkün değil. Bölgeye gidip, daha ilk gün bir kontrol noktasından geçtiğimde, gerçekten de bölgenin bir cezaevi olduğunu gördüm. Tıpkı filmlerdeki cezaevi sahneleri gibi; kapılar açılıyor, kapılar kapanıyor, üstünüz aranıyor, sıraya diziliyorsunuz... İlk adımımı attığımdaki ilk izlenimim bu oldu; "burası bir cezaevi" dedim kendi kendime. Bir sınır var, ve insanlar diğer tarafına geçemiyor... Bir cezaevi duvarı gibi...

Amerikalı olmanın zorluklarını yaşadınız mı, özellikle çocuklarla iletişim kurarken? Ya da elinizdeki kamera bir mesafe oluşturdu mu?

Kamera, insanlarla iletişim kurmanın bir bahanesi oluyor bir bakıma. Kamerasız olduğunuz zaman da insanlar her zaman iletişim kurmaya hazırlar. Gazze'de insanlar anti-Amerikancı değiller. Amerikan halkına karşı bir tepkileri yok. Zaten bugüne kadar bölgede tanıştıkları Amerikalıların onların yanında yer aldığını, onlara bir sempatiyle yaklaştıklarını ve bu yüzden de bölgeye geldiklerini biliyorlar. Onlara sempati duymayan birisinin, bu şiddet dolu "cezaevi"ne gelmeyeceğini biliyorlar.

Filme aldığınız insanlar, bunun bir belgesel film olduğunu ve bölgede yaşananları tüm dünyaya göstereceğinizi biliyorlar mıydı? Yoksa sizi bir televizyon kameramanı, gazeteci sananlar oldu mu?

İnsanları benimle ilgili algıları tabii ki farklılıklar gösterdi. Çok fazla insanla görüştüm ve çoğu ile yaptığım çekimlerin amacı hakkında konuşma fırsatımız olmadı. Omuzumda 12 kiloluk kamerayı görenlerin çoğu beni doğal olarak televizyoncu sandılar. Ama sürekli beraber olduğum ve çektiğim insanlar bir film yaptığımı biliyorlardı. Gazze şeridinde haber amaçlı çekim yapan bir çok kameraman vardı. Çoğu da Filistinliydi. Reuters ve benzer haber kuruluşları için çalışıyorlardı.

"Gazze Şeridi"ndeki küçük çocukların, etraflarında yaşanan şiddeti kanıksadığını görüyoruz. Sürekli patlayan bombalar, taciz ateşleri, gündelik hayatın bir parçası olmuş. Onlar gibi siz de kanıksadınız mı yaşananları bir süre sonra?

Evet, orada doğup büyümüş çocuklar yaşanan şiddeti kanıksamış gözüküyorlar ama kesinlikle etkileniyorlar. Sürekli bir adrenalin içerisindeler. Şiddete alışmışlar ama korkuyorlar aynı zamanda. Yaşadıkları mülteci kamplarına ateş açıldığı zaman biyolojik bir tepki veriyorlar ister istemez. Ben de çatışmalara şahit olduğum ilk günlerde, "ben de vurulabilirim" diye düşünüyordum. Hatta "burada ne işim var, her an ölebilirim, bu çektiğim film buna değer mi" gibi kaygılar da yaşadım. Başınızın üzerinde uçuşan kurşunlar, yanınızda patlayan bombalar, sürekli yaşanan gerilim yaptığınız işe odaklanmanızı zorlaştırıyor, kamerayı bile doğru dürüst kullanamıyorsunuz. Ama zamanla sa-

kinleşiyor ve ortama alışıyorsunuz, tıpkı şiddeti kanıksayan çocuklar gibi. Etrafta yaşananlar bir şiddet filminin seti gibi, siz de bu filmin kamera arkasını çekiyor gibisiniz. Film içinde film gibi. Ama her şey gerçek. Havada uçuşan kurşunlardan ölen insanlara kadar katı bir gerçekliğin içindesiniz. Ve bu noktada bir çelişkiye düşüyorsunuz; yaşanan tüm şiddeti unutup, kendinizi bu yaşananları belgelelemeye konsantre etmeye çalışıyorsunuz, bir yandan da insanların ölmesi gerçeğiyle yüzyüze kalıyorsunuz. Yaşadığım ve gözlemlediğim şeyleri unutan bir insan olmak istemiyorum. Bir yanda film, bir yanda yaşanmış gerçekler; iki'si arasında keskin bir ayırım yapmak gerekiyor. İlk sorduğunuz soruya dönersek; insan olmakla yönetmen olmanın arasında çok ince bir çizgi var. Bu çizginin zedelenmemesi gerekiyor.

"Gazze Şeridi"nde yaşananları, 13 yaşındaki bir çocuğun, Muhammed Hecazi'nin bakış açısından anlatıyorsunuz. Film, Muhammed ve arkadaşlarının İsrail askerlerine taş atmaları üzerine odaklanıyor... Attıkları o taşlar sembolik mi yoksa düşmana mı atıyorlar ya da öfkelerinin bir dışavurumu mu?

O attıkları taşlar tamamen sembolik. Bir kere Gazze Şeridi'nde, İsrail askerlerinin bulundukları yerle, o çocukların arasında çok uzun bir mesafe var. Attıkları taşların bir tanka ya da bir askeri araca isabet etmediğini onlar da biliyor. Arada sürekli bir sınır var ve iki tarafın arasında yüzlerce metre boşluk bulunuyor. Taşlar isabet etse de, tanka ne kadar zarar verebilir ki... O attıkları taşlar tamamen "biz buradayız ve yaptıklarınıza karşı direniyoruz" anlamına geliyor. O taşları atmasalar tamamen unutulacaklar.

Bir sahnede röportaj yaptığınız Muhammed Hecazi, "ölmek istiyorum ve cennete gitmek istiyorum, cennet bu dünyadan daha güzel olmalı" diyor. Filistinli çocukların hayata dair umutları tamamen tükenmiş mi, yoksa "bir gün bir şeyler değişir" diye düşünüyorlar mı?

Bu gibi durumlarda tek bir cevap bulmak zor. Ve Filistinli o çocuklar adına bir şey söylemek istemem. Ama o sahnedeki çocuk, bir önceki gün bir arkadaşının ölümüne şahit olmuştu. Söyledikleri biraz da o anla ilgiliydi. O andaki öfkesinin yansımasıydı belki de... Umudu yoktu, herşeyden vazgeçmişti. Gözlerinin önünde arkadaşının öldüğünü görmüştü. Öfke ve umutsuzluk birarada'ydı. Bir de ölürse, cennete gidip, arkadaşıyla tekrar orada buluşup görüşeceğini düşünüyordu. Ama tanrının da, onun yaptığı her şeyi olumlayacağını düşünmüyordu. Hatta tanrının "sen neden yahudilere taş atıyorsun" diye onu azarlayabileceğini düşünüyordu. Filistin'de hiçbir şey siyah-beyaz netliği ve keskinliğinde değil. Hiçbir şeyin tek bir cevabı yok.

Gazze Şeridi'nde kaldıktan sonra hayatınızda neler değişti? Yaşadıklarınız ve gördüklerinizden nasıl etkilendiniz? Sizin için de hayat artık siyah-beyaz netliğinde değil mi?

Gazze'ye gitmeden önce, ortada bir çelişki var diyordum. İki ülke arasında yıllardır süren bir çekişme olarak görüyordum yaşananları. Ama gidip şahit olunca, durumun ne kadar adaletsiz ve kabul edilemez olduğuna tanıklık ettim. Hep söylenir ama, birileri gerçekten birşeyler yapmalı. Kimi çevreler dışarıdan olayı şöyle görüyor: İsrailliler ateş açıyor, saldırıyor, ama Filistinlilerin de intihar eylemcileri var... Hayır, geçmişe baktığımızda çatışmalar 1967 yılında başlıyor, ama ilk intihar bombacısı eylemi 1994'te yaşanıyor, aradan 25 yıl geçtikten sonra... İsrail politikalarını son derece ırkçı buluyorum.

Tanıklık ettiklerinizi bir soykırım olarak nitelendirebiliyor musunuz?

Soykırımın teknik olarak tarifi neyse, bölgede yaşananlar bu tarife uyuyor, ve yaşananların her geçen gün biraz daha soykırıma doğru gittiğini söyleyebilirim.

Filmin bir bölümünde, İsrail askerleri tarafından atılan bir çeşit gazdan etkilenen insanları görüyoruz. Hastanede can çekişiyorlar. Ve çektikleri acıdan bunun gözyaşartıcı gaz olmadığını anlıyoruz. Ne çeşit bir gazdı? Sinir gazı olabilir mi?

Atılan o gazın çeşidini hiçbirimiz anlayamadık. "O atılan sinir gazıydı" demek istemiyorum, çünkü ben de dahil kimse anlayamadı tam olarak ne tür bir gaz olduğunu. Gazın çeşidini bir tek İsrail ordusu biliyordu. Ama benim bildiğim sinir gazları kesinlikle öldürücü gazlardır. Çok az miktarda bile solusanız kesinlikle ölürsünüz. Kurtuluşu yok. İsrail'in o günkü saldırısında 200 kişi hastanelik olmuştu, ama kimse ölmedi. Ancak olayın diğer tarafından baktığımızda da aklımıza şu geldi: sinir gazı teknik olarak sinir sistemini etkiler ve benim gördüğüm insanların sinir sistemleri fazlasıyla etkilenmişti. Ama bu, politik olarak da çok hassas bir konu. "İsrail askerleri sinir gazı attılar" diye bir iddiada bulunamam. Filmin içerisinde hepsi yok ama gazdan sonra bir çok insanla röportajlar yaptım. Filistinli doktorlara, İsrailli doktorlara, o gün hastaları taşıyan ambulans sürücülerine ve gazdan etkilenen hastalara ve onların ailelerine sorular sordum. Filmde de olduğu gibi tam bir cevabını alamadık yaşanan olayın.

Filmi, Gazze Şeridi'ndeki insanlara gösterebildiniz mi? Muhammed Hecazi gördü mü filmi?

Hayır maalesef. Ben Gazze'ye ilk gittiğim zaman, bölgeye girişim kolay oldu. Ama artık çok zor. Hem İsrail tarafının filmi pek beğendiğini söyleyemem, hem de ayrıca bölgeye giriş çıkışları zorlaştırdılar. Filmi bitirdikten sonra tüm Amerika'yı dolaştım ve hemen her fırsatta gösterdim. Çeşitli festivallere katıldım. Üniversitelerde gösterimleri oldu. Harward, Columbia ve New York üniversitelerinde özellikle öğrenci gösterimleri oldu. Aynı dönemde Diyarbakır'da da gösterildi film.

Televizyonlarda, bölgede yaşanan şiddet görüntülerini izlerken, orada tanıdığınız, yakınlık kurduğunuz insanları görebiliyor musunuz, Muhammed'i ya da onun arkadaşlarını?

Hayır maalesef göremiyorum. Çünkü televizyonda gördüklerimiz genelde sınır bölgesinden görüntüler. Genelde çatışmadan kaçan insanları uzaktan görüyoruz o görüntülerde. Kameralar yaşam bölgelerine, mülteci kamplarına pek giremiyorlar.

Bundan 10 sene önce, "en iyi öğrenci yönetmen" dalında Akademi Oscar'ı aldınız. Ve iki sene önce bu ödülü geri verdiniz. Neden?

1992 yılında Moskova Film Okulu'nda okuyordum. Bir belgesel film çektim ve yarışmaya gönderdim. Film ödül kazandı. Doğal olarak çok heyecanlandım. Yetkililer beni alıp Hollwwood'a götürdüler, ünlü yönetmen ve yapımcılarla tanıştırdılar. Hollywood sinemasında çalışmayı zaten düşünmüyordum ama oradaki sistem tarafından kabul edilmek hoştu. Ödülü aldıktan on yıl sonra şöyle bir olay yaşandı: Filistinli bir yönetmen, "en iyi yabancı film" oscarı için akademi ödüllerine başvurdu. Ama aday başvurusu akademi tarafından reddedildi, sebep olarak da "Filistin diye bir ülke yok ki" cevabını aldı. Tabii bu, Tayvan, Galler, Hong Kong gibi, resmi olarak "ülke" olmayan bölgelerden film kabul eden akademi için son derece politik bir tavırdı. Ben de oturup akademiye bir mektup yazdım, yaptıklarının adil olmadığına dair. Ama onlardan tabii ki bir cevap gelmedi. Ben de aldığım ödülü onlara geri

ksamsefası

söyleşi

hacirgurkan@hotmail.com
Gürkan Hacır

Kemal Can'la beraber yazdıkları "Devlet ve Kuzgun"da, MHP'nin 1990'lı yıllarını inceleyen Tanıl Bora anlattı:

'Yırtıcı hayvanlar, alıcı kuşlar ve MHP'nin hayal gücü'

MHP nin sizce klasik tanımı nedir? Neo-faşist mi, yoksa post-faşist mi? Ya da kendine özgü bir milliyetçi örgütlenme mi?

Vallahi biz, MHP'yi anlamak için bütün bu kavramlara başvurulması gerektiğini düşünüyoruz. (Burada şunu da söyleyeyim: "Biz" deyişimi Mehmet Ağar'ın, Fatih Terim'in falan kendinden bahsederken "biz" deyişi gibi almayın. "Kemal'le ben" anlamında "biz" diyorum!) Özellikle 1990'lardaki gelişmeler, MHP'yi bütün dünyada neo-faşist veya post-faşist olarak tanımlanan yapılanmalara epey benzetti. Medyaya, pop kültüre verilen önem olsun, daha şehirli, liberal etkilere daha fazla açılmak olsun. MHP bünyesinde bu trendle barışık olmayan muhafazakar unsurlar da var. MHP dışında başka akımlarla alışverişi, geçişliliği, benzerliği çok fazla olan "genel" milliyetçi özellikler de var.

Şiddet öğesinin dozajını ayrı tutarsak, MHP yapılanmasında 1980 den bu yana belirgin olarak neler değişti?

En önemli değişim, işte bu demin dediğimiz "pop-ülkücülük" dinamiği. Kitapta da buna çok ağırlık verdik. Anlatmaya çalıştığımız, milliyetçiliğin böyle doktriner, ideolojik bir "dava" olmaktan uzaklaşması, çok sıkı bir örgütsel bağlanmadan da uzaklaşması... Arada sırada "takılınacak" bir kimlik ifadesi yolu haline gelmesi. 1990'ların havasında, işte PKK karşıtı gösterilerle, konserlerle, televizyonların fıştıkladığı kampanyalarla, milliyetçi sembollerin tıpkı Puma, Adidas gibi meşhur markalara dönüşmesiyle falan, birçok insan gaza geldi. MHP bu ortamdan beslendi. Beslenmek için de, biraz bu ortama ayak uydurdu. Bu potansiyelle, işte bu biraz gevşek ortam içinde bağ kurdu. Bir yandan popülerleşmesini, kitleselleşmesini sağladı bu. Ama bir yandan da hareketin çekirdeği ile bu yeni dalgayı birbirine uyumlama sorunları peydah oldu. Bir şey daha ekleyeyim: 1990'lardan itibaren ideolojik düzeyde çok önemli bir dönüşüm şu: Islami motiflerin tabi bir konuma indirgenmesi, buna mukabil Türkçülüğün yeni bir canlanma yaşaması. Bunu da geniş anlatıyoruz kitapta.

En eski MHP'lilerden Ş.B.Yahnici 18 Mayıs'taki kongrede liderliğe talip olacak Ümit Özdağ için 'MHP 'nin başına geçmek, Sırtlan'ın sırtına binmeye benzer! ' demişti?

Vallahi MHP'lilerin bu yırtıcı havyanlarla, alıcı kuşlarla ilgili çok zengin bir hayal güçleri var; bir yığın deyimleri, sloganları var, kurtlu, çakallı, sırtlanlı, kuzgunlu..! Bunlar bir meydan okuma havası yaratmaya, güç sergileme duygusunu tatmin etmeye, deyim yerindeyse "babalanmaya" yarıyor. Bence bu tavrın kendisi önemli... Böylesi teşbihlerle ima edilen şeyin kendisinden daha önemli!

MHP'ye "ithal" bir lider gerçekten olmaz. Ama şunu da unutmamalı: MHP'nin, başka partilerde, siyaset ışında, orada burada, çok yaygın bir ilişki ağı var. MHP'ye bir şekilde değerek varolan çok insan var değişik adreslerde. O bakımdan, "resmen" MHP'li olmamış ama MHP sahasında oynayan birçok figür olabilir. Ümit Özdağ da onlardan biri. Ama tabii MHP örgütünün, bu tür "dışarlıklılara" karşı kendi yapısını, geleneğini öne çıkartmak istemesi de anlaşılır bir şey, bu refleksin de bir etkisi yok değil.

MHP'yi sadece faşist deyip kestirip atmak yeterli mi? Yani sol aydınlar, böylesi bir hareketi analiz etme ve çözümleme konusunda biraz tembel (Kolaycı) davranmadı mı?

Evet, genellikle kolaycı bakıldığını düşünüyoruz. Hem teorik kaynaklara ve dünyadaki deneyimlere bakılmıyor, hem de MHP'nin somut özellikleri yeteri kadar ciddiyetle incelenmiyor. Bunda galiba şunun da etkisi var: Neticede bunun bir musibet olduğu açık, ayan beyan da ortada, daha nesine bakalım? Böyle bir eğilim var, bana kalırsa. Biz bunu doğru bulmuyoruz. Evet, bu bir "kötülük". Ama soldan bakıyorsak şayet, bunu genetik bir kötülük olarak düşünecek halimiz yok herhalde! Komplo mantığının şablonlarına da teslim etmemeliyiz aklımızı... Toplumsal ve politik olarak açıklanması gereken bir mesele bu. İnsanlar neden MHP'li oluyor, hangi saiklerle, nasıl bir dinamikle? Bunu iyi anlamalıyız ki, değiştirilmesi, etkilenmesi, önlenmesi mümkün olabilsin... İnsanlar farklı farklı yaklaşabilirler tabii... İlla soldan da değil, sol olmayan açıklamalar da getirebilirler olguya. Biz, bu kitabın, farklı yaklaşım biçimlerine de yararlı olabileceğini düşünüyoruz. Belirli bir yaklaşım, bir yorum var, ama bunu paylaşmayanların da işine yarayabilecek bir malzeme de var.

Kitapta hep yazılı kaynaklardan ve süreli yayınlardan hareket etmişsiniz. Saha çalışması hiç yapmadınız mı. Örneğin semt ülkü ocakları?

Yazılı kaynaklar tabii somut örnek vermek için, bir şeyleri "sahibinin sesinden" aktarmak için en uygunu. Onun için bunlara önem verdik. Ama kitabın dayandığı tek kaynak bu değil. Yararlandığımız saha çalışmaları da var. Ayrıca doğrudan görüşmeler var, doğrudan gözlemler var. Bu konuda asıl Kemal bir şeyler söyler, aslında. "Sahayı" o daha iyi biliyor!

Aksamsefasi

Kaş'ta yerel seçim öncesi tarih yağması

Gazetecilerin Yarımadası

Kaş- Yerel seçimlere çok az bir süre kala, özellikle rantı yüksek bölgelerde yağma görüntüleri yaşanırken, bu yağmadan en çok etkilenen yerlerin başında sahil beldeleri geliyor. Yerel yönetimlerin seçim atmosferi içerisinde inşaat yağmalarına göz yumduğu bu sahil beldelerinden biri de Antalya'nın Kaş ilçesi. Doksanlı yıllardan sonra hızla artan çarpık yapılaşma ilçeyi beton yığını haline getirirken, astronomik daire ve villa fiyatları da Kaş'ı bölgenin en pahalı yaşam alanı haline dönüştürüyor.

Son on yılda imara açılan Çerçiler mahallesi, Gökseki ve Bayındır köyleri kaçak villa ve apartman çöplüğüne dönmüş durumda. Her seçim öncesi istisnasız bütün belediye Başkan adaylarının "2.B" diye adlandırılan orman arazileri'ni imara açma vaatleri müteahhitleri'n iştahını kabartıyor.

Cüneyt Arcayürek , Yavuz Donat , Teoman Erel , Altan Öymen, Necdet Evliyagil , Sezer Duru gibi ünlü gazeteci ve yazarların da bulunduğu parsel sahiplerinin çok az bir bölümü yarımadada yaşamayı seçerken, birçoğu da satın aldığı araziyi görme şansına bile sahip olamamış. Şimdilerde bu sahibi ünlü parsellerin, yeni sahiplerinin villaları boy gösteriyor.

Yapılan kaçak villaların bir trilyon gibi fiyatlara alıcı bulması, ilçe sakinlerini endişelendiriyor.

Kaş'ın sembollerinden biri olan ve mimari dokusuyla bölgenin ender korunabilmiş yerlerinden tarihi "Uzun çarşı" da bu yağmadan kurtulamadı. Uzun çarşı sokağının ünlü Likya lahiti'nin hemen yanı başında restore edilen eski Kaş evi, aslına uygun yapılmadığı gerekçesiyle ilçedeki sivil toplum örgütü temsilcilerinin ve ilçe sakinlerinin tepkisini çekiyor. Yerel seçim öncesi yapılan restorasyon ve ilçede hızla çoğalan kaçak yapılarla ilgili görüşlerini aldığımız Kaş halkı yapılan restorasyonun eski yapının aslına uygun olmadığını ve binanın eski haliyle örtüşmediği için mimari dokuyu bozduğunu, rant uğruna yapılan binaların hem imar kanununa aykırı hem de deprem ve sel gibi doğal afetlerin gözardı edilerek yapıldığı için ileride büyük tehlikeye neden olacağını dile getiriyorlar. Söz konusu yapıların bir bölümünün kümelendiği yeni inşaat alanlarının, deniz manzaralı yamaçların alüvyon zemini üzerine yapılması büyük felaketlere davetiye çıkarıyor.

Kaş'ta bu talandan kurtulamayan bir başka bölge ise Çukurbağ yarımadası. Diğer adıyla da, "Gazeteciler Cemiyeti Yarımadası". 1971 yılında Ankara Gazeteciler Cemiyeti tarafından satın alınan yarımada, içlerinde ünlü gazetecilerin ve siyasetçilerin bulunduğu çok sayıda kişiye parsellenir. Cüneyt Arcayürek, Yavuz Donat, Teoman Erel, Altan Öymen, Necdet Evliyagil, Sezer Duru gibi ünlü gazeteci ve yazarların da bulunduğu parsel sahiplerinin çok az bir bölümü yarımadada yaşamayı seçerken, birçoğu da satın aldığı araziyi gör-

me şansına bile sahip olamamış. Şimdilerde bu sahibi ünlü parsellerin, yeni sahiplerinin villaları boy gösteriyor.

Kaş yapalım derken göz çıkarmak

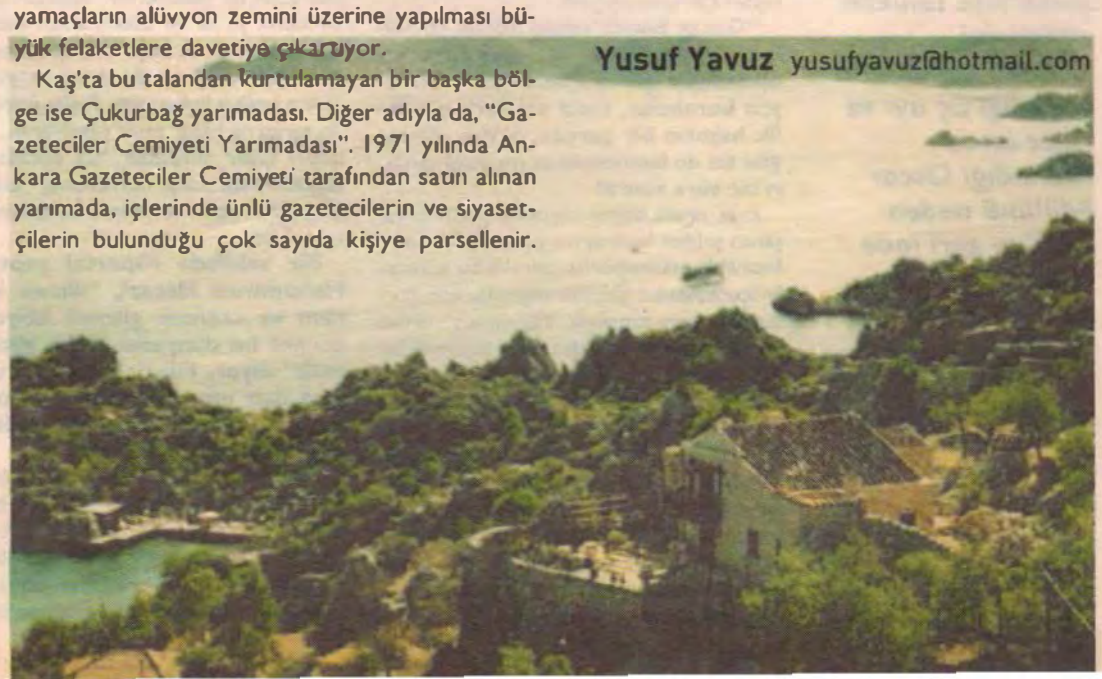
Bölgede yazlık ev satın alan ünlülere diğer bir örnek de işadamı Rahmi Koç. Kekova bölgesinde küçük bir yerleşim olan Kaleköy'de satın aldığı köyevini restore ederek muhteşem bir malikaneye dönüştüren Rahmi Koç, evinin hemen yanı başındaki antik Nekropol'ün üzerine yaptırdığı helikopter pisti ile, bölgede yıllardır süregelen tarih yağmasının ilginç örneklerinden birini oluşturuyor.

Kekova bölgesi, Antalya Koruma Kurulu'nun 7.11.1989 gün ve 532 sayılı kararı ile 1. derecede arkeolojik ve doğal sit alanı olarak tescil edilmiş ve koruma altına alınmış olmasına ve 18. 1. 1990'da 'özel koruma bölgesi' olarak tespit edilip resmi gazetede ilan edilmiş olmasına rağmen, bu dokunun üzerine helikopter pisti yapacak kadar hukuk tanımazlık örneği sergileyen düşüncenin nasıl bir kültür ve tarih anlayışına sahip olduğunu da gözler önüne seriyor.

Bu tarih ve doğa yağmasının önüne geçilmesi konusunda seslerini duyurabilecekleri bir yetkili bulamamaktan şikayet eden ilçe halkı bu seçimlerden de şimdiden umudunu kesmiş.

Önümüzdeki yerel seçimlerde yönetime talip olan başkan adayları, bu duruma çözüm getirmek yerine sorunu daha da arttıracak gibi görünüyor. Kaş Belediye Başkanlığı'na talip olan adayların ve Meclis üyelerinin çoğunluğunun inşaat sektörü ile doğrudan ilgili olması, Kaş'a gönül veren herkesin ortak kaygısını oluşturuyor.

Yusuf Yavuz yusufyavuz@hotmail.com

otaftali@hotmail.com

TAFTALI HARMAN

Oktay Taftalı

Futbol oligarşisi

Yukardaki, futbolla ilgili başlıktan ötürü futbol yazarları 'alınmasınlar' diye, hemen belirtmek gerekir ki: bu bir futbol yazısı değil. Bugünlerde hayatın her alanında tekelleşmeye, oligarşik yapılanmalara duyulan rahatsızlığın, spor dünyasındaki yansımalarına da bir göz atmak gerekiyor.

En son dünya kupası turnuvası esnasında, basından ve haberlerden dinlediğimiz kadarıyla, FIFA'nın ilgili kurullarınca yapılan çeşitli araştırmalara göre dünyada futbola ilgi giderek azalıyormuş. Yakın bir gelecekte kimi önlemler alınmazsa, bu sektörün azalan ilgi nedeniyle finansman krizlerine girmesi kaçınılmazmış falan... İlgilenenler bu yöndeki bir çok haber ve yorumu, daha sonraları da medyadan takip etmiş olsalar gerek.

İlgi nasıl azalmasın? Evir çevir, altını üstüne getir, bütün dünyada futbol, taş çatlasın on bilemedin onbeş şöhretli kulübün ve bir o kadar da yıldız futbolcunun etrafında dönüyor. Birkaç turnuva izlediğimizde, sağduyulu herkesi bıktıracak denli bir tek düzelikle karşılaşıyoruz. Hep aynı takımlar, hep bildik isimler... Kendisini üretemeyen, yenileyemeyen bir yapı, sağduyulu ve renkli kişiliğe sahip milyonlarca insanın canını sıkıyor.

Bu nedenle, son yıllarda Galatasaray'ın Avrupa'daki çıkışı ortama renk ve heyecan getirmişti. Bunlar bilinen ve basında çok sık tekrarlanan değiniler olduğu için geçelim...

Gözümüzü bizim memlekete çevirdiğimizde ise: durum çok daha vahim bir görünüm sergiliyor. Türkiye'de spor denilince akla gelen futbol, futbol denilince akla gelen (nesi süper anlaşılmaz ama) süper lig, süper lig denilince kastedilen (nesi büyük bilinmez ama) üç büyükler ve yakın zamana kadar da üç büyükler denilince yüz yıllık tarihinde kazandığı tek Avrupa kupası dolayısıyla öncelikle gündeme gelen Galatasaray'dı.

Çocukluğunu ve ilk gençliğini, binlerce yurdum insanı gibi, sokak aralarında sabahtan akşama kadar kadar top oynamakla, hava kararıktan sonra da sokak lambası altında penaltı çekişerek ve bu nedenle evden azar işiterek geçiren bir kişilik olarak, bu durum canımı fazlasıyla sıkıyor.

Nedir yani, efsane takımlar, aslanlar kaplanlar altı üstü üç hadi bilemedin dört takım yetmiş milyonluk memlekette, elli senelik profesyonel ligde, her sene yalnızca bunlardan birisi şampiyon olacaksa, geri kalan onbeş takıma ne ihtiyaç var. Yaparsın üç veya dört takımlı bir ultra/mega/süper bir lig, bayılana kadar döne döne oynasınlar her hafta birbirleriyle, sonra da olsunlar kendi kendilerinin şampiyonu. Ne gerek var milyonlarca insanın yaşadığı diğer kentlerimizin takımlarını figüran pozisyonuna düşürüp rencide etmeye? Kerameti kendinden menkul büyük takımlarımız, şu büyüklüklerini, gariban Anadolu takımlarının kafasına çuval geçirererek değil de, Avrupa kupalarını toplayarak gösterseler ya... İşte sonuç ortada... Bu nasıl iştir arkadaş, sizler de sıkılmadınız mı hep aynı filmi seyretmekten? Bu gidişle memleketimizde de futbola ilgi azalıyor, daha da azalacak, aslında iyi de olacak.

Milyonlarca işsiz güçsüz insana bir toplu terapi, bir uyku ilacı verilecekse bunu da layıkıyla yapmak gerekmez mi?

Kapitalist metropollerde, Liverpool'da, Manchester'de, bu işleri, yörelerin zenginleri nam için, artık değerini gaspettiği kentin alt sınıflarıyla kaynaşmak için, subvanse ederler. Nasıl ki İtalya'da, kapitalizm öncesinde feodal senyörler sanatçıları, orkestraları subvanse eder, itibar için bu alanlara yatırım yaparlardıysa, bugünkü kapitalistler de, bu takımları, fabrikalarında çalıştırdıkları, yörelerinin işçileriyle yakınlaşmak için kurmuşlardı.

Oralarda zenginler, yerel takımlar kurup kalkındırırken, bizim buralarda, takım yönetimi, NATO mütahhitlerinin, silah komisyoncularının, mafyacı girişimcilerin dalaştığı bir rant pazarına dönüşmüş durumda. Dolayısıyla olayın ruhu, adaletsiz bir yapılanmaya kafadan meyilli.

Kısa zaman sonra hayatın her alanında, bütün küreselleşme palavralarına rağmen, hakikatte 'yerel olanın', yerel değerlerin, yerine, yöresine sahip çıkmanın önemli olduğu gerçeğiyle karşılaşabiliriz. Eğer futbolu seviyorsak, artık can sıkıcı bir palavraya dönmüş üç büyükler martavalına kendimizi kaptırmayalım. Büyük şehirlerde yaşıyorsak bile, doğduğumuz, ailemizin geldiği yörelerin takımlarına sahip çıkalım, taraftar olalım ve taraftarlık anlayışımızı gözden geçirelim. Eğer futbolda bir güzellik arayacaksak, yalnızların, güçsüzlerin marifetiyle gelecek başarılarda aramalıyız. Adalet duygumuz bunu söylemiyor mu?

Yaşasın Gaziantep, yaşasın Gençlerbirliği, yaşasın Denizli ve yaşasın ötekiler...

Behiç Pek eskizler

• Hırsızlık, soygun, tinerci cinayetleri dönemini geride bıraktık! Artık çocukların organlarının satıldığı, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün tesbitine göre fuhuş yaşının 12'ye düştüğü bir ülkede yaşıyoruz!.

• Avrupa Konseyi Denetim Komisyonu, Türkiye'ye 1996'dan beri uygulanan denetimin kaldırılmasını öngören raporu kabul etti...

• Yıllık enflasyon 28 yıl sonra ilk kez tek haneli rakamlara indi

Akşamsefası

Murat Yüceşan (a.k.a Atreju) murat@leman.com.tr

söyleşi

Ekşi Sözlük'ün Yaratıcısı

'Sözlükten kazanmayınca egodan kazanmak durumunda

Ekşi Sözlük Türkiye'de internet kullanıcıları için artık bir fenomen sayılabilir. Kimine göre "Yüzü olmayan insanların istediği hedefe serbest atış yaptığı bir hakaret yuvası" Pek çok insanın acaba benimle ilgili ne yazılmış diye takıldığı, daha çok insanın başkalarıyla ve başka mevzularla ilgili ne var diye sitenin içinde merak yolculuğuna çıkması Ekşi Sözlük'e ilgiyi her geçen gün katlamış. Ekşi Sözlük tam bir övgü, sövgü harmanı... Sözlüğün kurucusu Sedat Kapanoğlu sitedeki bilinen nicki ile SSG, yazılı basındaki en kapsamlı ilk röportajını yeniHarman'a verdi...

Ssg, nam-ı diğer Sedat Kapanoğlu... Nasıl girilir mevzuya, çok enteresan bi soru bulamadım şimdi ama, sen istersen bi "giriş taksimi" yapıver bize.. Nerden çıktı, nasıl oldu berigeldi bu "ekşi sözlük" ?

Ssg: Böyle bir bilgi kaynağı fikrine 94-95 yıllarında, henüz internet bu kadar el altında bir teknoloji değilken, BBS isimli sitemler mevcuttu.. Bunlar arasında **HITNET** isimli bir mesajlaşma ağı vardı.. Burda deneysel, tamamen amatör mizah yazıları yazıyordum.. Bunların içeriği de, çok devasa fakat sanal bir genel kültür kaynağına küçük yaprakları dökmek fikrine dayanıyordu... İşte ne bileyim; "tırnak kesme yolları", "sevgilinizi nasıl terkedersiniz" gibi sayfalardan bahsediyordum... Diyelim ki bunları söylerken cilt 412, sayfa 1525, paragraf 15 gibi referanslar veriyor, bu kadar büyük olduğunu farzediyordum... Yani, herşey vardı bu HITNET genel kültürünün içinde... Arkasından bunu yazarken bi yandan şeyi düşünmeye başladım; "yahu ben bu kadar büyük, içinde herşey olan bir bilgi kaynağında, olmayan şeylere, yazmadıklarıma da referans vermeye başlayayım". Böylece saçma sapan "**bakınız**"lar vermeye başladım.. Yani (bkz: saçma sapan şeyler)'e bakınız vermek gibi.. Ve o zaman ki formatı da şu anda ekşi sözlükte kullandığımız "bakınız"larla aynı idi.. Onu ilk yaptığım zaman böyle birşeyin gerçekte olabilme ihtimalini düşünüp çok gülmüştüm kendi kendime.. "Ne kadar eğlenceli olurdu, ama böyle bişey yapmak imkansız" deyip geçmiştim o yıllarda.. Sonra 1997'de **Douglas Adams**'ın "**Otostopçunun Galaksi Rehberi**" kitabını okudum.. Kitap benzer bi konseptten bahsediyordu. Yani bu insanların çok uzak kaldığı bir fikir değil.. Kainatın her yerinden editörlerin içine giriş yapabildiği devasa bir bilgi kaynağından bahsediyordu. Bunu okuduğum zaman böyle birşeyin başkalarının aklına gelmiş olduğunu öğrenmek beni gerçekten çok heyecanlandırmıştı.. Özellikle Douglas Adams gibi iyi bir yazarın bundan bahsetmesi.. O romanda bahsedilen bilgi kaynağı da insanların tecrübeleri ile oluşturuluyor. Yani biri bir gezegene gidip bir yaratıkla karşılaşınca onunla ilgili izlenimlerini yazıyor. Bilimsel gerçek değil ama "sevmedim ben bu yaratığı" gibisinden.. Bu subjektif bakış açısı da insanların zaman içerisinde en çok beğendikleri husus.. Hem ucuz bir bilgi kaynağı hem de işe yarar bilgi veriyor.. İşte arkasından 1998 yılında, o zaman ki eski kız arkadaşımla bir site geliştirdik, "sourtimes" diye.. Mizahi içerikler barındırıyordu..

Peki sourtimes kelimesi nerden geliyor?

Ssg: **Sourtimes** o zamanlar sıkça dinlediğimiz bir "**Portishead**" parçası..

Anladım, devam edelim..

Ssg: Bu sitenin içeriği böyle mizah ağırlıklı giderken, bi süre sonra yine hayatla ilgili bir rehbere dönüşmeye başladı. Yani engel olamadık, ne biliim "**Giresun'da hayatta kalma rehberi**" gibi şeyler yazmaya başladık. Sonra bir 14 Şubat akşamı bütün bu fikirler bir araya geldi, harmanlandı ve ortaya bir kıvılcım çıktı. "Ya ben böyle birşeyi yapayım, ve insanlar içine istediği şeyleri yazabilsin, bildiklerini girebilsin.." diye.. Oturup bir gecede oluşturdum siteyi.. 15 Şubat'ta da yayınına başladık..

Kaç kişiydiniz o zamanlar?

Ssg: İlk başta benim ilk "interaktif web uygulaması" çalışmam ekşi sözlük.. O yüzden ben çok heyecanlıydım zaten.. Böyle bir şeyi yaptım, başardım şeklinde... Herkesle paylaşmaya hevesliydim.. ICQ ve benzeri internet iletişim aparatlarıyla bütün arkadaşlarıma, "gelin bakın, böyle bir şey yaptık" diye.. Kendimiz de çok eğleniyorduk içine bir şeyler yazarken... Arkadaşlarımız geldi ilk.. Yani ilk 10-15 kişi başladık... Arkasından bu arkadaşların da çok hoşlarına gitti bu fikir, "yani bütün herşey hakkında bilgi verebiliyosun, hiç bi kısıtlaması yok, süper serbest ortam" falan, kimsenin o tarih itirabarıyla pek rastlamadığı birşeydi tabi bu.. O yüzden çok popüler oldu, arkadaşlarını getirdiler, onlar arkadaşlarını getirdi derken, "istediğiniz takma isimle yazabilirsiniz" durumunu kullanıcı ismi ve şifre şeklinde kısıtlamak durumunda kaldık, çünkü çok büyük bir talep oldu, insanlar birbirlerinin takma isimleri ile yazmaya başladılar, tüm bunları engellememiz gerekiyordu. Böyle ilerledi ve bugünkü haline geldi...

Peki sözlüğün "kriterleri" nasıl belirginleşti, binlerce kafadan çıkan ses nasıl harmanlanıyor, kontrol mekanizmasını nasıl sağlıyorsunuz?

Ssg: Sözlüğü ilk açtığımızda benim kafamdaki düşünce, "**bir başlıkta, bir konu hakkında yazılmış herhangi birşey bilgidir**" şeklindeydi... Yani o başlıkla alakası olmasa dahi, neticede o başlıkla alakasız şey girme eğilimini ortaya seren bir bilgidir. Sosyal bir

tespittir mesela.. Öyle düşünüyordum.. O yüzden ekşi sözlük ilk açıldığında her türlü girişe izin veriyorduk. Chat, ne biliim, küfür, kavga o zamanlar bu kadar göz önünde olmadığı için böyle şeyleri pek önemsemiyorduk.. Ama ilerleyen vakitlerde, çok hızlı popülerleşmenin de etkisiyle bu bir "çöp yığını"na dönüşmeye başladı.. Kuralsız girişler bi süre sonra okuru uzaklaştırmaya başladı, yazarı çekerken.. Dolayısı ile bi yerde "sözlük formatı" adını verdiğimiz bir kurallar silsilesi koymak zorunda kaldık.. Aldığımız önlem buydu sözlüğü ayakta tutmak adına.. Aslında çok karmaşık da değil.. Sözlüğe yazar gibi yazıyorsunuz, yani tanım yazabiliyorsunuz bir konu hakkında, ya da örnek veriyorsunuz.. Bu daha sonra uzun vadede yeterli olmadı.. Bi kere öğrenince işin sırrını "ha, tanım olunca herşeyi yazabiliyosun" diye düşünmeye başladılar ve bu sözlüğün zaman içinde artan popülaritesini sadece kullanmak adına, "**kurala uygun ama sözlüğe hiçbir faydası olmayan**" girişler yapmaya başladılar.. Tabi bu yine bizim istediğimiz değildi.. Yani insanların doğru ya da yanlış bilgi girmesinden çok "samimi" olmalarını istiyorduk... Sonuçta sözlüğü hep evrensel bir bilgi kaynağı olarak düşündüğümüz için "**doğru da her zaman görecelidir**" diye düşünüyoruz bu kadar geniş çaplı bir kaynakta... Doğruyu denetlemek de bize kalmamıştır diye farzediyoruz... Bunu denetleyemediğimiz için adam her istediğini yazabilsin istiyoruz ama; bunu hakkaten paylaşmak istediği için yapsın, herhangi bir popülarite kaygısı olmadan yapsın, burası özensiz çalışmaların çöplüğü olmasın istiyorduk.. Bununla ilgili ilk önlemimiz yazarları kendi deyimimizle "uçurmak", yani yazarlık haklarını elinden almaktı.. Çok fazla çöplük "**entry**" giren yazarı uçuruyorduk.. Sözlükte faşist yönetim diye geçiyor bu uygulama.. Bunun sebebi de o zamanlar sözlüğü tek başıma idare ediyor olmamdı.. Dolayısı ile binlerce yazara yetişemiyordum.. Bir oran belirlemem gerekiyordu, ya ben tüm yazarlarla tek tek ilgileneceğim ayırabildiğim vakitte -ki bu mümkün değildi, ya da öngördüklerimi bir hata payını da göz önünde bulundurup uçuracak ve denetim yükünü hafifletecektim. Amaç oydu.. Tabi bu bi süre devam etti ama çok tepki aldı... "**Sen kim oluyordun da kimin girip kimin kalacağına karar veriyorsun**" şeklinde insanlar isyan etti.. Buna "Birinci Arzach İsyanı" diyoruz.. Çok eski yıllar... Keşke mümkün olsaydı da sözlük kendi kendini idame edebilse, benim de çok işime gelirdi bu.. Amenna, yani ben de kaymağını yesem.. İdealim bu her zaman ama.. (Uzun

Aksamsefasi

SSG:

kalıyorum...'

süre gülüşülür)

Neyse dur oraya geleceğiz zaten, hele şu denetim mevzuu'nun nasıl çözümlendiğini öğrenmeye devam edelim..

Ssg: Bunu nasıl sağlarım sorusuna yanıtlar aradım zaman içinde.. İlk başta aklıma "**moderatör**"ler geldi, yani "**içerik denetleyicileri**".. Bu hayata geçti... Bu kişiler benimle beraber çalışıyorlar.. **Gammaz** adını verdiğimiz, şu an sayıları 800'ü bulan yazarların yaptığı "ispiyon"ları değerlendiriyor, uygunsuz girişleri bulup temizliyorlar.. Bu sayede bir otokontrol mekanizması derme çatma kurmuş olduk. Ama tabi bu kaliteyi sağlamıyor, sadece sözlük içeriğinin doğru olmasına yönelik bir uygulama.. Fakat kalite de böyle bi platformda çok göreceli.. Benim nazarımda kaliteli olan bir başkasına göre kalitesiz olabiliyor.. Bunun üzerine sözlüğe yapılan girişlerin iyiliğine veya kötülüğüne göre "oylama sistemi" getirdik. "**Şukela entry**" adını verdiğimiz mekanizma geldi. Yazarlar yazılanları iyi ya da kötü diye değerlendirebiliyorlar. Bu şekilde yazarların bir "**beğenilme ya da beğenilmeme profili**"ni çıkartma şansımız oldu.. Böylece üzerimdeki yükün bir bölümünü bütün sözlük yazarları üzerine pay etmiş oldum.. Bir de bu profili temsilen "**karma puanı**" denen bir puanlama geliştirdik.. Yani sizin karma puanınız ne kadar yüksekse sözlükte o kadar beğeniliyor oluyorsunuz.. Ne kadar düşük olursa, sıfırın altına falan düşerse de o derece beğenilmiyor oluyorsunuz.. Bu kısmen başarılı oldu diyebilirim.. Çünkü artık "kalite" konusunda da fikir sahibi olmaya başladık..

Peki sözlüğe "gerçekten birşeyler katmak" için değil de, belli bir görüşü temsil etmek, gizli propaganda yapmak, nefretini kusmak vb. amaçlarla giren yazarlar olmuyor mu? Ve dahi bu yönde dayanışma içine girenler olmuyor mu? Gruplaşmalar, samimiyetin getirdiği körü körüne desteklemeler?

Ssg: Şimdi, bu sözlüğe özel değil ama, insanlara seslerini duyurma imkanı veren her enstrüman çıkarlar doğrultusunda kullanılabiliyor.. Sözlüğün burdaki suçu popüler olması oldu belki biraz.. Popüler olduğu için, hani herkes okuyor, çok fazla okuru var, bu yüzden bu okurlara hitap etmek, işte, söylemek istediğini kendi menfaati doğrultusunda belirtmek isteyen, okurlara duyurmak isteyen mutlaka var, kaldı ki heryerde var.. Ama aynı zamanda bunlara tepki gösteren sözlük yazarları da var.. Sözlükte herkes başıboş değil, başvurular kapalı ve yeni yazar alımı olmadığı için kapalı bir grup sözlük.. O yüzden kendi içinde bağları herhangi bir sanal topluluğa göre daha sıkı.. İnsanların kaynaşması, "**zirve**" tabir ettiğimiz sözlük party'lerinde buluşması, bi çok insanın burayı üzerinden geçip gittiği bir kaldırım değil de, içinde yaşadığı bir ev gibi görmesini sağlıyor.. Sözlüğe zarar verecek yada herhangi birinin sağduyusuna aykırı görüşlere sahip birine karşı tepki en sert biçimde koyuluyor zaten. Ama tabi bu her zaman "**gözden kaçmalara**" engel olunabilir anlamına gelmiyor. Sonuçta sözlük çok dinamik, hızlı gelişen, çok hızlı değişen bi ortam o yüzden aradan pek çok "çamur atma girişimi" gözden kaçabiliyor.. Biz böyle durumlarda hukuki sorun teşgil edenleri başta olmak üzere, okur şikayetlerine de dayanarak hemen müdahale ediyoruz.. Bunun getirisi olarak pek çok kişi ve kurumdan da teşekkür maili aldık. Sözlüğün en büyük artısı "**istediğini söyleyebilmek**" diil aslında.. Bunun dışında sözlük yazarı ve takipçisine eğlence alanı, bilgi tabanlı bireysel gelişimi artırıcı pek çok artı özelliği var. Yani birine karşı kin besliyorsanız bunu kusacağınız yer sözlük değil, olmak zorunda da değil.. Bu tür yazıların belli boyutları aşmayanlarını zaten yazarlar kendi içlerinde müdahale ederek hallediyorlar, sınırları aşan görüş yada yazılara da bizzat biz müdahale ediyoruz. İnternetin biraz daha özgür olması, kimlik tespitinin güç olması gibi unsurlardan **bazı insanlar modemlerinin arkasına saklanabiliyorlar açıkçası**... Bu bir köşekapmaca oyunu gibi.. O haddini aşan bir yazı yazıyor, biz onu temizliyoruz, daha sonra başka bir kimlikle ya da başka bir platformdan tekrar çıkageliyor... Bu da internette tam anlamıyla bir takibin mümkün olmamasıyla ilgili..

Siyasi gruplaşmalar oluyor mu peki?

Ssg: O, Türkiye profilinden pek de farklı değil.. Sözlüğün tek bir siyasi görüşü yok.. Her telden çalan var sözlükte siyaset konusunda da.. **Yani bir kahvehanede ne kadar siyasi bir yelpaze oluşturabilirsenz sözlükte de o kadar oluşturabilirsiniz.** Belki sadece maddi durumu belli bir düzeyde olan insanların siyasi görüşleri diyebiliriz, çünkü sonuçta internet kullanıyorsunuz belki bu bir eğilimi doğuruyo olabilir, bilemiyorum..

Yazılı ya da sözlü, basılı yada değil, size yönelik hakaret diyebileceğimiz türden söylemler varsa bunlardan bi kuple sunsana! Satanist matanist diyenler oluyor mu mesela?

Ssg: Hehehe.. "**Yüzü olmayan insanların istediği hedefe serbest atış yaptığı bir hakaret yuvası!**" var mesela bir dergide çıkan sözlük yazısıyla ilgili.. Buna diyecek birşey yok, bu biraz interneti insanların yeterince tanımıyor olmasından kaynaklanıyor.. Zaten bilgisayar başındakinin kim olduğunu tam olarak teyid etmeniz mümkün değil.. Bilgisayar başında biri olabilir ve kendisini herhangi biri gibi tanıtabilir..

Peki size devlet tarafından hiç böyle bir istekte bulunuldu mu? Şu takma isimli yazar kimdir, mevcut bilgilerini verin şeklinde?

Ssg: Yok öyle birşey olmadı bugüne kadar.. Zaten devletin ilgisini çekebilecek boyutta bir konuya biz izin vermiyoruz..

Bir devlet görevlisinin, ne bileyim bir narkotik polisinin sözlükte yazıyor ya da sıkı sıkıya sözlüğü takip ediyor olması gibi bir durum mümkün olamaz mı mesela?

Ssg: Yapıyorlar.. Yaptıklarını biliyoruz.. Bizle iletişime de geçiyorlar ama, bu "şunun bilgisini verin" şeklinde değil, "diyalog içinde olursak seviniriz şeklinde..

Şeyi merak ediyorum; sözlük içerisinde üretilmiş olanları birebir olmasa bile alıp kullanan yani sözlük ve sözlükçüler üzerinden ekmek yiyen mizahçı, yazar, sinemacı, gazeteci vb. kişiler olduğunu düşünüyor musun?

Ssg: Sözlük pek çok insanın aslında gerçek hayatta kendine sağlayamayacağı imkanları sağlıyor.. **Yazar olabiliyorsunuz sözlükte.. Sözlükte bilimadamı olabiliyorsunuz.. Mizahçı olabiliyorsunuz.. Ve dahası bu konularda bireysel otorite bile olabiliyorsunuz..** Çünkü sözlükte bir bireyin bilgi dağarcığının sınırlarını veya bu işteki yapabilirliğini denetlemiyoruz. Bizim için sözlük formatında yazabilmesi yeterli oluyor. Ondan sonrası artık bireyin kendi kendini değerlendirmesine kalmış. O yüzden sözlük gerçek hayatta su yüzüne çıkamamış pekçok yeteneği de barındırıyor. Ve pek çok alternatif mizah anlayışını da getirdiğini düşünüyorum. Normalde herhangi bir yayın organında yapamayacağınız; bir linke tıklayınca öbürüne gitme gibi, böyle oldukça derin gezinme imkanı sağlayan bir yazın platformunda çok fazla bir esneklik sağlanıyor metin üretimde ve bu yazdıklarınızı başkalarının yazdıklarıyla kaynaştırabiliyorsunuz

bu vesile ile.. Yazınızı yazıp ilgili başka bi yere "**bakınız**" verip oraya yönlendirebiliyorsunuz. Şimdiye dek mevcut "bilgi kaynakları" dayatılmış insanları bu kalıptan kurtarıp. kendilerinin de oluşturabildiği bir bilgi kaynağına kavuşturabilmek amacını güdüyoruz.. Bu da en azından internet ortamında yazınsal bir devrim gibi birşey. Tabi, bu insanlar "ben ne istersem, bilgi kaynağını o yönde şekillendirebilirim" deyip kendi dünyalarını yaratabiliyorlar. Haliyle bu esneklik doğrultusunda, sadece mizah, edebi içerik değil, ansiklopedik bilgi olarak da sözlükte çok fazla malzeme var.. Dolayısıyla pek çok alanda "faydalanıldığını" biliyorum.

Kabaca, hırsızlık oluyor yani?

Ssg: Hırsızlık demek lazım aslında... Aksi taktirde biz bugüne kadar öğretmenlerimizden çaldık gibi olur. Hırsızlığı birebir kopyalama olarak kabul ediyorum ben. Ama bu türüne rastlamamız zor, çünkü sözlük yazarları zaten sahipleniyorlar bu içeriği ve böyle bişeyi yakalarlarsa affetmezler.. Kimse de böyle bir şey yaparak sözlüğe malzeme olmak istemez heralde.. Bi örnek vereyim.. **Çok büyük bir holding'in toplantılarında çıkardıkları ürünlerle ilgili sözlük başlıklarını projektörde sunduklarını duydum..** Denk gelmiş, başka sözlük yazarları bu toplantılara katılmışlar. Ve oradan kalitatif araştırma konusunda çok önemli bir malzeme teşkil ettiğini biliyorum şirketler açısından.. Onun haricinde pek çok reklam metin yazarının sözlüğü takip ettiğini, belki birebir içeriği değil ama mesela sözlükten edinilmiş bir mizah anlayışını kendi mizah anlayışları ile yoğurup kullandıklarını biliyorum. Gerçi birçoğu kendisi de bunu itiraf ediyor. Mutlaka onların da bireysel gelişiminde katkısı oluyordur bunun.. Ve bu bence çok kötü birşey değil. Sözlüğün gerçek hayata etki etmesi olumsuz birşey de değil. İnsanlar istifade ediyorlar sözlükten ve bu iyi bişey, asıl sözlük hiç bi işe yaramasaydı o kötü olurdu. Bunun kötü yanı ben bu işten para kazanamıyorum.. Yani herkes mutlu ama ben değilim.. Onu da inşallah çözeriz ilerde.. (Bir hayli gülüp, mola vermek zorunda kalıyoruz)

Peki ya tehdit edenler, dava açanlar, asarım keserimciler olmuyor mu?

Ssg: Biz şimdiye kadar davalık olmadık ama sonuçta internet, içinde herkesi barındırıyor. Profil çok geniş.. Türkiye'nin internet iletişimi olan her köşesinden her çeşit insanı barındırabiliyor. Ve herkes size ulaşabiliyor internet üzerinden.. O yüzden bi yığın tehdit maili aldık her türlü.. Ama iş hukuki boyuta gelmedi hiç.. Çünkü bizle diyalog girişimde bulunan herkese yanıt veriyoruz ve hepsine yardımcı olmaya çalışıyoruz.. Kimsenin mağdur olmasını istemiyoruz.. Benim arşivimde tehdit maillerinden çok teşekkür mailleri var.

Bi de Ece Erken vakası oldu yanlış hatırlamıyorsam??

Ssg: Ece Erken geçen sene bize bir mail attı.. "**Hakkımda yazılanları silin yoksa avukatımla hukuki yollara başvuracağım**" diye.. Biz nelerin avukata başvurma gerekçesi teşkil ettiğini bilemediğimiz için, başlıktaki bütün **Ece Erken** girişlerini sildik.. Biz kimseyi karşımıza almak istemiyoruz. Ama tabi sözlük dinamik bi ortam, başlıktaki bütün girişleri girdikten sonra zamanla tekrar yeni girişler yapılmış. Önüne geçilemiyo, üstelik farkına da varılmamış, Ece Erken başlığında bir sürü giriş vardı, noldu onlara diye gelip sormadı kimse.. Yeniden giriş yapmışlar çoğu olayın farkında olmadan.. Öyle bir ihtiyaç var demek ki. İnsanlar Ece

Akşamsefası

Erken hakkında yazmak istiyor. Daha sonra işte, geçen ay tekrar mail geldi Ece Erken'den.. "Hakkımda zavallıca ve aşağılık yazılanları silin" şeklinde.. Ee biz de tabi baktık bunun bi sonu yok.. Uzun vadede düşününce, Ece Erken başlığını siliyorsunuz, yine birileri giriyor.. Şimdi biz Ece Erken'i de yormak istemedik.. O da üzülmesin.. Neticede iyi kötü birşeyler girenler oluyor.. Herkes eleştiriyi kaldırabilecek yapıda olmayabilir tabi ki.

Hah, işte o aşamada "Ölü Ozanlar Derneği" tadında bir durum oluşuverdi. Derin bir ironi ile herkes Ece Erken'in ne derece şahane bir insan olduğundan dem vuran girişler yapmaya başladı!.

Ssg: Şimdi ben bu konuda önlemimi almak için şunu yaptım tam olarak; Ece Erken'in bize attığı maillerde tam olarak şikayetinin ne olduğunu Ece Erken başlığının hemen altına iliştirdim ve "zavallıca, aşağılık" giriş yapılmamasını istedim.. İnsanlar da hakkaten bu dakkadan sonra doğruları yazmaya başladılar.. Ece Erken'in ne kadar muhteşem bi insan olduğunu, Monaco'ya 75 metreden attığı golü ve bunun gibi onun gerçekten gurur duyulacak yönlerini yazdılar. Tabi bu iyi bişey, yani sözlüğün bu amaca hizmet etmesinden ben memnunum.. İnsanları doğru şekilde anlatmasından.. :))

(Muhabirin sandalyeden düşmesinden ötürü röportaja yine bir miktar ara veriliyor)

Sözlüğü satın almak isteyen oldu mu peki?

Ssg: Sözlüğün bugüne kadar ticari olarak nasıl olup da değerlendiremediğine şaşıran çok insan var. "Bu kadar popüler bi site, bu kadar okunuyor, bu kadar yazarı var, yani bu kadar büyük bir ortam nasıl olur da para etmez" diye düşünen çok insan var, o yüzden parası olanlar da, niye satın almayalım diye düşündüler.. Bi ara bana birkaç büyük firma yetkilisi tarafından soruldu "kaç para istiyosun" diye.. Ben bu konuda hani Amerikan filmlerinin standart rakamı olan "bir milyon dolar"ı söyledim.. Şimdiye kadar veren çıkmadı ama, fiyat sabit, değişmedi..:))

Nasıl yani? Bu sözlük sana hiç mi ekmek yedirmiyor?

Ssg: Ya para kazanmak istiyorum, keşke sözlükten bütün geçimimi sağlasam.. Benim idealim o.. Sözlük kendi kendini geçindiren, kendi otokontrolü tam olarak oturmuş, merkezi bir denetime ihtiyaç duymadan, otonom bir sistemle işleyen, parasını kazanan, beni geçindiren, ne biliim Ferrari'me benzin alan bi yer olsun, benim istediğim bu zaten.. Bu konuda çabalıyorum ama bu kolay olmuyo..

Ee daha ne, yoksa sözlük yazar ve okurlarının tepkisinden mi korkuyosun?

Ssg: Yoo, korkmuyorum.. Çünkü ben zaten şu anda sözlük için başka bir işte çalışıyorum, sözlüğün giderlerini karşılamak için.. Ve boş vaktimde sözlükle ilgilenebiliyorum..

Bütün giderler senin cebinden çıkıyor yani?

Ssg: Giderlerin cebimden çıkması önemli değil. Ama ayırdığım vakit kısıtlanıyor.. Yani ben sözlüğün giderlerini karşılamak için, sözlüğe ayırabileceğim vakitten kısmak durumunda kalıyorum. Ve akşam yorgun argın eve döndükten sonra kız arkadaşımdan bulabildiğim boş vakitte sözlükle ilgilenebiliyorum.. Haliyle bu zor oluyo.. Özellikle de böyle bi kız arkadaşla..:)) (Yanında oturan kız arkadaşını kastederek)

Tabi Ekşi Sözlük popüler olunca bir de klonları, yani taklitleri çıktı.. Bunlar hakkında ne düşünüyorsun?

Ssg: Şimdi bu klon dediğimiz sözlük benzeri siteler, bana çok yadırganacak oluşumlar gibi gelmiyor. Bunun en büyük sebebi; ben sözlükten uzak kaldığım zaman veya bir sebepten giremediğim zaman, ekşi sözlüğe yazamayan insanların ne hissettiğini çok iyi anlıyor olmam.. Çünkü ekşi sözlük hakikaten müthiş keyif veren bir oluşum.. Yani içinde yazmak dolaşmak apayrı bi his.. Okurların bu konudaki yaşadığı birikimi tahmin bile edemiyorum zaten.. Çünkü başvuruları 1.5 yıldan beri kapalı tutuyoruz.. Aşırı bir talep var ve denetim sistemimiz buna yetişecek gibi değil. Bu yüzden alamıyoruz yeni yazar.. Şimdi alsak, bu sefer sözlük denetimsiz, kontrolsüz, herkesin her istediğini yapabildiği bir ortam gibi görünüyor, bunu da istemiyoruz.. Durum böyleyken, insanlar bu hazzı yaşamak istiyorlar ve "sözlükten bir tane de biz yapalım, biz de yaşayalım bu hazzı" gibi bir düşünceyle yola çıkıyorlar.. Bu çok da yanlış değil ama ekşi sözlüğün içindeki özü taşımadığı için bi süre sonra insanları sıktığına inanıyorum.. Neticede ekşi sözlüğün şu hale gelmesi damdan inme olmadı.. Pek çok yazarın, okurun eleştirileri, katkıları ile bi şekil aldı.. Her sözlük yazarının, sözlüğün şu andaki halinde bir emeği var. Hatta şekilsel olarak bile.. O yukardaki butonların üzerinde yazanlara varana kadar.. O yüzden sözlük, yazarları tarafından sahiplenilen bir yer.. Şimdi siz aynısını alıp bir başka yere koyduğunuz zaman aynı ruhu taşımıyor.."Çin Seddi'nin maketini yapmış gibi" oluyorsunuz.. Yani o tuğlaları koyan işçilerin emeğini barındırmıyo içinde.. Ama ekşi sözlük benzeri oluşumlar, ekşi sözlük yazarı olmaya hazırlık bakımından iyi iş görebilirler.. İlerde ekşi sözlüğe yazar alımını açarsak, insanları hazırlanmış bi şekilde sözlüğe almamızı sağlayacak yerler bu klonlar... Sadece bu tip benzer oluşumların benim yaptıklarımdan farklı birşeyler katmalarını umut ediyorum, ama genelde hep hayalkırıklığına uğruyorum..

Şimdiii, alımlar uzun süredir kapalı.. Hiç sana bi şekilde ulaşıp, bak ben şu kadar ünlüyüm, ben Sakıp'ın oğluyum, Vehbi'nin yiğeniyim, Türkiye'nin en şahane vokaliyim vb. şekilde sözlük yazarlığı isteyen ve dahi rüşvet teklif eden oldu mu?

Bi ara bana birkaç büyük firma yetkilisi tarafından soruldu "kaç para istiyosun" diye.. Ben bu konuda hani Amerikan filmlerinin standart rakamı olan "bir milyon dolar"ı söyledim.. Şimdiye kadar veren çıkmadı ama, fiyat sabit, değişmedi..:))

Ssg: Oldu, hatta fazlası da oldu. Başvurular kapalı olunca bu insanlar burayı bir kulüp gibi görüyorlar yani gizli, underground bir yer, biz de sadece seçkin insanları alıyoruz zannediyorlar.. Aslında biz sözlüğe yazabileceğini düşündüğümüz herkesi de alıyoruz, yazar alımı mevcut olan zamanlarda. Ama bu dışardan böyle görünmüyo ve nasıl böyle görünmediğine de anlam veremiyorum. İnsanlar hakikaten büyük özellikler beklediğimizi düşünüyorlar.. "Ben şu grubun davulcusuyum, bu grupta bass çalıyorum, vokalim, şu albümleri yaptım, cv'm ilişiktedir, ben şu kadar zaman Amerika'da çalıştım, şu üniversitede master yaptım, sözlüğe sonsuz katkım olur beni de alın" diyenler oluyor.. Para teklif eden oluyor.."Size 50 dolar vereyim beni yazar yapın" diyenler.. "Kaç para istiyosunuz" diye soranlar da oldu.. Ve dahi "ne istediğinizi söyleyin, ne istiyorsanız yapmaya hazırım" diyen bile oldu.. Arık espri mi yapıyorlar, ciddiler mi bilmiyorum ama..:))

Pekii, "sözlük tanrısı Ssg" gerçek hayatta neler yapıyor.. Okuyor mu çalışıyor mu, ikisini birden mi yapıyor?

Ssg: İkisini birden yapamadığım için okulu bıraktım.. Doğuş Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği'ndeydim, onu bırakmak zorunda kaldım.. Şu anda çalışıyorum.. Bir kurumsal internet servis sağlayıcısında "yazılım geliştiricisi" olarak çalışıyorum.. Yani bu zaten günlük hayatımın büyük bir bölümüne tekabül ediyor..

Şimdi bi yanda "Ssg" var.. Bir çok insanın sanal platformda tanıdığı, sözlüğün mimarı, popüler, tabiri caizse bir sanal "kahraman".. Diğer yanda günlük hayatta işine gidip çalışan, gezen, ama bu haliyle Ssg kadar tanınmayan daha mütevazi bir "Sedat".. Ssg'nin Sedat'ı dövüyor olması can sıkıcı mı, yoksa seni onore mi ediyor?

Ssg: Ya buna alıştım herhalde.. Tabi normal de çok hoşuma gidiyor.. İnsanlar özellikle zirve dediğimiz sözlük toplantılarında biraraya geldiğimiz zaman çok saygı gösteriyorlar ve bu benim her zaman nedense beklemediğim bir şey oluyor. Ama diğer yandan da "ben sanal kahramanım, süperim" şeklinde bir ruh hali barındırmıyorum içimde.. Ego'ma mutlaka bir katkısı da oluyor tabi ki.. Sözlükten para kazanmayınca, ego'dan kazanmak durumunda kalıyorum :))

Diyelim ki, ilahi bi güç geldi, sözlük tuz buz oldu, hayatında hiç bir izi kalmadı.. Sedat olarak kaldın.. Ne hissederdin?

Ssg: Çok büyük bir boşluğa düşeceğim kesin ama, bu sözlüğü yapan, sözlük tanrısı vesaire diye değil, daha çok sözlüğün kullanıcısı olarak çok büyük bir boşluğa düşerdim.. Benim için en azından bir bağımlılık olmuş durumda çünkü.. Yani Ssg kimliğim kaybolsa boşluğa düşeceğimi sanmıyorum.. Sözlükten önce de kendimden gayet memnundum..

Sözlüğün bir de kitabı çıktı bi ara.. Ne oldu, sattı mı bu kitap, rağbet gördü mü?

Ssg: Bu kitabın ilk baskısı tükendi, ama beklediğimiz miktarda satmadı çünkü Sözlük kitabını biz "Ekşi Sözlükten Derlemeler" şeklinde çıkardık, kapağında da ismi "ekşi sözlük" diye geçiyor.. Bi çok kitabevi bunu tutup "sözlükler" bölümüne koymuş.. İngilizce-Türkçe sözlüklerin yanında bi bakıyosunuz; ekşi sözlük.. Ben buna bağlıyorum satmamasını :))

Başka bi kitap projesi daha mevzu bahis mi?

Ssg: Bir kitap projesi daha var.. Burda biraz daha "ekşi sözlüğün gündeme olan bakış açısını" yansıtmak istiyoruz. Daha çok ünlüler, yani gündemdeki insanlar hakkında, sözlükteki girişlerden bir potpori hazırlamayı planlıyoruz..

Tamam anladım, para kazandırmadı sana sözlük, kitabı da satmadı.. Tabi herşey para, maddiyat değil.. Bu sözlük

Aksamsefasi

sayesinde şöyle şahane bir manita da mı yapamadın.. Vefasız mı sözlük, hayırsız mı?

Ssg: Yaa çok isterdim öyle olmasını, en azından bu işin kaymağını başka bi yerden yemeyi ama.. Zaten sözlüğü uzunca bir tarih boyunca, eski kız arkadaşımla beraber çekip çevirdik. O yüzden kızlar yanıma yaklaşamadı pek.. Biz ayrıldıktan sonra da, bilmiyorum galiba insanlar beni öyle bir konuma koydular ki, böyle kutsal bir emanet gibi, hiç dokunmayalım, ellemeyelim şeklinde düşündüler galiba.. O yüzden biraz izole kaldım bu ortamlardan diyeyim :)))

Gelelim bi çok yazılı basın organında da zaman zaman yer bulan sözlük partilerine yani nam-ı diğer "zirve"lere.. Özellikle sözlüğün son 2 yılında 250-300 kişinin katıldığı bu tür organizasyonlar yapılıyor.. Nedir bu zirvelerin özelliği, insanlar salt eğlenmeyi düşündükleri için mi, yoksa birbirlerini merak ettikleri için mi geliyorlar bu zirvelere?

Ssg: Sözlük zirveleri çok acayip birşey, şimdi herhangi bir sosyal toplanmadan farklı olarak, bu zirvelerde tamamen tanıdığınız insanlarla biraraya geliyorsunuz.. Sözlükte önce bir insanı iç dünyasıyla tanıyorsunuz, sanal bi ortamda... Yani bu bir toplumda beklenilen şeyin tam tersidir.. Dışarıda insanı önce dış görünüşüyle tanırsınız, sonra yavaş yavaş iç dünyasını keşfedersiniz.. Sözlük patilerinde bunun tam tersi oluyor.. Birçok konuda o insanın ne düşündüğünü biliyorsunuz.. Bu yüzden sözlük zirveleri, tek eksik kalan "birbirini görme" durumunu gidermeye yarıyor ilk aşamada.. Diğer yandan da birbirinizi çok daha fazla tanıdığınız için kaynaşma ve anlaşma çok daha hızlı ve kolay oluyor.. Ne biliim mesela **Depeche Mode** çalarken hep beraber halay çekebiliyorsunuz :)))

Başka şekilde aktiviteler de oluyor mu? Yani eğlenmenin ötesinde..

Ssg: Tabi ki.. Mesela bir **"Cizre'ye kitap yağdıralım"** kampanyası.. Bir ay gibi kısa bir sürede, organizasyonu, toplanması ve ulaştırılması da dahil olmak üzere 20.000 kitap yardımı yapmış olmak küçümsenecek birşey değil..

Hatta "Kan aranıyor" ilanlarını bile anında duyuruyorsunuz?

Ssg: Evet bu tür şeylere de kayıtsız kalmayan bir çok sözlük yazarı ve okuru var.. Ciddi anlamda bu çağrılarla hayatı kurtulan bir çok insan var.. Tüm bunlar da insanların kendini sözlüğe ait hissetmesiyle alakalı biraz..

Son olarak biraz istatistiki bilgi alabilir miyiz?

Ssg: Sözlükte şu anda yaklaşık 700.000'in üzerinde başlık var, bu başlıklar içinde toplam 3 milyon'dan fazla giriş var. 4600'ün üzerinde yazarımız var.. Ve sözlüğe yazar alımını açtığımızda 10.000 kişinin üzerinde bir başvuru bekliyoruz.. Kendini gizleyenleri de düşünürsek bu rakam daha da fazla olabilir.. Bunun dışında Web trafiğini takip eden kayda değer sitelerin raporlarına göre, Türkçe içerikli siteler arasında şu anda dünya 13.sü ekşi sözlük..

Hiç ödül aldınız mı?

Ssg: Evet, internet üzerinde kendi kategorisinde Türkiye'nin en iyileri'ni seçen "Altın Örümcek" yarışmasının "En iyi kişisel web sayfası projesi" dalında 2003 yılı birincisi ekşi sözlük oldu..

Biz de bi bomba patlatalım o zaman, "ilk kez biz duyuruyoruz edasıyla".. Ne zaman bi sonraki yazar alımı?

Ssg: Aslında bi yandan bu konuda çalışıyorum, en başta yapmak istediğim sözlüğe girenleri tekrar kovmadan bu işi halledebilmek.. Gerçekten doğru düzgün yazabilecek insanları almamızı sağlayacak, varolan yazarların beğendiği türden yazarların gelebileceği bir sistem oturtmaya çalışıyorum.. Ama dediğim gibi boş vaktimde ilgilenebildiğim için bunlarla, uzamasının sebebi bu biraz.. O sistemi tamamlar tamamlamaz açmak istiyorum.. Ama illa ki tahmini bi zaman dersen, mayıs diyorum.. Gerçi geçen Mayıs'tan önce de Mayıs demiştim :)))

Ekşi Sözlük terminolojisi

entry: Sözlükteki konu başlıklarının altına, yazarlar tarafından girilen maddelerin her birine verilen isim. Kısaca girdi.

bkz: Bildiğiniz 'bakınız'. Bir başka başlığa yönlendirme işlevi görüyor.

şukela: Bir entryi beğenme ifadesi.

gammaz: Sözlük konseptine aykırı olarak girilmiş entryleri ispiyonlayan kişi. Sözlükte bir senesini doldurmuş ve bin entryinin üzerine çıkmış olması gereken yazar.

karma: Kısaca sözlükteki kimliğiniz. Yazar hakkındaki kimi istatistikler doğrultusunda sevilip, sevilmediğinizi anlatan rakamsal değer.

ayar: Sözlükte karşı tarafa ağzının payını vermek.

zirve: Sözlük partisi.

çaylak: Yazarlık hakkı geçici olarak elinden alınmış yazar.

moderatör: İçerik savaşçıları, sözlük denetleyicileri. (Clairvoyant, Mikado, Armonipolisi, Anjinsan)

Ekşi Sözlük'te yeniHarman

gelecekte haftalık bir dergi adı.
sezyum, 09.10.2002

28 ekim pazartesi günü çıkması gerektiği halde çıkmayan, hatta 30 ekim'de bile sorulduğunda bakkalın-cakkalın, gazete bayiinin adını dahi duymamış olduğu haftalık dergi.
partizan, 31.10.2002

leman grubundan çıkacak mükemmel olmasını beklediğim dergi. (zira öyle de olmuştur)
plakatbau, 06.11.2002

gazetelerde leman dergisi tarafından çıkarılmaktadır diye reklamı bulunan gazete..
godot, 12.11.2002

öküz postunun yeniden doldurulmuşu...
atkuyruklukertenkele, 12.11.2002

eski expressi çağrıştıran, öküz kadar entelektüel gözükmeyen, 45 cm uzunluğunda, bir milyon liradan satılan, sözlük yazarlarından sezyumun da köşesinin olduğu, ilk sayısının kapağında twins filminin afişinden apartılma tayyip ve baykal ın olduğu filtresiz gazete.
sitki siyril, 15.11.2002

leman grubunun biz ne yaparsak satar mantığıyla yayınladığı bu derginin herhalde leman grubunun "biz ne basarsak batar" mantığına geçmesini sağlayacak ilk adım olduğu görünüyor. ilk iki sayı berbat ötesi. gazetecilik açısından ise amatör bile sayılamayacak bir nitelikte.
c kardelen, 29.11.2002

öküzün yerini doldurması zor gibi gözüken, cumartesi pazar bisürü yerde arayıp bulamadıktan sonra istanbulda dağıtıldığını öğrendiğimiz ve izmir okuyucusunu öküz yerine koyduklarını düşündüğümüz dergi...
olwido, 02.12.2002

bir sayısında be$ikta$li alen ile yapılan söyle$i vardır ki bütün derginin en güzel yeridir* .(bkz: tribun)*deki çar$ı roportajının biraz daha güncel halidir yapılan roportaj ama yine de okutuyor kendisini bayramda can sıkıntısına birebir .
aton, 07.12.2002

pek sevdiğim bir iki yazar dostumun olduğu bir dergi. kısmen seviyorum. ama metin üstündağ'ın dergisi çıktığı anda işi zor... işalla hepsi satar.
kotukopek, 08.12.2002

dünyanın en düzensiz çıkan dergisi. her sayısı ayrı bir günde çıkıyor. mesela üstünde pazar yazıyor ama okuyucunun eline perşembe geçiyor. istikrarsız ve okuyana saygısız
sabba, 12.12.2002

yönetim reyonuyla editoryal reyon arasında raf farkı olan, düzensiz adet kanaması takvimine uygun çıkan, iyi niyetli dergi.
sezyum, 16.12.2002 00:05

öküz'le kıyaslanmaması gerektiğini düşündüğüm muhalif dergi. politik yazıların dışında farklı bölümler de var.**
gregor, 25.12.2002

ulan hala çıkmadı mı dedirten dergi.
forgotten hopes, 05.01.2003

iyi niyetli, lakin pek dağınık bir dergi.
nazmiye demirel, 05.01.2003

kuşkusuz iyi niyetli, fakat bir o kadar da kötü ambalajlı ve içeriğinin sunum şekli yeterince planlanmamış gibi görünen özensiz dergi...

"sen ben bizim oğlan"ın haricinde yeni okurlar kazanıp da, kendi mutfağını kendi başına çevirebilecek kadar satış başarısı elde edebilmesi için neler yapılması gerektiğini iyi bilen insanların çıkarttığı bir dergi olması ise epey düşündürücü...
aynadakileke, 05.01.2003

alternatif kültür arayışı içindeki kuşağa hitap eden dergi... ilk sayıları şahaneydi, sonra kalite biraz düstü, ama ilerde yükseliceğine inanıyorum...
snefru, 04.02.2003

mail büyükerman ropörtajıyla olay yaratan 15 gunde bir yayınlanan dergi
non person, 12.02.2003

aaa boyutu değişmiş. (10. sayıdan sonra boyutunun değiştiğini belirtiyorum)
sezyum, 26.02.2003

içeriği ve tarzı iyice oturmuş, okuması zevk veren dergi.. özellikle arka sayfa içi sezyum ve arka kapak vedat özdemiroğlu coşturuyor..
atreju, 23.05.2003

yalçın küçük'ü gerçekten "muhaliflerin duayeni" zannetme çizgisine girmiş ve her hafta yalçın küçük'le röportaj yapmak gibi bir acayipliğe imza atmış dergi. bu röportajları sunuşlarında da bu hava göze çarpıyor. halbuki bu zat bilindiği gibi "mesnetsiz sallama" konusunda duayen olabilir ancak. fakat yeni harman ekibi zannederim bu konularda biraz "naif" olduğundan kelli; "ee anlatsana yalçın abi. gülben ergen nasıl?", "ya ilahi film adamsın yalçın abi, peki şu orhan pamuk neydi ya, bi daha anlatsana, sabetaycı mıydı?" "ya yalçın abi sen bu cüneyt arkın'a ne diyosun?" havasında güle eğlene röportaj yapıp durmaktalar. sonuçta her hafta yalçın küçük röportajı yapmak kendi bilecekleri iş, ama bu röportajları "türkiye'nin en büyük muhalifi ile konuştuk" havasında yayınlamasalar iyi olur kanaatindeyim.
nazmiye demirel, 22.06.2003

mihri belli'nin yazılarının yayımlandığı haftalık siyasi dergi.
bigsyke, 28.08.2003

mail büyükerman, selçuk parsadan, yalcin kucuk gibi malum konularda $ohretli kimselerle yaptıkları roportajlarda, bu ki$ileri heyecanlandırıp havaya sokarak daha cok anlatmalarını (sallamalarını?) sağlamak için "büyüksün abi be, eee?" tadında soruları saflıklarından değil de hinliklerinden sorduklarını düşündüğüm dergi.
partizan, 19.09.2003

bayilerde sigara olarak satılan dergi.
sezyum, 04.10.2003

Akşamsefası

"Bekleme Odası"nın amatör oyuncusu Ufuk Bayraktar:

"Zeki Abi'de de, Nuri Abi'de de yalan yok"

Zeki Demirkubuz, "Bekleme Odası" ile altıncı filmine imza attı; yine doğal, yine gerçekçi, yine rahatsız edici bir filmle izleyicinin karşısına çıktı... Yine bağımsızdı ve filminde yine amatör oyunculara yer verdi...
Ufuk Bayraktar da bu amatör oyunculardan birisiydi. İstanbul Cihangir'de çay ocağı işletirken bir anda kamera karşısında buldu kendini. Müşterisi Zeki Demirkubuz kendisini izlemiş ve filmde oynamasını teklif etmişti. Yıllardır çaycılık yapan ve yine yıllardır, bir gün bir yönetmenin gelip ona küçük bir rol teklif etmesini bekleyen Ufuk için bir dönüm noktasıydı bu teklif. Filmden sonra yine kahvesine, çay ocağının başına geri döndü... Ufuk Bayraktar, oyunculuktan öncesini ve sonrasını yeniHarman'a anlattı...

Kerem Şenel
kerem@leman.com.tr

Çaycılık yapıyordun, sonra Zeki Demirkubuz'un filminde oynadın. Bunlardan önce neler yapıyordun?
Çocukluğum Küçükçekmece'de geçti, Cennet Mahallesi'nde... Cihangir'deki Firuzağa kahvesini de 20 senedir babam işletiyor. Küçükken pek uğramazdım buralara. Ayda yılda bir yolum düşerse gelirdim Cihangir'e... Askere gidip döndükten sonra çalışmaya başladım kahvede. Küçükken hiç düşünemeyeceğin kadar haylaz bir çocuktum. Bütün mahalle benden illahlah derdi. Benim küçüklüğüm tipik bir mahalle delikanlısı edası ile geçti. Arkadaşlarla toplanırdık bir köşede, saatlerce muhabbet ederdik. Kızlara laf atardık. Bütün gün bilardo oynardık. Bir olay varsa hemen koşardık...

Cihangir'deki kahveye geldikten sonra çok değişti mi hayatın?
Bir kere buraya gelir gelmez, kendimi bir anda sanat dünyasının içinde buldum. Bizim kahve, civarda oturan ya da çalışan sanatçıların sık sık uğradıkları bir yerdir. Çok hoşuma gitti bu ortam. Küçükçekmece'deyken başıboş gezerdim. Başıboş gezen insan, aklı ne kadar başında olursa olsun, serserilik yapar. Ama buraya gelince bir işim oldu, esnaf oldum. Çaycılık yapmaya başladım. Gerçi buralar da Teksas gibi, geceleri silah sesleri eksik olmuyor ama şimdiki hayatımla küçüklük yıllarım arasında olumlu anlamda dağlar kadar fark var. Cihangir'e gelip çalışmaya başlamam, beni toparlayan bir öge oldu. Çay servisi yapa yapa, insanlarla diyaloglarım arttı burada. Daha sosyal bir hayatın içine girdim.

Bu değişimden dolayı bir zorluk yaşadın mı kendi içinde?
Zorluk yaşadım tabii. Ama dediğim gibi, çok da hoşuma gitti buralar. Ama en büyük şaşkınlığımı Antalya Altın Portakal Fesitavali'nde yaşadım, dumura uğradım Antalya'da. Filmin gösteriminden çıktık, yüzlerce insan imza istiyor benden. O kadar şaşırdım ki, "bir aynaya bakayım, bu ben miyim" dedim kendi kendime. Zeki abiyle çalıştığım günler hayatımın en güzel günleriyse, Antalya'da geçirdiğim günler de çok özeldi benim için.

Zeki Demirkubuz'dan önce hiç film ya da dizi teklifinde bulunan oldu mu?
Kahveye gelip giden sinemacılar, dizi yönetmenleri, "sana uygun bir rol arıyoruz, bir şeyler ayarlayacağız" diyorlardı. Ben de açıkçası çok istiyordum böyle bir teklif almayı. Ama somut bir teklif olmamıştı.

Filmde, Zeki Demirkubuz sana film teklifinde bulunduğunda," kardeşim kimsin sen, Mitçi misin, niye beni izliyorsun" diyorsun... Kahveye gelip sana aynı teklifte bulunduğunda da böyle bir tepki verdin mi?
Zeki abi bana, "ben seni iki-üç gündür izliyorum" deyince "allah" dedim! Bir insan, bir insanı hayır için izlemez dedim kendi kendime. İlk önce polis zannettim. İnterpol ajanı gibi sakallı bir adam var karşımda ve "seni izliyorum" diyor bana. Sonra kahvedekiler "oğlum, o Zeki Demirkubuz, sinema yönetmeni" deyince kendime geldim.

Nasıl bir diyalog geçti aranızda?
"Bir film çekeceğiz. Seni izliyorum birkaç gündür ve bu rol için uygun buluyorum, eğer kabul edersen" dedi, "ama iyice bir düşün" diye de ekledi. Ben hemen "tamam, kabul ediyorum" deyince, "biraz düşün, hemen cevap verme" dedi. Ben sürekli rolü kabul ediyorum, o ısrarla düşünmemi istiyor. Böyle bir süreç yaşadık. Sanırım ben onun ne istediğini anladım, o da benim beynimden geçenleri anladı. Ve sonuçta sanırım çok güzel bir şey çıktı ortaya.

Senaryoyu anlattı mı sana?
"Filmde bir yönetmen var, onu da ben oynayacağım" dedi. Sonra benim rolümü anlattı; "sen yönetmenin evine hırsız olarak giriyorsun, o seni yakalıyor ama sonra bırakıyor, sonra da filminde oynatmak için tekrar onu arayıp buluyor" diye kısaca özetledi" senaryoyu. O güne kadar hiç tanımıyordum Zeki abiyi.

Filmin çekim sürecinde neler yaşadınız?
Her şey çok doğal gelişti filmde. Filmin bir çok sahnesinde doğaçlama yaptık. Bir çok sahnede Zeki abi bana hep, "takıldığın yer olursa hiç durma, konuşmaya devam et" dedi. Zaten Zeki abi çok doğal bir insan. Hayatımda tanıdığım, içinde yalan olmayan en nadir insanlardan birisi. Filmin bu kadar doğal olmasının sebebi de, onun bu doğallığı ile ilgili diye düşünüyorum. Bir yandan filmi çekiyor, bir yandan bizim gibi amatör oyunculara bir şeyler öğretmeye çalışıyor. Muhteşem bir insan... Onunla tanıştıktan sonra hayatım değişti. Ama hep olumlu yönde...

Filmdeki tek amatör oyuncu da sen değildin sanırım...
Evet, Eda diye bir kız da vardı. Hatta Cihangir mahallesinden tanıyordum önceden. Zeki abi bana teklifte bulununca sevinçle ona anlattım durumu. Ertesi gün o da bana gelip "ben de iş buldum" dedi. "Nerede" diye sorunca, "seninle aynı filmde" demez mi...

Nuri Bilge Ceylan'la tanıştın mı?
Zeki abi'yle Nuri abinin kardeşten öte bir yakınlıkları var. Birbirlerini çok sevdiklerini gördüm. Çekimler bittikten sonra tanıştım Nuri Bilge Ceylan'la; "çok beğendim oyunculuğunu" dedi, tebrik etti. Ben kıpkırmızı oldum. Birbirlerine çok benziyorlar. Çok doğal ikisi de. Hayatlarında olmadığı gibi sinemalarında da yalan yok, böyle düşünüyorum. Ruh ikizi gibiler. Nuri abi beni "Uzak" filminde oynayan Mehmet Emin Toprak'a benzetirdi, "kaderin aynı olmasın" derdi.

Filmi sinemada izlerken neler hissettin?
Heyecandan iki kere çıktım filmi izlerken. Sinemada yanımda oturanlar "aa bu o değil mi demeye" başladılar. Ben zaten heyecandan ölmek üzereyim. Birkaç sahnede "keşke şöyle durmasaydım, keşke şu mimiği yapmasaydım" dediğim çok oldu. Terledikçe çıktım filmden, sonra tekrar girdim.

Ailen nasıl karşıladı filmde oynamanı?
Gurur duydular. İlk başlarda babam pek istemiyordu bir filmde oynamamı. Ama Zeki abiyle tanıştığı gün fikri değişti, "oğlum senindir" dedi.

Filmde rol almadan önce sinemaya ilgin var mıydı?
Ne kadar işim olursa olsun, mutlaka ama mutlaka her gün bir film izlerdim. Bir vcd alıp, eve kapanırdım. Şimdi daha da çok izliyorum doğal olarak.

Arkadaş çevrenden nasıl tepkiler aldın?
Valla hepsi beni makaraya aldı. Özellikle çocukluğumun geçtiği Çekmece ve Avcılar'daki arkadaşlarım, gazetelerde resmim çıkınca benim olduğuma inanmadılar; "sana ne kadar da benziyor" gibisinden sözler söylediler. Tabii çok sevindi hepsi.

Şimdi daha farklı bir gözle, daha detaylı mı izliyorsun filmleri?
Evet... Artık "ben olsam şöyle dururdum, şöyle konuşurdum" diye daha detaylı izliyorum filmleri. "Bekleme Odası"nı izlerken de aynı şeyleri yaşadım. Ama dediğim gibi her şey çok doğaldı filmde. Hata yaptığım sahneler bile yansıdı filme. Filmin doğallığı da oradan geliyor sanırım.

Tanınmaktan rahatsız oluyor musun?
Hayır, çok seviniyorum açıkçası. Ama ünlü falan olduğumu düşünmüyorum. Zeki abi'den böyle bir teklif geldi, oynadım, çok güzel günlerdi. Şimdi tekrar çay ocağının başındayım. Hayat yine çay götürüp, çay getirmekle devam ediyor. Hayatımda bir değişiklik olmadı. Ama, oyunculuk konusunda basamaklar söz konusuysa, bir anda kendimi en üst basamaklarda buldum. Daha da yukarılara çıkabilirim ya da bir anda kendimi yerde bulabilirim. Bu tamamen bundan sonra yapacağım ya da yapmayacağım hatalara bağlı. Özellikle aldığım övgülerden sonra düşme korkusu çok yaşıyorum. Bazı insanlar gelip "filmde süper oynamışsın" diyor. Eğer bundan sonra bir filmde daha oynarsam ve aynı kişi gelip bana "güzel oynamışsın" derse, işte o zaman ben bittim.

Zeki Demirkubuz'la konuşuyor musunuz bu konuları? Bundan sonrası için sana düşüncelerini söyledi mi?
Evet... Dediğim gibi, Zeki abi ne düşünüyorsa onu söyleyen bir insan. Düşüncelerini söyler ve "sen bilirsin" der. Hiçbir müdahalede bulunmaz. Her düşüncesine çok güvendiğim ve inandığım bir insan Zeki abi.

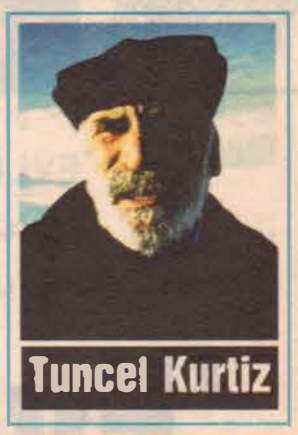
Bundan sonrası için ne düşünüyorsun oyunculuk konusunda?
Eğitim şart diye düşünüyorum. Ama sanırım yetenek de şart. Okul, içinde yeteneği dışavurmak için önemli bir etken. Bu yaz bir geçsin, önümüzdeki sene, bir okula girmeyi umuyorum. Zeki abi bana şunu öğretti: bir hırsız rolün varsa, kamera önünde hırsızı oynamayacaksın, hırsız olacaksın... Ya da sekreter rolün varsa, sekreter olacaksın. Oynamakla olmak arasındaki farkı...

Çekimler bittikten sonra tanıştım Nuri Bilge Ceylan'la; "çok beğendim oyunculuğunu" dedi, tebrik etti. Ben kıpkırmızı oldum. Birbirlerine çok benziyorlar. Çok doğal ikisi de. Hayatlarında olmadığı gibi sinemalarında da yalan yok.

Amasya, Tokat, Erzincan ve Çıldır'a doğru...

İnat Hikayeleri

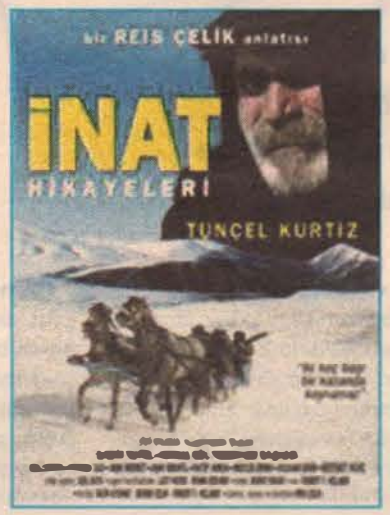
Tuncel Kurtiz

Yılmaz Güney, Umut filmini yaparken, hem kendisinin de içinde olduğu **Yeşilçam** sinemasına karşı, hem alışılmış **Amerikan** ticari anlayışına karşı, hem **Sovyet** idealist anlayışına karşı, hem Avrupa'nın burjuva estetiğine karşı, bir üçüncü dünya filmi yapma çabası içindeydi. Yeşilçam sinemasından kazandığı paralarla yapıyordu bu denemeyi. Set fukaraydı, para azdı, şartlar zordu, ama dünyanın en iyi 100 filminin içine misafir oldu, Umut. "Biz Yılmaz Güney'i elinde kızıl bayrakla arabacılar grevinde ön safta görmek isterdik" diye eleştirdi bazı sol dergiler, filmde Yılmaz Güney'in canlandırdığı **arabacı Cabbar**'ı kastederek. Bazıları, "Bu bir Hıristiyan filmidir" diye yargılayıp, "Türkiye'de bir arabacının atı ölürse, diğer arabacılar birleşip, ona yeni bir at alırlar, filmde ise alacaklılar arabacı Cabbar'ın kalan her şeyini satıyor" dediler.

Çıldır'a giderken **Reis'le (Çelik)** bunları konuşuyorduk. Bir otomobil, direksiyonda Reis Çelik, rejisör, kameraman ve yapımcı, yanında Tuncel Kurtiz, aktör ve yol arkadaşı. Reis **Ardahan**'lı. Bir yıl önce gelmiş, konuşmuş köylüleriyle. **Çıldır Belediye Başkanı Ercan Şirin**, belediye binasında bana ve Reis'e birer oda hazılamış. **Amasya, Tokat, Erzincan**; gidiyoruz Çıldır'a doğru karlı dağları aşarak. Kars karlar altında. **Aşıklar Kahvesi**'ne gittik, oturduk, çayımızı içtik, sohbet ettik.

Ertesi gün Çıldır'a ulaştık. Bir büyük beyazlık vardı ve yol kenarlarında telefon direkleri. İnatla vardık Çıldır'a. Çıldır dediğin unutulmuş bir kasaba. Bir zamanların, o güzelim koyun keçi sürüleri yok artık. Halıcılık kaybolmuş. İşsizlik son haddinde, devlet anamızın süt dolu memeleri, batıdaki çocuklarını besliyor sadece. Reis'le ben, yurdumuzun bu uzak köşesinde 45 gün inatla yaşadık, inatla çalıştık. Bu uzun kış gecelerinde, Aşıklar Kahvesi'nde, aşıkları dinledik. Buralarda anlatılan aşk hikayelerini, inatla hayata bağlılığı, acıyı, güzelliği gördük. Onların arasında bir yabancıydım. Onlarla sohbeti koyultmaya çabaladım. Öyle güzel cevapladılar ki beni; ben kendimi zoru seven inatçı bir aktör bellemişim. Burada **Kemal, Sabri, Volkan** inadın ta kendisiydiler. Yok yok isim saymak yanlış, bizimle birlikte hepsi inanılmaz bir çalışma örneği verdiler. Hem de örnek olmak filan istemeden, yarışır gibi değil, içtenlikle. Ben çok şey öğrendim, onlar beni sevgiyle kucakladılar. Bu unutulmuş köşedeki, bu unutulmuş, basit mi basit görünen insanlar, doğru bakabildiğinizde, ne kadar zengin, ne kadar inceliklerle dolular. Fukara bir hayat, zor bir hayat. Bu hayatın estetiğini, aynı basitlikte, aynı zenginlik ve inceliklerle aktarabilmek, kolay değil. Bunu denedik. Filmin tüm kadrosu, köylülerdi. Öyle amatör oyuncu filan değil, sinemayla ilişkisi tv ekranıyla sınırlı, köy insanları. Yaşlı bir kadına kocasının kızak kullandığını ve minibüsle yarıştığını, şimdi onun kocasını savunması gerektiğini söylüyoruz. Bir oynuyor ki, hiçbir profesyonel oyuncu oynayamaz. Ve o kadın bu işi, bizi sevdiği, inandığı için yapıyor, oyuncu olmak için falan değil. Ben de bunu çok seviyorum. Kar fırtınası içinde Sabri atın üstünde, karanlık, köpekler uluyor ve Sabri bir heykel gibi çıkıyor tipinin içinden ve bütün bunlar Reis Çelik'in elindeki dijital kameraya kaydoluyor. Ben galiba buna fukaralığın estetiği diyorum. Büyük prodüksiyonlar, bilgisayar senaryolarıyla kimsenin erişemeyeceği fukara bir estetik. Çıldır'da buz üzerindeki ve **Kars**'taki ilk gösterimlerde seyircinin ilgisi, kahkahası ve filme olan yakınlığı bizi çok sevindirdi. Umutla başlamıştık yola, geldik "**İnat Hikayeleri**"ne.

Yudum Şaşmaz yudum@leman.com.tr

'EVLİLİK' albümüyle okurlarıyla buluşan Ramize Erer ile "Evlilik terapistleri" Gülcan Özer ve Beril Tekin yeniHarman için biraraya geldiler. Yaşayan en eski kurum olan evliliği ve 'Evlilik' albümünü değerlendirdiler...

'Evlilik' Albümü terapide

Sorunlu evlilik yaşayan çiftlere İstanbul Kalamış'taki terapi merkezlerinde çözüm arayan Gülcan Özer ve Beril Tekin'e, yeniHarman okuyucuları yabancı değiller. 37. sayımızda kendileri ile yaptığımz röportajı yayınlamıştık. Bu röportajı çizer Ramize Erer'in karikatürleri de süslemişti. Ramize Erer 'Evlilik' albümü ile karşımıza çıkınca bize de onları buluşturmak düştü.

Sizin kitapla ilgili düşünceleriniz ve danışanlarınızdan kitaba gelen tepkiler nasıl?

Gülcan: Daha çok yeni geldiği halde, seanslardan sonra geç saatlerde bile okumak isteyenler oldu. Çok ilgi çekici olacaktır. Ben bir kere okudum, hatta bugün bir kere daha üstten geçtim. Daha önceden tabi fikrim var, hatta Beril hatırlıyor musun, evlilik terapisiyle ilgili biz ayda bir filan süpervizyon grubu yapıyoruz, eğitimlerden oluşan bir grup, orda bir karikatürünüzü tartışmıştık. O gün ya da daha önceki gün bir çiftle ilgili Radikal'de çıkan bir çiziminizin üzerinden bir değerlendirme yapmıştık. Acıtıcı bir etkisi var, sağaltıcı olması dışında. Çok hoş bir kitap, çok hoş. Keskin bir bakış ama farkındalık yaratıyor ve ekşi tatlı bir ilişkiyi sürdürmektense farkında olmak güzeldir.

Beril: Eş zamanlı ilişkilerle ilgili olan bir tane daha var ya aslında, Kötü Kız , birinde daha kara mizahken birinde daha yumuşak oluyor, ikisi çok denk gelmişti onu tartışmıştık.

Sizin malzemeniz de evlilikte yaşanan sorunlar. Kitabı okuduğunuzda tanıdık vakalarla karşılaştınız mı?

Gülcan: Evet, tabii ki, doğru ve sert bir gözlem var kitapta. Eğer mizahı içinden çıkarırsanız, keskin bir gözlem var, çok önemli bir çoğunluğu doğru. Yani, ilişkileri zaten gündelik hayatı yaşayan ve etrafa bakan herkes, o ilişkilerdeki problemleri çok rahat ve net ayıklıyabilir. İnsanlar birbirine benzemez, ilişkiler de benzemez ama ilişkilerin kaosları birbirine benzer. Çözüm üretiş biçimleri de çok kendine özgüdür ama hakikaten o dertler yumağında Yeni Zellanda'dan Siirt'e kadar bir ortak nokta bulmak mümkün.

Ramize: Doğru, bir de insan psikolojisi, toplumlar arasında farklar var. Bence bir Alman kadını Türk kadınına göre daha özgür bir ilişki yaşıyor ama sonuçta onlar da evleniyorlar. Hani o evlilik sanki çok benziyor, yani aynı şeyler yaşanıyor, aynı çıkmazlar, aynı noktalarda problemler çıkıyor.

Gülcan: Bir gündelik hayat var, sosyo-kültür çok belirliyor onu; kültürel yapının, finansal yapının çok ciddi yarattığı farklılıklar var. Almanya ya da Kayseri'de olmanın çok büyük bir farkı var gündelik hayatta ama bir de evliliğin asıl aşşağıdan işleyen hakları var. Derinden işleyen bu haklarda insan hep birbirine benzeyen istekler ve hazlar talep ediyor.

Beril: Evlilikte uzun soluklu bir ilişki var ve biraz tabi enerjisi düşüyor, ben bu karikatürlerin çoğunda bu enerji düşüklüğünden çok yakınıldığını gördüm.

Ramize: Çok normal bir şey aslında değil mi? Zaman zaman düşmesi, zaman zaman yükselmesi çok normal aslında.

Beril: Bir karikatürde, "Bizi hep kavga ederken görmüşlerdi, hadi çağıralım bu halimizi de görsünler" durumu var mesela, çok güzel.

Gülcan: İçerik müthiş bir defa, gözlemler filan. Bir de iyi bir yanı var evliliğin..

Geri kalanlar: Ne gibi? (Gülüşmeler..)

Gülcan: İnsanları doyuran bir yanı var. Din ve evlilikten başka kurumsallığını sürdüren bir şey bilmiyorum. **Kitapta da alt başlık olarak "Aşk insanı kör eder, evlilik gördürür." deniyor mesela. Evet, evlilik aşkın sonucu gelebilir ama sonunda aşkı tüketir de. Böylece iki ayrı kavram oluşuyor, aşk ve evlilik ayrı ayrı mı incelenmeli?**

Ramize: Zamanla ilgili gibi geliyor bana, evlendikten sonra çok zamanınız oluyor görmek için. Çünkü insanların kafasındaki evliliğe bakış aslında sürdürülmesi gereken bir şey, o yüzden mesela ben ilişkilerde bir yıllık bir beraberlikten sonra ayrıldığımda, beceremedik, işte başaramadık serzenişini duymuyorum. Ama evliliklerde çok önemli; ne kadar uzun sürdürülüyorsa ya da boşanılmıyorsa - bu çok kötü bir evlilik bile olsa- sürdürüldüğü sürece başarı olarak gözüküyor. Evlilik bittiğinde bir başarısızlık söz konusu.

O biraz da toplumla ilgili ama sanki?

Gülcan: Sadece toplumla ilgili değil, evet evlilik toplumsal bir ünite ama son jenerasyonun büyük kentlerde evli olmakla ilgili mecburiyetleri azaldı. Bir yanıyla hayatta beraber yürüyeceğiniz insan konusunda karar vermiş oluyorsunuz. Evlilik sonrası boşanmayla gelen depresyonda belki ilk sıradaki duygu "başarısızlık" duygusu. Çünkü başarısızlıkla ilgili çok önemli sorunları olmayan insanlar bunların büyük bir bölümü.

Ramize: Evlenmemek de başarısızlık mesela..

Gülcan: Ama boşanmak daha büyük bir başarısızlık. "Her şeyi başardık evliliği başaramadık" , ben bunu çok sık duyuyorum toplumsal kabul gören diğer her şeyi başarmış insanlardan.

Ramize: Bir ilişkide, sevgilikte ai-

Fotoğraflar: Sinan Göksel

Aksamsefası

leler devreye girmiyor. Ama evlilikte bir aile ile tanışıyorsunuz, annesini tanıyorsunuz, babasını tanıyorsunuz, babasına benzetiyorsunuz, yani onu öperken annesini öpüyor gibi de olabilirsiniz, fiziksel olarak da benziyor. Yani tuhaf şeyler var, sizi rahatsız edici şeyler bunlar. Mesela kayınvalide ile ilgili bir problemi varsa kadının, sanki onu kocasında da görmeye başlıyor gibi.

Gülcan: Zaten insanın evlilikle ilgili tek repartuar bilgisi kendi köken ailesinde saklıdır. Onlar sinsi bir şekilde ortaya çıkıyorlar. Hele çocuk sahibi olunduktan sonra çok daha dramatik ve belirgin bir hale geliyor bir aile ile başlayan değer yargıları. Evliliğin en önemli dönemi ilk yıllarıdır, o kendine özgü aile dinamiğini oluştuyorsunuz ya da oluşturamıyor- sunuz. Evlenememiş çiftler de görüyoruz mesela yirmi yıldır.

Ramize: Kendilerine ait bir dil oluşturamamış yani..

Gülcan: Evet, kendilerine ait bir dilleri, bir mizahları bir hayat tarzları yok, birbirine benzemek birbirini tamamen onaylamak değil kastettiğim. Bizim gibi geleneksel toplumlarda en sık takılınan noktalardan bir tanesi köken ailelerdir, böyle bir yere takıldıysanız yirmi yılın bir önemi yok, üç aylık bir çiftin ortak dinamiğine sahipsiniz.

Evlilikte en çok yaşanan problem "aldatmak". Çizgilerde sadece erkekler değil, kadınlar da aldatıyor. Peki gerçek hayatta?

Beril: Boşanma sebeplerine bakınca ilk üç nedenden birincisi aldatmak. Biz aldatmak demiyoruz aslında, evlilik dışı ilişki diyoruz.

Gülcan: Kimsenin kimseyi aldatması olası değil aslında, ne yapılıyorsa ilişkiye yapılır. Hiç kimse öbürünün kalesine gol atmıyor. Ortak bir iştirakle yapılıyor yapılan her şey. Ama erkeklerin aldatması boşanmak için çok önemli bir sebep değilken bizim karşılaştığımız vakkalarda, kadınların böyle bir girişimi kesin boşanma ile sonuçlanıyor.

Dengeyi korumak adına bir tarafın baskın çıktığı doğru mudur?

Beril: Karikatürlerde de geçiyor mesela çok maço bir adam var, yanında özgürlüğünü savunan bir kadın.. Ama o ilişkinin kendine göre bir dengesi varsa, karşılıklı tatmin de alınıyorsa, belki bir tarafın baskın olmasının kötü bir yanı yok.

Gülcan: Denge her zaman sağlıklı bir denge değil, bazen marazi de olabilir. Profesyonel görüşüm dışında ben insanların birbirlerinin patalojileri ile evlendiklerini düşünüyorum. Ben insanların o en altlarda dolaşan ve azıcık uç gösteren yanları ile evlendiklerini düşünüyorum.

Ve bazen marazi dengede bir çifte müdahale ettiğinizde görüyorsunuz, o mareziyet ortadan kalktığında ilişki de bitiyor.

Ramize: Peki şöyle bir şey var mı; dengeler hep erkekten yana mı? Bir patron yalakalığına benzeyen, bir erkek yalakalığı da var sanki, güçle ilgili. 20 yaşında bir kadın evlendikten sonra kocasını kendi çocuğu gibi nasıl görmeye başlıyor? Mesela erkeklerden duymuyorum ben bunu: "Aman karıcım, kolestrolün var, sakın onu yeme". Yani hep kadınların erkeğe bir özeni var. Hani böyle olmadınız da kötü, görevlerini yerine getiremeyen kadın da ilan ediliyorsunuz zaten. "Banane kocaman adam dikkat etsin kendine" diyen kadın, diğer kadınlar tarafından da yalnız bırakılıyor sanki biraz..

Gülcan: Bizim kollektif bilinç altımızla ilgili bir şey heralde bu, kendi anne babamızdan da öte.. Evet, ben kızıyorum buna. Evlilikte kadın rolünün kırmızı çizgileri var, bunlar onların bir kısmı. Kadın ve erkek rolünün olmazsa olmazları var ama sosyo-kültürel olarak daha yukardaki

Karikatürlerde de geçiyor mesela çok maço bir adam var, yanında özgürlüğünü savunan bir kadın... Ama o ilişkinin kendine göre bir dengesi varsa, karşılıklı tatmin de alınıyorsa, belki bir tarafın baskın olmasının kötü bir yanı yok...

grupta bu taşlar yerinden müthiş oynamaya başladı, yeni bir kriz ortaya çıktı. Marazi ya da değil dengede aksaklıklar ortaya çıkmaya başladı.

Beril: Karşıdaki insana da bağlı bu tabi, öyle bir talebi mi var? Yani bunun sözel bir talep olması gerekmiyor.

Gülcan: Yapmamak sebebiyle kendimizi suçlu hissettiğimiz de bir durum bu. Ve hatta yapmamak mıdır doğal olan yapmak mıdır, sıkı bir soru.

O acaba anne-oğul ilişkisi ile ilgili bir şey olabilir mi? Kayınvalide- gelin geçimsizliği ve annenin boşalan yerini doldurma çabası, eşine onu aratmama çabası?

Gülcan: Sebeplerden biridir... Kadın hormonlarından başlayıp anne- oğul ilişkisinden çıkabiliriz ama bu çok içsel bir davranış biçimi. Geleneksel toplumlarda kadınların iktidar sahibi olduğu alan, başlangıç nokta başka bir erkek üzerinden hakimiyeti ile başlıyor, oğlu ve aslında hakim olduğu da başka bir kadın malesef.

Ramize: Size karşı gerçekten samimiler mi danışanlar?

Gülcan: Biz burada ilişki satıyoruz. Söylenenler her zaman sorunun kendisi olmuyor, ama eğer ilişki samimiyet içermiyorsa, bizim tarafımızdan da danışanlar tarafından da bir sonuca ulaşmıyor ve aynı zamanda da devam etmiyor zaten. Bir çift geldi mesela, bir yıl önce avukata gitmişler, ayrı yaşıyorlar ve son iki aydır çok az görüşmüşler, buraya geldiler. "Hangi sebeple geldiniz?" dedim, "Bu ilişkideki hesaplaşmamızı bitirmeden yollarımıza devam edemeyeceğimizi düşünüyoruz" dediler. Ve aslında boşanmak evllikten daha büyük maharet isteyen bir iş.

Boşanmaya karar veren çiftler, mahkeme kararıyla "evlilik terapistlerine" yollanmaya başlandı. Boşanmaya karar vermiş bir çift üzerinde ne kadar etkiniz olabilir?

Beril: Anlaşma yoksa arada, yasa kararıyla görevli bir psikologla görüşmeleri istenebiliniyor. Böyle bir şart yok, hakimin kendi kararı bu. Yasal sürecin kısa sürmesi için çiftlerin mahkemeye anlaşarak, bir protokolle gitmesi gerekiyor zaten.

Ramize: Peki siz ne diyorsunuz? Yani geliyorlar, gidiyorlar, geliyorlar, gidiyorlar. En sonunda "Boşanın o zaman!" demiyor musunuz?

Beril: Sizin karikatürlerinizden birinde vardı "İlişkinizin üç aylık ömrü kalmış, iyi geçirmeye bakın bu süreyi" diye. Biz de gidin tadını çıkarın kısmını desek de, boşanın demiyoruz.

Ramize: İnsanlar ne zaman ilişkilerini sorgulamaya başlıyor? Yani normal devam ederken hayatları ne zaman o monotonluktan rahatsız olmaya başlıyorlar, bir üçüncü kişiyi fark ettikleri zaman mı? Yoksa yıllarca sürer ilişki..

Gülcan: Çiftlerin biz çözüm üretme döngüsü var, olaylar değişse de benzer biçimlerde çözülüyor çünkü ilişkiler. Önceden çözüm üretemediğinde çiftler, ilişkileri sıkışmaya başladığında, bize geliş ve avukata gidişleri denk zamanlı oluyordu. Şimdi ise hiç hukuksal bir girişim düşünmeyen çiftler de bize geliyorlar. En önemli sebepler iletişim, ortak zevkler bulamamak, çocukla meydana çıkan problemler, köken aileyle ilgili problemler, şiddet, kısırlık, çok fazla televizyon seyretmek, çok fazla mini etek giymek... Aslında derinde başka bir şey var, insanlar birbirini ne kadar onaylıyor? Alttaki istenme, sevilme, beğenilme, onaylanma ile ilgili müthiş endişeler var..

Denge her zaman sağlıklı bir denge değil, bazen marazi de olabilir. Profesyonel görüşüm dışında ben insanların birbirlerinin patalojileri ile evlendiklerini düşünüyorum. Ben insanların en altlarda dolaşan ve azıcık uç gösteren yanları ile evlendiklerini düşünüyorum.

Sağlıklı bir birliktelik için en önemli olan şey iletişim. Ramize Abla karikatürlerine düşünce baloncukları ekliyor. Siz de akıldan geçen ancak dillendirilemeyenleri mi ortaya çıkarıyorsunuz?

Beril: Hatta bazen düşünülemeyenleri bile..

Fiziksel şiddet yaşandı mı hiç seanslarda?

Gülcan: Hayır ama daha önce şiddet yaşamamış ve terapi seanslarına başladıktan sonra şiddet yaşayan bir çift biliyorum.

Daha önce duymadıkları şeyleri birbirlerinden duymalarının getirdiği bir sonuç mu bu?

Gülcan: Evet ama kronikleşmedi, ve şimdi gayet iyiler. İlişkileri de sağlıklı bir şekilde devam ediyor.

Evlilik aşkı öldürüyorsa, ya da kitaptaki gibi "gördürüyorsa", aşk evliliği yerine mantık evliliği mi tercih edilmeli?

Ramize: Hiç bitmiyor mantık çünkü..

Gülcan: Ben katılmam buna. Aşk nedir, herkes için farklı anlamları var ama yüksek adrenalin ve heyecan diyelim. Bunların uzun süreli devamı ise söz konusu değil zaten ama duygusal haz evlilik için çok önemli, bunun adını aşktan başka bir yere doğru döndürebilirsiniz ama duygusal hat yoksa zemin kattan bir üst kata asla çıkamazsınız.

Ama alışveriş süregelir..

Gülcan: Devamlılıktan bahsediyorsak eğer, devamlılığı olabilir. Ama iç kalitesinden bahsediyorsak biri daha dalgalı bir deniz olabilir ama denizdir, öbürü su birikintisidir.

Her evlilikte bir güç gösterisi vardır, mutlak her ilişkide insanlar birbirine bir elense çekerler, ama bazıları sadece bu mücadele üzerine kitlidir. Bu da enerji ister ve insanlar yorulur.

Ramize: Hiç didişmeyen çiftler var mı?

Gülcan: Var öyleleri; mesafeyi korurlar, kavga etmezler, hava hep soğuktur.

Çoğu genç kadının bilinçlenmesi ailesi ile doğru orantılı olmadığından, yani "beraber yaşamayı" ailelerine kabul ettiremeyeceklerini bildiğinden, evleniyor, bu doğru mu?

Ramize: Evlilik öncesinin olması daha sağlam bir temel getiriyor gibi geliyor bana.. Bir kere kendinizden, duygularınızdan daha emin oluyorsunuz ne yaşarsanız yaşayın. Birden bire evlilik daha ağır bir darbe..

Gülcan: Evet, yumuşak geçiş sağlıyor birlikte yaşamak Ama eğer şunu bekliyorsanız, bizim ilişkimizde hiç bir değişiklik olmaz, o çok sert bir ge-

Akşamsefası

çiş olur. Hiç bilmediğiniz biriyle ortak mekanı bile paylaşmanın bile çok zorlayıcı yanları vardır.

Ramize: Benim tanıdığım biri çok istiyerek evlendi ve hemen ertesi gün kaçarak geldi adam sapık diye.. ne kadar zor.

Gülcan: Aile olmakla ilgili bir sürü şey seni dürtüklemeye başlıyor. Birbirlerine karşı ciddi defanslar oluşuyor. Hiç beklenmeycek normdaki insanların hayatlarında kayınvalide-kayınpeder konularında müthiş çekişmeler vardır. Bu çekişme kronikleşirse çok zararlı.

Evlilik "çocukla" mı resmileşiyor? Aynı çocuk boşanmama bahanesi olarak da kullanılıyor mu ebebeyinler tarafından?

Ramize: Dışarı karşı da kullanılan bir şey. "Çocuğum için sürdürüyorum", aslında kendi için sürdürüyordur ama yapamadığı bir şeyi de çocuğun üzerine yıkmak gibi geliyor bana..

Beril: Ama gerçekten çocukları için ayrılmayanlar da var, ne yönde etkileneceğini bilmediği için. Ama şiddet varsa, boşanma önerilebilinir. Ama bu bir tercih meselesi tabi. Nadir ama çocuklar büyüyünce "ayrılabiliriz artık" diyen ebebeyinler de var. Bizler bile ancak 2-4 yıl arasında toparlanırken, çocuklar da etkileniyor tabi.

Ramize: Ama mesela roller veriyor size onlar, "Tuncay sen besle Mehmet'i" dediğimde, "hayır, annem besleyecek" diyebiliyor. O rolü size o yüklüyor zaten, ondan siz ne kadar çıkmaya çalışırsanız , karşılıklı buna karar da verseniz öyle bir tutuculukları var sanki çocukların.

Gülcan: Bu noktada şunu belirtmeliyim; eğer çiftler birbirlerinden boşanıp ebebeyinlikten boşanmazlar ise, çocuklar üzerindeki travmada belirgin bir azalış var. Evet, her gün ikisini göremiyebilir ama çocuğun en temel derdi güvenliktir. Bu duygu tatmin edilirse, krizli bir evliliktense boşanma yeğlenebilir.

Ramize: Ama öyle bir boşanma da çok zor, maharet isteyen bir şey.

Beril: Boşanmaya karar veren çiftlere şunu öneriyorum ben, kararınız kesinleşmeden çocuklara söylemeyin ve evin içinde de o kadar çok boşanma lafları uçuşmasın.

İlişkilerde bir yıllık bir beraberlik sona erdiğinde; "beceremedik, başaramadık" serzenişini duymuyorum. Ama evliliklerde çok önemli; ne kadar uzun sürdülüyorsa ya da boşanılmıyorsa -bu çok kötü bir evlilik bile olsa- başarı olarak gözüküyor. Evlilik bittiğinde bir başarısızlık söz konusu...

Evlilik gerçekten yansıtıldığı gibi hep erkeklerin kaçtığı, kadınların arzuladığı bir birliktelik mi?

Gülcan: Evet, yani bu sosyal bir mesele bir.. İki, hormonal bir mesele çünkü kadınların çocuk sahibi olmaları için kısıtlı bir zamanları var. Yapamamak durumunda olmak istemediğimiz, hep cebimizde varolmasını istediğimiz bir seçenek. Cebimizden gitme ihtimali var olduğu zaman, bir yüzleşme gerektiriyor hayatla. Dolayısı ile kadınların talepleri evet daha yüksek.

Beril: Ama hani adamların kafasına da silah dayamıyorlar. Ben 35'ni geçmiş, bütün arkadaşları evlenmiş ama kendisi hala bekar olduğunda, bunu başarısızlık olarak gören erkekler de biliyorum.

Ramize: Peki evlilik nasıl bir şey? Yani bir evliliğin iyi olup olmadığını nasıl anlayacağız?

Beril: Değişime ayak uyduran, problemlerini çözebilen ilişkilerin daha sağlıklı olduğunu düşünüyorum.

Gülcan: Çok sık da karşılaştığımız bir soru bu. Ortak bir mizahı, bir dili, tarihi olan ilişkiler.. Özellikle ortak mizah sahibi olmanın çok önemli olduğunu düşünüyorum. Oturup Cem Yılmaz'la sevgilisi gibi sabahtan akşama gülemeyebilirsiniz ama.. Bir toplantı sırasında gençlere soruluyor "Aranızda evlenmeyi düşüneneler var mı?", düşünenler el kadırıyor; "Aranızda boşanmayı düşüneneler var mı?", kimse elini kaldırmıyor. Boşanmak planlanan bir durum değil. Dolayısıyla da ciddi anlamda bir başarısızlık olarak görülüyor boşanma..

Karşınızdaki insanı bir kez gözden çıkardınız mı, eskiden hoşunuza giden özelliklerin bile gözünüze batmaya başlaması doğru mudur?

Gülcan: Evlilik kontratı diye bir şey var. Dile getirdiğimiz arzular var..

Ramize: Evlilikte böyle bir şey mi var?

Gülcan: Duygusal, sözel bir şey değil. Dile getirmediğiniz ama günün birinde devreye sokarım dediğiniz beklentiler var. Bi de hiç bilmediğimiz ama beklediğimiz şeyler var. Evlilik oyunu kesinlikle karşınızdakinin değişimi üzerine oynanılmıyor. Döngünün en çözümsüz yanı, ve en trajik olanı budur. O oyundaki değişiklik neyse arzu ettiğin, kendi performansın ölçüsünde olan bir şeydir. Evlilikte haklı taraf diye bir şey yoktur. Evlilikte bir ilişki var ve o ilişkiyi etkiliyen iki birey var.

Ramize: Siz ilişkiyi tutuyorsunuz yani..

Evli erkeğin ya da kadının karşı cinsi tarafından daha çekici bulunması hakkında ne diyeceksiniz?

Beril: Boşanmış olanlar da daha seksi oluyorlar karikatürlerdeki gibi..

Ramize: Kendilerini de daha seksi hissediyorlar çünkü yeniden özgürler.. Peki siz kendi tecrübelerinizden yola çıkıp nasihatlarda bulunuyor musunuz, mutlaka sizin de vardır sorunlarınız. O bir dertleşmeye dönüşmüyor mu yani?

Gülcan: Hayır, hatta psikiyatride derler ki "Herkes arızi olduğu alana ilgi duyar". Dertleşmeye dönmüyor, kişisel ilişkiye de dönmüyor. Zaten hiç bir ilişki bir diğerine benzemiyor. İlişkiler parmak izi gibi. "Siz olsaydınız ne yapardınız?" sorusu sadece evlilik terapilerinde değil, bireysel görüşürken de çok sık karşılaştığımız bir sorudur ve bunun bir anlamı yoktur. Onun kadar benim de hata yapma hakkım ve becerim vardır. Yoksa psikiyatristler evlilikte çok başarılı insanlar değil, hatta çok aşağılarda seyrediyorlardır bu konuda.

Evlilik mahremiyetini koruyor mu? Kadınların kendi aralarında konuşmaları, karikatürlere yansıyan sızlanmalar bu mahremiyete saygısızlık mı?

Ramize: Kendi aralarında konuşmaları da dertleşmeden çok, söylenme biçimi oluyor. İkisi de kendi ilişkisinden bahsediyor.

Gülcan: Önlenemez böyle bir şey, hata yapmak istiyorsa hata da yapar. Ama konuşmalılar. Sadece o geniş, büyük aileyi ilişkinin dışında tutmalılar, o ilişkiyi karıştırıyor çünkü.

Beril: Taraf tutarlar çünkü. Birine anlatılıcaksa da onlar dışında olmalı.

Ramize: Kendi kendilerine gülebiliyorlar mı buraya gelen insanlar?

Gülcan: Bir çift ilk seanslarında çok şiddetli kavgalar edebilir, tartışabilir, sesler yükselir ama bir kaç seans sonra oturup bunlara hep beraber gülünebiliniyorsa bu ilişkinin yapılanması açısından ve terapinin başarısı açısından çok önemli bir noktaya geldiğimiz anlamındadır.

Beril: Ben buraya üçüncü bir şahsı öğrenip, kriz halinde ağlayarak gelen insanlar da gördüm. Öyle bir durumda önce pansuman yapmak zorundasınız hemen ve sonra psikiyatr sorunlara yönelirsiniz.

Ramize: Acile gelir gibi..

Beril: Bir de şey var mesela, sizin karikatürlerinize de yansımış; kadın kızına söylüyor mesela "Ah kızım ne kadar şanslısınız cep telefonları çıktı çıkalı" ya da "mango faturası".. Onu okurken düşündüm hani hakikaten cep telefonları vs. çok belirgin görevler üstlenmiş durumda.

Ramize: Stres yaratan bir şey bi de, acaba ne var, bi alıp gözden geçirsem..

Gülcan: Çok zarar verici bir şey. Traji-komik olaylar da meydana çıkıyor, mesajları algılayış şekilleri ile beraber. İnsanların tabi birbirlerinin bir arka bahçesi olduğu gerçeğini kabul etmesi gerekir.

Ramize: Bir esneklik gerekiyor değil mi ilişkilerde?

Gülcan: Herşeyi bilmek gibi çok feci bir yolculuğa çıkmamak lazım. Bir ton uyaranla biraradasınızdır ve perişan olursunuz.

Ramize: Alanları olması lazım insanların. Karısının ya da kocasının bilmediği bir alanı olsun ki rahat edebilsin. Bırakın biraz nefes alsın. İş bile, kadının çalışması, iş sahibi olması bile çok önemli bence. Ama kadınlar herşeylerini bırakıp, eve kapanıyorlar ya o çok kötü, kaçış alanı yok, tatmini yok.

Gülcan: Kadının varoluşunun tamamen erkeğe bağlı oluşu çok acıklı. Böyle bir ilişkide en ufak bir problem kadını huzursuz eder çünkü kurduğu düzen tehlike altına girmiştir, tehdit olarak algılar.

Beril: İlişkiler teklemeye başladığında çiftler çalışsın çalışmasın, o çekişmelerin en sık odaklandığı iki alan var; finans ve cinsellik.

Gülcan: Son zamanlarda çok sık karşılaştığımız bir durum da vajinismus mesela.. Bununla ilgili bir şeyler çizmenizi isterim. Daha iyi bir yol yok heralde dikkat çekmek için bu probleme. Yüksek eğitimli insanların da dahil olduğu bir problem bu. Tamamen kendilerine özgü bir cinsel hayat oluşturuyor çiftler ama aktif sevişmiyorlar.

Tedavi süreci nasıl işliyor peki bu problemin?

Gülcan: Eğitimli insanlar bile abuk sabuk yöntemlere başvurabiliyor, anestesi altında sevişmekten tutun, kollar bacaklar bağlanıyor mesela. Oysa tek çözümü terapidir.

Teknik olarak cinsel hayatlarına biz ekleniyoruz ve ödevler veriyoruz. Kabullenilmesi zor bir şey tabiki bu ama başlandığında en yüksek oranda cevap alınan problem aynı zamanda.

Ramize: Sürekli iyi yansıtılan, hep mutlu olduklarını ifade eden çiftler de bana sıkıntı veriyor mesela.. Mutsuzluğu da paylaşan aileler daha kendilerine özgü geliyor. Zaten devamlı mutlu olunabilinir mi? Sadece öyle gösteriyorlar, şimdi ben onları farkediyorum ama çocukken acıtıyordular.

Gülcan: Olası bir şey değil o zaten. Devamlı mutlu olmak da insanı yorar, daha doğrusu öyle gözükmeye çalışmak. Tam tersi de olabiliyor, biz 20 yıldır hiç mutlu olmadık diyen çiftlerle de karşılaşıyoruz.

Beril: O zaman fotoğraf istiyoruz.

Gülcan: İyi bir an yakalamak gerekiyor ama onu hatırlıyamıyorlar, biz de fotoğraf istiyor ve onlara o anları bu şekilde hatırlatmaya çalışıyoruz. Ve bir sürü anı çıkıyor ortaya... •

Aksamsefası

Hürriyet Gazetesi Yazarı **Emin Çölaşan** yeniHarman'a konuştu:

"Genelkurmay Başkanı'na sıcak bakmıyorum"

Gürkan Hacir
hacirgurkan@aksam.com.tr

Gazetecilik yaşamınızda ilk teybinizi kim hediye etti?
Turgut Özal hediye etmişti.
Uluç Gürkan'in küçücük bir teybi var, sizde de bavul gibi bir teyp?
Hocam (Özal'ı kastediyor), Uluç'a getirmişsiniz, ben de isterim bir tane dedim. Gerçekten de getirdi. Çok da iyi bir teypti Olimpus marka. Ben onunla ne kitaplar yazdım. Neler yazdım.
Hocanız olarak Özal'a çok saygı duyuyordunuz. Ama "Singapur rezaleti" diye bir yazı yazdınız ve ipler ondan koptu.
Kırılma noktası şudur: Ben planlama da çalışıyorum. Turgut Özal planlama müsteşarı oldu. 1969 yılında beni planlamadan kovdu. Ondan öncesinde benim ODTÜ'de matematik hocamdır. Kendisinden kopya çekerdik falan.
Singapur Rezaleti yazınızdan sonra küstü mü?
Tabii tabii küstü, ondan sonra bir daha hiç görüşmedik zaten.
Doğan Avcıoğlu'yla tanışıyor muydunuz?
Tanışıyorum ama bir yakınlığım olmadı. Devrim gazetesinde ben yazı yazardım.
Devlet Planlama'dan ona dosya servisi yaptığınız yazıldı?
DPT'de, Özal'ın ve ekibinin yolsuzluklarını belgeli olarak Devrim gazetesinde yazardım. Maliye Bakanlığı'nda çalışıyordum. Planlamadaki arkadaşlarım bana belgeleri, bilgileri getirirlerdi. Ben de takma isimle Devrim gazetesinde yazardım. Oraya gidip gelirken de Dogan Avcıoğlu'yla tanıştık.
Özal'ın müsteşar olduğu zamanı kastediyorsunuz değil mi?
Bu benim söylediğim 1969-1971 yılları arasındadır. Ben o sırada planlamadan kovulmuşum, Maliye Bakanlığı'nda çalışıyorum. Ama Planlama'nın başında yine Turgut Özal var. Ve bunların bir sürü yolsuzlukları falan var. Artı şeriatçılık olayları var. Yani takunyalı ekipler ilk defa Planlama'da örgütlenmişti. Ve ben bunları alıyorum, doğrudan Devrim gazetesinde yazıyorum.
Murat Karayalçın'la herhangi bir yakınlığınız var mı?
Murat benim ODTÜ'den arkadaşımdır. Şu anda da en yakın arkadaşlarımdan biridir. Ailece de görüştüğümüz bir arkadaşımızdır.
Karayalçın'ın evine yaptığınız ziyaretten sonra, kameralar tarafından "medya terörü"ne uğradığınızı söylediniz. Ve sonra, Melih Gökçek ile ilgili eleştirilerinizi yoğunlaştırdınız. Eğer öyle bir hareket olmasaydı, bu denli yüklenir miydiniz?
Yüklenirdim tabii. Yani ondan önce de yüklendiğim olmuştu benim. O zaten, o yazıları yazdığım için medya terörünü yarattı. Çünkü Ankara'da olup biten hepimizin gözünün önünde oldu. Yani Ankara'da yaşayıp da bunları yazmamak mümkün değil. Yazmayan gazeteci görevini yapmamış olur. En azından kendi vicdanına karşı.
Gökçek mal beyanını açıkladı, 100 bin dolara yakın beyan ettiği nakit parayı sizden aldığı tazminatlarla topladığını söylüyor?
Her gazeteci aleyhine tazminat davaları açılır bu ülkede, yani en tepedeki başyazardan, stajyer muhabire kadar tazminat davası gelir. Ceza davaları da açılır ve kurumlar öder. Beni de yani Hürriyet gazetesini dava ederek tazminat almıştır. Çetelesini tutmadım.
100 bin dolar rakamı doğru mu?
Olabilir. Yalnız şunu da belirteyim: İşin püf noktası şudur: Bizim Hürriyet'in o zaman Ankara eki çıkardı. Orada da yazı yazardık bu Melih Gökçek'le ilgili. Beni de kimse uyarmadı. O davaların çoğu da oradandır. Yani yazdıklarımın kapsamı, doğruluğu yanlışlığı falan değil. "I Nokta" diye yazmışım. Yani sözcük olarak yazmışım. Yargıtay bunu kişilik haklarına saldırı olarak görüyor. Benim 30-40 tane yazımda da böyle çıkmış. Dolayısıyla onlardan yedik, biz tazminatların büyük bir çoğunluğunu.
Normal noktalama işareti ile yaptığınız zaman bir şey olmadı mı?
Orada da bana 47 tane dava açtı. Ve hiç sıkılmadan açıkça dava dilekçelerinde avukatı dedi ki; müvekkilime "I.ne M.lih" demektedir. Dosyalar mahkemelerde var.
Aydın Doğan, "Yazarların yazdıklarından ben sorumlu değilim, tazminatları kendileri ödeyecek" demiş, doğru mu?
Yok hayır.
Kendi gazetenizde bile çatıştığınız yazarlar oluyor ama en son Ertuğrul Özkök ile "Uğur Mumcu gazeteciliği" üzerine atıştınız?
Yoo. O çatışma değil, fikir tartışmasıydı.
Hürriyet'in 5.sayfasının sağ üst çeyreğine yönetim giremez mi?
Hayır, niye giremesin. Hiç benim öyle bir iddiam yok. Gazetenin malı olan bir yerdir. Ben orada kiracıyım. Yarın öbür gün mal sahibi, yani işveren dolayısıyla Aydın bey, tek taraflı olarak der ki; "Eminciğim, çok teşekkür ediyoruz sana hizmetlerinden dolayı. Ve ben kendimi bir anda bu odanın dışında bulurum.
Yazılarınıza müdahale ederler mi?
Hayır öyle bir şey olmadı şimdiye kadar ama bazen uyarılar gelir. Mesela bir cümlede ipin ucunu kaçırmışızdır. Suç vardır. O da çok ender olan bir şeydir.
Uzan grubu operasyonunda çok kontrollü oldunuz. Emin Çölaşan'ın o sert kalemini görmedik.
Ben banka hortumlarını çok yazdım. Uzanlar'ı da çok yazdım. Onlarla da çok mahkemelik olduk. Hatta ben onların yüzünden hapis cezaları aldım. Yargıtay bozdu. Uzan olayları konusunda bana yazacak bir şey kalmamıştı. Yani bütün gazeteler, medya, basın bizim gazete; bütün sayfalar onlarla doluydu. Dolayısıyla bana yazacak çok fazla bir şey kalmıyordu. Yani ben orjinal olmak isterim yazılarımda. Mesela bana yeni orjinal bir belge gelseydi Uzanlar'la ilgili, "küt" diye onu patlatırdım.
Doğan grubuna yönelik iddialara nasıl yaklaşıyorsunuz? Örneğin en son "öteleme" (Borçlarının ertelenmesi) var.
Valla, onlar benim dışımdaki olaylar. Ben gazeteciyim. Doğan grubu şunu yapmış, bunu yapmış. Yani onlar benim ilgi alanıma girmez. Artı, bilgi sahibi de değilim o konularda.
Aydın Doğan ile ilgili bir dosya gelirse mesela?
Gelirse de açık söyleyeyim herhalde yazamam ben bunu. Gider başkalarına verirler, onlar yazar. Ama şunu da söyleyeyim ben size: Medya grupları içerisinde en temizi kesinlikle bizim gruptur. Medya patronları içerisinde de en şaibesiz olanı Aydın Bey'dir.
"Kirliler savaşı var, içinde en temizi Aydın Bey'dir" mi demek istiyorsunuz?
Hayır. Bir teraziye vurdugunuz zaman Aydın Bey bunların en temizidir. Batık bankası yoktur, hortum yapmamıştır, bankacılık hortumu yapmamıştır. Bildiğim kadarıyla yine vergilerini düzenli olarak verir. Bizim de yine eleştiri konularımız olmuyor mu? Uzaktan gayet tabii oluyor. Sonuçta Aydın Bey, medyada vurulacak en son adamdır bence. Diğerlerine baktığınız zaman, mesela Akşam grubu, Star, İhlas grubu, Sabah grubu, hepsinin patronları batıktır. Hortuma bulaşmışlardır. Tabii Aydın ey'in böyle bir şeyi yok. Haa, Aydın bey de eleştiri alıyor. Onu da biliyorum. Bize de geliyor bazı şeyler ama. Sonuçta benim patronum.
Ne gibi?
Bu tür şeyler geliyor ama çoğu da bilmeyerek gelir. Yani, "Sen kendi patronuna bak" falan filan gibi emailler gelir. Doğaldır, milyonlarca insana hitap eden bir köşe yazarısın.
Sola yakın duruşunuz değişti mi?
Ben hiçbir zaman doktriner solcu olmadım. Her zaman ulusalcı çizgide, Atatürkçü, laik kimliğimle oldum. Hem özel yaşamımda, hem gazetecilik yaşamımda. Tabii çok ufak tefek sapmalar olabilir. Ama hiçbir zaman dönek olmadım. Yani benim çizgim, temelde ulusalcı çizgidir. Atatürkçü, çağdaş, laik, ülkenin çıkarları doğrultusunda bir çizgidir. Kıbrıs konusunda, ekonomide, sosyal konularda benim çizgim bellidir.
Askerlerle aranız nasıl?
Askerleri severim. Atatürkçü, laik çizgide oldukları için severim. Aramda hiçbir şey yoktur. Ne komutanları tanırım. Bir kere, bir kuvvet komutanıyla konuştuk...
Kara Kuvvederi Komutanı mı?
Hayır. Onun ötesinde Genelkurmay Başkanı ile hiç hayatım boyunca tanışmadım. Ona (Org. Hilmi Özkök) hiç de sıcak bakmıyorum. Bu cümlemi de burada bitiriyorum. Başka tanıdığım askerler, mesela Ankara'dan tanıdığım bir ordu komutanı vardır. Onun dışında hiçbir komutanla, Genelkurmay'ın hiçbir kurumuyla, hiçbir bağlantım en ufak şekilde yoktur.
Genelkurmay sever mi sizi?
Severler herhalde. Büyük ölçüde aynı çizgideyiz.
Yazılarınız oradan yanlı buluyor mu?
Yok hayır gelmez hiçbir sey. Ama bilirim bazen haberler gelir böyle çok beğenmisler yazıyı falan diye.
AB yolculuğu için ne diyecektiniz?
Keşke o yolculuğa onurumuzla çıksaydık. Yani bizim kadar yalvaran, yakaran, küçük düşen ikinci bir ülke olmamıştır herhalde, bir müzakere tarihi alabilmek için. Ben AB'ye ilke olarak hayır demiyorum. Ama onursuzca yaklaşmayalım. Biz maalesef onursuzca yaklaştık. Küçük düştük, adamların karşısında.
Denktaş'ın Ticaret Odası'ndaki gövde gösterisini izlediniz mi?
İzledim. Denktaş'ın tutumunu olumlu buluyorum. Yani ben ver-kurtul olayına karşıyım. Desteklenmelidir. Ver-kurtul olayı, AB yalakalığı olayının bir göstergesi. O yüzden bu tantana yapılıyor Türk basınında.
AKP'yle AB gerçekleşmezse iş nereye gider?
Valla zor durumda kalırlar.
Ne kadar zor durumda kalırlar?
Terazi yok elimde. Ben bunu tartamam. Ama AKP iktidarını eleştirdiğim doğrudur. Onlardan hoşlanmadığım da doğrudur. Yazdığım her yazının altına aylar öncesinden, yıllar öncesinden, bugün yine imzamı atarım. Onların bir kısmını takiyyeci olarak görürüm. Yani fırsat buldukları takdirde Türkiye'yi belli çizgilerin dışına taşıyacakları kanısındayım. Ve o nedenle de ben onları eleştirmekle yükümlüyüm. Yani ben hayatım boyunca hep eleştirdim. Ben hiçbir iktidara, gazetecilik yaşamım boyunca yalakalık yapmadım. Çok sevdiğim insanlar da geldi iş başına, onlara da yapmadım. Onları da hep eleştirdim.
Başbakan, "Maaşım yetmiyor" diyor?
Yazdım bunu da işte. 6 milyarla bir insan geçinemiyorsa ve ticaret yapmak için yeni şirketler kuruyorsa bu Türkiye'de yadırganır. Bir başbakan da 6 milyar alıyorum ama geçinemiyorum diyorsa, başka ülkelerin başbakanlarına, "Yaa! senin maaşın kaç para?" diye tercüman aracılığıyla soruyorsa, onlara da büyük olasılıkla, "Yaa! Ben senden az alıyorum" diye yakınıyorsa bu yakışık almaz. Yani kol kırılır, yen içinde kalır. Şimdi T.C'nin başbakanı; çıkmış şirket kuruyor. Neymiş; 6 milyarla geçinemiyormuş. Geçinemesen bile söyleme. Kaldı ki, Türkiye'de Başbakanların bir sürü masrafı yoktur. Bunların yiyeceği içeceği gelir kardeşim. Her devirde bu böyledir. Yani Anadolu bunları besler zaten. Bal, peynir, kaymak; işte aklına ne geliyorsa, bunlara gelir. Yağar böyle. Dolayısıyla gıda masrafın yok, ulaşım masrafın yok, devletin araçlarıyla... Yurtdışına çıkınca harcırah alıyorsun, çocuklarını başkaları okutuyor. Kardeşim, o zaman 6 milyarla geçinemiyorsa bir insan bu Türkiye'de. İnsaf!
Sizin maaşınız 6 milyarın üstünde midir?
Üstündedir.
Eleştirinizde bir haksızlık olmuyor mu?
Nasıl yani?
Bir başbakandan fazla maaş alıyorsunuz, ama geçinemiyorum diyen başbakanı eleştiriyorsunuz?
Ben geçinemiyorum demiyorum ki. Ben Allah'a bin şükür rahatım. Türkiye'nin koşullarında da aldığım paraya Allah'a şükrederim ben. Ama Başbakan farklı bir olaydır. Bugün bunu ben söylersem yadırganmaz belki bir gazeteci olarak. Bir başbakan söyleyince yakışık almaz. Olmaz.
Sizin çok az gezdiğiniz söyleniyor. Emin Çölaşan gitmez, o sadece Cinnah caddesi numara 8'e (Hürriyet binası) gider gelir deniyor. Niye gezmiyorsunuz?
Şunun için gezmiyorum: Ben bu köşe yazısı olayını son derece ciddiye alan bir insanım ve gezememek gerçekten benim için bir eksiklik. Sabahleyin buraya geldiğim zaman, Türkiye'de hiçbir köşe yazarının başına gelmeyen olaylar benim başıma gelir. Şu anlamda gelir: Yani korkunç bir trafiğin içine girerim ben.
Medyanın durumu nasıl?
Çok kötü. Yani medyamız geneliyle bütün kuruluşları kastetmiyorum burada, isim sorma bana. Korkunç bir yalakalık ve yağcılık süreci içerisinde iktidara karşı. Bu cümle yeter.
Hürriyet gazetesi bundan bağımsız düşünülebilir mi?
Kendi gazetem için de konuşmam. Demin de söyledim. Bana daha fazla şey verme diye. Her okuyucu kendi kararını kendi vicdanına göre verir.

Aksamsefasi

asumbul34@leman.com.tr Ahmet Sümbül

Diyarbakır Barosu Başkanı Avukat Sezgin Tanrıkulu ile Kürt sorunu:

'Sorunu ABD'ye havale etmed

Bölgede son birkaç yıldır çatışmasız bir ortam var. Uyum yasaları çıkarıldı. Sivil toplum örgütleri, siyasi partiler yumuşamadan bahsediyor. Bunları dikkate alarak bölgede demokratikleşme ve insan hakları konusundaki iyileştirmeleri değerlendirebilir misiniz?

Son iki üç yıldır bölgede demokratikleşme anlamında, insan hakları ve hukuka saygı anlamında geçmişe oranla bir mesafe katedildiğini söyleyebilirim. Birinci nedeni, 1999'dan itibaren bölgedeki çatışma ortamının en azından örgüt kaynaklı olarak en aza inmesidir. O tarihten bugüne kadar da büyük oranda silahlı çatışma ortamı yaşanmadı. Dolayısıyla çatışma ortamının olmaması, demokrasiye ve insan haklarına saygıyı daha ileri bir noktaya taşıdı. Buna bağlı olarak da 30 Kasım 2002 tarihinde, 1987'de ilan edilen "Olağanüstü Hal"e, en son Diyarbakır ve Şırnak illerinde son verildi. Ben OHAL'den bir yıl önce avukatlığa başladım. Avukatlığım OHAL koşullarının yürüdüğü bir ortamda ve bu çatışma ortamında geçti. OHAL'in kalkması nedeniyle de OHAL Valisi'nin, OHAL yasasından kaynaklanan yetkileri artık kullanamaz hale geldi. Hem OHAL Kanunu hem de kararnameler, OHAL Valisi'ne demokrasilerde olmayan yetkiler veriyordu. Yani Monarşilerde ancak kralların kullanabileceği yetkilerle donatılmıştı OHAL valisi. Kullandığı bu yetkiler, yargı denetimine tabi değildi. Bu sebeple OHAL valisi, hukuka ve demokrasiye aykırı bu yetkilerini sonuna kadar kullandı. Bundan kaynaklı hukuka aykırı olgular gelişti.

Bunu biraz açar mısınız?

Bunları tek tek sıralamak istemiyorum; hepsi bilinen şeyler. 30 Kasım tarihinden itibaren OHAL valisinin yetkisini kullanmasından kaynaklı ve bölgeyi diğer bölgelerden farklı hale getiren bu hukuksal rejime son verildi. Bu, bölgede demokratikleşme anlamında bana göre ileri bir adımdı. Yine Helsinki Zirvesi'nden sonra da AB adaylık müzakereleri başladı Türkiye için. Bunların içinde katılım ortaklık belgesi, ulusal programda revizyona gidildi. Yasalarda değişiklikler yapıldı. Uyum paketleri dediğimiz paketlerle gerçekten de önemli değişiklikler yapıldı mevzuatta. Bütün bunların bölgedeki ortama önemli yansımaları oldu mevzuat anlamında; bunları kabul etmek lazım. Ama bunların uygulanması noktasında büyük bir siyasi irade eksikliği var.

Ya AKP iktidarının tavrı?

Hükümet, hükümet olmanın gereklerini yerine getirebilecek biçimde bürokrasiye hakim olamayarak, bu mevzuatın getirdiği değişikliklerin uygulanması noktasında siyasi iradesini tam olarak ortaya koymuş değil. Bundan kaynaklı büyük sıkıntılar var. Hükümetin bu siyasal iradesi dışında meclisten çıkan yasalar demokratikleşmeyi bir bütün olarak önüne koyma iradesinden yoksun. Bu süreç içerisinde çıkan yasalar bir bütünün parçası değil, parça parça ele alınıyor. Yasalar bir de sivil toplum örgütleriyle görüşülmeden hazırlanıdığı için eksik ve yanlış biçimde kaleme alınıyor. Demokratikleşmeye direnenler var. Siyasi iradenin eksikliği yanında demokratikleşme sürecine direniş de var aynı zamanda. Sonuçta bürokrasideki anti demokratik anlayış, hukuka aykırı anlayış bir seferde terk edilecek bir anlayış değil.

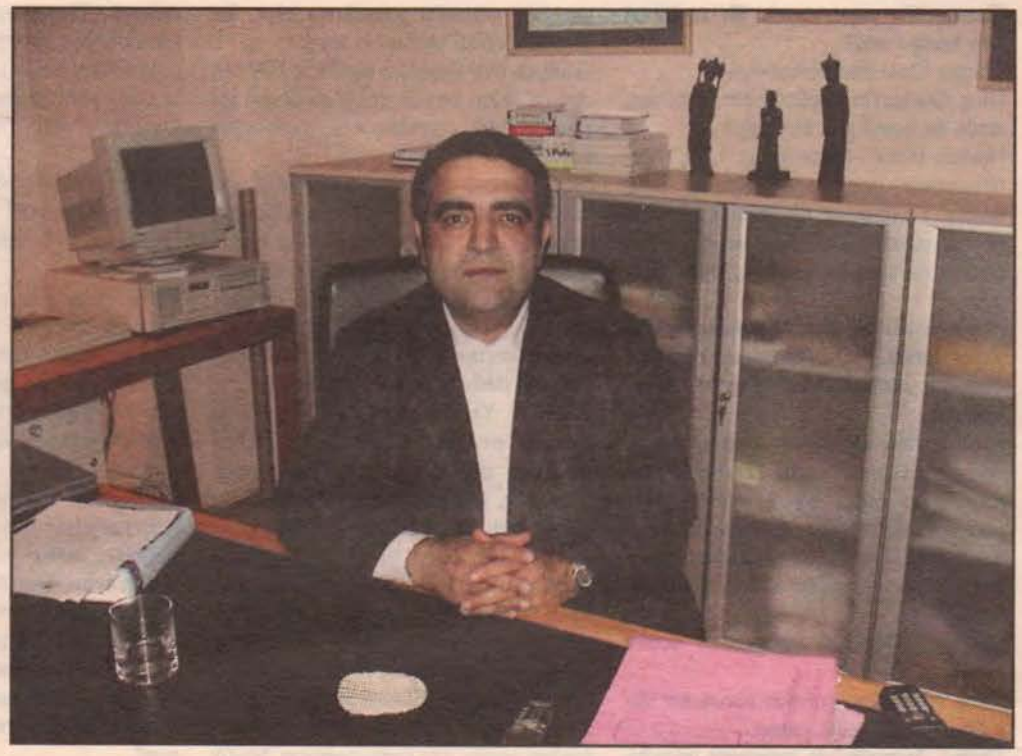
Bürokrasinin tavrı nedir?

Birinci olarak, güvenlik bürokrasisi dediğimiz emniyet ve askeri bürokrasi var. İkinci olarak yargı bürokrasisi var. Türkiye'de geleneksel olarak ağırlığı çok yüksek olan bir kesimdir. Yargı bürokrasisi verdiği kararla ve aldığı tutumla demokratikleşme hususunda ön açıcı değil, tıkayıcı bir tutum içerisinde, yani bunun basına ve kamuoyuna yansıyan birçok örneği var. Artık diğer bürokrasiler, milli eğitim bürokrasisi örnek verilebilir... Değişimin ve dönüşümün önünde bir set olarak duruyor bu bürokrasiler şu anda. Ama bana göre bürokrasinin direnişi noktasında hükümetin bir mazereti olamaz. Eğer hükümet siyasi irade sahibiyle bu direnişi çok rahatlıkla kırması lazım. Ama ben bu noktada geçtiğimiz bir yıllık, birbuçuk yıllık süreci değerlendirdiğimde hükümeti, en azından Kürt sorunu konusunda bir siyasi irade koyma konusunda eksik görüyorum. İradesini ortaya koymuyor veya koymak istemiyor.

Direnen kesimlerden bahsediyorsunuz...

Türkiye'de geleneksel direnç noktaları vardır. Türkiye'de her zaman söylenir bu; "Hükümet olursunuz ama iktidar olamazsınız". Şimdi AKP hükümeti bunu yaşıyor, iktidar olma savaşı vermeye çalışıyor. Bunda Kıbrıs önemli bir gösterge olacaktır bana göre. Yani iktidar olmak için mücadele ediyor gibi gözüküyorlar. Bu iktidar olma mücadelesini demokratikleşmeye tam aktarır mı, aktarmaz mı; onu şimdiden bilmek mümkün değil. Ben onların demokratikleşme konusundaki iradelerini de samimi olarak görmüyorum. Henüz iktidar da değiller, böyle bir mazeretleri de var şimdilik. Ama iktidar olsalar insan hakları ve de demokrasiye saygılı düzen için gerçek bir irade ortaya koyacaklar mı, onu şimdiden söylemem mümkün değil.

Birinci olarak, güvenlik bürokrasisi dediğimiz emniyet ve askeri bürokrasi var. İkinci olarak yargı bürokrasisi var. Türkiye'de geleneksel olarak ağırlığı çok yüksek olan bir kesimdir. Yargı bürokrasisi verdiği kararla ve aldığı tutumla demokratikleşme hususunda ön açıcı değil, tıkayıcı bir tutum içerisinde.

"Direnç noktalarını aşabilirse" diyorsunuz. Bir yandan demokratikleşmeden bahsediyor, uyum yasalarıyla ilgili niyetini gösteriyor hükümet. Diğer yandan da bölgede uygulanması için gizli genelgeler gönderiliyor...

Biraz önce vurgu yapmak istediğim konu da buydu. Yani şimdi İçişleri Bakanlığı, Adalet, Milli Eğitim, Milli Savunma Bakanlığı ülkenin dört temel bakanlığıdır, Sağlık ve Dışişleri Bakanlıklarını bir kenara bırakırsak. Devleti bir organizasyon olarak kabul edersek bu dört bakanlık çok önemlidir. Ve bu bakanlıklardaki bürokrasiye hakim olan anlayış dünden ortaya çıkan bir anlayış değil. Bu cumhuriyetin kurulmasından itibaren, cumhuriyetin felsefesine, cumhuriyetle beraber gelen bir bürokrasi anlayışı, bir devlet anlayışıdır. Biz her zaman bu devlet anlayışını sorguladık. Şimdi bazı taşlar yerinden oynuyor. Türkiye'deki iç dinamiklerin etkisiyle yerinden oynadı. Türkiye'de önemli bir demokrasi mücadelesi verildi, verilmeye devam ediliyor. Bunun önünde, tamam AB süreci de buna büyük bir katkı sağlıyor. Bunu sadece AB süreci ile bağlantılı görmek bence doğru değil, Türkiye'de çok önemli, duyarlı ve tecrübeli demokrasi mücadelesi var. Bunu yapan kurumlar var. Dolayısıyla bu adımlar atıldığı zaman da bu bürokratik kurumlar direnç gösteriyorlar demokratik açılımlara karşı. İşte İçişleri Bakanlığı sonuçta hangi yasa değişirse değişsin mevzuat anlamında sonuçta yasanın değişmesi bir şey ifade etmiyor. Bürokrasi yasaların nasıl uygulanmayacağını belirliyor. Uygulamaları, İçişleri Bakanlığı'nın talimatları, genelgeleri yönetmelikleri belirliyor. İçişleri Bakanlığı çıkarılan yasaların nasıl uygulanmayacağını kendi bürokrasisine talimat olarak gönderiyor. Şimdi öyle yenetmelikler, öyle talimatlar var ki, buna ulaşmanız da mümkün değil. Bir hukuk mücadelesi verip iptal edemiyorsunuz da. Çünkü bunlara ulaşamıyoruz. Elimize geçene, ulaştığımıza, herhangi bir vesileyle bildiğimize, basına yansıyanlar kadarıyla bildiklerimiz hukukdışı yönetmelikler için mücadele ediyoruz. Kamuoyunun önüne koymaya çalışıyoruz. Avukatlık yasasının bize verdiği yetkiyle de Baro adına iptal davaları da açıyoruz. Ama eğer bu hükümet iktidar olsa bu bürokrasi bu cesareti gösteremez, direnemez. Bu aynı zamanda direnç bürokrasinin cesaretini de ortaya koyuyor. Yani bürokrasi, halen Türkiye'de demokratikleşmeme noktasında büyük bir cesaret ortaya koyuyor hükümete rağmen. İktidara değil, hükümete rağmen diyorum. Bana göre bu hükümetin bu noktada hiçbir mazereti yoktur.

Kürtçe yayına ilişkin son RTÜK yönetmeliğine karşı iptal davası açtınız.

Bu süreç gerçekten tam bir komedi. Açıkçası tavşana kaç, tazıya tut diyorlar. Bu anlamda biraz önceki konuşmamı yaptım. Yani böyle bir demokratikleşme anlayışı olamaz. Siz sonuçta kültürel bir hak olan, görsel, işitsel iletişimin bir parçası olan dilde yayını ana dilde yayını, yani getirip 3 tane 5 tane bürokratın sığ kafasının iradesine bırakamazsınız. Şimdi 2002 yılının Ağustosu'nda RTÜK yasası değişitirildi. Aralık'taki Kopenhag Zirvesi için o yasa dedi ki; "ben yönetmelikle bunu belirleyeceğim". Yasada gerçekten bir sınırlama yok. Mesela yasada diyor ki, "radyo ve TV kuruluşlarında Türkiye cumhuriyeti vatandaşlarının geleneksel olarak günlük yaşamlarında kullandıkları dil", yani buna Kürtçe deseniz ne olur, Lazca deseniz ne olur, Gürcüce deseniz ne olur. Veya diğer diller deseniz ne olur. hiçkimse alınmaz. Hiç kimse de niye bu diller yazılırken benim dilim yazılmamış demez.

Aksamsefasi

en kendimiz çözelim'

Belki benim anladığım bir dili on kişi konuşur ve ben on kişiye yayın yapacağım. Bunu sınırlamanın bir mantığı yok. Ben yayın yapar mıyım, yapmaz mıyım, o benim bileceğim birşey. Ama sırf bir dilin adını anmamak için olağanüstü formüllerle "Günlük yaşamda geleneksel olarak kullanılan dil" diye, yani bir formülasyon ortaya koymayı bir kenara bırakıyorum. Bu yasa bir sınırlama getirmemişti. Ama ondan sonra 18 Aralık 2002 tarihinde çıkarılan yönetmelik RTÜK tarfından çıkarılan yönetmelik, yasada olmayan sınırlamaları yönetmeliğe koymuştur. İşte yayını TRT yapar deniliyor. Halbuki yasada TRT yapar diye bir şey yok. Yok çocuklara yayın yapılamaz diyor, yerellere yapamaz diyor, ondan sonra belli bir saatte yapılır deniliyor.

Bu durum dışarıya nasıl yansıyor peki?

Ankara'dan geliyordum, bir gazeteci ile uçakta görüştük. Yabancı olan bu gazeteci ile sohbet ediyorduk. İşte yönetmelikler falan yeni çıkmıştı, biz de Diyarbakır Barosu olarak iptal davası açtık,basına yansıdı. Yabancı gazeteci ile çerçevede sohbet ediyorduk. Yönetmelikten konuşuyorduk. Bu yayını yönetmeliğe göre sadece TRT yapacak, sadece yetişkinlere yönelik yapılacak, çocuklara dönük olmayacak yayınlar, günde yarım saat olacak falan konuşunca yabancı gazeteci şaşırdı ve şunu söyledi, "Bu sınırlamalar aklıma şunu getiriyor: Acaba Kürtlere porno film mi gösterecekler" dedi. Yani bir yayın günde yarım olacak, yetişkinlere dönük olacak, alt yazı olacak, TRT belli saatte gösterecek dediğinizde işte bir yabancı gazeteci böyle anlıyor. Yönetmelik değil, yasayı değiştirmek zorunda kaldılar. Bu mantıkla alınan bir yönetmelikle siz nasıl demokratikleşebileceğinizi ifade edeceksiniz, kimi inandıracaksınız.

k vaatlerle "Eve dönüş yasası" çıkardı. Ve fiyaskoyla sonuçlandı. Nasıl değerlendiriyorsunuz yasayı? Toplumsal barış, nasıl bir yasayla hayat bulabilir?

Yani gerçekten şimdi Kuzey Irak'ta bir güç var ve Irak'ta ortaya çıkan bir durum var. 5 yıldır çatışmasız bir ortam var. Kürt sorunun silahlı yöntemle çözülemeyeceği konusunda genel bir inanç var. Bunlar herkes tarafından kabul edilen ortak doğrular. Ve yasadışı örgütün, Kürt sorunu konusunda, silahın kullanılmayacağı konusunda, kongresinin verdiği bir siyasal iradesi var. Kendi hukukları içerisinde böyle bir kararları da var. Bugün geldiğimiz noktada, demokratikleşme için ve barış için, toplumsal bir barış projesinin başlangıcı için bu silahlı güçlerin silahtan arındırılıp Türkiye'deki sosyal ve siyasal yaşama katma konusunu ortaya koyma sorunu var. Bu yasa tartışıldığı zaman, biz Diyarbakır Barosu olarak her kesimle görüştük. Bölgenin 9 barosu biraraya geldik. Toplumun değişik kesimleriyle görüştük ve bir taslak ortaya çıkardık. Sivil toplum örgütleri ve bu sorunla ilgili herkesle görüşmeye çalıştık. Bölge baroları

Eğer bu hükümet iktidar olsa bu bürokrasi bu cesareti gösteremez, direnemez. Bu aynı zamanda direnç bürokrasinin cesaretini de ortaya koyuyor. Yani bürokrasi, halen Türkiye'de demokratikleşmeme noktasında büyük bir cesaret ortaya koyuyor hükümete rağmen.

dikkate alınmadı. Dedik ki, sonuçta bir durum var, bu durumu biz toplumsal bir barışa dönüştürebiliriz. Bu yasa ancak toplumsal bir barışa hizmet edecekse anlamlı olabilir. Bunun için de biz bölge baroları olarak her türlü katkıyı sunmaya hazırız. Oturduk, bir taslak hazırladık. Daha hükümetin yasası ortada yokken. Ve bu yasa taslağını Adalet Bakanlığı'na gönderdik.

Sizin de Baro Başkanı sıfatınızla bir girişiminiz olmuştu.

Ben şahsen Adalet Bakanı'na mektup da yazdım. "Bölgedeki baroları ile birlikte bu sorunu bilen, tanıyan hukukçular olarak bu sürece katkı sunmak istiyoruz. Bizi dinlerseniz,size görüşlerimizi aktarmak isteriz" gibi bir mektup yazdım. O mektubuna iki ay sonra bir cevap geldi, "İlgisi üzerine mektubunuz İçişleri Bakanlığı'na gönderilmiştir' diye. Bu süreç içerisinde hükümet bu sorunla ilgili olabilecek hiç kimseden tek bir görüş almadı... Ama sorun olduğu yerde duruyor. Böyle bir sorununuz var. Türkiye'de yaşayan insanlar olarak böyle bir sorunumuz var. Bu sorunumuzu derhal çözmek zorundayız. Siyasal irade bu sorunu çözmek zorunda, Türkiye'nin yeniden bir silahlı çatışmaya, harcayacak enerjisi hiçbir biçimde yok. Bu nedenle bu sorunu çözmek zorundayız. Bu sorunun çözüm aracı da sivil toplum örgütleridir, hükümet sivil toplum örgütleriyle, toplumun değişik kesimleriyle siyasal partilerle görüşüp nasıl bir yasa ile toplumsal barışın adımı olabilecek, başlangıcı olabilecek bir çözümü ortaya koymak durumundadır.

Bu sorun nasıl çözülecek?

Sorunu ABD'ye havale etmeden kendimiz çözelim. Türkiye'nin demokrasi güçleri, demokrasi isteyen güçler önümüzde duran bu sorunu gündemlerine almak durumundalar. Zira hepimiz biliyoruz ki, Başbakan Erdoğan'ın ABD'deki ana gündem maddesi Kuzey Irak'ta bulunan silahlı güçlerin silahsızlandırılması ve çatışma veya herhangi bir nedenle tasfiye edilmelerine yönelikti. Çatışma ortamının Türkiye'ye yansımamasını beklemek safdillilik olur bana göre. Yani böyle bir ortama izin vermeden, böyle bir mukavemete izin vermeden sorunu Türkiye'de bütün siyasi güçlerin ve sivil toplum örgütlerinin katılımıyla çözmek durumundayız. Bu sorun bizim sorunumuzdur. Hiçbir siyasal güce ABD'ye falan ihale etmenin de bana göre bir anlamı yok. Orada olacak her çatışma mutlaka burada da yansımasını gösterir. Yani toplumsal hafızamızı canlı tutmak durumundayız. O ortamın ortaya çıkmaması için hareket etmek durumundayız.

D Tipi cezaevleri ve tecrit için protestolar var. Türkiye'de ilk olarak, D Tipi Cezaevi Diyarbakır'da faaliyete geçti. Açılmadan bu yeri ziyaret ettiniz, gözlemlerinizi alabilir miyiz?

D Tipi cezaevi açılmadan önce Diyarbakır Barosu Yönetim Kurulu olarak Bakanlıktan aldığımız izinle bu cezaevini bitmiş haliyle gidip gezdik, incelemelerde bulunduk. Ve ondan sonra bir rapor yazıp kamuoyuna duyurduk, bakanlığa da gönderdik. D Tiyi cezaevleri mantık olarak tecriti ve izolasyonu hedefleyen bir mimari anlayışla yapılmıştır. Kendi gözlemimi anlatıyorum. Ve istenildiği taktirde, cezaevinde bütün irade seni idare edenlerin elinde. Anahtar kapının arkasında olanların elinde. İstendiği taktirde bir kişilik ya da üç kişilik bir odada bütün ömrünüzü geçirebileceğiniz şekilde dizayn edilmiş bu cezaevi. Ortak mekanların kullanımı konusunda darlık ve yöntem, tutukluların birbirini görmemesini ve ortak alanlarda buluşmasını engelleyen bir şekilde inşa edilmiş."Cezaevini gezerken ürktüm" Türkiye'deki siyasal sorunlar ömür boyu kalacak değil. Siyasal tutuklu, hükümlüler belki kalmayacak. Mantık siyasi tututlu ve hükümlüleri burada tutmak için yapılmış. Yani bu cezaevi yerinde kalacak, siyasi tutuklular belki olmayacak ileride. Adli suçlarda da bir insanı bu gibi yerlerde on yıl tutarak kendisini yeniden topluma kazandıramazsınız, yeniden onu üretime katamazsınız. Bu inşaat medotu, mimari projenin kısa zamanda gözden geçirilmesi,uygulanabilir hale getirilmesi, ortak alanların doğa ile barışık bir cezaevi haline getirilmesi gerekir. Ben bu cezaevini gezerken gerçekten ürktüm. Eğer siz bu cezaevinde yir miyıl kalırsanız toprak yüzü görmeyeceksiniz. Hükümlü ve tutukluların toprağa basacakları tek bir alan yok. Cezaevine girdiğiniz andan itibaren beton dışında insani hiçbir özelliğe rastlayamazsınız. Ve gökyüzü de ancak çok yüksek olan, görmek için çaba sarfedeceğiniz ışık duvarların arkasındadır. Böyle ortam içinde cezaevi yapılamaz ve inşa edilemez.

"DEP'li milletvekillerine yargıçlar direniyor"

DEP milletvekillerininyeniden yargılanmasını hukuki açıdan nasıl değerlendiriyorsunuz? DEP'liler yargılanmamak için mi yargılanıyorlar?

Şimdi Leyla Zana ve DEP milletvekillerinin yeniden yargılandıkları yasa ucube bir yasadır. O yasa 23 Ocak 2003 tarihinde yürürlüğe girdi. Yasada 23 Ocak 2003 tarihine kadar AİHM'ce verilen ve kesinleşen hükümlere ve bu tarihten sonra AİHM'e yapılacak başvurularda verilen kararlara uygulanır deniyor. Yani sadece DEP'lilerin yeniden yargılanması için çıkarılan bir yasadır bu. AİHM'in gündeminde olan davalara uygulanmıyor bu yasa. DEP'lilerin bırakılması için bir baskı süreci başlamıştı AP Konseyinde, kararın gereği yerine getirildi ve böyle bir ucube yasa çıktı. Tabi bu yasanın başka bir anlamı da muhtemel Öcalan'ın kararının uygulanmasını engellemektir. Nasıl bir karar çıkacağı belli değil, ama böyle bir karar çıkarsa eğer Türkiye uygulayacak. Benim müvekkilim vardı. Kararı 23 Ocak'tan sonra sonuçlandı. İşkenceden dava açtı, kazandı. Ancak müvekkilim yeniden yargılanamıyor. Davası bu tarihten önce bitenler ve bu tarihten sonra başlayanlar diye ayrım yapılıyor. Böyle bir mantık hukuk mantıkı olmaz. Ama Türkiye'de mantık demokratikleşmeyi bir bütün olarak ortaya koymayı hedef gözetmediği için böyle ucube yasalar çıkıyor. Birisini faydalandırırken, birisini mahrum ediyorsunuz. Oysa yasalar geneldir. Yani birilerinin yargılanması ya da birilerinin yargılanmamaları için yasa çıkartılamaz. Eşitlik yasaların genel mantığında vardır. DEP'lilerin yargılanması komedi.Bu yasa çıktı ve bir yıldır DEP'li milletvekilleri yargılanıyorlar. Ben de birkaç duruşmalarına gittim. O duruşmaların bir komedi olduğunu, DEP'lilerin yeniden yargılanma değil, yeniden yargılanmamalarını gördük. Türkiye'deki yargıçlar, kendi iradelerinin üstlerinde bir yargının olmasını kabul etmiyorlar. Biraz da bunu görmek lazım burada. Yani önemli bir refleks ve dirençtir bu. Yargı bürokrasisi dediğim şeye örneklerden biri de budur.

Akşamsefası

Medyanın yükselen starı Aksaray köşesinden Türkiye'ye yön veriyor

Kaleminden adeta şerbet damlıyor. O ve onun içindeki diğer Aksaray Paşaoğulları Türkiye'nin yükselen sesi... Röportaj isteğimizi kırmayan Aksaray Paşaoğlu, bir de yan sayfada okuyacağınız makale yazdı yeniHarman okurları için...

İsterseniz klasik soruyla başlayalım. Aksaray Paşaoğlu kimdir?

Ben, insanların adlandırılmasına karşıyım. Bize verilen isimleri birer etiket gibi ölene kadar sırtımızda taşıyoruz. Ölünce mezar taşımıza geçiyor. Ve ben araştırdım. Bir insan ismi, 32 gram geliyormuş. Yani biz hep bu yükle dolaşıyoruz. Necati, İsmet, Kudret... Hepsi birer dara. Neden isim? Siz bana "hişt" deseniz, ben size "pişt" desem, yani iki'si karışmasın diye diyorum. Bakarız zaten biz birbirimize, öyle değil mi?

Ayrıca ben insanların birer kişiden fazla olduğuna inanıyorum. Alt ben var, üst ben var. Mesela bizim tam üstümüzde bir "üst ben" var. Eşi de aynı benim eşime benziyor. Belki o da eşimin üst benidir. Nikahlı olup olmadıklarını bilmiyorum. Beni de ilgilendirmiyor. Öğrenemedim zaten. Öğrenmek de istemiyorum. Altı yaşında bir erkek çocukları var. Tepemizde bütün gün güm güm güm sıpa gibi üstümüzde koşuyor. Özetle diyorum ki, madem hepimizin içinde birkaç kişi var, o halde bizi anlatmaya tek isim yetmez.

Mazhar, Fuat, Özkan gibi topluluk isimleri mi takınalım?

Tenha bir topluluk seçtiniz. Ben adımın "Berlin Filarmoni Orkestrası" olmasını isterdim. (kahkalar)

Bizim tanımadığımız Paşaoğlu'ndan bahseder misiniz?

Biraz kaçık bir insanım.(yine kahkalar) Yok yok, gerçekten kaçığım. Samimi söylüyorum. Hiç kimsenin yapmayacağı, kıçının ucundan bile geçirmeyeceği şeyleri yaparım. Mesela gece yarısı eşimi, kafasına tencere vurarak uyandırırım. Ve öyle don-paça gecenin bir vakti, bir yerlerde birilerini sıcak yataklarından kaldırıp, küçük bir uçak kiralattırırım ve diyelim Endonezya'ya çift çekirgeli tost yemeğe giderim. Yanında da timsah gözyaşı damlatılmış mango içerim.

Metroseksüel gibi bir gözünüzle başka yere, diğer gözünüzle başka yere bakıyorsunuz. Peki'yi, kadınlarla aranız nasıldır? Çapkın mısınız?

Bu metroseksüel denen şeyin, ne olduğunu bir türlü çözememişken siz daha da karıştırdınız aklımı. Bukalemun gibi mi, ne o?

Üniversite yıllarında onsekiz sevgiliniz olmuş aynı anda...

O yıllarda Pangaltı'da hamamın çaprazında "Yordan" muhallebicisi vardı. Sevgililerimi oraya götürürdüm. Dört masayı birleştirir öyle oturuduk. Muhallebiyi leğenle getirirlerdi. Çatal- kaşık şakırtısından gece yattıktan sonra, saat sabahın dördüne kadar beynim şın şın şınılardı.

Evlendikten sonra duruldunuz mu bari biraz?

Evet, duruldum biraz. Ama insan yedisinde neyse, yetmişinde de odur. Bazen bir "kadın muhtar"ın propaganda afişinin önünden sekiz defa geçtiğim oluyor. O derece. Bir de o yıllarda arkadaşlarla mektebe giderdik. Yürüyerek. Şimdi mektep arabaları var. Otobüs oluyor, minibüs oluyor. Portatif. Evinizin önünden alıyorlar. Kadın-erkek ilişkileri'nde son derece cesurumdur. Bir defasında yöneticisi olduğum gazetede çalışan kimsesiz bir kızı ellemiştim. Ve o gıkını çıkaramamıştı.

2004 yılında Türkiye size nasıl görünüyor? Bu Türkiye AB'ye girebilir mi?

Bakın, sayın Verheugen Avrupa'da açılan bir Türk ressamları sergisinden çok etkilenmiştir. Bir ülkenin dünyadaki ağırlığı, bence sanatta geldiği nokta ile doğru orantılıdır. Ve bence Türkiye'nin şahlanması çok yakındır. Şimdi kişneme aşamasındayız.

Sağ arka toynağı sinirli sinirli yere vuruyoruz. Ve kalça derimizi seğirterek, sinekleri kovuyoruz. Bakınız şu anda Türkiye'de her kanalda üçer şarkı, üçer tiyatro yarışması var. Bayhan çok eski kaçıyor. Milyonlarca sanatçı birbirlerini eze eze kan revan içinde gümbür gümbür geliyor. Çok yakında 50 bin Türk Pavarotti'si Atatürk Olimpiyat Stadında tek ses olup Verdi'nin "La Traviata" operasından "Libiamo libiamo"yu topluca okuyup, Günter Verheugen'in gözlüklerini şangır şangır indirmezse en adi şerefsizim.

Siz ilgilendiniz mi müzikle?

Benim gençliğimde kız tavlayabilmek için gitar çalmak gerekiyordu. Babama ısrar ettim. O annemin eşi. Tünelden koyu kırmızı bir elektro-gitar aldırdım. O zamanın parasıyla saatte ikiyüz liralık elektrik yakıyordum. Bir keresinde perdeler tutuştu. (Kişneme) Alevler hipilerime sirayet etti. Püsküllerim lülelerim yandı. Francis Lai'nin Love Story'sini çok harika çalarım Eric Segal'in romanından. Roman'dan baka baka da çalabiliyorum. Kafamı, Ali Mak Grav gibi, birinin iman tahtasına dayamam lazım yanlız. (osurma)

Futbolla ilgili misiniz? Bir futbol takımı tutuyor musunuz?

Bazen televizyonda maç izlerken gol olur gibi olduğu anlarda bacağım istem dışı savruluyor. Ben bunun futbol oynamak olduğunu düşünüyorum. O sırada diyelim ki Nobre ile aynı ruh halini paylaşıyorum.ve aynı vuruşu yapıyorum. O anda pantolonumu çıkarsam, şortlu gibi. Fakat üzerimde forma yok. Bir tek o eksik. Ben, kendimi psikolojik olarak bir milli maça çıkacak kadar hazır görüyorum sanal olarak. Takdir Şenol hocanındır. Bakın, hiç profesyonel bir futbolcu olarak Japonya'ya transfer oldunuz mu? Bu tamamen bir empati meselesi ve ben, şu saatlerde Kobe takımıyla antremana çıkıyorum. Bakın sol baldırım nasıl atıyor. Hocam Okoşi Takamura beni çok seviyor . Kızı Şişasu bana aşık. Fakat babası bilmiyor. O şu anda koca bir ızgara edilmiş istiridye yiyor..

Sayın Paşaoğlu!

E..efendim? Kimsiniz ?

Yazılarınızda sık sık Türkiye'nin şahlandığını söylüyorsunuz az önce de söylediniz. Bunu nereden anlıyorsunuz?

Bakın, şimdi ben size bir soru soracağım. Bunu kendime defalarca sordum. Ve cevabım her defasında "Hayır" oldu. Soru şu: Siz hiç deve kuşu etinden yapılmış kebap yediniz mi? Ben yemedim. Peki, deve kuşu yumurtasının, böcekleri kaçırdığını biliyor muydunuz? Benim genç bir işadamı dostum, dana kıymasından canlı kanguru yapıp Avustralya'ya satıyor.

Bakınız şu anda Türkiye'de her kanalda üçer şarkı, üçer tiyatro yarışması var. Bayhan çok eski kaçıyor. Milyonlarca sanatçı birbirlerini eze eze kan revan içinde gümbür gümbür geliyor. Çok yakında 50 bin Türk Pavarotti'si Atatürk Olimpiyat Stadında tek ses olup Verdi'nin "La Traviata" operasından "Libiamo libiamo"yu topluca okuyup, Günter Verheugen'in gözlükleri'ni şangır şangır indirmezse en adi şerefsizim.

Aksamsefası

Paşaoğlu, LeMan'da ki

Gerçek mi bu?

Değil ama herşeyin katı birer gerçek olduğu bir dünyada yaşamak çok tatsız olmaz mıydı? Ayrıca bir şeyi gerçekleştirmek önce hayal etmekle başlar.

Giyinmeyi sever misiniz?

Çıplaksam evet. Yoksa o insanı çok terletiyor.

Ayakkabılara düşkün olduğunuzu duyduk.

Kaliteli ayakkabıyı severim. Favorim John Lobb Jermins. Ayakkabımı almaya kendi ayaklarımla gitmem. Eşimin ayakları kırkdört numara. Benim ayakkabılarımı eşim alır. Gider giyer. Onun bacakları çok kıllı. Bana hep iki numara büyük gelir. Bir de benim Londra'da bir "Sibelyus usta"m var. Ismarlama çalışıyor. Ayakkabıcılığın ruhuna uygun olsun diye salaş atölyesinde ayakkabıları ellerini hiç sürmeden sadece ayak parmaklarını kullanarak yapıyor. Ve sağ ayakkabıyı sağ ayağıyla, sol ayakkabıyı sol ayağıyla kesip dikiyor. Tek ayakkabıyı yapması üç yılını alıyor. Deri olarak Aguti derisi kullanıyor. Aguti, Güney Amerika'da yaşayan bir tür Kobay. Ayakkabıların çifti yirmi bin dolar.

Yazılarınızda sürekli umut veriyorsunuz. Yazdıklarınıza inanıyor musunuz?

Bakın, bunu bana Ümraniye'de inşaatta çalışan inşaat işçisi bir arkadaşım anlattı. Geçen gece çok müthiş bir şey olmuş. Dinlerken gözlerime bakın. Arkadaşım inşaattaki naylon pencereli odasındaki yatağında yalnız ve mutsuz yatarken bir ara karşı duvardaki altın varak çerçeveli koca ayna, bir kapı gibi açılmış ve oradan yatak odasına Nicole Kidman girmiş. Kucağında yavru bir panda varmış. Nicole ona yaklaşmış ve işaret parmağını Yavuz'un dudaklarında gezdirerek ona aynen şunları söylemiş: "Uluslararası kredi derecelendirme kuruluşu Standart and Poors Kredi notunuzu yükseltti. Onu kutlamaya geldim." demiş. Sonra baş parmağıyla Orhan'ın baş parmağını yakalamış ve üstten bastırmış. O bir oyunmuş. Ve ona "parmak güreşi" deniyormuş. Yarım saat kadar bu oyunu oynamışlar. Nicole ayrılırken Orhan'a torbasından çıkarttığı yüz doları ve cep telefonunu hediye etmiş. Bugün Türkiye'de bir inşaat işçisi böyle bir güzellik yaşayabiliyorsa, fazla da şikayet etmeye hakkımız yok demektir.

Arkadaşınızın adı Yavuz mu, Orhan mı?

En başta da söyledim. İnsanların adlandırılmalarına karşıyım!

AKSARAY PAŞAOĞLU

Caner İle Tülin'in İmkânsız Vuslatı, Öfkeli Bir Tavuk ve Schröder'le Gözgöze Gelmek

Türkiye'de kâbus olur mu? Ben olur diyorum. Benim zaman zaman yaşadığım bir kâbus var ki o anda ben artık diri olmak istemiyorum. Onu sonra anlatacağım. Ama önce umut verici olayları sıralamak istiyorum...

Hiç tavuk yediniz mi? Ben yedim. Onun iki yanında uçak gibi iki kanadı var ve tabağın içinde otururken sırtında bulunan iki but, tavanı gösteriyor. Fakat bakın ben size ne anlatacağım. Kolej yıllarında aynı sırayı bölüştüğüm Âbidin Sukaçıran adında bir arkadaşım vardı. Geçtiğimiz pazar sabahı poğça almaya fırına gitmiştim. Her pazar aynı fırından bir peynirli bir patatesli ve bir patatesli bir peynirli olmak üzere iki çift poğça alırım. Fırının adı Pedro De La Papes. O Arjantin'de. Orada Âbidin'e rastladım İstanbul'a aynı uçakla döndük. Âbidin, onun elinde Amerikan tarzı koca bir kesekağıdı mısır patlaması vardı. Kesekağıdı elektrikli. Alttan devamlı patlatıyor. Abidin'in Çatalca'da bir tavuk çiftliği varmış. Beni oraya götürdü. Ve inanın tavuk denen şey bizim bildiğimiz tavuğa hiç benzemiyor. O canlı. Başı ve sonu var. Sonu uzun olunca ona tüy deniyormuş ve horoz oluyormuş. Tavuğun sırtında but yok. Ayaklar çatal gibi ve yerde gidiyor. Âbidin'in çiftliğinde sadece bir tavuk var. Âbidin özel bir parmaklığı açınca oradan birdenbire son derece güçlü görünen, öfkeli bir tavuk fırladı. Âbidin atının üzerinde kıvrak manevralarla azgın tavuğun saldırılarını ustaca geçiştirirken bana göz kırptı ve "off the record" olarak, yâni yazılmamak kaydıyla şunları söyledi: "Ben bu tavuğu bulduğumda ayakta duracak hâli yoktu. Buna o kadar iyi baktım ki namussuz şimdi yılda 4 bin ton mısır yiyor." Ben de ona göz kırptım. Kolejdeki gibi yılışık yılışık çifter göz kırpıştık. İri bir İspanyol boğası büyüklüğünde, hatta ondan daha cüsseli bu tavuk, düzelen ekonominin canlı bir sembolüydü.

Geçenlerde Maydonoz Şovlend'de Gülben Ergen'in o müthiş konserindeydim. Gülben Ergen uçtuğu anda beynime bir zıpkın gibi şu düşünce mıhlandı. Bu Gülben Ergen bütün dünyayı böyle uçarak dolaşsa ve geçtiği ülkelere Türkiye'yi tanıtan broşürler atsa eline mi yapışırdı? Bir an deli gibi, sağımda oturan beyefendiye dönüp baktım. Üst bıngıldağından girip sol şakağından çıkmış bir zıpkınla bana gülümsüyordu. Demek ki o fikir, Türk halkının kollektif hayâliydi.

Tülin'le Caner'in asla evlenmeyeceklerini biliyor muydunuz? Onlar kesinlikle evlenemezler. Çünkü onlar kardeşmiş ve bundan haberleri yokmuş. Tam da kafanız bununla bulanmışken ben size Türkiye'yi şaha kaldıracak bin yılın projesinden söz edeceğim...

Almanya Başbakanı Schröder Almanya'daki evinde sabah uyanıp penceresinin perdelerini açtığında onunla gözgöze gelip "Guten morgen" selâmlaşmak istemez misiniz? Hem de siz Türkiye'deyken. Bu artık mümkün. Ankara Kalesine dikilecek 180 metrelik bayrak direğine tırmanırsanız Schröder'in evini görebilirsiniz. O da sizi görebilir ve Türk olduğunuzu tepenizde dalgalanan dev bayraktan derhal anlayabilir. Bu hârika kreasyon Melih Gökçek imzasını taşıyor. Ve son derece bizi dünya ligine sokacak çağdaş bir bomba daha. Sayın Melih Gökçek tekrar seçilirse, Ankara'nın dört bir yanına bezden hayvanlar yaptıracakmış. Bez hayvan bir hârika. Gerçek hayvan bez değil. Ve ondan palto yaptığınızda hayvanseverler şaha kalkıyor. Ve siz, isterseniz ormandaki bütün hayvanları çamaşır makinasında yıkayıp balkona asabiliyorsunuz. Ya da yaşlı bir fil öldüğünde onu bozup kendinize sekiz bin tane yer bezi yapabiliyorsunuz...

Yazımın başında sık sık yaşadığım tatsız bir olaydan kâbus diye söz ettim. Birşey yerken, dudağınızın ya da yanağınızın iç kısmını kazayla hiç ısırdınız mı? Ben bazen ısırıyorum ve o saniyede ağız mukazomda çok minik bir baloncuk oluşuyor. Bu da beni çok rahatsız ediyor. Ama ne yapalım ki İsveç'te de yaşasanız bu tip sorunlardan kaçamazsınız. Mukoza, İsveç'te de olsa mukozadır...

Behiç Pek

Yılmaz Şen

Taştan Kaleler

Zil çalmış, koşuşturma başlamış; yakalar çıkarılmış, ekmek arası birşeyler atıştırılmış ve yine sokaktasınız. Heyecan artmış, dünden planlandığı gibi herkes orada, herkes takımını biliyor. Son maçta alınan yenilgi daha da hırslandırıyor. Bu sefer o düşlediğiniz çalım atılacak, çok eminsiniz. Deli bir koşuşturma, top nerede herkes orada; bacaklar ince, sıska ve esmer çocuklar koşuyorlar. Mahalle maçı, büyük derbi, aşk başlamıştır. Sırılsıklam terlenmiş, okul unutulmuş, ders futbol olmuştur. Mahallenin her sokağında top koşturulmuş, taştan kaleler kurulmuş; bazen büyük bir taş, bazen iki tane hatta üç tane üstüste taşlar konulmuş. 10 adım sayılmıştır iki taştan direk arasında, lakin karşı kale hep ufak görülüp itiraz edilmiştir. Hep kazanmak istenilmiştir, güzel fubol önemli değildir. Genelde tekniği iyidir herkesin ama ufak boylu olanlar bir başkadır. Sokak futboludur, dizler soyulur, önceleri çok acır ama yendikçe unutulur, bir övünç kaynağı olur yaralı dizler. Yaralı, bereli ama galip ve başlar dik!

Sonraları stadlarla tanışılır. Dizlerde eskisi gibi yara yoktur. Sokak aralarında bağırdıkları, isimlerini saydıkları futbolcuları görme şansları doğmuştur. Futbol aşkı büyüyüp devam eder, hayaller kurulur; sokak aralarındaki futboldan sonra stadlar korkutur. Aşkınızı eskisi gibi ayağınızda sektiremezsiniz artık. O sizin için çok güzeldir ve teklifinizi kabul etmeyecektir artık. Ne yazık ki yine de onu görmekten vazgeçemezsiniz. Stattaki atmosfer büyülemiştir. Aşk yara almıştır, futbolculuk ulaşılmaz bir noktadır artık. Artık tribündesinizdir ve yedek kalmışsınızdır. Aşkınızdan size kalan iki renktir sadece. Taştan kaleler gitmiş, taştan tribünler gelmiştir. Alışmak zor olmamıştır, kalabalık güven verir, seversiniz tribünleri. Şaşarsınız artık kaçan gollere, siz kesin atardınız, siz kesin daha iyiydiniz. Keşke daha çok çalışsaydınız, sahada o voleyi vuran siz olsaydınız. Nasıl da mutluydunuz plastik topu sektirirken. Fakat bilmezdiniz, plastik toplar uçar...

"Bir yandan "seni ben ellerin ol diye mi sevdim" çalar, bir yandan biralar yudumlanır, "kaybedenler kulübü"ne hoşgeldiniz! Masadan sarhoş olmadan kalkarsanız, yakalarsınız uçurtmayı. Hep kaybetmek olmaz kaderini; fakat sarhoş olursanız sonuç bellidir; muhabbet sizi eskilere götürecektir. Nasıl da sevmiştim derken, birden kendinizi sahaya atlarken bulursunuz, sevgilinizi kaçırmak için! Ve işte o an, sevgili, plastik top misali uçar... Tribünlerde sevgiliyi düşleyeceğiniz bir koltuk bile olmaz. Sevgiliden size kalan iki güzel renk de ceza almıştır; iki hafta deplasmandadır artık...

ymaz54@hotmail.com

Aksamsefasi

Yeraltında Rap'in sesi-4

Röportaj: Barış Ünal

Bayan rap'çi yok mu, var aslında... Sayıları çok mu az, yo var aslında... Hepsi bu sayıdaki röportajda... Asıl bombası "Ceza"nın kardeşi değil, "Ayben"di aslında... Kadıköy'de bulmuştum, buluştum, kendisine sorular sordum, ilk röportajında konuşturmuştum, turnayı onikiden vurmuştum. Efendiydi, harbiydi ve heyecan tavan yaptı... Açtı ağzını, patlattı bombaları. Rap'i anlattı, kimleri sevmediğini anlattı. Üzgündü, yılmıştı ama yıkılmamıştı. Abisine, babasına, annesine de aşıktı rap'e de. Kıl olmuştu arkamızda konuşanlara, yapıştırdı oracıkta lafını, çünkü yaptıkları saygızcaydı. Tutmasaydım, kafalarını kıracaktı. Mikrofonda başladı atışmaya, sıkılmadı başladı anlatmaya...

Mikrofon sende..

Benim adım Ayben, 22 yaşındayım, Üsküdar'da oturuyorum, lise mezunuyum, üniversiteyi istiyorum kısmetse olur diyorum. Şu an çalışmıyorum ama bir iş arıyorum ve bu müzikle profesyonel olarak ilgileniyorum. Meraklılara duyuruyorum.

Sesin çok güzel ama hep vokalle mi duyacağız sesini? Albümün yok, hazırlamaycak mısın güzel bir mc?

Albüm hazırlamayı düşünüyorum ancak bu zamana kadar pek bi fırsatım olamıyor. Annem bi rahatsızlık geçirdi ve 2 ay önce kaybettik, o yüzden zamanım olamadı fakat en kısa zamanda çıkarıyorum, anlatıyorum derdimi. Abim çok meşgul onun tarafından destekleniyorum, o benim herşeyim. Yanımda olmasını istiyorum, onu bir usta olarak görüyorum, benim idolüm abim. Yanımda bir de Fuat var, bana çok yardım ediyor.

Başladığın zamanı anlatmadın bize yoksa yine abinle mi başladın Türkçe Rap'e?

Aslında ben kendimi bildim bileli rap müzik dinliyorum çünkü ben önce abim tarafından keşfedildim. Onun için ben rap ile doğup rap ile büyüyorum desem daha doğru olur. Abimin etkisi çok büyük oldu hep abimi örnek aldım. O başladığı zaman rap'in zevkine vardım... Abimin "Meclis-i Ala" albümündeki bir parçada, baştan sona vokal yaptım, ilk profesyonelce deneyimim o zaman oldu. İkinci albümde de varım, bir tek "Med Cezir" albümünde yokum. Yakın zamanda yeni albümünde de yer alacağım. Yalnız da olur.

Elalemin ağzı torba mı büzüyorsun, yoksa başarın seni kamçılıyor mu?

Çevremden hiç olumsuz bir tepki almadım, kendime de güvendim. Elimdeki kozu, sesimi iyi kullandım.

Kendine bir tarz oluşturdun mu, neler hakkında şarkı sözü yazacaksın?..

Belli bir tema yok. Bir sözü nereye çekersem oraya gidecek, canımı sıkan neyse onla ilgili bir söz yazacağım. Belki de çok saçma sapan bir söz yazacağım. O andaki duygularıma bağlaycağım sözlerimi.

Kadın rap'çilerin sayısı çok az. Korkuyorlar mı, yoksa yetenekleri mi yok rap söylemeye?

Bilmem. Korkuyorlar gibi... Cesaret

Kim demiş kızlar beceremez bu işi, bilek işi değil sadece yürek işi. Doktor ve Ceza karşınızda Nefret. Ayben ve Elif, Türkçe Rap'in kız sesi.

olmadan yapılmaz bu iş. İnsanları karşısına alıp şarkı yazmak... Kadınlar başka şeylere daha çok vakit ayırıyorlar.

Erkekler genelde grup halinde veya tek albüm yapıyorlar. Sen istemez misin, bir kadın mc ile rap yapmak? Zor olmuyor mu tek yürek, tek bilek?..

Tek başıma üstesinden gelebilirim diye düşünüyorum, pek bir zorluğu olduğunu düşünmüyorum. Kendimi de iyi ve başarılı görüyorum, benden iyiler de var ama hepsi erkek, kadın olarak kimse yok gibi... Kadın olarak beraber birşeyler yapmak istediğim bir isim var, ROKA... Abimin nişanlısı... Beraber yapmayı düşünüyoruz, o pek fazla yanaşmıyor ama çok iyi bir sesi var. Onu da ikna edince çok güzel şeyler ortaya çıkaracağız.

Rap atışmasız olmuyor mu? Hep erkekler mi ön planda? At ortaya bir bomba?

Şaçma geliyor biraz ama rap'in içinde var bu. Atışmaları sözle bir parça yaparsınız, biz buna "beatle" deriz. Hemen sonra atışmaya karşılık gelir ama sözle tabii... Bizde beatle yapılırken karşısındakini çekememek var... İnternetten hemen küfür dolu mailler gelir, ziyaretçi defterine girip saçma sapan şeyler yazılır. Kaldıramıyorlar, daha rap'i özümseyememiş insan çok var. Mantıksız bence, başarılı insanı çekemiyorlar kısacası.

Küfür dedin burda bir parantez açayım, ("bu da ne be" diyenlere "küfürle şarkı olur mu diyenlere" bir söz.?

Albümlerde açık ve seçik küfürler yayınlanamıyor, sansür var. Dinlememesi için bir neden olduğunu düşünmüyorum. İnsanlar nedense başından beri rap'e soğuk baktılar. Medya da zaten hiç bir zaman görmedi. Ama pop müziğe taptılar, her zaman magazin önemliydi onlar için. Bu hep böyle olmuştur Türkiye'de. Ben de bir parantez açayım medya için; gençler daha fazla eğildiler bu aralar... Bu sevindirici, tabi daha ilerleyecektir zamanla. Memnunuz ilgiden şu an.

Elinizin hamuruyla erkek işine karıştınız. Nasıl güzellikler çıktı ortaya.?

Kulağa hoş gelebilecek şeyler... İnsanların dinlemesi için... "Bazı albümlerde küfür vardır" ön yargısı ile yaklaşan insanlar, kadınların albümünden bunu beklemez. Ben yaptığım albüme küfür koymam, en azından üstü kapalı bir şekilde olabilir. Duyumsal olarak farklı olabilir, insanlarda merak uyandırabilir.

Bir de işin para kısmı var, albümlerin az satması nereye kadar gidecek? Orjinal albüm alınca bitiyor mu bu dertler.?

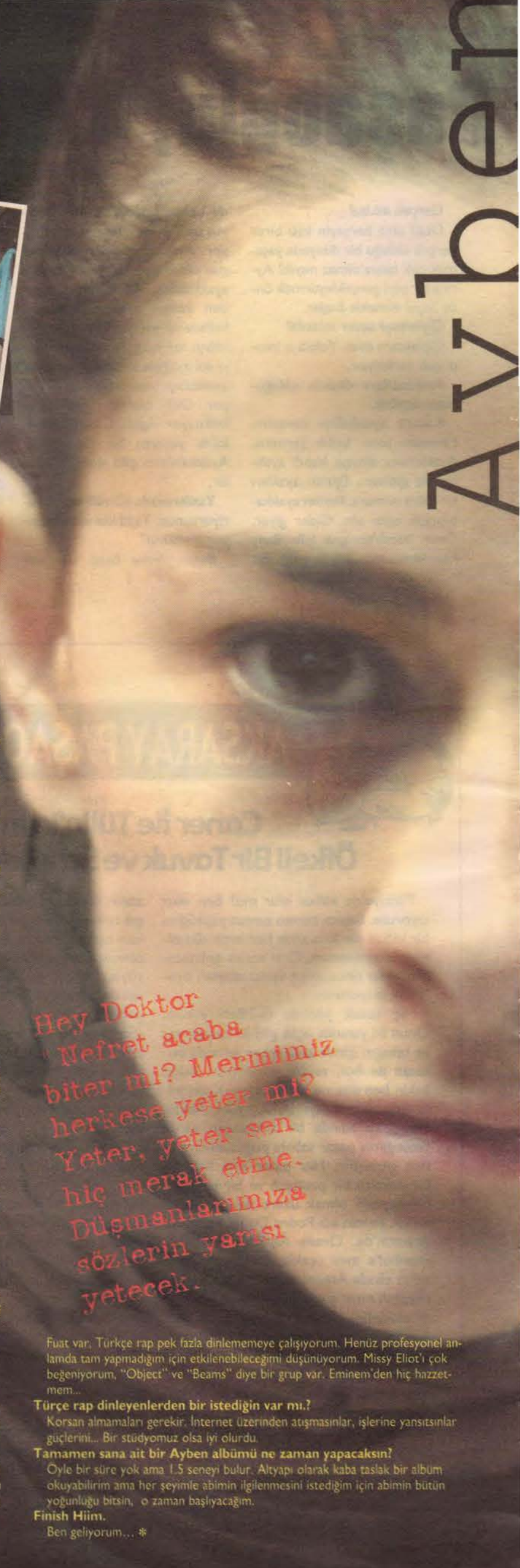
Rap gruplarının kendilerini yenilemeleri gerekir. "Ceza" abim olmasaydı, ben yine de kendime bir idol olarak seçerdim onu. Çünkü "Meclis-i Ala" albümünü çıkarttıktan sonra, bakıyorum her albümü çok farklı, her albümünde yeni tat var. Diğer grupların bazıları her albümde aynı aynı, çok saçma sapan, söylediklerini anlamıyorsunuz. İnsanları çok sıkıyor, rap'i çok tuhaf tanıtıyorlar. Abuk sabuk giyinip, yapmadıkları şeyleri yaptık diye öne sürüyorlar. Kendileri kaybediyor, farkında değiller.

Tv'de görmeyi özledik artık.

Medyanın ilgisizliği var dediğim gibi... Hollanda'da Almanya'da bu böyle değil. Klibin yayınlandığı zaman bastırıyorlar parayı. Yayınlanması için senden istemiyorlar. Türkiye'de pek önemli değil tv'de çıkmamız, zaten magazin programlarının delice izlendiği bir yerde, yarışma programlarının başından kalkmayan gençlerin bu müziğe katkısı pek fazla olamaz.

Kimleri dinliyorsun; kadın veya müzik türü olarak?

Fuat var. Türkçe rap pek fazla dinlememeye çalışıyorum. Henüz profesyonel anlamda tam yapmadığım için etkilenebileceğimi düşünüyorum. Missy Eliot'i çok beğeniyorum, "Object" ve "Beams" diye bir grup var. Eminem'den hiç hazzetmem...

Türçe rap dinleyenlerden bir istediğin var mı.?

Korsan almamaları gerekir. İnternet üzerinden atışmasınlar, işlerine yansıtsınlar güçlerini... Bir stüdyomuz olsa iyi olurdu.

Tamamen sana ait bir Ayben albümü ne zaman yapacaksın?

Öyle bir süre yok ama 1.5 seneyi bulur. Altyapı olarak kaba taslak bir albüm okuyabilirim ama her şeyimle abimin ilgilenmesini istediğim için abimin bütün yoğunluğu bitsin, o zaman başlıyacağım.

Finish Hiim.

Ben geliyorum... *

Müzisyen Erhan Güleryüz ile yeni albümü "Doğumgünü" ve olan biten üzerine:

"Popstar'da aslanlara çocukları parçalatıyoruz"

4-5 yıl kadar önce Magazin Gazeteciler Derneği'nin ödül töreninde, Ahmet Kaya'ya kürsüde müdahale edildi ve senin de adın bu olaya karıştı. Ahmet Kaya'ya çatal attığın söylendi.

Hayır, Ahmet Kaya'ya ben neden çatal atayım? Ahmet Kaya Türkiye'ye gelmiş geçmiş en değerli solistlerden. Okuduğu cümlenin içinde yaşayan bir kişi. İkincisi, stüdyolarda sürekli karşılaştığımız, sohbet ettiğimiz bir müzisyen. Benim arkadaşım diyebileceğim bir insan. Ben kişilik olarak hayatımda hiçkimseye çatal atmadım. Taş çatlasın, çok üzüldüğümde, sinirlendiğimde ya bir kenara çekip konuşur söylerim, ya bir mahalle kavgası olur da yumruk atarsın. Çatal atmak çok kadınsı bir şey. Ayrıca da Ahmet Kaya'ya niye çatal atayım, değer verdiğim bir müzisyen. O dönemde sanırım rakip plak firmalarının uydurduğu fason bir dedikodu oldu. Ahmet Kaya, düzgün bir solisttir. Ben ona çatal atmadım. Taş çatlasın sarılıp öpmüşümdür. "Nasılsın abi" demişimdir. Aramızdaki ilişki budur. Müzikle uğraşan bir insan din, dil, ırk gözetmez. Nüvesinde yoktur çünkü. Benim de nüvemde öyle bir şey yok.

Faşist misin?

Benim ürettiğim şeyi üreten herhangi bir faşist gördünüz mü dünyada? Tabii ki faşist filan değilim. Ben çocukluğumdan beri hiçbir siyasi, hani fraksiyonlar; sağ, sol, şeriat, liberal, satanizm, ateizm... Hiç öyle bir bakışım olmadı. Kendime ait inançlarım var.

Sizin döneminizde olsa Popstar yarışmasına katılır mıydın?

Hayatta yapamazdım öyle bir şeyi.

Neden?

Niye yapayım, ben yarışmak için yapmıyorum ki müziği. Benim müziğe başlama nedenim yaradılış itibariyle, kendimle hesaplaşmak için, her şarkıda da şöyle bir şarkı yapayım da, şu kadar milyon satayım diye yapmıyorum ki müziği. Ben kendimle hesaplaşıyorum, kendi yaşadığım hayatla hesaplaşıyorum, ben duygularımı niye başka kişilerle yarıştırayım. O yarışma içine hiçbir zaman girmedim. Zaman zaman her genç o tuzağa düşebilir. Benim de, geçmişte hatalarım olmuştur.

Mesela geçmişe baktığında, "hataydı" dediğin...

Hatalarımı tek tek saymaya kalksam herhalde röportaj bitmez.

Popstar, Türkstar hegemonyası aldı başını, gitti.

Zaman zaman gülüyorsunuz, bazen müzisyenler arasında konuşunca herkesin bir siniri var olaya. Çünkü haklılar da bir yönüyle. Cahit (Berkay) Abi mesela çok kızmıştı. Patladı en sonunda. Çok sert bir dille eleştirdi. Oysa öyle değil. Bu Popstar yarışması ne oradaki gençlerle alakaları ne gerçekten müziğe emek vermiş ruh dökmüş insanlarla alakalı, bu direk toplumun seçimi. Toplumun ürettiği kahramanları toplum alıyor onları ya büyütüyor ya yutup atıyor. Bu dönem sanırım bizim toplumsal nabzımız epey aşağılarda. Sadece antikahramanlar üretiyoruz ve on yıl sonra toplum olarak güleceğimiz şeyleri yaşıyoruz. Bir tane örnek alabileceğimiz, model alabileceğimiz birini görüyor musunuz televizyonda? Ben görmüyorum. Starlık ya da şarkıcılık ya da x sanat dalında ya da bilim dalında örnek alabileceğiniz medya mensubu ya da siyasetçiyi görmüyorum ben. Hep antikahramanların çıkması çok dikkat çekici.

Neden antikahramanlar tercih ediliyor?

Bernard Shaw diyor ki; "suç yoktur yoksulluk vardır." Biz toplum olarak deprem sonrasında kesinlikle çok ağır bir depresyona girdik. Çok ağır ekonomik ve ruhsal bir travma yaşadık. Yani Gölcük depreminden sonra bizim çok önemli bir damarımız zedelendi, yara aldı. O yoksulluğu, o doğan negatif elektriği, kitle olarak bizim bir şekilde topraklamamız gerekiyordu. O yoksulluğu unutmak, negatif elektiriği topraklamak için de ülke, şu an varolan popüler kültürü abarttı. Toplum antikahramanlarını doğurdu. Gülmek için, küfretmek için, aşağılamak için böyle bir sosyal psikoza girdik. Nabız ama şu anda yükselmeye başladı. Sanırım ekonomide de birtakım dengeler değişti, sirkülasyon arttı.

Popstar birincisi Abidin'le tanışıklığın neydi?

Abidin'le tanışmam, grup Avrasya'nın albümünü yaparken Adana'dan arkadaşları aramışım. "Böyle bir arkadaşımız var, dinler misin?" dediler. Geldi, çalıştık.

Nasıl buldun kendisini?

Vallahi, ilk başta, "İnanılmaz derecede Tarkan'a benziyor bu çocuk. Tarkan'a fazla benzemesi acaba bir avantaj olabilir mi" dedim. Cin, tacir gibi düşüneyim dedim. Ondan sonra da o kadar utandım. Olacak şey mi, Tarkan diye bir adam var ve Tarkan'a çok benziyor diye başka adama albüm yapmak, ne denli iyi olur. Ama Abidin de iyi niyetli bir çocuk işin aslı. Oturduk, şarkılar denedik falan filan böyle tam içime sinmedi sanırım solistliği... Ve aradan uzun bir süre geçti. Adana'dan telefon açtı. Ben böyle böyle bir yarışmaya katılıyorum, ne dersin? Tabii dedim katıl. Ne diyebilirim ki?

İzledin mi Popstarı?

Şunu söyleyebilirim; toplumsal bir hezeyanda, arenada aslanlara çocukları parçalatıyoruz sadece. O çocukların hiçbirisi popüler kültürün kum torbalarını sırtında taşıyabilecek güçte değil. Daha olmamış meyveleri toplum yemeye çalışıyor. Oysa ham meyve ağızda nasıl buruk ve kötü tat bırakır ve tükürürsünüz. Çocukların başına da bunlar gelecektir popüler dünyada. Umarım o denli bir yara almazlar. Çok kötü örnekleri var kendi gördüğüm. Siz de görüyorsunuz zaten. Popülaritenin o şahane büyülü ortamından, bir ay sonra çok kötü ortamlara düşenler görüyorum. O çocukları aslanlara parçalatıyorlar şu anda.

Türkiye seni İnter Star ekranlarında Meçhul Şarkıcı'yla tanıdı.

Onun daha öncesinde "Güller Açtı" diye bir albüm yaptım. Popüler kültürün çok parladığı dönemlerdi. Pop müzik diye bir furya başlamıştı. Elinizi sallasanız, milyon satan solist vardı. Yani Ozan Orhon'lar, kafasını oynatan Tayfun'lar, Burak Kut'lar falan o dönem öyle bir trend vardı. Yonca Evcimik'in iki milyon üç milyon albüm satışları... O sırada ilk albümü çıkarttım ve sanırım yirmi binde kaldım. O dönemin çıkmış ve başarısız olmuş tek albümü benim albümüm. O albümdeki şarkıların hemen hemen hepsini daha sonra Ayna albümlerinde kullandım ve hepsi hit oldular.

Meçhul Şarkıcı nasıl yapıldı? Tarzının dadı-şındaydı.

Biraz öfkeyle yaptım onu. O dönemlerde sağa sola besteler veriyordum. Normalde şarkı söylemekten sıkılan biriyim. O dönemin ekonomik koşulları da tabii... Barlarda filan çalışıyoruz Feyyaz Kuruş'la. Feyyaz şu anda da çok değerli bir müzisyen. O da üretiyor. Profesyonel anlamda bestecilik, aranjörlük, söz yazarlığı yapıyor. O dönemlerde büyük firmalara, solistlere şarkılar veriyorduk. Her soliste göre şarkılar isteniyor. Biz de üretiyoruz, veriyoruz. Ama o kadar şeyler yaşadım ki, şarkılarım patlıyor, milyonlar kazanıyor. Plakçı kazanıyor. Oysa benim cebime giren paralar çok komik paralar. Bir sinir haliydi sanırım Meçhul Şarkıcı'yı yaptığımda. Bir yandan böyle hayallerim var. Tıpkı üniversite yıllarında olduğu gibi rock grubu ile çıkıp sahnede gerçekten samimi olarak kendimi ifade edebilmek, ürettiğim şarkıları sunabilmek. Bir yanıyla bambaşka bir popüler dünya var... Ve bir plak firmasıyla bir kavgam oldu. O kavgadan sonra fazlasıyla sinirlendim. Bir yandan da rock grubu hayalim vardı. Fakat kuruş paramız yoktu cebimizde. Bir gecede oturdum, stüdyoda sabaha kadar Meçhul Şarkıcı albümünü yaptım. O dönem için aslında çok anarşist bir davranıştı. Çünkü insanlar albüm için stüdyoya girdiklerinde aylarca uğraşıyorlar ve arabesk albümler de çok çok daha bu... O gün stüdyoya kim uğradıysa çaldı enstrüman olarak. Ne kadar müzisyen arkadaş varsa sağ olsunlar.. O gece eğlendik. Bir gecede bir albüm nasıl biter, bitiyor öyle olunca. Nitekim Meçhul Şarkıcı çıktıktan sonra birazcık cebimiz para gördü.

> ***"Yoksulluğu unutmak, negatif elektiriği topraklamak için de ülke, şu an varolan popüler kültürü abarttı. Toplum antikahramanlarını doğurdu. Gülmek için, küfretmek için, aşağılamak için böyle bir sosyal psikoza girdik."***

O ne kadar sattı?

O epey satt.

Televizyon ayağı da vardı değil mi? Star'la beraber Uzan Grubu...

Evet. O dönem Banko Müzik vardı. Banko Müzik'in başında Ercan Saatçi vardı o dönemlerde. Bir iki ay düzgün bir promosyon yapıldı ve çok yüksek tuttu. Bir iki ay sonra da artık nakit ihtiyacımız tamamen karşılanmıştı. Biz zaten stüdyoda Ayna'yı bitirmiştik.

O dönem Erol Köse var mıydı?

Meçhul Şarkıcı'yı yapmaya karar verdiğim gün yanımda Erol vardı. Ve Erol'la başladık. Erol'la çıktık yola.

Yanında Erol vardı, Ayna'dan Cemil vardı ve sen vardın. Uzun dönem o çıkışı birlikte yaptınız. Daha sonra Uzan Grubu...

Uzan Grubu'yla ticari bir bağdan ziyade dostluğa dayalı bir bağımız vardı.

Kiminle?

Hakan Uzan benim sevdiğim bir arkadaşım. O şekilde yürüdük.

Birlikte yol aldığın Hakan Uzan şu an aranıyor. Erol Köse'nin de durumu belli.

Şu anda medya yoluyla gördüğümüz kadarıyla, anlatılan kadarıyla ben de takip ediyorum ama sonuç itibarıyla insanın birebir tanıdığı, yüzünü gördüğü, arkadaşlık ettiği insanlarla ilgili, Hakan'la (Uzan) ilgili benim görüşüm değişmedi. Bence çok iyi bir insan, iyi bir arkadaş.

Erol Köse'nin düştüğü duruma, peruklara, mail yazışmalarına ne diyorsun?

Erol'la iki yıldır ortaklığımız bitmiş durumda. Erol'un düştüğü durumla ilgili bilgim yok, fikrim de yok.

"Doğum Günü" albümün yeni çıktı, seni tatmin eden bir çalışma mı?

Müzik kariyerimi "Doğum Günü"yle değerlendiremem. Yani nasıl değerlendiremem, çünkü yaptığım en güzel albümdü falandı diye palavra atacak halim yok. Herzaman iyinin iyisi olabiliyor. Bir de yaptığımız şeyi daha henüz yapmışken tanımlamaya kalkmak çok büyük bir hata. Bir yıl sonra belki de a birazcık daha iyi olabilirdi diyebileceğim bir çalışma bilmiyorum, ama aslolan bildiğim tek bir şey var, stüdyoya girdiğinde samimi olmak. "Doğum Günü" albümünde ben çok zorlandım. Çünkü ben aylar evvelisinde şarkı söylemeyi bırakmıştım. Kesinlikle bırakmaya kararlıydım. Bu albümü stüdyoda şarkı söylemeyi tekrar hatırlamak durumunda kaldım. Çünkü şarkıları yaparken bir öykü çiziyorsunuz, bir şiiri oluyor en sonunda şarkı sözü ve müzik haline geliyor, ama şarkı söylemek bambaşka bir şey. Tıpkı o ilk öyküyü yazdığınız andaki ruh haline tekrar yükselmeniz gerekiyor. Şunu diyebilirim, Türkiye'de tabii ki birçok solist vardır. Ben fena bir solist sayılmam. Ama bu albümde solist olarak inanılmaz zorlandım. Çünkü şarkı söylemeyi bıraktığımı düşünüyordum. Aylardır süregelen öyle bir psikolojim vardı. İlk okumalara başladığımda ne yalan atayım çok moralim bozuldu. Çünkü şarkı söylemek içinde samimiyet barındırmadığı taktirde hiçbir şey veremezsiniz. Ve ilk okumalarım rezaletti. Yani normalde albümde varolan okumaların binde biri bile değildi. Beceremedim.

Ayna, ne durumda?

Ayna iyi. Birazcık Cemil'in midesiyle ilgili sıkıntı yaşadık. Onun dışında Cemil 23 yıllık arkadaşım. Biz artık kan bağımız varmış gibi, kardeş gibi yaşıyoruz. Bu albüm birazcık kaçamak gibi bir şey oldu. İki üç ay sonra belki Ayna'yla tekrar stüdyoya kapanırız büyük ihtimal.

Aksamsefası

İçsel Yolculuk-2

SEEENAAA!..

Eflatun Nuri

Veli Bar'da her hafta Salı günü şiir günleri olurdu. Şiirlerin mısralarındaki sözcüklerin, labirentlerinde; duygu yoğunluğunun, sarhoşluğu içinde dolaşıyorduk.

Şimdi günümüzün tüm değerli şairleri, büyük, küçük gruplar halinde masalarına oturmuşlardı. Şiir yüklü bir gecenin keyfini çıkarıyorlardı. İçlerinde en yaşlı bendim, beni seviyorlardı biliyordum ama, kimin masasına otursam, öbürküler kırılacaktı. O yüzden barın köşesindeki bir uzun tabureye, bir ağaca tırmanır gibi çıktım. Bir kırmızı şarap istedim. Yanımda, pırıl pırıl bir afişten çıkmış gibi görünen çok güzel bir kız elindeki içki bardağını uzattı gülerek:

-Hoş geldiniz! Sizinle bir gün karşılaşacağıma kesinlikle inanmazdım. Yıllardır sizi gerçek bir masal kahramanı gibi düşledim! Siz: **"Sevdiğimi bana vermezlerse, beyaz bir ata atlar, dört nala evinin kapısını, camını kırıp salonuna girip onu alır götürürüm!"** demişsiniz. Gözüpek oluşunuz, beni çok etkiledi. Gerçekten bu dediğinizi yapar mıydınız düşünmeden..?

-Evet yapardım!

-Nasıl böyle kesin konuşabiliyorsunuz?

-Onu çok sevdiğim için, her şeyi göze alabilirdim..!

-Çok mu sevdiniz?

-Hem de nasıl...

-Nasıl tanıştınız?

-Güzel Sanatlar Akademisi'nde, o onyedi, ben ondokuz yaşındaydım. O misafir öğrenciydi. Derslere girme zorunluluğu yoktu. Onu yalnız bırakmamak için ben de derslere girmiyordum. Öğleden sonraları **Akademi** kapanana kadar kütüphanede oturuyorduk. Bir gün annesinden bahsetti. Aynı okulda sevdiği bir arkadaşıyla evlenmiş ama; mutlu olamamışlar, ayrılmışlar. Annesi ona: **"Aynı okuldan biriyle sakın evlenme!"** diye vasiyet etmiş! Tabii bu sözleri beni çok etkiledi. Fakat her geçen gün, ona daha çok bağlandığımı, onsuz olamayacağımı anladım. Bir gün Akademi'ye öğle paydosunda geldi. Akademi'de herkes yemeğe çıkmıştı. Ben de **Fındıklı**'daki simitçi fırınına gidip bir iki simit almak için dış kapıya doğru giderken, o dış kapıdan içeri girdi. Elinde iki simit vardı. Birini bana verdi. Bugün neler yaptın? Görmek istiyorum!" dedi. Güneşli bir gündü. Herkes yemekten dönmüş bahçede dolaşıyordu. Biz içeri girdik, çalıştığımız kata çıktık, loş koridorları geçtik; okulun içinde bizden başka kimse yoktu. Yalnız ikimizin ayak sesi duyuluyordu. Hiç konuşmadan galeri'ye geldik. Bir sürü resim sehpalarının arasından geçip, benim sehpanın önünde durduk. Üç gündür **"Homeros"**un büstüne bakarak, resmini yaptığımızı zaten biliyordu! Benimle yalnız olmak istiyordu! Çizdiğim desene sonra bana baktı. İki kolunu göğsüne çapraz yapıp, çenesini ince bileklerine dayamıştı. Titriyordu. O an sarılıp onu öpmeliydim. Bunu yapamadım! Bizim zamanımızda bir kızın elini tutabilmek "seni seviyorum" diyebilmek kolay değildi. Bu günkü gençler gibi yırtık değildik! Aklıma geldikçe çok üzüldüm çok kötü bir şey yaptım. Üsküdarlı, aynı galeriden bir arkadaşım vardı. Sık, sık arabalı vapurda karşılaşırdık. Ona yol boyu anlattıklarımda, bana yardımcı olması için, ikna etmeğe çalıştım. Nihayet "tamam!" dedi. Ona "sen önden git, ben on dakika sonra Akademi'ye gelirim" dedim. O ilk önce bizim galeriye giriyor "arkadaşlar başımız sağ olsun Eflatun'u kaybettik. Sevenleri saat onbirde bahçede toplansın. Öğlen namazından sonra cenazesi kaldırılacaktır" deyince galeride herkes şoka giriyor. Yandaki galeriye de haber vermeye giderken Sena'nın arkadaşı Nevin, yandaki galeriye koşup durumu söylüyor. **Sena, Selma, Güher** kardeşlerin kucağında bayılıyor. Zeki Kral, İlkay, Nevin (Bu günün ünlü ressamlarından) biraraya toplanıp ne yapacaklarını şaşırmışlar. Üzüntü içindeyken, ben kapıyı aralayıp içeri baktım. Galeride herkes korkudan birbirinin üzerine çıktı. Yandaki galerinin kapısını, korka, korka araladım. Sena'nın etrafında arkadaşları kolonyalı mendiller ellerinde alnını, yüzünü, boynunu ovalıyorlardı. Göz göze geldik, o arkaya doğru bir dal beyaz sümbül gibi sallandı. Arkadaşları onun kollarına girip, beline sarılıp tuvalete doğru götürürlerken beni korku dolu gözle izlediler. Nevin "hemen kaybol" dedi. Fakat ben tuvaletin kapısında bir heykel gibi taş kesilmiştim. Biri sanki bana dokundu. O, karşımda aynı benim gibi bembeyaz önlüğü ile mermer bir heykel gibi hareketsiz duruyordu. Hiç konuşmadan koridorda yürüdük. Süsleme atölyesinin karşısındaki üst kata çıkan merdivenlerin başında durduk. Yine hiçbir şey konuşmuyorduk. Akademi'nin müdürü **Burhan Toprak**'ın bile, yanımızdan sessizce geçtiğini sonradan farkettik. O günden sonra, kısa bir müddet Akademi'ye gelmedi. Dış kapının önünden ayrılmadan hep onun yolunu gözledim. Nihayet bir gün geldi; sevincimden uçuyordum. Akşama doğru beraber çıktık. Her zamanki gibi, oturduğu **Cihangir** semtine çıkan dik merdivenlerin başına kadar onu götürdüm. Bana **"Kabataş"**a kadar yürüyelim" dedi. Hava pusluydu. Hafif yağmur da çiseliyordu. Beni arabalı vapura kadar götürdü. Bu sefer ben onu tekrar Fındıklı'ya merdivenlerin başına kadar götürdüm. O yine beni vapura kadar götürmek istedi. "Geç oldu, bak yağmur iyice başladı, ayrılalım" dedim. Bir türlü gitmek istemiyordu. Başı önde düşünceliydi. Başını yavaş yavaş kaldırdı ve yüzüme baktı. Başını yine önüne eğerken "ben birisini seviyorum" dedi. Ayakta zor duruyordum. Bir dal gibi sallandım.

"Sizin galeriden mi?"...

"Hayır"...

"Bizim galeriden mi?"...

"Evet"...

"Ben tanıyor muyum?"

"Evet"

"Kimi seviyorsun?"

"Seni!" dedi. Sonra döndü koşarak merdivenlerden çıkmaya başladı. O ara askılı bir yoğurtçunun ardından merdivenlere doğru yöneldi. Yoğurtçu "Silivri yoğurdu, kaymaaak!" diye bağırırken bir rüzgar onun eteklerini sırtına kadar kaldırdı; her tarafı açıldı, beyaz külotu bile gözüktü. Bir daha onu uzun yıllar göremedim....

Genç kız üzgün:

-Kaç yıl sonra gördünüz?

-İki yıl sonra tam bir saniye görebildim. **Taksim**'den **Galatasaray**'a doğru gidiyordum, bir an onu gördüm. Yanındakiler herhalde annesi ve babasıydı. Başım döndü, düşmemek için bir mağazanın vitrin camlarına iki elimi dayadım. Sonra etrafıma bakındım, Taksim'e çıktım, çok dolaştım ama onu bulamadım.

Genç kız bir sigara istedi, verdim.

-Bu son görüşünüz müydü?

-Hayır!

-Bir kez de düşümde gördüm.

-Hayırdır inşallah.

-Bir bahçe içinde geziniyorum. Bahçe dikenli tellerle çevrili. Dikenli tellerin ardında birkaç genç kız var. Aralarında Sena'yı görüyorum ama ona pek benzemiyor. Bana "burada mı oturuyorsunuz?" diyor. Ben de "evet siz nerede oturuyorsunuz?" diye soruyorum. "Hemen şurada" diyor. Çok seviniyorum. Ona "biliyor musun ben de bir tek resmin bile yok!" deyince, O, "şimdi gidip getireyim" diyor ve koşarak gidiyor. Çok bekliyorum ama gelmiyor. Uyanıyorum. "Keşke ondan resmini istemeseydim hiç olmazsa yüzünü daha çok görürdüm" diyorum..!

Genç kız kahrolmuştu, sigarasından derin bir nefes daha aldı. Ne kadar da Sena'ya benziyordu. Bana:

-Kaç yaşındasınız?

-73, o da şimdi tersten 17; tanıştığımız o günlerdeki yaşı..!

-Demek yarım asırdan fazla süren bir aşk hikayesi.

-Peki! Şu an "atla beyaz bir ata al götür beni" dese ne yaparsınız?

-Dediğini yaparım.

-Öyle mi? Peki beyaz atınız var mı?

-Yok ama, bulurum.

-O vakit ben anneanneme söyleyeyim de hazırlansın..! dedi.

Kendimi tuvalete zor attım. Yüzümü birkaç kez yıkadım. Biraz kendime gelmiştim. Tekrar oturduğum yere döndüm. Yanımda oturan genç kız yoktu.

Barmene;

-Burada oturan bayan gitti mi?

-Ne bayanı Eflatun bey?

-Yahu iki saattir konuştuğum genç kızdan söz ediyorum!

-Yanınızda hiç kimse yoktu.

-Yani iki saattir boş mu konuşmuşum?

-Herhalde Eflatun bey..! Bir kere burada oturacak yer yok eğilin bakın, yanınızdaki yerde iki tane boş bira fıçısı var.

Eğildim baktım. Doğru söylüyordu. Boşu boşuna konuşmuştum. Gözüm sigara tablasına ilişti. Sigara tablasına yeni bastırılmış yarım bir sigara tütüyordu. Ucunda kırmızı dudak izi vardı.

Bu yazının misafir oyuncusu: ***Çolpan İlhan***

Aksamsefası

Berlin'de tanıştılar, İstanbul'da sergi açtılar

Mahmut Celayir, Claude Horstmann, Stephanie Le Mercier, Constanze Westhoven ve Ruth Biller... Bu beş sanatçı Almanya'da tanıştılar ve İstanbul'da bir sergi açmaya karar verdiler ve Goethe Enstitüsü'nün desteğiyle geçtiğimiz hafta bu amaçlarını gerçekleştirdiler. Sanatçılar "Geçit" adını verdikleri karma sergilerini yeniHarman'a anlattılar...

Üç Alman, bir Fransız, bir Türk sanatçı ortak bir sergiye imza attınız? Bu oluşumu nasıl sağladınız?

Mahmut Celayir: 15-16 yıldır Almanya'da yaşıyor olmamın bunda önemli bir payı var. Almanya'da da sürekli görüşüyoruz, bazı arkadaşlarla aynı atölyelerde çalışıyoruz. Düşünsel olarak da bir yakınlığımız var. Benim aklımda da hep ortak bir çalışma yapma düşüncesi vardı.

Almanya'ya neden gitmişsiniz?

Celayir: 80'li yılların başında gittim Almanya'ya. Siyasal gerilimin çok yüksek olması, sanat ortamının sınırlı olması ve yurtdışındaki sanat gelişmelerini merak etmemden dolayı gittim Almanya'ya.

Türkiye'de sanat ortamını gözlemleme fırsatı buldunuz mu?

Claude Horstmann: Açtığımız sergiyle ilgilendiğimden dolayı, pek etrafı görme fırsatım olmadı. Ama çok ilginç bir deneyim yaşadım... Birkaç galeri gezerken, bir sergide Hindistanlı bir sanatçının yaptığı bir çalışmayı gördüm, ki o sanatçıyla bir süre önce Marsilya'da tanışmıştım. Ve çalışmasını da ilk defa Marsilya'da görmüştüm. İstanbul sürpizlerle dolu bir şehir. Bir de Almanya'dayken Ayşe Erkmen ismini çok duymuştum. Belki İstanbul'da bulunduğum süre içerisinde tanışma fırsatı bulurum.

Stephanie Le Mercier: Ben genelde şehirler üzerine çalışıyorum ve İstanbul bu anlamda çok önemli bir şehir. Sergide yer alan çalışmalarım, daha önce Almanya'da gerçekleştirdiğim çalışmalar. Bir gün İstanbul'a gelip, bir süre burada kalıp, sonra bu şehir üzerine bir çalışma yapmak istiyorum.

"Geçit", İstanbul'u da içeriksel olarak tarif eden bir kavram. Sergiyi isimini koyarken, İstanbul'un konumunu mu göz önünde bulundurdunuz?

Celayir: Evet... Avrupa ve Asya arasında önemli bir kent İstanbul. Siyasi ve jeopolitik olduğu kadar, kültürel anlamda da böyle. Bir de hepimizde, Anadolu halkında göçebelik var. Farklı halkların, kültürlerin sürekli gidip geldiği bir bölge burası... Geçit gibi..

Le Mercier: Atölyede çalışmak ve bir sergi için çalışmak... Bu ikisini buluşturmaya çalıştım. Hız kavramı benim çok ilgimi çeken bir kavram. Her çalışma ya da her şehrin kendine özgü bir hızı olduğunu düşünüyorum. Ben Marsilya'da yaşıyorum. Tabii ki bu iki şehrin hızını ve biçimini karşılaştıramazsınız. Çok farklılar birbirlerinden. Ama benim için en büyük sürpriz İstanbul'un devasalığı oldu.

Siz de resimlerinizde özellikle "göç" olgusunu işliyorsunuz...

Celayir: Evet... Ben Zaza Kürtlerindenim. Dolayısıyla topraktan kopma, parçalanış duygularını yaşıyorum ve bunların sorgulamasıyla resim yapıyorum. Toprak, doğa, yurt gibi kavramlar beni çok meşgul ediyor ya da "geride bırakılan nedir", bunun üzerine çalışıyorum. Bu sergideki çalışmam da, biraz fotgerçekçi bir çalışma. Günümüzde fotoğraf ile resim arasındaki diyalog çok gelişti. Bir de siyah-beyaz fotoğrafın getirdiği yabancılaşma, sertleşme ve drama var. Önce fotoğraf çekiyorum, sonra yağlı boya ile boyuyorum. Boyanın organik bir yanı var, bunu çok seviyorum ve kullanıyorum. Bir de tabii ressamım, fotoğrafçı değilim.

Siz bir video sanatçısı olarak, ressam Mahmut Celayir'in çalışmasını nasıl buldunuz?

Westhoven: Benim için video çalışmalarında en önemli nokta montajdır. Ve Mahmut'un resmine baktığım zaman bu montaj olgusunu gördüm ve çok etkilendim. Kameradaki "pan" hareketi, yani gördüğümüz objeyi kamera ile soldan sağa doğru tarama işlemini, kendi gözlerimle yaptım Mahmut'un resminde. Çok hoşuma gitti, özellikle de film ile resim arasındaki kurgu benzerliğini görmek açısından...

Celayir: Video, bizim yeni yeni tanıştığımız bir dal aslında.

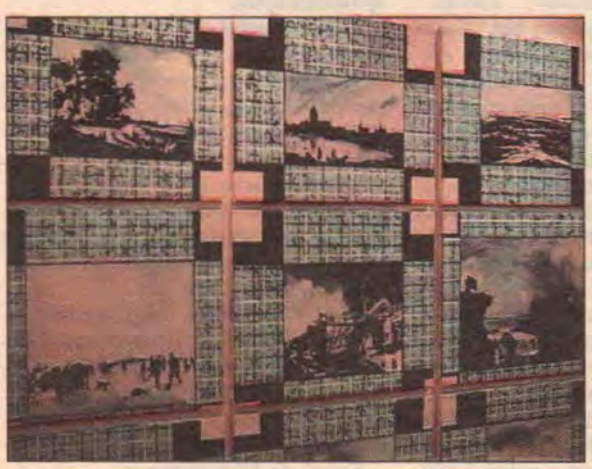
Ama Westhoven'ın videosunu izlediğimde çok şiirsel buldum. Özelikle metni okuduğum zaman çok etkileyici geldi bana. Ama ressamların işi biraz daha zor gibi geliyor bana; bir objeyi anlatıma sokmak açısından... Ama sonuçta her şey düşünsel anlamda hayat buluyor.

Bu tarz karma sergilerin zorluğu var mı; içinde hem video, hem resim, hem fotoğraf olan bir karma sergi?

Celayir: Evet, zor gerçekten. Çünkü içinde değişik anlatım şekilleri var. Onun için öz olarak çok iyi kotarmak gerekiyor. Neyi sunacaksınız ve neyle anlatacaksınız, bunlar önemli. Bir de tabii diğer sanatçılarla iyi diyalog halinde olmanız gerek. Yaptığınız çalışmalar farklı olabilir ama düşünsel olarak aramızda bir iletişim var mı, estetik normlarımız birbirine uyuyor mu; bunlar çok önemli...

Almanya'dan baktığın zaman, dışarıdan bir gözle, Türkiye'de sanatı nasıl görüyorsunuz?

Celayir: Türkiye'de sanatçıların yeteri kadar özgür olmadığını görüyorum. Özellikle resim sanatı Türkiye'de çok zayıf hala. Diğer anlatımlarda güçlü sesler görebiliyoruz; illüstrasyon, film gibi dallarda... Ama çağdaş anlamda resimde pek yol kaydedilemediğini düşünüyorum. Edebiyatta ya da sinemada önemli gelişmeler yaşanıyor. Ama Türkiye'de resim için aynı şeyi söyleyemiyorum. Ve bir cesaretsizlik görüyorum. Almanya'daki sanat ortamı daha özgür, bunun sebebi de Avrupa topluluğunun alt yapısının çok sağlam olmasından kaynaklanıyor. Orada çok yeni formlar, çok yeni diller gözlemleyebiliyoruz. Birey anlamında özgür bir ortam var çünkü. Ve çok cesurlar, bizde o cesaret yok, bu da gelenekten kaynaklanıyor sanırım. Avrupa'nın bireye kazandırdığı en önemli olgu "bakmayı" öğrenmek... Bu toprakların aydınlarında bir yabancılaşma görüyorum; sırtları Anadolu'ya, yüzleri Avrupa'ya dönük...

"Geçit" sergisi 26 Mart 2004 tarihine kadar İstanbul Goethe Enstitüsü'nde izlenebilir.

Aksamsefasi

kaanertem@leman.com.tr Kaan Ertem

Çok uğraştılar ama yaptılar işte.. Hafriyatı seyreden yurdum insanını ne hale çevirdiler!.. Hafriyatı seyrederken hiç olmazsa teknik bir şeyler öğreniyordu.

Hafriyata Bakan Adamlar

İnşaat sırasında hafriyat yapan kamyonları seyreden adam tipini yıllar önce **Öğreten Adam** ve **Oğlu**'nda çizmiştim. Bu adamlar saatler boyunca buldozerin çakıl ve moloz doldurduğu kamyonları seyreder ve hiçbir bok yapmadan öylece dururlardı. Bunların ana amacı gelip geçen kamyonlarda bir ilginçlik aramaktır ama ne fayda!.. Kamyonların damperindeki resimlerden başka hiçbir ilginçlik göremezler.. Damper resmi deyip de geçme öyle naif bir sanat, öyle bir hayal gücü vardır ki o resimlerde şaşar kalırsın..

Aslında ilginçlik dediğim, ne bileyim hafriyat sırasında inşaatın çökmesi ortalığın toz duman içinde kalması, insanların sağa sola kaçışması filan gibi şeyler... Hayatları boyunca beyinlerinin bir yerinde bu beklentiyle bakar dururlar gidip gelen kamyonlara... Mesai sonunda da o ritmik hareketleri seyretmekten yorulmuş bedenlerini kahveye ya da eve doğru yönlendirirler.

Artık bu adamlardan kalmadı. Çünkü hafriyatı seyretmenin hiçbir ilginçliği yok... Şimdilerde televizyonlarda filan seyredecek daha ilginç şeyler buluyorlar kendilerine..

Televizyondaki yarışmalar daha çok ilgilerini çekiyor. Sabahtan akşama kadar **Caner**'in **Tülin**'le niye evlenmediğini tartışıyorlar aralarında.. Memleket meselesiymiş gibi... Ağlayanlar, kavga edenler çıkıyor. Önlerine konan herşeyi bir anda memleket meselesi haline getirmeyi de bir erdem zannediyorlar..

Önlerine konan şeyler de bitecekmiş gibi görünmüyor.

Neyse, in aşağı çık yukarı memleket panayır gibi oldu en sonunda... Çok uğraştılar ama yaptılar işte.. Hafriyatı seyreden yurdum insanını ne hale çevirdiler!. Hafriyatı seyrederken hiç olmazsa teknik bir şeyler öğreniyordu. Şimdi bir halt öğrenemiyor!

Tabii buradaki hafriyatı seyretmesi durumu adamın saflığını belirtmek içindir... Aklıevveller hemen üzerine alınıp patlamasın!

Haaa, bu arada pek sırası değil ama bir kitap duyurusu da yapmadan edemeyeceğim.

Sayın **Ender Merter**'in **"80 Yıllık Cumhuriyeti Afişleyen Adam"** ismiyle bir kitabı yayınlandı. Burada geçen "Adam" kelimesi ile tanımlanan kişi **İhap Hulusi**. Kitap tamamıyla İhap Hulusi'den bahsediyor. Aslında kitabın kapağında kullanılan tanım çok doğru.

İhap Hulusi, gerçekten Cumhuriyeti resimleyen hatta resimli roman gibi bize sunan kişidir. Bunları ağırlıklı olarak reklam çizimleri yoluyla yapmıştır. Almanya'da gördüğü iyi eğitimden sonra geldiği Türkiye'de hayatı boyunca çizgi çizerek hayatını kazanmıştır. Buradaki **"çizgi çizerek hayatını kazanmıştır"** cümlesini ayırmak istiyorum. Çünkü İhap Hulusi çok komik paralara işler yapmasına karşın sonuna kadar sanatından ödün vermemiştir.

Yarım asırdan fazla **Milli Piyango** bileti çizmiştir. Çizmiştir ama eline ne geçmiştir o da tartışılır. Dostum **Gürcan Özkan** son demlerinde adada tanıştığı İhap Hulusi'den hep bahseder. Özellikle de hayran kaldığı çizim takımlarından...

İhap Hulusi hafriyatı seyretmedi. Belki de hafriyat seyretmeyi tercih etmedi desek daha doğru olur.

O tercih etmedi ama dur bakalım ilerleyen zamanlarda ne tatlar, ne hafriyatlar konulacak yurdum insanının karşısına.. Al hakkın budur diye! Yersen... İhap Hulusi mi olacaksın, hafriyatçı mı sen bilirsin..

((orgy macabre)))

PSİKOMOTOR

pelingous@yahoo.com
Pelin Gökmen

Berlin'de bir kış başlangıcı. Schlosscharlottenburg'daki o mazbut ve temiz sokağın başında otobüs bekliyorum. Tanrı biliyor ya orada sonsuza dek bekleyebilirdim. Ne otobüsler gelir geçer beni gitmek istediğim her neresiyse götürecek. Kapılarını açarlar. Beklerler. Sonra meşgul ve kibirli Avrupalı bakışıyla otobüs şöförü bana aldırış etmeden kapıları kapatır ve çekip gider. Zaten benim gerçekten gitmek istediğim yer tam karşımda duran muazzam saraydır. Öyle bir saray ki, bahçesi bize öğretilmiş cenneti andıran.

Ağzından, pipisinden sular çıkan heykeller, görülmemiş renklerdeki çeşitli çiçekler, değişik şekiller verilerek kesilmiş bodur ağaçlar. Ve bir Türk olarak sinirimden oturup üzerlerine sçmak isteyecek kadar kıskandığım o tertemiz çimenler. Ve tüm bu güzellikler temiz kokan, iyi giyimli, alçak sesle konuşan güzel sarışın insanlarla homojenize olmuşlar. Bense bu tabloya hiç mi hiç uymuyorum. Kızguni siyah saçlarımla, sarımtrak ten rengimle, uygunsuz kıyafetlerim ve elimdeki sigarayla... Ama kimsenin de umurunda değilim. Kimse bana dönüp de ne işin var burada "Auslander Raus!" filan demiyor. Zaten az sonra ben de elimdeki sigaradan son bir nefes çekip elimle ateşli kül kısmını yere atıp ayağımla dağıtarak, sararmış filtre kısmını montumun cebine atıyorum.

Akademiyi birincilikle bitirdikten sonra birkaç karma sergiye resimlerimi vermiş ama neticede para mara kazanmayı bırak, verdiğim resimleri bile geri alamamıştım. Ailem artık bu resim işlerini bırakıp memlekete dönmemi ve evlenmemi falan söylemeye başlayınca telaşa kapılıp son şans Berlin'de yaşayan bir arkadaşımın yanına sığınmıştım. Bu arkadaşım da aslında sığıntı gibi yaşıyordu. Beraber olduğu Alman kızla arası bozulunca bir cafede tanıştığı iki eşcinsel erkekle aynı evi paylaşmaya başlamıştı. Arkadaşım her Türk erkeği kadar homofobik ve maçoydu. Ama şu durumda böyle hal ve tavır sergilemesi imkansızdı. Gerçi bu gayler, transseksüel gibi değillerdi. Hatta ilk gördüğümde bir tanesi bayağı hoşuma gitmişti. Gay olmasa muhakkak aşık olurum diye düşünmüştüm. Bir gün indirip bana erkeklik organını göstermişti de beynime kızgın yağlar yürümüştü. Kocaman kıllı millıydı. Tövbe, tövbe...

Anlattığım gibi beni; sokakları, parkları ve hatta otobüsleri, çöp kutuları, kioskları bile heyecanlandırıyordu bu şehrin. Gittiğim her restoranttan hatıra peçete, kibrit kutusu filan alıp cebime atıyordum. Bunu farkeden Ercan **"Kızım bak turist gibi davranmayı bırakmazsan buradan da ekmek yiyemeyeceksin. Benden söylemesi"** demişti.

Ercan haklıydı ama çok az İngilizcem vardı. Onu da konuşmaya çekiniyordum. Bir de ilkokuldan beri sahne korkum vardır. İnsan içine çıkınca kızarma bozarma korkum yani... Bu yüzden iş aramaya hele ki illegal olduğunu bile bile cesaret edemiyordum. Nihayet bir gün gaylerden biri olan Holger bize bir iş buldu. Bir duvar resmi işi. Eğer verilen sürede bitirirsek çok da iyi para alacaktık. Duvarını boyayacağımız yer bir gay klubüydü. İşletmecisi, Holger'in beraber olduğu adamın ortağıydı ve doğal olarak çok samimilerdi. Adamın odasının kapısının önüne gelince Holger poposuyla kapıyı iterek bizi içeri soktu ve dans ederek yüksek volümlü müziğin çaldığı salona doğru gözden kayboldu. İşletmeci hetero görünümlü ve düzgün giyimliydi. Biraz Nuri Alço'ya benziyordu. Bize yer göstererek viski ikram etti. Ercan Alamancı bir ailenin oğluydu. Anne babası 5-6 yıl önce memleketleri olan Fethiye'nin Nif köyüne yerleşmişlerdi. Ama Ercan, Mimar Sinan'ın resim bölümünü kazanınca İstanbul'a yerleşmiş okulu bitince de Berlin'e geri dönmüştü. Bu yüzden Almancası süperdi. Adamla şakalaşarak konuşmaya daldı. Ama adam benimle ilgilenmeye başlayınca bize çevirmenlik yapmak zorunda kaldı:

-Akademide kızlar da nü çalışmalar yapıyor muydu?

-Ne zannediyor bu o. çocuğu bizi ya... Arabistan'dan mı geldik!

Ercan benim ağzımdan adama:

"Tabii ki her türlüsünü" diye yanıt verdi. Sonra da bana doğru gözlerini açarak uyardı. Bunun üzerine adam keyifle bir puro yaktı ve: **"İki homoyu düzüşürken çizmenizi istiyorum, çırılçıplak. Eğer model kullanmak isterseniz içeride** buna gönüllü bir sürü dansçı var. **Hepsini alın kullanın. Bir kaç hafta sonra sezonun en büyük partisini vereceğiz, o zamana kadar bitirmeniz gerekiyor"** dedi. Ercan'la birbirimize baktık. Ben ses etmedim. Ercan işe başlamadan önce bir miktar avans istedi malzemeler için. Adam bir makbuz çıkartıp ikimizin de imzasını alarak 250'şer Euro verdi. Heyecandan titreyerek odadan ve koşaradım da kulüpten çıktık. U-bahn'a inip trenin gelmesini beklemeye başladık.

-Bence eve gitmeyelim. Bir kafeye oturup yapacaklarımızı planlayalım dedi Ercan.

-Okey... Bana uyar, dedim.

Gerisin geri sokağa çıktık. Ercan elini cebine atıp paralarını kontrol ettikten sonra, "birşeyler yiyelim önce. Şöyle pahalı güzel bir restorana gidelim" dedi. Yine itiraz etmedim. Aslında o paranın hepsini 5 dakikada harcamak işten değildi ama herneyse..

"Kalifornien nasıl sence" dedi, Ercan gay taklidi yaparak.

"Bence mükemmel, hadi gidip kusana kadar gravy soslu biftek yiyelim!!" diye bağırdım neşeyle.

Lokantaya girer girmez Ercan'ın telefonu çaldı. Açtı telefonu ve hızlı hızlı konuşarak masalara doğru ilerlemeye devam etti. Sonra birden şok bir haber almış gibi "scheiBe!" diye inledi...

Bir garson kibarca bana yaklaşıp kibarca birşeyler soruyordu. Bense gözümü Ercan'a dikmiş adamın onunla muhattap olması gerektiğini anlatmaya çalışıyordum. Ercan konuşmasını keserek garsona "Nein, danke" diyerek beni kolumdan tuttu ve dışarı çıkarttı.

-Ne oluyor be niye çıktık dışarı? diye sordum merak ve telaşla.

-Arayan Holger'di. Biz çıkar çıkmaz ahlak zabıtası basmış orayı. Herkesi yaka paça karakola götürmüşler.. dedi.

-Nee? Holger'i de mi götürmüşler polisler?

-Hayır Holger bir yere saklanıp bir kaç kişiyle kurtulmuş, evde buluşalım, dedi.

Hemen bir taksi çevirip eve gittik. Apartmanın önünde arabadan inerken midemde tuhaf bir burkulma hissettim. Aynı anda başım sanki ateşim çıkmış gibi yanmaya başladı. Bunlar iyiye alamet olmayan işaretlerdi. Panik atak ve sahne korkuma ek olarak tam bir ikizler burcuydum. Havadaki en ufak bir elektriklenmeden bile etkilenirdim.

"Sen git. Ben biraz şuralarda yürüyeceğim" dedim. Sevgili dostum gözleri parlayarak bana veda eder gibi baktı. Ercan yukarı çıkınca karanlık sokaktan aceleyle caddeye çıktım. Sarayın hemen karşısındaki otobüs durağına gelince durdum. Buralar bizim memlekete göre daha ılıman iklime sahipti. Ellerim cebimde bomboş durakta bekliyordum. Sarayın parkı geceleri kapalıydı. Ama yine de şöyle bir yanından geçmek istedi canım. Karşıya geçtim. Etrafta bizdeki gibi ağzı düdüklü bekçiler falan gözükmüyordu. Bir hamlede telleri'n üzerinden atlayarak karanlık bahçeye daldım. Elma çalacak halim yoktu ya, soran olursa yeşil pasaportumu gösterir turistim derdim. Sırt çantamdan bir Gitanes sigarası çıkartarak yaktım ve yavaş yavaş yürümeye koyuldum. Sarayın bahçeye bakan pencerelerinden birinin önündeydim şimdi. Bir kaç adım daha atarak yüzümü cama dayayarak merakla içeri bakmaya başladım. Hiç bir bok göremiyordum. Zaten de duvarlardaki dandik tabloların neye benzediğini az çok biliyordum. O dönem sanatı hiç ilgimi çekmezdi benim. Saray şarlatanı paragöz ressamların yaptığı ucuz portreler filandı bunlar. Sıkılmıştım. Sigaramdan derin bir nefes çekerek arkamı kontrol ettikten sonra yeniden içeriye gözümün takılmasıyla dehşete kapılmam bir oldu. İçeride biri vardı. Birden avuç içlerim terlemeye başladı. Az evvel taksiden inerken hisetiğimin 2-3 misli daha fazla elektrik vardı havada. Gözlerimi kısarak delice bir merakla karanlıkta birilerini aradım. Küçükken oturduğumuz apartmanda karşı komşumuzun Meral isimli bir kızı vardı. Ağır bir şizofren hastasıydı. O zaman şizofren mizofren bildiğim mi var benim...

Ailesi, hastalığı ağırlaşınca onu okuldan almıştı.

Bizimkilerle evlerine gece oturmasına gittiğimizde odasına giderek iletişim kurmaya çalışırdım kendisiyle. Bir keresinde odanın ışığını söndürerek gözlerimi kısmamı ve etrafı dikkatle süzmemi söylemişti. Bir halt görememiştim elbette. Sonra da bana "Eğer dikkatle bakarsan etrafta yanıp sönen iğne ucu kadar minik noktalar göreceksin" demişti." **Bunlar paralel bir boyuttan bizi izleyen eski ölüler"** diye de devam etmişti.. Aklım başımdan gitmişti pek inanmasamda... O geceden sonra odamda gözlerimi tavana dikmiş uykunun gelmesini beklerken onlardan bir tanesini görüverdim. Tavanın orta yerinde belirip kaybolmuştu. Tam tarif ettiği gibi iğne ucu büyüklüğünde renkli bir küreydi bu. Meral'e mutlaka anlatmalıydım... Heyecanla yatağımın içinde doğrulup sabahı beklemeye koyuldum. Ama sonra dayanamayıp uyuyakalmışım. Cehennemi çığlık sesleriyle uyandığımı hatırlıyorum. Gün daha yeni ağarıyordu. Annem telaşla odama girdi ve **"Sakın çıkma sen buradan"** dedi. Ama o çocuksu merak odada duramazdı ki. Annem ve babamın sokak kapısı eşiğindeki silüetlerinin arasından Merallerin kapısının da açık olduğunu gördüm. İçeri giren çıkan telaşlı insanlar, pijamalarıyla yataktan fırlamış dövünen kadınlar vardı. **"Ne olmuştu ..mına koduğumun sabahının köründe be!"** diye düşünürken üst kattan inen bir komşu bana tercüman oldu ve: "Ne bağırışıyorsunuz komşular?" diye sordu.. "Meral kendini banyoya asmış" diye cevap verdi birisi.

Yukarıdan ayakları görünen komşu bencileyin dövünmedi, hatta hiç şaşırmadı.

Meral artık o minik renkli noktalardan biri olmuştu...

Meğer bunları düşünürken uyuya kalmamışmıyım. Hem de saatlerce. Rüzgarın yüzüme hafif bir şamar atar gibi esmesiyle kendime geldim. Artık eve dönmeliydim. Üşümüş, acıkmıştım ve çişim gelmişti. Koşarak çiti atlayıp karşıya geçecekken bizim sokağa bir polis arabasının girdiğini gördüm. Trafik ışığını falan beklemeden peşlerinden koştum ve karşı kaldırımdaki bir arabanın arkasına gizlenerek onları izlemeye başladım. Polisler bizim apartmana giriyordu. Ne kadar da sessiz polisti bunlar. Etraftaki diğer insanları rahatsız etmeden istediğini alarak gideceklerdi birazdan. Ayrıca kapıda bir de ambulans olduğunu belirteyim... Meraktan çatlıyordum ama yukarı çıkamazdım artık. Bu arada sırt çantamı açarak pasaportumu ve cüzdanımı kontrol ettim. Evde bana ait herhangi bir kimlik veya adıma düzenlenmiş belge yoktu çok şükür. Kısa bir müddet sonra herbiri yarı çıplak halde Holger, evdeki diğer gay arkadaş Dieter ve Ercan polis nezaretinde aşağı indirildiler. Hemen arkalarından da sedye üzerinde kanlar içinde bir ceset indi. Tam ambülansa girerken bunun gay klubün işletmecisi Nuri Alço tipli adam olduğunu gördüm.

Kafamda yaptığım kurguya göre bizimki eve girince bunları ot içerken buluyor. Kendisi böyle şeylere karşı olmadığı için bir kaç nefes çekiyor, ama duman kendisini fena çarpıyor. O esnada herifler çoktan soyunarak birbirlerini ayıklamaya başlamışlardır. Sıra yağız erkeğin de aralarına katılmasına gelir. Uzun zamandır hepsinin gözü ondadır zaten. Ama Ercan bunu yapamaz işte orada marjinallik, sürrealizm biter ve sanki kendi yetiştirdiği tütünü sarıp içen 90'lık dedesi köyünün mersin kokulu yaylarından ona seslenir: "Ey oğul, bu **garbiyyun tayfası böyledir işte bir gün bakarsın fezaya çıkacak ilmi kudrete sahiptir. Ama iş uçkura gelince Anadolu erkeğine domalmakta** bir sakınca **görmez. Bak bu işin sonu yok sen sen ol bu aymazlara uyma"**

Bunun üzerine Ercan eline geçirdiği bıçağı gaylere doğru tutarak bu tür bir ilişkinin gerçekleşmeyeceğini açık ve net şekilde ifade eder. Bizim güloğlanlar sakinleşip geri çekilirler ama birden diğer adam şaha kalkar....vs..vs..vs...

Herneyse artık Berlin macerası bittiğine göre eve dönme zamanı gelmişti. Yine karanlık yoldan hızla geçip caddeye çıktım ve otobüs durağında bu kez taksi beklemeye koyuldum.

Son bir kez sarayın bahçesine baktım. Hayret edilecek şey deminki o zifiri karanlık sarayın bahçesinin tüm ışıkları yanıyordu şimdi. İyice...

Bir sigara yaktım. Taksiye atladığım gibi oradan uzaklaştım.

Ercan'ı da Allah kurtarsın.

Aksamsefası

Yeşim Çobankent

ycobankentl@hotmail.com

Edebiyat şık ve havalı bir şey midir?

Geçen yıl Nicole Kidman'ın yıldızını parlatan "ağır ve derin edebiyat" bakalım şimdi de Gwyneth Paltrow'a da artı yazacak mı? Paltrow'un Sylvia filmindeki saçı başı, kılığı kıyafeti şimdiden moda alemini etkilemeye başladı bile. Pek yakında benzerlerini Mango'da, Zara'da da görürüz....

Hakikaten çok yetenekli bir oyuncu **Nicole Kidman**. Ancak kendisini dosta düşmana kabul ettirmesinin en büyük sebebi, evinin banyosundaki **Oscar**'dır herhalde. O badem içi gibi güzel kadın, kendine Oscar kazandıran "**Saatler**" filminde **Virginia Woolf**'u canlandırmak için takma burunla çirkinleştirildi. Kaymak teninin ışıltısı kayboldu, kızıl-sarı saçları fare rengine boyandı.

Ağzından düşmeyen sigara ve torba gibi cebinde sürekli buruşturduğu mendil de bu değişimin yan karakterleriydi. Kidman'ın tasarım harikası vücut dili bir yana, kılık kıyafeti de Woolf'un derinliğini yansıtmakta çok başarılıydı. Gecelikvari basma elbiseler, külrengi ezik şapkalar, kapalı ayakkabıları ve soluk pardesüleri... Ve muhtemelen lavanta esaslı bir koku kullanıyordu.

Kidman, Oscar'ı kazanmak üzere kırmızı halıda endamını sergilediği sırada giydiklerinin bunlarla hiç alakası yoktu tabii. Dünyanın en pahalı modacılarından özel tasarım kuyruklu tuvaletler, zümrüt üzerine pırlanta avize küpeler filan... Biz sıradan fanilerin ancak rüyalarında görebileceği tanrıça kıyafetleri. Film setinden kırmızı halıya yürürkenki mesafede bütün üstünü başını (başta burnu olmak üzere) ve o soluk basma entarilerini Hollywood ihtişamıyla değiştirmişti Kidman.

Güzel, arızalı ve ölü olsun lütfen!

Hollywood ihtişamı denilince akla gelen bir başka isim de **Gwyneth Paltrow**. Ona hem yapımcılar hem de moda dergileri tapıyor. Ortak kanıları şimdilerde artık pek rastlanmayan bir zarafet ve seçkinliğe sahip olduğu yönünde.

Kelli felli modaevleri Paltrow kıyafetlerini taşısın diye peşinden koşarken, o zeki bir kolejli kızın kıyafetlerini giymeyi tercih etti. "**Sylvia**" adlı filmde *Sylvia Plath*'ı canlandırarak...

Edebiyat tarihinin en çok kurcalanan çiftlerinden **Sylvia Plath-Ted Hughes**'in öyküsünü anlatan filmde Sylvia'yı oynamak için **Meg Ryan** ile neredeyse saçsaça başbaşa bir mücadeleye girişti Paltrow.

Çok yaralı, karanlık, depresif ve ölü olmadıkça kadın yazarları konu edinmekte isteksiz davranıyor sinema dünyası. Ama yine da anlayın yani, zeki, derin, karanlık ve entelektüel bir kadın yazarı canlandırmak ne kadar prestijli o alemlerde... Ryan ve Paltrow didişedursun, Ted Hughes rolü Daniel Craig'e gitti. Daha önce Lara Croft'ta oynamaktan başka bir icraati olmayan granit vücutlu bir yaratık.

Paris Hilton mu, Sylvia Plath mı?

Filmde, ağır bir depresyon geçiren ve kafasını fırına sokarak hayatına son veren bir kadın yazar için gereğinden fazla şık ve stil sahibi olmakla eleştirildi gerçi Paltrow. Ama yine de moda gündemini değiştirmeyi başardı. 1960'ların havasını ağırbaşlı ve entelektüel bir dokunuşla yorumlayan Sylvia'nın kırmızı rujlarını, inci küpelerini, Burberry yağmurluklarını, içe doğru kıvrılmış külrengi saçlarını, yumuşak angora hırkalarını, dümdüz ayakkabılarını, **Audrey Hepburn** tarzı pantolonlarını, dizboyu tüvit eteklerini, cici kız saç bantlarını, önden düğmeli alçakgönüllü elbiselerini bu yıl podyumda sık sık gördük. (Fashion TV değildir tek referansım!)

Sylvia'ya çok yakıştırdığım iki koku; **Joy Patou** ve **Chanel 5**'de bu yıl hoş bir tesadüfle yeniden doğdular. (Chanel 5'in yeni tanıtım kampanyasında Nicole Kidman'ı kullanması da çok manidar)

Paltrow'un "Sylvia" filmi aracılığıyla üfürdüğü bu nostaljik, gençkızvari stil iddiasız gibi görünüyor ve ama çok iddialı aslında. Moda ve entelektüellik gibi yanyana gelmesi çok zor iki kavramı evlendirmeye çalışıyor çünkü.

Ama modayı izleyen herkes de illa Paris Hilton gibi pahalı **Los Angeles** fahişesi kılığında gezmek istemeyebiliyor. Kimileri de hem şık hem akıllı görünmek ve "Bazı şeyleri kendime saklıyorum. Bakma böyle uslu göründüğüme, bilsen içimdeki sönmemiş volkanları" yollu mesajlar vermek isteyebiliyor.

Mücevherlerini tersinden takan komünist

"Edebiyattan beslenen sofistike şıklık" mevzuna ilk uyanan Prada'nın patroniçesi **Muccia Prada** oldu. Bu pek şaşırtıcı değil aslında. Eskiden **İtalyan Komünist Partisi**'ne üye olan Prada, teniyle temas etsin diye mücevherlerini tersinden takan bir bohem. Zengin sosyetiklere hayvan gibi pahalı plastik çantalar satarken onların edebiyat meraklısı narin ve hülyalı kızları için de (var olduklarını umuyorum) **Miu Miu** markasını yarattı.

Aristokrat İngiliz firmalarından **Mullbery**'nin bu yılki reklam kampanyasında kullandığı mankenler Paltrow'un birebir kopyası gibiydi. Bir başka tasarımcı, **Marc Jacobs** çoktandır sofistike, edebiyata düşkün bir üniversite öğrencisinin gardırobundan çıkmışa benzer koleksiyonlar hazırlıyor. İlham perisi? Bu yıl en iyi özgün senaryo ödülü alan **Sofia Coppola**. Evet, Coppola'nın kızı.

Şaşırtıcı gelebilir ama bence bu "edebi şıklık" modasının bizdeki tek uygulayıcısı **Rahşan Ecevit**. Gerçekten stil sahibi tek kadın politikacı. Yıllardır modelini değiştirmediği kulak hizasındaki külrengi saçları, olabildiğince az -belki de hiç- makyaj yapmaması, dizboyu kolej etekleri (nihayetinde o da bir kolejli kız), V yakalı süveterleri, erkek gömlekleri, takı takmaması, düz ve kapalı ayakkabılar, üniversitelilerin giydiği türden kabanlar, incecik fiziği, seçtiği iddiasız ve donuk renkler... Rahşan Hanım'ın belki de 25-30 yaşından beri hep aynı şeyleri giydiğini hayal ediyorum. Kıyafetleri ne kadar sıkıcı görünse de kaliteli, eminim herbiri yıllardır kullanılan klasik parçalardır...

Şöhretler aleminden süzülen edebiyat perileri

Edebiyat bu kadar şık ve havalı bir şey olur da **Madonna**'dan kaçar mı?

"**Ben sadece ödül törenlerinde çıtır popçularla öpüşerek dikkat çekmeye çalışan biri değilim, aynı zamanda ciddi bir yazarım**" havalarında. Kucağında kızı, yazdığı çocuk kitabı "**Mr. Peabody**'nun Elmaları"nı imzalıyor. Kimbilir ne marka kalın çerçeveli kemik gözlükleri ve hanım hanımcık ama şık elbisesisiyle. Yakında bu elbisenin benzerlerini de Mango ve Zara'da görürüz.

Şöhretler aleminden süzülmüş bir başka edebiyat perisi de **Sophie Dahl**. Yves Saint Laurent'in yeniden diriltilmeye çalışılan oryantal kokusu Opium'un (afyon) reklamlarındaki uzanmış kaymak tenli çıplak. İngiliz model **Sophie Dahl**, dedesi ünlü yazar **Roald Dahl**'ın (**Charlie ve Çikolata Fabrikası**) yüzünü kara çıkarmadı. "**The Man With The Dancing Eyes**" adlı kitabını saygın bir yayınevinden çıkarmakla kalmadı. İngiltere'deki prestijli edebiyat ödülü **Orange Prize**'e aday olmayı da başardı.

Kitabının tanıtımını yaparken ayağında bilmemkaçbin dolarlık **Christian Louboutin** ayakkabılar ve üzerinde **Stella McCartney**'nin hazırladığı süper bir elbise vardı Dahl'ın. Baygın bakışlı Dahl; Mick Jagger'in eski sevgilisi, Madonna'nın arkadaşı ve Paul McCartney'nin modacı kızı Stella McCartney'in de kankası oluyor bu arada.

Oyuncu **Jamie Lee Curtis** ve bir zamanlar herkese kalp krizi geçirten muhteşem Çek model **Paulina Porizkova** da çocuk kitabı yazanlardan.

Siz de bu yazıyı okuduktan sonra Mango ve Zara'daki indirime koşmak yerine Plath'ın Sırça Fanus'una ya da Woolf'un Bayan Dalloway'ine bir göz atarsanız daha bir şık ve güzel olursunuz kanımca...

Akşamsefası

Kalamar Dolması tarifi...

Deniz Pak
pacodenice@yahoo.co.uk

Dünyevi aptallıklarımızdan bahsettim bundan önceki sayılarda. Bu yazıda ise damak tadımızı okşayacak mevzulardan bahsedeyim. Lodosa, poyraza salalım kendimizi. Denizdeki nimetlerle haşır neşir olalım. Damak tadımıza, fikrimize, beynimize iyilik yapalım biraz. Her zaman yapmasak da, bu sefer güzel yemek yapıp şarj olalım. Güzel bir yemeğin tarifini vereyim size. Denk geldikçe böyle tesirli tadı olan yemekleri anlatacağım. Her zaman harcamayacağınız bu eforu benim kefilliğimle güven içerisinde harcayabilir, yemeği siz de rahatlıkla yapabilirsiniz. Hatta çekinmeden manitaya, eşe, dosta, hısım ve akrabaya rahatlıkla yapıp, akıllarını alabilirsiniz. Gündelik damak tadımızla birebir örtüşmese de, emin olun harikulade bir sonuç çıkıyor ortaya. Çıkmadı, yapamadım gibi nedenlerle apışıp kalıyorsanız, ben buradayım, malzemenin ve yemeğin tam arkasında duruyorum. Ulan ne reklam yaptım bea.

Neyse ufak ufak mevzuya girelim. İskenderin ağızda bıraktığı lezzetin önünde diz çöken, itaat eden ancak başka kulvarda bir o kadar da iddialı tat için, enfes bir kalamar dolması yapmayı öğreneceksiniz. Kalamarı cips olarak yapıp yemekten daha zor bu dolma. Cipsteki yağlı kalamar tadını bu yemekte hiçbir şekilde almıyorsunuz. Kalamarın kendi rayihası hakim tadına. Herhangi bir balık restoranında bulamayacağımız, bulsak da hayvan gibi para vermeden yiyemeyeceğimiz kalamar dolması bir çok metodla yapılabiliyor. Ege'de yüzyıllardır süre gelen standartlaşmış tarifleri var. Benim anlatacağım ise en basit olanı. Benim tarife yakın varyetelerin tarifini "ekşi sözlük"te kalamar dolması entrysi içinde bulabilirsiniz.

Dolmamızın malzemelerini anlatayım. 2 kişilik bir yemek için 1 kg kalamar alıyoruz (kilosu 13 milyon, kazık yemeyin). 1 kg kalamar, ortalama 300-350 gramdan müteşekkildir ve 3 kalamar ihtiva eder. 250 gr taze kaşar, kalamar başına bir diş sarımsak, 100 gr tereyağı, bir miktar kırmızı pul biber, biraz karabiber, birkaç defne yaprağı, 50 gr zeytinyağı, 1 adet yeşil elma, 5-6 tane kürdan ve 2 kadeh kırmızı şarabı da alıyor ve yemeğimizi yapmaya başlıyoruz.

Kalamarı ayıklarken dolma yapacağınız kese bölümüne zarar vermemeye gayret edin. Sonra bacaklarını güzelce dörder santim uzunlukta doğrayın. Kaşarı birer cm kenarları olan küpler halinde parçalara ayırın. Diş sarımsakları ince ince dilimler halinde doğrayın. Elmanın kabuklarını soyup 4 dilim haline getirin, sadece 3 dilimini kullanacağınız için dördüncü dilimi afiyetle götürün. Tereyağı da kaşar gibi küpler haline getirin. Geri kalan malzemeleri de kullanacağınız şekilde masanın üzerinde hazır edip dolmanın hazırlanma aşamasına geçebiliriz.

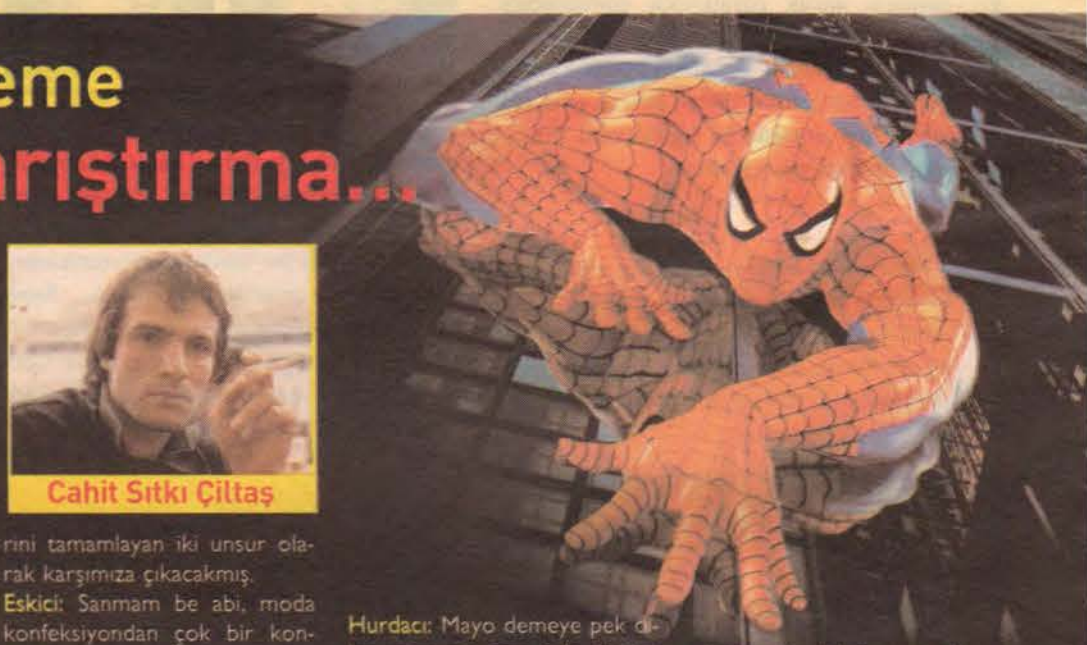
İlk kalamar kesesinin dibine, ortasına ve ağız bölümüne denk gelecek şekilde kaşar yerleştirmeye ve bu lokasyonda tereyağı koymaya dikkat edin. Birinci kalamarın doğradığınız bacaklarını, dilimlenen elmanın parçalarını, doğranan sarımsağı ve diğer kaşar parçalarını harmanlayarak kesenin içine tepin. Burada anlattığım malzemelerle keseyi ağzına kadar doldurarak kalamar kesesinin ağzını malzemeyi taşırmamak için kürdan marifetiyle kapayın. Diğer keseler içinde aynı yöntemi uygulayarak dolmaları hazırlayın. Elma, kaşar ve tereyağ dışında kalan malzemenin artmaması gerekiyor.

Bundan sonraki aşama pişirme aşaması. Pişirmek için fırın veya ocak kullanılabilir. Fırın için bir tepsi gerekir. Ocak için ise kapaklı bir tencere gerekir. Ben alttan ateşli bir fırında yapılmasını tercih ederim. Şimdi bu tercihe göre tepsimize koyduğumuz dolmaların üzerine 50 gr zeytinyağını ve 2 kadeh kırmızı şarabı boca ediyorsunuz. Kırmızı pul biberi, defne yaprağını ve top karabiberleri de tepsi tabanına koyduğunuzda dolmaları pişirmeye hazır oluyorsunuz. Tepsiyi fırına vermeden önce üzerini alüminyum folyo ile kapatın. 20-30 dakikalık bir pişirme süresi yetecektir. (Tencere ve fırın için aynı süre geçerli). Benim tavsiyem, bu sürenin hemen bitiminde tepsiyi çıkarın ve dolmalardan birinin dibinden keseceğiniz küçük bir parçayı deneyin. Pişkinliğini beğendiyseniz yemeğe hazır hale gelmiştir.

Bu yemeği, Paco de Lucia'nın 2003'te yaptığı, bir ay oldu olmadı çıkan olgunluğunun doruğu albümü Cositas Buenasla ve bir şarapla perçinlerseniz sanırım güzel bir hediye vermiş olacaksınız kendinize ve sevdiklerinize.

Afiyet Olsun

Spiderman Geyiği Üzerine Üçleme
Sapla samanı birbirine karıştırma...

Cahit Sıtkı Çiltaş

Hurdacı: Sarıı, demiir, bakır alırım hurdaacıı!..

Örümcek Adam: Örümcek adam geldi huuu! Tavan arası, sandık, komodin, kanepe, perde, dip, köşe bakılır! Örümcekleriniz itinayla vakumlanır! Huuu, örümcek adam geldi!.. Lan hurdacı! Kulağıma bazı şeyler geliyor, işin gücün yok mu senin?

Hurdacı: Tamam, kızma be örümcek adam, güzel abim, ekmek parası ne yapıyım. Yengen, çocuklar evde ekmek bekliyor.

Örümcek Adam: Ne yengesi lan, doğru konuş teres. Benim yengem filan değil o bıyıklı karı. Karım dediğin yetmiyormuş gibi bir de bizi yenge menge ayağına ailene bulaştırma. Bana da fakir edebiyatı yapma, yoksulluk kader değildir. *(burada fakire fakir edebiyatı engellemesi var).* Bana bak, ben yokken ev ev dolaşıp Örümcek abi gönderdi kendisi hasta gelemedi, ben yardımcısıyım diyip evlerden, ardiyelerden örümcek topluyormuşsun?

Hurdacı: Yok abi tövbe ne örümceği, ben hurda alıyorum.

Örümcek Adam: Götürüp halde satıyormuşsun. Benden başka örümcek işiyle uğraşan var mı lan? Böcek işinden çıkacaksın. Bi daha örümceklere ilıştiğini görmeyim yakarım, hem akrabalık bağım var karışmam sonra.

Hurdacı: Abi be, beni yanında işe alsan, telefonlara bakarım, ağı germene yardım eder ortalığı toparlarım.

Örümcek Adam: Büro mu lan orası, ne telefonu, ne temizliği. Ağa düşen böcekler rezervasyon yaptırıp, abi biz şuradayız, ağa düşmek istiyoruz mu diyorlar zannediyorsun?

Hurdacı: Sen bilirsin abi, ben öylesine yardımcı olmak babında şey ettim yani.

Eskici: Eeeskiler alırım... Eskici!.. Eskici!..

Hurdacı: Abi, şu eskici var ya.. Örümcek Adam: N'olmuş o rakuna?

Eskici: Çöp bidonunun orada dikilmiş etrafı kesmektedir.

Hurdacı: Bu adam, önceleri "Eyyyskici!", "Eyyyskici!" diye bağırırken bir süre sonra mahallenin kadınlardan birisi işe uyanmış tabi, kadınlar toplanıp plan yapmış, adamı timar etmek için "Eyyskici yukarı gel bir şeyler var" demişler ve hamşoyu eve alıp kös tavasıyla yer misin yemez misin bi güzel benzetmişler. O gün bu gündür evlere girmez, alışverişi dışarıda yapar.

Örümcek Adam: Hele adamdan huylanmam boşuna değilmiş, vay ipne, oldum olası gıcık kapmışımdır o heriften, şapkasına da uyuzum zaten. Neyse tutma beni, çok sıkıştım, şu caminin tuvaleti var mı?

Hurdacı: Var, olmaz olur mu abi.

Örümcek Adam: Çişimi yapıp, ağımı hemen alıp gitmem lazım.

Eskici: Eeeskiler alırım, eskici

Hurdacı: Eskici! Ne o pelüş öyle, metro durumu mu?

Eskici: Yok be abi, şuradan bir evden verdiler aldım, almak istemedim de zorla verdiler. Yahu bunu kim ne yapsın dedim dinletemedim, adam ısrarla, "al, al yeniden moda olacak, kıymetini bil" dedi. Hani 70'li yıllarda bunları giyen acayip adamlar vardı, artık ne o adamlar kaldı ne de o alemler.

Örümcek Adam: Bu senenin trendi metro-pelüş, bilmiyor musun?

Eskici: Vay be, hacının içine doğmuş demek ki. Trend dedin de aklıma geldi; şu Ankaralı Turgut meselesi ne olacak be abi? Her gün bir tv kanalında, göre göre insan akrabası zannediyor bu adamı. Hele o muşambadan yapılmış yanar-döner rugan takım elbisesi yok mu? İnan, abi'ye o kadar çok yakışmakta, velakin birisi Allah rızası için "bunun modası geçti kardeşim, yeter" dese. Yani o volümlü, yanar döner takım elbiseyle, adeta bir kefal balığı gibi dolaşıyor.

Hurdacı: Zannedersem, bu yıl metroseksüellik ve pelüş birbirini tamamlayan iki unsur olarak karşımıza çıkacakmış.

Eskici: Sanmam be abi, moda konfeksiyondan çok bir konseptir.

Örümcek Adam: Güzel konuştun aferin, torbadaki ne öyle? Neyse beni fazla tutmayın, sonra görüşürüz.

Eskici: Vallaha ben de anlamadım ne olduğunu, hacı pelüşle beraber verdi, arıcı elbisesine benziyor ama tam çıkaramadım.

Örümcek adam da eline aldı evirdi çevirdi ama bir şeye benzetemedi, "göğüs yeri var bu kadın elbisesi galiba" dedi.

Hurdacı: Buldum be abi, buna HAŞEMO diyorlar. Bak şimdi aklıma geldi; gözlerden uzak kuytu plajlarda aile arasında giyilen bir tür deniz elbisesi.

Örümcek Adam: Nasıl yani, Aşortman gibi bir şey mi?

Hurdacı: Yok be abi, denizin içinde giyiliyor.

Örümcek Adam: Mayo mu yani?

Hurdacı: Mayo demeye pek dilim varmıyor, ama öyle diyelim öyle olsun.

Eskici: Neyse yaz geliyor, bunu Sultanbeyli'de Fatih'te birisine okuturum. Abi bir sorunum var konuşabilirmiyiz?

Örümcek Adam: Neymiş?

Eskici: Biraz hassas bir konu da özel konuşsak Spaydır abi.

Örümcek Adam: Bana ecnebiler gibi hitap etme, canımı sıkma. Neyse söyle.

Eskici: Abi benim kişisel olarak dünyada ahtım var. Bu alemde muradıma tam olarak eremedim desem yalan olmaz, geldik gidiyoruz şen olsun Halep şehri, şunun şurasında ne kadar ömrümüz kaldı ki, tedbir yapmak lazım diye düşünüyorum.

Örümcek Adam: Ne tedbiriymiş, geveleme söyle.

Eskici: Senin muhitin geniştir abi, açık konuşayım, kişisel olarak, demin de söylediğim gibi gözüm arkada kalmasın, geleceğe daha umutlu bakabilmek için naçiz vücudumu klonlatmak istiyorum. Eğer sen de uygun görürsen, bi yardımcı olmanı rica ediyorum, ücret sorun değil. Ne diyorsun?

Örümcek Adam: Doğrusu, ben de muhitimin bu kadar geniş olduğunun farkında değildim, taa ki bu konuşma aramızda geçene kadar. Esasen benim tercihim odunculardan, fırıncılardan yanadır ama neden sen de olmayasın? Ufak tefek sorunlar var ama önemli değil hallederiz, yarın gel şartnameyi doldur.

Eskici: Abi yüreğime su serptin vallahi...

Örümcek Adam: Ulan bütün ruh hastaları döşemecilerden, camcılardan çıkar zannederdim, ne kadar yanıldığımı şimdi açıkça görüyorum. Dedi ve hızla caminin tuvaletine koştu.

Aksamserası

harmantimedya

Kutlu Esendemir

Heyy Türk Gençliği! Benim kitabı da korsan basmışlar!

Sen, Birinci Dünya Savaşı'nda Anadolu'nun durumu ve kurtuluş çareleri üzerine kafa yor! Samsun'a çık. Milli teşkilatları kur, yağmur, çamur, kar kış, kıyamet demeden dolaş; kongreleri topla! Misak-ı Milli ve gelişmeler üzerine beynini patlat! Kurtuluş Savaşı'na gir. Büyük Taarruz'a kalkış. Sakarya'sından, İnönü'süne dövüş, Çanakkale'de 350 bin kişinin can verdiği bir savaşı kazan! Millet Meclisi'ni topla! Cumhuriyet'i kur... Genç arkadaşlara seslen. Sonra tüm ifadelerini "Nutuk" olarak topla, kitaplaştır. Sinirden, stresten siroz ol. Sonra sonra, senin kurduğun Cumhuriyet'in, 81. yılında, "Nutuk"un da korsan basılsın. İstanbul, 4. Levent'teki metro çıkışında, korsan porno cd'cinin yanında satılsın.

Özallar tam gaz

Yasemin Bozkurt'un Kanal D'de yayımlanan "Kadının Sesi" programında ailesinin tacizine uğradığı için evden kaçan bir çocuk annesi kadın ile çocuğun babası, canlı yayında evlendirildi. Çiftin şahitliğini 8. Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın eşi Semra Özal yaptı. Öte yandan Semra Özal'ın kızı Zeynep Özal, Meg Ryan'a benzemek için 20 estetik ameliyat geçirdi ama benzeyemedi.

Uyumlu Roman

Seçkin Piriler ile Tuğba Altıntop, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde Rafet El Roman hatırasına biraraya geldiler... Piriler, kürkü ve şapkasıyla, Altıntop ise transparan elbisesi ve ısırılmış elmalı iç çamaşırıyla tam bir uyum içindeydi.

Galatasaray'ı, FB'li Tayyip mi kurtarıyor?

Ülker, Sarar, Yeni Şafak, Hyundai gibi markaların gözde starı, Fenerbahçeli Başbakan Tayyip Erdoğan, ABD ile ilişkilerin gözde ismi Cüneyt Zapsu vasıtasıyla maddi sıkıntı içerisindeki Galatasaray'la yakından ilgileniyor. Sarı kırmızılı kulübün, 20 Mart'ta yapılacak kongresinde başkanlığa aday olan Kamera Reklam'ın sahibi Mehmet Cansun'un eşi, Cüneyt Zapsu'nun akrabası... Bir dönem, evi dahi haczedilen Cansun'un, kendi durumunu düzlüğe çıkardıktan sonra, Ankara'ya üs kurduğu ve hatta Başbakan Erdoğan referansı ile kamu bankalarından, Galatasaray'ı kurtaracak meblağda kredi garantisi aldığı kulislerde konuşuluyor. Romen ekolünden Ankara ekolüne dönüş... Ersun Yenal, Galatasaray'ın yeni teknik direktörü olmasın sakın...

Benzincinin canı can da, tinercinin ki...

Hürriyet'in Çarşamba günleri yayımlanan Otomobil Eki'nde Didem Çoksayar, Petrol Ofisi'nden Teknik Kontrol ve Kalite Koordinatörü Nurdan Turanlıoğlu ile konuşmuş. Çoksayar, Turanlıoğlu için, "Bu işte öyle gelişmiş ki, artık yakıtın kalitesini koklayarak anlayabiliyor" yorumunu yapıyor. Turanlıoğlu, haberde öğrendiğimize göre "yakıt düzgünse kokusundan ve renginden anlıyormuş. Yalnız Turanlıoğlu'nun bir çok fena bir zaafı var. Benzinin "Kokusunu da çok sevdiğim için kokluyorum zaten. Öyle bir saplantım var" diyor... POAŞ'ın sahibi Aydın Doğan, uçucu madde bağımlılığı yüzünden sokaklarda sersefil olan çocuklara, gençlere, Petrol Ofisi tiner departmanında, bir istihdam alanı açamaz mı acaba?

Yakıtı koklayarak anlayan kadın

Petrol Ofisi'nin Teknik Kontrol ve Kalite Koordinatörü Nurdan Turanlıoğlu, yakıtlarının kalitesinden sorumlu... Turanlıoğlu, bu işte öyle gelişmiş ki, artık yakıtın kalitesini koklayarak anlayabiliyor. Turanlıoğlu, "İçine bir şey karıştırılın uzun yıllardan sonra olan bir şey. Eğer yakıt düzgünse renginden de anlaşılır zaten. Göz ve kokuyla anlıyorum. Çünkü ellemek sağlıksız. Kansorejen bir madde. Kokusunu da çok sevdiğim için kokluyorum zaten. Öyle bir saplantım var" diyor.

Avşar ve Ergen, Annan'naştı

Gülben Ergen ve Hülya Avşar canlı yayında barıştı. Kanal D'deki şov programında, ikili, önce "Ah be güzelim ah/ Ben seni üzerim ah/ Sadece gezerim ah/ Yarınım, dünüm yok benim" adlı eseri okudu. Barış şovu, şarkının nakarat bölümünde, Avşar-Ergen ikilisinin izleyicilere popolarını sallaması ile devam etti... Hatırlanacağı gibi Gülben Ergen, Susurluk aktörü Erol Evcil ile Üniversal Müzik'ten ayrılıp, eski Özgür Gündem Ankara temsilcisi, davulcu Mustafa Erdoğan ile muhalif çizgideki müzik guruplarının albümlerini basan Seyhan Müzik'e geçmişti. Gülben Ergen'in "Uçacaksın" albümünün, yüzbinlerce dolar tutarındaki promasyona rağmen tutmadığı fısıldanıyor. Kurtar Hülya ablası...

Harman Duyuru

Yonca, anne oldu

yeniHarman'ın ilk sayılarından bu yana, büyük bir özveriyle gece gündüz demeden çalışıp, haberlerini, mülakatlarını, Washington'dan dergimize ulaştıran arkadaşımız Yonca Poyraz Doğan, hastaneye yatmadan 2 saat önce, bu haftaki yazısını göndererek girdiği doğumhanede, bir erkek bebek dünyaya getirdi. Bebeğe Arda ismini vermişler. Her ikisinin de sağlığı, sihhati gayet iyiymiş, hiçbir sorun yokmuş. Yonca, Arda, Hüseyin Doğan ailesine sonsuz mutluluklar diliyoruz. Arkadaşımızın eşi Doktor Hüseyin, Yonca ile Arda'nın bir fotoğrafını iletti... Hay maşallah!

yeniHarman
Sahibi
LM Basın Yayın Ltd. Şti. adına
Tuncay Akgün
Sayı: 56 - 12 Mart Cuma
15 günde bir yayımlanır

Yayın Yönetmeni Tuncay AKGÜN Editör Kutlu ESENDEMİR Yazışleri Müdürü Kerem ŞENEL (Sorumlu) Yazışleri Müdürü Ayhan ERDOĞAN
Art Direktör Reyhan KARACADAĞ Sayfa Tasarımı Tanzer ERCANPOLAT Fotoğraf Editörü Sinan GÖKSEL Satış Müdürü Cengiz KOCALI Baskı Sorumlusu Tanju Kirbe Müessese Müdürü Ali YAVUZ
Harman Kaldıranlar Mihri Belli-Eflatun Nuri-Yonca Poyraz Doğan-Sefer Selvi-Derya Sayın- Behiç Pek-Ahmet Sümbül-Mutlu Esendemir-Ata Erad-Cahit Ciltaş-Raffi A. Hermonn-Yudum Şaşmaz-
Pelin Gökmen-Yılmaz Şen-B.Mutlu- Özgür Atak-Oktay Taftalı-Gürkan Hacır-Helin Şahin-Reni Parker-Yeşim Çobankent-Yusuf Yavuz-Timur Danış-Kaan Sezyum- Elif Nurşad-Yılmaz Şen-
Kaan Ertem-Serkan Köllük-Murat Yüceşan-Özge Turgut- Kayoke Isobe-Nil Akerman-Candan Dinç- Melike-Barış Ünal-Tuğba Çiçek-Deniz Pak

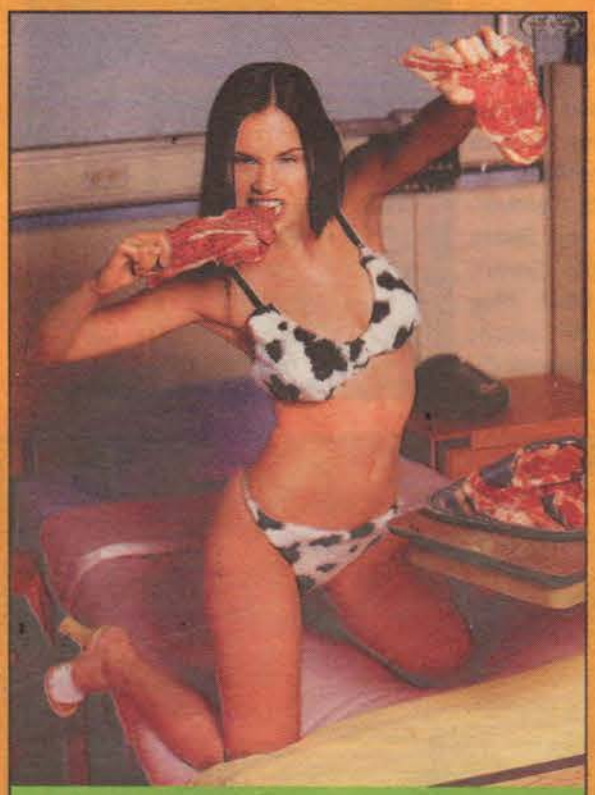
Tel: 0212 - 292 94 50 - 292 94 51 Adres: Fırınzağa Mah. Defterdar Yokuşu No.47 Beyoğlu İstanbul E-mail: yeniharman@leman.com.tr Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx)
Dağıtım: BBO Merkez - Avrupa Distribution: ASV

Aksamsefası

Okur Mektupları

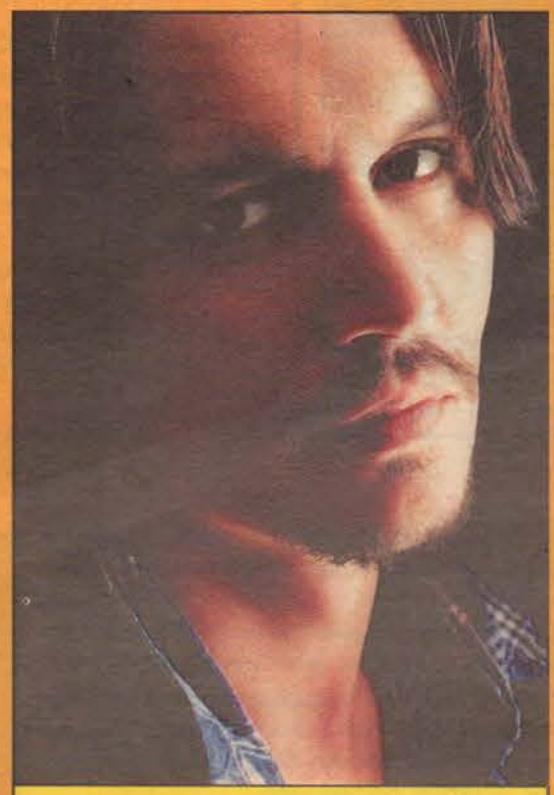
Kaan Sezgin

Bu hafta da denizin buz gibi soğuk sularından gelen okur mektuplarına devam ediyoruz. Yurdun dört bir yanından adeta çığ gibi kafamıza kafamıza gelen okur mektuplarından sizler için seçtik, sizler için şeyettik...

Rumuz: Dikkat tabak sıcak

Selamlar yeniHarman mensupları. Adım Dilara. 23 yaşında entel olmaya aday bir mimarlık öğrencisiyim. Derginiz sayesinde entellik denen çağımız vebasından kurtuldum. Yaklaşık 7-8 yıldır bir yaşam biçimi olarak vejeteryanlığı seçmiş bir insan olmama rağmen, derginizi her okuyuşumda içimde uyanan, mis gibi tereyağlı Bursa İskenderi yeme arzusuna enget oluyordum. Sonunda geçen hafta üzerimden bu sitresi de attım. Artık 3 öğün et yiyerek leş gibi kokuta kokuta sçıyorum. Şimdiden hepinize peşin fiyatına taksitle veresim var.

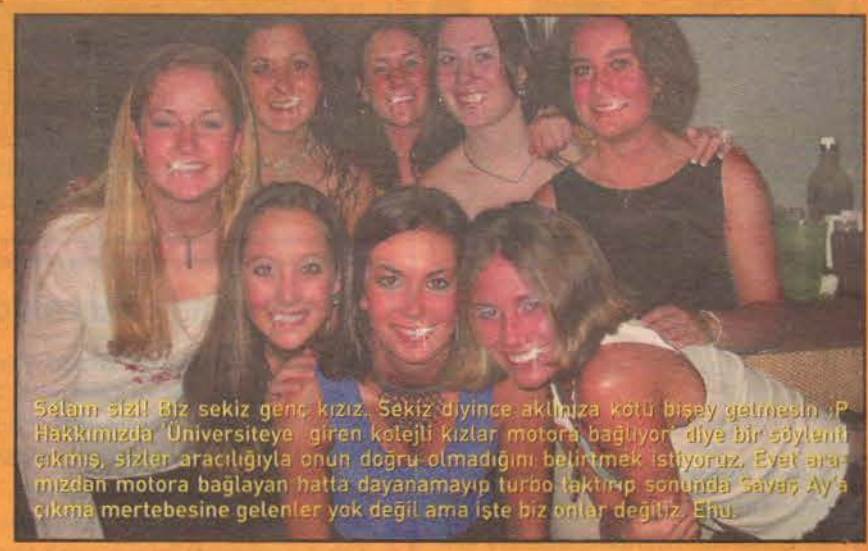
Rumuz: Karaköy Korsanı

Selamlar Harman Kardeşlerim! Ben arkadaş çevresinde Coni Dip'e gereksiz yere benzetilen bir gençdim. Sorunum ise arkadaş çevremin paso erkek egemen olması. Etrafımdaki herkesten "Şşşşt lan anten misin? Alıcı verici, bu ne kılık?" ya da "Lan tipini balinlediğimin oğlanı" gibisinden hakaretamiz laflar duymaktan bıkmıştım... İşte bu noktada derginiz devreye girdi sağolsun. Derginiz sayesinde ciloop desen hakaret kalacak acayip kızlarla takılıyorum. Coni Dip'in ekmeğini bu ülkede ben yiyiyorum ulan! Şimdiden teşekkürler.

Rumuz: Uçurtma

Sevgili Harmancılar sizlerden bir ricam var. Amacım zekanızı test etmek. Bakın elimde iki bardak var. Bunlardan birine sorul sorul, köpürte köpürte işedim, diğerine ise denizin buz gibi soğuk sularından çıkmış biradan doldurdum. Şimdi madem ki o kadar akıllısınız, sorun bunu Mihri Belli'ye, sorun Yalçın Küçüge? Hangi bardakta bira var, hangisinde köpüklü idrar? Her şey hakkında konuşmak bu kadar kolay mı lan! Uçurtmayın beni oraya!

Selam size! Biz sekiz genç kızız. Sekiz diyince aklınıza kötü bişey gelmesin. P Hakkımızda Üniversiteye giren kolejli kızlar motora bağlıyor diye bir söylenti çıkmış, sizler aracılığıyla onun doğru olmadığını belirtmek istiyoruz. Evet aramızdan motora bağlayan hatta dayanamayıp turbo taktırıp sonunda Savaş Ay'a çıkma mertebesine gelenler yok değil ama işte biz onlar değiliz. Ehu.

Rumuz: Harbici kral benim

Hey yeniHarmancılar! Ben Orta Dünya'da kendi halinde bi kraldım. Adım Teoden. Şimdi bu Yüzüklerin Efendisi filminde adımı kullanıp, sağda solda la-lu yapanlar var, onları yazsanıza olm! Pasif olmayın. Oscar'dan mı korkuyorsunuz? Buraların Kralı benim arkadaşım. Kralın Dönüşü de ne demek oluyo? İbnacı mıyız? Tapir miyiz? Kimseye döndü dedirtmem. İstediğiniz bağlamda kralınızı tanımam be! Kimse benim ekmeğimi, kıymamı yiyemez ulan! Kırırım kırırım.

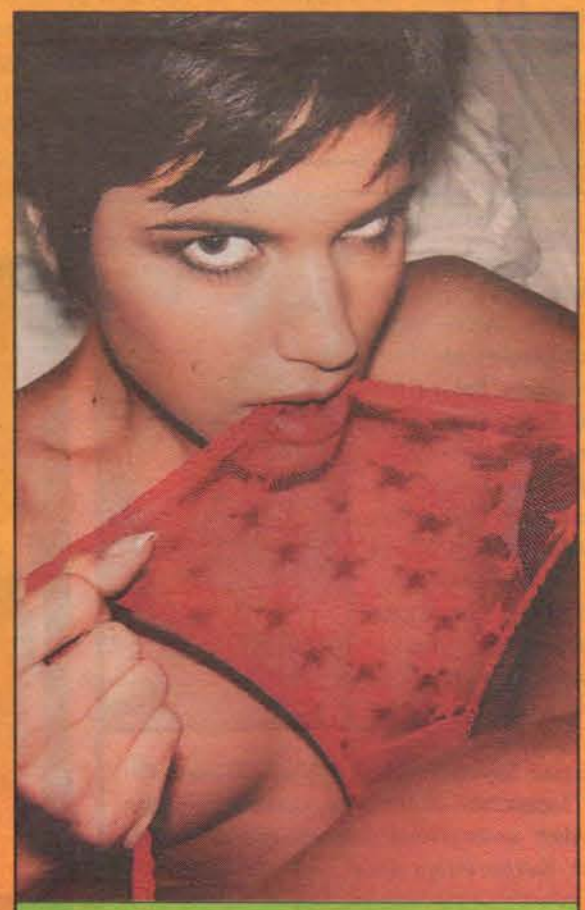

Derginiz sayesinde gözlerimin içi güler oldu. Güler dedim de hani eskiden bir yılbaşında Güler Kazmacı Star ekranlarından yarışma programı sunmuştu aklıma o geldi. - Şu anda Güler Hanım ne yapıyor? diye sorarlardı milllete, gerçekten Star izliyor mu izlemiyor mu öğrenmek için. Millet de 'Güler Hanım öpücük sallıyor' derdi... İşte artık o öpücükleri ben sallıyorum. Sayenizde.

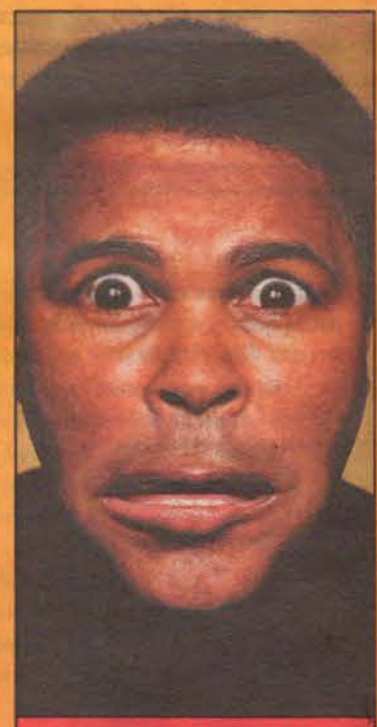
Selamlar, derginizde ben de yazmak istiyorum. Kendimde yeterli potansiyeli görüyorum. Ne yapmam gerekiyor. -Dilmaç.

- Ehms... Dilmaç Hanım, şunu kafadan söyleyelim ki: Siz hiç yorulmayın, biz sizin yerinize yazarız. Ama illa ki yazmak istiyorsanız gelin bunu Firuzağa Camii'nin önündeki kafe / Cihangir adresinde Kutlu Bey'le görüşünüz. Kutlu Bey şimdiden yola çıktı haberiniz olsun...

Rumuz: Yemedim yedirdim

Selamlar gençler. Ben Bahadır Boysal'ın izinde bir gencim. Bir kaç haftadır rutubetli ortamda bıraktığım derginizin, bir süre sonra ilginç bir biçimde yenilebilir don haline geldiğini gördüm ve elimde olmadan derginizi yemeğe başladım. Sizden ricam haftaya da kırmızı bir kapak basmanız. Kalan son kırmızı donumu da yiyorum biliyo musunuz?

Rumuz: Kelebek gibi de değil arı gibi de...

yeniHarman'ı severek okuyorum. Okuyorum diyorum ama okuduğumun bi kelimesini bile anlamıyorum. Simdi diyeceksiniz "Anlamıyorsan nasıl oluyor da yazı yazabiliyorsun?" diye. Lan olum benim adım Muhammet Ali. Ordan biliyorum anlıyorum. Yalancı diyenin kafaya parkinson yumruklarımdan saydırırım valla billa. Hadi hepinizi öptüm... Ama erkekçe.

Akşamsefası

690

28 Ocak 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/05- 1 YTL. (KDV dahil)
(1.000.000 TL)

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.000.000 TL.

Aksamsefasi

guverfeyhan@hotmail.com

Feyhan BAYIR GÜLÜ

ÖZEL SÜRPRİZ

Ünlü yazarımız Aksaray *Paşaoğlu'nun modacı eşi Yarımay Paşaoğlu'nun çok özel kadın bakışıyla kaleme aldığı duygusal Nişantaşı yazılarını zaman zaman bu köşede yayınlayacağız. İşte Yarımay Paşaoğlu'nun ilk gazetecilik denemesi.*

ARABİK ADETLER TÜRK İNSANİNA UZAKTİR

Yarımay PAŞAOĞLU

Türkiye'de son günlerde beni son derece **irrite** eden bazi olayler yaşanıyör. Tamam, herşey çok guzel, Türkiye'miz tam rayına otördü, **Avröpe birliğine** doğru tam son derece mükemel yol alayör derken dikkat buyurunüz son derece duşundurucu bir **taymingle** sahneye fırlayıveren bazi, ben bunlara vatanını sevmiyör diyemiyörüm. **Sevemiyör, elinden gelmiyör, sevgiye muhtaç diyörüm.** Bu tür provokatör insanlar ellerinde maalesef koca koca **meat knife**'larla sokaklara fırlayör, ve o sırada sokaktan geçen ne kadar inek var, ne kader et hayvani, **beefsteak**, koyun var, alıyörler ellerine o kolum kadar bıçaklari, dalakılıç hepisini yerle yeksan yatırıyörler. Ve buna **bayrami** adını veriyörler. Eeemmm, bu insanlar bunu son birkaç **season**'dur yapıyorlar. Eski koye yeni adet getiriyörler. Ben sanmıyör ki eskiden de bu ülkede hayven kesilsin. Bu tip adetler **Arabik adetleridir.** Biz Türk insanina uzaktir. Bizde bu yoktür. Bizde **şömin** ya da **barbeküde** büyük sosis kızartılır ve **grandma** onu torunlara kendi elleriyle sose edip yedirir. **Bizde adet budur.**

VARÖŞ İNSANİ NİŞANTAŞİ'NA DOLDURULUYÖR

Bizim halkimizin dahi yakindan tanıdığı **yılbaşıdır.** O da bakiniz benkendim **Nişantaşi**'da oturuyörüm. Ve maalesef, bakınız maalesef diyörüm. Ellerim şu an **par par titriyör.** Eeemmm, **Nişantaşi**'da bizim eğlence zaten fazla fazla var. Güzel Nişantaşi'mizin eğlence **partylerine** ihtiyacı olduğunu ben şahsen düşünmüyörüm. Bizim oralara kasıtli olarak **varöşleri** kamyonlara doldurarak, **varöş insanı** ben demiyörüm ki insan değil. Asla. Ama varöş insanı eeemmm ağaca da tırmanabiliyör, düz duvara da **çok komik** ama evet çıkabiliyör. Ben yılbaşı gecesi bizim evin duvarının içinden geçerek salonun orta yerine **hace**

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

Aksamsefasi

diyörum ben ona, sıçıyörüm dedi **bıyıklı bir adam** ve sanıyörüm zayıf olduklari için **duvar çatlaklarindan,** ahşap aralıklarından sızabiliyörler ve bunler **Nişantaşi'ni da Türkiye gibi kebap kokutüyörler.** Bırakınız Allah aşkina.

GAZETELERİMİZ İŞ İLANI KAYNIYÖR

Eeemmm. Başka ne oluyör? Hah, **Türk insammiz** üzülerek söylüyörüm **nankör.** Türkiye'de iş yok diyör. Yooo! İşte onu yalan diyör. Türkiye'de iş var. Bakin, ben gazeteden iş ilanlarina baktim. Çoküzel bir iş buldım ve o ilanı **makasla etrafından kağıdı ile keserek** bir kenara koydum. Türk insani olaya **at gibi gözlüki** ile bakıyör. İş yok diyör. Hayir, Türkiye'de iş var. **Maaşi da dolgun.** Bakiniz. Ayda 15 milyar lira aylıkla çirak araniyör. Yani **Apprentice.** Tuncay Özilhan'ın yanında çalişacak çiraklara ihtiyaç var. **Hani iş yok?** Ben buna hiç inanmiyörüm. Bunlar hep safsata. Ha bir de paramizin satin almamiz gücü yok diyörler. **Hani yok?** Ya o zaman yurt dışında **Doyçland**'da Türk insani otomatlara 2 Euro yerine 1 YTL atıyör. İster **sigar** alıyör, ister **limonat.** Ve otomat 2 Euro gibi işlem yapıyör, para üstünü tastamam ödüyör. Hani yok satin almamiz gücü? Demek ki var imiş. Fazla da politikaya girmek istemiyörüm. Eşim oradan " Yaz yaz" diye işaret ediyör. Ben yazarsam daha çok **Türk kadını dünyasi,** duygusal, **iş hayati,** moda, **kedi** ve Nişantaşi yazmak istiyörüm. **Çüz.**

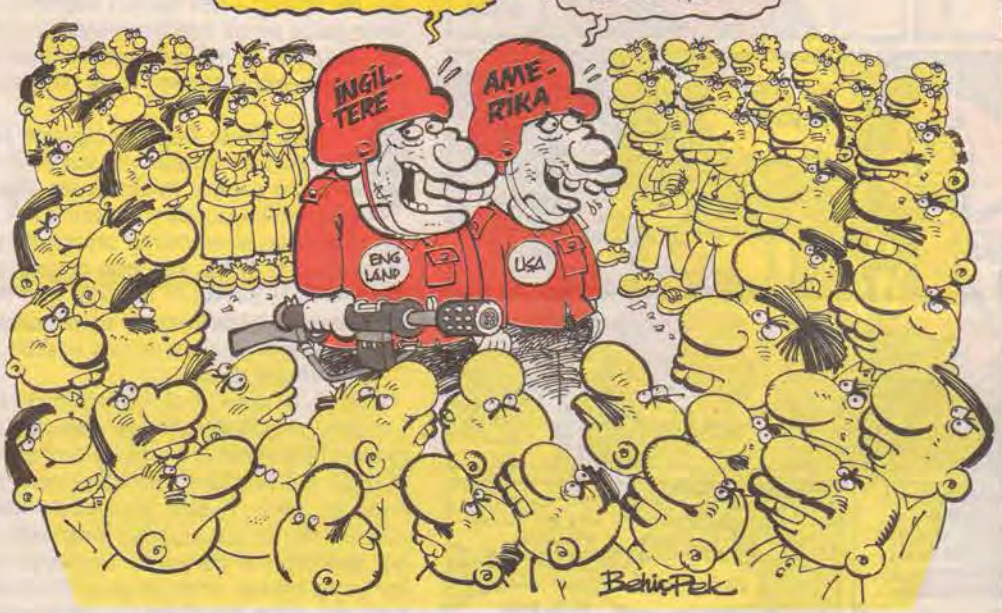
Nice Yıllara...

LeMan

Oyuncak tahta silahla oynayan iki filistinli çocuk güya oyuncak silahları gerçek sanan İsrail askerleri tarafından vurularak öldürüldü..

"Ali Baba Operasyonu" adını verdikleri operasyonla esir aldıkları Iraklılara işkence yapan İngiliz askerlerinin görüntüleri, bütün dünyada işgalci ABD ve İngiltere'ye duyulan öfkeyi arttırdı...

Gözaltında ölen Gökhan Belgüzar'ın intihar ettiğini savunan polis, hücredeki kameranın bozulduğunu, Belgüzar'ın hücre arkadaşının da o saatte uyuduğunu savundu..

Adana'da derse geç kalan öğrencilere elleriyle hela temizlettiler..

DSP eski genel başkanı Bülent Ecevit, CHP'nin ömrünü tamamladığını öne sürdü.. Ecevit, kendilerine uyum sağlayacak partilileri DSP'ye davet etti..

Beyoğlu emniyet amirliği yaptığı dönem, travestileri hortumla dövdüğü için adı **"Hortum Süleyman"**a çıkan Ulusoy, şimdi Başbakan Erdoğan'ın attan düştüğü kulübe ortak ve **"bizim hortumumuzdan hiç pis sular akmadı"** diyor!!!

ABD'deki iki üniversitenin düzenlediği hayali senaryoya uygun olarak Türkiye'ye yapılan biyolojik saldırı, sanal tatbikatla canlandırıldı..

MEDYA SAVAŞLARI

Sabah-Doğan Grubu arasındaki medya savaşları yeni gerginliklerle büyürken, diğer yayımların da birbirlerine girmelerine az kaldı... İşte olası savaşlar.

Sabah-Vatan: Birbirini magazinellikle suçlayan iki gaste bu sefer fonksiyonellik kavgasına girecek... Vatan, tribünde oturak, yağmurlu havada yağmurlu , buzlu havada ise kızak olarak kullanılabileceğini açıklayacak... Sabah'sa en lezzetli gaste hamurunun kendisinde olduğunu, artın pilav üstüne konulduğunda da yemeğin besin değerini arttırdığını iddia edecek...

Milliyet-Zaman: 14 Şubat Sevgililer Günü'nde dev Fetullah Gülen posteri vererek satışları patlatmaya çalışan iki gaste birbirine girece ... Zaman'da misilleme adına Che Guevara'lı yazı dizileri hazırlayacak... İki gaste yazarları da bu dönüş temposuna dayanamayıp spin atarak yoldan çıkacaklar...

Sabah-Hürriyet: Sabah, gaste binasındaki tadilat sebep göstererek zararına, "Sabah her sabah bedava, akşama kalanla da oturup anlaşınız!" kampanyasına girişecek... Bunun üstüne Hürriyet, Sabah yönetimini sigara otomatlarına 1 YTL atıp 2 Euro götürmekle suçlayacak...

Aktüel-Tempo-Haftalık: Dergilerin son sayılarının tamamen aynı olması üzerine editörleri birbirlerine savaş açacaklar... Paintball sahasında buluşan editörler, "Özcan Deniz'i soyup felseli konuşturmak"dan, "Kamasutra yaparken yataktan düşüp incinmemenin 100 altın kuralı"na kadar bütün yazı dizilerinin ilk kendi akıllarına geldiğini iddia edip birbirlerine girecekler...

Ekonomist-Para: "Bi döviz sepetinin altı çıktı, kaç kalır?" sorusunda yanlış duyum alarak okurlarını yanlış yönlendiren Ekonomist'i hışımla, o hafta siyah bi kapakla çıkan Para dergisini "Kara para" olmakla suçlayacak... Para'ysa rakibinden hıncını, "Onlardan olsa olsa ekonomist olur." diyerek alacak...

Atlas-Neyşınl Coğrafik: Neyşınl Coğrafik'in kutuplarda küresel ısınmayı konu ettiği son sayısında, okullarına kutup ayısı kürkü dağıtması Atlas'cılan delirtecek... Karşılık olarak, Atlas'cılar aynı konuyu Fatih Ürek'in Bodrum'daki evindeki konuşacaklar... Gardolapdan götürdükleri kürklerde cabası olacak... (Hakkelen delliimişler demek)

Otoshow-Otohaber: Birbirlerinin araba satış ilanlarındaki, doktorların aslında tıp ikiden terk, bayanlarınsa aslında bavesti olduğunu açığa çıkaracaklar.. Ayrıca İstanbul'daki F1'de Şumi-Montoya kapışması için tribünleri çivi, cam kırığı gibi yoldan çıkarıcı maddeler dağıtacaklar...

Posta-Sabah: Sabah'ın şok kampanyası, "Gaste bayiine de gelmenize gerek yok, onu da biz getiririz evinize ulan. Ayrıca ulan diyerek inceden bi samimiyet yakalar mıyız diye de düşünmedik değil hani."ye Posta'nın tepkisi sert olacak... Yazarlar direk evlerinize konuk olurken, dileyen Romantik İsyankar'la sigara içece , dileyen Seda Sayan'la botoks yaptıracak...

Takvim-Bulvar: İkisi de sabunlanan Rusla ilgili foto ve röportajların gerçek olduğunu, internetten araklamadıklarını söyleyecekler... Ayrıca verdikleri cd'ler'in parçasız-orijinal olup, diğerleri gibi cep sinemalarına, "3 film birden"lere kamera sokmadıklarını yazarak diğer tarafı suçlayacaklar...

Fotomaç-Fanatik: İlk defa fikir bazında bi tartışma görüyoruz... Taraflar, "Petre perteye mi çıkartılmalı, Del Boske'ye "deli"li başlık atan zihniyet Anelka'ya da "anal"lı başlık atmalı mı?" tadında konular yüzünden birbirine girecekler...

Miço-Havuç: Çocuktan geren kavga Miço ekibinin diğer dergiyi "Havuç'un trendy'sine binmiş gidiyolar, verdikleri oyuncaklar bile hep bozuk çıkıyo." diyerek suçlamasıyla başlayacak.. Havuç'cularsa, verdikleri "Şaşı bak Havuç'u gör" posterinin arkasına italik olarak "Yalvaçmana rağmen diziye almadığımız için böyle yapıyosun dimi biyıklı?" yazarak taraflarını örgütleyecekler.

Olgun BUDAK

MELİKŞAH

melikşah@leman.com.tr

KISA METRAJ: Linç

İYİ AKŞAMLAR...

Sıkılhan lan, Hırgürkan ben. Var ya, tahtanı kalıbını yalarım senin ulan yavvuşşak. Bittin olm, dibin geldi, son duanı et, sevdiklerine son bir sms at, geberticem, şerefsiz evladıyım geberticem seni. Ölümlerden ölüm beğen.

- Sende Kill Bill Volüme 1, Volüme 2 DVD leri ya da yerli fenomenlerden Kurtlar Vadisi Cdleri felan var mı?

- Ne diyosun lan sen, tiynetsiz, ne devedesi niçin siidi? Kafayı mı üşüttün olm? Tak lan beynini gen'. Aklı olmayan adama mermi sıkmak delikanlıya yakışmaz.

- Ölümlerden ölüm beğen dedin ya, ondan istedim o filmleri'. Şık kesim sahneleri var içinden uygun bi tanesini seçerdik. Bu arada niye?

- Niye olucak benim üç yaşımdaki fotoğrafımı "Yıllığa basıcaz" diye ele geçirmişsiniz. Neymiş efendim "Biz bebekken" diye yıllığa köşe yapıcaklarmış. Hay akıllarınıza kakamı yapayım, yavuşaklar. Yıllık Komitesinden kızları anneme yollamışsınız, anam da çıkarıp kek gibi vermiş fotoğrafı.

- Eee, ne var resimde?

- Demek resme daha bakmadın. Sakın çıkarıp bakma gözünü dötünden doğru oyarım ha! Bak ben anlatıcam delikanlı gıbı ama sen o resme sakın bakma! Olayın gerçeği şu, annem bana hamileyken üç abimden sonra kız olıyım diye çok istemiş. Doğunca üç yaşıma kadar saçlarımı uzatıp "hazır almışız boşa gitmesin" diyerekten pembe kıyafetler, eteğe benzeyen bebek elbiseleri giydirmişler. Budur. Cehalet işte. Neyse, ben pedere söyledim kaydımı başka liseye aldırıcak. Bu arada o resim sınıfta elden ele dolaşırsa seni okulun kapısında tee Killbill Volüm 10 a kadar parça pinçik ederim anlaşıldı mı? Alo... Alo... Kapadın mı lan. Bana bak resme bakmaya mı gittın yoksa... Alo... Enlemesine boylamasına dilicem, verev kesicem!

- Çişli, Ömür Dayın konuşuyor, naaber? Bak ne diycem aslan parçası: buralara mevsımın ılk karı düştü. Lap lap diye pasaa yağıyo. Arkadaşlarını alıp gelsenize kızlı erkekli. Tabiyatın koynunda yuvarlanırız bak. Kar yağarken sıcak şarap olayı felan senin cıvırlar sever ööle şeyleri. Sende karı çoktur ama en fazla beş kişi gelin bi tane sobalı oda var o bakımdan. Ayı yeri biliyorum bi tane, ona bakmaya gideriz. Kızlar korkmasın diye söylüyorum, uyuyo zararsız. Bak, "biz kalabalığız" diyosan Hacı Abi'lerin bağ köşkünü de açarız.

- Ben tekim dayı....

- Vaays, bünyeyi mi dinlendiriyon lan ehehe... Iyi iyi bırak dolsun biraz portakallar. Ah lan sizin yeni nesil... Tavşan gibi durmadan fikfik fikfik, olm bizim zamanımızda yoktu böyle serbestlik... Ööole bıkıcan, karıdan kızdan elini çekicen, dinlenicen nerdeee. Anca rüyasını görüyoduk. Kalkınca banyo da yapamazsın haa, bi tek pazarları yıkanılırdı o zaman. Ah ah on yıl geç gelicektim ki dünyaya... Herneyse, olm bak tabiat, usuldan kar yağışı lap lap, sıcak şarap, tarihi ve doğal güzellikler karının kızın aklı düşer. Merdiven var tahta, ondört basamaklı, diziliriz üstüne kızak şekinde sarılırız belden birbirimize yokuş aşşa vijjj diye kayarız, bak bu da intiresting gelir ahaha... Kayarız, kayarız vee kayarız... Uh uh... Daha başka animasyonlar da bulurum ben. Sahi, yeni türklirası gördünüz mü hiç, bende tam takım banknot var ona da bakarız... Alo... alo yeğenler kralı... Örttün telefonu haa. İyi iyi sıkı dinlen, komple dolsun portakallar... Ah lan ah...

- Alo Sıkılhan Öflan, sen var ya hayvan bazlı bi insansın Bunalgül Peremecioğlu olarak seninle nası arkadaş kalmışız hâla anlayabiliyor diilim. Allahtan gerçekleri gördüm ve sistem ciddi bi hatadan kurtarıldı. Maymun gözünü açtı artık Sıkılhan!

- Maymun kulağını deldirdi, bunu biliyo muydun?

- O maymun espiri de yapıyo anladığım kadarıyla ama mizah bu diil Sıkılhan, biz buna yığıvrançlık adı veriyoruz. Sööle bakalım Çisil karısı nie senden pozitif elektrik alıyo? Dün bana "Sıkılhan'dan pozitıf elektrik alıyorum" dedi açık açık. Elektriği alan varsa veren de vardır bi yerde. Niye veriyosun elalemin cadısına elektirğini, korkunçsun. Tamam ben bu yaşta birbirimizi sahiplenelim demiyorum ama özgürlük de bi yere kadar yane. Çıktığın biri varsa elektiriğini ööle ona buna saçamazsın... Alo? Cevap versene naapıyosun orda yaağ?

- Kalem pil yutuyorum Bunalgül, ehe.

- Var ya senin için hayvan dolu. Yığıvrançsın. Ali Baba'nın bir çıfliği var içinde, bınbir çeşit hayvan hav, möö diye bağırır. Yığıvrançlık tabletlerini kutusuylan yutmuşun!

Atilla Atalay

skihan@leman.com.tr

Aksamsefasi

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

KEDİNİZİN KÖŞESİ

SİYAMLI KEDİ PROFESÖR

YATTARA VALLİ

CEVAPLIYOR..

Sayın hocam, bazı bazı sıkıntı basıyor. Eşelenesim geliyor. Patiler ile hızlı hızlı eşelenme başlıyor. Ufak çukur oluyor. Çukura oturunca kuyrukta titreme oluyor ve sıkıntı geçiveriyor. Fakat o anda başka sıkıntı başlıyor. Keskin bir şey geliyor ve tiskinti yapıyor. Patiler ile çer çöp ne varsa çukura çekeliyorum. Burumla kokuyorum kokuyorum keskin şey gitmiyor. Onu nasıl gittirelim?

Rumuz: Buhran

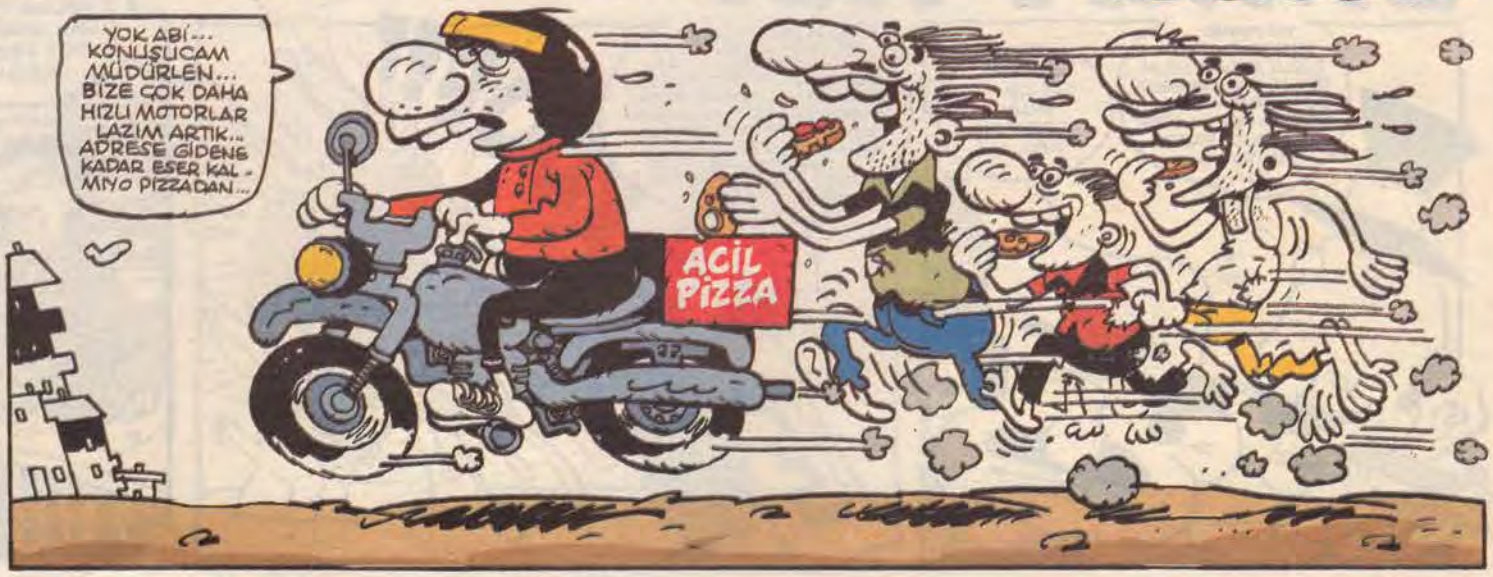
CEVAP: Yavrucuğum, sanıyorum çişten bahsediyorsun. Çiş gider, yenisi gelir. O gider, yenisi gelir. Hiç bitmez. Örtmekle de gitmez. Sen onu koklama, göz karan yap. Dört pati kum yeter. Zıpla duvara çık. Oraya gelmez.

Akşamsefası

ERDENER ABİ

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON

METİN FİDAN

Aksamsefasi

TERELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

TPSUNAR TEZGAH, DOLAP, ENTRİKA, İNCE PLANLAR, ŞEYTANİ TUZAKLAR... İNTİKAM, SOĞUK YENEN BİR YEMEK-TİR...

LAN NE ZAMANDIR BURDAN LAHMACUN ALIRIM BİR KERE YEŞİLLİK KOYMADINIZ BE.!. YEŞİLLİK VER BIRAZ BE!..

LAN DİYE KONUŞMA EL HAREKETİ DE YAPMA...

YAPARSAM NOOLUR BE!..AL İŞTE YAPIYORUM!.. AL GENE YAPIYORUM!..

ULAN ULAN!.BELA MISIN LAN ŞEREFSİZ!..VERMİYORUM LAN, LAHMACUN DA YEŞİLLİK DE!.. ULEEAAN ANUNA GORUM LAYN!

DÖÖÖŞ!

BU İŞ BURADA BİTMEDİ!..GÖRECEKSİN SEN!.AZRAİLİN OLUCAM ULAN!.. YAŞATMIYCAM SENİ!.

KEBAP 5

DEEASTİR GİT... HOKKABAZ!..

O ANDAN İTİBAREN SABIRLA VE İNATLA, İLMEK İLMEK ÖRÜLEN BİR İPEK HALI GİBİ İNCE BİR PLAN DÜŞÜNMEYE BAŞLADI...SONUNDA BULDU DA...

HATA OLMAMALIYDI...ŞİRKETİN PERSONEL MÜDÜRÜYÜLE VE İŞE YENİ BİRİSİNİ ALMAK GEREKLİLİĞİNİ KABUL ETTİRMİŞTİ...

TAMAM. BİZ SİZE GERİ DÖNECEĞİZ BEYFENDİ...

ADIM KAMİL. 5 KİŞİYİ SATIRLAN GEÇTİM DOĞRADIM...NAMUS İÇİN YAPTIM... 16 SENE İÇERDE YATTIM... ÇALIŞMAK İSTİYOM...

İŞTE...ARADIĞI ADAM TAM DA BUYDU..GÖZLERİNDEKİ VAHŞİ PIRILTIYI GÖRÜNCE KARARINI VERDİ...

İŞ ÇOK ZOR DEĞİL.. ŞİMDİLİK GETİR GÖTÜR İŞLERİNE BAKACAKSIN KAMİL EFENDİ...

SENİ AŞŞALIK KEBAPÇI SENİ!..PLANIM TIKIR TIKIR İŞLEYECEK VE EBENİNKİNİ GÖRECEKSİN...

KEBAP 5

HERŞEY BASİT BİR SİPARİŞLE BAŞLAYACAK.

KAMİL EFENDİ, ŞU KARŞIKİ KEBAPÇIDAN BANA ÜÇ LAHMACUN ALIR MISIN?..

SONRA KEBAPÇIYA BİR TELEFON BAĞLANTISI.

ALO, BEYFENDİ, SİZE ÜÇ LAHMACUN ALMASI İÇİN BİRİNİ GÖNDERDİM DE... YALNIZ ŞEY...BELLİ ETMEZ AMA KENDİSİ EŞCİNSELDİR. KABA GÖRÜNTÜSÜNÜN ALTINDA GÜZEL BİR KALÇA VARDIR...

VE...SİZİ BEĞENİYORMUŞ... BELLİ ETMEYİN OLMAZ MI?. HAŞİN GÖRÜNÜR AMA HASSAS VE KIRILGAN BİR BEYDİR...

AHA...O... ŞE...TABİ TABİ...

SELAMUN ALEYKÜM.

BUYURUR... BUYUR CANIM.' AMAN MAŞALLAH... HE HE... HÜ, FSS...

BİLİYORUM Kİ BU YARI HAYVAN HERİFİN İÇGÜDÜLERİ HAREKETE GEÇMEKTE GECİKMİYECEKTİR...

HADİ İKİMİZ DE GERÇEĞİ BİLİYORUZ..FAZLA UZATMAYALIM... UFF, KÜFEYE BAK!..

VE İŞTE O ANDA İNTİKAMIM ALINACAKTIR. HEM DE EN VAHŞİ BİÇİMDE..ÇIĞLIKLARI DİNLERKEN BEN BÜRAMDA VİSKİMİ YUDUMLUYOR OLUCAM...

4 GÜN SONRA...

E, PARDON...KAMİL'LE BİZ BİRBİRİMİZE AŞIK OLDUK...AMSTERDAM'A GİDİP EVLENMEK İSTİYORUZ..SİZİN ŞİRKETTE ÇALIŞTIĞINA GÖRE BİR HAFTA NİKAH İZNİ RİCA EDİCEZ. BİR DE ŞAHİDİMİZ OLURSANIZ SEVİNİRİZ.

BİR DE MAAŞA MAHSUBEN AVANS RİCA ETCEM MÜDÜR BEY...

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

YIKMATİK

Bünyesinde yok kelimesinin olmadığı, her aranan şeyin bulunduğu, dünya piyasası canım Tahtakale'nin son yeni bir icadı daha... Yıkmatik... Kemere benzer bir kuşak kurbanlık boğanın ayaklarına bağlanıyor ve bu kuşağın eldeki ucu çekilmek suretiyle tek hareketle boğa alaçağı ediliyor, yere yıkılıyor... Tahtakale sokakları kurban bayramı sürecinde böylesi ilginç Yıkmatik tanıtımlarıyla doluydu.. Çeşit çeşit yıkmatik ürünleri mevcuttu tahtakale piyasasında... İşte bu da "Kurban yerine kendini kesenler, kurtardığı elinden kaçsınlar, saatlerce kurbanla uğraşanlar, kurbana eziyet çektirenler, ne kendinize ne de kurbanınıza eziyet etmeyin!.. Yıkmatikle tüm büyükbaş hayvanlarınızı çile çekmeden, eziyet etmeden tek başınıza yıkabilirsiniz..." diyen daha gelişmiş bir yıkmatik modeli. Zira broşürde dediğine göre ürün, araç çekme halatı olarak da kullanılabiliyormuş...

GÜNERİ İÇOĞLU

dümür detayları

dumur@iletisim.com.tr

YTL YAZIM KILAVUZU

Altı sıfır atılınca şu, şu kadar olacak, bu, bu kadar olucak diye bol bol gösterildi TV kanallarında, gazetelerde... İyi, iyi güzel de 75 kuruşu, 35 kuruşu zar zor çeviren yurdum insanına, bankacılık işlemlerinde, ATM'lerdeki havale ve para çekme gibi konularda, çek senet yazımlarında yeterli bilgi verilmediği kanaatindeyim... Ayrıca bankacılık işlemlerinde düz hesaplarda, noktadan sonra da olsa iki sıfırın durduğunu YTL'nin ilk günlerinde bir benzinci mağdur bize göstermiş oldu. Zira, mesela 50 YTL için kredi kartı slipine 50.00 yazmak gerekiyor. Yoksa banka sadece 50 rakamını görünce 50 yeni kuruştan işlem yapıyor... Benzinci mağdurun gece pompacısı gece boyunca bütün kredi kartı slipienne sadece 20, 50, 40 gibi yazıp kuruş hanesinin nokta ve iki sıfırını yazmadığı için 20 yeni kuruşa, 40 yeni kuruşa, 60 yeni kuruşa gelenin geçenin deposunu bir güzel doldurmuş... Uğradıklan zarar, YTL yazımının ağızla söylendiği ve kullanıldığı gibi sıfırsız olmadığını onlara bir güzel göstermiş...

Bu bankacılık işlemleri yazım konusunda sıfırsız YTL tanıtımlarında yeterli kadar aydınlatılmadık galiba... Evrakta fazla sıfır yazmak korkusu sıfırofobi diye yeni bir korku türü ortaya çıktı. Öte yandan sabcı ve üretici düz hesapta kuruşun iki sıfırını faturaya ya da slipe yazmazsa satbğı şeyi kuruş üzerinden satmış olacağından üreticide de skeptik sılır eksikliği paranoyalan artış gösteriyor... Ben de ATM'lerdeki naçizane izlenimimi sunayım: Mesela elektrik, su parası yatırıyorsunuz ya da zor durumdaki bir yakınınıza havale gönderiyorsunuz. Diyelim 80 YTL... ATM'de yani bankamatikte 80.00 yazmazsanız yakınınıza 80 YKR havale göndermiş olur ve dua bekierken nice beddualar alırsınız, ödedim sandığınız elektrik faturanız kuruş olarak işlem görüp ödenmez, bu faturayı daha sonra gecikme zammıyla ödeiken durumu daha iyi kavramış olursunuz... Buraya kadar tamam... Fakaat gelgelelim bankamatikten para çekme işlemine... Ekranda çekilebilir tutarlar çıkar 5, 10, 20, 50, 100 diye. düz hesap, kuruşun çıift sıfın olmaksızın. çok güzel... Fakat siz 80 YTL alacağınız için diğer tuşuna basarsınız ve çekmek istediğiniz 80 YTL tutarını yazarken havale ve elektrik faturasını ödeme işi habılayıp bu kez yine 80.00 yazmaya çalışırsınız. makina bu işlemde bu tutarı Sekizbin YTL olarak. Nedense bir tek bu konuda yani para çekme işi diğer tutar yazarken makina kuruşun çift sıfırını yor, sadece 80 yazarsanız bunu 80 YTL olarak g Sanki hakiki YTL bir tek bu işlemde var, onsa 10, se 20 yazıyorsunuz... İşte bu izlenimimi bindiğ takside YTL yazım konusunda yoğun şüpheleri ol siciye anlattığımda "Abi büyülmüşsün" dedi ve geçiş köprü geçiş parasını almadı benden... O sürü yanlış yaptığını, bu konuda hala acaip ten olduğunu söledi; "Daha neler çıkacak abi.. Lise nuyum ben zor anlıyorum daha niceleri naapsı zim taksimetreler hala dönmedi YTL'ye, geçen metreden okuyup dalgınlıkla ve alışkanlıkl 8.500.000 yazdım.. Valla günlerdir uyku tutmu ni..." "Abbooyy nettin sen, 8.500.000 artık Ko Sabancılarda yok yahu!.." dedim "Doğru diyos

DERYA SAYIN

Borcumuz Ne Kadar Hakkari?..

CEZMİ ERSÖZ

Biliyorum, borcumu henüz ödeyemedim Hakkari'ye...Bu yüzden çok sık düşüyor aklıma...Bir boşluğa benzeyen dalgınlık gibi..Sıçrayarak uyanılan suçlu bir rüyaya benzeyişi bu yüzden belki de..

Van'dan **Hakkari**'ye giden otobüsümüz ansızın durdurulunca benzer bir rüyadan uyandırılmıştım. Hartanın yırtılan yerindeki bir şehre gitmemin yasak olduğu kazınmıştı belleğime, anılarına...Başını otobüsün penceresine dayadığında yol yorgunluğuyla içim geçmiş, rüyamda hiç görmediğim Hakkari'yi görmeye başlamıştım...Uyanır uyanmaz biraz mahcup, biraz suçluluk duygusuyla elim kimliğime gitmişti...Jandarma ya da özel tim polisleri olabilirdi durduran. Alıp götürebilirlerdi. Geri gönderebilirlerdi. Günlerce sorguya alabilirlerdi.Bir insan böylesi olağanüstü günlerde neden İstanbul'dan kalkıp da bu şehre gelirdi ki...Bu coğrafyanın yollarındaki her yolcu birer potansiyel suçluydu...

Otobüsün ön kapısından binen orta yaşlı, bıyıklı, esmer adam ne jandarmaydı ne de özel tim polisi. Üstelik elinde bir bira şişesi duruyordu.

-Cezmi abi aşağıya gel...

Şaşkınlığım çok sürmedi. Hemen toparlanıp aşağıya indim. Otobüsün önünde Şahin marka bir araba duruyordu...Aşağıya gel diye indiren beni imza gününe çağıran kitapçıydı. Arabayı kullanan ise kayınbiraderi...Koltuğunun altı şilme bira şişesi doluydu.

-Hayırdır, bu ne hal?Burası meyhaneyi geçmiş...

-Kusura bakma abi. dedi kitapçı. **sen geleceksin diye günlerdir içiyoruz..**

-Niye, sevinçtenden mi, üzüntünüzden mi, anlayamadım.

-Yok sayın dostum diye atıldı kayınbiraderi. **korkumuzdan içiyoruz. Şehrimizde ilk kez böyle bir şey düzenliyoruz. Başımıza ne geleçek bilmiyoruz. Allah'tan hayırlısı, kazasız belasız bu iş bir bitse diye dua ediyoruz...**

Yaşamızdan Zap Suyu akıyordu. Hüzünlü ve hırçındı.Yol boyu bize eşlik eden Sümbül Dağları kendi dalgınlığına gömülmüştü...Arabanın içinde ise korku, suçluluk ve merak duygusu hakimdi...

Hakkari'ye henüz girmiştik ki kitapçıya bir telefon geldi. **Tamam efendim, hallederiz efendim, olur efendim,** gibi şeyler söylüyordu beti benzi atmış bir şekilde...

Biraz daha gittik. Araba durdu. Kitapçı beni dışarı çağırdı. Çıktım. Hiç iyi gözükmüyordu:

-Bak Cezmi abi, sen şimdi şehrimize hoş geldin. Şimdi akşam güzel bir sohbet ederiz. Hakkari kebabı çok güzel olur burada. Rakımızı da içeriz. Sabah da gidersin..

-İmza günü, söyleşi. Onlar ne olacak?

-Sen onu boş ver abi. Ne olur yani, bir kerede Hakkari'ye kebap yemek için gelmiş ol. Bir daha ki gelişinde şahane bir imza ve söyleşi günü düzenlertz. Hem o zaman havalar daha iyi olur. Olmaz mı abim benim.

-Sen dalga mı geçiyorsun benimle , ben onca yoldan buraya kebap yemeye mi geldim yani...Mümkün dağıl. Okurlarım bekliyor beni.Ben her şeyi göze alarak geldim buraya...

Yola devam ettik. Sonradan öğrendim kitapçıyı arayan emniyet müdürüymüş.Kitaplarımı görmek istemiş. Eğer içinde Kürt meselesiyle ilgili bir şeylere rastlarsa etkinliği iptal edeceğini ve bunu da kitapçının burnundan getireceğini söylemiş...

Sonra kitapçının ısrarıyla vali yardımcısını ziyaret ettik. Vali yardımcısı beni az çok tanıyordu. Böylesi etkinliklerin şehrin imajını değiştireceğini söylüyordu...Sanıyorum emniyet müdürünü o ikna etmişti.

Söyleşi günü en az okur kadar polis vardı kitapçının önünde. Kapının önünde bekliyor, giiip çıkanlan kontrol ediyorlardı. Bu yüzden bir çok öğretmen ve diğer memurlar ne olur ne olmaz diyerek, içeri girmemiş, geri dönmüşlerdi.

Kitapevi yolun altında, neredeyse yan yanya toprağa gömülmüş dernek çatısına bir kulübeydi. Kitapçı demeye bin şahit isterdi.Çoğunlukla okul kitapları. kalem. defter, önlük ve diğer kırtasiye eşyaları satılıyordu burada. İçersi buz gibiydi. O gün için bir yerlerden , o da benim ısranmla birkaç elektrik sobası bulup getirmelerine rağmen...

Beni dinleyen gençlerin gözünde binlerce duygu gelip geçiyordu. Gözleriyle konuşuyorlardı sanki. Bu gözlere en çok merak, öfke ve sorgulama duygulan hakimdi...Bir genç ülkemizdeki Kürt meselesinin nasıl çözümleneceğine ilişkin bir soru sorduğunda aklıma kitapçının bana yolda söyledikleri gelmişti:

-Bak abi, Kürt meselasine hiç girme, doğadan bahset, çiçeklerden bahset. Bizim yaylalarda öyle güzel çiçekler vardır ki; ama yasak gidemiyoruz, neyse boşver onu sen. Sen bol bol doğadan bahset , olur mu abi...

Bir an içimden hüzünle gülümsedim ve hemen kendimi toparlayıp genç okurumun sorusunu yanıtlamaya başlamıştım ki, onun orada olmadığını fark ettim.Telaşla nereye gittiğini sordum. Onun yaşlarında birisi **parmak kaldırıp: Efendim, siz bana söyleyin, o dışarı çıktı.O benim arkadaşım, ben ona anlatırım**...

O suçlu rüyadan bir kez daha uyanmıştım. O boşluğa açılan dalgınlığımdan...

Buralarda devlet korkusu öyle derindi ki, sorusunu süren hemen dışarı çıkıyor, yanıtını arkadaşından bekliyordu...

Söyleşimiz devam edeiken birden kapı açıldı ve içeri esmer, siyah, uzun mantolu tuhaf bir adam girdi. Kimseye bakmadan, doğrudan yanıma geldi ve hoş geimişsin, diyerek sarıldı. Buyurun oturun , demeye kalmadan kapıya doğru yöneldi ve tam çıkarken, bana döndü:**Borcumuz ne kadar yaro?** dedi ve çıkıp gitti...

Hiçbir şey anlamamıştım. Oradakilere:**Arkadaşlar kim bu adam, diye?** sordum.

Nasır dediler. **Hakkari'nin delisidir, Çok sevilir buralarda**...

Sonradan anlattılar. Sadece sevdiği insanlardan para ya da sigara mış, aldıktan sonra avucunu uzatır.**Borcumuz** na kadar yaro?diy ve alaycı bir gülüşle baktıktan sonra çekip gidermiş. Öyle herkese nmazmış. Sadece çok güvendiklerine...

Hakkari'li yazar **Sevgili Muhsin Kızılkaya**'dan dinlemiştim öyl Bir kıza çok aşıkmış. Ama kız çok genç yaşta hayatını kaybetmiş. Hakkari'nin oldukça uzağında bir mezarda gömülüymüş. **Nasır** fır dukça sevdiği kızın mezarını ziyaret eder, ona dua okurmuş. Çabş çok yoğun olduğu bir gün yine oraya gitmiş. Kendisini sevdiği k duğu dualara kapılmışken bölgede operasyon yapan güvenlik gü şüphesini çekmiş. Terörist olduğundan şüphelenmişler ve yakala guya çekinişler.Saatler süren sorgudan sonra şüphellendikleri gibi madığını anlamışlar. Bölgede görevli bir albay Nasır'ın haline acıy kopteriyle onu şehrin merkezine bırakmış. Nasır helikopterden sonra albaya dönmüş ve:**Borcumuz ne kadar yaro?**diye sormuş.

Hakkari'de acı, korku, kara mizah, öfke ve yoksulluk hepsi birb nşmıştı. Otelime dönerken yaşadığım bu yoğun duygulardan ötür vazyetteydim. Tek isteğim bir duş alıp bir an önce uyumaktı...Sa nın üçüydü ve sabah altıda gazeteci bir arkadaşım beni alacak ve ki bir etkinliğe götürecekti...

Tam yatağıma girmiş uyumaya hazırlanacaktım ki odamın kapı dı:**Kim o ?** diye seslendim.

-Benim Cezmi abi, ben Kayhan, okurunum abi, aç lütfen...

Söylene söylene kapıyı açtım. Genç yaşta saçları ağarmış, y acının derin çizgileri olan birıydi Kayhan.Oldukça içkiliydi. Gözle mıştı. Kapıya yaslanmış duruyor, gözlerime hüzünlü bir hayranlık yordu.

-Merhaba Kayhan, evet, nedir benden isteğin?diye sordum.

-Abi seninle konuşmam lazım, buna çok ihtiyacım var.

-Bak, Kayhan seni anlıyorum. Ama inan çok yorgunum.

Aksuniseresi

yaptık bi hata.. Ondan sonra da taksimetrede yirmi milyon tuttu başka bir müşterininki, ona da fişe 20 YTL yazdım, çok az göründü rakkam, yine tereddüt etim altına bir de yazıyla "yirmi yetele" yazdım ama hala emin değilim.." "Şimdi de 20 kuruş yazmış oldun fişe. Neyse 8.500.000'in 19.80 YTL'sini kurtarmış oldun" dedim.. Acı acı güldüyse de içi içini yiyordu belliki. "Abi valla sen ne güzel açıklıyorsun, gazeteler, TV'ler böyle anlatmadı ki.. Ben Etiler'in taksi'siyim, b'izimoralarda çok şirket var, müşteri getirip götürdüğüm. Onların muhasebecilerine ben yine iyice bi sorayım yarın, çok iyi emin olmak lazım, bu nokta çift sıfır işinde.." dedi ve uzattığım parayı alırken "İşte en güzeli nakit para, kaç aldın kaç verdin biliyosun.." diyerek yoluna gitti...

TAM YESİNLER

Bu çarpıcı ciğer YTL'sini görünce, diğer yarımın YTL'sini niye yazmadığını sordum; "Abicim rahatmışsın sen yaa?. Tam ekmek ciğeri ne güzel 1 YTL yazmışsın yarımı niye eski usül yazdın?.. Kafası kanamaz mı bilemiyorsun?".. Verdiği cevaba bakın hele; "Onlar da tam yesinler!.." Haydi buyur... Zaten bu detaydaki asıl mesele tam 1 YTL iken yarımın normal olarak 500 olmayıpta 750 olması... Anlaşılan bu can ciğercinin amacı her halükarda müşteriyi tama yönlendirip ciroyu tamdan vurmak...

sonra gelip beni alıp Van'a götürecekler. Mümkün değil. Kusura bakma.

-Ben yıllardır bu anı bekliyorum. Beni geri çevirme.O yazıların yazarı bana bunu yapamaz. Beni d'inlemelisin abi..

-İnan, çok yorgunum, sen de beni anla.

-Abi asıl sen beni anla..Abi buralarda aşk yok!

Gözleri dolmuştu birden. Çaresiz kalmıştım.

-Peki, gel otur, dedim...Birden çok sevindi.

-Abi sana içki sigara getireyim.

-Yo hayır içmem, halim yok,yatacağım zaten..

Sonra başladı anlatmaya: Makine Mühendisiymiş. İçki yüzünden ailesiyle kavgalı olduğundan bir süredir otelde kalıyormuş. İçkiyi bu kadar çok içmezsinin nedeni imkansız aşkıymış. Eskişehir Anadolu Üniversite'sinde okuyan bir sevgilisi varmış. Panik atak olduğundan otobüse binemiyor, uzun yola çıkamıyormuş. Bundan altı yedi ay önce sevgilisi onu görmeye gelmiş. Çünkü birbirlerine duydukları özlem çok büyümüş.Telefon konuşmaları kesmiyormuş artık. Kızın yolculuğu yaklaşık otuz saat sürmüş. Saatler bilmemiş, Sevgilisi otobüsten indiğinde dakikalarca birbirlerine sarılmışlar. İşte o anda etraftan polisler tarafından sarılmış ve emniyete sorguya götürülmüşler. Kızın uzun sarı saçları varmış. Beni öğrenciyim, işte kimliklerim bunlar, araştırabilirsiniz, demesine rağmen inanmamışlar. Sen Almanya'dan geldin. Gerillalara katılacaksın, seni bırakamayız. Kız başlamış ağlamaya:Ben Alman filan değilim. Ben Türküm.Sevgilimi görmeye geldim. Bırakın beni dediyse de, bir türlü bırakmamışlar... Ve saatler süren sorgunun sonunda kızı aynı otobüsle tekrar Eskişehir'e geri göndermişler...

-Burada aşk yok!diye yine bağırıp masaya yumruğu vurdu. Henüz otuzlu yaşlarındaki bu genç adamın aşka ve geleceğine dair bütün umutları yara almış karıyordu. Bu defa da benim gözlerim dolmuştu.

-Getir şu içkileri de hep içip, hem konuşalım, dedim...

Gittiğinde saat altıya geliyordu. Başımı yastığa koyduğumda göz kapaklarımın içi acıdan ve yorgunluktan yanmaya başlamıştı...Tam suçlu bir rüyaya dalacaktım ki odamın telefonu çaldı. Beni almaya gelmişlerdi...Toparlanıp aşağı indim. Gün yeni yeni aydınlanıyordu .Van yoluna koyulduk...

Hakkari-Van karayolunun neredeyse tam ortasındaki bir asma köprünün yanında durduk.Köprünün adı Gençlik Köprüsü'ydü. 1970 yılında Deniz Gezmiş'in dava arkadaşları tarafından yapılmıştı. Köylüler Zap Suyu'ndan geçerken boğulmasın, diye...Demek onlar da bu halka kendilerini borçlu hissetmişlerdi...O an köprünün asma halatlarına tutunup son bir kez daha baktım Hakkari'ye...Aklıma Hakkari'nin bilge delisi Nasır'ın söylediği cümle gelip takıldı: Borcumuz ne kadar Hakkari...

cezmier@leman.com.tr

* İstanbul-Beyoğlu. 31 Ocak Pazartesi günü saat 21.30'da Fransız Sokağı'ndaki Sakman Bar'dayım.
* Şimak. 11 ve 12 Şubat tarihleri arasında Şimak KİBB K'in davetlisi olarak ordayım. Şimak bana 12 yıl yasaklıydı. Şimak'a bir kez daha girmek ve orda olmak benim için onur verici olacak...
* İstanbul-Maltepe. 19 Şubat Cumartesi günü 15:00 - 16:00 arası Yayla Sanat Merkezi'ndeyim..

Aksamsefasi

Kırık Leblebi

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

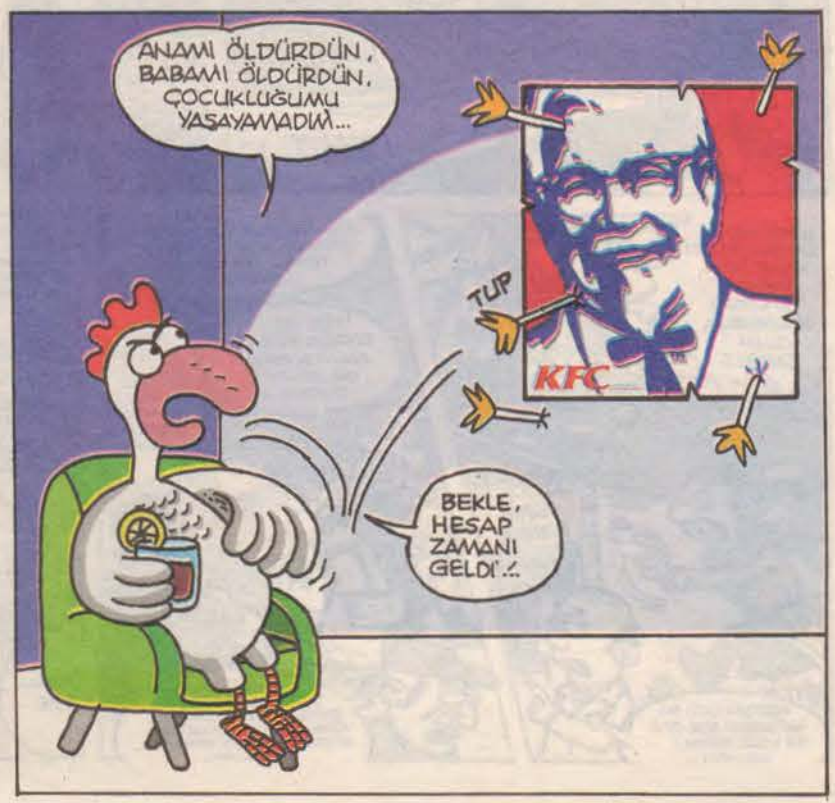

Suat Özkan
seçme karikatürler
yeni bir kırık leblebi albümü
TÜM Kİ-TAP-ÇI-LAR-DA..

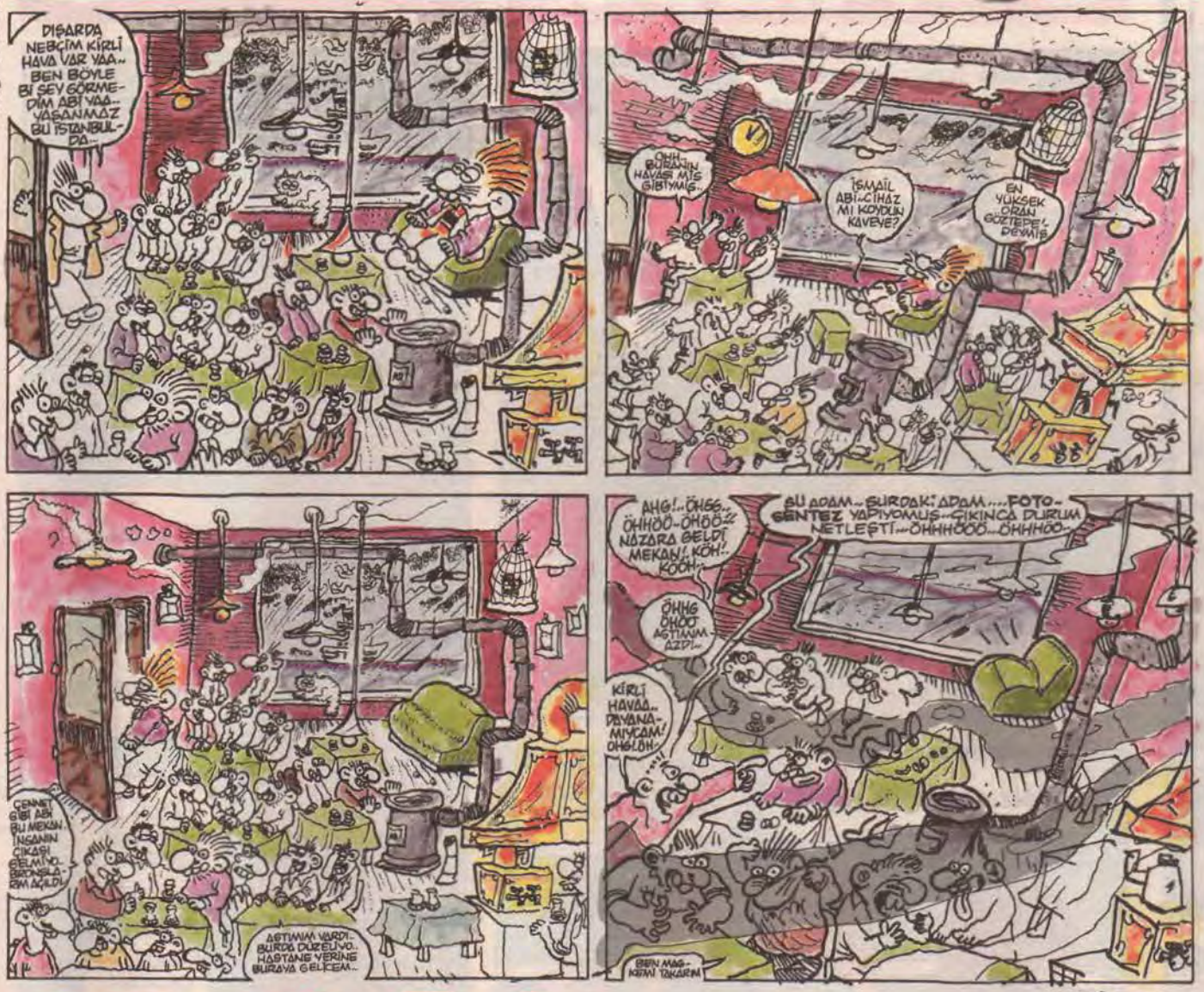

bezginbekir@leman.com.tr

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

Gönül Adamı

ÇİNERİ OĞLU

INCREDIBLES, SUPER HEROES, YERLİ EKŞİN, İSTANBUL BOĞAZİÇİ, BEYLERBEYİ KIYILARI...

Aksamsefası

Vapurun Kıçında Oturan Adam

Evlerindeki Italya uzanır gibi yerlere serilen onalb-onyedi yaşlarındaki gençlere ilk kez rastladığımda, şaşırmıştım. Ama bu iltifat şaşkınlığım, "içeisi veya yan kısımlar, her taraf dolu mu da, o yüzden yere oturuyorlar acaba?" diye merak etmemden ibaretti. Sonra isteyerek böyle yaptıklarını, deniz suyuyla karışmış yağlı ve kirli tahta zeminle birlerek oturduklarını farkettiğimde ise, onlardan bir anda nefret ettim. O rahat davranışları, insanların arasına değil de herhangi bir yere öylece çöküp oturmaları ve keyiflerine bakabilmeleri, bana batıyordu sanki. Bu his, yani olur olmaz şeylerden sıkıntı duyuşum ve peşinden gelen öfke duygusu, gençliğimin elimden gittiğini düşünmemle ilgiliydi belki... Öte yandan, tamamen onlardan dışında bir yerde değildim; bende de hâlâ gençlik vardı. Onların yaşındayken, kısa deniz yolculuklarında yere değilse bile, altıma bir gazete koyarak vapurun giriş merdivenlerine otururdum. Rahat ederdim o geniş basamaklarda; böylece hem insanlardan uzak duruyor, ama onların geçtiği bir yerde bulunduğumdan tamamen de soyutlanmış olmuyordum. Orada otururken, kıçımın altına koymadığım diğer gazeteyi okur, veya bazen yalnızca denizi sayrederek sigara tüttürürdüm. Yıllar sonra, basamaklarda oturmaktan vazgeçtim. Garipti ama, bunun en önemli nedeni; pantolonumu kirletmeyi veya buruşturmayı istemeyişimdi! Çünkü hem fazla pantolonum yoktu, olanı en iyisini de üzerime geçirip, yakında bir kız bakmaya gidecektik.

Kadınları bir eşya gibi görmemeye çalışsam da; genel bakış çerçevem aşk ve benzeri duyguların toz pembe görüntülerinden arınmış, bir an önce giderilmesi gereken acil bir meselenin iskeletiyle buğulanmıştı: Yaşlanıyordum ve tohumu kaçmadan önce evlenmem icap etmekteydi. Memleketimden, bana ortaokul mezunu, akça pakça ve sakin huylu bir kız uygun görmüşlerdi. Gelinim ikimizi de rahatça doyurmaya, ayda iki kez sinemaya gitmemize bile yeterdi. Önceleri naz etsem de yavaşça hevesleniyordum bu işe. Hattâ daha önceden, sanki ilerde böyle bir şey olabilirmiş gibi buna hazırlanmış, kendimce bir çeyiz bile düzmüştüm. Çamaşır makinem, geniş bir buzdolabım, akşamleyin yemeklerimi sehpanın üzerinde yediğimden kullanmadığım -altına iteledeğim hiç kapı damamış sandalyelerle beraber- altı kişilik büyük bir masam, belki sadece birkaç defa ısıttığım bir fırınım ve diğer mutfak avanzalarım vardı... Topladıklarımın arasında asıl hoşuma giden şeyse, küçük müzik kolleksiyonumdu. İnsan tek başına olmaktan başka önemli sebeplerle sıkılsa da, sanki yalnızken müzik bile dinlemeyeceğini hayâl edecek biriktirmiştim. Bu yüzden benim tercihim olmaları da gerekmemişti; ilerde beraber yaşayacağım bir kadının müzik beğenisini tahmin etmeye çalışarak, hiç dinlemediğim şarkıcıları da katmıştım küçük arşivime...

Büyük bir çarşıdan, bir fritöz, yanında bir çatal-bıçak takımı ve otomatik bir randevu paketletip dönerken, vapurda insanların arasına oturmayıp, arka kısıma geçtim. Okulundan yeni dönen birkaç genç, karşımda yerlere serilmişti genel! Belki artık basamaklarda bile oturamıyordum. Aslında ne içeride, ne de dışarıdaydım; başka garip yerlerde durmaktaydım sürekli! Vapurun kıçındaki merdiven, bunlardan biri olmasaydı, Şehir hatları gemilerinin bir çoğunun arka kısmında, denize düşen birine uzatmak maksadıyla mı, yoksa çeşitli tamirat işleri için mi, bilmiyorum, kenara yaslatılmış, uzun, tahta bir merdiven dururdu hep. Gemi tıkım tıkım dolu değilse kimse de üzerine oturmayı düşünmezdi, çünkü sallanırdı sürekli; ortopedik bir işkence gibi değildi elbet. Ve benim oturmak için seçeceğim en tuhaf yerdi işte!.. Az ötedeki çocukları göz ucuyla izlerken, gençliğimin havada sürülerek benden uzaklaştığını, onların cebime girdiğini görürdüm! Her hareketleri bağırıyordu bana; gazetemi okumaya çalışıyor, fakat onlarla ve onların çağrıştırdığı bir yığın şeyle ilgileniyordum. Uzaktan kendime, yaşayamadığıma inandığım gençliğime bakıyordum sanki... Bazen güzel havalarda, üşenli kızlar da otururdu yerlere böyle, sırtlarını, vapurun cıvatalarla dolu demir duvarında uygun bir boşluğa yaslayarak. Eteklerini düzgünce örtmeye çalışsalar da, gerilen giysileriyle biçimini belli eden diri ve genç vücutlarına, küçük ama olgun kıvrımlarına iç çekerek şöyle bir göz atardım hemen. Genç bir kız arkadaşım olmamıştı hiç; onlarla nasıl konuşacağımı dahi bilmezdim. Şimdi neler diyebileceğimi az çok tahmin etsem bile bu kez iş işten geçmek üzereydi. Ama fazla da dert etmiyordum; yakında dünya evine girecektim ve bir kadının olacaktı. Bir kadın düşüncesi böylece kalemde eşyalaşıyor, geriye bir tek şu gençlik ve ömür hesapları kalıyordu yine.

Karşı kıçımda yerde oturan, kulaklı teybini dinleyen onalı- onyedi yaşlarındaki çocuğu, garip bir yaratılmış gibi izledim. Kırlı spor pabuçları, resimli bir tişörtü vardı; yanındaki diğer iki kız arkadaşla konuşmaktaydı... Nefretimi büyük oranda oluşturan şey, beni asla anlamadıklarını düşünmemdi! Halbuki aralarında bulunmak, fikirlerini dinlemek, kendilerine destek olmak isterdim. Emirim şu salak, çok kötü bir müzik dinliyordu. Dedim ya, onlara bir türlü güvenemiyordum. Konuşma biçimleriyi, ayakkabılarını, tişörtlerini, çantalarını, süs eşyalarını, hiçbirşeylerini sevmiyordum! Beni aralarına alabilseler, gene de bu öfkemi dizginlemeye çalışır, onlara tavsiyeler verir, ne şekilde hareket edeceklerini, hangi müzikleri dinlemeleri gerektiğini falan söylerdim dostça. Elbette iki akıllı bir genç gibi davranmayı istedim yani. Aralarında bulunsam bile, bu sefer de onlardan farklı biri olmayı düşünecektim. Hem gençliğini doyasıya yaşamak, ama bir an evvel de büyüyüp yetişkin bir birey, örneğin bir 'Bey' olmayı istiyordu insan! Basamaklara çöküp oturabilirken, bir 'bey' değildim henüz. Biraz para kazanınca ve kazandıklarımla birşeyler satın alınca 'bey' olıvermiştim. Peşin paraya veya taksitle çeyiz düzenleri dolandığım mağazalarda, çok sık işlemeye başlamıştım aynı şeyi: "... bey" diyorlardı sürekli, adımın sonuna o ekleneyi yaparak. Bu 'bey' lafı bir taraftan hoşuma giderken, öte yandan hüzün verici de geliyor ve öfkemi alevlendiriyordu sanki! İnsanlarla aramda oluşturmak istediğim bir mesafeyi bana kolayca sağlarken, perçeklerden bir bey olduğumu da beni inandırdığından artık merdivenlere rahat rahat oturamıyor, pantolonumun buruşmaması gibi acayip şeylerle aklımı meşgul ediyordum. Böylelikle, karşımdaki yerlere uzanmış gençler de gözümde birdenbire küçülüyorlar, nefretim garip bir haklılık kazanıyordu! O zaman tekrar başa dönüp istemediğim şeyi geri alıyor, 'Ben artık bir beyim ve yerlere çömelemem zaten' diyordum. Vapurun kıçındaki merdivene tünüyor, bir de bacak bacak üstüne atıyor, sakince elimdeki gazeteye göz gezdirmeye çalışıyordum!

Arasıra, göz ucuyla gençlere bakıyordum yine; onların rahatlıklarına, avuçlarındaki yaşamlarına. Sanki o uzun ömürleri benimmiş gibi onların bu dağınık hayatlarını düzenliyor, onların adına küçük planlar kuruyordum. Zaten bir plan kuramıyacak kadar yeleneksizdi hepsi! Hattâ oraya, yere bile isteyerek oturmadıklarını, bunu aptalca bir özgürlük hissiyle yaptıklarını düşünüyor, böyle safalıklı edenlerinden daha çok nefret ediyordum. Bu öfke hissi, önünü alabileceğim birşey değildi; üç beş yıl içinde aksi, huysuz adamın teki olup çıkmıştım. İlerde bir çocuğum olursa onunla bile anlaşamayacağıma düşünüyordum. Sadece acı veren yalnızlığım bir parça azalsın diye seçmiştim şu zoraki evliliği. Yaşanacak bazı saçmalıklar görebiliyordum; evde de herşeye hükmetmeye çalışacak, zavallı kadının başının etini yiyecektim belki. Yine de kendime hâlâ güvenim vardı! Gereken miktarda bir sevgiyi ve bağlılığı kolayca oluşturur, küçük bir düzen kurabilirdim. Evet, sevgi benim için artık yüreğimden taşıp dökülen doğal bir duygu değil, -hele tutku veya arzunun yanından hiç geçmeden- planlarla ve taslaklarla ancak bir benzerini uygulamaya sokabileceğim bir disiplin uğraşı olmuştu. Bundan gocunmuyordum da üstelik! Sonuçta sahip olduğum en değerli düşünce becerimdi. İki kişilik yeni evimin düzenini de aynı yöntemle idare ederdim. Üstelik artık bir de 'bey'dim. Yuvayı dişi kuşun yapması hiç önemli değildi; kendimde olan saygımı yitirmemek için daha fazla çabayı gösteren ben olacaktım!.. Gazetemi katlayarak cebime koydum;

AYRINTILAR

torbadan çıkardığım frikozün ambalajını okudum.. Eşya satın alabilen biriydim; o genç oğlanlarla ve kızlarla aramdaki en önemli fark buydu; kazanıyor ve istediğim şeyi taksitle de olsa satın alabiliyordum. Bir kadın bile satın almıştım... Eşim olacak kişi için böyle düşünmeyi istemezdim elbet, fakat olan da buydu bir bakıma. Bu yeni yaşamı, evi, eşyaları, bey ünvanını, hepsini sabn almış gibi hissediyordum! Karşımdaki kirli spor ayakkabılı çocuk, o, babasının parasıyla geçiniyor olmalıydı henüz. Benim babam, doğru dürüst görüştüğüm bir ailem ve arkadaşlarım bile yoktu. Kendi başıma ayakta kalmıştım yıllardır. Ama bu tek başına ayakta durabilme saçmalığı belki, beni insanlardan uzak tutan şey olmuştu; dünyamı paylaşmak istememiş, kendimden hiçbirşey feda etmemiş, sonunda yorgun düşüp bir görücü usulü evlilikle karar kılmıştım; Fakat sanmasın ki, eski düşüncelerim de tamamen değişmişti. İnsanı bunu kolayca yapabilmesi mümkün değildi; sahip olduğum güçlü fikirlerime yine sıkı sıkı sarılmalı, hattâ onları sürekli geliştirmeliydim. Üstelik insanın arasıra birbirlerinden nefret etmesinde ne zarar vardı ki!

Tahta merdivenin üzerinde oturmuş, hüzün ambalajını okurken, aklımdan geçenler bunu benzer şeylerdi. Zaten her okuduğumdan başka anlamlar çıkartıyor, her baktığımda başka şeyler görüyordum. Ama orada gördüklerim, o şeyin derinliğine veya güzelliğine ulaşabileceğim yeni anlamlar değil, alâkası olmayan çok başka şeylerdi. Aklım sürekli bir taraflara kayıyordu, başka zamanlara, başka düşlere. Müstakbel eşime, özel duygularımdan asla bahsetmeyecektim tabii; beni sağlıklı ve dengeli biri olarak bilmeliydi. Belki daha sonra anlayacak, ne cins bir adam olduğumu görecek, fakat beni öyle de beğenecekti! Ben kendimi o hâlimle sevmesem bile, ondan beni sevmesini, hattâ bu sevgisine biraz tutku ve arzu katmasını bir kocalık haldım olarak kendisinden rica edecektim. Böyle konularda bâzı prensiplerim vardı, kendisine zamanla habrlatacaktım hepsini.. "İlave parçalar ayrıca satılmaktadır."

Fıllözün ambalajında yazıyordu. Yarım saatte ancak okuyabilmiştim iki satır geyi. Tekrar torbasına yerleştirdim kutuyu. Çocuklar kalkmış, bazıları ayakta dolanarak çakalaşıyor, gırtlaklarından konbrüsüz boşaşan cızırtılı ve böğürtülü genç seslerıyle kahkahalar atıyor, birbirleriyle bağırarak konuşuyorlardı. Tahta merdiven de arkama dönerek aşağıya baktım; pervânenin basıncıyla delirerek beyaz köpükler savuran, böylece bir anlığına da olsa kirini gizleyen deniz suyunu izledim. Ve aklıma tuhaf birşey geldi. Eşimle, nereye oturacaktım ben?! Bu rahatsız yere, sallanan merdivenin üzerine oturamazdık beraber. Sıradan insanlar gibi, ya kenar kısımlara, ya da içeriye, salona geçecektik... Birçok yönüyle kendisinden nefret ettiğim o okullu genç kızın yanında, pis yerde oturduğumu, birbirimize sarıldığımızı, ve ortak geleceğimiz için yaşama planları yapbğımızı düşündüm. Hoşuma gitti bu kadarı..

İndiğimde, sondan ikinci taksitimi ödemek için, çamaşır makinesini aldığım mağazaya uğradım. Çeyizimin hiçbir eksiğini kasım istemiyordum. Yeni model bir televizyonun önüne yanaşarak, "Bunun taksitli fiyatı nedir?" diye sordum. "Sizin için birşeyler yapanız... bey," dedi satıcı. "Kaç ekran bu?" dedim. Model ve laksitlendirme kolaylığunu da getirmek üzere arka tarafa yürüdü. Siyah, boş, cam ekranla başbaşa kaldım.. Ekranda tahta bir merdiven, üzerinde müstakbel eşim, ve yanında genç bir çocuk vardı. Bacaklarını beraberce denize sarkıtmışlardı. Hüzünden mermiyin görünüyordu! Başka bir hatıra beni aldatmaktaydı kalbak. Neden böyle yapbğını sordum. "Hayır, boşamıycam senil Daha beteri; seni yola getiricem!" Var gücümle üzerlerine abanarak, ikisinin kafasını da vapurun demir korkuluklarına çarpbrmaya başladım. Çıplak ayaklan merdivene dolandığından fazla karşı koyamıyorlardı. Köpükler yavaşça kırmızıya bulandı...

"Kaç taksit düşünüyorsunuz ... bey?" dedi. satıcı. Benimle beraber televizyona bakarken öyle bilgiç bir soruşu vardı ki, sanki ekrana yansıyan tuhaf düşlerimi, aptalca endişelerimi, tüm hayatımı o da görmüş gibiydi! Veya sadece profesyonel satıcılara özgü ukalâ bir ses tonuydu bu.. Televizyonu beğenmemiştim, ama birşey satın almadan dışarı çıkmak istemiyordum. "Eşkın bunu istemez" diyerek, suçu daha tanımadığım o kadının üzerine attım. Şu karşıdaki, diğer modelin özelliklerini göstermesini rica ettim.

HIP HOP: EZA

MELİKE AÇAR

HAMMER MÜZİKLE ALBÜM İÇİN ANLAŞTIK. FUCHS'LA ŞARTLARI KABUL ETTİK VE İMZAYI ATTIK..

AAA! DUR DUR! BİŞEY GELDİ AKLIMA!

NE? N'OOLDUP KİMİ ARIYOSUN?

FUCHS'U ARIYORUM! YAA NİYE DAHA ÖNCE AKLIMIZA GELMEDİ Kİ... İSTANBUL'DADIR İNŞALLAH!. ALBÜMÜ O ANLATSIN BU BÖLÜM!.

AA HAKKATEN YAA.. KONSERLERİ VARDI ANKARA'DA FALAN AMA BURDA OLMASI LAZIM.

YAKLAŞIK 1 SAAT SONRA FUCHS DERGİYE GELİR, "NABER ABİLER", "NAPIYOSUNLAR", "BU ÇALANNEPLER, BİRAZ GEYİK, BİRAZ "OLUM YASEMİN'İN PENCERESİ GİBİ OLDULAN" LARDAN SONRA BENİM "EE.. ALBÜM İÇİN İMZA ATILDI, SONRA?" DİYE SORMAMLA CİDDİLEŞİP KALDIĞIMIZ YERDEN DEVAM EDİYORUZ..

"İŞTE SONUNDA OLDU DEDİK VE ALBÜM İÇİN KAYDA GİRDİK, İNANILMAZ BİR HEYECAN VARDI TABİ.. BU RAP ADINA İSTANBUL'DAN ÇIKAN İLK ALBÜMDÜ..

BEN O DÖNEM BİR MATKAP FİRMASINDA ÇALIŞIYORDUM.. İKİMİZİN DURUMU DA İYİ SAYILMAZDI VE ALBÜM MASRAFLARINI HAMMER MÜZİK KADAR BİZDE KARŞILAMAYA ÇALIŞTIK.

TEPKİLER İNANILMAZDI AMA YURT DIŞINDAN GELEN ELEŞTİRİLER BİZİ DAHA DA HEYECANLANDIRDI. JUICE DERGİSİ ALBÜMÜZE 6 ÜZERİNDEN 4 YILDIZ VERMİŞTİ.

ALBÜMDEN SONRA BİZE BİR OLGUNLUK GELDİ AÇIKCASI. AVRUPA'DA O DÖNEM FRANSIZ VE ALMAN RAPİ İLERDEYDİ. BİZDE DE NASIL YAPARIZ, TÜRKÇE RAP'İ NASIL KABUL ETTİRİRİZ SAVAŞI BAŞLADI.

GAZA GELDİK DİYEBİLİRİM, DAHA FAZLA ÇALIŞMAYA, DAHA FAZLA DİNLEMEYE BAŞLADIK. ALBÜMÜN SATIŞLARI DA İYİ GİDİYORDU BUNUN ÜZERİNE KLİP ÇEKMEYE KARAR VERİLDİ.

AMA BAZI AKSAKLIKLAR OLDU. MONTAJDA DÜZELTİLMESİ GEREKEN MAVİ BİR ÇİZGİ VARDI DÜZELTİLMEDİ, HALA GÖRÜNÜR KLİPTE.

PEKİ ALBÜM KAÇ SATTI?..

30.000 SATTI.

HAMMER MÜZİK 5.000 BEKLİYORDU SATIŞLARI, ŞOK OLDULAR.

KONSERLERİMİZ DE ARTTI O DÖNEM, GELEN İNSANLARIN SAYISI DA. CANLI PERFORMANSIMIZ DA GERÇEKTEN İYİYDİ, KLİBİMİZ BİLE ÖYLE ÇEKİLEBİLİRDİ ASLINDA...

ÇOK TEŞEKKÜRLER FUCHS, ALBÜMLERİNDE VE KONSERLERİNDE BAŞARILAR..

NE DEMEK, BEN TEŞEKKÜR EDERİM..

HAFTAYA...

melike@leman.com.tr.

Akşamsefası

DENGELİ BESLENME

HAH HAH HAH... EŞŞOĞLU EŞŞEK!.

BAKIN GÖK KOMİK ÖĞELER VAR!.. HAH! HAH! HAH!

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

Eyrik
eyrik@leman.com.tr

BEN MUTAASIP Bİ AİLENİN KIZIYIM NUMAN, KIZ İSTEME GERDEK, SEVİŞME, ÇOCUK YAPIM! HERŞEY GÖRÜLÜ LİSÜLÜ OLCAK!.

OHA DAHA NELER?.

ARSIZ ÖYKÜ

NE DEMEK PROJE BİTMİYOR KARDEŞİM? BEN SİZE NE POK YEMEYE PARA VERİYORUM LAN?

EFENDİM HAKLISINIZ AMA...

HAKLIYIM TABİ!. BEN HİKAYE İSTEMİYORUM! İŞ İSTİYORUM İİİŞ! İŞ DEMEK PARA DEMEK! HEPİNİZİ KOVUCUNUZ.

SEN KİMİ KOVUYOSUN LAN?..

NOLUYO BE?

ALİ ABİ KIZMA AMA SEN HIRDAVATÇI ADAMSIN AMA ÖYLE Bİ GENEL MÜDÜR ŞEKLİ YAPTINKİ MALLARI KOYACAK YER BULAMIYOZ ÇK METREKARELİK DÜKKANDA...

SEFAM OLSUN OH OH!.

ÇİMENTO

KİREÇ

MAŞON

BEY BAK GÖĞÜSLERİME KARTONPİYER YAPTIRTTIM...

YİNE Mİ KAZIKLAN-DIN LAN...

KENDİMİ TANITAYIM BEN ZORDON! AZ EVVEL UZAYLILAR TÜM DÜNYAYA HAKİM OLDU... SİZ TOPLANTIDA OLDUĞUNUZ İÇİN BİLMİYORSUNUZ! ŞİRKET DE BİZE GEÇTİ... ARTIK PATRON BENİM.

AMA FAKAT? Bİ DAKKA YAA?

HADİ İN AŞAĞI ORDAN SİTTİR GİT!..

SENİ Bİ DAHA BURALARDA GÖRMEYEYİM DÖTÜNDEN UZAYA IŞINLARIM!.. ANLADIN MI BENİ?..

UZAYLI AMA TERBİYESİZ!. NEYSE SES ÇIKARMAYAYIM, BULAŞMAYAYIM!

HADİ LAN SİZ DE BAKMAYIN, ÇALIŞIN! SOYTARI OYNAMIYO BURDA.

SEVGİLİM GÖKYÜZÜNDE TRİLYARLARÇA YILDIZ VAR BİLİYO MUSUN?.

AY SAHİ Mİ?.

TABİ YA ONUN İÇİN ŞUTAKMAYIL-DIZIDIR ŞU BÜYÜK AYLI DA KOFİ ANNAN YILDIZIDIR DEMEMİ BEKLEME BENDEN. KİM KİMDİR BİLEMEM BEN...

ŞURADA BİR DEDEKTİF MAYK HAMMER OLAYINA GİRİYEYİM, GAZETE OKURKEN ETRAFI KESEYİM DİYE UFAK Bİ HEYECAN DUYDUM AMA HEVESİMİ KURSAĞIMDA BIRAKTILAR! ÖYLE Bİ ELEKTRİK YAYIYOR Kİ EŞŞOĞLUEŞŞEKLER, DÖTLÜME AMPUL TAKSAM YANAR. O DERECE YANI...

SİDİ VEREYİM Mİ ABİ?..

BRAVO! BRAVO! MÜTHİŞ! SÜPER YETENEK! BRRAVO!

ŞAK! ŞAK! ŞAK!

STEIN

LİLAN, SEREFSİZ UTANMIYO MUSUN HERKEZİN İÇİNDE ŞEYİNİ SIVAZLAMAYA...

KİAAAA!!

ZEVK ALIYORUM KARDEŞİM HİÇ DUYMADIN MI LAN, ZEVKLER VERENKLER TARTIŞILMAZ...

DIKS

AHA ZEKİYE GEÇİYO LA...

EE EMMOĞLU NASI BULDUN ZEKİYE'Yİ? KASABAMIZIN EN GÜZEL KIZIDIR...

YAPMA BE... VAH VAH VAH...

ÖNCE LİG SONRA UEFA ŞİMDİDE KUPA KARİYERİNDEN BİZE NE HOCA

OOO BEŞİKTAŞ

HÜSEYİN YAVRUM BIRAK ŞİMDİ O İŞİ, KAMYONA BİR LAMBORCİNİ, BİR PORŞ, İKİ TANE DE JAGUAR YÜKLE, BİRİNİ BEYKOZ VİLLALARINA BIRAKICAKSIN, DİĞERLERİ TARABYA'YA GİDİCEK... BEYKOZ'DAKİNİN ACELESİ VARMIŞ, AKŞAM EĞLENCEYE GİDİCEM ARABA LAZIM DİYO...

TAMAM ABİ, KREDİ KARTIYLA MI, YOKSA PEŞİN Mİ ÖDEYECEKLER? ONA GÖRE, YANIMA KREDİ KARTI MAKİNESİNİ ALAYIM...

LAMBORGHİNİ, PORCHE, JAGUAR.. ROLS ROYCE TOPTAN PEŞRAKENDE..

PEŞİN, PEŞİN - AL İRSALİYELİ FATURACAR DA BURADA... PARALARI İYİ YERİNE KOY KAYBETME...

BU MU HA. BU MU, BU MU, BU MU?.

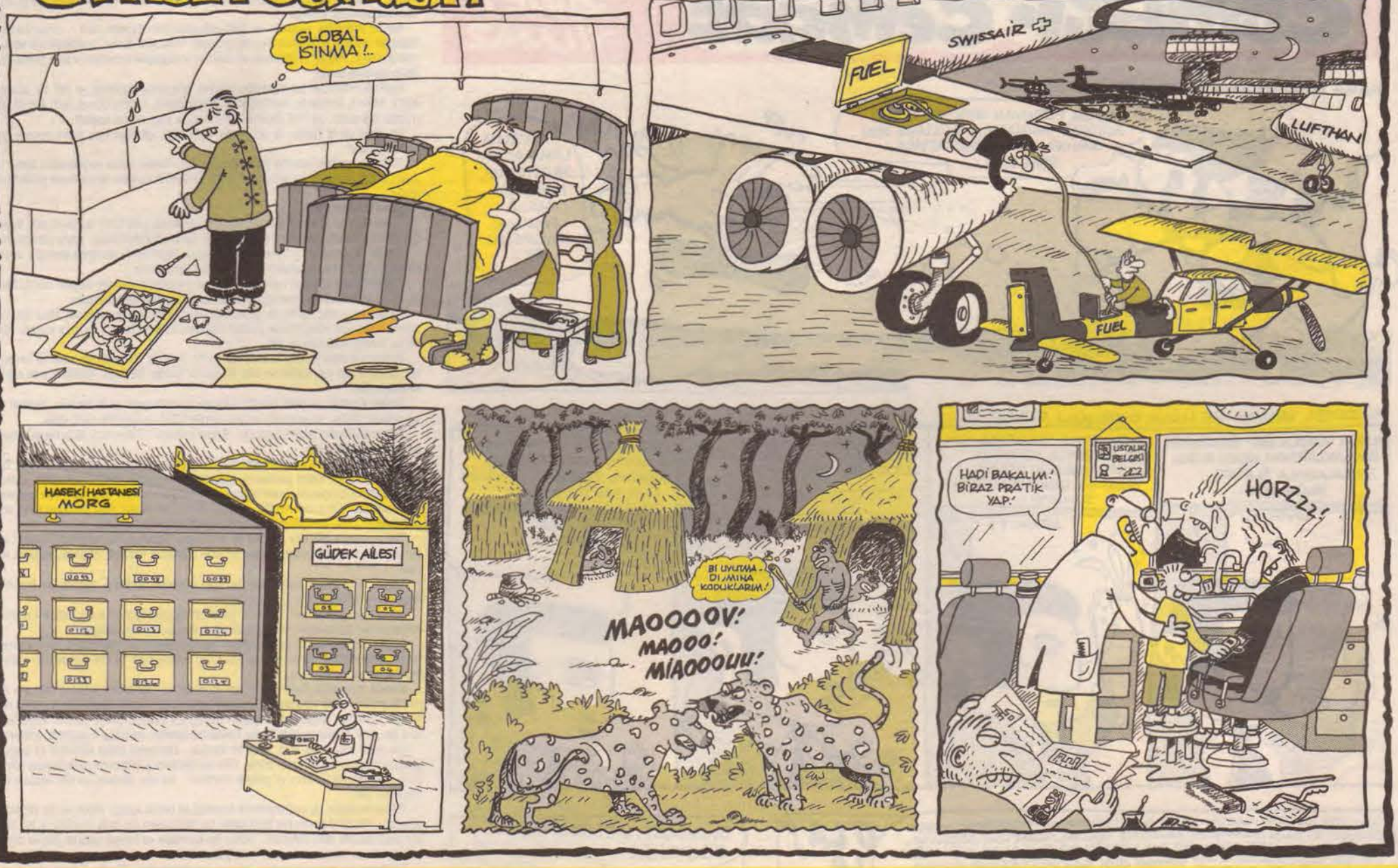
EYVAH ŞEMSA HANIM KÖPÜRDÜ-

HER ZAMAN DERİM SÜRTECEK DAM BULMUYOSAN KİRLİ SAKAL BIRAKMAYACAKSIN AGA... ŞİMDİ ŞÖYLE SÜRTECEK DAMCIK MI BULDUN KİRLİ SAKALLA DOLAŞIYON BAYRAMDA...

YA NE ALAKASI VAR BABA ATAMIZ GARİ GENÇİYİ KAMUFLE EDİYOM SADECE YA!.

Aksamsefasi

Erhan Candan

AVRUPA KÜLTÜRÜ

Nihat Genç

Kırk yıl düşünsem tahmin edemezdim. Gazetede okudum. Avrupa ülkeleri elçileri İngiltere, Fransa, Almanya vb. Ankara'da Avrupa'yı Türk gençlerine daha yakından tanıtmak için bir kampanya başlatılıyor. Panel, toplantı, konferanslarla.. Özellikle Çankaya bölgesindeki liselerde Avrupa kültürü ve şehirleri tanıtılacak ve ayrıca "hangi Avrupa şehrine gitmek istersiniz?" başlıklı bir kompozisyon yarışması düzenlenecekmiş.

Saygıdeğer Avrupalı elçilikler neden zahmet buyurursunuz, bizler yüzelli yıldır non-stop Avrupa kültürünü tanıyoruz. Yazarlarımız televizyonlarınız edebiyat dergilerimiz üniversitelerimiz yüzelli yıldır başka bir iş yapmaz. Avrupa kültürü ulusal felsefemiz, millî yol'umuz, ülkümüz'dür. Yüzelli yıldır Avrupa kültürü eğitiminde bir kusur mu yaptık, bir eksikliğimiz mi sözkonusu, neden Avrupalılar telaşa düştü?..

Bunca yıl kitap okur hadiseleri izlerim, dünya yıkılsa aklıma gelmez, olacak şey değil, Avrupalılar Türkiye'de Avrupa'yı tanıtma kampanyası başlatıyor!.

Üstelik ülkemizde yüzlerce yıldır faaliyet gösteren onlarca okulunuz var. üstelik binlerce yazarımız size hizmet eder. Yüzlerce yıldır çağdaş dedik, modern dedik, yüzümüz Avrupa'ya dönük dedik, çevirmedik yazan kalmadı, hayran kalmadık şehri kalmadı. Hayret ki hayret!.

Avrupa dışı topraklarda Çin, Hint, Rusya başta olmak üzere bizim kadar Avrupa kültürünün çevrildiği ve günbegün hayranlıkla anlatıldığı bir başka ülke yok! Ne oldu? Neden paniğe kapıldınız?

Türkiye'de Avrupa'yı tanıtacağız demek, Türkiye'ye suyu, havayı, toprağı tanıtacağız anlamı taşıyor. Bu kadar çok bu kadar bol bir şeyi yeniden tanıtmanın ne anlamı var! İnsan şüpheye düşüyor. Yoksa elçiliklerde mi bize benzedi, Avrupa Birliği fonlarını eşe-dosta dağıtmak için şöyle bir kampanya yapalım düşüncesine mi düştüler!.

Çankaya liselerinde açmayı düşündükleri kompozisyon yarışmasının konusu da dikkat çekici: "Hangi Avrupa şehrinize gitmek istersiniz?".. Diyelim çocuklar Roma'ya Londra'ya gitmek istediklerini yazdılar, vize verecek misiniz? AB'ye girsek dahi serbest dolaşım hakkı verecek misiniz? Peki neden çocuklarımızın ağzının suyunu akıtıyorsunuz? Üstelik AB olarak dışardan gelen nüfusa karşı göçmendir, sığınmacıdır, mesleksizdir diye ağır cezalar ağır önlemler almıyor musunuz?

Hayırdır, amacınız ne? Söyleyeyim. Son on yılda Avrupa'nın Türkiye insanları üzerinde imajı bitti. Avrupa hayranlığı Türkiye'de tükendi. Çünkü Avrupalılar Türkiye'yi uzun yıllardır bir Fransız Kongosu sandı ve bu ülkede alevi, kürt meselesini kaşıyıp iç savaş hazırlığı başlatıp çıkarttılar. Yediden yetmişe insanımız artık Avrupa'nın ajan, kışkırtıcı, silah tüccarı, yüzünü gördü, tanıdı, öğrendi. Türkiye'de hangi etnik, silahlı, bülücü grupları destekliyorlar artık herkes biliyor!.

Yani, son yirmi/yirmibeş yılda Avrupa'nın Türkiye üzerinde gerçekleştirdiği ajanvari suikastçı kışkırtıcı siyasi planları onbinlerce insanın ölümüne yol açtı. Avrupa'nın simleri döküldü! Takke düştü, kel göründü. Sömürgeci ve savaş kışkırtıcısı politikalarını bilmeyenimiz kalmadı.

Artık hepimiz biliyoruz, Avrupa içimizde karışıklıklar çıkartmak için Türkiye'deki mezhepleri ve farklı fikirleri ve marjinal düşünceleri sivrilip kendi siyasi ajanları gibi kullanıyor, kullandı.

Türkiye'yi bir Fransız Kongosu sandılar. Fransız Kongosu'nda okul açtılar ve birkaç zenci çocuğu Londra'ya götürdüler. Afrika ormanlarından çıkmış çocuk Londra'nın binalarını caddelerini görünce hayranlıkla eğildi ve ezildi. Bir Türk çocuğu Avrupa'nın hangi ülkesine gitse "yahu bundan daha güzeli bizde var" deyip köle zenci gibi kendini aşağılanmış hissetmedi.

Ülkemizde yüzelli yıldır Avrupa kültürü aydınlarımız vasıtasıyla şöyle bir aşağılama diyle anlatılır ve bu dil Türkiye'de bir aydın kültürü olmuştur, o da şudur: Yahu adamlara bak yapmışlar... Yahu bizim şu padişahlar, bizim şu minareler, bizim şu dinimiz, bizim şu halkımız ne kadar cahil. Bir bok bilmez. Ama adamlara bak neler düşünmüşler.

Bir başka kültürü öğrenmek istiyorsanız öğrenirsiniz, ama bu kültürü öğreneceğiz diye kendi tarihinizi ve kültürünüzü aşağılamak nedir? Buyur öğren Avrupa'yı dibine kadar. Ancak aydınlarımız Avrupa öğrenmez, Avrupa'yı öğrenceğim diye kendini, tarihini, dilini, dinini, adetlerini ve halkını aşağılamaya başlar.

Kendi halkını aşağılamadan Avrupa kültürü öğrenilemez mi? Bunu başarabilmiş aydınımız yoktur. Zaten Avrupa kültürünün karakteri de budur!.

Avrupa kültürünün karakteri sizi aşağılamak, sizin kültürünüzü, dilinizi, dininizi, halkınızı devreden çıkartmak. Böylelikle sizinle birebir ilişki kurmaz, sizler aşağılanmış zenciler, köleler gibi hayran kalıp, sonra bu kültürün ressamları, romancıları değil, bu kültürün siyasi ajanları, suikastçıları olarak çalışırsınız.

Dikkat buyurun, ülkemizde şöhret bulmuş yazar, sanatçı, romancı ve sinemacıların Avrupa'da tanınması için, bu insanların ülkeleri aleyhine, kültürleri, dili, dini, halkı aleyhine çirkin, küstah konuşmalar yapmış olması lazımdır. Oysa ve belki de bu yazarlarımız da pekala Avrupalı sanatçılar gibi romancı, yazar olmak istiyorlardı, öyle diyelim. Ama sizin yazarlığınızı alır ondan ülkenize ve halkınıza doğrultulmuş bir "silah" yapar! Çünkü sizin metinlerinizde "edebi" üstünlük aramaz, sizin metinlerinizde, halkını aşağılamış mı, kültretmiş mi, halkına yukardan bakmış mı gibi yerleri alır ve kullanır.

Avrupa'yı tanıtmak adına sizden istedikleri şu, bugün medyanızdaki yazarlarınız gibi, size Türkiye'yi aşağılamayı öğretecekler. Bakın diyecekler, bizdeki kadınlar, insan hakları, binalar bunlar. Sizinkiler bir işe yaramaz. Siz nesiniz ki. Sizin elinizden birşey gelmez, çünkü sizin hastalıklarla dolu dininiz, tarihiniz, padişahlarınız var. Sizden adam olmaz. O halde bize hayran kalın bize siyasi olarak bağlanın ve kültürünüzü, dilinizi iptal edin!.

Yani bir Avrupa kültürü yoktur, olan şey, size öğretecekleri bir "aşağılama" dilidir. Bunda çok başarılı oldular. Yüzlerce yazarımız bu aşağılama diliyle halkımıza kırk yıldır Avrupa ilerici çağdaş kalkınmış akıl bilim modern masalları anlatır.

Binlerce örnek verebiliriz, ama, bir küçük örnekle mevzuyu anlatayım size. Mesela Çetin Altan diye bir yazarımız. İki de bir şöyle cümleler kurar ve hayatı boyunca hep böyle tuhaf absürd mukayeseler kurarak yazarlık yaptığını sanır, şu cümleler: "Dante İtalya'da İlahi Komedya'yı yazarken bizde aynı yüzyılda Kuyucu Murat kelleler kesip kuyulara dolduruyordu!"..

Yazarımız burda bir mukayese yapar! demek ister ki, bakın onlar nerde, biz nerdeyiz? Böyle binlerce mukayesesi vardır! Peki söylediklerı doğru mu? Kuyucu Murat 15., 16.yüzyılın adamı ve bir iç isyan bastırır. Oysa II.Dünya savaşı henüz elli yıl önce oldu, on milyon insanı Avrupalılar doğradı. Afrika kıtası Türkiye'nin yüz kat büyüklüğünde, milyonlarca insanı doğradılar. Ama böyle değil, yazarımız ülkesini aşağılayacak işte taf bulamaz. Amerikan soykırım tarihi dünya tarihinin gelmiş geçmiş en feci sahneleriyle doludur..

Mesela aynı yüzyıl ve daha öncesinden bu topraklarda Mevlana'dan, Yunus'tan, İbni Sina'dan, İbni Haldun'dan bahsetmez.. Dante o kitabını yazmadan bu topraklarda bilimde, felsefede, şiirde, hikmette, tıpta dünyayı değiştirenve dunya okulu olan düşünceler inşa ettik. Ama yazarımız bunları görmez. Batı kültürünü övecek ya... Aydın olmayı Avrupa'ya herşeyiyle hayranlık duymak ya..

Mesela şöyle örnekler de verebilirdi, 17., 18. yüzyıla kadar Avrupalı şehirlerde hiç yıkanmadan ölen yüzbinlerce insan vardı ve bu insanlar bir kez olsun neden yıkanmadılar? Bu yıkanmama kültürü bir kaç meczubun hali değil... Şehirler kasabalar dolu insanlar çağlar boyu "yıkanmayı" bilmiyordu.

Mesela bu yazarımız halkına şöyle bir cümle de kurabilirdi! Afrika, Amerika, Hindistan ve Çin ve binlerce adanın madenlerini, petrollerini çalmadan Avrupa'da bir uygarlık, bilim, din, demokrasi inşa edebilir miydi?

Diyeceksiniz ki taşımış soymuş ama sonunda demokrasiyi inşa etmişler, biz buna bakarız. Ama bu soru şu açıdan çok önemli. Avrupa'nın Irak'ta, Afrika'da, batıdaşi topraklarda soygunları bitince Avrupa kültürü diye birşey kalacak mı? Avrupa çalmayı bitirdiğinde, kendi bilimi, aklı, üniversitesiyle uygarlığına devam edebilir mi? Yoksa yeniden parçalanıp karanlık yüzyıllarına mı girer? Bu soru önemli, çünkü, soygun bitince şaşaalı Avrupa şehirlerinin benzini de biter ve tarihten yokolurlar!.

Çetin Altan'a dönelim. Bu beyfendi çok haklı olarak devletten maaş alanları eleştirmiştir. Türkiye halkına da birçok şeyi öğretmiştir, mesela, "meslek" sahibi olmayanların devlet adamı olup ülkeyi yönettiklerini.

Söyledikleri doğrudur. Ancak, bu beyfendi, otuz/kırk yıl boyunca kendi hırsız hortumcu patronlarının aleyhine tek cümle yazmamıştır. Banka soyguntarı, bilindiği gibi, dünya tarihinin gelmiş geçmiş en büyük rakamlarına ulaşmıştır ve tarihte bu bizim hortumcuların soygun boyutlarını bulmamız mümkün değildir. Bir defa olsun neden patronlarının adını vererek yazmadı..

Çünkü bu hortumcu patronlardan maaş alır! Dinimize küfreden kimden maaşını alıp sustuğunu söylese bari!..

Bir insan kırk yıl aynı sütunda yazar da bir defacık olsun bu eşsiz hırsız soygunun failleri hakkında tek satır yazmaz!.

Hortumculardan beslenen bu medyamızın güzide şahsiyetleri bizim ülkemizi, tarihimizi, dilimizi, dinimizi aşağılamaya ve bu aşağılamayı aydın marifeti sanır!.

Mesela bir defacık olsun neden Avrupalılar'a, Bosna'da dört yüz bin insanı öldürdünüz, sustunuz, seyrettiniz diye sormadılar!.

Yani, Avrupalı elçi beyfendiler, bizim aydınlarımız Avrupa kültürünü ülkemizde yeterince üvüy , sizler zahmet buyurmayın..

Çankaya liselerinde okuyan gençlerden de bir küçük ricam olacak.. Hani soracaklar size hangi Avrupa şehrini gezmek istersiniz, diye. Siz kompozisyon kağıdına, "Bosna'yı görmek istiyoruz" diye yazın.

Kompozisyon kağıdına "Bosna nerde?" deyin. Bosna'da dört yüz bin insan neden soykırımdan geçirildi, diye sorun.

Kompozisyon kağıdına şöyle yazın "Valla Avrupalılar hankasınız bir Yugoslavya'dan on ayrı ülke çıkarttınız, sınırlarını da çizdiniz, bizlerden kaç ülke çıkartmayı düşünüyorsunuz?"..

Avrupalılarla kompozisyon kağıdında dalganızı geçin. Dünyanın cenneti, altınları, meyveleri, nehirleri ve madenleriyle eşsiz rüya güzellikleri içinde yaşayan milyonlarca Afrikalı'ya ne yaptınız? Koca kıtayı soydunuz kırmdan geçirdiniz, köleleştirdiniz ve bugün AIDS'le yeniden kırılıyor... Talanları talan ettiniz, ki, bugün ekilemeyecek kadar bozuk. Eşsiz kültürlerı talan ettiniz. Tam dörtyüz yıl Ahika'da ne anyordunuz, bugün aynı Afrika'da en zengin şirketleriniz ne anıyor? Sonra Avrupalı beyler, Amerika kıtasında yaptıklarını sorun, Aztekler'e, Mayalar'a ve bin çeşit kızılderili halkları nerde diye sorun. Yokolup uçtular. Tek bir numune kalmadı. Otuz-milyon/elli milyon (rakamı hala ölçüp biçip bulamıyor bilinmadamları) yerliyi katlettiniz? Peki Çin'de Hindistan'da ne aradınız? Peki Orta-Doğu'da, Kuzey Afrika'da ne aradınız? Kaç ihtilal kaç savaş kaç milyon ölü çıkarttınız?

Şimdi bize hangi Avrupa kültürünü öğretmeyi düşünüyorsunuz?

Çocuklarımıza hangi Avrupa şehirlerine gitmek istiyorsunuz diye soracaksınız, peki içlerinden biri, Felluce nerde diye sorarsa?

Çankaya liselerinde okuyan gençler, bilinlar sizi Fransız Kongosu'nun köle zencileri sanıyor!.

Canım kardeşlerim, size çok acıklı bir şeyler söyleyeceğim. Hepimiz yüzlerce yıldır Türkler'e haksızlık yapıyoruz!

Bizler hergün bin defa Türk diyoruz, Türkler diyoruz, Türkiye diyoruz, ama, henüz Türkler'i hiç ama hiç tanımıyoruz.

Türkler'i tarif şeklimiz yanlış. Son otuz yılın ya da elli yılın sağ politikalarına bakıp "Türkler'i" aşağılamak ya da eleştirmek doğru olabilir ama bize Türkler'in kim olduğunu anlatmaz.

Ziya Gökalp'in Türkleşme teorisi'ni, 19. asır sonunda Türk aydınlarının milliyetçilik teorileri Türkler'i tanımada yetersiz... Milli dil, milli kültür, milli tarih, ortak heyecanlar, gibi kavramlar Türkler'i anlamamız için çok ama çok yanlış..

Türkler'i sadece Avrupa hayranı aydınlarımız aşağılamaz, Türkler'i asıl aşağılayanlar Türkçe'ye ve Türk Devleti'ne el koymuş ve durmaksızın Türk Devlet Geleneği'nden ve Türk'ün bekasından bahsedenlerdir.

Türkler'e barbar, vahşi, yağmacı, talancı yakıştırmalarının hepsi kökünden haksızcadır ve bilimsel değildir ve tarih felsefesini, tarihi hiç bilmemek demektir.

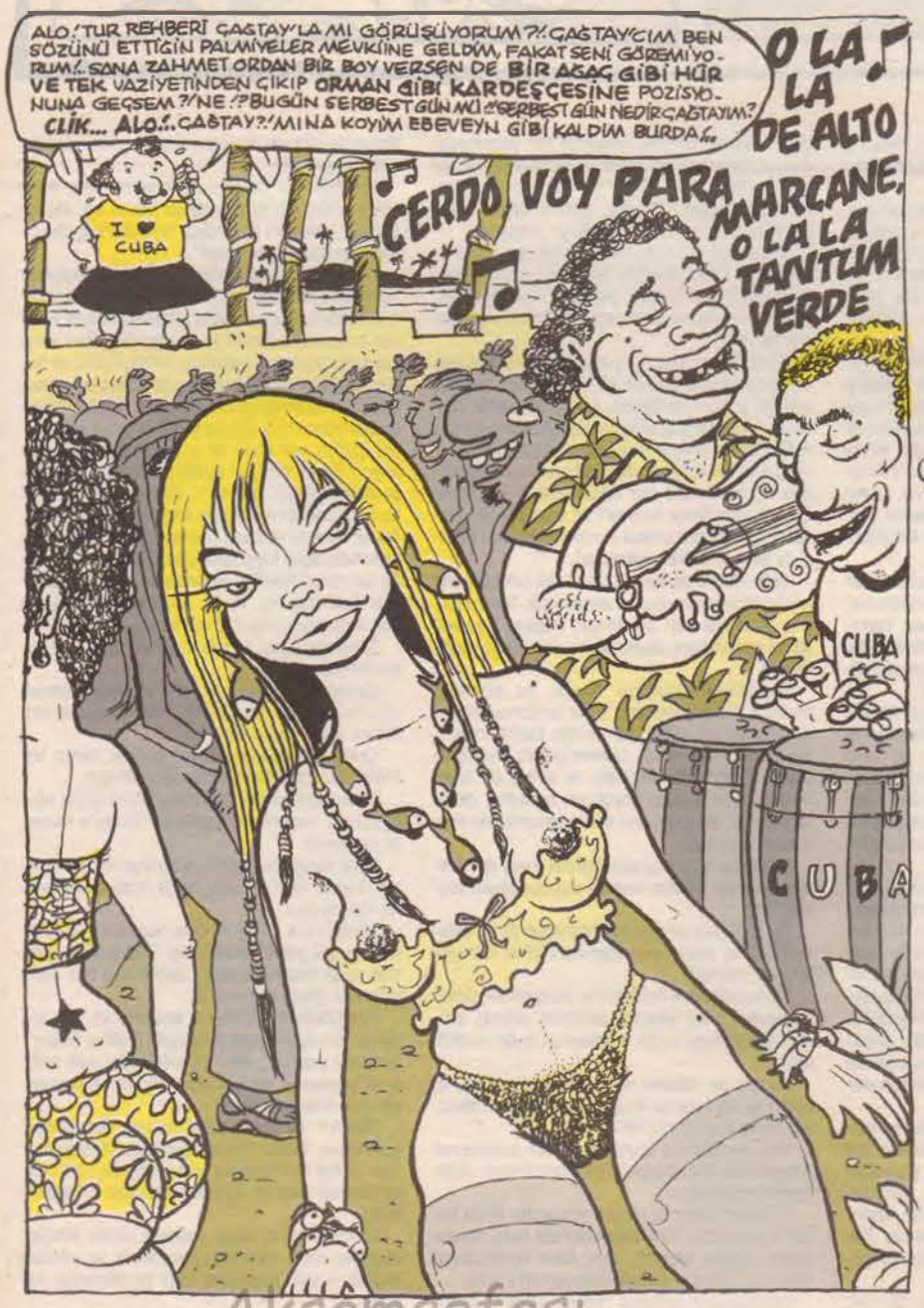
Aksuniserfast

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

AHMET YILMAZ 2005

Aksamsefası

Türkler; yabancıya, başkasına tatlammülsüzdür, başkalarına dayanamaz, dışlar, sömürür, kültürünü dayatır, gibi sözlerin hepsi Türkler'in tarih sahnesindeki büyük gezlisine baktığımızda yanlıştır.

Bugün Türkçülük yapanlar ve Türk milliyetçisiyim diyenler dahi, I. cihan harbiyle başlayan panikle ve Batılılar'dan öğrendikleri "milli/ulus devlet" politikalarıyla konuşmakta. Oysa, Türkler'in delirmesi ve delirmiş milliyetçilik tezleriyle ortaya çıkmaları I. cihan harbiyle başlar.

İngilizler/Fransızlar bu topraklan cetvelle ona buna dağıttılar ve her bir devlete, İran'a, Mısır'a, Suriye'ye, Romanya'ya, Bulgaristan'a, Türkiye'ye aynı tarih aynı dil, aynı kültür bahşedip, bu milli değerlerle milliyetçilik yapmalarını sağladı..

Ve yüzyıl var ki Türkler de artık Arap, Fars, Türk, gibi aynı aynı, aynım gaynım içinde konuşuyor!.

Türkler'e hepimiz yüzyıldır haksızlık ediyoruz. Türkler bütün coğrafyalara kültür taşıyan, bütün haritalara bayrak diken, bütün kavimlerle kanşan dünyanın en şenlikli milletidir!..

Şimdi dinleyin beni..

Türkler Çin'de hanedan kurmuş ve Çin'i yönetmiş, yani Çin'e asırlarca aktı. Bugün Çin'deki bu Türkler nerdedir? Çinliler ve Çin kültürü içinde kanşıp, eriyip gitmişlerdir.

Türkler Hindistan'da hükümdarlık kurmuş ve Hindistan'a asırlarca akmıştır. Bugün Hindistan'da Türkler nerdedir? Kanşıp erimiş gitmişlerdir.

Türkler binlerce yıl İran'ı yönetmiş ve İran'a asırlarca akmıştır. Bugün İran'da Farsça konuşur, konuşmaz, İran topraklarına kanşıp, erimiş kaybolmuştur.

Türkler, kaç sefer, tarihin ilk günlerinden beri Orta-Doğu'ya akmıştır. Mısır'dan Cezayir'e kadar kaç hükümdarlık kurdu? Araplarla birlikte binlerce yıl içiçe yaşadı. Nerde bu Türkler, eridi kanşıp gitti.

Türkler Ukrayna'da kaç tane devlet kurdu, Tatarlar, Kazaklar, Kırgızlar ve binlerce kol, binlerce asır rus steplerine aktı. Nerde bu Türkler, Slavlaştı.. Ruslar içinde eriyip, kaynaşıp gitti,.

Türkler Anadolu'ya geldi, Rumlar'a kanştı, içinizde çekik gözlü kaldı mı, hepimiz bu topraklann dağları, bayırlannda onlarca arkaik kültür ve kavimle eriyip gittik.

Türkler Balkanlar'a çıktı, Sırplaştı.. Bulgar'ı, Macar'ı, Peçenek'i, Uz'u hepsi kanşıp, kaynaşıp kaybolup gitti..

Yani Türkler... Dünya haritasında en çok kanşan millettir. En çok eriyen millet. Bütün kültürler taşır. Bütün pazarlarda bütün meydan savaşlannda onlar vardır. Şarkısı türküsü bilmecesi giysisi oyunu bütün bu haritalardan renkler taşır. Bütün bu haritalardan beslendi... Çin'e indi Konfüçyus oldu, Hint'e indi Budist oldu, hristiyan oldu, gregoryan dahi oldu. Kanşmadığı kültür bulaşmadığı harita kalmadı.

Türkler oymak gibi boy gibi saf bir kavim gibi yaşamayı hiç sevmedi. Yalnızlık işine gelmedi. Hep başkalarına başka ve uzak haritalara kayarak, coşarak, koşarak kanştı..

Türkler Asya'yı Avrupa'ya Asya'yı Arap çöllerine, Afrika'yı Anadolu'ya Rusya'yı Anadolu'ya binlerce yıldır aralıksız taşıyor...

Şimdi içimizden biilleri Türkler'i "yabancı" düşmanlığıyla, başka kültüre kanşmak korkusundan bahsediyor.. Bize yabani, ilkel, barbar demeye çalışıyor!.

Tarihin en çok kanşan ırkı, bu millete haksızlık ediyoruz. Pazarlarına, kervansaraylarına, ipekyollarına, şehirlerine en çok akan başkalarıyla en çok buluşan bu millete hepimiz haksızlık ediyoruz...

Mesela Avrupalılar Afrika'yı dört asır soydular ve yüzbinlerce Avrupalı dört asır Afrika'da yaşadı. Nasıl yaşadılar? Kimselere kanşmadan! Koloni olarak oturup koloni olarak geri döndüler. Bağımsızlık savaşları başlayınca toplanıp geriye geldiler. Afrika kıtasına bin yıldır Türkler de aktı! Nerde Türkler? Evlendiler, kanştılar, buluştular, eridiler!.

Çin, Hint, İran, Arap, Rus, Rum ve Avrupa... Dünyanın bütün kültürleri ve coğrafyalarına kanştık, hepsi içinde eridik. Tüm bu ülkelerin şehirlerinde saraylarında köylerinde pazarlarında binlerce yıl şarkılar söyledik... Ne sen, Çinlisin, ne sen Arapsın demedik bir gün..

Türkler'in bütün bu coğrafyalarda öğretti'ği iki büyük kültürel değeri vardır. Birincisi, şehirleri.. Her türlü kavim her türlü kültür her türlü insan her türlü mezhep ve bin türlü bin çeşit insanla dolu şehirleri!.. Bütün bu karmaşık ve kanşık şehirler büyük dünya şehirleri olarak bugün dahi canlı carlı yaşamaktadır.

Türkler'in ikinci büyük değeri, "siyasal bağımsızlıktır".. Türkler "egemenlik" dışında başka hiçbir şeyi, dili, kültürü, hiçbir şeyi ciddiye almamıştır..

Çünkü Türkler'in bu kadar coğrafyalarda binlerce yıl hacılan, akıncılan, gezginleri, bilimadamlan, şairleriyle dolu dizgin gezerken Türk diye dertleri olmadı..

Türk diye bir dert, batının saldırılarıyla başlayan büyük aydın paniğiyle oluştu.. Türk diye Türkiye diye kavramlardan yüz otuz yıldır bahsediyoruz. O güne kadar bu topraklardaki hanedanların tek derdi: Egemenlikti!..

Bağımsızlık siyasal egemenlik.. Bunun dışındaki bütün kültürel özellikleri kaybeder, kaybetmez, umursar, umursamaz, önemli değildir..

İşte bu bağımsızlık Türkler'i anlamamızda bugünlerde bize yardımcı olabilir. Avrupa kapılarında dil olarak, din olarak, kültür olarak kaybolmamızdan dahi Türkler'in acı çekeceğini sanmıyorum.. Türkler'in dünya tarihinde acı çektikleri tek şey: Siyasal bağımsızlıklardır.

Ve bugün Avrupa'nın bizden istediği de budur!.. Çünkü Türkler erimekten, kanşmaktan, başkalaşmaktan, şehirleşmekten, başka dinden, başka kültürden tarih boyu hiç korkusu olmadı. Bu yüzden dünya tarihinde sadece Türkler bu kadar uçsuz bucaksız bambaşka kültürlerin içine, dibine, derinliğine girip kayboldu ve bugün hala kaybolmaya devam ediyor.

Çünkü Türkler dünyaya koşuyordu.. Dünyadaki bütün kavimlere, şehirlere, dinlere koşan Türkler'e bugün haksızlık ediyoruz. Dünya tarihini ve tüm bu coğrafyaları neşelendirmiş ayağa kaldırmış hareketlendirmiş bu millete edepsizlik ediyoruz!..

Kanşacağım kaybolacağım diye toprağından tarlasından, şalbosundan çıkamayan Avrupalılar'a, Çinliler'e Hintliler'e Japonlar'a Türkler hiç ama hiç benzemez!..

Türkler dünyaya koşanların adıdır!..

Bu yüzden Türklerin dünyaya koşusu yüzyıl önce "milliyetçilik"le kesildi! Milliyetçilik Türkler'e hiç ama hiç yakışmadı. Yakışmadığı için dökülüyor, sarsılıyor, kendini ve dünyayı milliyetçilik hastalığıyla tarif etmeye çalışırken çuvallıyor!..

Türkler tarih boyu milleytçi olamadı, yine olamayacak... Türkler sadece "egemen" olur! Egemence yaşar!.. Milliyetçi yaşayamaz.. Yani Türkler kavşarak başkalaşarak kültürler içinde eriyerek ve hepsi'ni şarkılarına giysilerine türkülerine evlenmelerine taşıyarak yaşar!.. (Yazımı çabucak yazdım özür dilerim burdaki düşüncelerim için yeni Harman'da yayınlanacak ŞEHİR başlıklı yazımı çok uzun olduğu için buraya alamadık... Mutlaka okumalısınız...)

nihatg@leman.com.tr

LeMan
HAFTALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR
SAYI: 690
28 OCAK 2005 CUMA
Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞCAĞ
Genel Müdür: Turcay AKGÜN
Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

Musa Güneşlike

Efe Köse / İzmir

Yurdun Erdoğan

Hasan Ulu

Ekin Turcan

Ufuk Özer

Egemen Merdan

Veysel Karakuş

Ekrem Yetim

Zafer

LeMan'a

Selamlar. Ben Diyarbakır'dan Dilan. Hiç bir sayınızı kaçırmadan okuyorum. Çok güzel bir mizah dergisi.

Ençok CEZA ve Bayır Gölü'ne biliyorum. Ben tek kelime ile Ceza hayranıyım, Üç yıl kadar önce arkadaşımdan duydum. Önce yaptığı müzik yani rap bana garip geldi. Ama sonra alıştım ve adete bir Ceza delisi oldum. Onun hakkında bilgiler, posterler filan topladım. Melike Acar ve Ceza çok iyi bir ikili olmuş. Şimdiye kadar okuduğum en tatlı yazıydı.

Ceza çok cesur bir insan olmalı. Şahsen ben hiç Ceza kadar cesur ve cesur olduğu kadar da mantıklı bir insan görmedim. Annesi vefat etmesine rağmen etrafına karşı bu kadar pozitif oluşu onun cesur oluşunun, hayattan korkmadığının, çevresindekilerini sevdiğinin, yaşamayı ve en önemlisi işini seviyor olmasının en büyük kanıtıdır. Ceza çok çalışmış rap konusunda. Yani rap'i insanlara sevdirmek için çok çabalar sarfetmiş ve şu an bu çabaların meyvesini topluyor. Artık insanlarımız "Hip-Hop" gibi bir tarzın varlığını kabul etmiş durumda.

Sizden son isteğim bu mektubu ceza'ya ulaştırın, lütfen ve eğer Ceza okuyorsa bana bir imzalı fotoğrafını yollar mısın? Seni Çoo..k Seviyorum

Dilan / Diyarbakır

Rezalet

Rezalet başlığını neden attığımı herhalde anlamışsınızdır. Sizin gibi zeki(!) ve komik(!) insanlar tabii ki anlar. Sizin gibi soytarıların başka uğraşacağı kimse kalmadı mı? Memlekette uğraşacak onca namussuz insan varken sevdiğimiz ve ülkemize mal olmuş bir insanı hangi haklla kankatünze ediyorsunuz. Bazı şeyler vardır. Onların sadece gerçeğe uygun ve dalga amaçlı olmayan resimleri çizilebilir. Onu sevdiğim ve küfür etmeyi sevmediğim için size küfür etmeyeceğim. Sadece şizlere acıyorum. Ama şunu da iyi bilin eğer dalga geçtiğiniz muhterem insana o karikatürü gösteriseniz size sadece hayır duası gönderir.

Demek ki siz kalitesiz bir dergisiniz ki trajı artırmak için böyle bir yola başvurmuşsunuz.

Bir daha böyle bir yola başvurmayın. Çünkü bir dahaki sefere bu kadar nazik olmam. Yine de iyi yayınlar

Barış

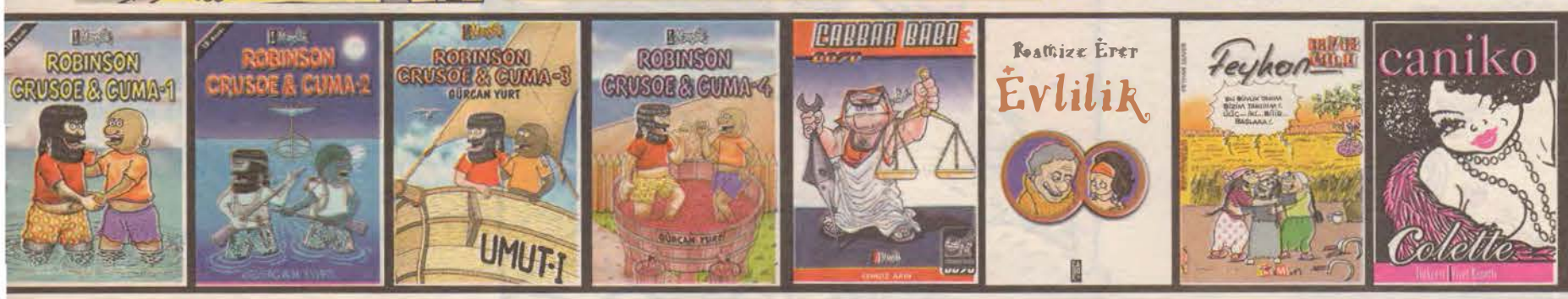
Merhaba Leman Dostları

Yeni yılın bu ilk bayramında vicdanımızın ne kadar rahat olduğunu sorgulamak gerekmez mi? Acının ve zulmün pençesindeki bir halkın bayramı kutlaması size de biraz abes gelmiyor mu?

Terörist diye öldürülen Küçük Uğur'un bedeniyle, mayınlara basıp parçalanan Doğu ve Güneydoğulu çocukların varlığıyla, sokaklarda donarak ölen insanların çaresizliğiyle, Felluce'yi viraneye çeviren gafil ABD'ye olan kinimizle, gurbette öldürdüğümüz aydınlarımızla, F Tipi cezaevleriyle, Afrika'nın açlığıyla, Küba'ya uygulanan ambargoyla, ezberci ve kalitesiz eğitim sistemimizle, işsizlikle, parasızlıkla, her yıl kaçan ve tekrar yakalanan Haluk Kırcı'yla, dünyanın en gaddar katili Bush'la, sorumsuz, duyarsız, apolitik gençlikle, işkencelerle ölen körfezlik bedenlerle, yalaka medyayla, Sivas'ta ölen aydınlarımızın acısıyla, kitapsız, bilgisiz yaşayan, ancak televizyonsuz yapamayan suskun, başı önde zavallı halkımızla kutluyoruz bu bayramı. M BAYRAMLAR EY HALKIM!

Onur / Diyarbakır

LeMan MİZAH DERGİMİZ
OKUR mektupları
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

KAH KİTAPÇILARDA
KAH GAZETE BAYİLERİNDE

● **Müessese Müdürü :** Ali YAVUZ ● **Yazar ve Çizerler:** Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Mefin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇÖĞLÜ ● Kemal Kenan ERGEN ● Meliksah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZCANKAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ● **Yurtdışı Koordinatörü:** İlhan ARKAN (arkan@leman.com.tr) ● **Sayfa Sekreterleri:** Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● **Bilgisayar Tasarım:** Cebrail OKÇU ● Murat YÜCEŞAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● **Kaligrafi:** Şevki SAYIŞMAN ● **Renk Ayrımı:** M.ÖZKARA ● Ali Ekber USLU ● **Montaj:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● **Satış:** Cengiz KOCALI ● **Tel:** 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 0.212.245 38 06 • **Abonelik için Tel:** 0.212.292 95 65 **Dahili:** ● **Baskı: LeMan Matbaası Tel:** 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● **Genel Dağıtım:** BBD Merkez ● **Adres:** Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, TV programında ve İnterne ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Aksamsefasi

SEVİŞMEK İSTİYORUM

Yeter artık yeter
Memleketin gaymağını hep şeherliler
Yediler içtiler hep şerefsizler
La bi durun ha durun eşşoğlueşşekler
Ben de artık oynaşmak, sevişmek istiyorum

Föndötenli pespembe ballı yanaktan
İçi dolu dolu silikomlu dudaktan
Parpüm fısladığın güccük gulaktan
Dil vurup öpücükleri gondurmak istiyorum

Öpüşmek neyin ilkin sinemalarda gördük
Ne anamızdan ne babamızdan ne hısımdan duyduk
Artık şeherliyiz biz de modaya uyduk
Biz de dokuz aylığız sımaşıp sevişmek istiyorum

Hep şeherliler mi gızları gavrayıp dursun
Ellerini bellerine dolayıp gezsin
Anadolulu bakıp sızlayıp dursun
Yeter artık bu gidişe dur demek istiyorum

Parklar bahçeler oynaşma sotası
Çalılıklar olmuş Anadolu'lunun yuvası
Ha bekçi geldi ha polis geldi bitsin sitresi
Ben de kafede barlarda oynaşıp sevişmek istiyorum

Televizyonda görüyoz kimin kimle olduğunu
Sosyetik bıldırcınların hangi ağaçlara gonduğunu
İki-üç gün sonra saçın başın yolduğunu
Safi insan görsünler deyi onlarla da sevişmek istiyorum

Yeter artık yeter bitsin bu hasret
Biri yesin biri baksın canıma minnet
Bir yere gadardı artık bitti bu müddet
Derhal city sitringleri indirmek istiyorum

Yetmiş iki milletin her birine gapımız açık
Bellona karyolamda alezim döşenik
İster çekyatta ister duşa-gabinde istesin kivet
Artık uygarlık mertebesine gavuşmak istiyorum

Yazın yazlık turistik beldelere
İngiliz Gıara'dan Alman İnge'ye
Hakiki Anadolu yiğidin gıymetin bilene
Bi guruş almadan sevabına sevişmek istiyorum

Bazı gadınlar istermiş ön sevişmeler
Bazısı istermiş yatağa üçlü-beşli girmeler
Devran döndü belli ki, değişti beşeri ilişkiler
Gıvır gıvır belenip ortamlara gaynaşmak istiyorum

Baktıkça efil efil ahenkle dans eden saçlara
Dokunmak varken ipeksi yumuşaklığa
Eline gelen türban, eşarp her türlü başlığa
Yalan yok ya isyan edip çekip çıkarmak istiyorum

Ben de bilmez miyim boylu boyunca yalamasını
Sosyetik madamı yatakta inletmesini
Memeleri ağzımda lüpletmesini
Yeter ulan s.kerim bağırmak istiyorum

Bizler ezildik gün yüzü görmedik
Domatesi patatesi tarladą bizler ürettik
Doldurup gamyon gamyon İstanbul'a gönderdik
Biriniz dedi mi Gozi'yi ihmal mi ettik
Yetti ulan şerefsizler çekilin adalet istiyorum

Baldır başka, omuz başka, sırt başka
Sordum pambık ayakların ojesi fuşya
Dokuz delikden helali olan bambaşka
Hak deliğinde eriyip gaybolmak istiyorum

Şu dünya ölümlü kimseye galmaz
Gozzi bir daha var mı kimseler bilmez
Gana gana sevişirsem gözüm arkada kalmaz
Vebali boynuma ak gerdanı ısırmak istiyorum

kozzi@leman.com.tr (bekliyorum...:)

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemken@leman.com.tr

kemalkenanergen

Suç Oranı : Namussuz bölü masum...

Kara Kış : Hem fırtına var hem de elektrikler kesik hesabı...

Arap Sabunu : Tamam, bigün bi arapım olursa onu sabunla yıkıycam, söz...

Karabasan : Üryamda kara saban diyemiyodum Muktar Emmiy...

Külotlu Çorap : Çoraplı Külot...

Cin : Alkollü peri...

Yerel Medya : Sevgili seyirciler, karınız sizi aldatıyo. Kanal Bir Dost...

Sürpriz : Sempatik emrivakisi...

Termal Kamera : Romatizması olanlara çok mu iyi geliyo nedir?..

Şeref Gölü : Tut ki maç 25 - 0 sıfır bitti. Kazanan daha şerefsiz oluyo ki...

Kuaför : Kenar mahalle saç bakım merkezi...

Atış Poligonu : Hep onikiden furuyom haal.. Ben de lan!... Ben ohüçten furdum... Aha ben de!.. Ben bi keresinde onbejden vurdum beya!.. He yaa ben de...

Çocuk Parkı : Çocuğu başka yere parkedersek çekiyolar herhal...

Kazık Soru : Mı?.. Sana soruyorum, söyle bakim, hıı?!.

Süspansiyon : Süs olsun diye pansiyon açılır mı lan? Bu ne biçim turizm anlayışıdır?..

Psikiyatrist : İstanbullu psikiyatr...

4 Çeker : Nasıl olsa yakında 5 çekeni çıkar, o zaman alırız be kızanım...

Slov Dans : Romantik sumosu...

Oda Orkestrası : Bari salona geçin, böyle delirceksiniz be gülüm...

Panayır : Aktiviteli çayır...

Hazır Mutfak : Yemeği de yapmışlar mıdır lan aceba?..

Metrekare : Tiyatro Kare'den daha çok bilinmesi ne acı...

Kokulu Mum : Aneyy parfümler kesildi. Bi mum yakalım...

Bedenci : Yüzgöz olunmuş Beden Öğretmeni...

Patlayan Sigara : Bu şaka sağlığa zararlıdır...

Aksamsefasi

691

4 Şubat 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/06 - 1 YTL. (KDV dahil)
(1.000.000 TL)

ISSN 0-1300-4867-4

9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.000.000 TL.

Selam Olsun Direnen SEKA İşçisine

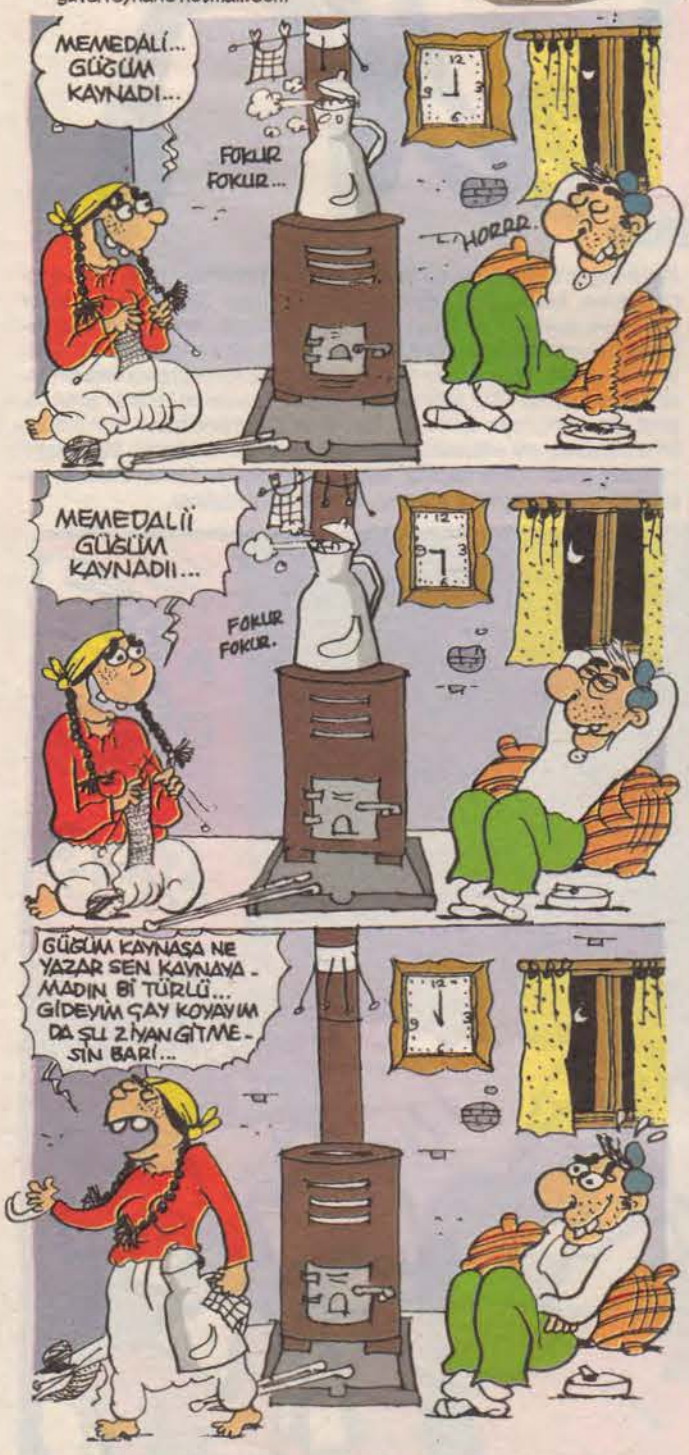
Cumhuriyet tarihinin en değerli kurumları bir bir özelleştirmeye peşkeş çekilirken bu vicdansız uygulamadan İzmit SEKA da payını aldı. Ancak İzmit Seka işçisi direniyor. Tezkereye kılıf hazırlarken, IMF uygulamacılarıyla işçilerin, memurların emekçilerin gırtlağına çökerken, bunları yaparken de küstah demeçler vermekten kaçınmayan hükümet bu kez alışık olmadıkları bir direniş karşısında. Biz de bu dergileri çıkarırken çok iyi biliyoruz, yaşıyoruz. 2,5 milyar dolar kağıt ithalatına gidiyor. SEKA işçisi makinelerini modernize ederek on yıldır direniyor. Ve bu makineler özel sektör işletmelerine parça parça peşkeş çekiliyor. 3,5 trilyon bedelli yeni ödenmiş doğalgaz dönüşümü bedava fiyatına AKP hükümetine yakın Balıkesir'deki Albayraklar'a veriliyor. Albayraklar'ın lojman arazisi rantından büyük vurgun sağladığı öne sürülüyor. Kağıdın hammaddesi Selüloz'un en kötüsü SEKA'ya, kalitelisi Özel Sektör işletmelerine gidiyor. 350 dolara mal ediyor 300 dolara dışardan ithal ediliyor büyük yalanına karşın, yine biz ithal kağıt kullanmak zorunda kalışımızdan biliyoruz 700 dolar ve üstüne kağıt dışardan Türkiye'ye zor giriyor. Sevgili Leman okurları 20 yıldır, SEKA'ya darbe vurulmadan önce dergilerimiz hep SEKA kağıdıyla çıktı. Herşey bir yana bu kurumla gönül bağımız var... Korkunç bir aldatmayla cumhuriyet kurumlarının birer birer özelleştirme adı altında yok edilmesine isyan ediyoruz. Bütün okurlarımızı SEKA işçisine destek olmaya davet ediyoruz. Elimizden ne geliyorsa, Leman olarak ne yapabilirizi sizlerle tartışmaya açıyoruz. Görüşlerinizi bekliyoruz...

Akşamsefası

Feyhan BAYIR GÜLÜ

guverfeyhan@hotmail.com

BENİ DEHŞETE DÜŞÜREN NEWSWEEK HABERİ

Aksaray PAŞAOĞLU

Geçenlerde **bir Türk olarak** beynimi derinimden hırpalayan **bir travma yaşadım.** Cumartesi günü uçakla **Londra'dan İstanbul'a** gelirken önümde oturan **koca kafalı** bir bey **pörtlek pörtlek** Newsweek dergisi okuyordu ve dergiyi ikiye katlamıştı. Ben hemen ayakkabılarımı ve çoraplarımı çıkarıp **amuda kalkarak** derginin **ters yarım sayfasını** akıcı bir şekilde okumaya başladım. Sayfa bitince ıslak dilimle ben sayfayı çevirmek isterken, kazaen **küllü elini yalayınca** adam hop dergiyi birden aradan çekince göz göze geldik. Tabiyi o sırada benim kaşlarım, **gözlerimin altındaydı.** Adam nedense ben ona hızlı hızlı beş on defa seri şekilde **şip şip** göz kırpınca o ayağa fırlayarak "**Help help**" bağırınca çıplak ayağımın iki parmağıyla burnunu sıkarak onu yerine oturttum. Pekiyi Newsweek dergisinde beni o denli çarpan **Fareed Zakaria** imzalı o yorum ne miydi? **Ona geleceğim.**

YERİNDEN YURDUNDAN EDİLEN MAZLUM ON BİNLER

Bu girişten sonra size, **görmediğiniz** bilmediğimiz binlerce acı ayrılık öyküsünden birini ben bakın **yaşadığı yerden koparılıp** birden bire **hiç tanımadığı bir iklimde** tanımadığı kimseler arasında yepyeni hayatlar kurmaya çalışan **binlerce o talihsiz kişilerden bir tanesinin** kendimi yerine koydum ve o müthiş kaosu beynimde simüle ederek **travma** gibi bire bir yaşadım. O ne mi? İsveçli bilim adamları **bir** açıklama yapmışlar. Ateşli bir **Fransız öpücüğü** sırasında **40 binden fazla parazit** ve en az **250 bakteri,** çiftlerin ağzında yer değiştiriyormuş. Bu beni on gün **Rio'da** kalacak kadar sarstı. Bakın orada ne düşündüm. Bilmiyorum izlediniz mi? **Van Gölü % 40** oranında bir kirlenmeyle yok olma trendine girmiş. 100 mililitrede **700** olması gereken **koli basili** miktarı **5300** seviyesine **ulaşmış.** Biz. Türk insanı olarak olayların olumlu yanlarını göremiyoruz. **Empati edemiyoruz.** Kendimizi koli basili yerine koyabilsek mutlu olacağız. Düşünün, **1 mililitrede 5300 kişisiniz.** Darda kaldığınızda yardımınıza koşacak binlerce türdaşınız en fazla binde bir mikron uzakta. **Asıl güzeli** Türkiye'de koli basili sayısında patlama yaşanıyor ve bu **Avrupa'da** hiçbir ülkede yok. Daha işin şahane tarafını söylemedim. **Van Gölü'nde** koli basilinin artması demek o gölde bir **canavar** varsa o canavarın sonu demektir. **Van halkı milyonlarca yıl süren bir kabustan uyanıyor.**

ÇİFT SARILI YUMURTADAN İNADINA ÇILBIR

Newsweek dergisindeki **Fareed Zakaria** imzalı yoruma dönüyorum. Bakınız, **Başkan Bush** pek çok baskıcı rejimin liderini bile **Teksas'taki** çiftliğinde **dabıl muhabbetle** ağırlayıp onlara nefis bakın **Laura Bush'un** kınalı elleriyle çift sarılı hakiki köy yumurtasından yaptığı **çılbırı** ve inanın o çiftliğin **çılbırtıcı** havasını solumak **hem** insanın **hem de o insanın ülkesinin** ömrünü uzatıyor. Ama sıra **Türkiye'ye** gelince biz kendimizi **maalesef** o çiftliğe davet ettiremiyoruz. Bence o çiftliğe giden yol şimdi **İran'dan** geçiyor. Daha önce de **Irak'tan** geçiyordu. Ama biz o zaman empati yapıp kendimizi **mazlum ABD askerinin** yerine koyamadık. **Şimdi onun sıkıntısını çekiyoruz.**

KİLL CHP VOLUME 13

Kanlı CHP kurultayı çatışmaları ve sonrası notları

● Baykal, partiyi bırakacağı halefinin bi rivayete göre **10 yıl içinde bi bakire tarafından doğurtacağını** ve tabii ki o reşit olduğunda koltuğunu ona seve seve bırakacağını açıklayarak kongreye mistik bi hava kattı...

● Sangül tarafından içeri alınmayınca, **gemileri karadan kaydırarak** içeri girmeye çalıştılar... Taraftarlar uyuyan devi uyandırmak için tumikleri parçalarken, çıkan gürültü yüzünden içeri çağrılan çevik kuvvet, attığı iki salto bi parendeyle ilgiyi başka yöne çekerek kavgayı bitirdi..

● Kongrede iki grup fikirlerini birbirlerinin kafasına vura vura kabul ettirmeye çalışınca biçok delegenin bilinci kapandı... Sangül, Baykal'ı destekleyen Ateş Ünal Erzen'e, **"Onun söylemleri bizi iktidara taşımaz ama, seni hasteneye taşır."** diyerek uçan kafa attı.

● Dünya Boks Federasyonu **WBO, CHP** kongrelerini takvimine aldığını açıklarken, **Muhammed Ali ve Mayk Taysın'ın** bi sonraki kongrede başkan adayı olacakları öğrenildi...

● Çıkan kavgalarda biçok muhabirin yaralanmasından sonra, gasteler gelecek kongreye **deneyimli savaş muhabirlerini** gönderme kararı aldılar...

● Tribünlerden atılan kınalı madde ve sloganlar yüzünden, gelecek üç kongrenin delegesiz yapılması kararı alındı... Baykal karar, **"Delegeler uzak durun bizden, 3 metre, 5 metre, hatta 5 kilometreee."** diye neşeyle dans ederek değerlendirdi...

● Futbol seyircisinin siyasete girmesi de bilinçlenme açısından bi artıydı... **"Eski açık sarı desene", "Bütün delegeler haplandık, tıaplandık. Geceden beri toplandık, toplandık. Bu kavgada yıprandık, yıprandık."** tezahüratları delegeleri coşturdu...

● Kongreye manyetik kart sahteciliği damgasını vurdu... Başkasının kartıyla salon kantininde alışveriş yapanlar yakalanırken, **giriş kartına dörtte taksitle örün satan** denyo esnafın kimliği tüm ısrarlara rağmen açıklanmadı...

● Sarıgül'ün çarşaf üste önlensi Baykal'ın ortaya tüm kirli çamaşırları dökmesi üzerine reddedildi... Kendi sahasında yenilmez armada olan Baykal'ın halka, **Türkiye Genel Seçimleri'nin** de bu kongrede yapılmasını teklif etmesi bekleniyor...

● Divan Başkanı'nın elle oylanılarak seçilmesine Sangül, **"Bari kaleye mum dikerek seçseydik. Hayır belediyeci adamım, iyi anlarım bu dikim işlerinden."** diyerek karşı çıktı...

● Baykal kongre sonrasında, **"Henüz hesaplaşmadık, sözde kaybeden taraf salon kirasını da ödeyecekti. Hayır ben Alman usulüne de razıydım, ama bu Sarıgül'cüler erkenden sıvışmışlar."** diyerek hislendiğini belli etti.

● Gelmiş geçmiş en kanlı filmi yapan Tarantino, bu kongreyi de **"Kill CHP Volume 13"** adıyla çekme kararı aldı... Filmin final sahnesinde Baykal-Sangül ikilisinin başkanlık koltuğunu birlikte tutup, **"Kıymetlimisss, onu sana bırakmıyıssssa."** diye bağırarak barajdan aşağı uçmaları bekleniyor..

OLGUN BUDAK

GEZ MAHMUT CUK

MAHMUT TİBET

Aksamsefasi

CHP kurultayında olaylar çıktı.. Taraflar birbirlerine sandalye, pet şişe ve demir çubuklarla saldırdı..

Irak halkı yüzlerce yıl sonra yüzbinlerce çapulcu işgalcinin gölgesinde seçim sandığıyla tanıştı.. Şaibenin kaçınılmaz olduğu seçimlerde kimin nerden çıkacağı belli değil...

LeMan

Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik, dizilerin yapımcılarına ve senaristlerine mektup göndererek, dizi kahramanlarının bol bol kitap okumasını istedi. Çelik'in mektup gönderdiği diziler arasında "Kurtlar Vadisi" de bulunuyor..

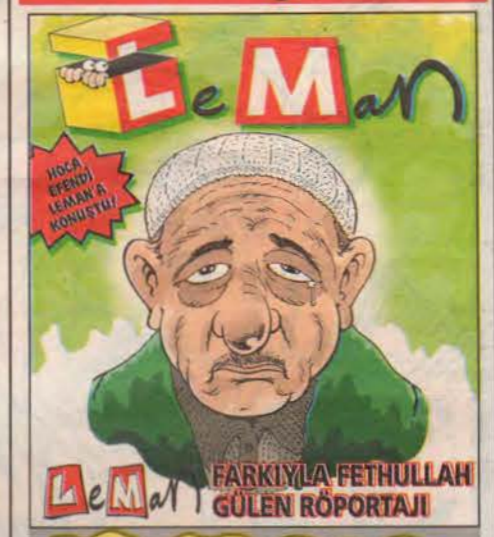
Amerika'da savaş karşıtı hava sertleşiyor.. 2000 asker ailesi örgütlenerek Irak savaşına karşı mücadele başlattı..

Mehmet Özkanoğlu

HOCA EFENDİ BEREKETİ HARBİ ÇIKTI

Medyadaki seri hoca efendi röportajlarının gazetelere tiraj aldırdığını duymuş da inanmamıştık.. Dedik bir test edelim.. Biz de hoca efendiyle küçük, tek soruluk bir röportaj yaptık!. Ve bu tek soruluk röportajla inanır mısınız yüzde yirmi tiraj aldık.. Eğer devam etseydik belliki matbaamız baskılara yetişemeyecekti.. Fethullah Gülen kerameti hem camiasına hem de onlardan bahsedenlere bereket saçmaya devam ediyor... Dosta düşmana duyurulur...

Hakkari'deki depremde çatlayan binalar yine kamu binaları..

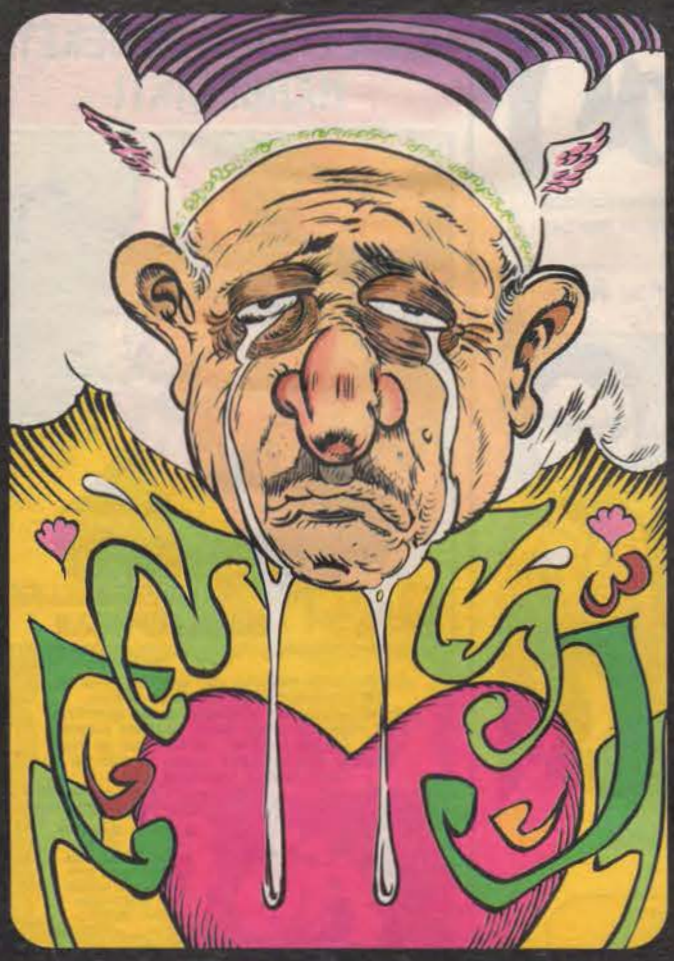

Aksamsefasi

bahadirboysal@leman.com.tr

SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

HOCA EFENDİ

Uyanıpta bişeyler yerken bi yandan da Milliyet'teki Fethullah Gülen röportajına bakıyordum günlerdir... Satırlarında hep o bilindik rahiya... Parklardan gelen temiz hava... Terkedilmiş seraların, limonlukların küflü kokuları... Ve hava hep kapalı... Allah'a çok ama çok yakın... Ama biz dünyalılara mesafeli bakışta.. (Ruhun kayboluşu asıl burda başlamıyor mu?)

Hristiyanlar kör karanlığa "perspektif" duygusunu getirerek RÖNESANSla aydınlığı gördü ve tam gaz "DİKEY İLERLEME"ye başladı... Oysa müslümanlar İmamı Gazali döneminden beri yatay genişlemekte... İfadesiz, perspektifsiz iki boyutlu, satıh minyatürlerle, nakış nakış gözruru işlemelerle habire yatay... Bitmek bilmeyen ve sürekli kendini tekrar eden kaneviçeler, kasnak işlemeleriyle... Ve beraberinde muhafazakarların getirdiği o sürekli melankoli, himbil tevekküle daha bir duygusal ve alıngan hale geldik... Fethullah ağladıkça bu melankolik ve yatay genişleme, yanardağın alevli balçıkları gibi daha kayıtsız ve hızlı ilerliyor... Ama habire yatay!.. Osmanlıyı'da yatay genişleme bitirdi halbuki... Fethullah, Rönesans hakkında ne düşünüyor??. Veya, insanlık tarihinin gelmiş geçmiş en büyük sanatçılarından Pablo Picasso'nun çalı cırtığından başka bişeye benzetilemeyen resimleri hakkında bir fikri var mı?..

Ağlayıp üzülmeden de dünyevi olandan uzaklaşanlar var... Koskoca, heybetli, babayiğit merhum şair baba Can Yücel... Bestekar hayatını terkedip bir adada, ufacık bir kulübede dilenci hayatı yaşayan Ergüder Yoldaş... Şarapların dibinden Allah'a uzanan Ömer Hayyam... Mevlana bile benim nazarımda çok daha neşeli, bin kat daha geniş ama dikey ışıktır... Hoca efendi, çöllerde ve bozkırlarda eriyip giden biçarelere üzülürken kendine de bakıyor... "Garip" diyor kendine... "Garip, yersiz yurtsuz değil... Halinden ve dilinden kimselerin anlamadığı insanlardır" diyor... Sonra da röportajın bi yerinde "Benim gibi bi adam ayda 500 dolara New York'ta geçinir" diyecek kadar da inceden hesabını biliyor...

"Yarı Uyanıkken Dönüp Fısıldadığım Ben miyim?"

(ISSIZ ALİ)

Çok yorularak ve yoralak galiba aşıolan ama tatlı sakin yalnızlıkta nihayetlik eriyorum galiba.. Adeta bir kaplan misali şu üç-beş yıla sığdırmadığım şey kalmamış... Keçi kurşağından yapılmış vıcır vıcır yağlı binlerce renkli, fosforlu ve kanlı balonların arasından kolumu dibine kadar sokup bir-iki tane ışık topu yakaladığımda oldu... Kolumu, kafamı sokmadığım bir heyecan kalmamış eşcinsel ve entsest eforlardan başka... Accaip zıp zıp zıplamışım... E tabi iyi de olmuş... Gerçi o vakitlerde vardı ama "kalabalıktaki yalnızlık" sıkıydı... En kaçması yanı... Oluk oluk akıp gelmişler, ben de alttan gazı verince gitmişler işte... Şimdiki bu yalnızlık en gerçeği ve asudesi... Bunun kıymetini bilirsen, dadından yenmez yaaa... Yalnızken sorduğun soru, duvara çarpıp bin tane fenomene bölünerek sana geri geliyor... MATRIX'deki Neo gibi, mucizevi bi güçle sağ elime sakince kaldırsam durun diye... O bin parça yere dökülüverse o an... Olmaz işte.. O bin fenomenin hepsiyle teker teker dostluk kuramm, hanimiş? Hanimiş?. diye... Günler böyle geçer zaten... Ulan diyorum bir kuzu mu alsam acaba?... Yıkayıp kurutsam... Kartpeyaz postunu taransam... Taransam... Tuvalet alışkanlığı olsa... Kakasını yerlere dökmese... Sarılıp uyusam, pofuduk olur... Bi buçuk kilo kuş üzümü alsam... Böyle elimle tane tane üzüm yedirsem?.. Üzüm yer mi o da belli dil... Yüzyıllar öncesinden bir baba ermiin "Oruçlu yalnız açardan, daha yalnız kim vardır bu dünyada.." lafını hatırlıyor çokta tribe girmeden tüm yalnızlar için dua edelim diyorum... Dua etme işinde de çok geç kalmamak lazım... Yine çok eskilerden kulaklara fısıltıyla söylenen gizli bir söz var... "Allah kıyamet gününe girişin son haftası, bütün herkesi serbest bırakırmış... Ne bok yerseniz yiyin... O hafta gelen duaları da işlemiyormuş yanı.." Bu konuda "tayming" çok önemli... Ve dua ederken ettiğin şeye de çok dikkat etmen gerektiğini derler... Bilip bilmeden edersen, alakasız bi dönemde duan gerçek oluyor, sen de mal gibi kalıyormuşsun... Yok abi ben bunlara girmiyicem, zaten her sabah 6'da kalkıp Tophane'den Yıldız Parkı'na kadar koşuyorum, son'a da gelip duşumu alırım diyosan ona da birşey diyemem...

ÇUKUROVA SPEED?

Allahallaa... Mesela Ahmet Yılmaz'da Adanalıdır... Ama "cool"luğunu korumuştur... Dergide ve hatta fevkalade tipi "Kıllanan Adam"da izlenimci perspektifle bir Akdeniz rüzgarı estirmiştir... Hakeza efsanevi Girgir dergisinin üstad çizeri Galip Tekin'de Adanalıdır... Hakikatli abimizdir... Bir ağırlığı, bir stili vardır... Racon sahibidir... LeMan Dergi grubundan YeniHarman'ın 3.yaş gününü kutladık geçen hafta Leman Kültür'de... Popstar yarışmasının yıldızı Bayhan'da bizimleydi... E o da Adanalı... Gayet kalender konuştuk... Efendi, söyleyeceği her cümleyi özenle seçen, sakin, duruş sahibi bi adam... E ulan bir beri mi yani te Çukurova'dan kalkıp geldim de kıpır kıpır, bir öyle bir böyle şekilden şekile girip de SPACE IMPACT gibi bir heyhula oldum?! Hay mına koyiim... Bi duramadınki... Ne biliim anam... Fakat kulağıma Adana'da söylenen bi laf da var... "Adana erkeği iyi bir anne, iyi bir bacı, iyi bir yenge olmaz... Kötü de olmaz... Hatta hiç olmaz!" POHAHAHAH!..

grup sex'te AB sürecine uyumlu portatif balyemez

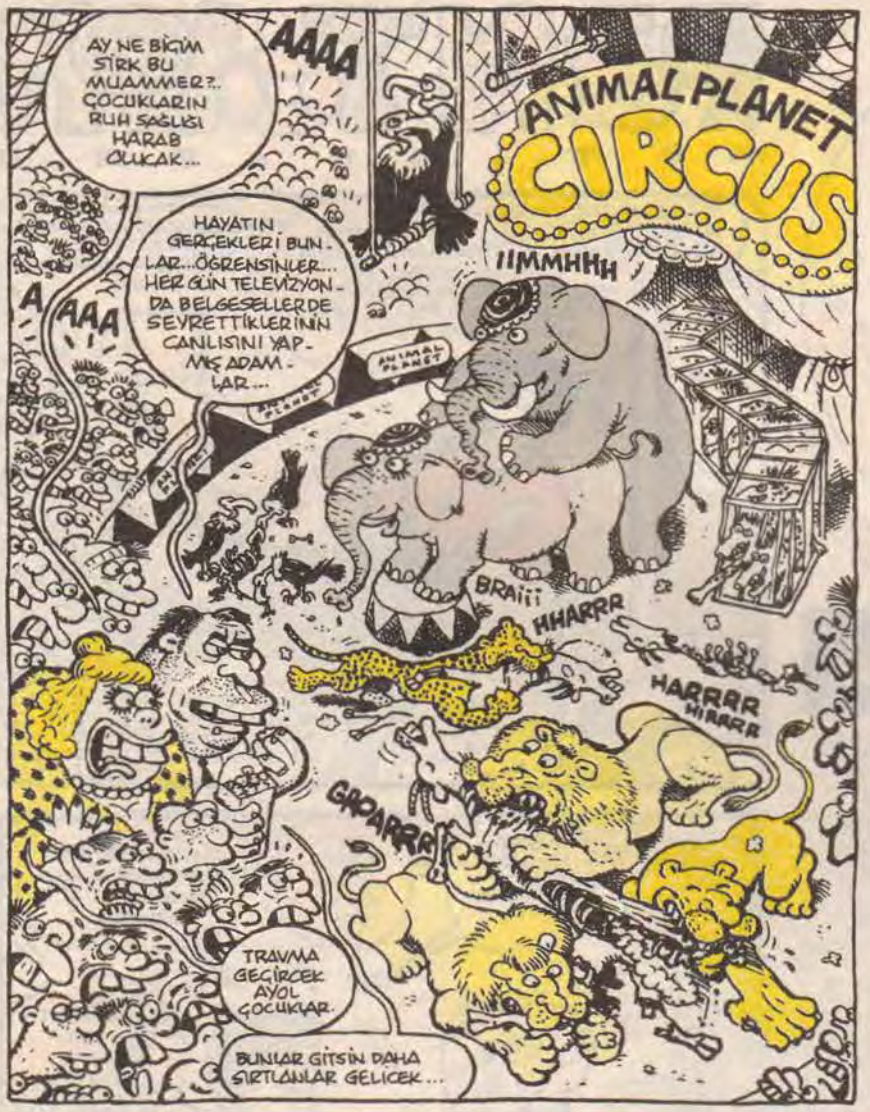
MEGAFONDAN KULUNA

Hee ergen dönemden... Yazın o en sıkıcı günlerinde, akşam saat 9:10 gibi karşı mahalleden bu tarafa doğru usul usul bir polis arabası gelir, bir numara da yoktur zaten sokaklarda... "KL 304!!! PARK YAPMA!.." tarzı klasik azarlamalar gelirdi polisin megafonundan... Ulan sonra türkü şarkı çığırmaya başladı... Hergün aynı saatte... Üç-beş mısra okur kaybolurdu... Sonradan öğrendikki polis, mahalleden bi kıza aşıkmış... Tam kızın evinin önünden geçerken... Megafondan "AŞK YARASIDIIIR BU.. İLAÇ KAPATMAAZ" halyolu inleyen nağmeler... Ööle bi kaç kere aynı ritmle duyduk şarkıları... Sonra n'oldu bilmem.. Bilemem...

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

turcay@leman.com.tr
karatan@leman.com.tr

ERDENER ABİ

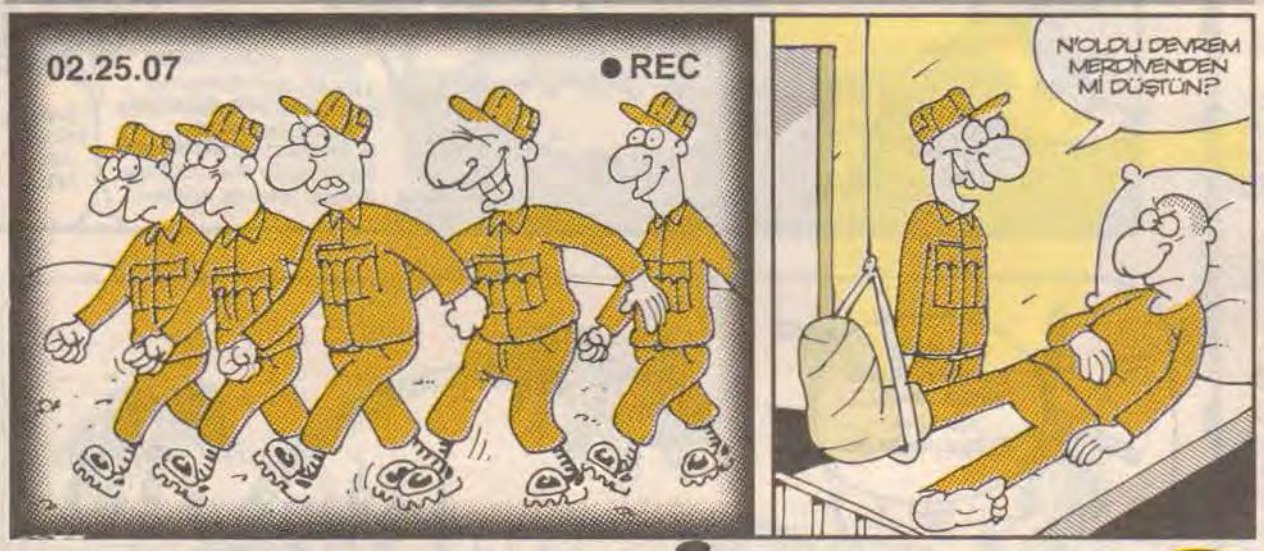
HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

Aksamsefasi

PANTOLON

METİN FİDAN

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN-

İNSANLIK HALLERİ DUYGUSAL ANLAR İLİŞKİLER İHANET VS

1. ÖYKÜ...

2

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

KEDİ PROFESÖR YATTARA VALLİ

Değerli hocam, bahçada var güzel bayan. Takıldım ben peşine. Kaçtı bayan ağaca. Çıktım ağaca. O daha çıktı, ben daha çıktım. En uca oturdu. Ben oturdum iki kuyruk öteye. Bir pati öne gitsem keskin pati yağdırıyor güzel bayan. Kıçın kıçın insem inemiyorum. Gece oldu, fırtına çıktı. Dal ağaca çıkıyor, yukarı iniyor. Bayan yırtım yırtım şittetil cayırtı yapıyor. Ataylım mı kendimi hocam. Ataraam bu bana ne getirir, benden ne götürür?

Rumuz: Dal Sarkar

Cevap: Atma yavrum. Gecedir. Karanlıkca forfuc (dörtayak) yapamazsan, kebabı parçalayan fırtına çıkmaza mis idi. Şimdi fırtına çıktı. Cümlelerin güzel. Devrik.

Feyzi Ögeşalan

feyzi@leman.com.tr

GÜNERİ İÇOĞLU dumur detayları

dumur@leman.com.tr

DUMUR FASHİON

KAPKAÇ KREASYON

Kapkaççılara karşı, koltuk altına sıkıştırılacak bir stilde oldukça kısa saplı yeni model çanta tasarımlarına ağırlık veriliyormuş...

Dumur kreasyon departmanı da boş durmadı ve bu modeli destekleyici ek dizayn geliştirdi; **"Kapkaç Apoletli Montar"**

Kapkaç Apoleti hem kuvvetli **ortbant** hem de **çakma kot zımbaları** içermektedir. **(Şekil 1)**

Çantayı omuzunuza taktıktan sonra çanta kuşağının üstünden apoleti kapayınız. Cırtbantı bastırınız ve kot zımbalarını gayet güçlü birbirine geçme "kıtırk" sesini duymak suretiyle sıkıca kapatınız... **(Şekil 2)**

Böylece kapkaççı çantayı kapabilmek için bir kaç kapma iş işi zorl görünce

DİVAN ED

Burası, bünyes banıdıran Zeyra yemyeşile boyan okumak için yak kabirin bir kenar kapatılmış. Bu yapılmış... Neden bu durum insanı olsa gerek..." ş yaptırmaya zorlu

GÖKHAN AKBABA Türk karikatüristi. Yaş:12 (Al

Ben Kimi Sev

"Olamayacağız" dedin bine yakın nec sunarak. Bir tek sana inancı var yüreğimin tel dı sana. Başkası olsa çekip giderdi; **"Birlikte yoruz, çünkü birbirimize benziyoruz."** ginde ya da gitmiş gibi yapardı. Ben gitmiş yapmayı bile beceremedim. İnan bir başkası nedenlerden birini bile söylemesine fırsat vermeden çeker gider

Birbirimize benziyorsak ne olmuş?..

İnsanlar arasındaki uçurum kendilerindekini başkalarına kab dirmek, kendine önce apaynı biri bulup sonra kendine benzetme başlarda çekici gelen o apayrı insan beni altına almaktan başk şey değil. Evet hastalıklı ama herkeşte var, ailede başlayıp yayıla hastalık; iş, eş, okul, arkadaş seçimini bile belirleyen... Görülme krallık...

Birbirimize benziyorsak ne olmuş?..

Evet, haklısın soluyoruz çünkü aramızda o boşluk yok. Ben d leri gibi karşında ulaşılmaz değilim. Seninle birlikte o uçurumu narındayım ne yazık ki...Kapında olsaydım solmazdım, solmazdı kı de... Çok uzakta yağan yağmurları bile getirdim yüreğime göz de bulutlar... Sana da bulaştı, seni kendine benzetmek isteyenl karşında, öyle parıltılı ki... Kendini kaptırıyorsun. Hepsinin bir hi sıvar...

Benim hikayem sensin, kendinden kaçmak isterken neden bi kasından dinlemek isteyesin ki kendini?.. Bu sana kaybettiğin s hatırlatır. Yeniden hayat bulacakken yitirdiğin sevgileri, özlemler duğun anda ölüm gibi kaybetmekten ne kadar korktuğunu hat Bu yüzden uzakta kal ama yanımda ol der hikayeme düşen söz Aynı karbon kağıdının üzerinde ne kadar değiştirebilirsin ki hika

Ben kimi sevsem önce kendini terkeder...

Yaralarını kapatmak için, nereye gidersen git, ne yaşarsan yaş dece durmadan kanatıyorsun. Bunu ben biliyorum çünkü aynı benim de yaralarım kanar.

Sen kalabalıklarda yalnızlaştıkça, ben bir başıma kalabalık ol kendime... Alkol kokusu, sigara dumanları arasında, işitilmeyen

Aksamsefasi

...et yapmak zorunda kalacağı ve
kısa sürede bitiremeyeceği için
Bu Kapkaç Apoletli montu
...

...YAT!

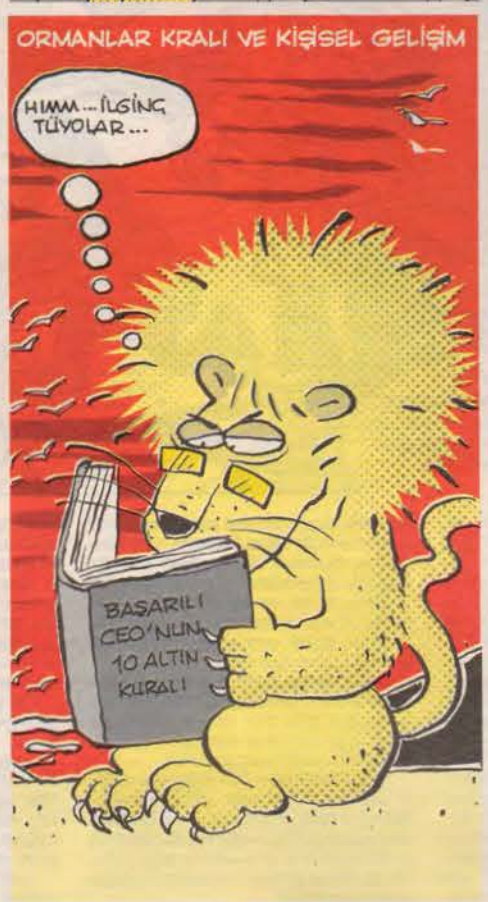
...her yönüyle tarihsel kıymetler
...mti civarında önemli bir zatın
...mezar taşlı kabri... Bir Fatiha
...ınızda bir de bakıyorsunuz ki
...eyse kocaman bir yaylı divanla
...görürümle kabire kabir azabı
...lamak tabii ki mümkün değil ve
...işte bak, Divan Edebiyatı bu
...de hazin, trajik bir laf esprisi

...nin en genç
...azardan saklasın)

ARRIVAAA!

Kırık Leblebi

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

YAŞLILAR YURDUNUN ÇOCUĞU, KENTAKİ FRAYD ÇİKIN...

...em Önce Kendini Terkeder!..

...ler uçuşur havada ve yapay bir kahkaha, uğultu gibi düşer yalnızlığıma...

Sen kendini tekrar ederken, fark etmezler aslında, o anda işitilmeyen yalnızlığına dönüp dolaştığını sesinin.

Eğer istersen hikayen değişir, istersem hikayem değişir biliyorsun. Çünkü bu bizim hikayemiz.

Bazen o kadar yoruluyorum ki çekip gitmek istiyorum buralardan. Nerede olduğu bilinmeyen kayıp insanlar gibi kaybolmak istiyorum. Beni kıranlara bir ders vermek için değil ya da bu hoyratlığa kendimce bir son vermek hiç değil... çünkü bitmeyecek biliyorum, yine de gitmek istiyorum.

Sen beni bilirsin. Tıpkı yaralarını kanattığında, benim de yaralarımın kanadığını bildiğin gibi... Buna rağmen.

"Olamayacağız" dedin bine yakın nedenler sunarak... Bir tek sana inancı kaldı, yüreğimin tek dalı sensin bu okyanusta... Başkası olsa bırakıp giderdi, **"Birlikte soluyoruz, çünkü birbirimize benziyoruz."** dediğinde. Ben gitmiş gibi yapmayı bile beceremedim bunu bil. Ne zaman kaldığımız yere geri dönmek istersen, yanında olacağım o uçurumun kenarında yine sarmak için yaralarını... Yaramızı...

Yazılmış, yazılacak herşey eksik kalırdı / Sensizlikte bendeki seni anlatmaya... / Nasıl avunduğumu bir bilsen... / Bana yazmadığın mektuplarınla.

Bir köpeğin bakışlarında beni hatırla / O yorgun gülümseyişini bana bağışla "Bir yer olmalı..." / Bizi yaralayanların ardından koşarken / Sislerin içinde, kargaşanın ortasında / Acıları aşktan sayarken.

Bir yer olmalıydı bizi çekip kurtaran / ama olmadı... / Sen ve ben de BİZ.

Sislerin içinde, kargaşanın ortasında
Keşke olsaydık, bıraksaydın...Solsaydık

Ölüm, sizin eve sığınan kimsesiz
bir çocuktu
Sen ondan öğrendin kendine ne kadar
uzakta olduğunu
Ölüm düşürdü seni ruhunun gurbetine
ve büyük bir yalandan kurtardı.
Bu yüzden hiç aldanmadın,
hiç mutlu da olmadın...
Ölüm, ömrünün o yalan yarısını
senden aldı,
aşka susamış öbür yarısını
uzaklara saldı...
Ölüm yüzünden ne kimsenin
kimsesi oldun,
ne de kimse senin gördüğünü gördü...
Yaşayan tek yerin o ölü gözlerindi.
Karanlık kokulu otlar bu yüzden,
bir tek sana el salladı...

* **Şırnak.** 11 ve 12 Şubat tarihleri arasında **Şırnak KESK**'in davetlisi olarak ordayım. **Şırnak** bana 12 yıl yasaklıydı.. **Şırnak**'a bir kez daha girmek ve orda olmak benim için onur verici olacak...
* **İstanbul-Maltepe.** 19 Şubat Cumartesi günü 15:00 - 18:00 arası **Yayla Sanat Merkezi**'ndeyim.

Aksamsefası

CHP

ŞEYH MANSURYAN TÜRBELERİ

Nihat Genç

Ofli hocadan. TV'de gösteriyor, Amerikalı kadın kendini tanrı ilan etmiş. Mühendis düzeyinde adamlar dahil, toplantısına yüz dolar verip giriyor. Hoca kahvede anlatıyor: "Ula Allah hiç para ister mi? Allah'ın paraya ihtiyacı yoktur. Mühendis olmuşsun, haşa tanrıyım diyen kadına sormaysun, sayın tanrı koca dünya senin'ir bizden daha ne parası isteysun!"..

Ofli hocadan. Taksici genç, güzel kadına çarpar, Ofli hoca şoförün yakasına yapışır: "Ula habuşle güzel qız ezilir mi? Git hocakarıare ez... Şoför değilsun anladık, erkekde mi değilsun?"..

Ofli hocadan. Genç ateşli milliyetçi genç körsüden bağırarak şiir okur: "Bayraktan bayrak yapan üstündeki kandır!".. Ofli hoca: "Sen de bu milleti kandur bakelum kandur, kandur!"...

SKY Türk kanalında haftalık konuşmalarım sırasında benden CHP üzerine konuşmam istendi, ben de kurultay üstüne bir eski meşhur fıkrayı anlatırım, şöyle...

Bir derviş, elli yıl şeyhine hizmet edip yaşlanır. Şeyhi, çok yaşlandı, işe yaramaz deyip dervişi kapıya koyar. Kapıya atılan derviş çaresiz ne yapacağını şaşırıp şeyhine küfrederek bağırmaya başlar: "Ben sana elli yıl hizmet ettim, bu mu senin insanlığın, şimdi ben nereye gideyim.."... Şeyh dervişin ağlamaktan küfürleri duysun diye: "Verin şuna bir kunu eşek gönderin!" der. Derviş eşeğe biner çöllere düşer. Çölün ortasında eşek ölür ve yolunu şaşırır. Tek başına yönünü bulamaz, başlar ağlamaya, canhıraş feryatları gökleri tutar. Yakınlardan geçmekte olan bir kervan yakarışları duyup ağlama sesine doğru yönelir. Kervancılar, bu nasıl içten yürekten ağlamadır. Hayırdır, deyip yaşlı dervişin yanına koşarlar. Yaşlı derviş, eşeğim öldü yolda kaldım demeye utanır, bir eşeğe mi ağlıyorsun derler diye düşünürler. Kervancılara, "Şeyhim Mansuryan etendiyle hacca gidiyorduk, burda öldü, ona ağlıyordum" der. Kervancılar, "senin gibi yürekten ağlayan derviş az bulunur" deyip, bir miktar para yardımı yapar. Yaşlı derviş aldığı parayla eşeği gömdüğü mezarın etrafına çit çevirir. Kervancılar yollarına devam eder. Ancak gittikleri yerlerde, gelmekte olan kervanlara, yahu şurada bir Mansuryan efendinin dervişi var, mutlak uğramalısınız, hayır duasını almalısınız, şöyle mübarek derviş, böyle maneviyatı yüksek adamı diye methederler. Ve şeyh Mansuryan'ın mezarına ziyaretçi çoğalır. Kervanlar yolunu çevirip Şeyh Mansuryan'a uğramaya başlar. Yaşlı derviş her gelen kervandan bir miktar yardım alır ve çiftleri büyütür. Türbe yapar, sonra yanına bir ev, derken, Şeyh Mansuryan'ın etrafı küçük bir kasabaya olur...

Şeyh Mansuryan'ın yolonlarındaki bir kasabada çok öncelerden şöhret bulmuş ürlü bir şeyhe durumu anlatılır. Efendim, bulalarda bir şeyh Mansuiyan efendi varmış. Herkes, kervanlar onun ellini öpmeye gidiyor. Senin tabanın kalmadı. Sının de bu muhterem zatı görmem gerekir. Şeyh, mecbur kalır ve Mansuryan kasabasına yola çıkar. Yaşlı dervişin karşısına çıkar. Yaşlı derviş ünlü şeyhi görünce sımsı sakarmaz. Efendım, der, burada yatan şeyh meyli değil, benim kuru eşeklir. Böyle böyle oldu. Sonunda burası kalkındı bir kasaba oldu. Misafir ünlü şeyh, yaşlı dervişin kulağına eğilir: "Üzülme, benim orda yatan da Şeyh Mansuryan'ın dedesi olur" der.

Ancak hiteye burda bilmez. Mansuryan kasabasında yaşayanlar kulaktan kulağa burada aslında bir eşeğin yattığını bilir. Ama ticaretinden, kervanından, pazarından faydalandıkları için birbirlerine dahi söylemezler.

Ancak gel zaman git zaman Mansuryan kasabası sakinlerinde huy değişikliğiolur. Şöyle, Mansuiyan kasabasının pazarına satılmak için getirilen eşekleri beğenmezler. Şurası yaralı, şurası kötü, rengi bozuk, diye her gelen eşekte bir kusur ararlar. Yani, Mansuryan kasabasına eşek beğendirmek zor hale gelir.

Pazara satılmak için getirilen eşekleri beğenmemekle şöhret bulan Mansuryalılar için, yani kasabalarda bir deyim, alasözü günden güne dilden dile doiaşır ve bu söz bugüne kadar halkın hafızasında yaşar, o da şu: "Mansuryalılar'a eşek beğendirmek zordur"... CHP kurultayını yorumum TV'de bu hikaye oldu.

* * *

Ancak CHP üzerine hiç yazı yazmamış bir yazar olduğumu farketim. Birkaç lal etmeli. CHP'nin meclisten çıkartılan vasfını yitirmiş orman arazisi. Bu yasadaki cümleler dil olarak, felsefe olarak, yanlışbr. Kendimce hileli bir cümledir. Çünkü ormanlar vasıflarını, ağaçları kesip sağcı müteahhit mafyanın işgaliyle yitirmez. Evleri yıkar yeniden ağaç dikersen orman yeniden oluşur. Ormanların vasıflarını yitirmesi için o bölgenin çöllesmesi gerekir. Yani üç/dört yüz yıl gibi büyük zamanlar içinde iklim dengesinin değişip toprağın bozulması lazım. Bu yüzden "vasfını yitirmiş orman arazisi" kavramını meclise taşıyan AKP'liler hike yapmaktalar. Orman arazilerinin peşkeş çekilmesine sebep olmaktalar. İşgal edilmiş orman arazisi ya da tecavüze uğramış orman arazisi deyimi daha uygundur, doğrusu budur. Tıpkı CHP gibi.

Vasfını yitirmiş orman arazisine genç fidanlar dikersenız, orman yeniden canlanır. CHP bir parti olarak vasfını yitirmiştir. Ancak CHP'nin büyük serveti vardır. İş Bankası'nın bilmem yüzde kaçı onundur. Bu serveti genç siyasetçilerine açmak. Yüzlerce genç sosyal demokrat yurtdışında master, doktora yapabilmeli. CHP'nin gelecekte bu topraklarda yeniden yapılanması için CHP'yi işgal etmiş muteahhit, belediye işbirlikçisi, Özal heveslisi politikacı bozmalarından kurtulup, yepyeni fidanların yetiştirilmesi gerekir.

CHP serveliyle genç siyasetçileri komşu ülkelere göndermeli, orada kalmalılar, biri Rusya'ya, biri Yunanistan'a biri Suriye'ye içinden yaşayarak öğrenmeli. Ya da Anadolu'nun çeşitli bölgelerinde kalonmaya dönük, yerel sorunlar etrafında dokora talebelerin yetiştirmeli. Bugün CHP'nin kadrolarında elli hatta ellibeş yaşın altında kimse kalmadı. Parti en yakın kurultayla hızla 45, hatta 40 yaşın altındaki gençlere bırakılmalı.

Pan ti üniversitelerden transfer ettiği bilmadamlarıyla bu bilgi tecrübe eksikliğini gideremiyor, tıpkı Mustafa Kemal gibi dışarıya yüzlerce talebe göndenp, CHP çekirdeklerden dünya siyaseti ve dünya ekonomisini derinliğiyle tanıyacak bir siyaset okulunu mutlaka açabilmeli.

AKP (sağcı, müslüman, muhafazakar) ideolojinin Ankara'da gelecekte varlığı duraği; önce Hacıbayram'dır. Hacıbayram semti. Civarında mısvak/tesbih/namaz hocası/gübreği satan dükkanlarına kadar. AKP ideolojisinin ikinci durağı, ideolojik yapılanmanın merkezidir. Burası Mehmet Akif Ersoy'un Tacettin Dergahı'dır ve Hacettepe Üniversitesi içindedir, Akif'in evi. AKP'nin büyüyüp şehri istilası ve merkezi ele geçirmesinin son durağı ise: Kocatepe'dir. Kocatepe'nin Anıtkabir'e koşutluk oluşturması çok şey ifade eder. Çankaya etekleriede olması. Meclise yakın durması. Ve Ankara'da yeni bir merkez olması. Kocatepe Camii çok şey anlatır, mesela merkeze meydan okumayı anlatır. En önemlisi Kocatepe, kaba, çirkin bir gelenek taklididir, tıpkı AKP gibi. Ve Hacıbayram'ın Ulus'un yüksü ve varoşlarından akan esnafın yürüyüş göstergesinin son hamlesidir. Başka bir yazıda anlatırız.

CHP'nin Ankara'daki ruh haritası AKP'den daha geniş daha derin ve çok daha çeşitli kültürel alanlara açılır. Ankara'nın taşı toprağı yapısı merkezi herşeyi Cumhuriyet'in kuruluşuna anlatır. Osmanlı'ya başkaldırıyı. Anadolu'yu müdafaası. Kuvayı milliyeyi. Devrimleri. Yeni bir bağımsız/antiemperyalist devletin kuruluşunu bu şehrin merkezleşine CHP yazmıştır.

Atatürk'ün kurduğu cumhuriyetin ilk merkez binaları bugün Mamak Gölcük ve sağcı müteahhitlerin ve sonradan görme köşeden dönmeci zenginlerin talanları ve ucube milyonlarca apartmanıyla boğulmuştur. Hatta bugün cumhuriyet Ankarası yokolmuştur. Artık Mustafa Kemal'in meydanları, merkezleri, parkları, binaları, heykelleri, anıtlarını genç neslin bulabilmesi mümkün değildir, çevrilmiş bastırılmıştır.

CHP'nin tek parti dönemi faşist bir suita olarak çok eleştirilir ve bu eleştiriler devlet malzemesini satmaya başlayan medyanın liberal yazarlarınca ideoloji haline getirilmiştir.

Oysa 1930'lu yılların ortalarından sonuna doğru, özellikle 1935'den sonra, köye, toprağa, madene, üretime ve Türk köylüsüne dönük CHP'nin çalışmaları dünyayı şaşkınlıkta bırakacak derinliktedir, bir benzerini ancak "bolşevik devriminde" bulabiliriz.

CHP Türk köylüsünün zihniyetini değiştirmek için yola çıkar. Bir zihniyet devrimi. Türk köylüsünü bin türlü şeyhten kurtarıp, köylüye, buğdayını, kavağın, kuruüzümün, pamuğun, tütünün, şeftalinin, üzümün bin türlü maddi ürünün bu topraklar için herşeyi olduğunu anlatır.

Yani, manevi kuşatma altındaki köylüye, "maddi" dünyayı bilimsel yöntemlerle öğretmeye çalışır. Köylünün dünya görüşü kökünden değiştirme girişimidir bu. Tamamen ortaçağ karanlığında, olanmamış, cahil şeyhlerin kıskacındaki köylüleri bu karanlıktan alıp, üretim nedir, madde nedir, nesne nedir, kaynak nedir diye gerçek bir materyalizm felsefesi yapar.

Devrim şudur: Köylüye gerçek değerlerin manevi, ilahi dünya değil, maddi kaynaklar, yani, nesnel dünya olduğunu öğretmek. CHP bu yıllarda köy köy dolaşır ve neredeyse her kasabada bir tarım/ziraat istasyonu kurar, yüzlerce islah projesi geliştirir. Tersyağından kuruüzüme şaraba tütüne kadar yüzlerce teknik bilimsel kitap çevrilir ya da yazılır.

Bugün 1935/45 arasında bolca yazılmış bu sütçülük, tütüncülük, şeftalicilik, zeytincilik vs. gibi kitaplar bitaplığımızdadır.

Türk köylüsüne modern, bilimsel zirai tarımın modellen ve teknikleri öğretmek. Tek Parti dönemini eleştirenler, CHP'nin bu dönemde Türk köylerinde kalkıştığı devrimin büyüklüğünü görmezlikten gelir.

Çünkü CHP köylüye, duayla, tesbihle değil, ne kadar büyüay üretim, kaymakların ilerdiği gibi binlerce yılın üretim tarzını önce beyinlerde değiştirmek için yola çıkar. Yani köylünün karşısına geçip, onun kaderine rıza göstereri azla yetinen felsefesini değiştirmek ister. İşte Anadolu köylerinde yaşayan: "Bir lokma bir hırka" kültürünü, CHP değiştirir, CHP broşürlerinde aynen şöyle yazar: "Bir Lokma Bin Hırka!"... Çünkü CHP köylümüze bin çeşit şeyh adı tanır ama, tarlasını, ürününü, verimini, daha çok nasıl ekerim, bilmez, der.

Bu yüzden CHP'nin gündemini ve parti tartışmalarını elli yıl boyunca "Toprak Reformu" tartışmaları oluşturur. Ecevit partinin başına geldiğinde dahi bu toprak reformunun sloganları meydanlardaydı: Toprak işleyenin/Su kullananın. CHP toprak reformunu elli yıl boyunca konuşan ama yapamayan partinin adıdır!..

İktidara gelen DP köylüleri ele geçirdi ve o geçirişle sağ iktidarlar halen iktidar. 60 Anayasası'nın örgütlenme özgürlüğü, sendikal haklar ve 68'de başlayan gençlik hareketleri CHP'de ideolojik dönüşüme sebep olur, "ortanın solu" arayışları başlar. Ve CHP'de İnönü'nün devrilip Ecevit'in genel başkanlığa geçmesiyle CHP "yanlıların/umutların" partisi oluveiir. CHP tarihinin en büyük oylarını bu dönemde alır. Sağcı/solcu sokak çatışmaları belki de Anadolu tarihinin en büyük iç terörizmlerine doğru derliyordu, ordu iktidara el koydu.

80'den sonra Türkiye'nin siyasetini ekonomisini kültürünü ve medyasını derinden etkileyen Özal'dı. Sosyal Demokratlar yepyeni bir ideoloji aramaya koyuldu. Ecevit tam anlamıyla sağcılaştı ve milliyetçiliğini olanda yeniden iktidar oldu. Oysa sosyal demokratlar Özal'ın hayranı oluvermişti. Özal uzun yıllar boyunca hayali ihracatlarla yüzlerce uyuşturucu tüccarını piyasaya sürdü. Karaparacı, mafyacı ağalarlar siyaseti yaptı ve Türkiye sadece ekonomi olarak değil kültür olarak halloş pamuğu gibi atıldı. Zihinler, beyinler, düşünceler, ideolojiler darmadağınık oluverdi. Karapara ve mafyayla yapılanmış sağ iktidarlar ve işbirlikçi medya dünya tarihinin en büyük soygununu 80 milyar dolar gerçekleştirdi. Aynı yıllarda güneydoğuda iç savaş peşinden susurluk tartışmaları ve bunlara rağmen bitmeyen laik-şeriat tartışmaları Türkiye halkının kör neşmesi, uyuşması ve soyulmasında başrol oynadı.

Uzun yıllar yasaklı olan CHP'liler önce Halkçı Parti'yle sonra SHP'yle sosyal demokratlarını siyasete sürdü. SHP 1989'da muciaevi başan gösterdi. Hatta İstanbul'un efsaneni belediye başkanı Dalan'dan belediyeye aldı. Çok geçmeden İSKİ skandalıyla sosyal demokratlar rezil oldu ve bir daha iktidar yüzü göremeden tarihe gömüldüler.

Özal sadece, ekonominin ve siyasetin uyuşturucu tüccarlarının eline geçmesini sağlamadı. Özal, gösteri ve lüks ve tüketici ve sonradan görme ve köşeyi dönme zihniyetinin öncüsü oldu, çıkıta muz ithalıyle övündü. Bu başıboş vahşi liberal dönüşümün zihniyetini pompalayacak ortamı oluşturuyordu, Amerikancı, serseri yazarı medyanın başköşelerine taşıdı ve halen ordalar.

Bu çakal yazarlarla Türkiye'de değerler, ahlak, sosyal hayat, karmakarışık ve giliversiz ve çaresiz medyanın kucağına sürüldü. Türkiye halkıyla tepeden bmağa dalga geçildi ve devlet tepeden bmağa sorgusuz sualsiz satıldı.

Türkiye Özal'la ve onun liberal yazarlarıyla büyük ve derin bir zihniyet çürüyüşüne şahit oldu ve benim gibi birçok yazarın fikrine göre toparlanması artık onlarca yıl alır.

Bu yıllarda muhalelette kalan CHP bitmek bilmeyen kurultaylarıyla halkın eğlencesi olur. Ve hatta CHP'liler bu kısır döngüyü, kıstırkışlığı, medya yasaklarını aşmak için, medyada yüzü bir deta dahi görünmüş ucuz, adi, sıradan sanatçıları kadrolarına taşır... Bu zavallı sanatçıların CHP kadrolarına taşınması CHP'nin ruhunu kaybettiğini, teslim ettiğinin işaretleriydi.

80'li yıllarda tüm dünyada başlayan özelleştirme hareketleri Türkiye'yi de etkisine aldı. 80 ihtilalinden sonra yapılan en büyük tartışma. Halkçı Parti başkanı Calp'le Özal arasında TV'de "özelleştirme" üzerine yapılmış ve bu tartışma halen bir büyük ideolojinin ayaklarını olmuştur: Calp, köprüyü satıtırmam, demiş, Özal, "satıtırım"... Ve satış başlamıştır... O gün bugün CHP özelleştirme karşısında ideolojik tavrını netleştirememiştir.

Tüm dünyada işçiler/sendikaların işten atılma korkuları manşetlerdedir. Patronlarıyla işçilerin işbirliğine girmesi bu dönemde başlar. Yani işçi sınıfı, ahlaki, şuuru, tamamen dağılır. Her fabrikada işçiler kendi gelirini kurtarmaya başlar. İşçiler siyasi gelenklerini unutup serseri mayınlar gibi başı boş sağcı müteahhitlerin kepeği haline gelir. Bu büyük yığınlar artık kendilerini boş vaatlerle kandıran sağcıların şebeği olur. Ve her dönem yeni bir sağcı partiyi iktidara taşırlar, Özal, Demirel, Mesut Yılmaz, Erbakan, Tansu, Bahçeli, biri gidip biri gelir, sonunda yeni sağcı Ecevit de iktidanna kurulur.

Sağcı iktidarların iktidarda yaşadıkları bu yırmibeş uzun yıl, Türkiye'deki seçmen kültürü, insan kültürünü, siyasi kültürü, medya kültürünü, medyayı, ahlakı, değerleri kökünden savurur. Halk her dönem yeni bir sağcı parti bulup yüzde otuzlara taşır, bir seçim geçmeden işini bitirir, yenisine yönelir.

Ayrıca 80'li yıllar, dünyada islami hareketin yükselişine şahit olur. İran'da, Cezayir'de, Mısır'da, Afganistan'da gelişen islami hareketlerin ideolojisi Türkiye'yi vurduğundan çemberi alır. Yeni bir islamcı kuşak, şeriat tartışmaları, çiyinti, islami siteleri, islami vakıflar, islami holdingleri ve sonra islami hayat tarzı, ideolojisiyle kitleleri, varoşları ve merkezin partilerinde egemen olur.

Artık Ecevit'in 70'li yıllarda büyük yükselişe girmesi, işçiyi, sendikayı, gençleri, Anadolu köylüsü, kasabalısın arkasını almasının yerinde yeller esiyor. Türkiye'de artık bambaşka bir kültür rüzgarları esiyor, örgütlenme yasak, sendikalar dağınık, işkenceler kol gezıyor. 1970'li yıllarda Milliyet Başyazarı Abdi İpekçi'nin gayretleriyle Ecevit'in Sosyal Demokrat ideolojisi İsveç/Norveç/Danimarka usulü sendikalizm, kooperatifçilik yani toplumsalı örgütlerle temsil edilen sosyal demokrasi siyasetiydi, Özelleştirme rüzgarları, cumhurun baskısı ve islami hareketin gelişmesi birtına gibi esti ve sosyal demokrat ya da CHP ya da "sol" kökünden dağıldı...

Vasıhasıl bugün ülkemizin merkez partisi yok. CHP toprak reformunu yapamadı. CHP özelleştirme rüzgarlarında tavrını alamadı. CHP medya hortumcuları ve medya karşısında muhalif çizgisini sürdürmedi. Horbmcuların geliştirdiği ideolojiye sağcı partiler boyun eğdi ve hortumcular CHP'yi de sıkıştırıp elini koluna bağladı. CHP, kürt ya da alevi muhalefetinin neresini nasıl içinde barındıracağını becerremedi ve Kürtler'i parlamentoya taşımak gibi siyasi ithamlara maruz kaldı. CHP, laikliklen, halka savaş açmayı anladı. Hatta laikliğin sigortası alevilerin de laik-şerial savaşının tarafı haline getirip Türkiye'yi ikiye bölen iç savaş korkularının müsebbibi oldu.

Bir zamanlar üretim, kaymak, tarım, bilim, teknik öğrettikesi köylüyü karşılarına aldılar. Sağcı iktidarların varuşlarda tapu dağıtan popülist politikaları karşısında çaresiz kaldılar. 70'li yıllarda herşeyi olan ücretliler, işçileri, memurları sağcı partilere kaptırdılar.

Ve CHP istikrarın ve güvenilirliğini kaybederim korkusuyla, hırçın, öfkeli muhalif ideolojisini tümüyle kaybetti. Nasıl olduysa bilinmez işte bu süreç hakkında, işçilerle, köylülerle, muhaliflerle ve varoşlarla savaşan bir CHP çıkarım.

Ancak son CHP kurultayında çok tuhaf şeyler gördük, CHP Genel Başkanı iki saate yakın antiemperyalist çığlıklar attı.. Ve CHP ideolojisinin kökenine 1 Mart tezkeresini getirip koydu. Yani, savaşa karşı ulusal direnişi...

Ve anti-Amerikancı ve anti-savaşçı çizgi ve bunlarla inşa edilmiş milli/ulusal bütünlük vurgusu dört saatte yakın kürsüden tüm Türkiye televizyonlarında canlı yayın naralarla dile getirildi.

CHP'nin bu anti-amerikancı, anti-emperyalist naralarına inanalım ve bizler de CHP'liler gibi bu ulusal tavrı CHP için yeni bir doğumun başlangıcı sayalım.

Ve aynı kurultayda yine görüldü ki, Sangür'ü destekleyen oyların sayısı dörtyüzün üstünde. Yani, bu partide halen dörtyüzün üstünde insan, yansı kadarı, hala Özalvarı, köşe dönmeci, müteahhitçi, Amerikancı zihniyeti temsil ediyor. Başka konuya geçelim...

Nüfus/doğum oranları üzerinden siyasel, kültür, politika değerlendirmeleri yapan siyasetbilimci ya da sosyolojler, doğum oranlarının yüzde birbuçuk/ikiye düşmesiyle siyasi tercihlerin kökünden değiştiğini söyleyemezler.

Türkiye'de çok çocuklu aile yapısıyla sağcı partiler arasında sıkı ilişki vardır, çok çocuklu aileler otoriter, bağnaz, sadık, aşiret, muhafazakar ve geleneksel bağları fade eder.

Doğum oranları düştükçe, yani yüzde birbuçuk/ikiye indikçe, çekirdek, küçük ailelerden kurulu seçmenler daha özgür, daha güvenli ve daha "birey"i önde tutan sosyal demokrat sol siyasetlere yönelir, bu yorumcularının görüşüdür.

Türkiye'de aile yapısı hızla değişmekle ve aileler küçülmektedir. Yani aileler Türkiye'nin yeni kültürel yüzü olarak önümüzdeki yıllara damgasını vuracağı kesindir. Daha sağlıklı ve daha iyi okumuş ve daha güvenli ve az çocuklu bu ailelerin önümüzdeki yıllarda arayışları sol siyasetler üzerinden olacağı kaçınılmazdır.

Cemaati partilerden, tarikat partilerinden, köy partilerinden, bireylerin tek tek temsil edildiği sosyal partilere doğru büyük bir yönelim olacağı kesindir...

CHP'yi olsun olmasın, ya da CHP'yle olsun olmasın, önümüzdeki on yıllar boyunca Türkiye büyük ve merkezi bir sol parti arayışını sürdürecektir.

Eğer CHP bu tekilki çocuklu ailelerin sosyal, siyasi rüzgarına göre köklü açılımlar yapamazsa, sağ partiler bamdırdıklan TV'ler, entellektüel kadrolarını billkimiyle aşiretçi, köylü, cemaatçi yapılarını hızla değiştirmekte zaten mesafe almaktadır. Uzun yıllardır sağ partilerin değişme, yenilenme yeteneklerı popülist de olsa gündemin baş konusu olmuştur, en azından birkaç tane genç yüzlü bakanları vardır.

CHP'yi beğenmeyin, hiç düşünmeyin. Parti içi çekişmeleri siz de çekiştirin. Bunlardan adam olmaz deyin. Ya da tümüyle bu partiyi iptal edin, işgenin. Siyasetten soğuyun. Ama ne olursa olsun Türkiye için merkezi bir sol parti kavgası hep olacaktır.

Sosyal Demokrat gençler buna hazırlıklı olmalı. Merkez sol kitle partisi heyecanı çeken arkadaşlara buradan birkaç laf söylemek istiyorum. Önce Ankara'yı tanımalıdırlar.

Ankara'da oluşturulacak sol partinin üç büyük manevi ve tarihi ayağı vardır:

Birincisi: Anıtkabir. İkincisi: Hacıbayram. Üçüncüsü Hüseyin Gazi türbesi/tepesi.

Çocuklarımıza taşıyacağımız siyasetin üç ayağıdır bu manevi isimler. Eşine rastlanmayan muazzam bir kültürel bileşimi anlatır...

Hüseyin Gazi'den başlayalım. Ankara'ya ilk yerleşen öncü dervişlerden. Şu Ömer Lütfi Barkan'ın "Kolonizatör Türk Dervişleri" kitabında anlattığı öncüler. Bu toprağın ilk yerleşimci ruh ve manevi önderler kuşağından...

(Sekizyüz yıl sonra yeniden Orta-Anadolu'dan Ankara'ya yerleşen aileler aynı şekilde Mamak sırtlarında, Hüseyin Gazi Tepesi etrafında kitleleşirler. Bu insanlar gecekondularıyla şöhret yapar. Tehafür, her yıl Hüseyin Gazi'ye çıkar törenler, dualar ederler. Ve ev sahibi olmak ölleğinde bulunurlar.)

Hüseyin Gazi, Ankara'nın en yüksek tepesidir. Ankara'yı kuş bakışı görür. Ankara en güzel buradan görünür. Havası temizdir ve çok rüzgarlıdır. Ayrıca Hüseyin Gazi tepesinden Orta Anadolu'nun uçsuz bucaksız geniş ovaları çepçevre muhteşem bir manzara verir.

Hüseyin Gazi'nin şehre biraz uzak bu tepedeki yerleşimi de "kültürel" anlamlar taşır. Çünkü dağlara, tepelere, yani, köylerin/kasabaların uzağına ilk yerleşen bu dervişler, şehre yabancı fikirler sahibiydiler. Dindışı, rafizi, muhalif ve Osmanlı'ya ve şehre karşı sert düşünceleri temsil ediyorlardı.

Çok geçmeden Bektaşilik gibi düşünceler içinde sosyal dokunun vazgeçilmez manevi liderleri oldular.

Aradan sekizyüz yıl geçmesine rağmen Hüseyin Gazi'nin çocuklarının din, fıkır, mezhep, hak, kültür olarak hala muhalif özellikleri vardır. Şehre karşı hala karşı iddia sahibidirler ve hala şehrin uzağında mevzilenmişlerdir. Öfkeli bir muhalefeti temsil ederler.

Sanki, Hüseyin Gazi gibi tarihimiz boyunca hep o yüksek tepede duracak ve şehrin işbirlikçi istilasına karşı derin muhalefetlerini hep sürdüreceklerdir.

Hüseyin Gazi Ankara'nın herşeyidir, kurucusu, yerleşimcisi. Bu dervişler Osmanlı'ya başkaldırdı. Bu dervişler Orta Anadolu'yu inşa ettiler. Ve sonra Ege'ye sonra Rumeli topraklarına koştular. Bugüne kadar ruh sıcaklıklarını dağlara taşlara kazdılar ve yaşattılar.

Hüseyin Gazi'yi, gazileri, erenleri, dervişleri, bektaşileri anlamadan Ankara'da bir kültür, siyaset, düşünce oluşturulamaz. Ankara'nın ağır sert havasından bunalıp hala Hüseyin Gazi tepesine koşanların derin acıları vardır..

İkinci durağımız Hacıbayram Veli'dir. Hacıbayram Hüseyin Gazi gibi dışarda, uzakta, tepede değil, şehrin içindedir. Merkezde. Şehrin, esnafın, sokakların hemen içinde. Daha şehirli daha uyumlu. Zaten Fatih'in babası II. Murat kendisine isyan ediyor şüphesiyle yanına çağırır ve sonra Hacıbayram dervişlerini ölümüne test ederek kendi için öleceklerden kimse kalmadığını görüp tekkesini tasfiye edip bilkaç sadık dervişiyle yeni'den yola çıkar. Ve Osmanlı/sultanla barışık, uyumlu bir örgütlenmeye girer. Dervişlerini, esnafı, isyana değil, tolerans ekseninde eğitir!.. Hacıbayram Ankara şehrinde sosyal siyasi terazinin denge ve merkez unsurudur...

Hacıbayram'ın tasavvufi düşünce tarihinin rüzgarı bütün Osmanlı çağlarında esnafı örgütleyerek çarşılara pazarlara dervişler yetiştirerek ahlaki terazisi tartısı ölçüsü ve aşkıyla bugüne kadar geldi. Bugünkü sağcı muhafazakarların iktidar merkezi olmuştur.

Hacıbayram sünni müslümanlığın manevi simgesel merkezidir. Ayrıca Hacıbayram, Osmanlı'yla iyi geçindi. Ya da sindi. Büyük otorite karşısında sinmesi, sessizleşmesi ve hatta gerekirse tekkesini dağılıp yeniden işe koyulması bugünkü müslüman sağcı partileri anlamamızda bize ipuçları verir. Tıpkı Erbakan iktidar gibi. Oldurunun tokat atmasına, boyun eğdi. Bu boyun eğiş Erbakan için sinmek anlamı mı taşıyordu, yoksa, otoriteyle iyi geçinen Osmanlı zihniyetini mi anlatıyordu.

Hacıbayram'la Hüseyin Gazi arasındaki fark budur!. Biri devletin kılıcını kendi kılıcı bilip boyun eğer. Hüseyin Gazi ise isyankar, kılıç mılıç Osmanlı iktidar tanımaz!..

Devamı 15. Sayfada

Aksamserati

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

BİR BİLL GATES RİZASAR GİBİ GELDİ GEÇTİ BURADAN...

EZA

MELİKE AĞAR

8. BÖLÜM

NEFRET "MECLİS-İ ALA" ALBÜMÜ GERÇEK ANLAMDA İSTANBUL'DAN ÇIKAN İLK RAP ALBÜMÜYDÜ..

O ZAMANLARDA İSTANBUL'DA DOĞU-BATI ARASINDA RAP ÇATIŞMASI VARDI, BU ALBÜMLE O DA SON BULMUŞTU.

AMA BENCE EN ÖNEMLİSİ PİYASANIN CANLANMASI OLDU. RAP ORTAMINDAKİ İNSANLAR HAREKETLENDİ. GENLİKLİ BAZI GRUPLAR DIŞINDA PİYASA İNANILMAZ DURGUNDU. İNANMAYAN ÇOK İNSAN G.T OLDU ASLINDA.

TABİ BASIN BİRAZ DAHA FAZLA CİDDİYE ALMAYA BAŞLADI...

BASININ İLGİSİYLE POPÇULARDAN DA BİR SÜRÜ DÜET TEKLİFLERİ GELMEYE BAŞLADI AMA YAPMADIK.

ŞİMDİKİ OLAYLAR O ZAMANLAR BAŞLADI ASLINDA AMA HAZIR DEĞİLDİK BELKİDE...

ALBÜM ÇIKTIKTAN BİR SÜRE SONRA EVDEKİLERE GÖSTERDİM, HABERLERİ YOKTU...

BABAMIN ENDİŞESİ BENİM MÜZİĞE KAPTIRIP GİTMEMDİ, "BU ORTAMLARI BİLMİYORSUNUZ" DİYORDU..

"BİZ ÖYLE DEĞİLİZ" DİYORDUM. BENİM ELEKTRİK İÇİNDE KALMAMI, ÇALIŞIP ÜNİVERSİTEYE GİRMEMİ İSTİYORDU. AMA OKUL... OKULLA HİÇ İŞİM OLMAZ ARTIK...

SENİN GRAFİTİLERİN DE O DÖNEM BAŞLADI DI MI?

EVET İNSANLAR YAZIYORDU, ASLINDA FANLIK DA O ZAMAN BAŞLADI.

ALBÜM ÇIKALI BİRKAÇ AY GEÇMEDEN "YENİ BİR ALBÜM DAHA ÇIKARIN" DİYORLARDI...

HAFTAYA...

melike@leman.com.tr

Aksamsefasi

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

HAH HAH HAH... EŞŞOĞLU EŞŞEK!

BAKIN ÇOK KOMİK ÖĞELER VAR!.. HAH! HAH! HAH!

Eyrik
eyrik@leman.com.tr

Aksamsefası

SIKILHAN

- Odana romantik ve iç gıdıklayıcı bir hava versin diye çiğ yeşil elma kokulu mum yaktın mı Sıkılhan? Annen evde mi? Sarımsaklı bişeyler yememişindir umarım, kırmızı kazağın sana yakışıyor ama yüzündeki o keyifli gülüşü kessen iyi olur...

- Tamam, her yerimi fermuarladım oturuyorum odamda. Gelebilirsin Bunalgül.

- Ne o öyle fermuarlar, düğmeler filan? Belden aşağı bi umut yaşıyosan elini yalarsın. Annen anneme rica etmiş matematik çalışıcaz birlikte, hemen "OC" dizisi fantezileri kurma kendi kendine. Logaritma çalışırken burun buruna gelip soluklarımız hızlanacak, kalplerimiz aynı ritimde benim belimden tutucaksın şeklinde bir hayalin varsa avcunu yala şimdiden.

- Yalarım, kırmam.

- Oharhan! Anlaşıldı ille olayı erotize edicen sen. Bak eğer öyle duygu yüklü mp3'ler koyup, anneni komşuya yollayaraktan enseme ıslak bir öpücük kondurmak gibi hayvanlaşma şeylerin varsa hiç gelmiyim. Annem anneni aramış, beş dakikada bir çay tazeleme bahanesiyle yanımıza gelicek... Alo, yüzüme mi kapandı o telefon yine. Alo...Ne o öyle kapris yapmalar, naza çekermiş gibi sonradan ağlaya ağlaya kapına gelip de gözü yaşlı boynuna sarılıcağımı sanmalar filan? Alooo? Kapattın mı? Bak eğer, odamın penceresinden tırmanıp ondan sonra da alnımı severekten beni uyandırmak ve de sus işareti şeklinde romantik bir çiçek vermeyi aklından geçiriyorsan... Aloo? Ciddi ciddi kapattın mı şimdi sen yaa? Olmıycak bişeysin Sıkılhan! Hayvanların duayenisin!

- Benim üstüme oynasana Sıkılhan, bire beş veriyorum. Nakitin yoksa bana paramatikle cepten çıkart parayı ben kendimin üstüne basarım...

- Yine yarış atlarına verdikleri haplardan mı aldın Buğra? Koş, durmadan koş, yorul ve uyu lütfen!

- Uyuyamıyorum be baboş, çocuklarla bir hafta temiz kalmasına iddiaya girdik. İki gündür aspirin bile içmedim, beş gün daha kassam 86 YTL para kapıcam. Gel ortak olalım. Servis şöförümüz Celil abi bile; "Buğram taş çatlasa dört dün içinde topu dikersin, hızını alamayıp evdeki baharatlara filan dalarsın" diyor. Abi gel bu sefer sahip çık bana. Işin ucunda sırf ben diil, para da var bu turda.

- Ben o tura hiç çıkmıyım baboş, yormayasın kardeşini.

- Olum satma kardeşini işte yaa... Şu önümüzdeki iki günü çıkartsam ondan sonrası kolay. Evde tek başıma çok zor oluyo, annem gardırobu düzenlerken burnuma tatlı tatlı naftalin kokusu geldi. Başım dönüyo hacı. Kendimi zor şeydiyorum olum. Geliyim mi sana, engel oluruz beni... Benim... Abi... Şu en yalnız günümde... Başım... Ayaklarımı hissetmiyorum hoca... Offf, abi tripsizliğin tribine girdim lan. En güzel doğal kafa bulma olayına vardım resmen. Paraya bak ya, avizeden yeni türk lirası yağıyo lan. Bozuk para akıyor, çeşme gibi atm olayı... Sıcacık paralar... Kapatıyorum abi ben... Şahane bir... Naftaline bak ama yaa, vişne gibi hoca ekşi ekşi. Uhaha... Güzelim lan ben...

- Selamlar sabahlar koç! Okula canavar gibi bi güvenlik bağladık haberin vardır. Hâdi Gart abimiz... Bizim memleketli, adam gibi adam, iti kopuğu hırlıyı hırsızı gözbebeğinden tanır, sicili temiz birkaç yaralamayla gaspı var ama hallettik. Nasıl uygun mu? Kaç para çıkıyosun?

- Ehee... Pek değerli bir insanmış. Üstüne bi de para çıkmıyalım ayıp olmasın şimdi.

- Tamam ulan gurur da bi yere kadar. Mapustan yeni çıkmış adam, zamanında on türlü belaya davaya baş koymuş açta açıkta mı kalsın? Yarın bi gün senin benim de başıma gelir, ayıp diye bişey yok. Geceleri okul sahipsiz kalmasın. Bugün labratuvardaki araçlar olsun, otoparktaki servisler olsun, okulun bizzat kasası olsun bunlar hepten korumasız.

- İyi de zaten bi bekçi filan yok muydu? Ben müdür bi insan dillim ki bana nesi?

- Adamı hasta etmeyin lan! Emekli ettik biz o bekçi moruğunu. Hadi abi gecesine kırk YTL diyo, uyarsa anlatabiliyo muyum! Adamın kendi masrafları var, kulübeye televizyon çekiyoruz, artı olaraktan sıkılmasın hesabı bir iki arkadaş... Bir de köpek... Bunlar o müdür dediğin dingilin bütçesine dar gelir, hem sonra okulun kendi kasası var, labratuvardaki araçlar var... Anlatabiliyo muyum?

- Anlıyorum. Yarın çıkışta kendisine payıma düşen 25 yeni kuruşu takdim ederim.

- Hösss! Ulan sen Hadi abimizin cebine 25 kuruş koyucak adammısın lan şerefsiz! Ağanın eli tutulmaz dedik, telefon açtık sadaka çıkıyo eşşoğleşşek! Hele o hareketi çek yuttururum lan sana o kuruşları! Duyuyo musun lan şerefsiz! Aloo! Kapattın mı lan korkak lavuk! Takır takır çıkarttırıcam sana o kuruşları. Tane tane yutup...

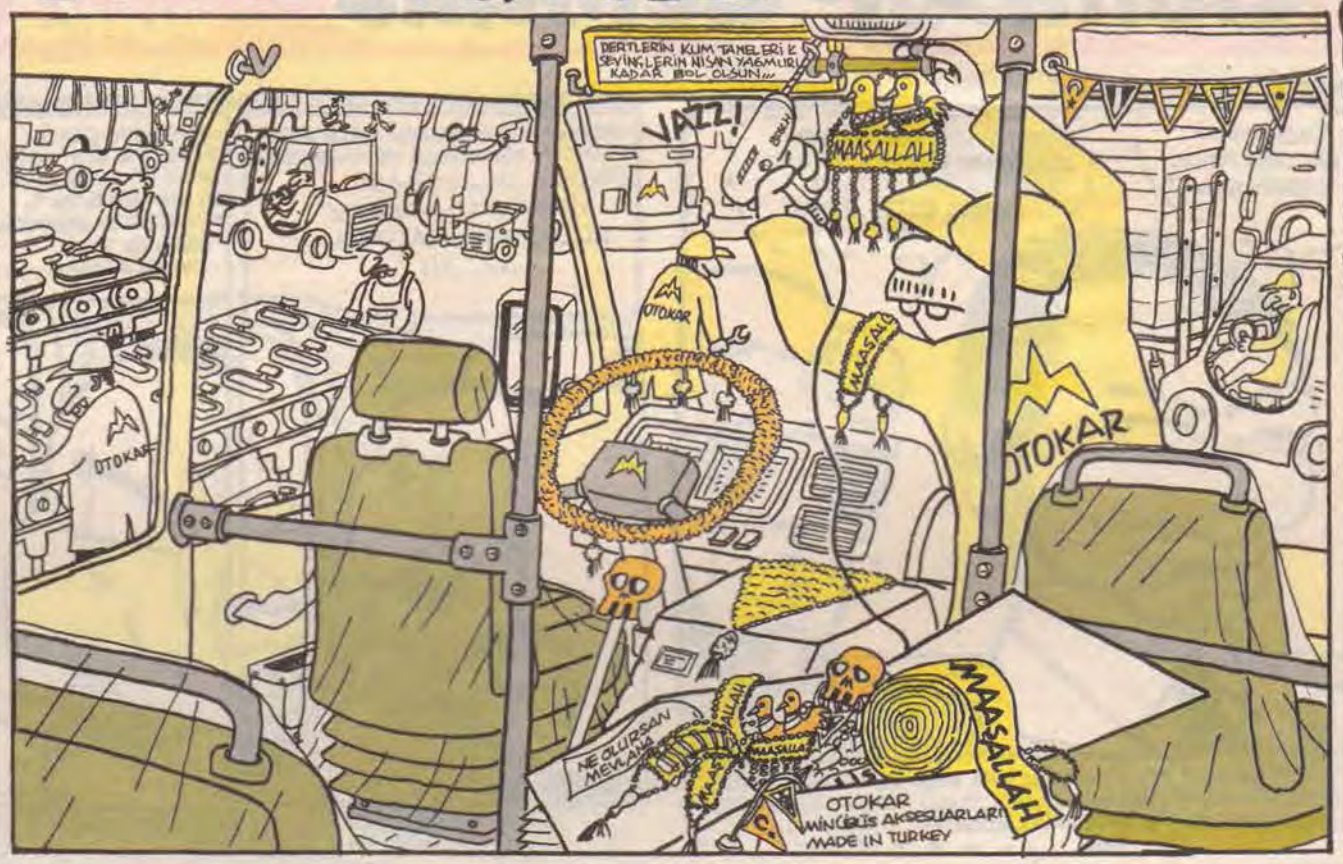
Atilla Atalay

sklhan@leman.com.tr

Aksamsefası

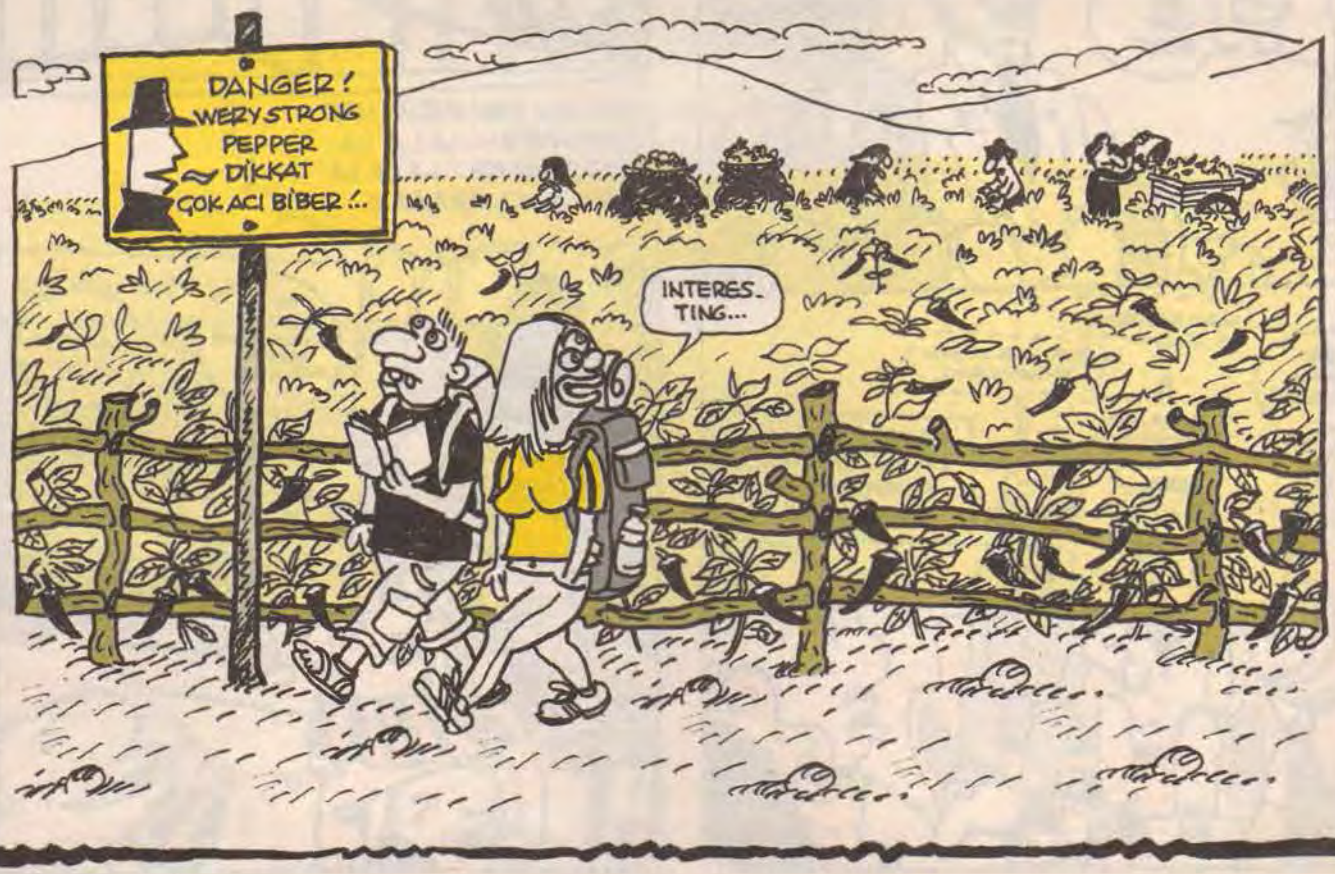
Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

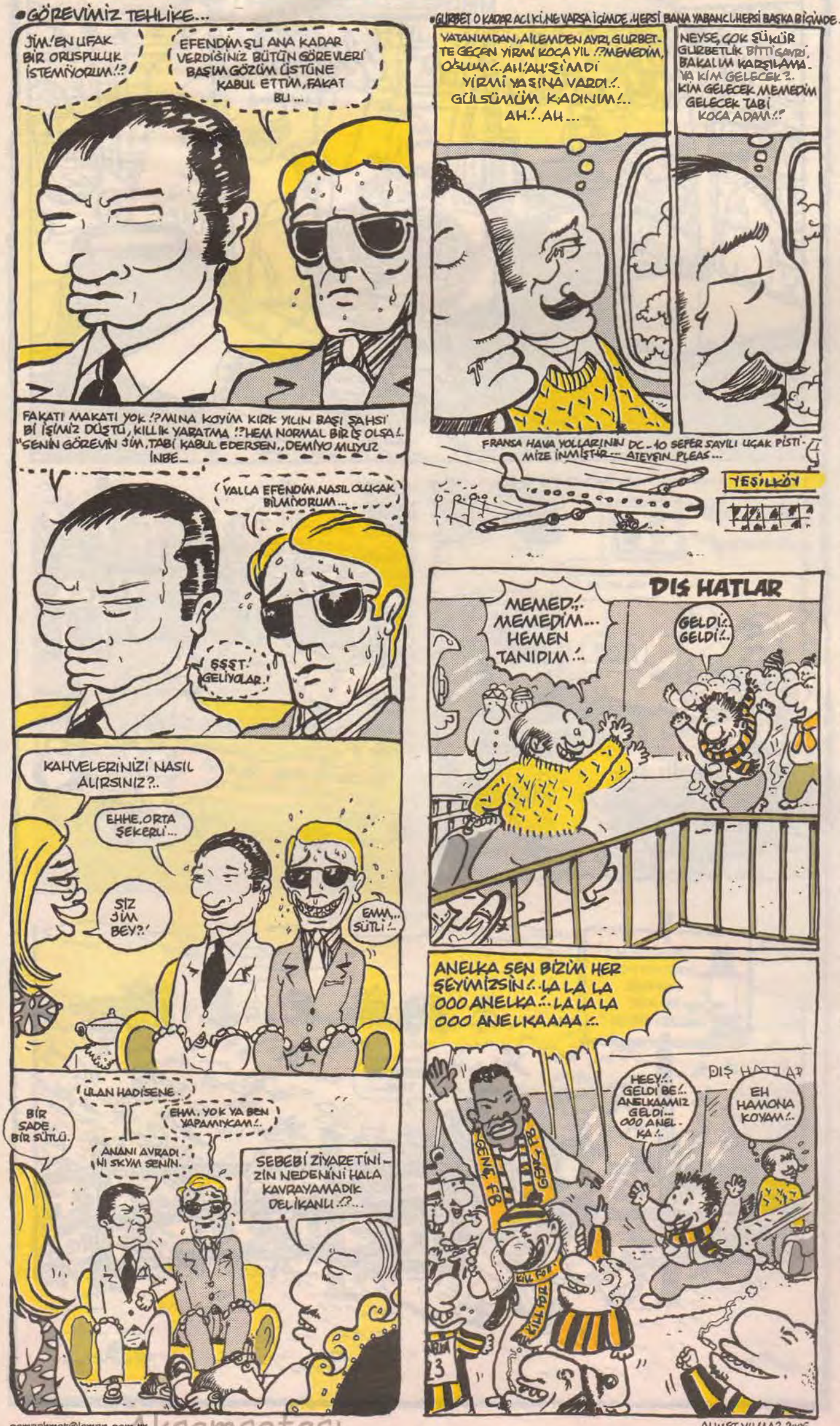

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Belinden kavrayıp, ağır ağır içeriye doğru çekmeye başladım. Gavur ölüsü gibiydi, tüm gücümü harcıyor, anca kıpırdatabiliyordum. Banyoya götürüp, duşun altına bırakmayı plânlamıştım. Holde, yere koydum, gücümü biraz toplayıp tekrar kaldırdım. Sonra, arkama, yatak odasının kapısından itibaren peşim sıra, yere sızan ıslaklığa baktım. Allah kahretsin! Bunu hesaba katmamıştım. Gürültüye ve kıyıya köşeye çarpmasına aldırmayıp, sallaya sürükleye çabucak banyodan içeri soktum, oraya öylece bıraktım... Balkonda duruyordu daha önce. Çürümüştü. Yağmurda tekrar ıslanmasın diye içeri almıştım. Ve bir tesisatçı çağırıp, göstermeyi düşünüyordum. Hani, bir de bakarsın tamir edilebilir bi arızası vardır; böylelikle yeni bi şofben alma derdinden kurtulurdum. Koçaman bişeydi, şu, depolu denen türlerinden. Tencereyle kazanla su ısıtmak olmuyodu hep. Geçen gün de aynı derdi yaşamıştım; eve çağırdığım kadın da yıkanmak istemişti ve bi dakka demiş, hemen gıdıp mutfakta ocaa su koymuştum. Gerçi, ocakta ısıtılan suyla yıkanmayı şahsen seviyordum; banyoya, kenarından bezle tutarak kaynar tencereler taşımayı da seviyordum! Onları ikileğene koyarak, üzerlerine soğuk su ilave etmeyi ve maşrapayla kafama dökmeyi, bunları da galba seviyordum. Belki çocukluğumu hatırlatıyordu, emin değilim. Gene de bi şofben veya termosifon almak şarttı elbet. Kullanılmış bi cihaz almayı pek istemiyordum yalnız. Geçen ay, muslukları onaran tesisatçı, kendisinde ikinci el, güzel bir şofben bulunduğunu, istersem uygun bir fiyata bana verebileceğini söylemişti halbuki... Yere sızan suları silip, montumu giydim, şofbenciyle konuşmak ve akşam yemeği yemek üzere dışarı çıktım...

Evdeki hesap, çarşıya uymamıştı. O akşam üstü kimseyle konuşmak, hele bi şofben hakkında bir tesisatçıyla teknik pazarlıklar yapmak istemiyordum. O işi de yarına bıraktım ve iskeleye doğru, boş boş aşağıya inmeye başladım... Bar ve kafe cenneti denilebilecek bu garip caddde, bi yeni kafe daha açılmıştı! Nası iş yaptıklarına şaşırıyordum. Hepsi nasıl doluyordu? Bütün Kadıköy ve çevre ahalisi evlerinden çıkarak cafelere doluşsa, gene de boş cafeler kalırdı burda. İhtiyaç miktarının on katıydı nerdeyse; belki de bir tür hastalıktı cafe açmak.. Bi ikı tanesi tıka basa dolu olurdu ama, önünden geçerken görürüyordum hep. Gitarla duygusal Kayahan şarkıları söyleyen bi çocuk ve şarkılara bağıra çağıra eşlik eden eden kızların sesleri çınlardı kaldırımda.. Belki, müziğin içinde olmak gerekirdi; dışarıdan çirkin geliyordu çünkü bağırışlar, el çırpışlar ve tüm nakaratlar.. Az ilerideki (bazen üst sokaklarda da duran) akordiyoncu adamı seviyordum ben. Nefis bi çalgıydı bu! Her yanlarından geçişte (para maşrapası tutan bir de kadın vardı adamın yanında) çıkarıp biraz bozukluk verirdim. Güzel çalıyordu adam; cafelerin belki anavatanı Fransa'nın bi caddesinde, müzelerle veya başka güzel sanat eserleriyle dolu bi sokakta yürüdüğünü hayâl edebilirdi insan, o akordiyon melodisini ışıtirken. Etrafta heykele filan, güzel afişlere, boyalı duvarlara pek rastlayamadığıma göre, eh güzel sanat ihtiyacımı böyle bi müzikle doyururdum belki. Tabii, yanınızca bu değildi sebep. Başka şeyler de hayâl edebiliyordum, sokaktaki o nefis müziği ışıtırken. Sadece bu kadarı bile güzeldi; yani birşeyleri hayâl ettirebilmesi, güzel bir arka fon olması.. Eski günleri hatırladım; müziksiz yürüyemez, iki adım bile atamazdım sokakta; sürekli kulağımda duran bi volkmen vardı! Bi saniyemin bile düşsüz, hayâlsiz geçmesine müsâde etmezdim, devamlı bi melodi, bi şarkı çınlamalıydı kafamda... Şimdi; sessizlikte de düş kurabiliyorum, aslında otuz yıldır değişmeyen hayâllerle, bir şarkı bana eşlik etmeden de ilgilenebiliyorum. Ve arasıra, sokak çalgıcılarıyla karşılaşmak da daha enteresan oluyor böylece... Elime cebime attım; ama bu kez dikkatli davrandım. Şu yeni lira hesabına henüz alışamadım çünkü. Bozuklukları akordiyoncu adama vericez derken, yemek parasını da atmayalım maşrapaya.. Geçen gün hattâ, bi banka havâlesi göndermem icap ediyordu; yetmiş lira diye, yanlışlıkla yetmiş kuruş yatırmışım. İşlem de yattı dolayısıyla...

Akordiyonun melodisi bayaa arkamda kalmıştı. Sinemayı geçerek, yokuşun başındaki lokantaya doğru yürüdüm. Civarda, müşterisi olduğum, garsonlarını filan tanıdığım üç adet lokanta vardı. Burası, kendi hesaplarıma göre orta kalitede olan. Daha lezzetli bir akşam yemeği için, bit pazarı girişindeki öteki lokantaya gidiyorum. Ay sonları param azaldığı vakitlerde veya daha dikkatli davranmak istersem de, aşağıdaki, ucuz fiks menüler veren lokantaya uğruyorum.. Sanki böyle bir sıralamayı hemen oracıkta da yapmış gibi, bir anda yön değiştirerek aşağıya doğru yürüdüm! Bugün ucuz yesem iyi olur diye aklımdan geçmiş olmalıydı. Üstelik ayın başına daha bir hafta vardı ve evdeki katalitik sobanın tüpü de her an bitebilir, yenisini sipariş vermek gerekebilirdi.. Yemek, hep aynıydı zaten. Doyana kadardı bütün zahmet; bi şekilde doyduktan sonra hepsi aynıydı. Gene de, aman daha lezzetli, aman daha keyifli şeyler telâşına yenik düşüyordu bazen insan. Hep söylendiği gibi, zevk bir anlıktı, en fazla beş dakka. Sonra üzerine bi bardak da su içince, hepsi midede aynı şey oluyordu. Yaşam hakkında değişik şeyler mi düşünüyordum, yoksa plânımı desteklemek için mi böyle kurnazca yorumlar yapıyordum, bilmiyorum ama, lokantanın içine dalmıştım bile.. Önlerde bi yerde, televizyondan uzak bir masaya oturdum.. (Sonra üç beş kez kafamı çevirip, ne oynuyor diye arkamdaki televizyona baktım amat..) Çayımı içerken; kasada duran adamın, garson çocuğa, tabakları kovaya nasıl bırakacağını anlattığı küçük bir dersi izliyordum. Bulaşık tabakların bırakıldığı, büyükçe bir plastik kova vardı. Çocuk, gürültüyle bırakıyordu onları. "Yavaş da koyuyom halbuki' demişti. 'Şöyle, kovanın kenarından, hafifçe kaydırarak bırak' dedi adam.. Sonra hepsi bir köşeye çekildi; fazla gelen giden yoktu. Ayakta, yasfandıkları bi yerden, uzaktaki sokağa bakan komilerle beraber, ben de dışarıyı izlemeye, yeni başlayan yağmurda hızlıca yürüyen insanları seyretmeye başladım. Sessizdi lokanta, bi garson çocuk sonra gidip televizyonu da kapatmıştı. Dışarıdan yağmur sıpırtıları, garip ve güzel başka sesler, arasına küçük bağırışlar ve geçip giden kahkahalar işitiliyordu...

Gazetemi güzelce katlayarak kalktım, kasaya yürüdüm. Yüzüme baktı, kasadaki adam. Ben de ona baktım. 'Ne yedin, hadi söyle de hesaplıyım hemen' diyen bir ifadesi vardı. Ama söylemek istemiyordum. O kendisi söylesin ve tahmin etsindi. Hesap vermek istemiyordum; sadece paramı uzatmaya hazırdım.. Sonra, birden masaya geri döndüm: Gazetemin ön sayfasına bulaşmış iki üç pirinç tanesini, kağıttan sıyırarak, ordaki kültablasına bıraktım.. Tekrar kasaya yanaştığımda, adam yüzüme baktı. Ben de baktım biraz daha..

Aksamsefasi

10. Sayfadan Devam

Bir siyasi kültür partileşecekse, isyan ve uyum noktalarının terazisinde yelpazeleşmeli.

Üçüncü durağımız Anıt-Kabir'dir. Bu tepe Osmanlı'ya karşıdır. Anadolu'nun bağımsızlık savaşı. Ankara'nın Türk tarihine başkent oluşunun hikayesi. Mimari olarak karşıdır, törsn şekli olarak karşıdır, siyasi olarak karşıdır. Anıt-Kabir yepyeni bir görünüş verir. Orda "hat örnekli" bir yazı yoktur, orda "türbemsi" bir görünüş yoktur. Sanki Hitit taşlarından bir şekil! Ama sanki Hüseyin Gazi'yle Hacıbayram arasında bir denge! Ahenkli.. Cumhuriyetin, ulusun ortaya çıkması. Yeni devrimler, yeni adetler, yeni kültür arayışları...

Mustafa Kemal'in başarısı, halkın karşısına almadan, halkını büyük kültürel dönüşümlerin içinden geçirebilmesi, tıpkı eski evliyalar gibi, halkın kalbini delip geçmeyen hiçbir söz hayatta girmemiştir Aşıkta, Anadolu'nun tüm köylerindeki karanlık perdeleri yırtıp attı. Cumhuriyet ilan edilir edilmez Mustafa Kemal arkadaşlarıyla Hacıbayram Camii'ne koşup topluca dualar edilir, hatta, kalabalıktan Mustafa Kemal'e bir secdelik yer bulunmaz, korumalarının marifetiyle yer açılır.

Bizler Hacıbayram/Hüseyin Gazi/Mustafa Kemal adlarından büyük zevk duyuyoruz.

Ankara'nın bağımsızlık mührüdür ve bağımsızlığın en yüce şekilleri bizlere öğretiler ve hala bizleri arındırmaya devam ediyorlar.

Bu hassas bir terkiptir. Tertip bilen siyasetçiler Hacıbayram ile Hüseyin Gazi'in farklılığından zenginlik yaratabilir. İş bilmez zavallı politikacılar küçük hevesleri uğruna bu insanları iç çatışma noktalarına sürükleyebilir, geçtiğimiz yirmibeş yılda olduğu gibi.

Osmanlı'nın mucizevi kültürel terkibi buydu ve siyasi başarısının altında bu denge yatıyordu.

Şöyle: Osmanlı kendine isyan etmiş, dindışı, rafizi, ayrıksı isyan hareketlerini çağlar içinde kendi içine almayı başardı. Düşmana karşı kullanmayı bildi. Bektaşi tekkeleriyle köylerdeki sert kızılbaş hareketlerini topladı ve emdi. Eritti. Bünyesinde nefes aldırdı. Kendisine karşı gelen isyanın yönünü düşmana doğru çevirtti. İsyandan bir büyük kültürel servet yarattı. Bu servet imparatorluğun bilinçli bileşimiydi. Kendine çevrilmiş isyancı kitleleri önce dervişleştirip sonra askerleştirmek maharetini gösterdi. Çünkü Bektaşiliği destekledi. Bektaşiliğin sert isyancı dindışı hareketleri bağrında toplayıp daha makul bir muhalefetine özgürlük verdi. Türk/Anadolu şehirleri Bektaşiliğin bu sosyal özgürlükleriyle şehirleşti. 18.yüzyılın başında imparatorluk batı karşısında yenilmeye başlayınca, korkular büyüdü ve Bektaşiliğin bu muhalefetini dahi tehlikeli görüp kapattı...

Türkiye'deki etnik, mezhep, muhalif, öteki, hınç dolu kalabalıklar sol partiler içinde tıpkı Osmanlı siyaseti gibi tek bünyede toplanmalı. Osmanlı şehirlerinin sosyal dokusu buydu. Kimlik ve kişiliklerini bu şehirlerde koruyabildiler. Ama iç çatışma alanlarında değil, düşmana, dışarıya, doğru yönelttiler.

Ankara bu çok çeşitliliği binlerce yıldır barındırıyor. Ankara bu çok çeşitlilikten dünyanın imrendiği bağımsızlık savaşı yaratmıştır. Babıdışı topraklardaki "ulusal bütünlüğün" ilk anayasal, hukuk, yurttaşlık tarifleri bu şehirde yapılmıştır.

Bu tarihi şahsiyetler bu toprakların hamuru, terkibi, herşeyi, merkezidir. Bölünmeciliğimiz, bağımsızlığımız, direnişimiz, isyanımız, yerleşimciliğimiz, dünyaya koşuşumuz, başka kültürlerle karışımımız onların sözleri ve davranışları, duaları ve ilahileriyle olmuştur. Anadolu'yu binlerce yıl ihya etmiş, patlak veren iç savaşların yarasını anında bu merhemlerle kapatmayı başarmıştır.

Ancak şaşkınlık ve çaresizlikle izliyoruz. Ulusal hamurumuzun siyasetini yapmak isteyenler, siyaset pazarına, yüz çeşit sol, yüz çeşit tuhaf siyasi bölünmeleri bırakıyor.

Sanki herkes kendine Mansuryan kasabası inşa ediyor.

Her küçük partinin bir Mansuryan efendisi var. Lokantalar, dönerciler, esnaf, müteahhitler, öğrenciler, dernekler, bir siyasi parti etrafında değil, işte bu Mansuryan türbesinden geçinmek istiyor. Mansuryan türbesinin siyasi rantıyla tarihin kültürünü türbelerimizin kanını, ruhunu emiyorlar. Türbelerimizi sata sata bitiremiyorlar. Sandıka tahtalarını parçalayıp müzayede pazarında sanat kaçakçıları gibi odalara koşuyorlar.

Ve bu insanlar siyaset konuşmaya başlayınca hala siyasi pazarda eşek değeri yok. Siyaset yapanlar ticaret yapıyor.

Bin yıllık enerjiyle dolu ruhları dağlara taşlara işlenmiş bu büyük bedenler, çakal ve kurtkuşlarının istilasıyla çürütülüp yağma ediliyor. Tarihi satıyorlar! Allah satıyorlar. Siyaset yapanlar türbe etrafında bir büfe, sosis dükkanı ele geçirme peşinde.

Halkımızın gönülden bağlandığı evliyalarımız ve bu gönül mimarlarımız, sağcı müteahhit ve solcu bezirganların zikirlerinin aksırıp öksürmeye kadar değerlendikleri yerlerin adı oldu.

Bu yüzden gün geçtikçe isyancı, anarşist, öfkeli, hınç dolu ve ulusal bütünlüğü için çırpınan genç insanların sayısı azalıyor. İsyanı kalmamış ki Hüseyin Gazi'yi merak edip o Ankara'nın en yüksek tepesine koşsun. Bölüşüme kardeşliğe inancı kalmamış ki Hacıbayram Camii avlusunda bir bardak çay içsin. Ulusal bağımsızlık kavgası kalmamış ki Mustafa Kemal'in kabrini merak etsin...

Genç insanlar Mansuryan türbeleri etrafına bağlanmış eşek ticaretine koşuyor. Hızla kalabalıklaşıp ona buna sloganlar atıyorlar: Türkiye seninle gurur duyuyor...

Onlar şüphesiz gurur görmedi..

Gurur binlerce yıl yaşar ve o tepelerdeki türbelerde yatanlarla binlerce yıl daha yaşayacaktır.

Bu manevi şahsiyetlerin hepsi insanlık kasırgasıydı. Bizlere üzerinde bin yıldır yiyip içip dansedip türküler söylediğimiz bağımsız çiçek dolu tarlalar dağlar nehirler ve denizler bırakıp gittiler. Hepsini satıyoruz, hepsini kiletiyor, çürütüyoruz..

Çiçek gibiydi yüzleri ve sözleri. Delirmiş bir isyan içindeydi hepsi. Ne Osmanlı ne kılıç ve zorbalık tanıdılar, hepsine karşı ayaklandılar. Dünyanın en büyük ordularına bu şehirde bu insanlar kafa tuttular. Bağımsız, onurlu, bölüşen ve yarışma yaşayan bir ulus kurdular...

Onların her biri bu ülkeyi iç savaş ve kardeş kanıyla harap olmuş yıllıklar içinde aldı. Onlar bu ülkeyi işgal altından aldı. Onların hepsi bizi bin yıldır birarada tutmayı başardı... Türkülerle, türlerle, danslarla, ilahilerle, direniş ve isyanlarla!

Ankara'da bir siyaset kültür olacaksa, parababalarına, Amerika'ya sömürüye ve anti-emperyalizme karşı olacak!

CHP'ye bir şans daha verelim. Son kurultayda anti-emperyalist, anti-Amerikancı, anti-Özalcı verdiği sözleri tutmasını bekleyelim...

nihatg@leman.com.tr

KADINLAR MATİNESİ

ALTTAN ALAN ALTAN VE MACERALARI

Selam!

Biz Rize'den Nazlı (18) ve Ezgi (16) ÖZDAL Melike abla sana Bilgin abi, namı diğer CEZA'nın hayatını bize sunduğun için teşekkürler.. O'na da tabii.. Onun azmini bir anlamda **bize örnek olarak verdiniz. Bilgin abimize:** Gerçekten yeni jenerasyon bu korkunç ve iğrenç tabloları görmekten ve bilmekten bıktı. Ve mutlu değil. Her tarafta insafsızlıklar ve acılar var. Bunun insanlara anlatmaya çalıştığın için teşekkürler. Gerçi anlaması gerekenler anlamaz ama olsun biz seni anlıyoruz ve çok seviyoruz. Ne yazıkki Rize RAP'ten biraz geri desek yalan olmaz. Biz seni ve müziğini birkaç kişiye sevdirdik mutluyuz... Hayırlı tesekkereler:)...

Rize'den Nazlı ve Ezgi

İnsanlık İçin

Her insanın 3 temel ihtiyacı karşılanmalıdır: Önce beslenme, sonra barınma ve de eğitim. Herkes şanslı doğmuyor bu dünyada Eğitimin parasız olması gerektiğine inanan ben sizlerden yardım istiyorum. Aşağıda yazacağım kişi benim en yakın arkadaşım. Iğdır'ın Yukarı Çiftlik Köyü'nün müdürü Ersoy Sezen. Kullanmadığınız kıyafetlerinizi, ayakkabılarınızı, kitaplarınızı, defterlerinizi lütfen şu adrese: YUKARI ÇIFTLIK KÖYÜ İLKÖĞRETİM OKULU Iğdır/Aralık adresine kargoyla gönderebilirsiniz. Ayrıntılı bilgi için okul müdürü Ersoy Sezen'in telefon numaları: 0536 936 49 87 - 0544 878 19 45..

Bu yardımlarınız benim için çok önemli. Çünkü bu dergiyi neden süresiz 7 yıldır okuduğumu, son kalan paramı niçin LeMan'a harcadığımı sizin yardımlarınız gösterecek..

Not: MADE iN NAH USA-2 "Coca-Cola" için vereceğiniz bir iki kutu parayı Doğu'da büyük zorluklarla okuyan çocuklarımız için kullanırsanız işte diycem bu ülkede hala umut var.

Ali Cihan Babi
"Savaşa ve Silaha Hayırl"

Dünden Bugüne

Kantinde oturmuş camdan dışarıda yağan kar seyrediyorum. Elimde yıllardır ayrılamadığım dergim LeMan. Düşüncelere daldım, zamanda yolculuk yaptım. Lise yıllarında başladı dostluğumuz. Hayatın gerçekleriyle yeni tanışmaya başlıyordum. Sonra üniversite yılları o küçücük evlerde paylaşılan candan samimi dostluklar. Arkadaşlarımı hatırlıyorum, bir bölümüyle hala görüşüyoruz, bazılarıyla görüşemiyoruz. Onlardan uzak olsam da biliyorum onlar da benimle çok özel birşey paylaşıyorlar. Sıkı dostumuz Leman, onu birçok kişiyle paylaşıyorum. Kıskanmıyorum, gücenmiyorum çünkü o paylaştıkça değer kazanıyor. Ara sıra ayrılıklarımız da oldu, a a sonunda yine dostluk kazandı. Seni bugün de birçok dostla paylaşıyorum. Umuyorum ki bu dostluk hiç bitmeyecek hele Cezmi yazmaya devam ettikçe ona özellikle selam gönderiyorum. Tüm Leman emekçilerine selamlar.

Kantin dedim de okul değil askeriye kantini. Ben Konya'da kısa dönem askerlik yapmaktayım şu anda burada okuyacak kitap sıkıntısı yaşıyoruz. Duyarlı arkadaşlardan okunmuş kitap bekliyoruz. Ama bizi tehlikeye düşürmeyecek kitaplar olursa sevinirız. Yazışmak isteyen olursa mektup yazabilir.

Hakan Bozkurt 3. Ana Jet Üssü Destek Grup Kom.lığı Hizmet Bölüğü
Selçuklu-Konya

LeM an MİZAH DERGİMİZ
OKUR mektupları
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Sömestr Tatilinin İlacı Şubat Sayıları Çıktı... Gazete Bayiilerinde

Yeryüzüne Sürgünlerin Dergisi
KAÇAK YAYIN'da Bu Ay...

- Feyhan Güver
- Güneri İçoğlu
- Paulo Coelho
- Adnan Özer
- Küçük İskender
- Metin Fidan
- Cezmi Ersöz
- Kemal Aratan
- Ender Özkahraman
- Alp Tamer
- Mehmet Ergün
- Ömer Türkeş
- Kutlukhan Perker
- Oktay Taftalı
- Aslan Özdemir
- Zeki Coşkun
- Nafer Ermiş
- Tanja Duckers
- Nena Çalidis
- Mesut Kara
- Oktay Güzeloğlu
- Eflatun Nuri
- Mahmut Tibet
- Feyzi Özşahin
- Derya Sayın
- Behiç Pek

Adnan Özer Atölyesi
Kanat Alıştıranlar ekl
(Öykü ve şiirlerinizi bekliyor)

ve Arka Sokak

LeM an
SAYI: 691
4 ŞUBAT 2005 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti.
İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

Mürekkep Müdürü: Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Aylin ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Koan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin AİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Sydi ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet OZKAMOĞLU ● Behiç PEK ● Selen SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer UĞURLUÇ ● Ahmet YILMAZ ● Turdep Koordinatörü: İlhan ARKAN (ilhan@leman.com.tr) ● Sayfa Sekreterleri: Aydın ŞAHİN ● Bayram USLU ● Bilgisayar Tasarım: Cebrail ONUÇ ● Murat YÜCESAN ● Mert HOŞGÖR ● Fikret ÖZDEMİR ● Kaligrafi: Şevki SAYIŞMAN ● Renk Ayrımı: MÜZKARA ● Ali Ekber USLU ● Montaj: Kadri ÇAVUŞOĞLU ● Engin ÖZDEMİR ● Satış: Cengiz KOCALI ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Faks: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

Aksamsefası

kozalak ateşi

kozzi@leman.com.tr ÇAÇIAR

SEVİLMEK ISTIYORUM

yetti artık yetti canıma tak etti
bu dert beni işimden gücümden etti
ben de artık sevilmek sevilmek istiyorum
tatlı sözler söylese

saçımı okşayaraktan
yağmurda yürüsak elimi kavrayaraktan
i love you dese fısıldayaraktan
bende artık sevilmek sevilmek istiyorum

eleie aşıklar geçiyorlar önümden
yalan olur kürür etmiyorum desem içimden
kana döndü akar yaşım gözümden
bende artık sevmek sevilmek istiyorum

essahi bir erkek çıkmadıki karşıma
beyinleri çalışıyor hep belimden aşşağı
görmek istemiyorum ne dalı ne daşhağı
ben de önce sevilmek sevilmek istiyorum

hep yalan sözler tatlım balım bebeğim
inanasım gelmiyor ne yalan söyleyeyim
benim tek dostum sigaramla köpeğim
bende artık sevmek sevilmek istiyorum

iyiler hep kapılmış ortalık pust kaynıyor
bir delik için ağız suları akıyor
bok yoluna ya rab ne güneşler batıyor
bende artık sevilmek sevilmek istiyorum

bu erkekler sadece sevismek istiyorlar
birinci futbol ikinci yatak diyorlar
kadın ruhundan zerre anlamıyorlar
bende artık sevmek sevilmek istiyorum

terbiyem asaletim bunlardandır benim
başka söz demeye varmıyor dilim
tutunacak dal yok bomboş bu elim
bende artık sevmek sevilmek istiyorum

şarkım ben istemez miyim öpüşüp koklaşmayı
istesem cemet yaparım erkeğime bu dünyayı
lakin içim kaldırmıyor sevilmeden sevişmeyi
ben de artık sevmek sevilmek istiyorum

altalta üstüste delikler gibi
yağmur altında çıplak atlar misali
ama önce sevi sev şu İPEK'i
bende artık sevmek sevmek istiyorum

saçım sarı gözüm yeşil 178 boyum
yalnızca ellidir ellidir kilom
aynalar söylüyor değilim çirkin
ben de artık sevilmek sevilmek istiyorum

gönlümde yatan bir aslan var adı KOZALAK
sevişmek istiyorum demiş yazarak
beynimden vuruldum kalmadı takat
bende artık sevilmek sevilmek istiyorum

başka şey olamaz bunun adı kozizm
ben sizin bildiğiniz kızlardan değilim
illaki hökümet nikahını isterim
bende artık sevmek sevilmek istiyorum

ben ona kendimi sevdirmez miyim?
işeyerek duvarı delmez mi azim?
ayağını da yıkar g-string de giyerim
bende artık sevmek sevilmek istiyorum

sevişmek 1 dakika sevmek bir ömür sürer
bu devran hep böyle böyle mi döner?
içimdeki bu yangın belki bir gün söner
bende artık sevmek sevilmek istiyorum

sözümden dönmem bu benim davam aptal
değilim boş vaatlere kanmam
bir İPEK geldi geciyor dünyadan
ben de artık sevilmek sevmek istiyorum
İpek özgüslü

Geçen haftaki **Sevişmek İstiyorum** adlı şiirimin akabinde gaza gelip olaki sevişmek isteyenler çıkabilir zannıyla şiirimin altında ilan verdiydim, vermez olaydım.. Edirne'den Ardahan'a benimle sevişmek isteyen memleketimin gızları Allah şizden razı olsun ne diyeceeni şaşırdım.. İnanın sevişmiş gader oldum... Yukarıdaki şlir bu çağrıma gelen şiirlerden birl.. Pek kıskandım ağzına sağlık İpeem...

ESPRİ: KOZZİ'NİN RENKÇİSİ MERT HOŞGÖR'E TEŞEKKÜR...

Akşamsefası

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemken@leman.com.tr

kemalkenanergen

CHP : Cümleten Halt Partisi...

Mesgut : Orijinal Mesut...

Eşşal : Saçları saman sarısı kirpikleri mavi...

Pelerin : Vampir gocuğu...

Bıçkın : Kesici alet düşkünü teenager...

Kar Tatili : Öğrencilerin Tanrı inancını pekiştirmiyosa eşek olayım...

Ruh Çağırma : Madem bu kadar beceriklisin, bi kere de cesedi çağır, azıcık eğlenelim be usta...

Ağlak : Ağlama uzmanı...

Papatya Falı : Kırkayak kullanırsanız işi garantiye almış olursunuz ama mümkün mertebe sevmiyo'dan başlamanızda yarar var...

Telepati : Sen çaldır, ben seni şirketten ararım...

Reyting Rekoru : Dünya Rekortmeni'nin belli olmaması çok kıllandırıcı...

Heykel : Allah kimi taş yapacağını nasıl da biliyo...

Aptal Sarışın : Tüm esmerlerin kendini akıllı sanması çok daha büyük aptallık değil mi?..

Yamaç Paraşütü : Ölsem de gam yemem bu olsagerek...

Katar : Arap treni...

İnek Sütü : Sütannesini kesip yiyen tek canlı türü insandır. Epey bi utanmalıyız aslında ama nerdee?..

Hırpani : Kötü giyimli Hırvat...

Mordillo : Ne yani başka rengi yok mu? O zaman niçin sadece dillo demiyoruz, manyak mıyız biz?..

Erken Doğum : İki ay sonra şaaparak bu olayın önüne geçmek mümkün olabilir. Ama olmayabilir de. Siz gene de bana güvenmeyin...

Yaygara : Grup halinde yapılan gargara...

Fare Kapanı : Sincap bulsan kapmıcan sanki yavuşak...

Posta : Seks ölçü birimi...

Kız Kurusu : Tamamen salgılarla ilgili bir benzetme. Bilimsel ama maalesef çok alçakça diyim de bari gene bazı salaklar ciddiye alıp mail atmasın...

Kampet : Dağcı çekyatı...

Oğlak : Aralıkta doğmuş keçi yavrusu. Ocak da olur...

Amerikan Futbolu : Aha penaltı!.. Bu da penaltı!.. Gene penaltı!.. Bariz penaltı!.. Kasıt yok ama penaltı!.. Bi penaltı daha!.. Bi tane daha!..

692

11 Şubat 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/07- 1 YTL. (KDV Dahil)
(1.000.000 TL)

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL

Sevgililer günü öyle olsun...

BAK BAK ŞURAYI DİNLE ASIL BENGİSU;

Mesajların MMS in
Seni ruhumun nefesisin
Markalara değişemem
Seni aşkımın eserisin...

x x x

Msn'de birincimsin
Chatlerimde prensessin
14 şubat bizim için
Çünkü benim sevkilimsin.

♥ ♥ ♥

Chat room'larda gördüm seni
Başkasına vermem seni
Kimselerin haberi yok
Çoktan download ettim seni...

x x x

Hard verinle soft verinle
Ruhun ile bedeninle
Alnının yazılımı
Formatlanmış benliğime...

BAK ASIL ŞU DÖRTLÜĞÜ DİNLE...

İNTERNET AŞKIMI STİİM... ARMUT ÇIKTI...!

Akşamsefası

Feyhan Bayır Gülü

guverfeyhan@hotmail.com

DONALD TRUMP'UN DÜĞÜNÜNDEN BAKINCA TÜRKİYE

Aksaray PAŞAOĞLU

Geçenlerde yakın dostum, Niyork emlak kralı **Donald Trump**'un düğünündeydim. **Donald** çok harika. Sevgilisi, **Slovenyalı** dünya yellozu bir manken. İnsanı **Donald** tez ölsün de derhal mirasına konayım duygusunu asla hissettirmeden tü gibi geziniyor. Kızın adı, kız fıstık gibi adı **Melania Knaus**. İçeriye Türk almadıkla için **kibarca** ben gecesi **3000 dolara** 500 metre mesafede **Hilton**'un çatısından bir a **teleskopla** çekici manken **Melania Knaus**'la ben çapkın gibi gözgöze dürbünle gelinc **moruk beni galiba kıskandı mı** ne ama teleskopla baktım, **hiçbir şey olmamış gibi** ev **lenmeye devam ediyordu.** Güzel **Melania**'nın muhteşem gelinliği **90 metre satende** yapılmış. **450 terzi** her gün karga bokunu yemeden kalkıp **1000 saat** çalışmış. Sırf ma kasları bileşmek için **40** bileyci **15** gün **uyumamış.** Peki ben bunları neden anlatıyorum Şimdi sıkı durun. Gelinliğin fiyatına geliyorum. O **sadece 200 bin dolar.** Benim üzerin deki takım elbisenin fiyatından **biraz** daha fazla. Artık şunu kabul edelim. **Türk insa** nı, **Melania Knaus**'tan daha kötü yaşamıyor.

TÜRK İNSANIYLA İSVEÇ İNSANININ YAŞAM STANDARDI EŞİT OLABİLİR Mİ?

Sıradan bir Türk insanının kalbur üstü bir Kuzey Avrupa insanı yla veya obez bir ABD vatandaşıyla aynı yaşam standartlarına ulaşmasına çok az kalmış. Bunu **ben** söylemiyo rum. **İngiltere**, ABD ve **Avustralya**'da bulunan üç bilim merkezinin ortak raporuna gö re en fazla **10 yıl** içinde atmosferdeki **karbondioksit yoğunluğu** nedeniyle hütün dün yada büyük afetler yaşanacakmış. Onun için ben diyorum ki Türk insanı, demek ki Av rupalı ve ABD'li emsallerinden **10 yıl ilerdeymiş.** Bu teze göre **10** yıl sonra patates ka falı bir Alman veya dobiç bir ABD'li de benim insanımın standartlarını yakalamış ola cakmış. **Bence bu bir ham hayal.** Batı insanı Türk insanını asla yakalayamayacak. Ne den'? Geçenlerde elime müthiş bir **bilimkurgu romanı** geçti. Yazarı ABD'li **Michae Chrichton.** Michael benim yakın dostum. Romanın adı; **"State of Fear"** (Korku Hali Roman. özetle **"Global ısınma, çevrecilerin bağış toplayabilmek için uydurdukları kuyruklu bir yalandır."** diyor. Biliyorsunuz sayın Bush ve çevresi de ben de aynı ka naatte. Zaten Michael yakın dostum. O müthiş bir insan. **Bush'u tanıyor. Beni** de tanı yor. **Hem Bush'u tanıyor, hem beni tanıyor.** İşte bu **beni deliriumun dorukların** ulaştırıyor. Ben de onlar gibi güçlü olmak istiyorum. **İki elimin üç parmağını cebimi içinde tabanca gibi yaparak içimden çevreme korku salıyorum.** Roman çok harika Niyork'taki özel bir hastanenin **5000 dolarlık** çok özel odasında bir solukta okudum Hastaneye peki neden mi ben yattım? Niyork'ta tam da Donald Trump'un düğününde sonra bastıran **hard bir dolu yağdı ve portakal büyüklüğündeki buzullar** beynimi çatını ve kaşlarımı paralayınca Donald'ın da koca kafası patladı ve sevgilisi bir başk sevgiliyle gitti.

BİR TÜRK GENCİNİN ALMANYA'DAKİ MÜTHİŞ BAŞARISI VE MOZART

Bu arada Türkiye'de sessiz sedasız bakın son derece harika bir şeyler oluyor. Size be bir Türk'ün **Almanya**'daki müthiş başarısını bilmiyorum hıçkırarak anlatmış mıydım **Geçenlerde Almanya'da 28 bin gencin katıldığı "World Championats Mondiaux"** adlı çok müthiş bir yarışma düzenlendi. **Yarışma ciddi bir** ses yarışmasıydı ve bir Türk genci bu yarışmada birinci oldu. **O genç ne mi?** O bir kuş. **Bir kanarya.** Ama o genci kanarya oluşu beni zerre kadar ilgilendirmiyor. **Tepeli veya paçalı.** Ayakları üç parmak lı. Ama ben onun üst kimliğine bakıyorum. **O bir Türk.** Sahibi İzmirli. Adı Cüney Onuk. Bakın birkaç gün önce de **Ankara'da** özel bir yemekteydim. Yemekte yaklaşı **200 kişi** vardı ve onlar yemeklerini yerken fonda çok harika **rahatsız etmeyen** gibi sım sıcak **Mozart** çalınıyordu. Yemek yerken rahatsız edici sesler çıkaran bir iki kişi old **ama hepsi o kadar. Genelde yemek çağdaş geçti.** Orası neresi mi? Çankaya Belediye si'nin **köpek barınağı.** Orada köpekler yemek yerken **Mozart** dinliyorlar. Ve sıkı durun günde 700 kilo et yiyorlar. **Çağdaş sokak köpeğimiz Viyana'lı gibi yaşıyor.**

GEZ MAH MUT CUK

MAHMUT TİBET

SEVGİLİLER GÜNÜ MESAJLARI

❤ Bu nezih günde okeye üç ve dördüncü aramaktayız... Meyvalısı var, hassası var, dolap ful yanı... **(Şen Kardeşler)**

❤ Sen saraylara layıksın yavrucuğum, o yüzden bu akşam simit sarayına rezervasyon yaptırdım... Olmadı tıkıt var, şirketten verdiler... Sayılı tıkıt çabuk biter, ama sana feda olsun Maça Kızım... **(Tıknazın)**

❤ Ya da direk o tıkıtları yiyelim, yol parasından da yırt... Rest çekiyorum sana Tıknaz... Daha arama beni, yani çaldırma... **(Maça Kızı)**

❤ Öyle ettin aklımı aldın, böyle ettin beynimi çaldın, iyice odun ettin beni... Tamam eskiden de prof. değildik, ama en azından YTL olayını çözmüştüm... Ahanda 25 milyara gül alıp patlatmışım kredi kartını... **(Sodyum İdiyot)**

❤ Leyla, eyla, yla, la, a... Sanatçı ruhlun senin için erinmedi, akrostişin kralını yaptı Leyla'm... **(Pembe Filoyd)**

❤ Abim ben sanatçıya, duyarlıya kız vermem diyo Filoyd... Ama şöyle muhasebe gibi bi departmanda sigortalı bi iş bulursan olurmuş... Sanatçı ruhunu da emanete versin, durumu düzelince geri alır diyo bide... **(Leyla)**

❤ Kalp portföyüm senin hisselerinle doldu taştı, tavan yaptın indeksime... Damarlarımdaki likit akışını bile coşturdun ya bu yaşımda... Az kay, sigortamı yeniletip geliyorum yanına... **(Kır saçlı brokırın)**

❤ Hulisi gördüğün şeyi yanlış anlamandan korkuyorum... İntegralin dışına çıkan 2x değildi yavrucuğum... **(Özel Matematik Hocan)**

❤ Burdan benim için çok özel birine aşkımı haykırmak istiyorum... Öhöm, AY LAV YUU HACİLL AY LAV YUU HACİLL... AY LAV YU HACİLL... 100. yılımızda arkanda gibiyiz... **(Ultra-Romensever)**

❤ Seni seviyorum Rabiha, Rabiha diye isim mi kaldı b arada yaa? Ara ara kıllanmıy değilim, botoks, estetik de ken 90+2'yi mi oynuyosu acaba diye... Zaten ne kadı lar sevdim, hiç yoktular. **(Son İTÜ'cü**

❤ Bak bugün de bile! İyicene gına gına gına **(Hulisi**

Aksamsepeti

LeMan

Türk kamuoyunun %80'ini karşısına alan yolunmuş şahinler güruhu Amerikan yönetimi, bu rüzgarı tersine çevirmek için Türk medyasından bazı kalemleri maaşa bağlamış... Maaş bordrosunun Pentagon'da doldurulduğu ima ediliyor...

Tansu Çiller "Güller vadisi sitesi"ndeki 30 villasının aidatını ödemiyormuş...

Kanal D'de yayınlanacak olan "Çırak" isimli yarışmaya 30 bin kişi başvurmuş...

Halkın içinden gelen Tayyip Erdoğan, halkın rüyasında bile göremeyeceği tercihlerini ortaya koydu!! Özel yapım, "R.Tayyip Erdoğan by Jaguar" imzalı ayakkabılar ve "R.T.E" imzalı gömlekler bu tercihlerden sadece bir kaçı!!!

Amerika'nın yeni yetme dışişleri bakanı Rice, Türk halkının Amerika ile ilgili olumsuz düşüncelerinin düzeltilmesini istedi..

DARISI SAPLARA

30 ŞUBAT DA SAPLAR GÜNÜ KUTLU OLSA YA!

Irak'ta direnişçilerin rehin aldıkları açıklanan Amerikan askeri, Dragon models adlı bir oyuncak şirketinin ürettiği oyuncak asker çıktı!!!

❤ Yalnız birey güçlü birey... Kapitalist sistemin sevgililer günü adını verdiği bu oyunu bozmak ve çok daha zevkli Almanca oyunlar oynamak için HYPERLINK "mailto:ateti@yihuu.kom'a" ateti@yihuu.kom'a mesejaları bekliyorum... **(Van Taramela)**

❤ Aşk köpeklik etmek değil, kepekli ekmektir... Uno sevgililer bayramını kutlar... **(Uno dos tres alley alley alley)**

❤ Senden bi elektrik alıyorum gibi, ama bu hoşlaşma değil gibi... Bi anda çarpılmışım gibi, ama bu elektrik kaçağından da olabilirmiş gibi.. Gibi gibiyim, gibi gibi gibiyim şarkısı gibiyim gibi, ama değilim de gibi... **(Şuuru kapalı)**

❤ Hayatımın baharında hayatımın baharatı oldun... Hakkaten bayan bi bayanmışsın, ben bu bayram bunu çözdüm Halecan... **(Umutcan)**

❤ Baharat bahane, gene soğan yedin diye gelemiyosun dimi Umutcan? Uzak dur benden, üç metreee, beş metreee, hatta beş kilometreee... **(Halecan)**

❤ Benimsin ya da değilsin... **(İzafiyetçi)**

❤ Gülüm seni kanın kesilen atardamardan fışkırması, vukuatın sıkılan son mermisi, izmaritin son nefesi, Rus ruletinin son Rus'u gibi seviyorum... **(Golat, bol bol at)**

❤ Aşkım şöyle akşamına bi barbunya yapta yiyelim... Yalnız erkenden suya bas ki, gaz yapıp romantizmi kokutmasın... **(Barbunya'lı Şerhan)**

❤ Gıdıı'm... Şu an değişiminde ötesinde bambaşka bişey yaşıyorum... Labaratuvarda deney tüpleriyle oynarken mutasyon geçirip, böyle kıllı millı bişey oldum... Artık gelsende bişey yapamam... **(Mutant Hayri)**

❤ Yok yapabiliyomuşum Gıdı... Mutant sonrası artı 30 diye ekliyorum... Ha, gene de gelmem diyosan Epileydi'ye yazıcam artık... **(Alf Hayri)**

❤ Alf'im şu kış mevsiminde de içimi ısıttın ya, artık her daim hastanım... **(Epileydi)**

❤ Hayatımın anlamına, dört yapraklı Yonca'ma sevgilerle... Ha gerçi hayatının anlamı ne diyecek olursanız, iş yok, güç yok, ev yok, karı yo... **(İsmayil-YKM)**

❤ 3-5 sene oldu, senin süren doldu, yeter artık Nalaan, artık bi git laaan... **(Çarşıdan geldim bi tribün)**

❤ Kıymetlimisss, onu bizden alamasssınıssss... Pisss Bıldırcınıssssss... **(Golllum Tahir)**

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

YUFKA YÜREKLİ HAYVAN DERİLİ

Bu yıl o kadar kar yağmaz dediler... Yine ortalık bembeyaz oldu... Gece üçte millet uyurken dışarı çıktım... Oy oy nasıl da piti piti yağıyordu... Gece yağan kar, beraberinde bir olgu olarak ekstradan sessizliği getiriyor... Her kar tanesi bir melek indirir dedikleri bu olsa gerek... "Mutlu noeller!" diye bağırasım geldi zamansız... Ya da "1995 benim yılım olacak!" diye geç kalmış... Ha evet... Ne diyorduk geçen sayıdan... Yalnızlık gittiği yoldan geldi... Hoş geldi... Dikkat ettim de, bu ömr-ü hayatımda, hepte kışın bu en sert günlerinde veyahut yazın en sıcak, nemli günlerinde yalnızlık şeyi oluyor... (Ulan oğlum sırf sende dili, herkeste böyle olur zaten..) Çoğu zaman şartlar öyle gerektirmiştir... Konu, kendine yalan ve bahanelerle donatılır... İzahat tamamlanır... Bir erdem olarak "yalnızlık".. Yani artık, hayvan derili ama çok yufka yüreklisin... Objektif doğrular yerine kendi doğrularını koydun... Artık gece yatağına yattığında müsterihsin... Kendi dergahından, dışarıya bakıyorsun kar yağarken... Ücretli köle olarak, ömrünü küçücük kutularda saçma sapan şeyler üreterek gürüten insancıklar... İlginçtir, güçlü bir sahip çıkma refleksleri var... Aşırı hassasiyet hali... Ve türlü türlü savunma mekanizmaları geliştirmişler... Kitaplar yazıyolar... "Izgara et yiyen, aşık olur... Kara sevda çekenler kesinlikle makarnadan uzak dursun... Muz yesin.." Yalnız adam, böyle tespitlerle kendini ferahlatır... Bir nevi, temsili bok yemenin nimetidir... Artık, atlar nallanırken, ayağını uzatmaz... Zarif bir dağ keçisi olduğunu bilir... Seke seke çaydan geçer... Hadi hayırlısı...

bahadirboysal@leman.com.tr

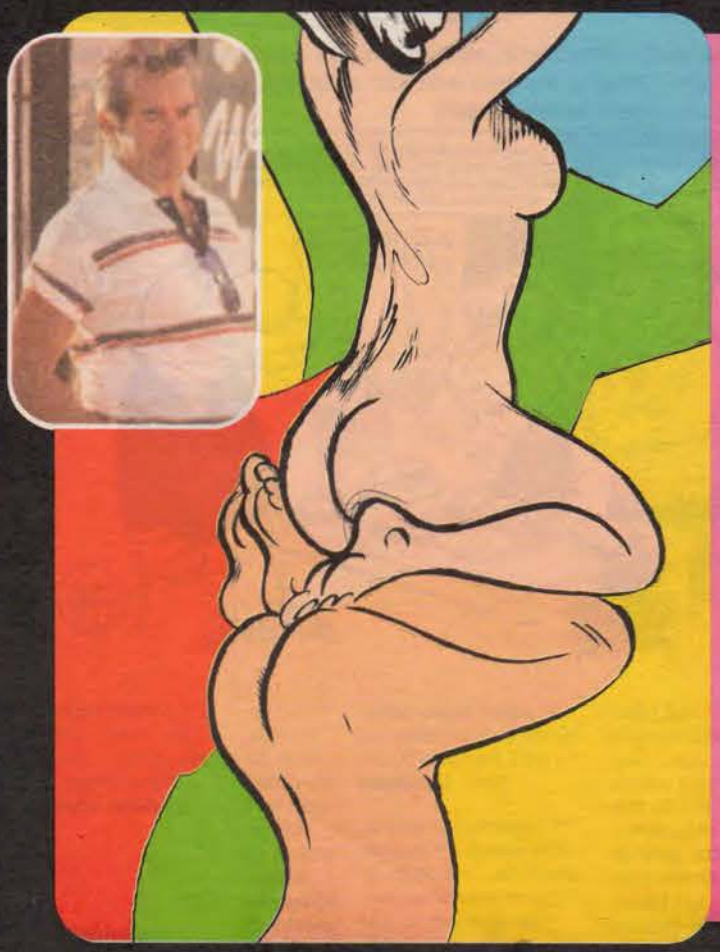
SITKI SIYRIL OF BAHADIR BOYSAL

FLASHBACK nedir?.. Sözlükte "Geçmişte yaşanan bir an'a dönmek" diye geçer... Uyuşturucu kullananların değişen kimyalarında, artık yerinde durmayan beynin, zamanı aşıpta ileriye dönemeyeceği için, kalp çarpıntısı ve titremelerle geçmişteki bir zaman parçasına dönüverme sendromu... Filmlerde de kullanılan bir tekniktir (Hikaye akarken adam birden geçmişteki bir sayfaya döner... öldürülen sevgilisinin aniden boynuna sarılışını hatırlar..) Geçenlerde karşıda, Bağdat Caddesi'nde turlarken bi dükkan gördüm... "FLASHBACK KAPI-PENCERE SİSTEMLERİ.." Hemen altta vitrine de dev gibi bir reklam logosu yazmışlar... "HERŞEY ESKİSİ GİBİ YEPYENİ OLACAK!"

GÜZEL RESİM YAP CENNETE GİT

Okul yıllarım... Akademi'nin o güzel günlerinde, Atatürk Kültür Merkezi'nde okuldan arkadaşlarla karma bir resim sergisi açmıştık... Açılışa, nerden duyduysa, bir dönem Türk sinemasının unutulmaz jönlerinden, kadınların cıncık yeşilli gözlerine hasta olduğu SALİH GÜNEY'de gelmiş... Geldi benim sergideki biricik resmimin önünde durdu... Resim, şu çizdiğim gibiydi... Birbirine ters vücut bulan iki çıplak kadın vücudu... Çok sevdiğim bir yağlı boyamdı... SALİH GÜNEY "Ne kadar bu?" dedi... Amatör ruhla insanın aklına ilk ne gelir?.. Bu resmi alıp yatak odasına asacak... Ben de göya buna kuduz olurum... Öyle yüksek bi fiyat çektim ki almasın diye... Artık neyin raconunu kesiyosam... Fiyat fahiş olunca almadı tabi.. Ulan bu satılıcak ilk resmin... Biraz mütevazi olsana... Bi kaç yıl sonra o resim bi arkadaşın bekar odasını beleşe süsledi... Bana yaptığı itilikleri kendinden tiksindiren bu arkadaş, sonradan resim verme resim satma olayımı da lanetlemiştir... Ne kimseye resim veririm, ne de satarım... Anadolu'nun eski rahmetlileri "Güzel resim yapan cennete gider" der... Bu bana yeter bundan sonra... Bir resmim seçilipte salonun, yatak odasının renklerine uysun diye asılmasına ifrit olurum zaten... Üstelik bildiğim kadarıyla SALİH GÜNEY'in dünya güzeli, pırlanta gibi iki kızı var... Daha nolsun... Yalnız ve bedbin kimselere de derim ki, resim asmak yerine çiçek alın eve... Eğer o çiçek bir yıl boyunca solmamışsa ilişkiye hazırsın demektir... (Peki bu nedir mına koyim... Hıncal Uluç gibi yazdık... Öööhh...)

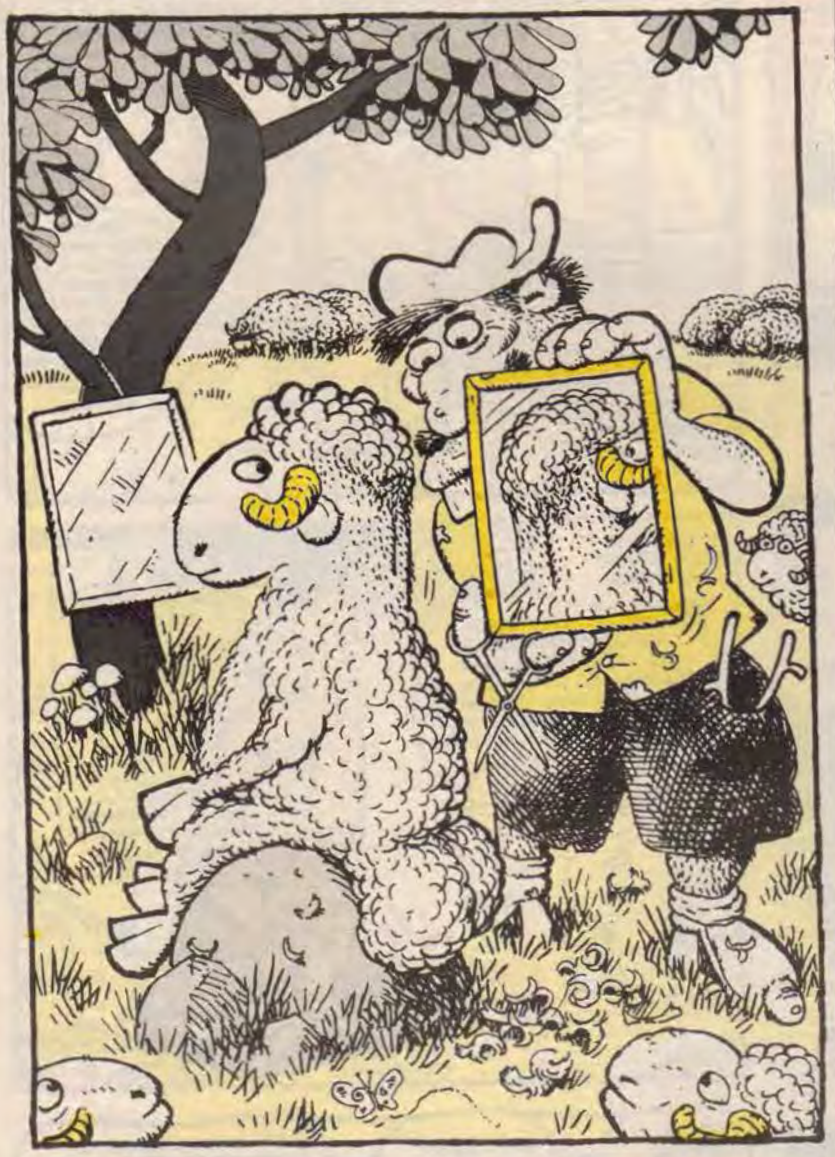

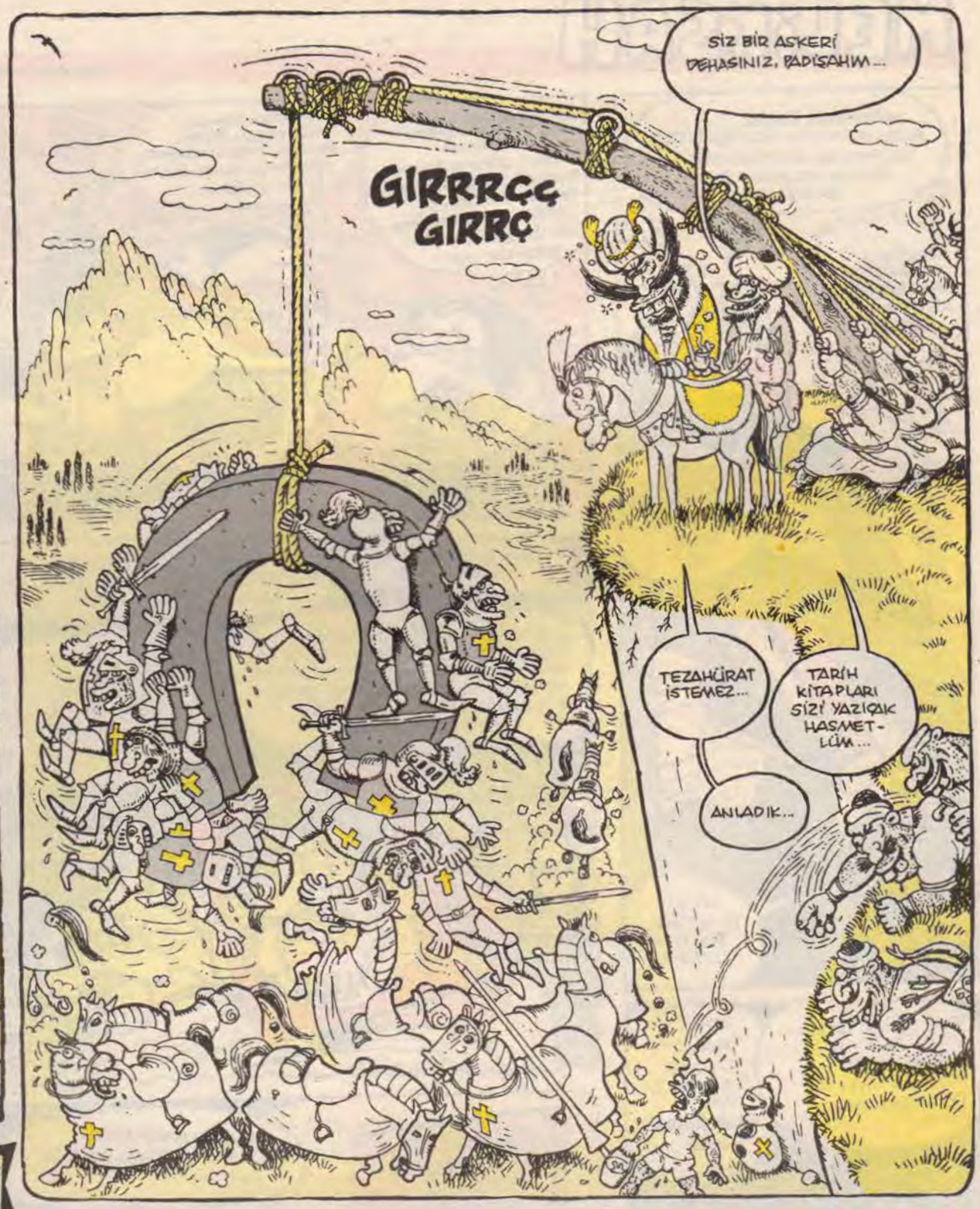
LALE DEVRİ SÜMBÜLLERİ

Taşınma ve yeni bir eve çıkma arefesindeyim... Cihangir'i seviyorum ben... Sevimsiz ve ukala insanlar dolaşmaya başladı ama yine de derinliğini kaybetmedi... Fakat ev fiyatları, kiralar coştu da coştu... Arş-ı alâya ulaştı... Yine de ısrarlıyım... Pek yakında, gözlerimdeki rüyalara bir nağme fısıldanacak... Şu anki evimin tam karşısında 5 katlı bi apartman sıfırdan yapıldı... Her katın kirası 1 milyar 300 milyon eski TL!! Ve her birine 6 ay peşin istiyor!! Dünya üzerinde şefkat ve merhametin son sığınağı bu apartman olsa yine de bu paraları verirken söyle kumralım için sızlamaz mı??.. Dışardan bakıyorum, hiçte abartılmayacak normal bir yapı işte... Ve tam da bu soğuk, ayaz günlerde zelil ve bedbin, çokta hakir ve sefil olmadan yine de yuvamı bulacağım... (Göz nuru dökerek kazandığım şu ekmek!) Bütün işim, akşama kadar, mahallelerin ahırlarında yuvarlanmak değil tabi... Bazen geceleri eve dönerken, bu gözümde günden güne hırsla memeleri şişen yosma apartmanı uyuz uyuz keserim... Gecenin yine bir kör vakti... Lan baktım zemin katın ışığı yanıyor... Birileri taşınmış... Usul usul yanaştım... Anaam!.. İki tane kadın, salonda çırılçıplak oturuyor!.. Kuzguni bir ışığın altında... Kafalar çok mu güzel?.. Bunları duyan bir şehir efsanesi tellendiriyorum sanır... Vay efendim işte Cihangir entellerin, uçukların yuvası ya... Üzerinden de suyundan ben koydum da dadından yinmez oldu hesabı... öyle dill işte... Bu iki kadın ayda 1.300 ve 6 ay peşin vermenin hazzı ve gazıyla böyle osura osura daltaşak oturuyolar işte! Dedeler tekkesinde "boyun eğişin zaferi" derler böylesine..

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

tuncay@leman.com.tr

Akşamsetası

karatan@leman.com.tr

MELİKŞAH

melikşah@leman.com.tr

ARADAN YILLAR GEÇTİ, KAYAHAN BÜYÜDÜ VE "♪BİR ASLAN MİYAV DEDİ, MİNİK FARE KİKİRDEDİ" ŞEKİLİNDE ŞARKILAR YAPIP KOCA BİR NESİLİ YEDİ BİTİRDİ..

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur detayları

dumur@leman.com.tr

AHŞABIN AHI

Fotoğrafta gözükmeyebilir zira çok milimetrik bir detay bu... Benim için küçük ama dumur alemi için büyük bir adım diyebilirim..

Zeyrek Çırçır civarında görkemini hala koruyan bitap düşmüş bir ahşap evin cumbasına her nedense böyle özenle yazılmış koskocaman İngilizce bir satılık ahşap ev ilanı konmuş, her bilgi bir güzel ingilizce yazılmış... Woody Woodpecker yani, pek alâ, iyi güzel ama maalesef bir Walt Disney çizgi filmi değildir dumur sokaklarında hayat... Arkadaş satacağı evin boyutunu metrekare cinsinden değil de santimetrekare cinsinden vermiş bu ilanda ve sağ üst köşeye 362,5 cm^2 yazmış... Dahası santimetrekarenin 2'sini cm_2 şeklinde m'nin altında yazmış... Farkındaysanız en az bu ahşap kadar değerli bu tabela... Ben bu evi alacak olan şahsın yerinde olsam bu tabelayı da alıp yeni evimin duvarına dumur tablosu olarak asardım... Adam herhalde santimetreyi de metrenin ingilizcesi sanıyor... Ortorlo kurtlan adına hay bin kunduz... Sanki kendi diliminde süper korekt tabelalar yazdınız bitirdiniz de bir de ingilizceye geçiniyorsunuz... Onu da yampirik yumpirik yazıp ingilizleri, kırmızı urbaları da dumura uğratmayın bari... Ayrıca onu "Wooden House" diye düzeltebilirsen daha şık olur şeker kardeşim. Senin yazdığın "Odun ev" manasına geliyor... Fakat belki de doğru yazmışsındır caanım konaklar, cumbalar çürüdü, odun oldu nitekim...

Aksamsefası

PANTOLON

metinfidan

melihcidan@leman.com.tr

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

AAA!..OOOH...KARIIII..OOFF..

KARI OLSAA OOOF!.. YANIYOOM!.. AAA

OOF YALARIIIMM!..

AMAN BURADAN GABUK GEGELİM KIZLAR...BURASI ABAZANLI KÖŞK!.. HİÇ TEKİN DEĞİLDİR!

ÖNCE O BANA VURDU KOMŞER BEY...O VEZİRİNİ B-2'DEN A-8'E GETİRDİ.BEN KISA ROK YAPMIŞTIM...ATINI YANLIŞ OYNADI...AÇIKLADIM,ANLAMAK İSTEMEDİ YAA...

YAA BİDAKKA NE DİYO - SUN YAA?.ASLINDA SEN PİYO - NU YANLIŞ ÇIKMIŞTIN...BİŞEY DEMEDİM...KALENLE ATI NASIL YİYEBİLİRDİN Kİ?ASIL ANLAMAK İSTEMEYEN SENSİN YAA.

NE DİYOSUNUZ LAN! DE GEDİN,ATIN ŞU ACAİP HERİFLERİ NE-ZARETE...

PSSST... PISSS... SST...

TAMAM DEDE! DUYDUM GELİYORUM!..

305

NEDİR DURUMUM DOKTOR?.. SÖYLEYİN BANA...YAŞAYACAK MIYIM?.

BİLEMEM... BUNU BİRAZ SONRA GÖRECEĞİZ...

Bİ HASTAM ÖLÜRKEN GARİP BİŞEY-LER SÖYLEDİ...ÇÖZMELİYİM ONU, ÖNEMLİ OLABİLİR.ŞİMDİ NEYDİ? EVET... EŞHEDÜÜ DEMİŞTİ...SONRA DA..HIIMM UT-RDUÇA DEĞİL...

OKUTTUK DOKTOR YAP-TIK AMA ŞU ÇOCUKSA YETERLİ DİNİ EĞİTİM VERE-MEDİK.SUÇ BİZİM...

EE,ŞİMDİ ARKADAŞIM.YA - Nİ,EEE...HAYAT GÜZEL EE... BENCE ATLAMA...BAK YANİ.EEE,.. ŞİMDİ.EE!..BAK NE DİYCEM.NEYDİ... HAH! DUR ŞİMDİ...EVET...ATLAMA YANİ...ONU ŞEYEDERSEN HİÇ, ŞEY OLMAZ YANİ.EE!..BULUN ŞEYİN - DE KİMSE YAPMAZ YANİ... EE!..

ULAN NERDEN BULDU - NUZ BU HERİFİ... TEŞKİLATTA İKNA KABİLİYETİ DAHA YÜKSEK BİRİSİ YOK MU? BAŞKASINI BULUN HEMEN.

AYYY! KIZ,KAPAT KAPIYI HEMEN!.. AYAKKABI FETİŞİSLERİ GELMİŞ!.

15

Aksamsefası

canbarslan@superonline.com

AHMET YILMAZ SUNAR

ASİ GENÇLİK

OYNAYANLAR: Murat Yüceşan, **Bahadır Boysal,** Zafer Aknar **Fikret Özdemir**, Taşkın Bey, **Serkan Kölük**, Ayhan Erdoğan
KAMERA: Sinan Göksel

Aksamsefasi

Yine Gideceğim SEKA'ya... Çünkü Ben Kağıtsız ve Onursuz Yaşayamam...

Ülkemizin zenginlikleri nasıl yağmalanıyor, gittik ve gördük...Geçen hafta çarşamba günü sanatçı dostlarımla birlikte **İzmit**'teki **SEKA** fabrikasındaydık.**SEKA** emekçileri bizi büyük bir coşkuyla karşıladılar. Uzun zamandır bu denli böylesi coşku dolu bir öfke görmemiştim. İşçilerin bizi bekledikleri salona girince inanılmaz bir alkış koptu. Fabrikalarının kapatılmasına karşı çıkıyorlardı ve bizim orada olmamız onlara biraz olsun güç ve inanç katıyordu.

Dayanışmanın insan ruhunu arındırdığını bir kez daha hissettim orada. Biz onlara güç katarken onlar bize içimizde bir yerde hala iyi ve erdemli duygular sakladığımızı hatırlatıyorlardı.En en çok da işçilerin çocuklarından etkilendim.Yüzleri ne kadar da masum ve ışıklıydı. Dürüst kazanılan paralarla büyüdükleri yüzlerindeki o aydınlıktan anlaşılıyordu...

Bizimle birlikte gelen sevgili şair dostum **Ataol Behramoğlu**'nun eşi **Hülya Behramoğlu** konuşma yapmak için kürsüye geldiğinde sesi heyecanla titriyordu. Annesi ve babası **SEKA**'dan emekli olmuşlardı.Bu iki emekçi insan burada çalıştıkları süre boyunca 5 çocuk büyütmüşler, onları okutmuşlar ve topluma kazandırmışlardı.Bu çocuklardan biri de **Hülya**'ydı...

SEKA adeta **İzmit**'le bütünleşmiş. 1936 yılından beri emekçi kuşaklar yetişmiş bu fabrikada. Ve yıllardır benim hayatta en sevdiğim şeylerden birini üretmişler burada:Kağıt!

Kağıt olmasaydı benim hayatımın hiçbir alamı olmazdı. Kağıt olmasaydı kitap da olmazdı. Ne yapardık kitapsız bir dünyada.Yücelemez çürürdük.Kitap olmasaydı aşık olamazdık, yolculuklara çıkamazdık. Başka hayatlardan haberimiz olmazdı. Kitap olmasaydı her şeye boyun eğer, başkaldıramazdık...

SEKA emekçileri haklı olarak fabrikalarının kapatılmasını istemiyorlar. Sadece işsiz yada daha düşük maaşlı işlere mecbur kalacakları için değil, bu ülke insanlarının daha ucuz ve daha bol kağıda sahip olabilmesi için de istemiyorlar .Çünkü bir ülkede insanlar ne kadar çok kağıt kullanırlarsa o kadar uygar ve o kadar aydın olurlar...Kağıt demek demokrasi, demektir...

SEKA kapatılırsa kağıdı dış ülkelerden ya da ülkemizdeki özel şirketlerden alacağız. Bu kağıdı eskisinden çok daha pahalı alacağımız anlamına gelir. Ülkemiz bir yılda kağıt ithalatına 2,5 milyar dolar ödüyor. Bu paranın önemli bir kısmı ithalatçıların cebine komisyon ve kar olarak giriyor. Özel şirketler ve ithalatçılar **SEKA**'nın bir an önce kapatılması için kimbilir kimleri satın almışlardır...

Yöneticiler **SEKA**'nın zamanını doldurduğunu, eski teknolojilerle kağıt ürettiklerini söylüyorlar. Aslında böyle bir şey yok. Şu an da **SEKA**'daki bir çok makine özel sektörde bile yok. Dünyanın en kaliteli kağıt üreticilerinden **Fillandiya** düzeyinde kağıt üretiyor bugün **SEKA**...

Yöneticilerin amacı şu aslında. **SEKA** gerekli yatırımları yapmayarak onu zor duruma düşürmek, sonra da **SEKA zarar ediyor, kapatalım** propagandasıyla kamuoyunu etkileyip haklı çıkmak istiyorlar. Bugün özellikle **Doğan Grubu**'nun köşe yazarları bu yalana inanmak istiyorlar ve **SEKA**'nın kapatılma kararını destekliyorlar. Çünkü onlar için ne insan emeği önemli, ne de ülkenin bağımsızlığı. Onlar sadece dolar üzerinden aldıkları maaşlara bakan kiralık kalemler. Çoğunu tanıyorum. İnanın bana çıkarları için hiç düşünmeden bu ülkeyi de satarlar, o gördüğümde heyecanlandığım aydınlık yüzlü emekçileri de...

Peki yöneticiler **SEKA**'nın ayağa kalkması için ne kadar para gerektiğini söylüyorlar: 6 ila 20 milyon dolar arası bir para. Sen bir yılda kağıt ithalatına 2,5 milyar dolar ödüyorsun, ama yılların **SEKA**'sına bu yatırımı yapmıyorsun. Burada büyük bir çelişki yok mu? **SEKA**'nın istenen düzeye gelmesi için gereken para bu bir yıllık kağıt ithalatın yüzyirmibeşte biri!

SEKA'nın 350 dolara mal ettiği **Selüloz Üretim Tesisi** dışarıdan 300 dolara ithal ederiz denilerek yıllar önce kapatılmıştı. Şimdi selülozu kaça alıyorlar dersiniz? 800-1200 dolar arası bir para karşılığı alıyorlar. Bu farkın kimlerin cebine gittiğini artık biliyoruz. Üstelik bu çok pahalıya alınan selüloz yüzünden **SEKA**'nın karsız ve verimsiz göstenilmesi de cabası...Bu bitmiyor , dışardan dövizle alınan selülozun en düşük kalitelisi **SEKA**'ya verilmekte, yüksek kaliteli selüloz ise özel sektör işletmelerine gitmektedir.

SEKA emekçilerine destek vermek için bizimle gelen ve önce devrimci sonra da iktisatçı olduğunu söyleyen **Haluk Ağabeyoğlu SEKA**'nın hükümete yakınlığıyla tanınan bir özel şirkete nasıl peşkeş çekildiğini bakın şöyle anlatıyor:**"Kağıt üretiminde en pahalı girdinin emek değil, enerji olduğunu, bu maliyeti en ucuza çeken ve 3,5 trilyon lira bedeli yeni ödenmiş doğal dönüşümlü kazanlarının yok pahasına Balıkesir'de Albayraklar şirketine verildiğini,üstelik işletilmeyip, Albayraklar'ın sadece lojmanlar arazisinin rantından büyük kazançlar sağladıklarını biz biliyoruz da, SEKA satılsın, diyen Radikal Gazetesi köşe yazarı İsmet Berkan neden bilmiyor? SEKA'nın ve Türkiye'nin selüloz ithalatına bağımlı hale getirilmesinin, yeni dünya düzeninin iktisadi planının bir parçası olduğunu, ülke ekonomisinin çökertilmesi için çok akıllı bir adım olduğunu ve bunun altında yatan yalanı biz biliyoruz da o niye bilmiyor..."**

Bu ülkede kitapların neden pahalı olduğu şimdi çok daha iyi anlaşılıyor. Kağıt fiyatı kitabın fiyatını artıran en önemli nedenlerden biridir. Ben kitap ve yayın dünyasının içinde olan biriyim. Bazen baskısı biten kitaplarım günlerce basılmaz. Meraklanıp yayınevimi ararım. **Piyasada kağıt sıkıntısı var, bu yüzden bekliyoruz**, derler. Belli ki birileri kitap kağıdını toplamış, stok yapmış, zor durumda kalan yayınevlerine karaborsadan satmaya başlamıştır. Bu durumda, ya yurt dışındaki tekellerden dolar üzerinden kağıt alınacaktır ya da ucuzlaması beklenecektir...Bekleyiş uzun sürerse mecburen pahalı kağıt alınacak, bu da ister istemez kitap fiyatlarına yansıyacaktır...

Bu işin ekonomik kısmı. Bundan çok daha önemli bir mesele var ki o da **SEKA**'da çalışan emekçilerin ne olacağı? 1980'lerin başında beş bin işçinin çalıştığı bu fabrikada bugün yaklaşık sekiz yüz kişi çalışıyor...Aşama aşama işçi çıkartarak fabrikanın üretim gücünü azaltmaya çalışmışlar. Bugün de onu özel sektöre ve kağıt ithalatçılarına peşkeş çekmek için tamamen gözden çıkartıyorlar. Fabrikayı kapatınca işçilerin eline üç, beş kuruş tazminat verip sokağa atacaklar. O tazminatlar bugünkü koşullarda ancak 6 , 7 ay idare eder işçileri. Sonra ne olacak? İşsizler ordusuna yeni insanlar katılacak...

Bu arada Hükümet fabrika kapatıldıktan sonra çalışmaya devam etmek isteyen işçileri isterlerse **Milli Eğitim Bakanlığı**'na bağlı okullarda hademe ya da müstahdem olarak istihdam edecekmiş. Maaşları ise yaklaşık dört yüz milyon lira olacakmış.Şu an **SEKA** emekçileri yoksulluk sınırında bir ücret alıyorlar.Eğer hademe olmayı kabul ederlerse açlık sınırının altında bir maaş alacaklar.. **Paşabahçe** işçilerinin durumu ortada...

Evet, yirmi milyon yoksul, on milyon işsiz ,beş milyon aç...Daha ne kadar böyle gider, kestirmek zor. Ama geçen çarşamba **SEKA** işçilerinin o coşku dolu öfkesini gördükte sonra Başbakan **Erdoğan**'a şunu söylemek geçti içimden: **Senin şarkın çoktan bitmiş. Belki de hiç başlamamıştı**...

Ama şunu tahmin etmek zor değil: **SEKA İzmit**'le bütünleşmiş. **SEKA Türkiye**'nin onuru olmuş. **SEKA** Başbakanın elinde patlayabilir. Sonra da bu isyan bütün ülkeye dalga dalga yayılabilir. Çünkü çevremdeki insanlardan biliyorum. Herkes de bıçak kemiğe dayanmış durumda...Ama, **SEKA** kapatılır, kimse sesini çıkartmaz ve bu milyonlarca aç ve yoksul insan durumlarına başkaldırmaz ve her şey yine eskisi gibi devam ederse bu ülkedeki insanların onurundan kesinlikle şüpheye düşerim..

Ben yine gideceğim **SEKA**'ya...Çünkü **SEKA**'da direniş var...Yine gideceğim **SEKA**'ya...Çünkü ben kağıtsız ve onursuz yaşayamam...

cezmier@leman.com.tr

* **Ölürsem Beni Seninle Ararlar Şimdi** adlı kitabım çıktı. Fiyatı 2.950.000 lira. Korsansız, F tipsiz ve özgür bir dünya dileğiyle.

* **Gemileri Yakılmış Bir Yaşam Cezmi Ersöz Kitabı. Yazan: Rasih Yılmaz Karakutu Yay.** Hayatım hakkında öğrenmek istediğiniz herşey bu kitapta var...

* Uzun yıllar boyunca bana gönderdiğiniz mektuplardan bir seçki yaptım, yakında kitap olarak çıkacak ve geliri **Umut Çocukları Vakfı**'na bırakılacak... Mektubunun yayınlanmasını istemeyen okurlarım lütfen bunu bildirsin...

* Şırnak. 11 ve 12 Şubat tarihleri arasında **Şırnak KESK**'in davetisi olarak ordayım. Şırnak bana 12 yıl yasaklıydı. Şırnak'a bir kez daha girmek ve orda olmak benim için onur verici olacak...

* **İstanbul-Maltepe.** 19 Şubat Cumartesigünü 16:00 - 18:00 arası **Yaşam Sanat Merkezi**'ndeyim. İletişim Tel: 0216 - 383 99 20-21

* **İstanbul-Avcılar.** 26 Şubat Cumartesi günü 14:00-1600 arası **Tunceliler Derneği**'ndeyim. Marmara Cad. Erenler I Apt. No:20/10 Avcılar... Tel: 0212 - 694 76 71

* **İstanbul-Silivri.** 26 Şubat Cumartesi günü saat 17:30 - 20:00 arası **Ilsev Kitabevi**'ndeyim.. Piri Paşa Mah. Mumhane Sok. No:2 Zemin Kat.. Silivri...

Akşamsefası

Kırık Leblebi

suatozkan@leman.com.tr

SUAT ÖZKAN

TÜM KİTAPÇILARDA VE GAZETE BAYİLERİNDE

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barşlan

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

dumur@leman.com.tr

behicpek@leman.com.tr

Behiç Pek

KEDİNİZİN KÖŞESİ

Prof... Yattara Valli..

Sevgili hocam, yaşadığım evdeki yavru insan geçenlerde bıyıklarımı kesti. Ayna tuttu, güzel, modeli sevdim. Kız kedi beğenisine uygun genç kedi tipi olmuşum. Çıkayım dedim bahçede kız tavlayayım. Fakat kapıyı hedefiyorum, duvara isabet ediyorum. Ön adımlarım sağa, arka adımlarım sola gidiyor. Kafam yerinde değil hocam. Sirke yalamış gibiyim.

Rumuz: Pist modil

Cevap: Güzel yavrum. Kedide bıyık denge unsurudur. Kediden bıyık kesilince. Vücut kedi değil gibi olur. Ne yaptın sen güzel yavrum? Ah ne yaptın ne? Nee? Eli kırılsın o çocuğun da..

AksamSefasi

MEZA

MELİKE AÇAR

9. BÖLÜM

NEFRET MECLİS-İ ALA ALBÜMÜNDEN SONRA İKİNCİ ALBÜMÜ YAPMAYA KARAR VERDİK. HEM PLAK FİRMASI HEM DE İNSANLAR ÇOK İSTEDİ DEVAMININ GELMESİNİ. BİZ DE "ANAHTAR"I ÇIKARDIK.

O DÖNEMDE BİZİ CARTEL'LE KIYASLAMAYA ÇALIŞIYORLARDI, "CARTEL DAHA BÜYÜKTÜ KİMSE ONLARA ULAŞAMAZ" FALAN DERLERKEN BİZ BU ALBÜMDE CARTEL'DEN ERCİ-E İLE PARÇA YAPTIK. İNSANLAR ÇOK ŞAŞIRDILAR...

ANAHTAR'DA HERŞEY BİRAZ DAHA İYİYDİ, SOUND DAHA KALİTELİYDİ, ÇOK ÖNEMLİ İNSANLARLA ÇALIŞTIK. "DİGİTAL MİX" DİYE Bİ STÜDYODA YAPTIK KAYDI, ALBÜMÜN PRODÜKTÖRLÜĞÜNÜN DE BÜYÜK BÖLÜMÜNÜ SERHAT YAPTI...

ÇOK RENKLİ Bİ ALBÜM OLDU ASLINDA GELEN TEPKİLER DE İLK ALBÜMDEN ÇOK DAHA İYİYDİ AMA TAM KLİP ÇEKECEKKEN, KONSERLER BAŞLAYACAKKEN...

FUCHS'U APAR TOPAR ASKERE ALDILAR ...

HEPİMİZİN MORALİ BOZULDU, ÇOK UZAK YERE GİTTİ, KOMANDO OLARAK AĞRI'YA GÖTÜRDÜLER...

BEN BOŞLUĞA DÜŞTÜM O DÖNEM, "MED-CEZİR" ALBÜMÜNÜ YAPMAYI PLANLADIM. ELEKTRİK İŞİNİN DE KORKUNÇ Bİ BASKISI VARDI ÜZERİMDE...

ANNEMİN HASTALIĞI DA ARTMAYA BAŞLAMIŞTI. ELİF O ZAMANLAR İNANILMAZ DESTEK OLDU BANA... SAĞOLSUN..

ELİF'LE NE ZAMAN TANIŞTINIZ?..

BİZ 97'DE TANIŞTIK, 98'DE ÇIKMAYA BAŞLADIK. BEN ASLINDA ELİF'İN Bİ ARKADAŞIYLA ÇIKIYORDUM. HANDE DİYE Bİ KIZDI...

AMA SONRA BİŞEYLER OLDU. ELİF'LE BİRBİRİMİZDEN ÇOK HOŞLANMAYA BAŞLADIK. ZATEN HEP BERABER TAKILIYORDUK, AMA ARKADAŞ OLARAK TABİ...

Bİ GÜN YİNE BULUŞTUK HEPBERABER, ERCİ-E'LERİN KONSERİ VARDI ONA GİTTİK...

ÇIKIŞTA ELİF'LE AYRILDIK ORDAN, BEŞİKTAŞ'TA DOLAŞMAYA BAŞLADIK... SONRA.. NASIL DESEM... MUHABBET KOYULAŞTI İŞTE BİRAZ... ÇOK GÜZELDİ...

O GECE ÖPÜŞTÜK...

SONRA DA SEVGİLİ OLMAYA BAŞLADIK..

HAFTAYA...

melike@leman.com.tr

Aksamsefası

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

HAH HAH HAH... ESSOGLU EŞŞEK!

BAKIN GÖK KOMİK ÖĞELER VAR!.. HAH! HAH! HAH!

Eyrik
eyrik@leman.com.tr

AFEDERSİNİZ YARDIM EDEBİLİR MİSİNİZ ACABA ?. SAPLANDIM KALDIM BURDA...

TAKOOZ, ZİNCİR, ÇEKME HALATI GETİRİN LA. DAMPERLİ KAMYON YOLDA KALDI...

SEVDİĞİM KIZI VERMEYEN BU GARSONUN ORTASINDA KENDİMİ PATLATTIĞIMI GÖRSÜNLER DE UTANSINLAR!.. BELKİ O ZAMAN ANLARLAR SEVGİMİ!.. AAHH! KAFAM!..

T.C. MERKEZ BANK 1 KG ALTIN

EEH! BAŞLA RUM ULAN SENİN SEVGİNE DESANA DA HIYAR! SENİN SOYUN YÜZÜNDEN BİR TANE SATIŞ YAPAMADIM BE! SİTTİR GİT BAŞKA YERE!

KUYUMCU BOKOĞLU.

TOK!

KAPİTALİZM YİNE KAZANDI!..

ŞUNA BAK, YIRMİ SENEDİR ÇIĞ GÜNDE BİR AYNI TERANE.. AYOL OLİMPİYATLARDA BİR SÜRÜ MÜSABAKA VAR İNSANIN CANI BAZEN BUZ PATENİ İSTER, SIRIKLA ATLAMA İSTER, NE BİLEYİM BİNMETRE MARATON İSTER AMA YOOK GÜREŞ GÜREŞ HEP GÜREŞ..

HOYDA BRE NESLİHAN!..

MİLLİ EĞİTİM BAKANI AÇIKLADI... YOĞUN KAR YAĞIŞI NEDENİYLE OKULLAR BİR GÜN TAAAGHH... SAYIN SEYİRCİLER...

ZKTİR BİZİM MÜDÜR...

MIŞMIO HFUŞUŞ!

HMM, ANLIYORUM VEHBİ BEY, BORSADA YORUCU BİR GÜN GEÇİRDİNİZ!

MOSUŞUFU.. ŞOYOR...

İSTEDİĞİNİZ KAĞITLARI ALAMADINIZ ÖYLEMİ?..

NİHŞİİŞİKLESİNİFİS!..

HMM... KENDİNİZİ ÖYLE BİR HIRSA VERMİŞSİNİZ Kİ VEHBİ BEY, AKSİNİZDA DİŞ KALMADI, HALA KAĞITLARIN BORSA YDI BUNLARIN PEŞİNDESİNİZ!

BAKIN GÖK KOMİK ÖĞELER VAR!.. HAH! HAH! HAH!

FOMİ PATLATMAK BAHASINA MOKASEN AYAKKABIYLA KARDA YÜRÜNEBİLECEĞİNİ KANITLIYCAM.. HATTA BU OLAY! OLİMPİYATLARA BİLE TAŞIMAYI DÜŞÜNÜYORUM... İLK BAŞTA DELİ DERLER ADAMA AMA SONRA ALIŞIRLAR.. AMA SONRA? FINDIKZADELİ TAHSİLDAR HÜSEYİN'İN İCADIDIR BU DİYE BELKİ PLAKET BİLE VERİRLER BANA?. KİMBİLİR?.

EHİ EHİ EHİ DÜŞTÜ! EHÖ EHİ EHİ EHİ

YA NE VAR MINA KOYİM YİNE NE VAR?.. NE TOPLANTINIZ ORTAYA, HUOP BEYLER BAK AZZUMİ BOZDURMAYIN, BENİM ARKA TARAFLAR BOŞ ARKAYA YANAŞIN LAN...

AYOL KİME SESLENİYON ŞÖFÖR BEY, OTOBÜS BOŞ...

PROVA YAPIYOM YENGE BİR NEVİ İDMAN... MESAİ SAATİ BAŞLADI YA BİRAZDAN GELİR İPNELER...

EYVAH HÜSAM ABİ POLİSLER...

BANA NE OLUM KOLTUK KADAR DABANCO SENİN ELİNDE.. ARTIK GATİŞMAMI TESLİMİYET Mİ SEN BİLİN.. BEN REHİNEYİM MEMUR BEY DERİM, BENİ REHİN ALDI ELLERİMİ BÖYLE BAĞLIYMIŞ GİBİ ARKADA TUTARIM, BİRAZ DA KORKMUŞ GİBİ YAPARIM HAH TAM REHİN OLDUM...

SEREFSİZ!

NE İŞİM VAR BURADA ADAMI TUNÇ...

HEY TUNÇ!.. DOSTUM EVEREST'İN ZİRVESİNDEYİZ! HAYDİ ÇIKART ŞU FOTOĞRAF MAKİNASINI DA BİR İKİ RESİM ALALIM... TARİHİ BİR AN BU!.. TUNÇ? TUNÇ?..

NE EVEREST'İ NE ZİRVESİ?.. NE FOTOĞRAFI? NOLUYO LAN, NEREDEYİM BEN?.. NE İŞİM VAR BENİM BURDA?.. BURAYA NASIL GELDİM?..

ANLINDA G-TÜN ÇIKSIN HERİF...

YOK YOOK BEN ŞU KULAKLIK SKİNİ ÇOK GEÇ KEŞFETTİM HALBUKİ TAK KULAKLIĞI MAYMUNA DÖNSÜN HERŞEY.. ULAN KARI KIRK SENEDİR DIR DIR DIRDIRINLA KAFAMI YEDİN, ŞUNA BAK KİMBİLİR YİNE ŞİDDETLİ ŞİDDETLİ NE ANLATIYO...

KAYIP

KAYIN KAYBETTİM HÜKÜMSÜZDÜR... GAZETEYE İLAN VERMEKLE NAMUSUN TEMİZLENMİŞ OLMAZ İSMET...

BENCE OLUR...

Aksamsefasi

erhancandan@leman.com.tr

SIKILHAN

- Aloo, ben bir annen olarak konuşuyorum evladım. Şu an eve ulaşamıyorum arabayla yolda kaldım. Yağmur kar dolu ne varsa gökten düşmeye devam ediyor. Dragos dolaylarındayım, evet Dragos... Trafiği bu yöne verdiler. Şarjım bitiyor. Babanı bul. Cepten gönderdiğim fotoğrafları CNN'e yollasın, yardım kampanyası başlatın. Dünyanın ilgisini isteyin...

- Sen kapat anne, ben infial uyandırmaya çalışırım bi ara...

- 911'i ara, sahil güvenlik devreye girsin. Demin adamın biri beni botla karşıya geçirmek için 100YTL istedi. "Lazım mı abi" diyip arabanın camına halat ve zincirle vuruyolar. Çekici araç geldi, üzerinde "kredi kartı geçer" yazıyor. Birleşmiş Milletler'den yardım isteyin. Yardım kampanyası düzenlesinler, Savunma bakanı Rayz hanfendi bölgeye intikal etsin... Evet etsin...

- Anne... Kendini arabaya kilitleyip uyumaya çalış. Hepsi geçicek...

- Sağlık güvencem var... Ömür boyu taşıt sigortası yaptırdım. Servisleri ara! Kriz paketini açsınlar... Şehrin ortasında batıyorum. Araba batıyor... Bana bişey olursa, kariyer yap, bakımlı, yırtıcı gerektiğinde maço, bazen sensitiv ve nahif, bazen aygır gibi davran kadınına. Aloo? Şarjım bitiyor... Helikopter istiyorum... Aloo? Bitiyor evet... Bitti...

- Selam koç, Hırgürkan konuşuyor. Senden küçük bi ricam olucak. Siz bu alt sınıflardaki ikizleri nasıl ayırt ediyosunuz? Varya hani Oğulcan'la Onurcan... Biri kulak memesine bant yapıştırıyomuş, küpeli yavşak... Ama hangisi? Hangi kulak biliyo musun?

- Bilmiyorum Hırgürkan kardeş ama... Kaşına kelebek şeklinde piyırsink takan bir ikiz var, gördüm kantinde...

- Yok, o diil, öbür ikizler. Hani birisi delikanlı duruşu olsun, haysiyetli çıkışları olsun, gerek kavga gerek kız meselesi olsun dalan bir çocuk da diğeri küpeli yavşak, sırtına gitar çantası onun bunun karısına kızına sulanan godoş olanı hani... Bizim sınıf reislerinden birinin çıktığı kıza yazmış, kopartılıcak o kulak! Memeden kesilicek! Oğulcan mı o?

- Sen Ömürcan'ı diyosun o zaman... Üçüzleri bunların. Babası delege olan kardeş. Hiç girişmeyin bence arkası sağlam o çocuğun...

- Ayar mı veriyosun lan sen bana? Madem üçüzler nasıl babası ayrı?

- Tüp bebek onlar. İkisinin babası bir diğeri ayrı. Aynı anne ama farklı yumurta... Ovul yani.

- Ovulcan mı yani şimdi bizim yengeye yavşayan küpeli lavuk? Oğlum hasta etmeyin adamı... Aloo, bana bak şimdi biyoloji hocasına gidip soruyorum eğer bi film çeviriyosan seni de aralarına katıp kafanıza sıkıcam şerefsizim! Aloo duyuyo musun? Ulan, kurunun yanında yaş da yanmasın diye delikanlılık edelim dedik hemen geyiğe çektiniz muhabbeti... Size iyilik yaramaz kardeşim. Deveye diken lazım. Alayınızı alıcam aşağaa.. Üçüzmüş... Siyam mı lan burası? Sieee!

- Sıkılhan, Bunalgül ban. Baksana, sevgililer günü sence de gereksiz bişe di mi, tüketim şeysi. Herkes çıktığına hediye alsın esnaf para kazansın diye. Emperyalizim kapitalizim öyle şeyler yane. Biliyosun karşıyım ben böole şeylere. Valla.

- Bilmez miyim.

- Yani ille de bi gün sevmez ki insan çıktığını hergün sevmeliyiz. Bir hediye bir gönül alma olayı olucaksa da bence elle yapılmış bişey olmalıdır bu. Mesela ben sana atkı örmeliyim, sen bana başka bir el emeği armağan verebilirsin, vermelisin yani. Doğrusu bu olmalı. Sahi, Sıkıl sen bana elinle ne yaparsın.

- Sus işareti.

- Tokat. Ben de sana tokat atarım el emeği olarak. Hayvanlarca kere hayvanın katları bi insansın sen Sıkılhan. Yığıvrançlığın gün birincisi, ilk insanların ilki, öndegidip bayrak sallayanısın, toynağına kakamı yaparım, elveda!

Atilla Atalay
sklhan@leman.com.tr

Akşamsefası

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

ŞİİR DÜNYASI
GLOBAL TAD VERİSİ...
MAARİF TAKVİMLİ ŞİİR...

İlkbahar, yaz, sonbahar, kış...
İşte buna dört mevsim derler sevgilim.
Her ayın ayrı güzelliği
Her mevsimin ayrı meyvaları var!..
Kış geldi mesela?! Kiraz istedin!..
Kiraz yaz meyvası olduğu için
mecburen sera malı alıcaz, kilo da
elli atmış vardır... O bakımdan
meyvayı mevsimine göre istemeli
Eşşekoğlueşşeklik, yapılmamalıdır...

cemaahmet@leman.com.tr

Aksamsefası

AYRINTILAR

METİN FİDAN

Tam, postanenin önünden geçerken saçmaladı şemsiyem. Fecii bi rüzgar esiyordu o an. Birdenbire tersine dönüp, havaya kalktı, garip hareketler yapmaya başladı. İçi dışına çıkmıştı ve bütün telleri birbirine girmişti! Düzeltmeye çalışbm ama, bi türlü kontrol edemiyodum. Eski haline dönecek gibi değildi, meydanın ortasında aptal bi şemsiyeyle boğuşuyodum. Kendimi tutamayıp, öfkelendim. Yere koydum, ayağımla ortasına basarak, çatırt diye parçaladım. Daha da aptal gözüken parçalanmış hâlini elime alarak yürüdüm. Biraz ileride, çarşı camisi kapısının kenarına, usulca bıraktım..

Bankanın köşesinden yukarıya doğru sapınca, henüz iki üç adım atmıştım ki, öfkem aniden daha da çoğaldı. Bu soğukta, iyiydi aslında öfkelenmek, sıcak tutuyordu insanı; berbat bi uyuşukluktan kat be kat iyiydi. Gene de saçmalamamaya dikkat ediyordum; önyargılarımdan ve kişisel beğenilerimden ayrı tutmaya çalışıyordum gördüklerimi. Bir kez daha baktım bu yüzden. Evet, Simit Sarayı yazıyordu kocaman tabelada. Yanımdan geçerken içine şöyle bi göz atmışbm ve kesinlikle bir saraya benzemiyordu. Bu da yeni kumazlığımızdı; kırk yıllık simitdi, festfud dekorlu parlak salonlarda, kırmızı şapkalı elemanlarla ve tepsiyle servis etmek! Simitten başka da herşey vardı, simit-sarayı filan değildi, bildiğimiz pastaneydi işte. İğrenç bi tanımdı, şu simitsarayı lafı! Her boka saray diyorduk zaten. Bildiğim en nefis saray Topkapı Sarayı'ydı; orda da harem dâiresini görememiştim bi türlü. Herneyse, öfkemi asıl alevlendiren şey; şu yeni bi tanesi daha açılan simit-köşkünden önce, orada, bi müzik dükkânın bulunması, ve gayet de hoş durmasıydı: Zeki Müren kasetleri ve başka sanat müzii eserleri, notaları, koleksiyonları satılır, dışarıya da, etrafı rahatsız etmeden nefis bir müzik yayını yaparlardı. En azından, değişik bir dükkândı! Bu bile, yani diğerlerinden farklı olması dahi yeterliydi sanki. Çarşı ortamına bir zenginlik sunuyor, yiyip içip zıçan insanların gezindiği şu toplumda, bir de kültür ve sanatın var olduğu hissini veriyordu. Zanat manat dedik de, o gene pırtak gibi çoğalan, hepsi aynı biçimdeki, modern tüccarların kitapçı dükkânlarına da benzemiyordu hiç (Hani şu, bilmem ne market ismi de verilen, ayrıca c.d, tişört filan satan, uyanık kitapçılar!) Sanat müzii dükkânı, öyle bi yer değildi. Parlak, göz kandıran dekorları olmadığı gibi, doğru düzgün bi rafı bile yoktu. Bazı bestekârların ve müzisyenlerin eski kasetleri, üzerine çiçekli bi örtü örtülmüş limon sandıklarının üzerine dizilmişti. Ortam sanki küf kokuyordu ama, bu bilinçli bir pazarlama yöntemi değildi hiç. Öylesini de çok görmüştük çünkü: Duvarlara eski gazete küpürleri asarlar, pahalı gıcır tahta sandalyeler, oraya buraya bi kaç eski teneke-oyuncak, sararmış Con Lenon ve Merilyın Monro, Sadri Alışık fotoğrafları, v.b türlü kurmazlıklar.. Basitliğe, eskinin kalitesine ve anılarının güzelliğine, sinek kadar beyinlerinin keşfettiği ucuz tasarımlarla ulaşacaklarını sanıyorlar! Bu arada, yeni simit sarayında, bi tasarım filan da yoktu. Tek yaptıkları atraksiyon, klasik mantıkla: tavana modern lambalar yerleştirmek ve fayans zemine süslü sandalyeler dizmekti.. Nefret ediyordum bu dekor çılgınlığından! İnsanlardaki imaj manyaklığının, binalara ve girip çıktımız dükkanlara yansımış haliydi. Sırf bu yüzden, yani parlak dekorları ve süslü masaları var diye, yeni açılan pideciye gidiyordu millet. Arka sokaktaki, Kadıköy'ün en lezzetli kır pidesini yapan küçük dükkan işe, yanıbaşında açılan bu dekorlu yeni pideci yüzünden iflas etmişti. Topumuz gerizekalıydık neredeyse! Ucuza, iki lokma lezzetli bişeyler yeme lüksünü, süslü ortamlara ve tepemizdeki spot ışıklarına tercih ediyorduk! Eski ilginç dükkânların hiçbirinden eser kalmamıştı, garip bi şekilde bıçakların yanında oyuncak satan o bileyici dükkanı da kapanmıştı; küçük sahaflar, eski model teyp ve radyolar satan yaşlı adamın dükkanı. Ortalık, marketten, simit sarayı ve dönerciden, cafe veya mobilyacı'dan geçilmiyordu. Haydi yanına bir tane daha ekle (parfümcü meselâ) koca şehirde beş altı çeşit işyeri modeli vardı sanki! Dünyadaki ve ülkedeki tüm, anasını satış, babasını pazarlama yöntemlerini, sadece çarşıyı ve meydanları gezerken görebilmek de mümkündü. Kira bedelini bastıran, en nefis bi caddede, gerçek ürünler satan o gerzek mağazasını şıp diye açabiliyordu.. Sanat müzii dükkânı da, daha aşağılarda, taa elektrik idaresinin oralarda, ancak ıssız bi ara sokakta yer bulabilmişti kendisine...

Aslında, saçımı yeni kestirmiştim; bi şemsiye almasam da olurdu. Yani, ıslanmak o kadar da kötü bişey değildi artık, kısa saçlarla. Fekat son bi senedir, şemsiye kullanmaktan acayip memnundum, kendimi bi çatı altında hissediyodum; yalnız bi şekilde sap sap sokaklarda dolanırken, ayrıca bi şemsiyeyi sapından tutmak da hoşuma gidiyodu nedense; ve tabii tepemde işittiğim şıpırtılar.. ilk şemsiye gördüm yere daldım. Genç tezgâhtar kıza, ilk önce bir erkek modeli istediğimi belirttim. Ve varsa, otomatik olanını. Kapıdan çıkınca, Şlank! diye açmak güzeldi öyletenni. On milyon liralık bir modeli önerdi, kız. Yükseltmeye hazırdım. İyi, sağlam bir şemsiye olsun istiyordum! Onüç milyonluk başka bir model gösterdi; biraz daha büyükçeydi, yanıma bir arkadaşı alabilecek kadar. Peki, dedim. Dışarıda hâlâ yağmur yağıyordu ve hava gene rüzgarlıydı. Parasını ödeyip, sokağa çıktım.. Adamın (şemsiyeci kızın patronu) sonradan bana söyleyeceği bahaneyi asla kabul etmiyordum. Evet, tamam, hava rüzgârlıydı ama.. HOŞÂRT!, Daha köşeyi dönünce, açar açmaz, şemsiye yüzüme kapandı, geriye gitti, öne geldi; bi kumaş ve tel yığını olarak elimde kala kaldı.. O darmadağın şeyi, fare ölüsü gibi sapından usulca tutarak, mağazaya yürüdüm, içeriye girdim. Kız, patronunu çağırdı. Ve patronun, biraz bakınmaktan sonra söylediği en akla yatkın şey şuydu: "Ama bu fırtınalı havada şemsiye kullanılmaz ki. Üzgünüm, geri alamam. Böyle bi havada açılmaz şemsiye." Hmm?.. Uzman bir şemsiye kullanıcısı olmadım için, açılır mı açılmaz mı, net bir yorum getiremiyordum! Benim de söylediim en akla yatkın cevap şu oldu: "Peki ama, neden bi tek benimkisi parçalandı, öbür insanların şemsiyelerinde bi sorun yok?.." "Bilemiyorum, dedi adam. Ben de bilemiyordum. Öfkem gene çoğalmıştı. O anda iki şey yapabilirdim: Ya mantıklı konuşmayı sürdürürsün, ya da bağırıp çağırıp belâ çıkarırsın. Genelde ikincisinde bir sonuca ulaşılıyordu. Ama, emin değildim: Bu havada şemsiye açılır mıydı, açılmaz mıydı? Emin olmadım bi konuda belâ çıkaramazdım, çamura yatmak olurdu bu. Durdum, düşündüm; olabilecek en akıllı lâf, karşı konulamıyacak en mantıklı çıkışı tasarlıyodum. Saniyeler, saatler gibi geçiyordu sanki, şemsiyeye bakıp durduğumu hatırlıyorum. Bir an, bir öfke seline kapılmak, şemsiyeyi ayaklarının altına alarak (öteki'ne yapbğım gibi) adamın ve müşterilerin gözleri önünde parçalamak aklımdan geçti. Elimden usulca yere bırakıp, "Al, tamir edip satarsın, para kazanırsın tekrar!" dedim, kapıya yürüdüm. "Ama, böyle de konuşmayın şimdi," filan, mır mır bişiyler dedi peşimden. "Seninle tartışamam!" dedim kafamı çevirip, ve çıktım.. iki adım yürüyüp geri döndüm, kapıyı açtım, elimde kalan şemsiye kılıfını fırlattım içeriye..

Bi günde iki şemsiye!.. Ve ayrıca, orda iyi tartışamadım diye de kızmışbm kendime. Ne bilİyim, daha zekice sözler edebilirdim. Tek yaptığım, "ama başkalarının şemsiyelerine bişey olmuyor, neden benimkisi parçalandı" diye sormaktan ibaretti. Sekiz kez tekrarlamıştım nerdeyse bu lafı. Ve adam, "onlarınkine de olabilir biraz sonra" demişti! Açıkgöz bi herifti. Gene de, körü körüne, biraz daha ısrar etmeliydim belki. "Ama, o insanlarınkine hiç bişiy olmuyor şu an, neden ille de benim şemsiyem.." Arkadaşım bekliyordu bi yandan. Bir randevum vardı.. İskeleye doğru koşturdum!.. Ve fantezi şu: Bir gün, bi tanıdığımı o dükkanda görücem, şemsiye alırken. Kolundan çekicem ve "Alma!" diycem, "buranın şemsiyeleri iğrenç. Hemen parçalanıyolar. Burdan alma, gidelim!" Arkadaşım olduğu için ona bunları söyleme hakkına sahip olucam, açıkgöz patron da arkamızdan baka kalacak.. Kâbus: Arkadaş yavşak çıkacak, "yok lan iyi burası, ben hep burdan alıyom! diycek, patrona gülümsiycek bi de!

Yavşaklığın kıyısından bile geçmemiş diğer arkadaşa, "Kusura bakma, bekletdim!" dedim. İskele önündeki kalabalıktan sıyrılarak, çarşıya doğru yürüdük. "Karnım aç. Ne yiyelim?" diye sordu. Ona, simit-sarayları, eski pideciler ve sanat müzii dükkânı hakkındaki düşüncelerimi açıkladım..

LeMan MİZAH DERGİNİZ

OKUR mektupları

FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

Merhaba Üstad

Ben Adana'dan Yavuz... Yaklaşık 3 yıldır LeMan alıyorum. Bu SEKA'nın özelleştirilmesine karşılık önerim şudur:

Mustafa Kemal'in Havza Genelgesi'nden bir madde; İstanbul Hükümeti dilekçe ve mektuplarla protesto edilmelidir!..

İşte yöntemimiz bu olmalı bence bi sürü LeMan okuru var. Herkes bir mektup atarsa ve yanındakine tavsiye ederse işte o zaman çok iyi olur.

Ayrıca sizlerin hazırlayacağı bildirileri Adana'da dağıtmaktan gurur duyarım.

Yavuz / Adana

Herkese Selammm..

Ben Salihli'den İrem. 16 yaşındayım ve inanılmaz derecede Ceza hayranıyım. Dergimizin şu an son 8 sayısını kaçırmadan almamın da nedeni bu. Öncelikle sizleri bu kadar güzel bi mizah dergisi yarattığınız için kutluyorum ve bu başarınızın her zaman devamı etmesini diliyorum. Tekrar Ceza'ya geleçek olursak o bizim için Türkçe Rap'te Rapstar. Sizin de bildiğiniz gibi rapstar olmak popstar olmak kadar kolay değil. Ama Ceza bunun için çok çalıştı. Biz rap dinleyenler, her zaman onun arkasındayız. Ceza'ya rap'e verdiği emeklerinden dolayı teşekkür ediyorum. (Ceza seni çooooook seviyorum)

İrem

Sn Ayşe Hanım; BİLGİ Sabah Gazetesi Okur Temsilcisi Sn.Yavuz Baydar Leman Dergisi Karikatüristi Sn. Mehmet Çağçağ 23 Ocak 2005 tarihli Sabah gazetesinin Cumartesi ekinde çıkmış olan "Siz hiç argonot tanıyor musunuz?" başlıklı yazınızı hayretler içinde okudum. 21 Ocak 2005 tanhli Leman Dergisi'nin arka kapağından esinlendiğinizi(!) gördüm. Normal şartlar altında bunda hiç bir beis yoktur, hayrete düşecek bi durum hiç yoktur.

Yazarlar çizerler bir şekilde okudukları izledikleri gözledikleri dinledikleri herşeyden etkilenir ve esinlenir. Ancak bu esinlenmenin bir de etik boyutu var ki beni bir okur olarak ilgilendiren asıl konu budur.

Leman'ın arka kapağında Mehmet Çağçağ bir okur mailinden esinlenerek çizdiği "Argonot Kozzi" karikatürünün alt kısmına okurunun mailini aynen aktarmış, esinlendiğini de belirterek hem "Neşe Ü." hem de ben ve benim gibi okurlarına ve yaptığı işe, mesleğine ve sanatına saygısını açıkça ortaya koymuştur. Ancak siz yazınızda Sn. Neşe Ü.'nün mailini aynen aktardığınız halde ne Mehmet Çağçağ'ın ne Neşe Ü.'nün ne de Leman dergisinin adını zikretmeyerek bence açıkça saygısızlık etmiş bulunmaktasınız.

Mehmet Çağçağ' ve Neşe Ü.'ye yapılan saygısızlığa mı? yoksa Leman'a yapılan haksızlığa mı? Ya da okurunu hiçe sayan bir tavra mı? daha çok üzülmeliyim bilemiyorum.

Mehmet Çağçağ, Neşe Ü. ve Leman dergisi kendi hesaplarını tutacaklardır eminim. Ben kendi hesabımı tutacağım.

Sizin o yazıyı yazarken hesabınız neydi tam olarak bilemiyorum fakat benim ve daha pek çok okurunuzun da sizin okuduklarınız okumuş olabileceğini hesaplarnama ihtimaliniz yok bence. O zaman bu durumu pek önemsemediğiniz sonucuna varıyorum ki bu beni incitiyor.Sizin yazılarınızın özel takipçisi olduğumu söyleyemem ama okuduğum gazetede yazmanız itibariyle sizi zaman zaman okuyorum.

Bir de başka bir hesap daha var ki beni asıl üzen ve ikiyüzlü bulduğum nokta bu. Muhalif tavrıyla bilinen Leman dergisinin ve o dergide çizen bir karikatüristin adını zikretmemek için gösterdiniz olaganüstü çaba bence çok ikiyüzlü ve üzücü. Hem okuyup hem aynen aktarıp hem de adının anmamak ...

Sonuç olarak bu tavrınız bir sembol davranıştır benim gözümde ve "Ben neden gazete okuyorum?", "Ben neden köşe yazısı okuyorum?" ve "Bence bir köşe yazarının tavrı ve mesleki ahlakı nasıl olmalıdır?" sorularıma sizde bir karşılık bulamadım. Tabiki bunlar sübjektiftir sorulardır. Kimsenin ilgisini de çekeceğini sanmıyorum. Bütün bunları yazıyorum çünkü kamuya açık bir köşeyi ve ulusal basını temsil eden bir gazetenin bir alanını kullanıyorsunuz. Dilediğiniz biçimde kullanmaya devam edeceğinize de eminim.. Bu tavırda yazı yazmış birinin bu maili önemseyeceğini de sanmamakla birlikte köşenizde kamuya açık biçimde Leman Dergisinden, Mehmet Çağçağ'dan, Neşe Ü.'den ve okurlarınızdan özür dilemediğiniz sürece sizi bir daha okumayacağımı belirtir saygılarımı sunarım

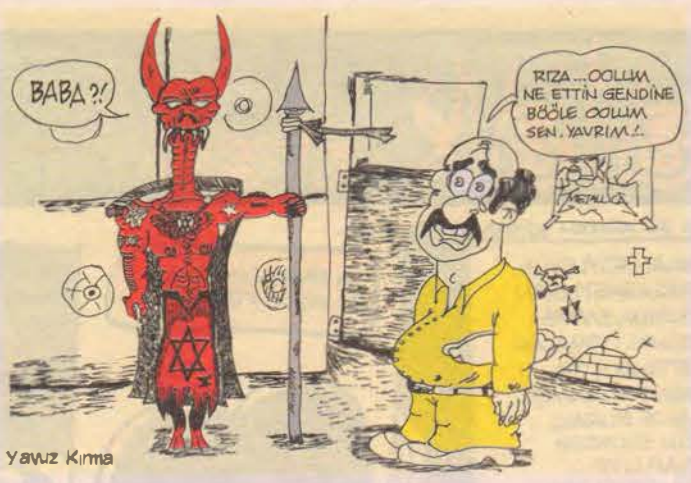
Işık Karyeniç / İzmir

Güney Asya Adına İyi Eğlenceler...

Ekranın sol üst köşesinde TRT, sağ alt köşesinde Asya için elele yazıyordu; ortasında da Asya için doğaldır ki pogo yapan, tepinen, yalaşan yardımsever arkadaşlar. Bu bir halkla ilişkiler-pazarlama anlayışıdır ve batı menşeelidir. Belki de bir nebze Kızılay'ın yerlerde gezen onurunu kurtarma, menajerlerin sosyal sorumlulük trendine elemanlarını da katma, TRT'nin de hay-beye yaranma çabasıdır. Bizim insanlık anlayışımız farklıdır. Bizler Condeleezza çocukları değiliz..... Kendimize özgü kardeşlik -yardım anlayışımız vardır. Bizler yılbaşlarını kutlamayı ihmal etmedikten sonra marketing motorlarını çalıştıran, kavramların varetiklerinden değiliz... Bizi duyarsızlaştıran, yabancılaştıran medya önce olayı gündemden çekti, sonrada ulusal onurumuza saldırarak batıyla sahte bir yardım yarışına soktu bizi... Bu medya bizim hala çorabı yırtık insan gördüğümüzde boğazı düğümlenen millet olduğumuzu unutacak kadar bati sanal alemlerinde yaşatıyor. Gelin konserler düzenleyelim kanserli insanlarımız, gazilerimiz adına, bir ulusal tarih filmi çekebilmemiz adına eğitimimiz adına ama ölmüş, boğulmuş, yetim kalmış kardeşini kaybetmiş insanlar adına tepinip insanlık içindir bu, demek ne bu topraklara yakışır ne de bu medeniyete... Bu Rock'da değildir, pop kültürü-club tarzı bir anlayıştır. Harcanan emeği gözardı edecek kadar ideoloji miyobu olmuş değilim (çoğu da saygı duyduğum sanatçılar) ama ortada batı tarzı bir samimiyetsizlik bir kendini kandırmışlık var. Bu yazıya şöyle bir cevap verilebilir herhalde; Kardeşim ben senin gibi sıcacık evinde oturup çayımı yudumlamadım, o soğukta o insanlar için eğlendim| evet sorunda bu işte acıyı anlamak yerine o insanlar için eğlenmek... Aynen Pamela'nın söylediği gibi "Sonuçta hepimiz eğlenmek için burdayız" Önce Hasan Kaçanlarımızı kovdular kıraathanelerimizden, topraklarımızdan-maça kızları, valeler, takozlarıyla şimdide insanlığımızı kovuyorlar yüreklerimizden sınsı kavramlarıyla... Belki de bu yazı -ben hatalıyım, belki de bu 40.000$ sayesinde boğazından hayat suyu geçecek olan yetim için paranın nasıl geldiğinin bu noktada pek bir önemi yok, ama Tarantinovari bir kare geçişi yaparsak bizim sahneye benim derdim anlaşılır, Üstad Attila İLHAN'ın dediği gibi beki de daha ivmelenmiş halde "biz bir yabancı oluyoruz"

İlker ASLAN

Yeryüzüne Sürgünlerin Dergisi
KAÇAK YAYIN'da Bu Ay...

- Feyhan Güver
- Güneri İçoğlu
- Paulo Coelho
- Adnan Özer
- Küçük İskender
- Metin Fidan
- Cezmi Ersöz
- Kemal Aratan
- E.Özkahraman
- Alp Tamer
- Mehmet Ergün
- Ömer Türkeş
- Kutlukhan Perker
- Oktay Taftalı
- Aslan Özdemir

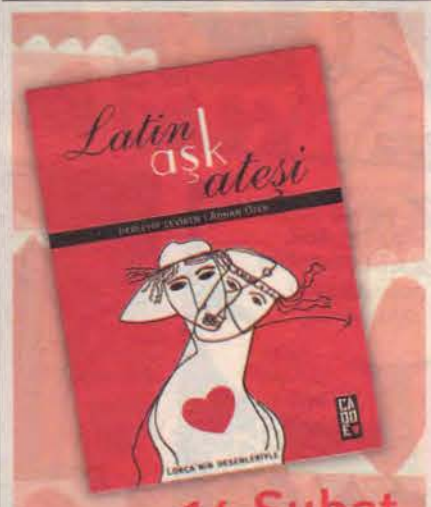
- Zeki Coşkun
- Nafer Ermiş
- Tanja Duckers
- Nena Çalidis
- Mesut Kara
- Oktay Güzeloğlu
- Eflatun Nuri
- Mahmut Tibet
- Feyzi Özşahin
- Derya Sayın
- Behiç Pek

Adnan Özer Atölyesi
Kanat Alıştıranlar eki
(Öykü ve şiirlerinizi bekliyor)

ve
Arka Sokak

Şubat Sayıları Gazete Bayiilerinde

14 Şubat özel!

CADDE

En güzel aşk şiirleriyle, özel şömiz ciltli, nefis kuşe kağıtlı enfes bir sevgiliye kitabı... Kitapçılarda..

LeMan
SAYI: 692
11 ŞUBAT 2005 CUMA
HAFTADALIK SÜRELİ YEREL YAYINDIR

- Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd Şti.
- İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
- Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
- Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR

● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazarlar Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Attila ATALAY ● Meltem ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BÖTSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Bumiza ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENİÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN ilarkan@leman.com.tr) ● Satış: Cengiz KOCALI ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet ortamında kullanılamaz. Aksi halde dava konusu olacaktır.

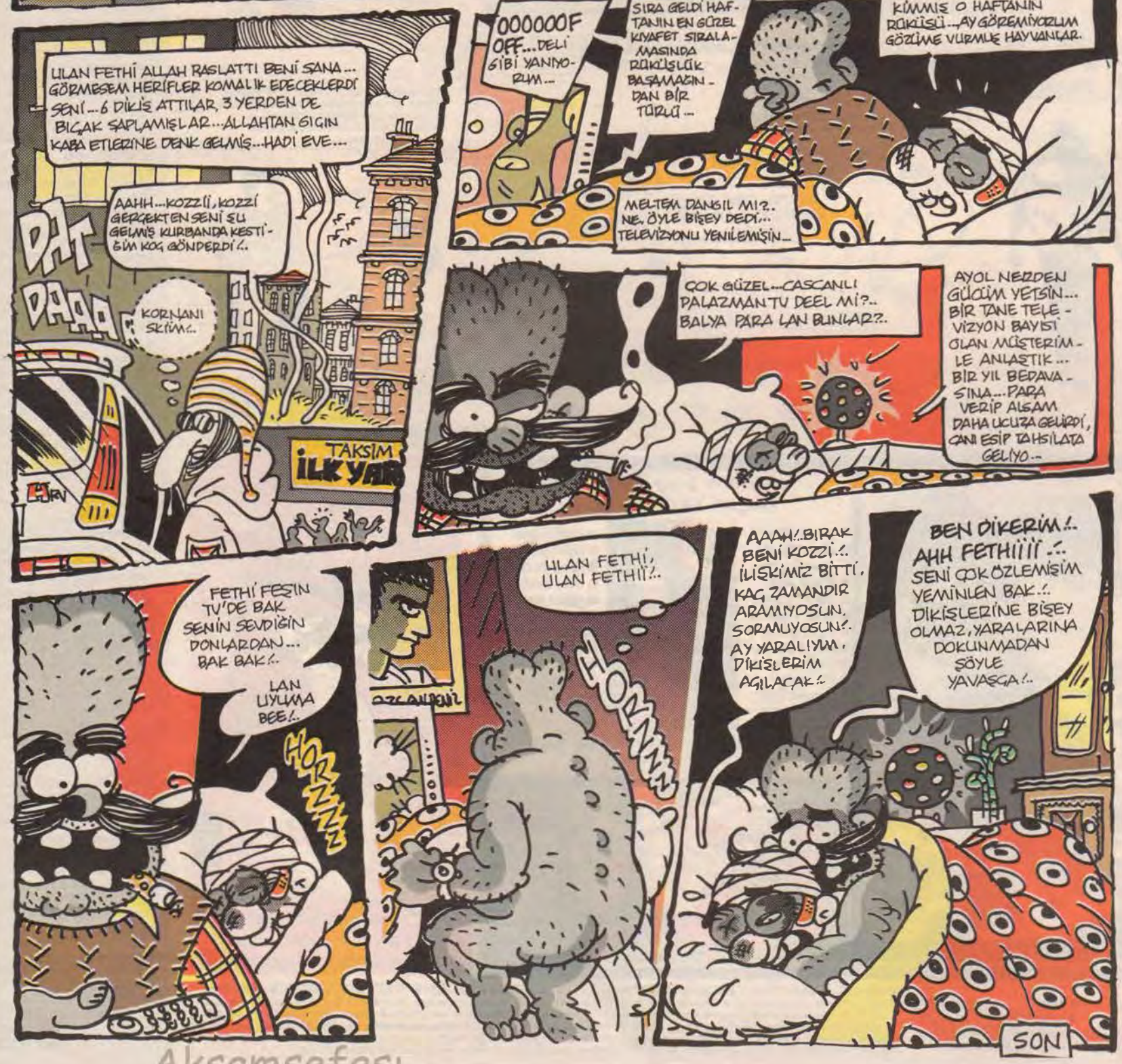
Aksumsebasi

kozalak ateşi

kozzi@leman.com.tr ÇAĞÇAĞ

ESKİ DOST FETHİ İLE UZUNCA BİR ARADAN SONRA KARŞILAŞMA.

Akşamsefası

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemken@leman.com.tr

kemalkenanergen

Şans Kapıyı Kırınca: Kapı sağlam çıktı be ustacım...

Dizi Özeti: Anne yogacıya kaçtı, babaya şantaj yaptılar, havucu salataya rendeledik...

Ses Yarışması: Hadi bakim en uzağa bağıran kazanır...

Fersah: Masal ölçü birimi...

Terliksi Hayvan: Ayağın biraz daha küçük olsa giyeceksin yani? Terliksi olmayan hayvanat seni...

Şah Mat: Uygulamalı tehtid...

İnç: Paranızı santime yatırın babacım. Yıllardır takip ediyorum, neredeyse hiç kazandırmadı eşşoğlusu...

Metal Yorgunluğu: Terminatör 4...

Fahri Doktor: Fasülyeden hastaları tedavi edebilir, bilemiyorum...

Adım Mesut Soyadım Bahtiyar: Tüh be tam telefonunu veriyodu ömrü vefa etmedi...

Açık Tenis Turnuvası: Kızların kukuları görükebilir hesaabı...

Ön Yıkama: Niye ki lan, deterjan leke mi yapıyo?..

Kaplan: Pençesi vary a kaptıktan sonra kaçmaya tenezzül etmiyo davar...

Üç Aşağı Beş Yukarı: Şuna kısaca 4 desene abicim sapık mısın sen?..

Av Tüfeği: Av'ın bir silaha sahip olduğundan haberi yok galiba...

Bilge: Atasözü biriktirmiş yaşlı ibiş...

Kuzu Aşısı: Kuduz olan kuzuysa neden olmasın...

Belediye Reisi: Politikaya atılmış asimile apaçi....

İlk Kan 2: İkinci kanım mı diyosun yani? Nedir?..

AB Grubu : Hem anneye hem babaya çekmiş...

Fransız Zencisi : Tina Töğnığ...

Fransızca Rap: Kağteeğ ön numağaa en büyüüğğ!..

Minimal: Minyon bi kaltaktan bahsediyolar galiba...

Günün Çorbası: Çorbanın günü olmadığı kesin...

Boksör: Kaka beyi...

Pazarlık Payı: Pazarlık etmeyenin dolandırıldığı miktar...

Ters Orantı: 69'da ne kadar çok çalışırsan, rakibi o kadar tembelleştirirsin...

693

18 Şubat 2005 Cuma 152209 Sayı: 2005/08 - 1 YTL. (KDV Dahil)
(1.000.000 TL)

ISSN 0-1300-4867-4
9 770130 048678

LeMan

KRONİK HASTALIĞINIZ
leman.com.tr
K.K.T.C-1.250.000 TL.

YOKSULUZ AMA MUTLUYMUŞUZ!

Devletim İstatistik Enstitüsü öyle diyorsa öyledir abi!. Dişlerimiz çürük yaptırmaya para yok.. 15-20 yaşında dişleri dökülmüş bir milletiz ama mutluyuz... Karnımız doymuyor, vitaminsiz ve sağlıksızız, ama mutluyuz... Bebelerimiz bile sokağa kapkaça çıkıyor, biz yine mutluyuz... Ve o bebeler sokaklara terkediliyor, çocuk esirgeme yurtlarının kapasiteleri onları kollamaya ve esirgemeye yetmiyor mutluluğumuza diyecek yok... Nezarethaneler, hapishaneler dolup taşıyor, suç oranı patlamış almış başını gidiyor mutluluğumuzun kılına zarar gelmiyor... OECD ülkeleri içerisinde milli gelirimiz en dipte ama mutluluğumuz zirvede... Allah mutluluğumuzu bozmasın, beterinden saklasın diyoruz, ne diyelim abi...

Feyhan — guverfeyhan@hotmail.com

BAYIR GÜLÜ

TÜRK GAZETECİSİNİ MUTLU EDEN YENGEÇ HABERİ

Aksaray PAŞAOĞLU

Birkaç gün önce gazetede MUTLU MUTLU yazı işleri toplantısındayd BAKIN ORADA NE OLDU? Çok saygı duyduğum benden yaşça büyük meslektaşım tam konuşurken ZART cep telefonum çaldı. Bence böyle bir t lantıya cep telefonunu kapamadan girmek o sırada konuşan o insana bü saygısızlıktır. BAKIN O TELEFON ÇALINCA BEN NE YAPTIM. Telefonu açtım ve yan eşimmiş. Ona aynen şunu söyledim: "BUYUR HAYATIM." O da bana se liler günü için Rio'ya iki uçak bileti aldım söyleyince bence o dünyanın en ce kadını. TELEFONDA TAM BİR BUÇUK SAAT KONUŞTUK. Rio'da ben üstsüz neşlenirken yandan yandan bakın neyi düşündüm. Biliyorsunuz DİE BİR AR TIRMA YAPTI. Ve TÜRK HALKI MUTLU ÇIKTI. Entellerimiz, gerçi ben de anlam remedim. Ama bence halkımız mutsuz çıksaydı asıl ben o zaman şaşırırd Neden? TÜRK İNSANINI MUTLU EDECEK ÇOK ŞEY VAR DA ONDAN.

DÜNYANIN EN İDOL GÜZEL KADINI

ZIRT diye burada hemen size ben şunu sorayım. Sizce dünyanın bence GÜZEL İDOL KADINI kimdir? Eşim mi? HAYIR. Eşim dersem bu biraz politik bir vap olur. TÜRKAN ŞORAY mı? O da değil. Kim öyleyse? Söyleyeyim. CONDO EZZA RICE. O harika piyano çalıyor. Füme ve siyah tayyörleri, İtalyan ayak bıları, iki düzgün seksi gibi hafif araladığı ön dişlerinin arasından Ortağu'nun havasını koklamak için çıkardığı İNCECİK DİLİYLE işte bu cevap po olmadı. Güzel Condi'nin Türkiye'ye gelmesi BİR TÜRK OLARAK beni mutlu Kendi kendime RIMI RIMI LEY diye mırıldandım. CONDI piyano çalmadı. HA KA ÇALMIYOR. Sizce Türkiye- Amerika ilişkileri gergin mi? Gergin diyenler var. AMA BOKUMU GERGİN. Rio'dan dönerken bakın ABD' nin NORTH CAROL eyaletinde eşimle bir gece çok enteresan bir kasabada konakladık. Şimdi durun o kasabanın adı mı ne? Onun adı TURKEY. Yani TÜRKİYE. Zaten o sem tik insanlar Türkiye ile onun için müthiş dalgalarını HİNDİ diye geçiyorlar. raf edeyim onlarla beraber ben de gülmekten altıma sıçtım. Orada o kas halkı bence Türklere büyük sempati besliyor. KASABALILAR BUNU ASLA KA ETMİYORLAR. Ama ben şuna inanıyorum. Eşim ve ben oradan ayrıldıktan so bence son derece inanılmaz DUYGUSAL SELİ gibi bütün gece arkamızdan o ağlamışlardır. Hatta bizi onlar uğurlarken çok sayıda tüfek atıldı ve benzin posunun bazıları TÜRK OLDUĞUMUZU ÖĞRENİNCE bir karış sağına isabet ed ce kurşunlar, bizi Allah korudu. BENİ BU DA İNANILMAZ MUTLU ETTİ.

TÜRKİYE'NİN EN MUTLU HARİKA YILI DÜN BAŞLADI

Bakınız Türkiye dünyada bu yıl Çin takvimine göre HOROZ YILINA giren TEK KE. Ben baktım çok güzel. Ben sırtlan burcuymuşum. Bazı enteller, daha ö horoz yılına girildiğinde Hitler iktidara gelmiş diyorlar. BEN ZATEN HİTLER İKTİDARA GELDİĞİNE DE İNANMIYORUM. Başka bir horoz yılında ABD'NİN JAPYA'YA ATOM BOMBASI ATTIĞINA DA İNANMIYORUM. Çünkü o yıllarda henüz E yoktu. Kıçından yazan pek çok gazeteci vardı.

NOT: ABERDEEN ÜNİVERSİTESİ Su Ürünleri Biyoloğu PETER FRASER istakoz yengeçlerin haşlanırlarken acı çekmediklerini, çünkü insanla kıyaslandı rında son derece gelişmemiş olduklarını öne sürmüş. Rio'da bu tezi ben rünce bu TEZ BAŞKA MİLLETLERDEN insanların ölümüyle AMERİKALI bir insa ölümü arasındaki farkı da açıklayabilir diye düşündüm. MUTLU OLDUM. VIC NİM RAHATLADI.

HEYYO HEYYO ANKETİ

AZIMIZIN PARALI, ÇOĞUMUZUN MUTLU ÇIKTIĞI "YAŞAM MEMNUNİYETİ ARAŞTIRMASI" İÇİN NELER DENDİ...

EMİN ÇOLAŞAN: Bu anket tam bi kokuşmuşluk örneği'dir... Anket kağıtlarına sarılarak devletten kaçırılan eski kaşarların yarısı küflenerek, yarısı da köşe yazarı olarak ortalığı kokutmuştur...

YILDIRIM DEMİRÖREN: Anketör aynı kağıdı iki defa dağıttığı için kural hatası yapmıştır... DİE'den tüm Beşiktaş'lıların mutlu sayılmasını diliyoruz... İlçe olanın değil, takım olanın ama...

HİNCAL ULUÇ: Mutluluk deyince 25 yıl önce Sevgililer Günü'nü ülkeye ilk kez getirdiğim günü hatırladım... Gümrükte onu tanımayıp sorun çıkarmışlardı görevliler... O zaman Ece portakalda vitamindi daha...

TAYYİP ERDOĞAN: Toplumsal mutabakatla herkesin mutlu çıktığı bi anket... Bi nevi moda gibi, gelenek gibi...

ORHAN PAMUK: ORHAN PAMUK: Türkiye'de sadece bi vadide 30 bin kurt öldürülürken kim nası mutlu olabilir ki? Memati'yi de kaybettikden sonra aydınlarımız bu gidişe bi dur demelidir...

FATİH ALTAYLI: Bugün asgari ücretle bi Ferrari'nin deposunu doldurulabiliyosa mutlu olmalıyız... Ayrıca Pamuk o cümlede "aydın" deyip, patronumun adını kirlettiğin için pamuk ipliğine bağlı arkadaşlığımızı bitirir'yorum... Artık ne filmini izlerim, ne de şarkını dinlerim...

ERSUN YANAL: Kendi içimizde mutluluğu böylesine bulmuşken, 2006'da Almanya'ya gitme çabalarını anlayamadım bi türlü... Bilgi'sayarıma sordum, o da anlamamış...

MEHMET ALİ BİRAND: Sokaktaki adam AB yörüngesine girince böyle mutlu oluyosa, kim bilir Kıbrıs gibi bi ağırlığı üstümüzden atarsak nası bi fenahlama yaşar...

ERTUĞRUL ÖZKÖK: Mutluluğun giderek artması, Amerika'lıların bölgeye saçtığı pozitif enerjidendir, reiki dalgasındandır... Haydi şimdi hep beraber daha mutlu günler için iyice yamacımıza çağıralım onları... Ommmmhh, hadi ama oommmhhh...

ENGİN ARDIÇ: Ben bi veletken mutluydum sadece... İlkokulumda şarkı söylerdi kızlar, bütün kızlar toplandık toplandık, Hıncal geldi saklandık saklandık diye... Ki hala söylenirmiş o şarkı...

FATİH ALTAYLI: Ne zaman adam oluruz? Orhan Pamuk yazar olduğunu açıklayıp beni de yanıltmadığı zaman, yaa... Bu arada Hıncal Abi, yengeyle fotoları gördüm, cezeryenin yanına apartman topuklu ayakkabı da söylettim sana...

ERMAN TOROĞLU: Bu dev planın ilk aşamasıdır... Antibiyotikli tavuklar yüzünden önce mutlu, sonra gey olacağız hepimiz... Yuh artık diyenler için söyleyim, adımın kısaltmasının E.T. olmasından da kullanıp, acaba uzaylı mıyım ben diye düşündüğüm oluyor sıkca...

ALİ ATIP BİR: Türk prototipinin markalaşma sürecinde attığı dev adım... Eğer tamahkar yapıya yapılan vurgunun ardından yenilikçi bi anket kampanyası gelirse, DİE'ye 5 üstünden ne veriyoruz? Tabii ki 5.

TAYYİP ERDOĞAN: Aslı astan yok bunun, kesinlikle bu ankete katılmadım... Soruları cevaplarken fotoğrafım mı çekilmiş? Feyktir o, yalandır...

BEDRİ ÜÇAR: (ÖĞRENCİ,37): İtiraf ediyorum, ankette cevap kağıdına motif işleyip mutlu çıktım... Ama şu musluktan klorlu suyu içince bambaşka olup, iyice güzelleşmiyo da değil'im...

OLGUN BUDAK
olgunbudak@leman.com.tr

GEZ MAHMUTÇUK

MAHMUT TİBET

LEMAN

ABD, Ortadoğu oyununu sürdürüyor..Irak'taki göstermelik demokrasi oyunundan sonra Filistin'de de göstermelik bir ateşkes sahneleniyor..Ve görüşmelerden bir gün sonra İsrail askerlerinin Gazze'de bir filistinliyi öldürdüğü haberi geliyor..

Fakiriz ama mutluluk bizde...

Hırsızlık ve gasp olayları tavana vurdu..

Enerji ve Tabii Kaynaklar bakanlığı bürokratları yolsuzluk, rüşvet ve ihaleye fesat karıştırmaktan tutuklandı...

Ertuğrul Özkök, Amerikan çıkarlarını savunmayı kastederek *"Tek kişi kalsam da yazacağım"* dedi.. Dün bu başlıkla yayımlanan yazısında şöyle dedi: *"Bugünlerde Amerika'ya karşı yazmak en kolay iş. Amerika'yla ilişkileri bozmayın demek ise çok zor. Çünkü yol kenarında pusuda bekleyenler hazır. Anında 'mandacı' veya 'Amerikan uşaklığı' ile suçlanırsınız. Ama ne yapacaksınız, biraz risk almak lazım."* "Türkiye'nin sağlduyulu insanları"na seslendiğini ifade eden Özkök, halkın Amerikan karşıtı eğilimini, *"60'ların, 70'lerin eski militanlarının ruhlarındaki nostaljik duygulara flash back yapmasına"* bağladı..

MİSYONERLİK ÇALIŞMALARI VE HIRİSTİYANLAŞAN YURDUM İNSANI TARTIŞMALARI.

ESKİŞEHİR LEMAN KÜLTÜR AÇILIYOR...

19 Şubat Cumartesi

Saat: 20:00

ESKİŞEHİR LEMAN KÜLTÜR'ÜN AÇILIŞINDAYIZ...

Bahadır Boysal, GİT'in yol kurtları **Timur Danış ve Yunus ikilisi,** Melike Acar, **Güneri İçoğlu,** Tuncay Akgün, **Suat Özkan,** Mehmet Çağçağ banko... **Cezmi Ersöz** plase, diğer Leman'cılar sürpriz...

Adres: Hoşnutiye Mah. Kızılcıklı Mahmut Pehlivan Cad. 26/A Eskişehir...

SEKA'YA TREN KALKIYOR

20 Şubat Pazar

SEKA ile dayanışma platformunun düzenlediği aydınlar, sanatçılar, kültür emekçileriyle birlikte **İzmit SEKA'**ya trenle yola koyuluyoruz. Bu ziyaretin amacı **SEKA** emekçileri için kitlesel dayanışmadır.

Saat 11:00'de **Haydarpaşa**'da toplanılıyor... **Hareket** 12:37.. İstanbul'dan okurlarımızı platform davet ediyor. Ziyaret başka kentlerden geleceklere de açık...

Biz de orda olacağız...

SIFKI SIYRIL OF

bahadir.boysal@leman.com.tr

BAHADIR BOYSAL

"ÖRGÜT BUNDAN HOŞLANMAYACAK!."

Güneşteki infilakların, bilhassa sinirlerim üzerindeki tesirleri hissedilir derecede... Halsizlik ve çabuk öfkelenmeler, vehimler ve yok yere üzüntüler... Hergün duyduğum şikayetler... Kazaların, doğal afetlerin ve cinayetlerin artmasıda mı bana bağlanıyor?.. Ben, bütün ömrüm hep aynı serabın hasretini çektim... Birgün gelecek, bütün fırtınalar dinecek. Benim bu yomru kafamda ilahi muvazenenin sırrına erecek! Rasyonalist bir adam olduğum halde lojik ve matematik zekadan yoksunum.. Tee Endülüs zindanlarından gelen acıklı kasidelerin etkisi altındayım hala... Sonra da ardımdan laf ederler... "Şu giden oğula bak... Oğul... Oğul... Ey oğul!!.. Bu oğul herşeye gebe... Manyakoğlumanyak... Nereye gittiğini bilmez... Temaşa! Murakabe! İstiğrak! Vecd!.. Cezbe alemine dalmışta çıkamamış!.." Veyahut sürünün su içmek için geldiği yere saklanmış... Ama ne acıdır ki, uzak kaderleri algılayamayacak kadar miyop.. Fakat "biriciğin" sesini anında tanır!. Ve mesela, terkeden sevgili, hiçbir nesterin, anatomi bilgisinin veya nörolojik muayenenin künhüne varamadığı bir mucize sırrı olmaya devam eder... "Ey oğul... Bu muammayı deşmeye çalışma... Bir kundura boyacısı ol!!.." "Ama, abicim benim de şiirlerim var aşk konulu... onun, o şehri sevmesine benziyor... Onu sevmeye benziyor adamakıllı..." "örgüt senin bu halinden hoşlanmayacak... Hemen yarın boy abdesti alıp, tövbe edeceksin!.. Söz mü?!!" "..Söz!.." "...Sözünü skiim senin.."

Merhaba sisteme hoflgeldiniz 1.75 boyunda bal›ketli renkli gözlü sex'te s›n›rs›z isteme göre aktif pasif hofl sohbet güzel saatler geçirmek isterseniz size bir telefon kadar yak›n›m. Numaram: 0535 233 .. .., alem buysa kral vedat okey mi?..

yürü be vedat'ıma!

Amatör ruhla hazırlanan bu tarz internet sitelerinin varlığından zaten haberdardık.. Ama, gelen maillerin arasından cart diye çıkınca bi tuhafıma gitti... Travesti Vedat, vahşi bir hayvan zaviyesiyle, protoplazmanın ilk teşekkülünden bugüne kadar değişip gelmiş kapımıza... "Nelere maruz kalarak büyümüş?" diyesim gelir, gerçi bizi de babamız dövdü... Anamız, babamız sabahlara kadar kavga etti... Birbirini yedi... Oysa Vedat, acılardan ders çıkarmak ızdırabı yerine, basit bir akliselimle acıları zevke dönüştürmüş... Ve hiç birimizin olamadığı kadar net ve yalın... Tam bir uzay sadeliği... Üstelik eskiler der ki; "Devlet-i Osmani ahalide terfiyi temayuz, ilim irfan ile olmaz... Ya olacak kuvvetli iltimas, ya olacak maderi haz... Ya da olacak delikte temas..." Ben yinede herkesin gönlüne göre olsun diyorum... Sonra mesela bizim mahallenin bakkalına girdim... Gecenin üçbuçuğu... Bakkal alkolik... Yine içmiş... "Sevişmek nedir?" diye sordum... Yine tarladan mutfağına gelen saf, yalın aklın cevabı işte: "Ekmekten, soğandan... Peynirden güzeldir sevişmek... Kiwiden bile güzeldir sevişmek!!" demesin mi... Ne güzel dedi be... Oysa ben muvazenesiz ayarlardayım hep... Boşver, oldu bitti... Her neyine kastettiysem artık... Tarruzumun sebebini bilemediğim hiddetinden çıkan cüreti... Bir de böyle beton hallerde başka cins arazlar çıkmasın diye dut yemişe bağlanınca ciddi trip yaşadım... Doğrudur... Olmazsa olmaz, prensiplerimle... Aman... Aman!.. Allah, yine de herkesin göynüne göre versin... Yürü be Vedat!..

ÇALAB

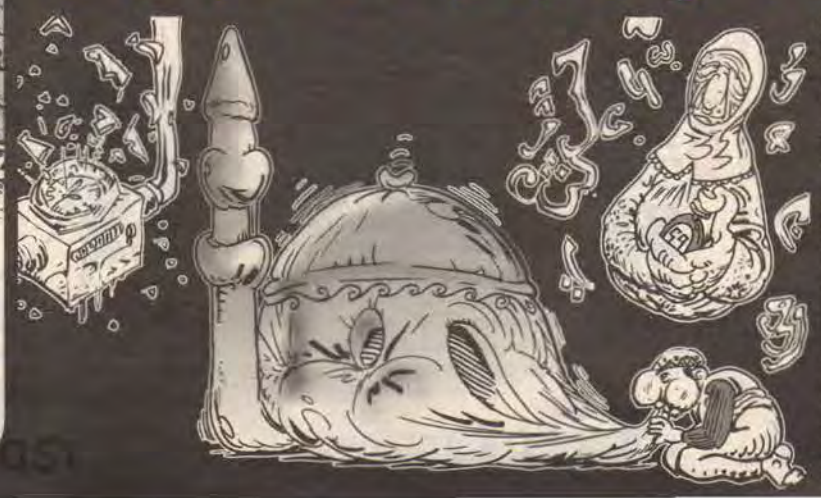
Leman'dan, yılların levendi Aslan Özdemir, geçen hafta çok fena kar yağardan dergiye bi geldi... Ayaklarda devyarasa çoraplar!!.. Meğer ayakkabıların üstüne geymiş!. Karda, buzda, kayıp düşmemenin en iyi formülüymüş... Bitlis dolaylarından bir gelenek...

LİMUZİN ORTAMLARI

New York'ta yaşayan karikatürist ve kadim dost Kutlukhan Perker ara sıra yurda döner... Leman'a uğramayı da ihmal etmez... Anlattığına göre nefis bi sigara yasağı varmış New York'ta... Öyle bir sirayet etmiş ki, haftasonu, gece alemlerinde kulüpte, diskotekte bile sigara içmek yasak!!! Bunun üzerine diskotek sahipleri dükkanın önüne "Limuzin" koymaya başlamışlar... Sırf millet sigara içsin diye... İçerde sekiz kişi oturup keyif, makara yapıyosun.. Ev gibi... Ambians accaip ilgi görmüş... Her limuzinin önünde uzun kuyruklar varmış... Sigara içmekten ziyade, insanı kendine çeken orda 8 kişi tanışma, kaynaşma, maskesiz lakırdı... Sahte cümbüşün dibinde, bütün vesikalarınla içli, dışlı olabilme ihtimali... Tıpkı bir dönem Anadolu'daki esrar tekkelerindeki sorgusuz dumanaltı canayakınlar misali... Ondan sonra ben de burda TV'de, "Diskavri Çenil"ı açarım... Belgeselin ortasında der ki; "Doğuyu bilmek demek, batıya gitmek demektir." Haseiktirin ordan daltarraklar...

CAMİ'Yİ ŞİŞİR, KIL!..

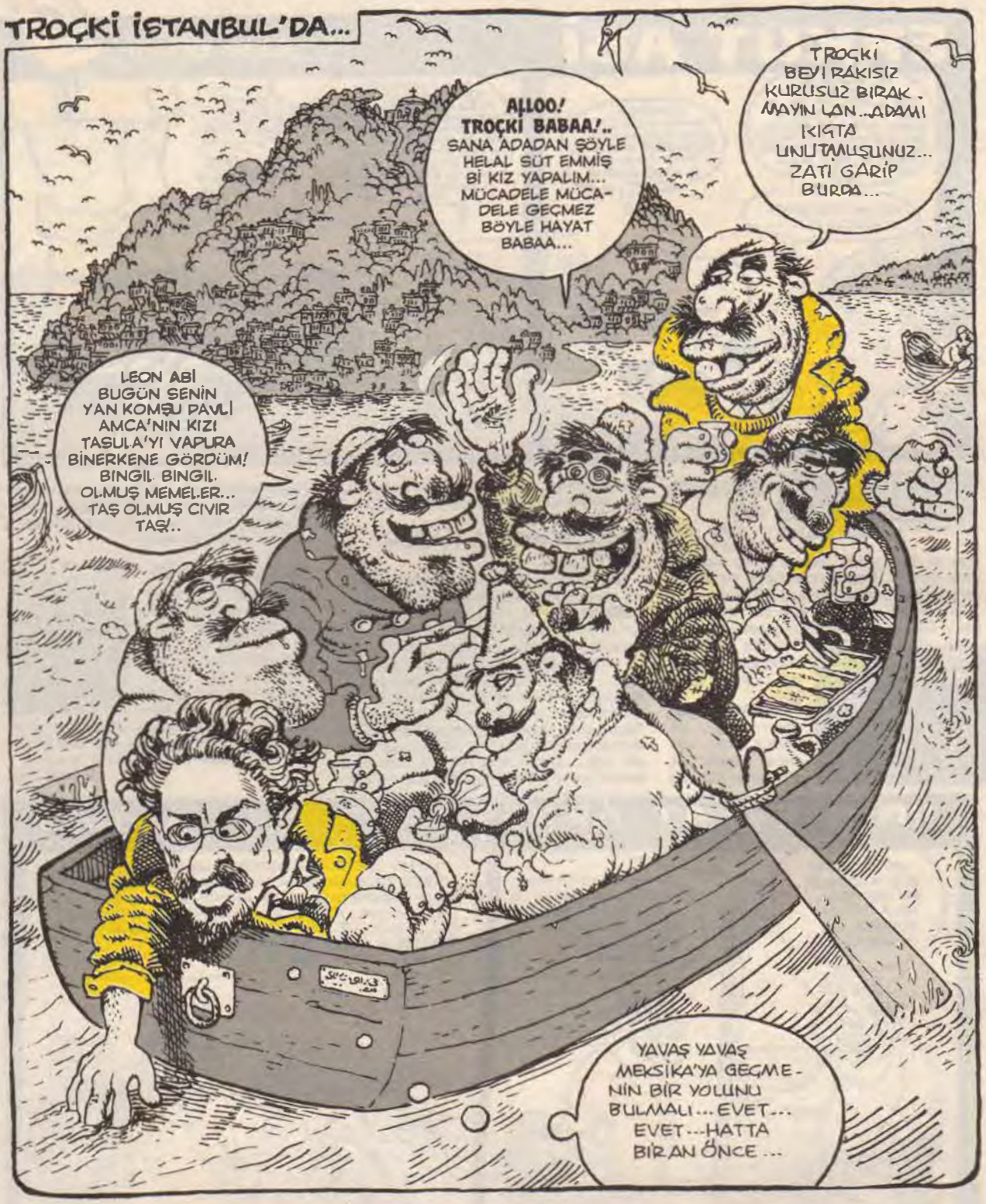

Haberlerde izledim... Avrupa'da müslümanın biri şişme camiler yapıyomuş!!! Bayaa bildiğin şişme... Portatif!.. Cami mi bulamadın... Al şişir, kıl çayır çimenin üstünde! Aslan Özdemir'in söylediği eski bir Kürt ataözü geldi aklıma o an "Olmaz olmaz deme... Olmaz olmaz." Yıllar evvelki bir islam fuarında da "zikir sayacı" diye bi alet sergilemişlerdi... Her elhamdülillah deyişte bir kere basıyosun düğmesine... Sevabına 70 kerreye kadar yolun var artık... Sen o düğmeye her basışta, karakışın en sert günlerinde Anadolu gecekondularının, deli soğuktan buz kesip patlayan "su sayaçları" gelir aklıma sadece... Ne de güzel aklıma:)

GATANA

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

Arşivsefası

ERKUT ABİ

Kaan Ertem

PANTOLON METİNFİDAN

HAİN EVLAT ÖKKEŞ

Can Barslan

ERDENER ABİ

HAMDİ YÜZBAŞI

MAHMUT TİBET

Aksansefası

GÜNERİ ÇOĞLU

dumur detayları

ESNAFA AİT

Yahu yapmayın kardeşim bu ne iş yaa?.. Hiç mi dumur insafınız yok sizin?.. Beyoğlu'nun tarihi binalarının arasındaki güzelim amavut kalıntılı, oturup seyrine doyulmaz şirin bir avlu burası... Gel gör ki bankların civarında yazan "esnafa ait" ibareleri insanı başka bir boyuta taşıyor...

Üzerinde belediye yazan bir bankın niçin sadece esnafa ait olduğunun mutlaka bir açıklaması var ır ve eminim bu açıklama görünenden daha etkili bir dumurdur...

DUMUR KOLPA HABER ANTİCAN

Son anlarda elimize geçen kaynağı belirsiz bir habere göre; Alican Ataçan Fahrican Caferçan gibi iki ismin birleşmesi neticesinde sonu "Can"la biten isimlerin çoğalmasıyla çocuğuna Antican ismini vermiş bir vatanperver aşırı bu isteği nüfusta geri çevrildi... Can isminin canlılığının tam tersine Antican cansızlık manasına gelmektedir ki, vatandaşımız bu konuda şunu söylemiştir: "Ben böyle savaşlarla, kavgalarla dolu bir dünyaya çocuk getirmek istemiyorum derdim hep... Lakin bunu bile bile olan oldu, çocuk yaptım. Şimdi nasıl bakacağımı, ne edeceğimi bilemiyorum... Hiç olmazsa savaşları protesto etmek için çocuğuma böyle bir isim koydum.. Oğlum Antican için barış dolu bir dünya diliyorum..."

OKUR DUMUR

Dumurun İsviçre seyahati... Senelerdir İsviçre'ye birtakım otellerin kapısına bu levhayı görür kendi kendime gülerim. Zontalar işi büyümüş, buralara sirayet etmiş... Harbiden dünyadaki en büyük sosyal kulüplerden biriymiş. Daha matrağı, zonta kadınlara yardım edermiş.. Merak eden araştırır ve görür.

Köksal Ürlü

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSLAN

HADİ BANA MÜSAADE ABİ.. BEN KAÇAYIM...

AAH... UYY!..

OFFF!..

HADİ...

FAKİR KALKIŞI YAPTIN HA! OTURSANA BİRAZ DAHA!..

34 KÖ 126.'HİÇ, AMAN ALLAH!.. YOKSA YOKSA...

34 KÖ 126

ÇIKARAYIM KARA KAPLI DEFTERİ. EVEET! 34 Kİ 538... 34 KÖ 019... EVET İŞTE BULDUM... 34 KÖ 126.'!..

34 KÖ 126

3 KASIM 1996... ÇENGELKÖY.. SUYA GİRDİ VE YEPYENİ PARDESÜMÜ ÇAMURA BULAYIP HIZLA UZAKLAŞTI...

34 KÖ 126

İŞTE SENİ DE BULDUM 34 KÖ 126.'!.. BİR HESAP DAHA KAPANDI... NIHAHAHAAA!..

CAAARRRKKKKK--

34 KÖ 126

DOKTOR BEY, ZAYIFLAMAK İSTİYORUM AMA OLMUYOR! İŞTAHIM KESİLMİYOR... NE YESEM YARIYOR!..

HMMM...

HALLEDERİZ ŞİMDİ... GELİN ŞU ODAYA GEÇELİM...

NIHAARRGHŞ HOORK POTUR PATIR ZART LÖÖPCK ZORFT PRRŞŞŞT

HINNGH...

ŞORRRR!

BÖÖAARRK! HHHN!..

HAHAHA! BU GÖRDÜKLERİNİ HİÇ UNUTMAYACAKSIN VE ARTIK HAYATIN BOYUNCA YEMEK YİYEMEYECEKSİN... BİR DERİ BİR KEMİK KALACAKSIIN!..

Akşamsefası

canbarslan@superonline.com

Behiç Pek

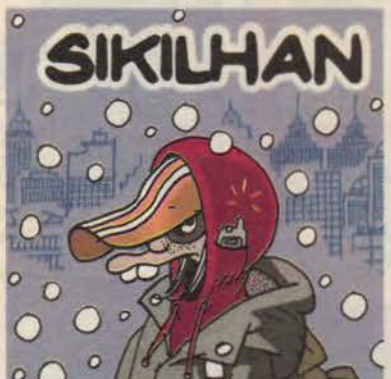

- Alo... Ben hiç aranıza girmiyim istersen Sıkılhan Bey! Kuzinimiz Bokbike Ankaralar'dan bizi ziyarete gelsin, cep telefonumuzda sizin fotoğrafınızı görsün ve hemen "ayyy şok şeker bişii Bunalgül, sana yaramıyosa bana yapsana" desin. Ohhh! Biz de burda üvey flörttük zaten!

- Bokbike kim Bunalgül yaa! Ne kuzini? Hanginiz üvey şimdi?

- Aranızda birşey yokmuş süsü vermeyi bırak Sıkılhan. Bokbike benim daha sarı dalgalı saçlım, daha dolgun dudaklım ve yanağında çocukluktan kalma dikiş yarası olanım. Ben onu salıncaktan ittim diye dikiş attılar ama şimdi sırf bu yüzden makyaj yapmasına izin veriyolar... Fondöten prensesi yani...

- Olsun tatlı kız ama. Hem burçlarımıza da yakışıyor birbirine...

- Sen öyle san! O beybifeys görüntüsünün altında bir çıyan gizli onun. Zehirli sarmaşık, karadul! Salıncaktan ittim diye intikam alıyo benden, sırf kıl olduğumu bildiğinden bugün Gollüm Cafe'de şeytan tırnağını çeken Çisil'in parmağını emdi. Neymiş efendim kan kardeş oluyolarmış... Seninle de oynıycak, benden öcünü aldıktan seni kullanılmış bir çöp kutusu gibi kenara fırlatıcak...

- Olsun kirlenmek güzeldir...

- Ben bu filmin DVD'sini çok indirdim Sıkılhan efendi. İş işten geçer geçmez kapıma bir buket mavi renk gülle gelirsen suratına kapılarımı kapatırım... O zaman şehrin bütün bilbortlarına özür dilesen de geri dönüşüm olmayabilir. Ayrıca sen bir uçak kiralasan mesela... Aloo, beni duyuyosun dii mığğ? O uçağın arkasından "Bunalgül, bana yeniden yüreğini açarsan ben oraya mecburi iniş yapıcam" şeklinde bir yazı geçirtsen... Aloo? Yazıyı not ettin di mığğ? Aloo! Aman hemen koş Bokbike'nin dikenli kollarına! Zehirli sırnaşık! Jalopeno biberiğğğ!

- Hoca, bana bi gelcen mi? Klasik erotik filmlere doğu şivesiyle dublaj yapıyorum, ince sesten biraz ıhlama biraz ohlama yapıcak adam lazım. Senin dış sesini kullanabilir miyiz?

- Sanmıyorum Çaatay. Porno sektörünü tek başına doyurmak zorundasın!

- Ne sektörü lan, olaya hasta bi hatun ayıkladım çetten ona yaşgünü hediyesi yapıcaz bu seslendirmeyi. Olum karı tam benim kalemden... 137 pozisyonu fotoşopta kolajlayıp ortasına pembe bir kalp kondurmuş; "Sana karşı derin ilgim var" diye yazmış. Zıplatıyo lan her dakka beni...

- Çaatay ya biri seni yiyo, ya da biri seni öldürücek.

- Ben zaten öldüm oluuum daha demin bi balon resmi yolla ne flomaster kalemle "Sekster every alem" yazmış. Balona d baktım, resmen prezo lan! Ha aşkı diyorum sana anlamıyosun

- Binin o balona birlikte uçu diyarlara Çaatay!

- Geliyo musun gelmiyo mus na bak, ordan söylesen de olu derim ben. Maksat farklı ses re sun, film konulu gerçekçi bir ha lasın... Aloo? Olum kapatma bä yeni bişi yolladı şimdi. Alo? Sen rendik be baboş, hainmişin.

- Naber dayısının fikfik yeğ kılım... Napıyonuz, ince işe k kışa devam mı? Kaç vurup k

Cafcaflan
feyzi@leman.com.tr

CEZMİ ERSÖZ

"Kadınlar Artık Oyuncak Ayılarına Sarılıp Uyuyor"*

Cezmi Ersöz ile röportaja gitmeden önce bir arkadaşımla kahve içiyorum. Arkadaşım Cezmi Ersöz'ün yazılarını okurken göğsüne bir bıçak saplanırmış gibi hissettiğini söylüyor. Hatta bazı yazılarında Ersöz'ün sanki bıçağı kanırttığını ve canının yandığını ekliyor. Bu ilginç ve acımasız yorumu anlattığımda ***Cezmi Ersöz,*** *hafifçe gülümsüyor ve aslında bıçağı kendine sapladığını söylüyor ve ekliyor:* ***"Beni okuyan insanlar yazdıklarımla kendilerini özdeşleştirdikleri için bıçağı kendilerine saplanmış gibi hissediyorlar. Yani bıçaklarımızı karşılıklı saplayabiliyoruz. Bazen benim bıçağım onda kalıyor, bazen onun bıçağı bende kalıyor. Edebiyat zaten böyle bir şey; sabun köpüğü değil."***

Ersöz, kitabında hızlıca modernleşen Türkiye'den ve bu hıza uyum sağlayamayan genç ve orta yaşlı kadın ve erkeklerin yaşadığı duygusal travmalardan söz ediyor. Onu karamsarlıkla suçlayanlara ise sadece tabloyu ortaya koyduğunu söylüyor.

Son kitabınız hayal üzerine denemelerden oluşuyor. Belirli bir ana fikri var mı?

Birçok konseptin bir araya gelmesiyle oluştu bu kitap. Ana tema Türkiye'de özellikle son on yılda insanların yaşadığı sosyolojik ve psikolojik travmalar. Aslında bu kitabın temeli kaybolma, hiçleşme ve yok olma. Türkiye olumsuz anlamda o kadar değişti ki, dönüştü diyemiyorum. Bir çöküş ve cinnet ortamı yaşanıyor. İşte kitapta bu cinnet / tamirin insanlara yansımasını anlatıyorum. Kaybolan benlikler, parçalanmış ilişkiler, güvensizlikler, yabancılaşmalar ve sonunda geldiğimiz noktada elimizde bir fotoğrafla birini anyoruz. Yoldan geçenlere soruyoruz. "Onu tanıyor musunuz?" diye. Tanımıyorlar. Görmemişler. Sonra fotoğrafa bir bakıyoruz ki sorduğumuz, aradığımız o kişi aslında kendimiziz. İnsanlar arzuların, sahip olmanın ve zenginliklerin peşinden o kadar hızlı koştular ki, sonunda benliklerini kaybettiler.

Peki, aşka ne oldu bu arada?

Aşk; insanı yüceleştiren o en kutsal duygu geride kaldı. Bugün "Aşk Köpekliktir" diye bir kitap çıkmış. Bir yazara kitaba bu adı verdiren duygu nedir çok merak ediyorum. Aşkı, "köpeklik" olarak adlandırmak ne hazin. Demek ki aşkın bütün ulvi yanları anlamsızlaşmış, yok olmuş. Kutsal, yüceleştirilmiş, insanı özgürleştiren, insanı cesur kılan, büyülü kılan yanı yok olmuş. Geriye kala kala köpekliği kalmış aşkın. Nasıl yaşarsanız öyle algılarsınız dünyayı. Kutsallığı, büyüyü, inancı, ürpermeyi, bağlılığı, vefayı, anlamı yok sayarsanız köpek olursunuz, köpekleşirsiniz. İnsanlar bu hale nasıl geldi. Çok yazık. Benim bazı kız arkadaşlarım var. Oyuncak ayılarına sarılıp uyuyorlar. O kadar darbe almışlar, o kadar çok yara almışlar ki. Kimi arkadaşlarım sabahtan akşama kadar içiyorlar. Hiçbir kadına güvenmiyorlar. Ne oldu bu insanlara? Hayatının en güzel günlerinde tüylü bir ayıya sarılıp nasıl ağlar bir genç kadın?

Bunun sebepleri neler?

Hızlı modernleşmenin yanlış algılanması. Bir an önce her şeye sahip olma isteği. Şaşkınlık, körleşme. Kışkırtılmış arzular, gösteriş budalalığı, görgüsüzlük, açgözlülük özellikle. İnsanlar yaratmadan, yok ederek ve yıkarak sahip oluyorlar. Gelinen nokta çok ciddi bir güvensizlik ve yok oluş. Herkes kendine kapanmış. Bana zarar gelmesin, bana bir şey olmasın, aldatılmayayım, tuzağa düşmeyeyim diye tek tek kendine kapanan, kapılarını kilitleyen, zırhlarına kuşanan insanlar. Her şeyimiz var ama hiçbir şeyimiz yok. Geriye kalan hiçlik, anlamsızlık, boşluk duyguları. Neleri kaybettik, neden bu kadar hızlı koştuk, geldiğimiz yerde neden boşluktayız, neden bu kadar çok üşüyoruz, kalplerimiz neden çok üşüyor? Bu soruların cevaplarını anyorum kitapta. Kitap, kederi açığa çıkarıyor.

İnsanlar duygusallığı mı kaybettiler?

Magazin dergileri, sistemin gazeteleri, reklam köşeleri insanı hormonal bir varlığa dönüştürdüler. Adeta robotlaştırdılar. Dünyanın en sorunlu ülkelerinden biri Türkiye. Sabah televizyonları açın bakın. Saat 9'dan itibaren kadınlar şıkır şıkır göbek atıyorlar. Sabahın dokuzunda göbek atılır mı? Seda Sayan'la oh oh... Öğleden sonra gözyaşlarıyla dolu programlar. Elektroşok versen üzbu kadar etkili olmaz. Türkiye'de şu anda sanal bir ortam var. Ben bunu kitabımda **"Dilimdeki Kesik"** adlı denememde anlatmaya çalışıyorum.

Denemelerinizde daha çok kadınların hikayeleri var. Size gö daha mı fazla atkideniyor bu değişimden?

Öyle gözüküyor. Çünkü erkekler zor aşık olur. Bağlanmakt Erkek anneye aşıktır. Fakat babayı annesinden kopartır. Erkek sonucu dünyaya gelir. İlk travması annesinden kopuşudur. Eğe çekten aşık olur, bağlanırsa ve o kadın tarafından aldatılırsa, iki acı birden yaşar. Oysa erkek acıya dayanıklı değildir. Kadınl sı yoktur. Acıya atılır, dibine kadar yaşar ve oradan çıkmasın daha çabuk sarar yaralarını. Erkek bunu bildiği için bağlanm Ama bir gün bir kadına rastlar. Annesine benziyordur bakışı, k Bilinçaltını açar ona. İşte o zaman film başlar. Eğer kadın o er sa ki bırakır, erkek o zaman olağanüstü bir travma yaşar. Uzu dine gelemez. Çünkü erkeğin egosu kabuktur. Kırılırsa un ufa egosu ise esnektir. Çünkü kadın egosunu çok öne çıkartan b ğildir. Hayatı yaşamaktır kadının derdi. Erkek sahneye çıkar, k ya çıder. Kadın bu dünyada merkez olmak istemez. Hayatı d şamak ister. Oysa erkek kendini kanıtlamak peşindedir. Babasın malar yaşayan kadınların birçoğu manyak ya da çatlaktır. Hırslı raber olduklan erkekleri mahvederler. Erkek duygulan saklar, istemez. Kadınsa duygusallığını çok rahat anlatır. Kadının F vardır, annesi vardır, tarot falları vardır, kahve falı açar, göbek rahatlar sonra hayatına fıstık gibi devam eder. Kadının dayan güçlüdür. Erkeklerin dostlukları pek yoktur. Aralarında rekabet

Peki İstanbul'un kadınları hakkında ne düşünüyorsunuz?

Mutsuzlar. Tüketim toplumu kadınların üzerine daha çok gi

behicpek@leman.com.tr

yon lan playboy kuzusu? Korunuyonuz di mi lan?

- Ömür dayı kapatmam lazım, kapı çalıyo...

- Vaays, yine iş üstünde mi yakaladık. Ulan iki dakka boş geçmiyonuz, biri gidiyo biri geliyo di mi turnikeci şerefsizler sizi. Bizim buraya da sizin gibi turist gençler geldi, dağa çıktılar, raftink yaptılar, çadır kurup iş tuttular gittiler. Malzemeleri duruyo hala, gelsenize... Paraşüt var, bot var, çadır var. Siyah dantelli iç çamaşır var.

- Gelemeyiz. Hepimizin kapısı çalıyo Ömür dayı kapatmamız lazım!

- Dantelli lafına takılma hemen bak, kurusun diye asmışlar unutulmuş. Emanet bende, sizin kızlardan isteyen olursa veririz. Kask da var. Bota binince giyiliyo, dağcılık var, raftçılık var, evcilik var, doktorculuk var. Sen gelemiycek gibi olursan bi tur otobüsü ayarla gönder arkadaşlarını, yanlış anlama hepsi benim misafirim. Hepsi benim başımın tacı.

- Bindiler geliyolar dayı. Sen terminale git istersen karşıla onları...

- Aloo? Yeğenim terminalden önce Akçabayır'da insinler. Orda şimdi tanıdık birilerini görür iş alırız başımıza. Aloo? Akçabayır mevkii... Ben paraşütü serip oturcam yol kenarına. Duydun di mi, terminal yok... Aloo!

Atilla Atalay

ekihari@leman.com.tr

CEZMİ ERSÖZ KİTABI
Gemileri Yakılmış Bir Hayat
RASİH YILMAZ

Cağaloğlu Yokuşu Karvar İş Hanı No: 6/8 Kat: 4 Cağaloğlu / İstanbul
Tel: 0212 519 83 74 (8 Hat) Faks: 0212 519 83 77 www.karakutuyayinlari.com

lik psikolojisi. Genç, diri kalma, bakımlı olma. Belki hiçbir çağda olmadığı kadar kadın genç kalma arzusu artık paranoyaya dönüşmüş durumda. 26 yaşındaki bir kıza yaşlanma duygusunu kim aşıladı? Sabah uyanır uyanmaz savaşa çıkar gibi çıkıyor insanlar. İdoller yaratılıyor, güzellik ölçüsü budur diyorlar.

Kadın kimliğinin farklılaşması ilişkilerdeki dengeyi bozdu mu?

Metropollerde erkek giderek çaresizleşiyor. Çünkü kadın yükselen bir kimlik. Özellikle yeni iş alanlarında hep kadınlar başarılı. Medya, basın, dergicilik, magazin dünyası, sinema, tiyatro... Bugün kitap okuyanların, sinema ve tiyatroya gidenlerin yüzde yetmişi kadın. Kadınlar da artık güçlü olduklarından ilişkilerde çatışma oluyor. İlişkiler kısa süreli ve yaralayıcı oluyor. Erkekler daha büyük yaralar alıyorlar kadınlardan. Çünkü kadın hiç düşünmeden terk ediyor. Çocuk doğurmak istiyor ama güvenemiyor. Çünkü hem kariyer hem de çocuk meselesi var ya gönlümüzde. Kadının mesleğinde yükselmesi, evliliğinden de aşkından da ön plande artık. Bu kadınlara çok büyük bir yalnızlık getiriliyor. 35'ten sonra kadınlar depresyona giriyorlar. **"Keriyer sahibiyim, ama gerçek bir aşkım yok"** diyorlar. Sonra saçlarını boyatıp, makyalı ayakkabılar alıyor ama aynı zamanda da ağlıyor.

İdeal olan nedir size göre?

Yeni bir kadın ve erotik bir devrim yaratmak lazım. Fiziksel gücün, maço kültürün bir anlamı kalmadı. Yeni çağa uyarlasın erkek kendini. İçindeki kadını keşfetsin. Kadına hakim olmak yerine kadını anlamaya çalışsın. Ona hükmetmek yerine onunla eşit olmaya çalışsın, içindeki kadını onunla paylaşsın. Yeni erkek değerler edinsin. Yeni bir erkek, yeni bir kadının yaratılması lazım. Yoksa korkunç cinayetler yaşanır. İki taraf da birbirini mahveder. Kıyasıya bir savaş var ama kimse kazanmayacak. Kadın da yalnızlaşıyor, erkek de. Herşeyimiz olabilir ama yalnızsak ve mutsuzsak bunun anlamı ne?

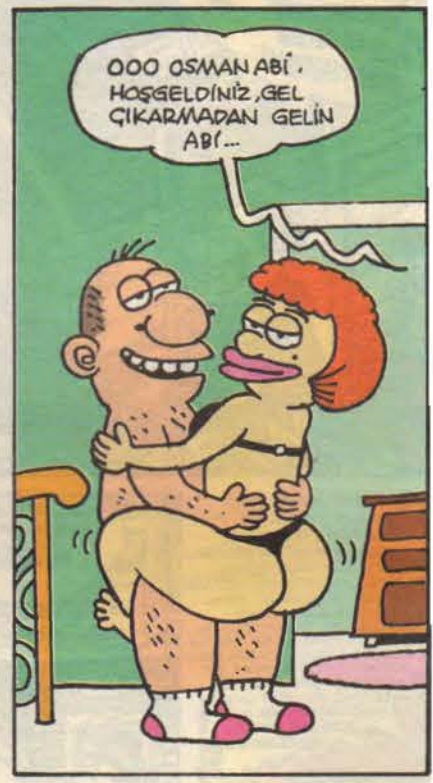
[Yeni Etele; Şubat, Sayı: 2005/2; sf. 40-41]

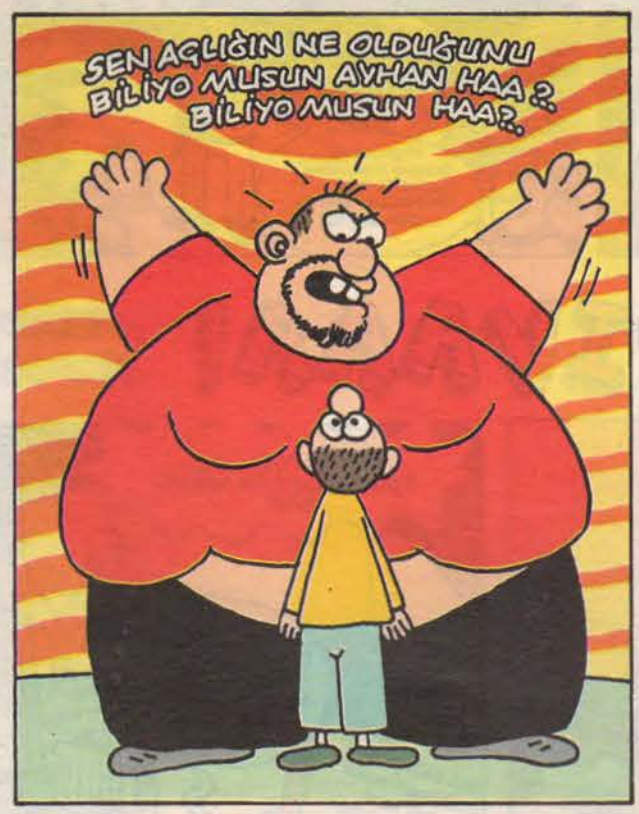
* **Etele** dergisinden **Özge Zeki**'nin son çıkan kitabım ve **Sevgililer Günü**'yle ilgili benimle yaptığı bu röportaj geçen hafta yayınlacaktı ama **SEKA**'daki direniş benim kitabımdan da **Sevgililer Günü**'nden de daha önemli olduğu için bu hafta yayınlıyorum...
* **Gemileri Yakılmış Bir Yaşam Cezmi Ersöz Kitabı. Yazan: Rasih Yılmaz Karakutu Yay.** Hayatım hakkında öğrenmek istediğiniz herşey bu kitapta var...
* Uzun yıllar boyunca bana gönderdiğiniz mektuplardan bir seçki yaptım, yakında kitap olarak çıkacak ve gelir **Umut Çocukları Vakfı**'na bırakılacak... Mektubunun yayınlanmasını istemeyen okurlarım lütfen bunu bildirsin...
* **İstanbul-Maltepe.** 19 Şubat Cumartesi günü 16:00 - 18:00 arası **Yayla Sanat Merkezi**'ndeyim. Haluk Çetin eşliğinde şiir dinletisi ve söyleşi.. İletişim Tel: 0216 - 383 99 20-21

Kırık Leblebi

suatozkan@leman.com.tr
SUAT ÖZKAN

dumur@leman.com.tr

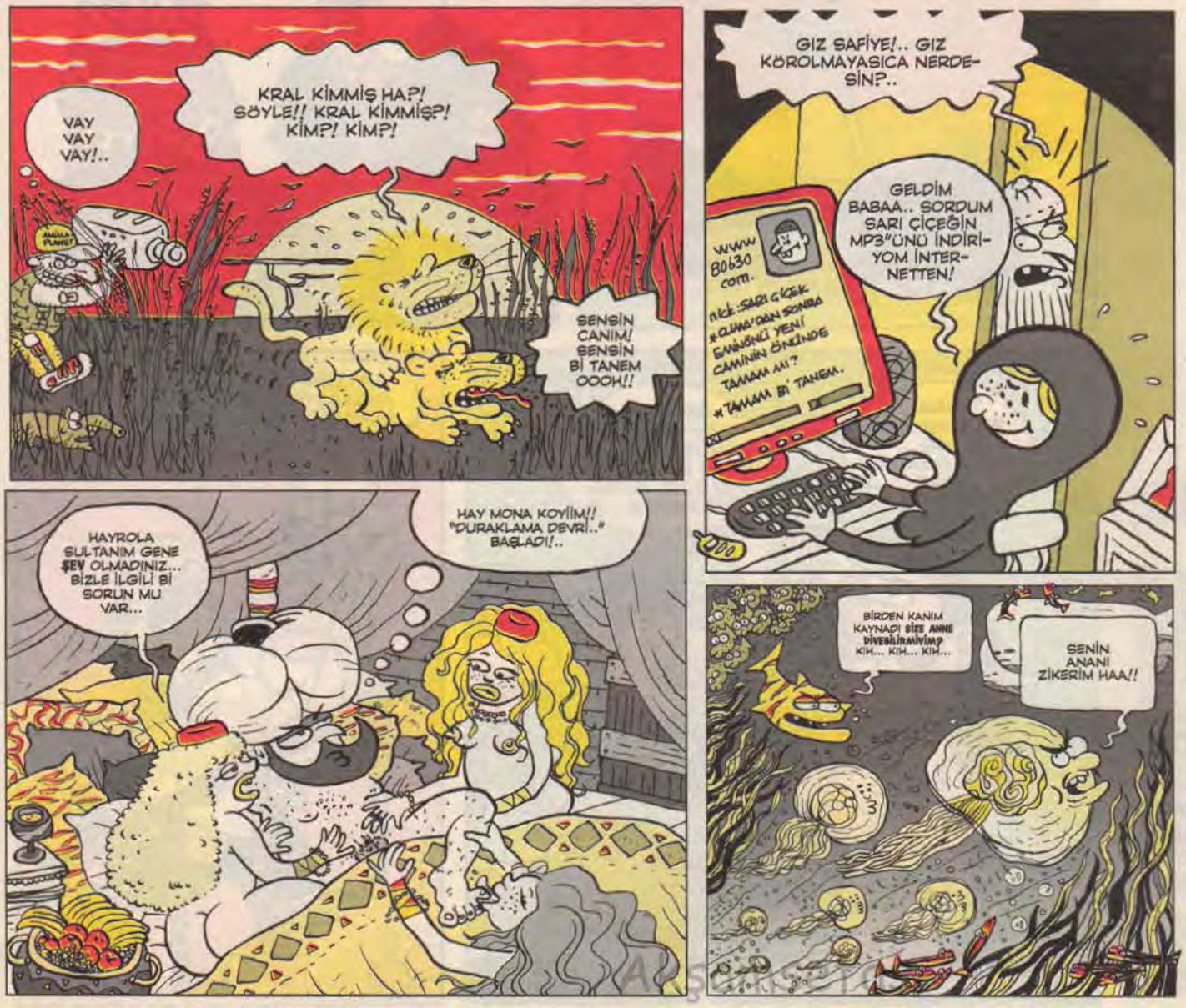
Gönül Adamı

GÜNERİ İÇOĞLU

ARRIVA ARRIVAAA!

MEHMET ÖZKANOĞLU

AMERİKA BİZDEN NE İSTİYOR?

Nihat Genç

Not: Hayatım boyunca bu kadar saçma bu kadar manyakça iftiralar görmedim, duymadım. İnternette işim olmaz. Zaman zaman bakarım. Bir sürü aslı astarı olmayan şeyler nesine cevap vereyim, derim. Niye vereyim. Neresine vereyim. Kaç tanesine vereyim. Yüzlerce binlerce uydurma laf. Birkaç tanesini söyleyeyim, birlikte eğlenelim.

1. AKP'ye danışmanlık yaptığım söyleniyor. Kuru iftira. Ne alakası var. Nerden çıkar, kim söyler. Delidiniz mi, kafayı mı yediniz, bokunuzdan köfte yapıp yiyorsunuz, bana ne... Böyle birşeyi ispat edene kitaplığımdaki tüm kitapları anında bağışlıyorum.

2. İftira. Sosyalistleri odak bir operasyonla öldürtmüşüm. Bir insan bu kadar salakça bir dedikoduyu niye yapar. Aslı astarı yok. Bana ne. Kim uydurmuş kim söylemiş niye oturup cevap vereyim. Bilen, duyan, işiten, gören kimse gelsin. Değil ispat etmek, hani ucundan yakınından birşey söylesin. Ona kitaplarımı değil. Canımı vereceğim. Kendimi öldüreceğim. Bu kadar yalan iftira saçma sapan şeyleri internette yazıp yayınlıyorlar. Bu salak saçma adamlar iftiranın Türk Ceza Kanunu'na göre 1 yıldan 4 yıla kadar hapis cezası olduğunu bilmiyorlar mı? Şu anda onlarcası bu cezayı aldı bile sayılır. Bir insanın bu kadar kuru bir iftirayı uydurabilmesi için nasıl bir yaratık olması lazım. Benden ne isterler. Amaçları ne? Allahım. Allahım bunlar nasıl saçmalık. O internet denen aletten neler çıkıyor neler. Hani bilgisayarla bütün bilgilere ulaşılacaktı. Bu mu geceler boyu konuştuğunuz bilgiler. Yuh olsun. Yazıklar olsun.

3. İftira. 10.000 kitap okumuşum. En masumu bu. Böyle bir cümleyi ben ne zaman söyledim. Nasıl söylerim. Niçin uydurursunuz, uydurunca ne oluyor. Bakın, galiba, şöyle bir cümlemi götünden anladınız. Hayatımın son otuz yılı kitapçıların içinde geçti binlerce kitap elimden geçti, binlerce kitabı açıp karıştırdım. Belki diyorum böyle bir cümlem olabilir. İyi de bu kadar yalan yanlış saçma uydurma şeylere niçin inanırsınız, niçin yazarsınız, sizlere yazık değil mi? Bu kadar aptalca şeyler yazdığınızda rahat mı ediyorsunuz?

Bir dördüncü suçlama, benim faşist olduğumla dair. Bu kadar yazı yazmış, yazılarını bu ülkede en çok okutmuş adamım. Onlarca kitabım binlerce sayfa yazım var, açıp bakmaz mısın? Ben ülkemizde kendini en çok anlatan yazarım. Ülkemizde başka hiçbir yazar benim kadar kendini anlatmadı. Hikayelerim ve romanlarımda başımdan geçen herşeyi ayrıntılarıyla anlattım. Daha ne yapılabilir. Ben itşacı, deşifreci bir yazarım. Üstelik herkes okusun diye bu itşaatları estetik bir dille anlattım. Hiçbir şeyi saklamadım.

Bu kadar açık net aşikar ayan beyan herşeyi yazmışken hala benden bir milyon yıl önce yaşamış bir canlı türü gibi konuşuyorsunuz. Yazık değil mi size. Bu kadar saçma sapan dedikodu ve iftiraları uydurarak ne olacak. Ne yapayım şimdi ben, sabaha kadar yazın, doymayın bir daha yazın, Bu kadar şuursuz bu kadar sallak bu kadar bön bu kadar dangalak insanları niye ciddiye alayım?..

Ben Nihat Genç, ülkemizde sağcı fikirleri, sağcı kültürü, sağcı kurumları, sağcı partileri en çok eleştirmiş yazarım. Bu ülkede hiç bir yazar benim kadar çok benim kadar ayrıntılı benim kadar geniş ve benim kadar aptalların da anlayacağı bir dille sağcı fikirleri eleştirmedi...

Elinizin altında bilgisayar, sonsuza kadar saçmalama şansınız var. Gece olunca canınız sıkılıp götünüze salyangoz sokma yarışına giriyosanız ben ne yapabilirim. İnsan bir ülkenin en çok okunan yazarının neden okunduğunu kendine sormaz mı? Nerde yaşıyorsunuz siz oğlum. Mağarada mı?.. Ben burdayım. Sizi gelin, evime davet ediyorum önce. Gelin, oturun, beni dinleyin, röportaj yapın, yoklayın, binlerce ayrıntılı sorular sorun.. Ben bu ülkede yazısı en çok yayınlanan yazarlardanım, hala kendimi anlatamadıysam bunda bir sorun var. Işığa çıkmanız için size imkan, fırsat tanıyorum.

Sizinle her türlü açık oturuma, her türlü toplantıya, her türlü mahkeme, her türlü panele, tartışmaya, hesaplaşmaya her şekilde her yerde varım. Radyolarda, TV'lerde, üniversitelerde, bekar odalarımızda. bu iftiraları yapanların hepsiyle boyunun ölçüsünü almaya varım. O saçma sapan adamlar o kuru iftira sahipleri kimseler gelsinler bakalım.

Karanlık, havasız bekar odalarında kendinizi kandırmayın. Sizler bir yığın abur cubur onun bunun yazılarını tanımış onlarla düşüp kalkmışsınız. Adam gibi bir yazar tabii ki sizi şaşırtır. Sizin babanız, dedeniz, medyaya hiç uğramadan, kitapları yayınladığı günden beri sansür yiyen, sağcısı solcusu aklınıza gelen bütün ideolojilerin suçlamalarına, silahlarına, dayatmalarına, hakaretlerine ve otuza yakın mahkemesine maruz kalan bir yazar tanıdı mı biliyor mu, gördü mü?..

Daha gerçek daha açık daha dürüst bir hayatınız olması için elimden ne geliyorsa size yardımcı olurum, gelin, hangi felsefe, hangi ideoloji hangi iftiranız hangi kuru gürültünüz varsa getirin...

Bu iftiraları sitelerinde yayınlayanların hepsi şu anda Türk Ceza Kanunu'na göre iftira suçundan 1/4 yıl hapis cezası alması kesinleşti. Sizlerden daha akıl olabileceğimi neden düşünmediniz. Yok orda yazdı ben ordan aldım, diyemezsiniz, Ceza kanununda böyle ordan aldım o dedi bu dedi yok.

Geri zekalı çakallar. Bokunuzdan köfte yapmış yiyorsunuz.

Ancak birşey dikkatimi çekti. Biz gençken en revaçta iftiralar, para yedi, kan kız düşkünü, eşcinsel, mason ve polise çalışıyor ya da CIA'dan para alıyor gibi suçlamalardı.

Bu da şunu gösteriyor. Hakkımda en kuru sıkı, uydurma iftiraları atanların hayaline dahi benim vatana karşı olabileceğim, para yiyebileceğim, onun bunun hesabına çalışabileceğim, gelmemiş, gelmiyor.

İşte yazarlık böyle birşeydir. Düşmanların, yılanlar, çakallar, puşu kuranlar dahi sana inanmış, onlara dahi yüzde yüz inandırmışsın...

Neyse, daha neler var,, onlar da gelecek hattaya...)

Olabildiğince basit anlatabilmeliyim.

Sovyetler'in çöküşüne kadar Amerika'nın hava, deniz kuvvetleri ve tüm istihbarat birimleri soğuk savaşa ayarlıydı. Karşılıklı nükleer denge, dehşet dengesi. Bir Sovyet saldırısında neler yapılabilir? Pentagon'un savaş planları, muhtemel senaryolar, faraziyeleri neler? Binlerce savaş planı Sovyetler'e karşı hazırdı.

Sovyetler ve Çin çekilince Amerika alemde yalnız kaldı. Amerika'nın büyük düşmanı Sovyetler kaybolunca artık yeni bir Amerika'nın yeni stratejilerin kurulması şart oldu.

Çin'in de katı rejimini yumuşatıp dünya ticaretine katılması Amerika'da bir dönemin bittiğine işaretti. Bir yığın savaş senaryosu tozlu raflardan kaldırıldı, imha edildi. Amerika ilk hedefini açıklamıştı: Rusya ve Çin'i umursamamak.

İşte bu yeni Amerika'nın devrimci projesiydi. Elli yıldır düşman dediği Rusya, Çin yoktu. O halde eskiler imha edilmeli yeni düşmanlar yeni stratejiler yazılmalı. 90'lı yıllar Pentagon'un strateji üzerine strateji geliştirdiği yıllardır.

Çünkü Sovyetler'in çökmesi aynı zamanda Sovyetler'e karşı yapılanmış Pentagon'un da çökmesi demekti. Pentagon'un beyni Sovyetler'e karşı ayarlıydı. Sovyetler'e karşı savaş planlarıyla tıka basa doldurulmuştu. O halde Pentagon infilak ettirilmeli, ya da Pentagon'da büyümüş stratejistler, komutanlar, hepsi yokedilmeli. Eski kafalı komutanlar yokedilmeli...

11 Eylül saldırısı bir dönüm noktası. Bu saldırıyı sanki Amerika'nın içinden birileri yapmış gibi devrimci bir saldırıydı. Saldırıyla Pentagon'un eskimiş yapısı devreden çıkartıldı. Yeni düşmanlar yeni stratejiler tüm Amerikalılar'a olduğu gibi tüm dünyaya kabul ettirildi. Büyük devletlerle savaşmanın artık faydası olmadığına 11 Eylül herkesi inandırdı.

Pentagon'u ve İkiz Kuleler'i kim uçurdu bilemeyiz, ama, bu Amerika tarihinin en büyük dönüm noktası, keskin viraj dır. Eski sistem Pentagon ve eski sistem stratejiler 11 Eylül'le tarihe gömüldü...

Peki yeni Amerika ne, yeni stratejiler nedir? İşte terörizm ve haydut devletler kavramı bu dönemde geliştirildi. Kuzey Kore, Libya, Irak, İran... Bu ülkelere serseri, kontrolsüz denilmeye başlandı ve yeni dünyanın "kara delikleri" olarak tarif edildi.

Amerika tüm dünyanın baloşlarını bu "boşluklar"a yönetmeliydi ve bunu başardı. Bugün tüm dünya ajanslarından bu ülkelerin kontrolsüz nükleer çalışmalarını birinci haber yapar...

Amerika'nın devrimci dönüşümü şöyle devam etti: Birleşmiş Milletler'i devreden çıkartmak. Bu şunun için şarttı: Artık Amerika tek güçtü. Ve dünya bu tek güce kabul etmeliydi. İmparator kendine bir danışman, bir konsül, bir ayakbağı kesinlikle istemiyordu. 11 Eylül'den sonra Amerika dünyayı tek başına yönetme karan aldı...

Özellikle kendine imparator demekten gurur duymaya başladı. Bu doğruydu. Çünkü gelmiş geçmiş dünya tarihinde tüm denizlerde ve tüm kıtalarda bu büyüklükte hava ve deniz kuvvetleri tek başına iktidar olamadı. Bütün kritik bölgelerde hava ve deniz kuvvetleri üstelik tek başına hakimi..

İmparator 11 Eylül'den sonra şöyle konuşmaya başladı: Dünyayı Ben Yönetiyorum. Çünkü "büyük olan benim".

Ardından şöyle: "Büyük olanın görevleri vardır"... Büyük olanın sorumluluklan nelerdir?..

Tek süper güç kendi görevlerini yine kendisi verdi...

Birinci görevini ilan etti: "Dünyaya Güvenlik İhracı"... (Gerçi biz işgal ve müdahale diyoruz). Amerika 90'lı yıller boyunca Somali'ye Bosna'ya Afganistan'a ve Irak'a defalarca asker indirdi. Üs kurdu. Yüzlerce defa uçaklarını kaldırdı. Dünyanın neresinde sorun çıksa bizi çağırıyorlar demeye başladılar. Mesela Bosnalılar bizi çağırdı, biz de gittik. Dünyanın her köşesine gitmek,

Devamı 12 Sayfada

MEZA

MELİKE AĞAR

10. BÖLÜM

FUCHS ASKERE GİTMEDEN ÖNCE BAZI ANLAŞMAZLIKLARIMIZ OLDU. İKİMİZİN DE HAKLI VE HAKSIZ OLDUĞUMUZ KONULAR VARDI. İNSANLAR BUNU TEK TARAFLI GÖRSELER BİLE İŞİN ASLI FARKLIYDI... O DÖNEM İÇİN ÇOCUKLUK BELKİ AMA FUCHS'LA AYRILDIK...

BEN İLK SOLO ALBÜMÜMÜ "MED-CEZİR"İ YAPTIM. ORTAK BİŞEYLER YAPMANIN DIŞINDA, İÇİMDEKİ HERŞEYİ AÇIKÇA DÖKTÜĞÜM, DEŞARJ OLDUĞUM, SANATIMI YAPTIĞIM Bİ ALBÜM OLDU BU. ALBÜMÜN ALT YAPISINI SAGOPA YAPMIŞTI...

TÜRKÇE RAP ADINA DÖNÜM NOKTALARINDAN BİRİ OLDU... MEHMET KÜÇÜK KLİBİMİ YAPTI... YABANCI KANALLARIN DA İLGİSİNİ ÇEKTİK...

ÇOCUKLUĞUMDAN BERİ EN BÜYÜK HAYALİM BAŞKA ÜLKELERİ GEZMEKTİ... AMA YILLARCA BUNUN SADECE DİPLOMAYLA YAPILABİLECEĞİ BASKISIYLA BÜYÜDÜM...

AMA BEN BUNU MÜZİĞİMLE YAPTIM... ALMANYA'DA, HOLLANDA'DA, BİÇOK YERDE KONSERLER VERDİM...

MED-CEZİR ALBÜMÜNÜ ÇIKARDIKTAN Bİ SÜRE SONRA İŞİ BIRAKMAYA KARAR VERDİM... BİR KERESİNDE ELEKTRİK İŞİ İÇİN GİTTİĞİM Bİ EVDE KENDİ ALBÜMÜM ÇALIYORDU. ÇOK GARİP OLMUŞTUM.

PARAMI MÜZİĞİMLE KAZANMAYA O ZAMAN KARAR VERDİM...

ALBÜMÜN SATIŞ, YORUMLAR ÇOK İYİYDİ... DÜET TEKLİFLERİ BAŞKA HALİNE GELDİ... BURCU GÜNEŞTEN GELDİ VE PLAK ŞİRKETİM BU DÜET İÇİN ÇOK ISRARCI DAVRANDI "ÇOK İYİ OLUCAK" DİYORLARDI... YAPACAĞIMIZ PARÇA ALBÜMÜNDE ÖYLESİNE RENK OLSUN DİYE KALACAKTI FAKAT BEN CANDAN ERÇETİN'LE ÇOK SEVEREK YAPTIĞIM DÜET ÜZERİNE GÜNEŞ TARAFI KLİP YAPMAK İÇİN AŞIRI BİR BASKIYLA APAR TOPAR ÇAĞIRDILAR BENİ... BU, BENİM MÜZİK KARİYERİMDE YAPTIĞIM HATADIR...

VE ANNEM...

KARDEŞİM AYBEN'İN HAKKINI HİÇBİR ZAMAN ÖDEYEMEYECEĞİM...

OKULDAYKEN İNANILMAZ BAŞARILI Bİ ÖĞRENCİYDİ AMA ANNEME BAKABİLMEK İÇİN OKULU BIRAKMAK ZORUNDA KALDI... İNANILMAZ BÜYÜK BİR CESARETLE YAPTI BUNU... ASLA ÖDEYEMEM...

ANNEMİN DURUMU İYİCE ÇIKMAZA GİRDİ... 38 KİLOYA DÜŞTÜ... BUNU KABULLENMEK ÇOK ZOR... ANLATMAK DA...

...2004'ÜN 5 OCAK'INDA... ÖĞLEDEN SONRA DURUMU AĞIRLAŞTI... BİR SÜRÜ İNSAN VARDI EVDE... BAŞINDA DUA OKUYORLARDI... BİR SÜRE SONRA YALNIZ KALMAK İSTEDİĞİNİ SÖYLEDİ... KAPIYI KAPATTIK... AYBEN, ELİF VE BEN KALDIM YANINDA... GECE 2'Yİ 10 GEÇİYORDU...

HERŞEYİN İYİ OLMASINI İSTERDİ, HEPİMİZİN İYİ OLMASINI İSTERDİ... ORDA ONA SÖYLEDİM, ELİNİ TUTTUM VE SÖYLEDİM HERŞEY İYİ OLACAK DEDİM...

BİLİNCİ GİDİYORDU AMA BENİ DUYDUĞUNU BİLİYORDUM... BİRAZ GÖZÜNÜ AÇTI VE BANA BAKTI... GÖZÜNDEN İKİ DAMLA YAŞ AKTI...

SON NEFESİNİ ALDI VE...

ORDA KOLLARIMDA...

HAYATA GERİ DÖNMEM ÇOK ZOR OLDU... AMA SÖZ VERDİM ONA... HERŞEY İYİ OLACAKTI... DAHA FAZLA ÇALIŞMAYA BAŞLADIM. VE BİLİYOSUN RAPSTAR ALBÜMÜNÜ YAPTIM..

ŞİMDİP..

ŞİMDİ... ASKERE GİDİYORUM...

ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM CEZA... NE DENİR, HAYIRLI TEŞKERELER...

BEN TEŞEKKÜR EDERİM, SANA VE LEMAN'A...

melike@leman.com.tr

DENGELİ BESLENME

KAAN ERTEM
kaanertem@leman.com.tr

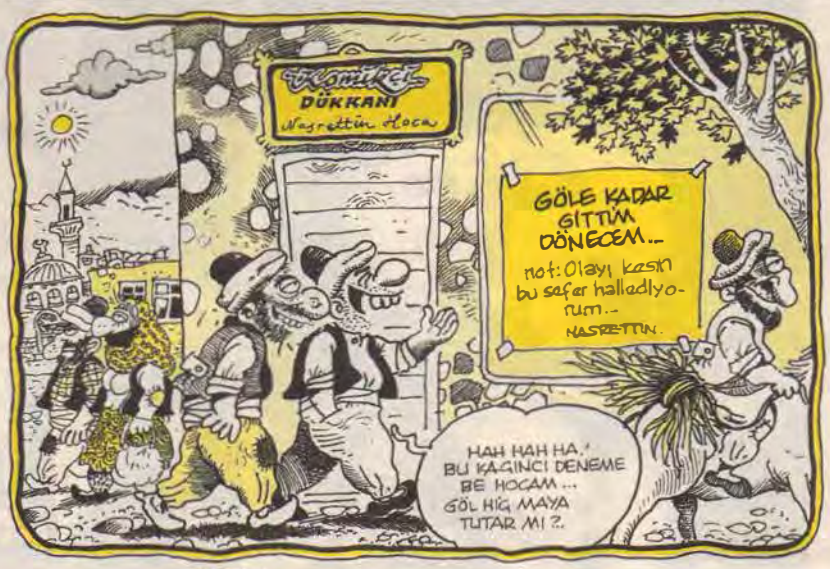

DERYA SAYIN

derya_sayin@mynet.com

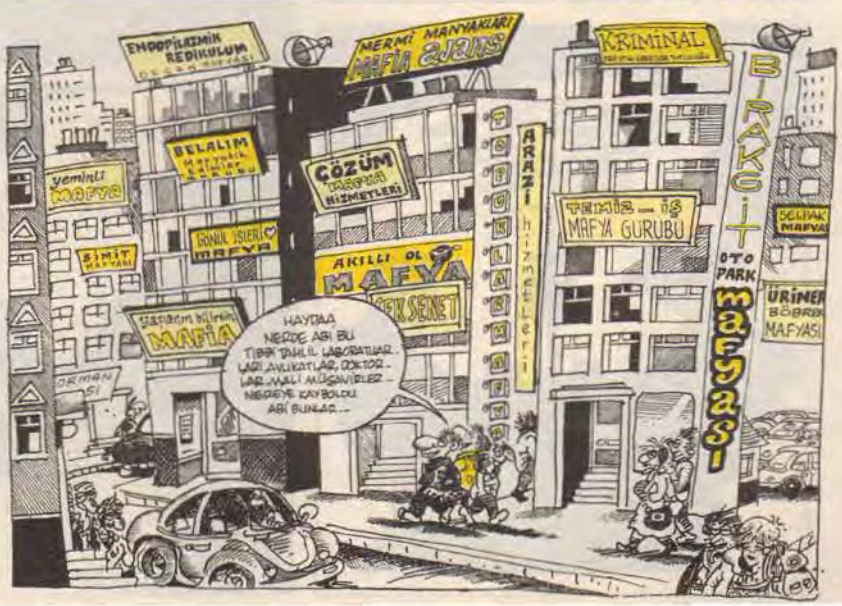

10. Sayfadan Devam

asker yığmak, üs kurmak bir külfet, bu külfetin karşılığını da dünyadan alabilmeliyiz, demeye başladı.

Bugün Amerika'nın tüm denizlerde büyük deniz gücü var. Ve böbürlenerek, diğer ülkelerin deniz güçleri bizim sahil güvenliğimiz kadar bile değil, diyorlar. Bugün Amerika'nın onlarca bölgede üssü var. Ama en çok askeri Japonya'da kırkbine yakın, Almanya'da kırkbine yakın, Güney Kore'de otuzbin, İtalya'da beş/altı bin, Bosna, Türkiye'de, Özbekistan'da vs... Dikkat buyrun askerleri ve üsleri dünyayı kritik bölgelerinden çevirmiş durumda.

Bu üsler aynı zamanda masraf. Dünyayı yönetmenin maliyeti olmalı. Ve Amerika stratejistleri bunun, iktisadi formülünü çoktan buldular, bunun adına: "Güvenlik ihracı" diyor. Tabii güvenlik ihraç ettiği bölgelerden de haracını alıyor, madenleri ve şirketleri vasıtasıyla...

Yeni Amerika'nın birinci görevi dünyanın tüm kıtalarına ve kritik bölgelerine yayılmış deniz ve hava kuvvetleriyle dünyanın yöneticisi, jandarması, imparatoru, müdahalecisi, ağbisi, neyse o hazır-nazır tutuyor.

Peki bu büyük gücün stratejik hedefleri sadece müdahale etmek mi? Hayır... Pentagon'un dünyaya savaş planını inceleyelim, görelim.

Bu savaş planının adı Yeni Dünya Düzeni içinde tarif edilen "küreselleşmedir".. Her yer küresel dünyaya katılacak, kimse dışarda kalmayacak. Bütün kültürler ülkeler hepsi küresel dünyaya dahil edilmek zorunda.

Nasıl kablacak? Özgürlüklerle!.. Amerika'nın özgürlük kavramını anlayamazsak çuvallarız. Özgürleşme demek, küreselleşme, demek. Küreselleşme Pentagon'un birinci savaş stratejisidir. Bütün bu deniz ve hava kuvvetleri "küreselleşme" için ordadırlar.

Bir adı özgürleşme olan küreselleşme nedir? Şudur: Eğer bir insan araba ve cep telefonu istiyor ve internete de bağlanıyorsa, o insan, özgürleşmek istiyor...

İşte küreselleşme planının bireyden hareketli felsefi açılımı bu. Aynı şekilde, ülkeler de internete bağlanmalı. Telefonları özelleşmeli. İnsanlar dünyada olup bitenleri izleyip, istediklerini satın alabilmeli. İşte özgürleşme yani küreselleşme modeli bu kadar basit...

Ama neden küreselleşme gibi bir iktisadi, sosyal model, Pentagon'un savaş stratejileri başında yer alıyor. Pentagon'la küreselleşmenin doğrudan ilişkisi nedir? Küreselleşmeyi sinemacılar, şirketler, yazarlar, mallar, iktisatçılar düzenlemeli, değil mi? Savaş planı olarak küreselleşme niçin Pentagon raporlarında başrollerde oynuyor?

Şundan: Amerika'nın dünyayı yönetmesi için bir bahanesi ve kuralları olması lazım. Diyelim, özelleştirmeler. Diyelim sermaye akışını sağlamak. Diyelim gümrükleri dünya ticaret kurallarına ayarlamak. Ve bunlara bağlı ticaret ve hukuk yasaları küreselleşme için olmazsa olmaz önermeleri.

O halde, küreselleşme demek, "kurallar" demek. Yani küreselleşme demek, evrensel iktisadi sistemin yasaları demek, diyor. Dünyadaki bütün ülkeler kurallarımıza uymalı. Deniz ve hava kuvvetleri kritik bölgelerde bunun için var. Mesela Çin... Korkutucu bir güç. Özellikle daha on yıl önce onunla bir dünya savaşı dahi düşünülüyordu. Ama şimdi Çin, dünya sermayelerinin kurallarına yavaş yavaş uyuyor. O halde tehlike değil. Kurallara ayak uydurmaya çalışanlara yardımcı olunmalı.

Çin gibi Sovyetler de Türkiye'de kurallara uyuyor. Peki kurallara uymayanlar kimler? Uymayanları önce tarif ediyor Pentagon: "Haydut devletler".. "Boşluklar".. "Kara delikler.. "Belirsizler".. "Kontrol dışında olanlar".. "Bilinmeyenler".. Ve tarifler çeşitleniyor, demokrasisi olmayan, darbelerle yönetilen, tek lider kontrolünde... gibi...

Mesela 11 Eylül'ü dahi kontrol edilemeyen bu boşluk devletlerden biri yapmış olmalı. Kim bunlar: Afganistan, Irak, İran, Suriye, Kuzey Kore...

O halde Amerika'nın savaş planını bulduk: Bu boşluklar çevrilmeli. Köşeye sıkıştırılmalı. Onları da kurallarının içine alabilmeliyiz, yani küreselleştirmeliyiz...

Böylece Amerika'nın yeni dünya düzenindeki savaş planlarını öğrendiniz. Küreselleşmenin kuralları özgürlüklerdir. Amerika özgürlükler için savaşıyor. Bu yüzden dünyanın kritik bölgelerine deniz ve hava kuvvetlerini gönderiyor.

Şimdi soruları sorarak Amerika'nın yakın gelecekte neler yapabileceğini kestirmeye çalışalım. Mesela İran'a saldırabilir mi?

Yakın zamanda saldırır mı bilemeyiz, önce Irak'ı iyice hazmetmesi lazım, yani yılan geyiği henüz yeni yuttu, bir müddet sonra pekala saldırabilir...

Belki saldırması da gerekmez. Ancak İran'ı çevirecek, kuşatacak, daraltacak ve ambargolar uygulayacak ve İran'ın petrolünü piyasalara sürmesini zora sokacaktır. Yani "saldırı" dışında da planları vardır İran, Amerika'nın "boşluk" dediği savaş planında yer alan ülkelerdir. bir gün bu boşluğun işini bitirecektir. Şimdilik, naralar atıp, tehditler yapıp dünyanın gözlerini İran'a çeviriyor. Bu tehditler yıllarca sürecek. İran'ı tereddütlere, sinire, gerilime sokmaya çalışacak.

Şimdi soruya cevap verelim. İran'a hemen saldırır mı bilemeyiz, ama, İran'ı yavaş yavaş sıkıştırmayı sürdürecektir. Amerika şöyle düşünür, dünyanın bütün petrolleri benim. Birkaç yıl Basra'dan petrol gelmesin ölür müyüm, hayır. Ama Basra'dan körfez akıtanların ekonomileri bu petrole bağımlı olduğu için petrolsüz mahvolurlar...

Zaten onyıllar boyunca Saddam'a da aynı çevirme ve ambargo harekatını da düzenlemediler mi? Amerika'nın bu kara delik dediği ülkelere saldırı narası şudur: Hepinizi taş devrine göndeririz. Yani su ve enerjiyi kes, ilaçlara ambargo koy, ülke sefalet içinde, yüzbinlerce bebeğin ölümüyle, bilir işini.

(Amerika'nın düşmanlarına "taş devri"ne çevirilme narasının başka anlamları da vardır, şunu söylemek isterler: Elektrik, telefon, su, enerji gibi ürünleri icad eden bulan üreten bizleriz. sizler bu modern meyvelerden yiyemezsiniz, buna hakkınız yok...)

Böylece Amerika imparatorluğunun önümüzdeki yıllardaki savaş planlarını öğrenmiş olduk. Boşluklar–kara delikleri–haydut devletleri-İslamcı teröristleri-müslüman devletleri-eski komünist rejimleri, birer birer çevirip sıkıştırıp daraltıp yokedecekler. Ve dünyayı cennete çevirecek. Hepimiz yirmi bin dolar gelir seviyesine ulaşacağız, Afrika, Asya, Hindistan özgür cennetler olacak.

Tabii, Amerika dünyaya daha çok güvenlik ihraç etmesi için, daha çok kriz bölgesi ilan etmeli! Bu etnik, mezhep vs. gibi sorunlar olabilir, terörist kalkı olmalıdır, ki, her defasında müdahale edebilsin. Mesela Pakistan'da etnik, mezhep, terörist, nüfus, her türlü saldırıyı fakedecek çok bollukta kriz bölgesi vardır. Sorsuza kadar Pakistan'a müdahale edebilir? Neden olmasın?

Konumuza dönelim. Dünyayı kara ve deniz kuvvetleri ve küreselleşmenin kurallarıyla Amerika fethetmiştir. Bu devasa güç karşısında neler yapabiliriz?

Kısa vadede şunları yapabilmeliyiz: Siyasal egemenliğimizi kaptırmamalıyız. Toprak bütünlüğümüzü korumalıyız. Ülkemizde yaşayan her insana iş, sigorta, eğitim, hukuk, haklar ve istihdam için çalışmalıyız. Ve asla "dar alan milliyetçiliklerine" müsaade etmemeliyiz. Yani Amerika ne istiyorsa tersini yapabilmeliyiz! Çünkü Amerika Kuzey Irak'ı "kriz" bölgesi ilan etmiştir, bu bölgeye onyıllar boyu daha "müdahale" edebilmesi için iç karışıklık ve komşu kavgalarını körüklemeyi artık temel politikasıdır!

Gelelim uzun vadede neler yapabiliriz?

Amerika dünya fethine kara delik, boşluk, haydut, serseri tabir ettiği ülkelere savaş açarak başlattı. Çünkü bu ülkelerde "özgürlük" olmadığını, demokrasi olmadığını ileri sürdü...

Amerika dünya basınını etkileyerek gözlerimizi bu kriz noktalarına kilitliyor. Sabah akşam İran, Kuzey Irak, Kuzey Kore, nükleer silah, terörist deyip yatıp kalkıyoruz. Bu bizlerin "kör olması" demek. Amerika dünyayı köleştirdi. Çünkü bu sorunlar dışında konuşmamızı yasakladı. (Mesela Afrika'da da onlarca kontrolsüz ülke var, ama Pentagon bunlardan hiç bahsetmez, başka yazıda biz bahsederiz)

Uzun vadede, gözlerimizi, asıl kara deliklere doğru çevirmeliyiz. Asıl gerçek "boşluklar" nelerdir? Asıl gerçek sersemler, haydutlar kimlerdir? Denetlenemeyen, kontrol edilemeyenler nelerdir? Şirketlerdir.

Dünyayı yöneten enerji, maden, iletişim, vs. ikiyüze yakın büyük şirket. Bunların kurumsal yapıları nasıldır bilen yok. Bütçeleri doğru mu anlatıyor. Amerika'da belki de içi boş rakamlarla şişirilmiş yüzlerce şirket var. Enron derilen enerji şirketine şahit olduk. İktisatçılar yüzlerce Enron olabileceğini, ama, denetlenemediğini söylüyorlar.

Bu şirketleri denetlemek hem hukuki hem felsefi sorunlar açıyor. Mahkemelerin yıllarına mal oluyor. Ayrıntılı muhasebe dökümlerini avukatlar ordusu yıllarca aydınlatamıyor.

Yüzlerce şirket kapalı kutu. Yüzlercesi şişirilmiş balon. Belki de hiçbir şey üretmeyen borsa spekülatörü bu şirketler. Hiçbir şey üretmeden borsanın kanını, malını, canını emiyor. Yüzlerce küçük devletin maliyelerini/hazinelerini emiyor. Sırf borsa oyunlarıyla sırf şişirilmiş sahte bilançolarla.

Amerika'da sağcı Bush yönetimi bu şirketlerin yapılarını teftiş etmeye yanaşmıyor. Yanaşsa bile, bu şirketlerin girift yapıları yüzünden tühaf sorunlar var. Şöyle, her şirket avukatlar ordusuyla rakamlarını öyle akıllarımız bir teknikle gizliyor ve hukuka uyduruyor ki, yıllarca en büyük bilimadamları uğraştığı halde sahteliği anlaşılmıyor.

Yani, asıl kara delikler, dünyayı soyup sovana çeviren bu şirketler. Amerika küreselleşme fethini bu şirketler üzerinden yapıyor. Bu şirketler üretmeden tüm dünyanın ürettiklerine sahip oluyor. Ve yavaş yavaş dünyanın bankaları, madenleri bu şirketlerin elinde toplanıyor. Yakın gelecekte ülkemizde dahi numune hatıra kabilinden tek bir milli banka kalmayacak!..

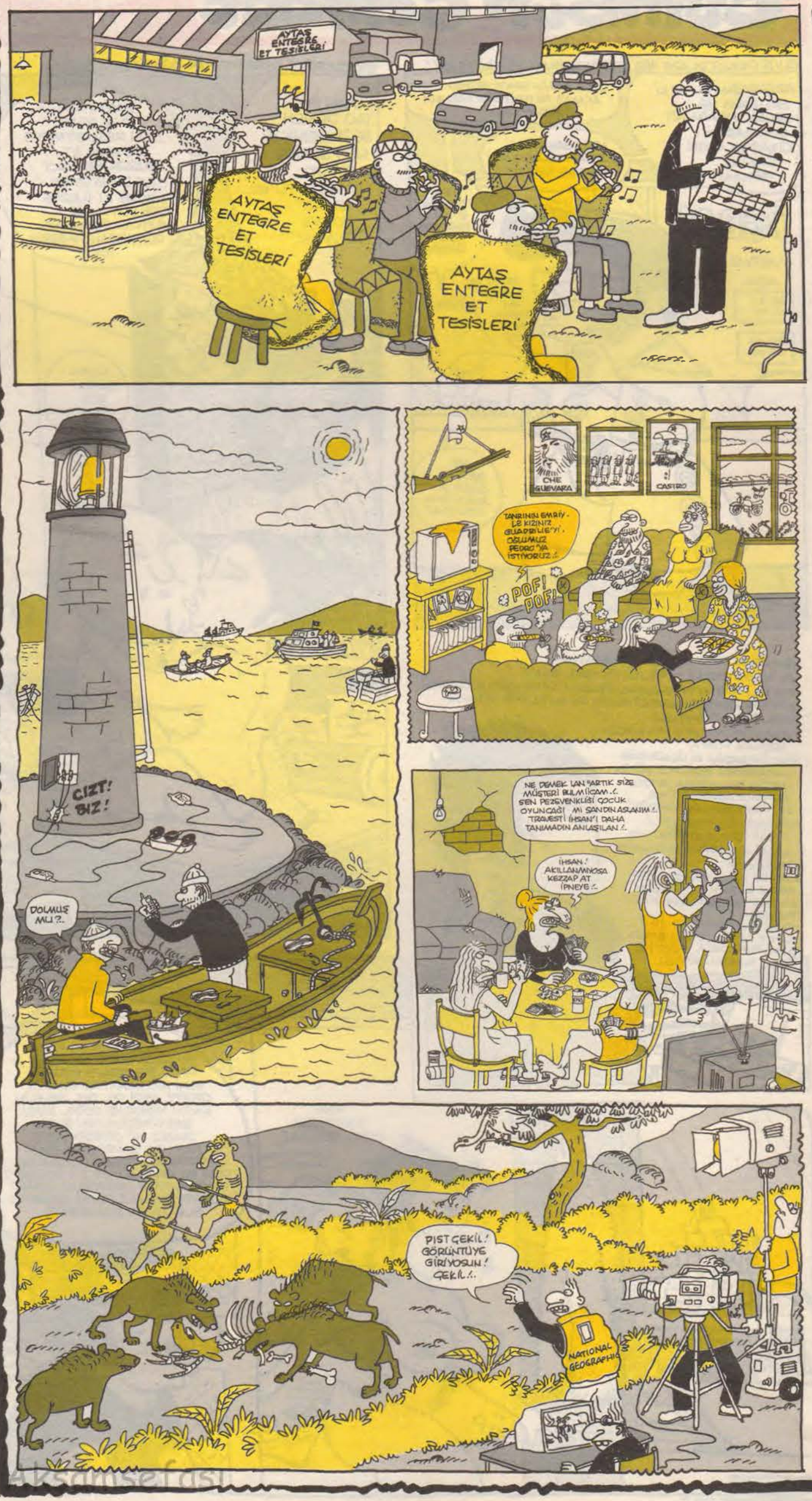
Enerji, maden, iletişim vs. gibi alanlarda faaliyet gösteren Amerika'nın dev ekonomisini temsil eden bu şirketleri Amerikalılar dahi denetleyemiyor. Bu büyük dünya şirketlerinin anlaşılmaz, kontrol edilemez, denetlenemez, durdurulamaz, hesap vermeyen yapılarını inceleyecek yasalar her zaman yetersiz...

Asıl özgürleşmesi gereken bu şirketler. Asıl kara delikler, haydutlar, karanlıklar; çapulcular, asıl boşluklar bu şirketler.

Devamı 15. Sayfada

Erhan Candan

erhancandan@leman.com.tr

Cümbür Cemaat

AHMET YILMAZ

ELVİS OSMAN'IN ARA ARA SOSYAL YAŞAMA SÜZÜLÜMLERİ!..

TAOCU SEKS ÖĞRETİSİ'NİN DÜNÜ BUGÜNÜ!..

cemaahmet@leman.com.tr

AYRINTILAR

m·e·T·İ·N·F·İ·D·A·N

SELAM... Güzel bir akşam yemeği olsun istiyordum. Maiketten, sucuk almıştım. En kalitelisinden almamıştım ama. En düşük kalitede olanından da almamıştım, ortada bişiy seçmiştim. Kafka'nın, günlüğünde bahsettiği bi rüya geldi aklıma. Sucuk yeme düşü görmüştü bir gece. Düş değil de tam; hayâl gibi bişey. Yani, belki bi tür canlandırma, bi zihin egzersizi. Düşünde, sucuk yediğini görüyordu galba Kafka; ve bu yeme, ısırma ve tad alma ânını tüm ayrıntılarıyla zihninde canlandırabiliyordu.. Güzel bir akşam yemeği olsun istiyordum ben de. Şarap alıcaktım, vazgeçtim. Boza aldım. Sonra, banyo yaptım. Havluyu belime dolayıp, koridorda tuıladım biraz.. Kafka, nefis bir günlük yazanydı. Muhteşemdi. Ama Dava'yı sevmemiştim bi türlü, kendisi de sevmemişti, sürekli bunu söylerdi.. Havlu, belimden kayarak yere düştü. Nedense utandım, hemen eğilip onu yerden alırken, bozanın ne kadar ucuz olduğu geldi aklıma. Bu işte, bir bit yeniği vardı. Sokakta satılan bozalar, bu marketten aldığım kadar ucuz değildi. Gidip bir bardak doldurdum kendime. Hmm. Ekşi değildi. Hiç değildi. Bu sıvının sırrı, ekşi olmasındaydı. Havlu, belimden sıynlarak. Son anda, tuttum. İyice sıkıştırdım belime bu kez. O panikle, ağzıma yüzüme de boza bulaştırmıştım. Güzel bir akşam yemeği olsun istiyordum; ve aklıma sürekli erotik şeyler geliyordu. Sucuğu şimdiden doğramalıyım diye düşünüp, mutfağa yürüdüm. Tezgâhın altındaki dolaptan, ortanca tavayı çıkardım. İki kişilik servis için yetmez diye hesap ederek, onu yerine koydum, öbür büyük olanı aldım elime. Telefon çaldı. Tavayla beraber odaya yürüdüm. Pitr Frayz'dı arayan, Norveç'ten bi arkadaşım. Sesin bi tuhaf geliyor, elinde ne var, diye sordu. Böyle saçma, özel sorular sorardı devamlı. Meşgulum şu an diye cevapladım. Bi dakka, dedi. Havlu belimden sıynlarak, telefonun üzerine düştü. O anda kapı çaldı. Güzel bir akşam yemeği olsun istiyordum. Pitr'ın, boğultulu sesi geliyordu havlunun altından. 'Kafka hakkında söylediklerin saçma' dedi, 'Tutunamayanlar'ı da beğenmemiştin sen, böyle kolluk yapmakla bir yere varamazsın! Sen ne anlarsın be dedim, Türkçen bile yok ki tam. O enfes, 'Beyaz mantolu adamı' da okumadın üstelik. Merdivenlerden gelen, ayak seslerini işitiyordum. Ay, hoşgeldiniz dedi, alt kattaki yaşlı kadın. 'Babaanne naaber, diye vızıldadı sonra, bi çocuk sesi. Havlunun üzerinde, küçük, garip bi karaltı farkettim. Kan, olamazdı. Belki yüzümü kurularken şu sivilce patladı ve.. Hayır. Siyahtı, çok ufaktı. Tırnağımla kazımaya çalıştım. Çıkmıyordu. Telefon çaldı. Öfkeleniyordum! Tavayla, sertçe vurdum. Son bi kez çınladı ve sustu. Havluyu usulca kaldırıp, baktım..

MİNİ SEVERİM:... Bu deta tam doldurmıycam, ve kaybolmıycak dememe rağmen, her seferinde kahve fincanında, kahvenin içinde gözden kayboluveren kaşığı; kalemlikten aldığım uzun kurşun kalemle geri çıkarmayı... Dar bi kaldırımda yürürken, ilerden gelen bi kişiye yol vermek istediğimde; tam da o sırada yanımda bulunan bi binâ girişinin, ilk basamağına sıçrayarak orada bi iki saniye durup beklemeyi, bu şekilde yol vermeyi...

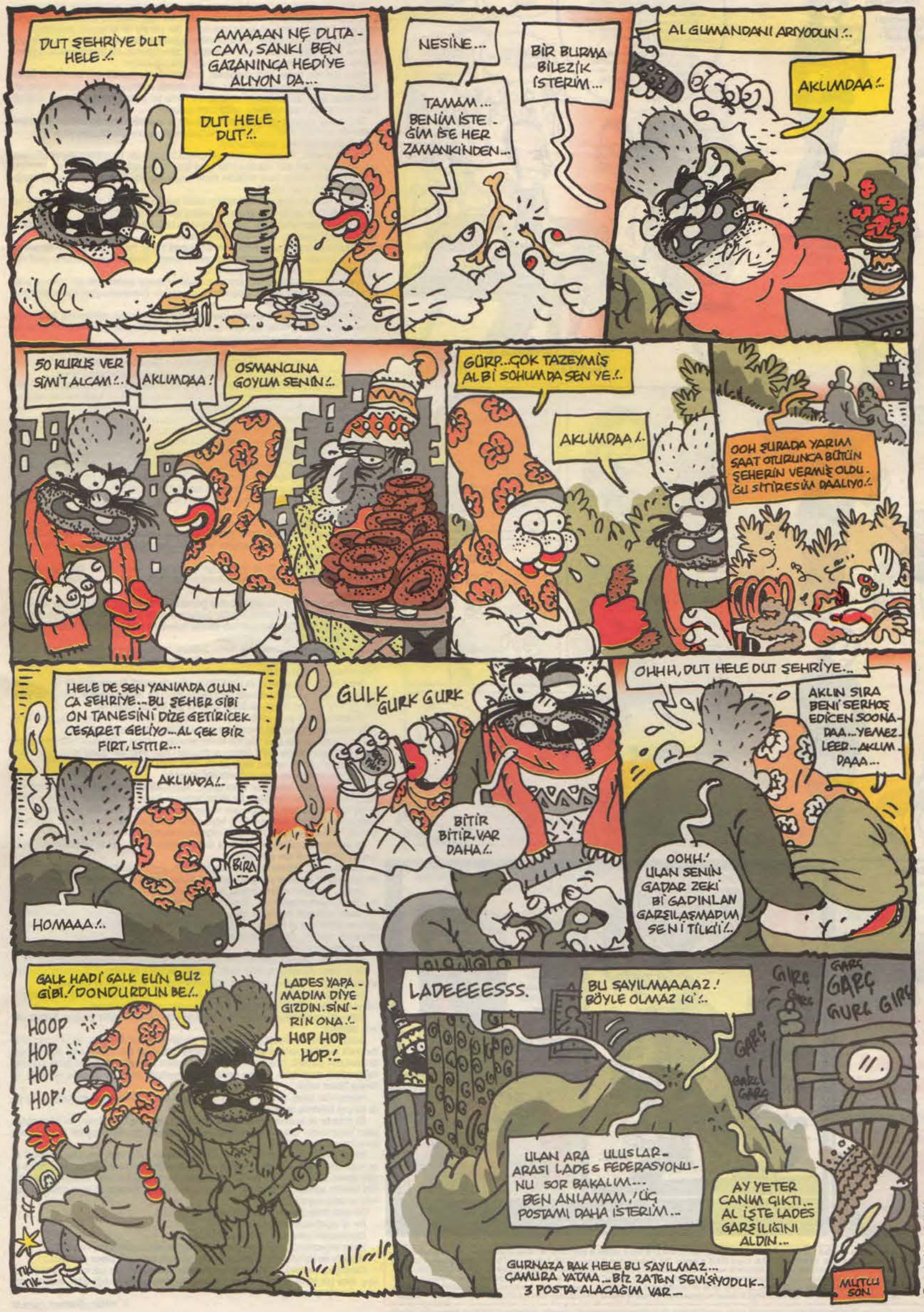
PORPURİ:... Belki bi faydası olur diye düşündüm. En azından, belki psikolojik bi faydası olurdu! Çünkü camlar çok büyüktü ve sünger çekmekle ısı kaybının azalacağını pek sanmıyordum. Arka odaya gidip, geçen ay aldığım yapışkanlı pencere bantlarını getirdim. Oraya, bi kutunun içine atmıştım öylece; fırsat bulamamıştım yapıştırmaya. Gidip makası da aldım çekmeceden. Sonra gidip, mutfaktan temiz bi bez getirdim. Nerdeyse vazgeçecektim! Bi malzeme yığınını, git, gel, elli defada almaktan nefret ediyodum. Durup düşündüm, başka ne gerekiyo diye. Hiç gereği yokken, bi de normal seloteyp alıp, çömeldim pencerenin kenarına. Kalktım. Grrr! Gidip kültablasını getirdim, külü silkelemek için bi daha masaya gitmiyim diye. Ve sonra, neşem yerine geldi! Çok nefis sıynlıyordu bant, üzerindeki koruyucu naylondan. Bi sorun çıkartacağa benzemiyordu. Önce beliıti bi uzunlukta pencerinin kenarına yapıştırıyor, sonra o bölüm yapıştıkça, koruyucu naylonu biraz daha sıyırarak, geri kalan kısma yapıştırmayı sürdürüyordum. Asıl güzel olan, bantı kenara tamamen yapıştırdıktan sonra; sağlamlaştırmak amacıyla, parmağımı ince süngerin üzerinde bastırarak gezdirmekti. Artık odanın daha sıcak olup olmayacağını hesap etmiyordum; süngerin oraya düzgünce, bir milim bile hatâ olmadan yapışmış bulunması güzeldi. Belki psikolojik rahatlamadan kastım da buydu. O ince, minik süngerin, mutlaka bi işe yarayacaktı! Eşyanın bi anlamı olduğunu, boş yere var olmadıklarını düşünürdüm hep. Sırf ben onu düzgünce yapıştırdım diye hattâ, kesinlikle bi işe yarayacaktı. Ve en iyi ihtimalle; ortamda, vücut tarafından algılanmayacak, derecenin binde bilmem kaçta biri kadar bi ısı değişimi yaratsa bile; ben onu algılayacaktım gene de. Daha şimdiden algılamıştım. Evet, psikolojik rahatlama buydu! Üşenmeyip, o bin'de bir'lik farkı ben yaratmıştım kendi becerimle. Büyük bir işi halletmenin güveniyle, ayağa kalktım, malzemeleri yerine bıraktım. En güzeli de galbâ buydu. İyi iş çıkaran malzemeleri, birer birer yerlerine bırakmak. Makasın yeri genelde, gazeteliğin altındaki küçük sepetti. Ama iyi, hatâsız bi iş çıkardı diye, onu bu sefer daha yakınıma, çalışma masasının en alt gözüne bıraktım..... ÇOK geç bi vakitte kalkmanın en berbat tarafı, ('zaten bi çok şey için çok geç' duygusunu yaşamanın dışında), o saatte, sürekli aldığım gazeteleri bulamamak.. Dün inanılmaz bi geç saatte yatmıştım, ve şimdi de neredeyse akşamleyin kalkmıştım. Aslında, bu geç veya erken yorumu koşullara göre değişebilirdi. Son dönemki, gene de pek de hoş olmayan yaşam biçimim içinde normal bi düzenleme gibiydi; en fazla yedi saat uyuyordum, ve sonuçta yemek öğünleri biraz garip saatlerde gerçekleşiyordu. Gece yediğim bi öğüne, kendimce öğlen yemeği diyebiliyordum. Ve bunu değiştirecektim ama, normal biyolojik ritmime dönmeliydim. En fenası, günlük gazetelerin kalktığım saattle tükenmesiydi! Ahmet'de bulunurdu gerçi, o tarafa giderdim hep. Kalmamıştı bu kez. Geri döndüm; direkli binanın altındaki, arkadaşlarıyla dükkanda sohbet edip basketbol maçı seyreden çocuğun bakkalına yürüdüm. Eh, bakkal onun da sayılırdı; şimdilik belki babasınındı ama. Babası sürekli bulunmazdı dükkanda. Çocuk da sürekli bulunmazdı. Bazen babası, bazen çocuk. Bir defasında, benim için ilginç bir şey gerçekleşmişti ve ikisini bir arada görmüştüm. Baba oğul, tezgaha eğilmiş, hesap yapıyorlardı. Biraz yüksek sesle konuşarak, hararetli ve gergin. Fakat hiç kavga etmeden, kâlp kırmadan.. Bu şekildeki baba-oğul konuşmalarına daha önce de rastlamıştım. Çocukken, akşam evlerine televizyon izlemeye gittiğim evin babası, evin genç oğluyla gene böyle sert muhabbetler yapar, hattâ bunlar bir de yere kapaklanarak güreşe tutuşurlardı. Halının köşeleri kıvrılır, sehpa kenara kayar, bunlar bağrışarak devam ederlerdi. Küçük yaşta babamı kaybettiğim ve onu hiç tanıyamadığım için belki, baba oğul konuşmaları nedense ilginç ve sevimli gelirdi hep bana.. Öte yandan, bakkaldaki gencin, o adamın oğlu olup olmadığına da pek emin değildim aslında. Belki de dayı ve yeğenidirler. Herneyse; dükkana daldığımda, sadece çocuğu gördüm yine. Girerken dışardaki tezgaha göz atmıştım; aradığım gazete yoktu. Bir de kendisine sordum. Kalmadı dedi. Bir arkadaşıyla beraber, yukarda asılı duran televizyondaki 'enbiey maçını' takip ediyorlardı ara sıra.. Bir şey söylemek istedim birden.. "Bantın mı bu, canlı mı?." Kafasını çevirmeden, "Canlı abi," dedi. Dışarıya çıkıp, kaldırımda, erimemiş bir buz yığının üzerinde durdum. Hmm.. Havuzun ordaki marketle bakmalı bir de.. Ordaki ilginç gördüğüm ilişki düzeni de şu: Kasada sürekli, sert bakışlı ama iyi kalpli bir kadın duruyor; yaşlı bir adamcağız var, oraya buraya koşturan (arkaya, personel tarafına geçmeme müsade ediyor, konservelere yakından bakmam için); şarküteri tezgâhında, her seferinde benimle fasulyeyi hangi şirketin daha iyi yaptığını tartışan orta yaşlı bi adam; ve bir de köpek, dükkâna dalıp çıkmasına izin verilen... Orda da yoksa gazete, aşağıya, iskeleye inecektim. Gerçi o gün pazardı, önemli bi haberi veya yorumu kaçıracağımı sanmıyordum ama, hiç belli olmazdı. Hem, şu altı kaygan salak ayakkabılarla, hâlâ kayıp düşmemiştim. Sadece sendeliyordum ara sıra.. Fırt, tırt! sesinin güvencesiyle, yavaşça havuz tarafına yürüdüm.

Akşamsefası

KOZALAK

HÜMİN ZARARLISI

ÇAĞÇAĞ
kozzi@leman.com.tr

LEHCE-TÜL HAKAYIK

kemken@leman.com.tr
kemalkenanergen

Sinan Şamil Sam : Zencisavar...

İçten Yanmalı Motor : Vicdan azabı çeken kaltak...

Karla Karışık Yağmur : Biraz daha karıştırsak kimbilir neler çıkacak...

Som Altın : Film aksesuarı...

Kontör Transferi : Anelka'dan reca edersek bize elli milyon kontör gönderir belki lan...

İsim - Şehir - Bitki : Sevdağ, Karabağ, Hindibağ. Al işte bitti, ben kazandım...

Işıltı : Nemlenmiş pırıltı...

Semaver : Sema'nın ne vermesi gerektiği konusunda bir açıklama yapılmamış ama çay olduğunu tahmin ediyorum...

Yıkama Yağlama : Madem yağlıycan ne yıkıyosun be gülüm?..

Çıkma Teklifi : Girme niyetinin bu şekilde izah edilmesi enteresan olduğu kadar şerefsiz de bir tavır bence...

Bumerang : Git gel Konya altı saat. Ama epey bi hızlı atman gerekiyo...

Üçün Biri : Mahzar. Ya da Fuat. Veya Özkan...

İddia Makamı : Kimse beni tavlada yenemez Sayın Yargıç. Kimse. Siz bile. Hahaha. Ylyo mu? Haağ?!. Atıyo muyuz bi beş?!.

Gavur : Türk yabancısı...

Doğala Özdeş Aroma : Doğal fllan değil yani...

Salıncak : Sahnma amaçlı oyuncak...

Truvalı Helen : Helen'e bak. Çanakkale nüfusuna kayıtlı...

Galoş : Macar terliği...

Buda Heykeli : Bak şimdi. Allah taş yapmış hala bıdı bıdı ediyosun be tombulum...

Matah : Küçümsenebilen meziyet...

Piskopos : Bunun temizi yok galiba.. Enteresan. Ama inanç meselesi tabi...

STAND-UP
DURAN
URUÇ
24 ŞUBAT 200
BEYOĞLU
LEMAN KÜLTÜR'DE
SAAT 20.30

LeMan MİZAH DERGİSİ
OKUR MEKTUPLARI
FİRUZAĞA MAH. DEFTERDAR YOKUŞU NO:47 BEYOĞLU / İSTANBUL

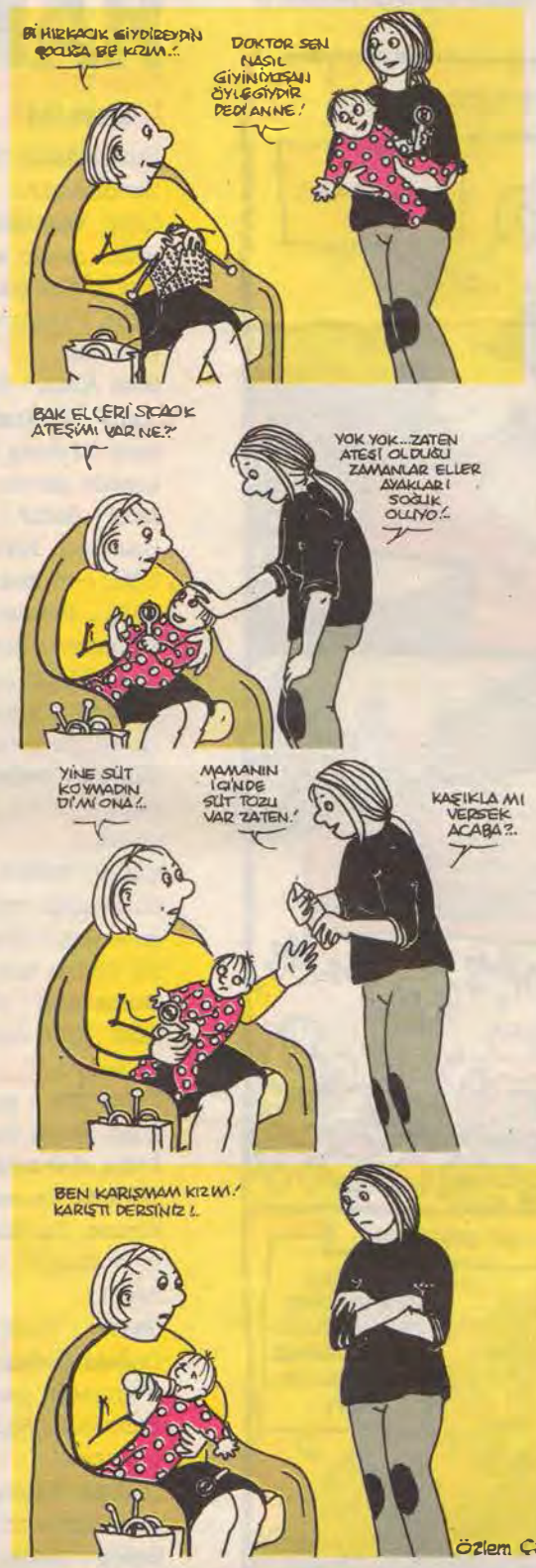
Merhaba;

11 Şubat 2005 tarihli, Leman Dergisinde "Argonot Kozzi" ile ilgili mailimi yayınlama inceliğini gösterdiğiniz için teşekkür ederim... Gırgır dergisiyle başlayan mizah dergisi okuma alıkanlığımı, 10 yıl kadar sürdürdükten sonra bırakmışken; son 2 yıldır tekrar Leman Dergisiyle sürdürmeye başladım. Sizleri keyifle okumaktayım. Emeğinize ve yüreğinize sağlık... Bu süre zarfında emeğinizin saygısızca TV1 kanallarında, basın ve yayın organlarında kullanıldığına defalarca şahit oldum... Hatta bazı show proğramlarının sizlerin esprileri üzerine kurulduğunu dehşetle seyrediyorum... Bazen "Bakalım bu hafta hangi espriler kullanılacak avı" bile yapıyorum:) Bu beni fena halde sinirlendiriyor... Korsana hayır diye bağırmakla olmuyor önce kendi tavırlarından başlaması gerekiyor bazı "üreten görünen çalıcıların" (hırsız demeye utandım çalıcı diye bir kelime varmı onuda bilmiyorum ya neyse)... Leman'da mailimi okurken yapay nezaket çabamı komik buldum... Örneğin aklımdan geçenleri yazmış olsaydım derginizde yayınlanabilir olmaktan çıkardı...

Neyse genel olarak bir çılgınlar klübünde yaşıyormuşuz gibi hissediyorum zaman zaman ve bu delilik pompalamasında emeğe, emekçiye ve ezilene dönük duruşunuz nedeniyle teşekkürlerimi bilvesile kabul buyrun... Sevgi ve selamlarımla.

Işık Karyeniç / İzmir

KADINLAR MATİNESİ

Özlem Çakır

ALTTAN ALAN ALTAN VE MACERALARI

Bill Gates ve Erdoğan ile sırlar dünyası
Dünyadan kovulan casus yazılım, Türkiye'de
Ankara Kulisleri
Bob Marley 60 yaşında
Jamaika'da doğdu, Afrikalı oldu...
Acısıyla tatlı-ekşi sosuyla McDonald's
rbakır'ın Kulp ilçesine bağlı Alacaköy'de 11 kişinin cesedinin bulunduğu toplu mezar...
ürkiye kemiklerini topluyor
2PAC
lahla yaşadı, lahla öldü...
Fransız mizah devi Profesör Choron, hayata veda etti
Şişeye işeyebiliyorsan sarhoş sayılmazsın...
sezyum.kom

Yeryüzüne Sürgünlerin Dergisi
KAÇAK YAYIN'da Bu Ay...
Feyhan Güver
Güneri İçoğlu
Paulo Coelho
Adnan Özer
Küçük İskender
Metin Fidan
Cezmi Ersöz
Kemal Aratan
E.Özkahraman
Alp Tamer
Mehmet Ergün
Ömer Türkeş
Kutlukhan Perker
Oktay Taftalı
Aslan Özdemir

Adnan Özer Atölyesi
Kanat Alıştıranlar eki
(Öykü ve şiirlerinizi bekliyor)

Yeni Sayıları
Gazete Bayilerinde

12. Sayfadan Devam

Bu şirketler bütçelerini, bilgilerini, istedikleri şekilde gizleme, oynama, kurnaz, uydurma becerilerine sahip, çünkü dünyanın en zeki adamlarıyla yönetilmekte.

Uzun vadede gözlerimizi ve tüm hayat enerjimizi bu şirketlerin yapıları/varlıkları üzerine çevirmeli ve eleştirilerimizi bu şirketlere yönelmeliyiz.

Bu şirketleri hem "denetleme" olarak eleştirebilmeliyiz, hem de "varlık" olarak. nedir, ne oluyor diye köklü sorularla eleştirebilmeliyiz. Mesela bir şirketin dört yüz oteli niçin var, neden olsun, diye.

Benim ideolojim de bu, bu şirketleri ufalamak, parçalara ayırmak. Ömrüm oldukça size bunları anlatacağım. Bu şirketlerin yapıları üzerine kafamda o kadar bilgi var ki nerden nasıl başlayacağımı bilmiyorum. Olsun yazarlık hayatım boyunca işte size bunları anlatacağım. Çok basit anlatabilmeliyim.

Bugünlerde sömürünün "emek" üzerinden değil, "iş" üzerinden gerçekleştiğini düşünüyorum. Şöyle, sabit ücretliler, polis, hemşire, doktor, öğretmen, işçi, memurlar tek bir işle meşguldür. Ama bunları çalıştıran patronun başka işleri de var. (Ne çok şey var tartışacak, geçiyorum.)

Hatta bu şirketler bilmedikleri konularda yatırım yapabiliyor. Tanımadıkları hisse senetlerini alabiliyorlar. Oysa işçiler, polisler, doktor "bilmedikleri" işleri yapamaz.. Siz ücretliler tek bir iş yapma hakkına sahipken patronunuz onlarca ayrı işi aynı anda yapabiliyor.

Şöyle düşünün, herkes bir iş yapabilmeli, bir başka iş daha yapabilmeniz için o işi de öğrenmeniz gerekir. Mesela diplomasını alarak, ustaları yanında ustalaşarak. Bu da üç/dört yılınızı alır. Diplomasına sahip olamadığınız işi yapamazsınız. Ama sırf paranız var diye dört yüz diplomalı adam satın alıp dört yüz eczanenin sahibi olabiliyorsunuz!..

Önümüzdeki yüzyıl bu şirket yapılarının kökünden tartışılacağı bir dönem yaşanacak. Zihnimizi ve hayat enerjimizi şirketlerin yapısı üzerine yoğunlaştırmaya bugünden başlayalım.

Önce amatör çocuksu sorular soralım.

Basit bir örnekle... Diyelim Koç Holdingin onlarca Migros'u var. Bu yüzlerce Migros tek patronun. Kapalıçarşı'ya bakın. Kapalıçarşı'da kendi işine sahip yüzlerce ayrı patron var. Migros'ta başkası hesabına çalışan genel müdürler zinciri. Kapalıçarşı eski ekonomiyi, Migros yeni ekonomiyi (kapitalizmi) temsil ediyor.

Mesela "salça mı üretecek", hem tarlanın sahibi hem dağıtım ağının sahibi, hem bayilerin sahibi hem fabrikanın sahibi hem de bunların reklamı için medyanın sahibi...

Yani üretiminden satışa kadar zincirin tümüne tek bir holding hakim. Kapalıçarşı'da dağıtımcı ayrı üretici ayrı satıcı ayrı, bu çarşıda binlerce patron var.

Kapitalizm öncesi dünyayı yöneten ekonomi modeli buydu. Patron aynı zamanda işinden anlayan usta demekti. Usta, işini ahlakla bilen adam demekti. Şimdi paranız var onlarca genel müdür satın alıyor hepsinin başına geçiriyorsunuz.

Bu eski ekonomi modelini halla küçük sanayiciyi, imalatçıyı desteklemek gibi hükümet programlarında görebiliyoruz, çünkü, geniş kitleleri ilgilendiriyor. Ekonomiyi üç/beş kişi mi yönetmeli, onbinlerce küçük patron mu?

Migros'ta daha neler neler olmakta. İşler tekelleşmekte, teknolojiye, seri üretime, tektipleşmeye mecbur. Kapalıçarşı'da her usta kendi işinin becerisiyle farklılaşıyor. Bu yüzden mesleğinde ustalaşmak incelikleriyle ahlağıyla yoğunlaşmak zorunda...

Migros tektipleştiriyor, küçük yüzlerce patronu alıp yüzlerce köle tezgahtar yapıyor, seileştiriyor. tıpkılaştırıyor, bütün işleri aynılaştırıp robotlaştırıyor... Demokrasiyi/siyaseti büyük paralarla etkileyip manipüle ediyor. Kültürü, değerleri, inançları, alışkanlıkları paramparça ediyor...

Yüzelli yıldır filozofların tartıştığı, işine, emeğine yabancılaşma bu. İnsanlar sevmedikleri işleri yapıyor, başkasının işini yapıyor, tanımadıkları ürünleri üretiyor, tüketiyor. İşleriyle ahlakı, duygusal bağları kalmıyor. Sadece mecburi hukuki zorunluluktan işinin başında. Köleler gibi hukuk yasaları. İşle üreten arasında mana ahlak yok. Aynısından hergün yüzbinlerce üretmek ve başkası adına üretmek. Ve bunları tek ve büyük bir patron için yapmak. Bu insanları ve dünyamızı boşluğa itlen bir duygu... Kültürlerin yok olması bu. Ahlak'ın yokolması bu... Amerika'daki kuyumcuyla Mısır'daki aynı marka aynı seri malı üretiyor. Tıpkı Mc Donald's köfte. Tektip dünya. Böylelikle Mısırlı'yla Kanadalı arasında saç şekli, öfke, sevinç, inanç, şiir, ruh, hiçbir fark kalmıyor. O halde Kanada'da elinе milyar dolar geçiren fabrika Tayland'dan Orta Afrika'ya kadar dükkanlar zincirini açıyor.

En önemlisi, meslek ölüyor. Ustalık yok. İşi sahiplenme yok. Vicdan, ahlak aradan çıkıp iş, üretim, tamamen hukuki metinler ve avukat savaşlarına dönüyor. Dava açsanız karşınızda insan yok, hukukii süreçler var.

Oysa her mesleğin sahipleri olmalı. işleri insanlar yapar. Üretim süreci "İnsanî" bir süreçtir. İnsan ürettiğine şevkle sarılmalı, iftihar etmeli. Sanatından ilahi zevk duymalı. Ruhuyla işi arasında mesafe olmalı. Ustası olduğu yani anladığı işi yapmalı. Patronluk para sahipliğinden çıkıp yeniden ustalıkla buluşmalı.

İnsan ancak bir, bilemedin iki, hadi üç ayrı iş ahibi olsun, zamanı varsa. Ama yüzlerce genel müdür kiralayarak tanımadığı ülkelerde bilmediği madenlerde yüzbinlerce işçi çalıştırması dünyanın sonudur..

Şirketler köleleştirilmiş yöneticilerin eline geçmiştir. Piramitler inşa ediliyor. Bugün Avrupa'da otomobil sanayii tek elden çıkmaya çoktan başlamıştır. Binlerce ayrı proje sahibi firma otomobilin bin ayrı parçasında iş bölümüyle ayrı şirketler hallinde bir bütünü oluşturmaktadır. Büyüklüğü tek kişi değil, binlerce ayrı kişi oluşturmalı.

Yani, dünyanın endişesi İran, Irak, Suriye, terörizm, İslam asla değil. Dünyanın gerçek kara delikleri bu teketden öte şirketlerdir. Onların karanlık dünyaları. Onların bilinmez esrarengiz yapıları. Onların firavunlaşması. Dünyayı ele geçirmeleri...

Dünya serveti ve hazinelerini bu yüzelli/yüz şirket ele geçirdi. Bu şirketlerin her bir tanesi onlarca Afrika ve Orta-Doğu devletinden daha zengin. Hepsinde ihtilaller yapacak, soykırımlar yapacak, her türlü iç savaş başlatacak büyük siyasi ve gizli kudretli güçleri var...

Bir şirket yüz ayrı otelin sahibi neden olsun. Bir şirket hem Afrika'da hem Çin'de hem Türkiye'de maden neden çıkartsın. Hepsini her ayrı yerde başka şirketler yapamaz mı?

Önümüzdeki on yıllar boyu dünyaya bunları soracağız... Genel müdür nedir? Risk diye birşey var mı? Kar nedir? Yatırım nedir? İşletme ne demektir? İdare neyin adı? Banka ne işe yarar? Meslek neye denir? Üretim, dağıtım, bayii, patron, emek, ücret nedir?..

Ömrümüz oldukça beynimiz buralarda dört dönecek.

Şu sahneye bakar mısınız, bir adam geliyor, diyelim Karadeniz'de balık fabrikası kurup balık yağı ve ballıkunu üreteceğim diyor. Biz de izin veriyoruz. Bunun için Karadeniz sahilindeki binlerce koydaki binlerce balıkçının işine son veriyor. Küçük teknelerin binlercesi yasaklanıyor. O tek adam filolarıyla denize açılıyor. Neymiş böyle olursa daha çok üretim, daha çok kar, daha rantbl olunmuş... Böyle kar, üretim, ton maliyet rakamlarıyla da hepimizi ikna ediyor..

Bu saçmalığa, örgütlenerek, aramızda konuşarak biraraya gelerek ve bu tartışmaları siyasi alanlara dönüştürerek son vermeliyiz...

Dünyanın bütün hazinelerı topraktan madenlerı işleri anneleri sahilleri herşeyi yokoluyor... Acilen bu şirketlerin kurumsal yapılarını eleştirecek bilimsel metinlere koşmalıyız...

Çünkü... Pentagon'un tüm dünyaya ilan ettiği savaş planının asıl gerekçesi budur. Amacı da bu... Bütün dünyaya şunu diyor: "Başka tür ekonomik model yok".. "Başka tür demokrasi yok".. Tek model benimkidir. Herkes diz çöküp bunu kabul edecek. Bu modell benim kurallarımdır. Dünyanın en büyük kara ve deniz güçleriyle şu anda hepinizin evinin yanındayım, kuralları çiğneyenleri çeviip, sıkıştırıp, öldürüp yokedeceğim..

Pentagon raporu budur..

Pentagon bu şirketlerin küreselleşme ve dolayısıyla özgürleştirme projesini üstüne almıştır...

Oysa, başka ekonomik modeller vardır. Başka tür demokrasiler vardır. Bunun büyük şirketlerin ufalanması gibi, Kapalıçarşı örneği gibi herkesin anlayacağı kadar basit ve ortadadır...

Bir tek şirket hem turizm yapacak hem madencilik hem su satacak hem meşrubat işine girecek ve aynı insan ülkenin üç/beş büyük TV'sinin sahibi olacak. Modelleri bu.

Bizim eski modelimiz ise, şu, buradaki işlerin herbirini ayrı ayrı insanlar yapacak.. Binlerce patrona dağılacak.

Bugün o şirketleri yöneten patronlardan tek biri işinin başında durmuyor. Tek biri işinin hangi kasabada yapıldığını dahi bilmiyor. Tek biri işçisiyle yüzleşmedi bile. Tek biri sabn aldığı hisselerin fabrikasını gö nedi. Ama tüm Afrika'nın tüm Asya'nın tüm Latin Amerika'nın bütün madenlerini, enerjisini, meşrubatını, suyunu, kerestelerini, elmaslarını, ununu, kavuçuğunu, petrolünü, vs. herşeyi bizden istiyor.

Pentagon'un savaşı sürecek. Amerika'nın deniz ve hava kuvvetlerinin savaşı sürecek. Şu anda dünyayı fetihetmiş durumdalar...

Bu orduların ve bu devletin konuduğu bu şirketlerin siyasi, hukuki, yapılarını iyice öğrenmeden, onları eleştirmeden, onlara köklü ve insani sorular sormadan bu büyük işgalleri ve soykırımları durdurmanın imkanı yoktur!..

Bir tek insan kontrol edemeyeceği büyüklükte şirketlerin sahibi neden olur? Neden olsun? Bir tek insan kontrol edemeyeceği büyüklükte servetlerin sahibi neden olur? Neden olsun? Bir tek kişiyle yapılan bu işleri yüzlerce ayrı kişi yapamaz mı? Yüzlerce genel müdür kiralayarak, işleri hukuki metinler, anlaşmalar üzerinden yapmak mı daha doğru? Yoksa kendi işinizi kendinizin yapması mı daha doğru?

Dünyada bütün işleri yapacak kadar zekada insan var..

Her işi yapabilecek yetenekte insan var.

Demokrasileri yönetmek için milyonlarca insan var.

Neden ekonomiyi üç/beş kişiye, demokrasiyi üç/beş kişinin yönetimine veriyoruz?

Migros'u tek kişi yönetiyor, Kapalıçarşı'yı ise yüzlerce ayrı küçük patron yönetiyor!..

Kapalı çarşı ekonomidir... Migros ise kapitalizmdir... Ekonomiyi daha çok insana, daha çok ustaya, daha çok bilene dağıtabilmek ve hayata/dünyaya hepimizi köle değil ortak edebilmek için var gücümüzle çalışacağız...

nihatg@leman.com.tr

LeMan
Sayı: 693
18 Şubat 2005 Cuma
Haftadalık Süreli Yerel Yayındır
● Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti.
● İmtiyaz Sahibi: Mehmet ÇAĞÇAĞ
● Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
● Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR
● Müessese Müdürü : Ali YAVUZ ● Yazar ve Çizerler: Tuncay AKGÜN ● Kemal ARATAN ● Atilla ATALAY ● Melike ACAR ● Can BARSLAN ● Bahadır BOYSAL ● Olgun BUDAK ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Cezmi ERSÖZ ● Ramize ERER ● Kaan ERTEM ● Mehmet EĞRİK ● Metin FİDAN ● Nihat GENÇ ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Kemal Kenan ERGEN ● Melikşah ● Aslan ÖZDEMİR ● Suat ÖZKAN ● Ender ÖZKAHRAMAN ● Feyzi ÖZŞAHİN ● Mehmet ÖZKANOĞLU ● Behiç PEK ● Sefer SELVİ ● Derya SAYIN ● Özge SAMANCI ● Mahmut TİBET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Ahmet YILMAZ ● Yurtdışı Koordinatörü: İlhan ARKAN (ilarkan@leman.com.tr) ● Satış: Cengiz KOCALI ● Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) ● Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 Dahili: ● Baskı: Le-Man Matbaası Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx) ● Genel Dağıtım: BBD Merkez ● Adres: Firuzağa Mah. Defterdar Yokuşu No: 47 Beyoğlu / İstanbul

LeMan'da yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları ile patenti saklıdır. **Yazılı izin alınmadan** hiçbir **yazılı, basılı, görsel yayında, Tv programında ve internet** ortamında kullanılamaz. Aksi halde **dava** konusu olacaktır.